ANTYKWARIAT

„RARA AVIS”

100 AUKCJA ANTYKWARYCZNA

AUKCJA CHARYTATYWNA
ZE ZBIORÓW JANINY I TOMASZA MACZUGÓW

KRAKÓW

12 MAJA 2012

15, 17 (3 wol.), 18, 48, 79, 80, 83, 95, 96, 97, 100, 108, 119, 118 (3 wol.)
120, 112, 365 (2 wol.), 174, 186, 187, 507, 508, 509, 510, 511
372, 251, 402, 182, 502, 514, 515, 524, 527, 533 (2 wol.), 535, 537, 540, 555, 585
588, 590, 591, 614, 616, 621, 638, 648, 652 (3 wol.), 655 (4 wol.), 714
725 (2 wol.), 785, 796, 851, 855 (3 wol.), 856, 857, 858, 860, 861, 862, 864, 865 (2 wol.)
98, 244, 431, 602 (3 wol.), 874, 604 (3 wol.), 786

Na przedniej okładce reprodukowano poz. 107

ISSN 1641-0041

ANTYKWARIAT
„RARA AVIS”

Założony w 1992 r.

100 AUKCJA ANTYKWARYCZNA

AUKCJA CHARYTATYWNA
ZE ZBIORÓW JANINY I TOMASZA MACZUGÓW

100/2012

STOWARZYSZENIE
ANTYKWARIUSZY POLSKICH

12 maja 2012
May 12, 2012

Regulamin aukcji

1. **Ceny podane w katalogu są cenami wywołania. Do ceny wylicytowanej doliczana będzie opłata organizacyjna w wysokości 7%.**
2. Prowadzący aukcję ustala tzw. postąpienie w licytacji i ma prawo do dowolnego rozdzielania lub łączenia obiektów wystawionych do sprzedaży oraz do ich wycofania z licytacji bez podania przyczyny.
3. W przypadku uzasadnionego sprzeciwu, co do oferty kończącej licytację wyrażonego przez uczestnika licytacji bezpośrednio po jej zakończeniu, prowadzący aukcję ma prawo do ponownego przeprowadzenia licytacji lub do jej kontynuowania.
4. Do udziału w licytacji upoważnione są również osoby, które złożyły polecenie kupna (tzw. pocztę aukcyjną) najpóźniej na 24 godz. przed rozpoczęciem licytacji. Organizatorzy nie ponoszą odpowiedzialności za właściwą realizację zleceń pisemnych, które napłynęły po tym terminie. Polecenie kupna, o którym mowa powyżej, przyjmujemy wyłącznie w formie pisemnej (list, fax, e-mail). **Ze względu na opóźnienia poczty w dostarczaniu korespondencji prosimy o wcześniejsze wysyłanie listów z poleceniami kupna oraz telefoniczne upewnianie się czy zamówienie dotarło przed terminem aukcji**.
5. W zamówieniach pisemnych prosimy podać: numer pozycji, nazwisko autora, pierwsze słowo tytułu oraz najwyższą oferowaną cenę (limit) bez opłaty organizacyjnej. Wysokość limitów oraz nazwiska osób lub nazwy instytucji biorących udział w licytacji drogą korespondencyjną są informacjami poufnymi. W imieniu tych osób i instytucji w licytacji będzie uczestniczył upoważniony przedstawiciel antykwariatu.
6. Zakupione pozycje wysyłamy pocztą (doliczając opłaty związane z wysyłką):
   — dla instytucji – kredytowo
   — dla osób prywatnych – za pobraniem bankowym lub po przedpłacie na konto.
7. Prosimy o przestrzeganie 7-dniowego terminu płatności od daty otrzymania rachunku za zakupione pozycje. Po tym terminie naliczane będą ustawowe odsetki.
8. Osoby odbierające pozycje osobiście zobowiązane są wykupić je w ciągu 7 dni od daty aukcji. Po tym terminie naliczane będą ustawowe odsetki.
9. Organizatorzy zastrzegają sobie prawo wykluczenia z aukcji osób, które nie wywiązują się z przyjętych zobowiązań.
10. Biblioteka Jagiellońska i Biblioteka Narodowa mają prawo pierwokupu po cenach wylicytowanych.
11. Nabywca może w terminie 14 dni od dnia aukcji odstąpić od umowy kupna w przypadku, gdy opis katalogowy pozycji w sposób ewidentny odbiega od stanu faktycznego. W sprawach spornych roszczenia nabywcy zostaną uwzględnione po dostarczeniu przez niego wiarogodnej ekspertyzy w tym terminie.
12. Organizator, z zastrzeżeniem punktu 11, nie ponosi odpowiedzialności za ukryte wady fizyczne i wady prawne licytowanych pozycji, co nie wyłącza roszczeń wobec sprzedającego.
13. Wykorzystanie opisów bibliograficznych oraz materiału ilustracyjnego zawartego w katalogu jest możliwe wyłącznie po uprzednim uzyskaniu pisemnej zgody Antykwariatu „RARA AVIS".
14. Zasady wywozu materiałów bibliotecznych za granicę reguluje ustawa z dn. 18 marca 2010 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Jej tekst dostępny jest na stronie http://www.antykwariusze.pl
15. Antykwariat przypomina, że zgodnie z obowiązującymi przepisami jest zobowiązany do zbierania danych osobowych klientów dokonujących transakcji w kwocie powyżej 15 tysięcy euro.

W dniu aukcji antykwariat będzie czynny od godz. 9;
zamykamy godzinę po zakończeniu aukcji. Zapraszamy

Aukcja odbędzie się w Centrum Kultury Żydowskiej,

Kraków, ul. Meiselsa 17

12 maja 2012, godz. 11.00

Wystawione na sprzedaż obiekty można oglądać do dn. 9 maja
w antykwariacie po uprzednim uzgodnieniu terminu oraz w dniu aukcji
od godz. 8.00.

Katalog (**z dodatkowymi ilustracjami**) dostępny jest również w internecie:
http://www.raraavis.krakow.pl

Zamówienia pocztowe oraz korespondencję w sprawach aukcji prosimy
kierować na adres

Antykwariat „RARA AVIS"
ul. Szpitalna 7/4, I piętro
31-024 Kraków
z dopiskiem „Aukcja".

Dodatkowych informacji udzielamy również telefonicznie:
tel./fax: 12-422-03-90, tel. 12-429-16-42 w godz. 10-18 (sobota, godz. 10-14)
lub e-mail: raraavis@raraavis.krakow.pl
Konto bankowe: Bank PeKaO S.A., III O/Kraków, ul. Szpitalna 15, 31-024 Kraków
– przelewy krajowe: 56124022941111000037088455
– przelewy zagraniczne: BIC: PKOPPLPW; IBAN: PL56 1240 2294 1111 0000 3708 8455

Please note that the prices in the catalogue are not estimates but the lowest possible bids.

1 USD = ca 3,1 PLN
1 EUR = ca 4,1 PLN

(Rates of exchange in April'12).

SPIS TREŚCI

HISTORIA, GEOGRAFIA, KULTURA – poz. 1-94 11
- Polska oczami cudzoziemców – poz. 58-85 34
- Książki po przejściach – poz. 90-94 44

KSIĄŻKI ILUSTROWANE, SZTUKA KSIĄŻKI - poz. 95-280..... 47
- Ilustrowana książka XIX wieku – poz. 95-127..... 47
- Okładki, ilustracje i winiety okresu secesji i art-deco – poz. 128-155..... 60
- Książka dwudziestowieczna, livres de peintres – poz. 156 -221..... 68
- Teki graficzne – poz. 222-243..... 90
- Książki dla dzieci – poz. 244-258 95
- Książki o ilustracjach i o ilustratorach – poz. 259-280..... 99

GRAFIKA – poz. 281-322 105
- Tematy obyczajowe i historyczne – poz. 281-301..... 105
- Grafika artystyczna – poz. 317-322..... 113

SZTUKA, RZEMIOSŁO, KOLEKCJONERSTWO- poz. 323-423..... 115
- Książki o malarzach – poz. 401-423 128

KSIĄŻKI ILUSTROWANE FOTOGRAFIĄ – poz. 424-444 134

PLAKATY – poz. 445-460..... 140

NOWA SZTUKA, NOWA LITERATURA – poz. 461-492..... 144

LITERATURA PIĘKNA, FILOZOFIA, JĘZYKOZNAWSTWO – poz. 493-656 154
- Perska poezja – poz. 578-584 177
- Słowniki – poz. 644-656..... 195

Z BIBLIOTEKI SĄDECKIEGO PROFESORA GIMNAZJUM – poz. 657-675 200

NIEMIECKIE WYDAWNICTWA OPOZYCYJNE I EMIGRACYJNE – poz. 676-683 .. 207

NAUKA, PRZYRODA, INŻYNIERIA I TECHNIKA – poz. 684-722..... 210
- Inżynieria wodna – poz. 694-702..... 214

WARSZTAT BIBLOFILA – poz. 723-782 222

MUZYKA – poz. 783-795..... 238

CZASOPISMA – poz. 796-836 242
- Czasopisma dziewiętnastowieczne – poz. 796-800 242
- Czasopisma dziewiętnastowieczne ilustrowane drzeworytami – poz. 801-825 244
- Ilustrowane czasopisma lit.-art. epoki secesji i pocz. XX wieku – poz. 826-834 255
- Czasopisma dwudziestolecia międzywojennego – poz. 835-836 258

DRUKI ULOTNE – poz. 837-848 260

STARODRUKI – poz. 849-867 262

KARTOGRAFIA – poz. 868-973 270
- Mapy – poz. 868-880 270
- Widoki – poz. 881-916 273
- Książki dla miłośników i kolekcjonerów dawnej kartografii – poz. 917-973 279

CRACOVIANA - poz. 974-1025 288
- Widoki – poz. 1003-1023 294
- Varia – poz. 1024-1025 297

WADOWICE, OKOLICE – poz. 1026-1125 299
- Kartografia – poz. 1084-1090 311
- Pocztówki – 1091-1124 313
- Portret – poz. 1125 317

Terminy następnych aukcji

* aukcja 101	(książki)	–	9 VI 2012
* aukcja 102	(książki)	–	20 X 2012

Opracowanie katalogu:

Tomasz Maczuga, Janina Maczuga, Barbara Ochmańska,
Zuzanna Migo-Rożek, Iwona Błaszczyk, Joanna Tenerowicz, Janusz Pawlak

Literatura

Banach – A.Banach „Polska książka ilustrowana 1800-1900". Kr. 1959.
Banach I – J.Banach „Dawne widoki Krakowa". Kr. 1983.
Banach II – J.Banach „Kraków malowniczy". Kr. 1980.
Banach III – J.Banach „Ikonografia Wawelu", t.1-2, Kr. 1977.
Białecki – T.Białecki „Szczecin na starych widokach". Szcz. 1995.
Brzeski - J.Brzeski, A.Roliński „Katalog druków zwartych drugiego obiegu wydawniczego 1976-1990 ze zbiorów Bibl. Jagiellońskiej". Kr. 2001.
CKZK – M.Łodyński [i in.] „Centralny katalog zbiorów kartograficznych ...", t.1-6. War. 1961-2000.
Czarodziej rylca – „Czarodziej rylca. Wystawa w sto dziesiątą rocznicę urodzin Stefana Mrożewskiego 1894-1975". War. I-III 2004.
Czerner Lw. – O.Czerner „Lwów na dawnej rycinie i planie". Wr. 1997.
Czas.BJ – „Katalog czasopism polskich Bibl. Jagiellońskiej", t.1-9. Kr. 1974-86.
Dolindowska I – K.Dolindowska, A.Halaba „Wydawnictwa ruchu socjalistycznego w Polsce do 1918 r. Katalog. (Druki zwarte)". War. 1976.
Druk funkc. – „Druk funkcjonalny". [Katalog wystawy w Muz. Sztuki]. Łódź, IX 1975.
Dydo III – J.Dydo (red.) „Polski plakat teatralny 1899-1999". Kr. 2000.
E. – K.Estreicher "Bibliografia polska", t.1-40. War. 1977.
E.XIX – K.Estreicher – „Bibliografia polska XIX stulecia". T.1-17. Kr. 1959-2000.
Grońska – M.Grońska „Grafika w książce, tece i albumie". Wr. 1994.
Heyduk – B.Heyduk „Dahlbergh w Polsce". Wr. 1971.
Imago Pol. – „Imago Poloniae. Dawna Rzeczpospolita na mapach, dokumentach i starodrukach w zbiorach T.Niewodniczańskiego. Autorzy katalogu: K.Kozica [kartografia], J.Pezda [historia]", t.1-2. War. 2002.
Imago Sil. – M.Dworsatschek „Imago Silesiae. Z kolekcji T.Niewodniczańskiego". Wr. 2002.
Jaworska Wil. – J.Jaworska „Album wileńskie w zbiorach graficznych Muz. Narod. w Warszawie" w: „Rocznik MN", t.20, War. 1976.
Kęder I – I.Kęder, W.Komorowski, A.Zeńczak „Ikonografia kościoła Mariackiego i placu Mariackiego, Małego Rynku, ulic Mikołajskiej, Siennej i Św. Krzyża w Krakowie". Kr. 1999.
Kęder II – I.Kęder, W.Komorowski „Ikonografia placu Wszystkich Świętych oraz ulic Franciszkańskiej, Poselskiej, Senackiej i Kanoniczej w Krakowie". Kr. 2007.
Komorowski – W.Komorowski, I.Kęder „Ikonografia kościoła Dominikanów i ulicy Grodzkiej w Krakowie". Kr. 2005.
Krassowski – B.Krassowski „Polska na mapach wydawców norymberskich i augsburskich". War. 1985.
Lenica - „Jan Lenica. Plakat- und Filmkunst". Berlin 1981.
LPPE – „Literatura polska. Przewodnik encyklopedyczny", t.1-2. War. 1984.
Łasiewicka I – A.Łasiewicka „Bibliografia literatury dla dzieci 1945-1960. Literatura polska". War. 1963.
Łasiewicak II – A.Łasiewicka, F.Naubert „Bibliografia literatury dla dzieci 1945-1960. Przekłady, adaptacje". War. 1971.
Łomnicka – E.Łomnicka-Żakowska „Graficzne portrety Augusta II i Augusta III Wettynów w zbiorach MN w Warsz." War. 1977.
Maliszewski – E.Maliszewski „Bibliografia pamiętników polskich …". War. 1928.
Nowy Korbut – „Nowy Korbut", t.1-18. War. [i in.] 1963-2000.
Osterwalder – M. Osterwalder „Dictionnaire des illustrateurs 1800-1914". Paris 1983.
Polonica – „Polonica zagraniczne. Bibliografia za okres od IX 1939 do 1955", t.1-5. War. 1975-2003.
Portr. BN – „Katalog portretów osobistości polskich i obcych w Polsce działających", t.1-[9]. War. 1990-1998.
PSB – „Polski słownik biograficzny", t.1-47. Kr. 1935-2010.
Ratajczak – T.Ratajczak „Druki wadowickie XIX i pierwszej połowy XX wieku". Wadowice 2007.
SAP – „Słownik artystów polskich", t.1-8. Wr. 1971-2007.
Skrzypek – J.Skrzypek "Bibliografia pamiętników polskich do 1964 r.". Wr. 1976.
SPKL – „Sztuka polskiej książki literackiej 1918-1939". War. 1986.
SPKP – „Słownik pracowników książki polskiej", t.1-2. War. 1972-86.
Stamperia – Stamperia Polacca. Florencja i nicejska Oficyna Drukarska Samuela Tyszkiewicza. [Katalog wystawy]. War. 2009.
Starowieyski – „Franciszek Starowieyski. Plakaty. Retrospektywa. Z kolekcji P.Dąbrowskiego i A.Kulon". Olsztyn 2003.
Stryjeńska MNK – Zofia Stryjeńska 1891-1976. [Katalog wystawy]. Kr. X 2008-I 2009.
Tabkowski – J.S.Tabkowski (red.) „Widoki dawnego Lwowa i Krakowa". Kr. b.r.
Wytyczak – R.Wytyczak „Śląsk w dawnej kartografii". Wr. 1988.
Wellisz – L.Wellisz „Felix-Stalinslas Jasiński, graveur". Paris 1934.

Antykwariat „Rara Avis" ma dwadzieścia lat! Z tej okazji pragniemy wszystkim naszym przyjaciołom, wszystkim klientom i sympatykom serdecznie podziękować za te dwie dekady. Gdyby nie Wy, nas by nie było. Czujemy głęboką wdzięczność za to, że jesteście z nami w dobrych i trudnych chwilach, służycie radą i pomocą, odwiedzacie, dzwonicie, ślecie listy, mailujecie.

Osobne słowa podzięki należą się naszym pracownikom, zarówno tym, którzy są z nami od wielu lat, jak i tym, którzy pojawili sie u nas tylko na chwilę. Im wszystkim, jako współtwórcom „Rara Avis", przekazujemy wyrazy naszej wdzięczności.

Minęło dwadzieścia lat, a my wciąż pamiętamy obawy towarzyszące nam podczas otwarcia firmy. Czy damy radę wypełnić książkami niemal puste regały? Czy ktokolwiek przyjdzie do antykwariatu na piętrze, pozbawionego witryn, bez wystawy? Czy wystarczy dla nas miejsca na skromnym rynku starej książki? Zabiegani w poszukiwaniu białych kruków, pochyleni nad klawiaturą komputera, pochłonięci rozwiązywaniem zagadek bibliograficznych i tropieniem losów zabytkowych tomów nie zauważyliśmy, że szybko upływający czas sam udzielił odpowiedzi na te pytania. Dziś grube woluminy nie mieszczą się w półkach, nasze katalogi aukcyjne dumnie rozpychają się zajmując coraz więcej miejsca, natłok zajęć sprawia, że nie zawsze mamy czas by w porę odpisać na list. A więc udało się! Przeżyliśmy kawał życia robiąc, to co lubimy! Doceniamy to, wiedząc doskonale, że nie wszyscy mogą tak o sobie powiedzieć.

Przez nasze ręce przeszły tysiące książek, mapy, rękopisy, stare sztychy, fotografie i plakaty. Wszystkie kiedyś zatrzymały się na chwilę przy ul. Szpitalnej, by kontynuować swą wędrówkę w rękach nowego właściciela. Pamiętamy tylko te najciekawsze, najrzadsze, najdroższe – pozostałe odeszły w niepamięć. Wiele z nich wróciło do nas po latach. Witaliśmy je zawsze ze wzruszeniem, jak starych, dawno niewidzianych przyjaciół.

Nasz jubileusz zbiegł się w czasie z okrągłą, setną aukcją organizowaną przez antykwariat „Rara Avis". Katalog, który leży przed Państwem różni się od dotychczas wydanych. Wszystkie obiekty w nim opisane, zarówno książki, jak plakaty, grafiki, pocztówki i mapy, pochodzą z jednych rąk. Trafiły do nas z księgozbioru dr. Tomasza Maczugi, naszego długoletniego przyjaciela, bibliofila i hydrologa. Szlachetnym gestem postanowił przeznaczyć środki uzyskane z aukcji na fundusz stypendialny dla młodzieży

licealnej szkół w Wadowicach i Nowym Sączu. Z oboma tymi miastami darczyńca jest związany w sposób szczególny. Czujemy się zaszczyceni, że organizując tę aukcję możemy uczestniczyć w tak bezprecedensowym przedsięwzięciu i w ten sposób uczcić nasz jubileusz.

Zuzanna Migo-Rożek
Iwona Błaszczyk
Janusz Pawlak

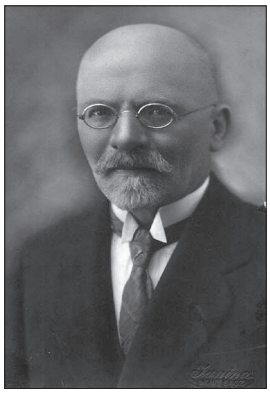

Apolinary Kajetan Maczuga

Tadeusz Filip

Tomasz Maczuga

Pragnę gorąco podziękować antykwariatowi „Rara Avis" za pozytywną reakcję na moją propozycję zorganizowania aukcji dobroczynnej i akceptację zarówno proponowanych obiektów jak i rozbudowanych bardziej niż zazwyczaj opisów katalogowych.

Z zespołem „Rara Avis" łączy mnie wiele lat kontaktów. Przed laty współpracowałem z tym antykwariatem przy przygotowywaniu katalogów. To w tym okresie snuliśmy z Januszem Pawlakiem plany napisania parodii katalogu antykwarycznego na wzór „Przewodnika bibliograficznego" nr 13. Jedna z planowanych pozycji do katalogu dotyczyła Emila Zegadłowicza, którego wiersze mieliśmy zamiar zareklamować w przewrotny sposób: „tomik poezji Zegadłowicza bez dedykacji autora jest prawdziwą rzadkością na rynku antykwarycznym!". Inne pomysły były bardziej abstrakcyjne, np. opatrzenie starej książki kucharskiej notatką: „Wolfstieg nie notuje!", co mogłoby być interpretowane, jako sugestia, że masoni nie interesują się dobrą kuchnią.

Dziękuje raz jeszcze Zuzannie, Iwonie i Januszowi za to, że ich jubileuszowy katalog aukcji nr 100, przyczyni się, mam nadzieję, do ufundowania stypendiów dla potrzebujących uczniów liceum im. Marcina Wadowity w Wadowicach i liceum im. Marii Konopnickiej w Nowym Sączu. Byłem uczniem tego pierwszego, a mój dziadek kierował tym drugim w pierwszym ćwierćwieczu XX wieku.

Książki oferowane w katalogu pochodzą z trzech księgozbiorów z różnych epok, gromadzonych przez różnych właścicieli. Pierwszy właściciel to c.k. profesor gimnazjum w Nowym Sączu Apolinary Kajetan Maczuga. Według przekazów rodzinnych większość swego dużego księgozbioru wyprzedał w ciężkich czasach okupacji. Podobno część książek trafiła w ręce jego młodszych kolegów profesorów z gimnazjum. Drugi właściciel to pracownik przedwojennego Ministerstwa Spraw Zagranicznych Tadeusz Filip, erudyta, poliglota i „arbiter elegantiarum". Po wojnie osiadł w Wadowicach. Nie był zbieraczem ani bibliofilem sensu stricto. Wszystkie swoje książki wielokrotnie czytał. Dopuszczał się też na niektórych swoich egzemplarzach

praktyk nie zawsze akceptowanych przez bibliofilów. Trzeci właściciel, niżej podpisany, nauczyciel akademicki z uczelni technicznej, odziedziczył geny po pierwszym, a przez wiele lat był uczniem drugiego. Od tego ostatniego nauczył się cenić grafikę i ilustrację książkową, i dowiedział się o pasjonującej pracy tłumacza. Trzeci właściciel zbierał po trochu „wszystkie książki" jak mówi jedna z dedykacji. Miał w życiu epizod antykwaryczny: był współwłaścicielem antykwariatu „Grafika". Kupował, ale rzadko sprzedawał. Wiele takich niesprzedanych pozycji z zasobów antykwariatu znalazło się w katalogu. Niech powyższe tłumaczy eklektyczny charakter oferowanego zbioru.

W ofercie znajdują się pozycje rzadko proponowane polskim bibliofilom. Udało się zgromadzić reprezentatywny zestaw książek ilustrowanych przez najwybitniejszych europejskich artystów książki XIX i pierwszych lat XX wieku. Nazwiska Gigoux, Gavarni, Grandville, Dulac, Rackham, Kubin, Masereel, Slevogt to nazwiska z najwyższej półki ilustracji książkowej. Inne rzadko oferowane działy to słowniki, książki naukowe, albumy z czarno-białymi fotografiami z pierwszej połowy XX w., książki z bibliotek znanych ludzi, książki dla dzieci w językach obcych. Bogato reprezentowany jest dział czasopism. Studiowanie starych czasopism to jedno z najbardziej pasjonujących zajęć dla osób zainteresowanych historią. W opisach staraliśmy się bardziej niż to jest przyjęte zwrócić uwagę na treść książki, jej proweniencję nawet wtedy, gdy nie jest szczególnie prestiżowa. Być może ze względu na charakter aukcji część katalogów trafi do rąk młodych ludzi. Chcielibyśmy im pokazać, że tematów zbierackich może być dużo i że nie trzeba mieć bardzo dużych środków finansowych by gromadzić wartościowy i interesujący zbiór. Kolekcjonerzy, tak jak wszyscy, podatni są na aktualne mody. Tylko nieliczni dostrzegają tematy, którymi na razie nikt się nie interesuje. Dodatkowo w dobie tabletów i e-czytników chcemy zwrócić uwagę, że książka to nie tylko tekst. To przedmiot dostarczający estetycznych doznań, a czasem wręcz dzieło sztuki, to także dokument epoki lub przedmiot o swojej indywidualnej, nieraz barwnej przeszłości.

A jeśli już decydujemy się na tworzenie kolekcji, niezbędna jest wiedza o tym, co chcemy zbierać. Mocną stroną naszej oferty jest duży zestaw książek i katalogów przydatnych kolekcjonerom książek, grafik i map, które pozwalają zdobywać tę wiedzę.

Tomasz Maczuga

HISTORIA, GEOGRAFIA, KULTURA

1. **ALBERTRANDY [Jan Chrzciciel] – Panowanie Henryka Walezyusza i Stefana Batorego królów polskich. Z rękopismów ... podług wydania Ż. Onacewicza. Z dołączeniem pamiętników Stefana Batorego dotyczących.** Kraków 1849. Nakładem i drukiem Józefa Czecha. 23,6 cm, s. [8], 428, [7]. opr. pprg. z epoki z zach. okł. brosz.

Maliszewski 113. Otarcia okładek, niewielkie zabrązowienia papieru, niewielki ślad zawilgocenia, poza tym wewnątrz stan więcej niż dobry.

Na okładkach brosz. (z żółtego, cienkiego papieru) **dwa ładne całostronicowe drzeworyty ukazujące królów Walezego i Batorego** odbite z oryginalnych klocków drzeworytniczych zachowanych w drukarni uniwersyteckiej. W tekście winieta i ozdobniki w drzeworycie. Tom zawiera teksty dokumentów dotyczących życia obu władców, m.in. **„inwentarz rzeczy pozostałych po śmierci króla jegomości”** (oszczepów łowczych sześć, mappy trzy większe, czwarta mniejsza), **„protokół z sekcji zwłok Stefana Batorego”** (nerki nadzwyczajne, jako wołowe: co dziwna bo w człowieku nerki są jak w skopie), tablicę genealogiczną Batorych.

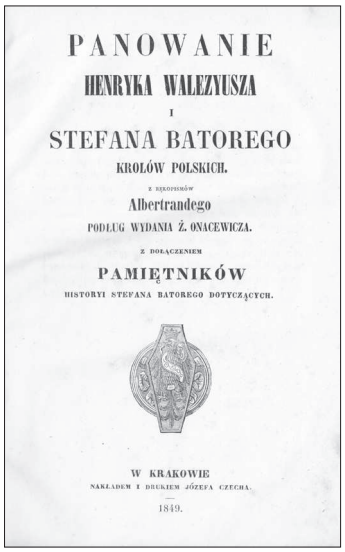
PANOWANIE
HENRYKA WALEZYUSZA
I
STEFANA BATOREGO
KROLÓW POLSKICH.
Z RĘKOPISMÓW
Albertrandego
PODŁUG WYDANIA Ż. ONACEWICZA.
Z DOŁĄCZENIEM
PAMIĘTNIKÓW
HISTORYI STEFANA BATOREGO DOTYCZĄCYCH.
W KRAKOWIE
NAKŁADEM I DRUKIEM JÓZEFA CZECHA.
1849.

nr 1

Dzieło jest kontynuacją historii Polski Adama Naruszewicza. Pierwsze wydanie ukazało się w Warszawie w 1823 r. Wydawca wspomina o zupełnym wyczerpaniu pierwszego wydania. Z biblioteki Apolinarego Maczugi z Nowego Sącza. **280.-**

2. **ALBUM du Figaro.** Paris 1875. Figaro. 30x45 cm, k. [100]. opr. oryg. pł. bogato zdob., obcięcie złoc.

Brak karty tyt., bardzo niewielkie otarcie grzbietu, okładki lekko poluźnione, poza tym stan bardzo dobry. Ozdobna oprawa wydawnicza: granatowe płótno, ślepe tłoczenia w ozdobne motywy roślinne, postać Figara i popiersie Beaumarchais tłoczone w złocie na przedniej okładce. Karty w większości zadrukowane jednostronnie.

Luksusowe wydawnictwo w pięknej oprawie będące premią dla abonentów francuskiej gazety „Le Figaro”. Zawiera ilustracje z różnych dziedzin życia wykonane w technice drzeworytu i litografii przez znanych artystów epoki.

nr 2

ismo „Figaro" nazwane na cześć bohatera komedii Beaumarchais, cyrulika Figaro, który „zabił szlachtę", powstało w 1826 r. Ukazuje się do dziś, obecnie w formie dziennika. Album Figara zawiera **28 bajek Ezopa w tłumaczeniu La Fontaine'a** z ciekawymi ilustracjami według rys. Ernesta Griseta na 13 kartach, szkice obyczajowe Chama (na 2 kartach – na kolorowym papierze), budynek pisma Le Figaro (na 4 kartach), **typy Komuny Paryskiej** (na 12 kartach w kolorze według rysunków Bertalla), **plany nowej Opery Paryskiej** – widownia i dwa przekroje budynku (na 3 kartach – rysunki Karla Fichota), Indie Radżów – widoki z podróży (na 7 kartach), szkice Henry Monniera – typy i sceny obyczajowe (na 2 kartach – na beżowym papierze), **widoki słynnych ogrodów** (na 7 kartach – rysunki Lancelota, Anastasi), widoki zamków królewskich (na 6 kartach – rysunki Daubigny, V. Foulquiera, Anastasi, Français), **widoki pałaców i prywatnych rezydencji** (na 16 kartach – rysunki Français, Anastasi, Daubigny, Lancelota), komedie współczesne – szkice obyczajowe (na 2 kartach drukowanych obustronnie na kolorowym papierze – rysunki Bertalla), dzieło Goyi (na 3 kartach), dzieło Thorvaldsena (jedna karta), widoki Rzymu (na 3 kartach – rysunki Francisa Weya), mini komiks - historia pewnego młodego biednego człowieka (na 2 kartach – papier barwny). Reklamy (na 12 kartach) m.in. powozów, czekolady, dzwonków elektrycznych, maszyn pralniczych i armatury, luksusowych butów (z ilustracjami obiektów) i wiele innych. Druk i opracowanie graficzne albumu autorstwa Claude Motteroza. Oprawa zaprojektowana przez Claude'a Marne wykonana przez znane paryskie atelier Engel. **Jean Engel** (1800-1892) był inicjatorem masowej oprawy nakładowej we Francji. Jego zakład robił znane oprawy wydawnicze do dzieł Julesa Verna.

Bardzo rzadkie w tak dobrym stanie!!! Ilustracja na tabl. 12. 300.-

3. ARTHUR i Wanda. Dzieje miłości Arthura Grottgera i Wandy Monné. Listy, pamiętniki ilustrowane licznemi, przeważnie nieznanemi dziełami artysty. Podali do druku Maryla Wolska i Michał Pawlikowski. T. 1-2. Medyka-Lwów 1928. Nakł. „Bibl. Medyckiej". 25 cm, s. [2], 484, tabl. 6; [2], 367, [1], tabl. 5. opr. oryg. pł., górne obcięcie złoc. Bibl. Medycka, opus 4.

Maliszewski 3590. Stan bardzo dobry. Złoc. napisy na grzbiecie i okładkach. Egz. nr 440.

Dzieje gwałtownej, romantycznej i niespełnionej miłości wybitnego malarza i młodej dziewczyny pochodzącej ze starej, francusko-niemieckiej, spolszczonej od dwóch pokoleń lwowskiej rodziny. Grottger poznał Wandę Monne, gdy ona miała 16 lat. Był od niej starszy 13 lat. Miał przed sobą dwa lata życia. Przejmujące listy i pamiętniki zakochanych oraz nieznane, unikalne dokumenty będące w posiadaniu rodziny szczegółowo dokumentują ich losy i rzucają wiele światła na twórczość Grottgera.

Biblioteka Medycka była prywatnym wydawnictwem założonym w 1925 w Medyce przez dwa zaprzyjaźnione i zasłużone dla kultury polskiej rody Pawlikowskich i Wolskich. W latach 1925-1939 ukazało się 15 tytułów, zwanych tu „opusami". **180.-**

4. ASKENAZY Szymon – Rękopisy Napoleona w Polsce 1793, 1795. Manuscrits de Napoléon en Pologne 1793-1795. Wydał ... Warszawa 1929. Nakładem Polskiego Antykwariatu Naukowego Hieronima Wildera. 40 cm, s. 117, [1], k. faksymilowych [17], tabl. barwnych 6. opr. oryg. kart., obw., oryg. teka ppł.

Otarcia, naddarcia i zaplamienia narożnika teki, książka w stanie bardzo dobrym.Teka ze złoc. literą „N" na licu, z naklejką introligatora Roberta Jahody. Na obwolucie złoc. herb cesarstwa. Tekst równoległy polski i francuski.

Jedno z najpiękniejszych polskich wydawnictw bibliofilskich wydane w nakładzie 820 numerowanych egzemplarzy, z czego 790 przeznaczono na sprzedaż. Prezentowany egz. nosi numer 689. Spe-

cjalnie na potrzeby tej edycji wyprodukowano luksusowy, czerpany papier van Gelder Zonen ze znakiem wodnym „N". Dzieło zawiera 17 faksymilowanych dokumentów, zostało odbite w Drukarni W. L. Anczyca w Krakowie, a teki wykonał zakład introligatorski Roberta Jahody. **W oferowanym egzemplarzu znajduje się komplet 6 oryginalnych grafik (akwaforty, akwatinty), które dołączono w 1931 roku do bardzo niewielkiej liczby egzemplarzy (jedynie do egzemplarzy autorskich?).** Wykonanie grafik powierzono przebywającemu we Francji Stefanowi Mrożewskiemu. Grafiki odbito i kolorowano niezwykle starannie w Paryżu, przy czym jedną z nich wykonał własnoręcznie w rzadko przez siebie uprawianej technice akwaforty i akwatinty barwnej sam Stefan Mrożewski; rycina przedstawia odjazd wojsk napoleońskich z Tulonu do Egiptu. Wśród pozostałych grafik zwraca uwagę piękny portret Napoleona i jego marszałków oraz dwie ilustracje do młodzieńczej, powieści o miłości autorstwa Bonapartego pod tytułem „Clisson i Eugenia", wyrytowane przez Pierre Gandona.

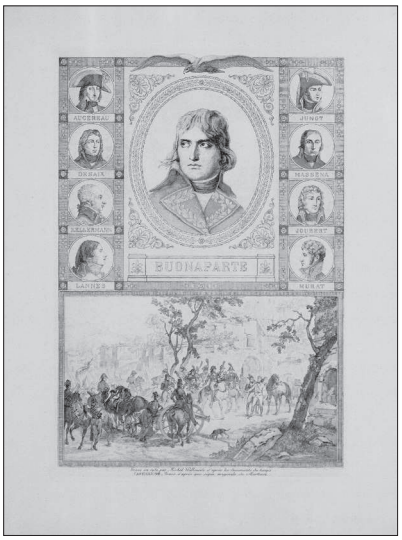

nr 4

Dokumenty napoleońskie zakupił w 1822 roku Tytus Działyński, potem – przechowywane w zbiorach Biblioteki Kórnickiej – zostały zapomniane. Odnalazł je jeszcze przed I wojną światową wybitny znawca epoki napoleońskiej Szymon Askenazy. W skład zbioru wchodzą następujące dokumenty: o obronie Ajaccio (z IV 1793), list do Carteaux (z X 1793), pismo do reprezentantów (z XI 1793), zapiska o Genui (z VII 1794), o artylerii Armii Zachodniej (z X 1794), pismo do Chauveta (z II 1795), memoriał o Armii Włoskiej (z VII 1795), pierwsza instrukcja dla Kellermanna (z VII 1795), druga instrukcja dla Kellermanna (z VIII 1795), pierwsze pismo do Kellermanna (z VIII 1795), drugie pismo do Kelermanna (z VIII 1795), postanowienie Komitetu (z VIII 1795), „Clisson i Eugenia" (VIII, IX 1795), o misji do Turcji (z IX 1795), zapiska o Armii Włoskiej (z XII 1795). Szymon Askenazy, polski historyk żydowskiego pochodzenia, zajmujący się głównie stosunkami międzynarodowymi w XVIII i XIX wieku był profesorem Uniwersytetu Lwowskiego i Warszawskiego. Twórca lwowskiej szkoły historycznej nazywanej też szkołą Askenazego.

Z kompletem ilustracji wielka rzadkość antykwaryczna!!! Opisana m. in. przez Waldemara Łysiaka w jego „Wyspie zaginionych skarbów" (Chicago-Warszawa 2001, s. 260, 263): „Do Paryża trafiło kilkadziesiąt egzemplarzy monumentalnej edycji. Były rozprowadzane przez firmę Trianon, która postanowiła wzbogacić dzieło o serię [sześciu] kolorowanych sztychów [...]. Tłoczono je na specjalnie zamówionym papierze „BFK RIVES". Miały format idealnie odpowiadający 'folio' albumu [...]. Ile tych obrazków wytłoczono? Kilkadziesiąt kompletów [...]". W przypisie autor dodaje: „Egzemplarze 'wyposażone' w te plansze są **arcyrzadkością**. Przez kilkadziesiąt lat mojej bibliofilskiej działalności słyszałem ledwie o dwóch, i tylko o jednym sprzedażnym [...], a i tak był to egzemplarz zdekompletowany – miał tylko 5 grawiurowych plansz". **Ilustracja na tabl. 1.** **2.400.-**

5. **BALIŃSKI Michał – Pisma historyczne.** T. 1-4. Warszawa 1843. Nakł. G. Sennewalda. 20,5 cm, s. [8], XXVII, [1], 318, [1], tabl. 6; [6], 302, [23], tabl. 3; [4], 209, [4], tabl. 1; [4], 188, [2], tabl. 1. opr. w 3 wol. pł. zdob. z epoki.

Niewielkie zaplamienia opraw, liczne dawne, duże, czerwone pieczęcie biblioteki sanatorium w Iwoniczu, zaplamienia czerwonym tuszem trzech kart tytułowych – poza tym stan dobry. Grzbiety bogato złocone, okładki ze ślepo tłocz. ornamentem. Wśród tablic 5 rozkładanych faksymilów rękopisów, tablice genealogiczna oraz 5 litografii i stalorytów (portrety i widoki). Na karcie tyt. t. 1 zapisek atramentem „Nabyłem w Warszawie 1945 15/8 na Marszał. 300 zł.".

Ilustracje: **portret Barbary Radziwiłłównej (staloryt), portret Mikołaja Radziwiłła Czarnego (litografia), zwaliska pałacu królowej Barbary w Wilnie (litografia**, zaplamienia atramentem**), portret Jana Potockiego (staloryt), widok miasta Kazimierza Dolnego (litografia).** Staranny druk i ładny układ typograficzny, liczne drzeworytowe winiety i ramki wokół podtytułów.

T. 1 i 2 zawierają obszerne **„Pamiętniki o królowej Barbarze, żonie Zygmunta Augusta"**, t. 3 dwie prace biograficzne: **„Andrzej Wolan, jego życie uczone i publiczne" i „Jan Potocki, wędrownik,**

literat i dziejopis", t. 4 rozprawy: **„Fundacya Zakonu i kościoła X.X. Kapucynów w Warszawie"**, „**Wspomnienie jednego dnia wędrówki po kraju"** (Zwoleń, Czarnolas, Męczmierz, Kazimierz nad Wisłą,), **„Privwilej albo fundus miasta Janowcza"** i „**Krewo, starodawny zamek na Litwie"**.
A. Wolan (1531-1610) – sekretarz królewski, zaufany Radziwiłłów, pisarz, teolog zwany papieżem litewskich kalwinistów, autor dzieła „O wolności Rzeczypospolitej albo szlacheckiej", w którym zawarł krytykę obyczajów szlacheckich oraz sądownictwa.
J. Potocki (1761-1815) – podróżnik, polityk, historyk, etnograf, pierwszy archeolog polski, autor słynnego „Rękopisu znalezionego w Saragossie" i 30 innych dzieł.
Lit.: Portr. BN 287; Portr. BN 4171; Portr. BN 4433. **480.-**

6. BARTOSZEWICZ Kazimierz – Dzieje Galicyi. Jej stan przed wojną i „wyodrębnienie". Warszawa 1917. Gebethner i Wolff. 22,8 cm, s. [4], IV, 215, [1]. opr. bibliot. ppł. z epoki.
Niektóre karty podklejone w grzbiecie, stan dobry.
K. Bartoszewicz (1852-1930) – publicysta, historyk, satyryk i wydawca. W latach 1879-1893 prowadził w Krakowie księgarnię. Wydawał dzieła klasyków literatury polskiej. Był współpracownikiem największych czasopism w Królestwie i Galicji, gdzie publikował swoje felietony historyczne i ekonomiczne oraz utwory satyryczne ośmieszające konserwatywne stronnictwo stańczyków i socjalistów.
Galicja to nazwa i pojęcie o charakterze kulturowym i historyczno-administracyjnym, stosowane na określenie południowo-wschodnich ziem I Rzeczypospolitej wchodzących w skład zaboru austriackiego począwszy od roku 1772. Granice Galicji ulegały zmianom w trakcie zaborów i nie pokrywały się z granicami dawnych krain historycznych ani regionów geograficznych. W jej skład wchodziły także ziemie południowej Małopolski po Wisłę, ziemie Grodów Czerwieńskich oraz zachodnia część Podola. **Bartoszewicz napisał dzieje Galicji w trakcie I wojny światowej w Warszawie chcąc bronić tej prowincji przed krytykami w Królestwie.** Praca zawiera dużo danych statystycznych. Na końcu znajduje się dodatek na temat tzw. „wyodrębnienia" Galicji czyli manifestu cesarza Franciszka Józefa zapowiadającego utworzenie odrębnego królestwa Galicji. W dodatku zawarte też są analizy stosunków narodowościowych w Cesarstwie Austro-Węgierskim pod koniec I wojny światowej. **60.-**

7. BARYCZ Henryk - J. S. Bandtkie a Śląsk. Z dziejów pierwszych zainteresowań się nauki polskiej Śląskiem. Katowice 1936. Wyd. Instytutu Śląskiego; Druk. „Dziedzictwa" w Cieszynie. 24,5 cm, s. 54, [2], tabl. 1. opr. wsp. ppł. z zach. okł. brosz. Polski Śląsk, Odczyty i Rozprawy, [nr] 21.
Okładka brosz. z podklejonymi ubytkami, niewielkie zaplamienia tablicy. Na tablicy portret J. S. Bandtkiego. Odręczna dedykacja autora dla Przemysława Dąbkowskiego.
Pierwsze wydanie pracy wybitnego historyka z rękopiśmienną dedykacją młodego uczonego dla starszego kolegi.
H. Barycz (1901-1994) – urodzony w Starym Sączu w niezamożnej rodzinie chłopskiej historyk, archiwista, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, członek Polskiej Akademii Umiejętności i Polskiej Akademii Nauk. Ukończył I Gimnazjum w Nowym Sączu i historię na UJ. Specjalizował się w historii kultury, nauki i oświaty. Zostawił ogromny dorobek naukowy. Między innymi prowadził długoletnie badania na temat roli i znaczenia Ślązaków w polskim dziedzictwie kulturowym zapoczątkowane rozprawą o Bandtkiem.
Jerzy Samuel Bandtkie (1768-1835) – bibliotekarz i bibliograf, filolog oraz historyk językoznawstwa i drukarstwa, w latach 1798-1810 przebywał we Wrocławiu, gdzie współpracował z wydawnictwem Kornów w zakresie wydawnictw polskojęzycznych, był też bibliotekarzem i uczył języka polskiego.
P. Dąbkowski (1877-1950) – historyk prawa, profesor Uniwersytetu Lwowskiego, pozostał we Lwowie po wojnie. **40.-**

8. [BERG Albert – Die Insel Rhodus, aus eigener Anschauung und nach den vorhandenen Quellen. Braunschweig 1862. Westermann]. 32,8 cm, s. [8], 210, 167, tabl. 20. opr. oryg. pł. zdob.
Otarcia, zaplamienia i odbarwienia oprawy, brak karty tyt., karta przedtyt. zakreślona czerwonym pisakiem, ubytek narożnika przedniej wyklejki, miejscami zaplamienia. Na tablicach **20 akwafort odbitych**

na chińskim papierze, ok. 90 drzeworytów w tekście. Na przedniej okładce złoc. herb i sentencja łacińska; motyw powtórzony w ślepym tłoku na tylnej okladce.
Historyczny, archeologiczny i przyrodniczy opis słynnej od czasów starożytnych wyspy, napisany i ilustrowany przez pierwszego dyrektora Śląskiego Muzeum Sztuk Pięknych we Wrocławiu.
Łacińska sentencja na okładce „Hic Rhodus, hic salta" (pol. „Tutaj jest Rodos, więc tutaj skacz!") jest łacińskim przekładem greckiej sentencji z bajek Ezopa. W tej bajce przechwalający się atleta powołuje się na swój nieprawdopodobnie długi skok, który rzekomo miał oddać na zawodach na Rodos. Przygodny słuchacz przerywa mu wywody i próby powoływania się na świadków swego niezwykłego osiągnięcia. Wzywa go do udowodnienia swego mistrzostwa przez powtórzenie skoku na miejscu – „Skocz tutaj!". To wezwanie stało się przysłowiem w polityce i w życiu – „udowodnij, co potrafisz tutaj i teraz!".
A. Berg (1825-1884) – pierwszy dyrektor Śląskiego Muzeum Sztuk Pięknych we Wrocławiu, wiele podróżował w młodości planując karierę dyplomatyczną. W czasie swych podróży dużo rysował i wyrobił sobie opinię zdolnego pejzażysty. Podróż na Rodos odbył na jesieni 1853. Atrakcyjne akwaforty rytował osobiście według własnych rysunków.
Książka podzielona jest na dwie części: pierwsza zawiera opis krajobrazu i przyrody wyspy, część druga poświęcona jest bogatej historii Rodos, zabytkom i archeologii. Starannie odbite ryciny, zrobione na podstawie rysunków autora z autopsji ukazują urodę i malowniczość tej słynnej wyspy położonej na styku trzech kontynentów Europy, Azji i Afryki, zamieszkałej już od neolitu. **500.-**

9. BOCZKOWSKI Felix – O Wieliczce pod względem historyi naturalnej, dziejów i kąpieli. Bochnia 1843. Nakł. i Drukiem Wawrzyńca Pisza. 21,5 cm, s. VIII, 172, [1], tabl. 1. opr. psk. z epoki.

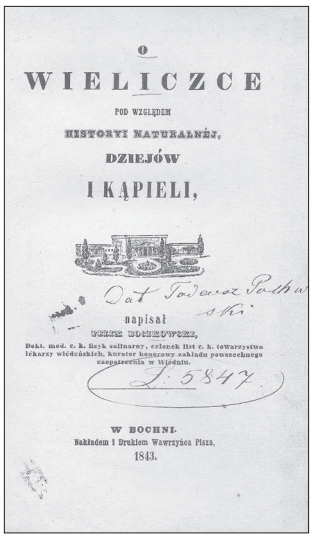
O
WIELICZCE
POD WZGLĘDEM
HISTORYI NATURALNEJ,
DZIEJÓW
I KĄPIELI,
napisał
FELIX BOCZKOWSKI,
Dokt. med. c. k. Rząd. salinarny, członek list. c. k. towarzystwa lekarzy wiedeńskich, kurator honorowy zakładu powszechnego zaopatrzenia w wiedniu.
L. 5847.
W BOCHNI.
Nakładem i Drukiem Wawrzyńca Pisza.
1843.

nr 9

Wyraźne otarcia grzbietu, niewielkie zaplamienie tablicy i kilku kart, blok zwięzły. Nieliczne zapiski ołówkiem. Na tablicy rytowana panorama Wieliczki. Karta tytułowa z winietą drzeworytniczą. Naklejka inwentarzowa.
Pierwsza polska rozprawa naukowa z zakresu leczenia solankowego.
F. Boczkowski (1804-1855) – doktor medycyny i chirurgii, pełniący w Wieliczce funkcje lekarza salinarnego odkrył lecznicze własności kąpieli solankowych i mikroklimatu w kopalni soli. W 1826 r. wprowadził leczenie kąpielami solankowymi, a 13 lat później uruchomił w Wieliczce Zakład Kąpieli Solankowych. Wyniki badań opublikował w powyższej książce. **Boczkowski uważany jest za ojca tej bardzo intensywnie rozwijanej dziedziny medycyny** zwanej obecnie haloterapią (grec. halos - sól).
Książka omawia położenie miasta i kopalni soli, organizację pracy kopalni i jej administrację, handel solą. Następne rozdziały opisują geologię pokładów i mineralogię gatunków soli i wód solnych, historię kopalni z pełną listą administratorów żupnych od r. 1334 do 1836 oraz, najszerzej, leczenie uzdrowiskowe w kopalni. Szczegółowo omówione są zalecenia lekarskie, choroby, które można leczyć w uzdrowisku, dane statystyczne o chorych i wynikach kuracji. Podana jest lista członków tow. akcyjnego z 1839 r. i „statuta tow. akcyjonaryjuszów łazienkowych". Widok Wieliczki według rysunku Fischera rytował czeski rytownik Karl Rybicka (1783-1853). **180.-**

10. BRÜCKNER Aleksander – Dzieje kultury polskiej. T. 1-4. Kraków 1930-1946. Nakł. Krakowskiej Spółki Wyd., Wyd. F. Pieczątkowski i S-ka. 19,8 cm, s. VII, [1], 653; 660; [2], 778; XVI, 639. opr. jednolita pł. złoc.
Zaplamienia dolnej części ostatniego tomu, brak kart przedtyt. w t. 1-2, miejscami zaplamienia wewnątrz (widoczne zwłaszcza w t. 2), egz. obcięty przez introligatora, na zewnątrz ładny egzemplarz. Grzbiety złocone. T. 1 nosi niewyraźną pieczątkę warszawskiego gimnazjum, tom drugi piecz. „Biblioteki Wojskowej Centrum Wyszkolenia Saperów" - znanej międzywojennej uczelni wojskowej utworzonej w Modlinie.
Jednolicie oprawiony komplet jednego z ważniejszych dzieł polskiej historiografii.

Tom 4, uważany za zaginiony przetrwał wojnę dzięki firmie W. L. Anczyca i S-ki w Krakowie, gdzie został przechowany. Do druku przygotowali go prof. St. Kot i dr Jan Hulewicz, słowem wstępnym opatrzył prof. St. Łempicki. W 1946 cenzura nie była jeszcze tak restrykcyjna i dzieło Brücknera mogło się ukazać w całości. Łempicki napisał: „Pewnie, że dzisiaj można krytykować Brücknera z różnych stanowisk […] pamiętajmy jednak – i pamiętajcie o tym […], że jego uczciwości, bystrości i czystości przekonań, jako uczonego i człowieka, należeć się będzie zawsze zdjęcie czapki z głowy”. **240.-**

11. **BRÜCKNER Aleksander – Encyklopedia staropolska.** T. 1-2. Oprac. ... Materiałem ilustracyjnym uzupełnił K. Estreicher. Warszawa 1937-1939. Nakł. Księg. Trzaski, Everta i Michalskiego. 29,5 cm, s. VI, szp. 956; s. [4], szp. 1070, tabl. 18. egz. w zeszytach luzem.

nr 11

Brak części tablic (z kompletu 35 jest 18), poza tym stan bardzo dobry. Komplet 16 zeszytów z zachowanymi dekoracyjnymi okładkami broszurowymi, z licznymi ilustracjami w tekście i na tablicach.

Słynna encyklopedia obrazująca życie codzienne, kulturę materialną i duchową dawnej Rzeczypospolitej w oryginalnej formie wydawniczej - takiej, w jakiej docierała do subskrybentów.

Wynik współpracy wielkiego erudyty i znawcy przedmiotu Aleksandra Brücknera (1856-1939), slawisty, odkrywcy „Kazań Świętokrzyskich” z Karolem Estreicherem juniorem (1906-1984) historykiem sztuki, ostatnim z wielkiego klanu Estreicherów, który dostarczył blisko 4.000 ilustracji do tego monumentalnego przedsięwzięcia. Jest to prawdziwy skarbiec starych rycin odnoszących się do Polski. Karol Estreicher przyjął zasadę odrzucenia wszelkich fałszywych reprodukcji. Starał się tam gdzie to było możliwe zamieszczać fotografię zabytku historycznego. Wiele ilustracji ukazało się po raz pierwszy. Tablice ilustracyjne dołączane były do poszczególnych zeszytów. Zeszyty noszą datę od 1937 do 1939. Wskutek zawieruchy wojennej często spotyka się egzemplarze bez tablic, a bardzo rzadko zdarzają się egzemplarze z kompletem tablic. Na tylnej okładce ostatniego zeszytu wykaz wszystkich tablic wraz z numerem zeszytu, w których były umieszczone i wskazaniem właściwego miejsca w tekście.

360.-

12. **BYSTROŃ Jan St[anisław] – Komizm.** Lwów-Warszawa 1939. Książnica-Atlas. 30,5 cm, s. 527. opr. oryg. pł.

Pierwsza i ostatnia strona nieco pożółkła, stan bardzo dobry. Na przedniej okładce złoc. tytulatura. Liczne ilustracje w tekście.

Luksusowe wydawnictwo drukowane na grubym, kredowym papierze.

J. S. Bystroń (1892-1964) – etnograf i socjolog, profesor uniwersytetów w Poznaniu, Krakowie i Warszawie, członek Polskiej Akademii Nauk. Autor prawie 40 książek. Wybitny, choć kontrowersyjny uczony. **Jako pierwszy w Polsce uznał komizm za zjawisko socjologiczne. Wydany w 1939 roku „Komizm” był wydarzeniem**. Opierając się na szerokim materiale ilustracyjnym autor zawarł w książce oryginalną typologię humoru oraz traktowaną interdyscyplinarnie teorię komizmu. Bystroń wydziela dwa podstawowe gatunki komizmu: komizm charakterów i komizm słowny, oraz trzy elementy komizmu: komizm zmiany, zestawienia i związku. Bystroń pisze we wstępie: „Opinia publiczna lekceważy komizm, uważa go za lekką zabawę, której nie warto poświęcać czasu [...]. Ale człowiek mało inteligentny nie może mieć czucia komizmu. Mamy tu przecież do czynienia z wysiłkiem intelektualnym, nieraz bardzo znacznym [...]. Nie mam żadnych złudzeń co do tego, że większość czytelników będzie traktowała niniejszą książkę jako zbiór mniej lub więcej wesołych opowiadań. Niech i tak będzie.”

Książka zawiera fragmenty tekstów literackich. **Świetna ikonografia**, układ graficzny Kazimierza Piekarskiego, ilustracje Włodzimierza Bartoszewicza uzupełnione reprodukcjami rysunków innych artystów. Są wśród nich: K. Sichulski, F. Topolski, St. Wyspiański, L. Wyczółkowski, J. Kossak, A. Bartels,

C. Norwid, F. Kostrzewski, K. Frycz, S. I. Witkiewicz, A. Szyk, J. Matejko, Z. Czermański, W. Wyrwiński, J. J. Grandville (częsty w tym katalogu), J. Piwarski, M. Berezowska, W. Jarocki, A. Wasilewski, T. Trepkowski, J. Zaruba. Wydanie powojenne z 1960 r. zostało pozbawione końcowych rozważań autora, pominięto także fragmenty tekstu, dotyczące głownie mniejszości narodowych. **280.-**

13. BYSTROŃ Jan Stanisław – Etnografia Polski. Poznań 1947. Spółdzielnia Wyd. „Czytelnik". 24,7 cm, s. 232, [3]. opr. wsp. ppł. z zach. okł. brosz.
Stan bardzo dobry. Tytuł i nazwisko autora złocone na grzbiecie, papier okleinowy marmoryzowany.
Poszczególne rozdziały dotyczą: rozwoju kultury ludowej, grup regionalnych zawodowych, języka i nazw, kultury umysłowej (w tym literatury, sztuk plastycznych, muzyki, czarów, wróżb, lecznictwa), kultury społecznej (obrzędów i zwyczajów) i kultury technicznej (w tym m. in. ubiorów, budownictwa, łowiectwa, rybołówstwa, potraw, napojów i używek). Na końcu podano wskazówki bibliograficzne.
J. S. Bystroń (1892-1964) – etnograf i socjolog. Autor ponad 40 książek z wielu dziedzin. Włodzimierz Pessel na portalu „Kulturologia polska XX wieku" pisze: **„Dzieło naukowe J. St. Bystronia przekracza granice akademickich dyscyplin szczegółowych i nie daje się zamknąć w jednej dziedzinie wiedzy humanistycznej"**. W swych badaniach koncentrował się na kulturze polskiej, folklorze i twórczości ludowej. W pracach etnograficznych określił zagadnienia etnografii, jej stosunek do innych nauk oraz podał systematykę dotyczącą grup zawodowych i etnicznych. **80.-**

14. CAZIN Paul – L'Humaniste a la guerre. [pol. „Humanista na wojnie"]. Hauts de Meuse 1915. Paris 1930. Librairie Plon. 19 cm, s. [8], 249, [2]. brosz.
Naddarcia marginesów dwóch kart, poza tym stan dobry. Egz. nierozcięty. Wyd. XII.
Całostronicowa dedykacja autora w języku francuskim: „Dla drogiego Adama Tarna, który zna i pięknie przedstawia ludzki dramat na pamiątkę naszego miłego sąsiedztwa w Nieborowie – ten mały dramat żołnierza – Paul. 24 września 1960".
P. Cazin (1881-1963) – tłumacz „Pana Tadeusza", przyjaciel i popularyzator kultury polskiej, brał udział w I wojnie światowej. W tej książce, nagrodzonej przez Akademię Francuską, opisał swoje przeżycia wojenne.
A. Tarn (1902-1974) – dramatopisarz, tłumacz, założyciel i redaktor naczelny słynnego pisma „Dialog" (1956-1968). Po marcu 1968 r. pozbawiony stanowiska redaktora naczelnego pisma i kierownika literackiego w Teatrze Współczesnym, wyemigrował. Zmarł w Szwajcarii. **60.-**

15. CHŁĘDOWSKI Kazimierz – Ostatni Walezyusze. Czasy Odrodzenia we Francyi. Warszawa [1920]. Nakł. Gebethnera i Wolffa. 25,4 cm, s. [4], 442, [1], tabl. 28. opr. psk. złoc. z epoki z zach. okł. brosz., górne obcięcie barwione.
Otarcia okładek, niewielkie zaplamienia wewnątrz. Grzbiet 5-polowy, zwięzy podkreślone złoc., złoc. tytulatura, okleina marmoryzowana, wyklejki z barwionego papieru. Blok obcięty tylko od góry. Zachowana okładka brosz. projektu Jana Bukowskiego.
Ostatnia książka K. Chłędowskiego (1843-1920) – niezwykle popularnego przed II wojną pisarza, badacza kultury, popularyzatora kultury włoskiej. Opisuje burzliwy okres z historii Francji, rzeź hugonotów, historię Henryka III Walezego. **160.-**

16. CHMIELOWSKI Piotr – Historya literatury polskiej. Z przedmową Bronisława Chlebowskiego. (Z ilustracyami). T. 1-6. Warszawa 1899-1900. Biblioteka Dzieł Wyborowych. ca 18,5 cm, s. 253, [3], tabl. 20; 235, [6]; 234, [6]; 266, [6]; 278, [2]; 319, liczne tablice [wiele rozkładanych]. opr. oryg. pł.
Otarcia i defekty oprawy w kilku tomach, kilka tablic naderwanych, jedna w kilku częściach, niewielkie zabrudzenia i zaplamienia, dwie strony pokreślone czerwoną kredką.
Komplet bogato ilustrowanej historii literatury polskiej z przełomu XIX/XX w.
Poszczególne tomy należały do kilku właścicieli: Apolinarego Maczugi z Nowego Sącza, Marii Truszkowskiej, dr Henryka Batowskiego ze Lwowa, Władysława Pawlika. **Liczne, atrakcyjne rozkładane tablice (kilka litografowanych) ukazujące rękopisy iluminowane**, karty tytułowe starodruków i pierwszych wydań, ilustracje ze starodruków, rękopisy i autografy poetów i pisarzy m.in. Testament Św. Salomei z 1268, pierwsza strona Biblii Królowej Zofii, Pieśń Bogarodzica ze statutu Łaskiego, karta tytułowa Biblii nieświeskiej, faksymile listów i rękopisów Mickiewicza i innych twórców ze zbiorów prywatnych. Na końcu ostatniego tomu skorowidz nazwisk „autorów, tłómaczów i wydawców".

Na ostatnich kartach dzieła omówiono między innymi twórczość Przybyszewskiego, Wyspiańskiego, pismo „Życie" z Krakowa i modernizm w literaturze. Autor skarży się także, że „wielu z pomiędzy licznych, młodych poetów, przyglądając się pilnie drgnięciom własnej duszy, nie spostrzega, że jeżeli ona jest dla nich wszechświatem, to czytelnicy nie zawsze dojrzeć go w niej mogą". **80.-**

Leonard Chodźko i jego „La Pologne"

17. CHODŹKO Leonard – La Pologne historique, littéraire, monumentale et pittoresque, ou précis historique, monuments, monnaies, médailles, costumes, armes, portraits […]. Rédigée par une Société de Littérateurs Polonais. Ornée de gravures sur acier. T. 1-3. Paris 1835-1842. Au Bureau Central. 27,5 cm, s. [4], 480, tabl. 60; [4], 480, tabl. 60; [4], 480, tabl. 59. opr. psk. z epoki.

nr 17

Banach 229, 253, 273. Niewielkie zaplamienia kart, wyraźne zabrązowienia pierwszych kart w t. 3, kilka plansz nieco przyciętych przez introligatora, grafiki poza kilkoma wyjątkami wyjątkowo czyste, bez plam, w ładnych odbitkach; brak dwóch tablic: portretu Bolesława Chrobrego (t. 1) i grobowców w Kaplicy Zygmuntowskiej (t. 2). Jednolita oprawa półskórkowa z epoki, wyklejki marmoryzowane, grzbiet ślepo tłocz., ze złoconym tytułem i numerem tomu. Tekst drukowany dwuszpaltowo, tablice w stalorycie i akwatincie (łącznie 176 i 3 frontispisy). **Rzadkie w tak dobrym stanie zachowania.** Wszystkie trzy tomy z exlibrisem heraldycznym „Bibliotheque de Mouron".

Ozdobny frontispis umieszczony we wszystkich trzech tomach jest autorstwa dwóch rytowników: tytuł z dedykacją dla Francji wyrytował Antoni Marcinkiewicz, a scenę uścisku dłoni dwóch starych wiarusów z sentencją w języku francuskim „Polacy i Francuzi przyjaciółmi po wsze czasy" narysował i wyrytował Antoni Oleszczyński. Istnieje wariant frontispisu z mniej ozdobną typografią tytułu.

Francja po powstaniu listopadowym wypełniła się uciekinierami z Polski. Emigrowali polscy żołnierze i oficerowie powstańczy, szlachta, członkowie Rządu Narodowego, politycy, pisarze, artyści, inteligencja. Tysiące uciekinierów docierało do Francji z Austrii i Prus. Ocenia się, że z 12.000 polskich emigrantów ponad dwie trzecie trafiło do Francji. Jeszcze przed powstaniem, w 1826 roku osiadł tutaj **filareta z Litwy, Leonard Borejko Chodźko herbu Kościesza, przyjaciel Tomasza Zana, znajomy Mickiewicza** jeszcze z czasów wileńskich. Początkowo angażował się w politykę, ale od 1834 zajął się pracą naukową, popularyzacją historii i kultury polskiej i działalnością edytorską. Jego osiągnięcia są olbrzymie, choć stosunkowo mało znane. Leonard Chodźko napisał i opublikował (głównie w języku francuskim) wiele prac z zakresu historii, geografii, statystyki, kartografii, wydawał dzieła Mickiewicza, liczne mapy swojego autorstwa, napisał przeszło 300 biogramów znanych Polaków do francuskiej encyklopedii, był konsultantem spraw polskich dla prasy francuskiej. Jego zbiory archiwalne i bibliofilskie stały się podstawą kolekcji Muzeum Narodowego Polskiego w Rapperswilu.

W 1835 wraz z Ignacym Stanisławem Grabowskim rozpoczął publikowanie „La Pologne historique, littéraire, monumentale et pittoresque". Na wzór popularnych w tym okresie w Europie ilustrowanych wydawnictw prezentujących zabytki, krajobrazy i mieszkańców poszczególnych krajów, Chodźko postanowił przybliżyć Francuzom kraj, z którego pochodziła największa grupa politycznych emigrantów. Po polsku swoje wydawnictwo nazywał „Polska Malownicza pod względem historycznym i jeograficznym". **Dzieło zostało zadedykowane Francji.** Chodźko deklarował: „Dwa bowiem walne są cele Polski Malowniczej: naprzód aby przez upowszechnienie znajomości naszego kraju zostawić trwały ślad i pamiątkę naszego pielgrzymstwa na gościnnej Franków ziemi. Powtóre: przynieść pomoc najbardziej jej

potrzebującym Tułaczom". Akurat w tym okresie rząd francuski wstrzymał zasiłki dla najbiedniejszych emigrantów. Chodźko zapraszał rodaków do współpracy – płacił za teksty, płacił za pozyskiwanie francuskich subskrybentów wydawnictwa. Po przekroczeniu 5.000 subskrybentów (ta liczba gwarantowała zwrot kosztów) planował przeznaczenie dodatkowych zysków na pomoc najbiedniejszym wychodźcom. Redaktorzy bardzo dobitnie podkreślali w prospektach reklamowych, że wydawnictwo nie zamierza się mieszać w bieżącą politykę. Liczyli na zainteresowanie i poparcie wszystkich, często poróżnionych ze sobą środowisk emigracyjnych. Dzieło odniosło wielki sukces. Skłócenia nie uniknęli niestety jego wydawcy, co znalazło odbicie w wyglądzie kart tytułowych poszczególnych wydań.
„La Pologne" wychodziła co tydzień w zeszytach ośmiostronicowych w cenie 25 centymów za zeszyt. **Do zeszytu dołączona była zwykle rytowana ilustracja. 60 zeszytów składało się na tom. Subskrybenci z ostatnim z zeszytem otrzymywali rytowany frontispis oraz spis treści całego tomu. Całość ukazała się w latach 1835-1842.** Wskutek tak długiego okresu publikacji w oprawionych egzemplarzach nie zawsze udawało się zapewnić dołączenie kompletu ilustracji, stąd częste są przypadki braku pojedynczych stalorytów. Zdarzają się też ilustracje dodatkowe, nie figurujące w spisie rycin.
Ilustracje dzieła Chodźki przedstawiają dużą wartość dokumentalną, sentymentalną i artystyczną. Staloryt, jako technika graficzna pojawił się w 1820 roku. Technika ta wymaga precyzji i jubilerskiej dokładności, niemożliwe są poprawki. Technika ta, krytykowana za brak miękkości, w rękach lepszych rytowników pozwala na uzyskanie równie malarskich efektów jak akwaforta. Część rycin w dziele Chodźki rytowana przez Polaków: **Antoniego Oleszczyńskiego i Antoniego Pilińskiego** oraz Francuzów **Augusta F. Alesa i Emila Rouargue** reprezentuje niezły poziom artystyczny, a prawie wszystkie mają dużą wartość dokumentalną. Większość z nich weszła na stałe do polskiej ikonografii. Są to w szczególności widoki miast, pałaców, zabytków i pejzaży. Na pozostałych planszach ukazano liczne portrety, sceny historyczne, stroje a także kilka map i planów oraz nut. Mało jest znanych w Polsce miejscowości lub zabytków, których widoków Chodźko by nie zamieścił. Między innymi na rycinach widnieją: Ojców, Pieskowa Skała, Tyniec, Częstochowa, Puławy, Troki, Nowogródek, Czorsztyn, Kazimierz nad Wisłą, Lublin, Zarzecze, Żółkiew, Kowno, Trembowla, Iłża, Olesko, Lwów, Łysa Góra, Zalesie, Wilno, Poznań, Kruszwica, Kalisz, Gdańsk, Lanckorona, Zator, Balice, Wieliczka, Łańcut i Krasiczyn. Warszawa i okolice ukazana jest na 14 rycinach (m. in. atrakcyjne widoki Banku Polskiego i Teatru Wielkiego), na licznych rycinach widnieje także Kraków. W prezentowanym tu egzemplarzu jest rycina, której nie ma w spisie tomu trzeciego.
Teksty w „La Pologne" są w dużej części autorstwa samego Chodźki i jego żony Olimpii. Dotyczą one wszystkich aspektów życia polskiego. Teksty między innymi pisali znani pisarze i publicyści: Ksawery Godebski, Feliks Wrotnowski, Ludwik Mierosławski, teksty o polskiej muzyce napisał Wojciech Albert Sowiński. **Ilustracja na tabl. 12.** **1.700.-**

18. CHODŹKO Leonard – La Pologne historique, littéraire, monumentale et illustrée ou Scènes historiques, monuments, médailles [...]. Rédigée par une Société de Littérateurs sous la direction de … Paris 1839-1841. Au Bureau Central. 29 cm, s. [4], 472, XXXII, tabl. 44. opr. psk. złoc. z epoki.

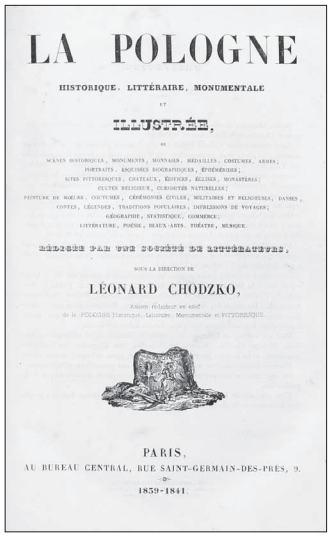
LA POLOGNE
HISTORIQUE. LITTÉRAIRE. MONUMENTALE
ET
ILLUSTRÉE,
RÉDIGÉE PAR UNE SOCIÉTÉ DE LITTÉRATEURS,
SOUS LA DIRECTION DE
LÉONARD CHODZKO,
PARIS,
AU BUREAU CENTRAL, RUE SAINT-GERMAIN-DES-PRÉS, 9.
1839-1841.

nr 18

Banach 309. Niewielkie otarcia okładek, bibułki ochronne i papier – jak zwykle w wydaniach z tego okresu – z licznymi plamkami i zażółceniami, na części kart ślady zalania. Tekst w układzie dwuszpaltowym, tablice w stalorycie i akwaforcie (pięć kolorowanych – mapa, plan bitwy i trzy układy parlamentu). Wyklejki marmoryzowane, zachowane bibułki ochronne przy tablicach.
Kompletny egzemplarz pierwszego wydania w atrakcyjnej oprawie.
Jeszcze przed zakończeniem edycji trzytomowej wskutek skłócenia wydawców Chodźko wraz z żoną opracowali wydanie jednotomowe pod zmienionym nieco tytułem („pittoresque" zostało zastąpione przez „illustrée"), z treścią koncentrującą się na historii najnowszej Polski od śmierci Jana III Sobieskiego do okresu napoleońskiego i lat późniejszych. Osobny rozdział

poświęcony jest republice krakowskiej w latach 1815-1840. Wydanie jednotomowe (uważane przez Banacha za czwarty tom poprzednio opisanego wydawnictwa) zyskało wielką popularność i do roku 1847 miało sześć wydań.
Ryciny ukazują, podobnie jak wydawnictwo trzytomowe, widoki miast, budowli i zabytków, postacie i sceny historyczne, pomniki, m.in. **piękną panoramę Krakowa, Teatr Wielki w Warszawie, wybrzeże Bałtyku, Napoleona oglądającego dom Kopernika w Toruniu,** Kościół w Malatyczach, plan bitwy pod Kliszowem, podkolorowaną wydawniczo rozkładaną mapę Polski, portrety księcia Józefa Poniatowskiego, Kościuszki, Puławskiego, Kniaziewicza, Jana Henryka Dąbrowskiego i wiele innych. W tekście znajduje się kilka ładnych winiet w drzeworycie.
Na końcu tomu 32-stronicowa lista nazwisk subskrybentów polskich i francuskich drukowana w trzech kolumnach. Obejmuje ponad 6.000 nazwisk. **800.-**

19. CHODŹKO Leonard – Histoire populaire de la Pologne. Illustrée par Janet-Lange et Gustave Janet. Catre da la Pologne dresée par A.-H. Dufour. Paris 1863. Georges Barba. 30,5 cm, s. 112. opr. nieco późniejsza bibliot. ppł. z zach. okł. brosz.
E.XIX 3, 152. Otarcia okładek, zarysowanie przedniej okładki, podklejone marginesy okładek broszurowych, miejscami drobne zaplamienia, uszkodzenia dolnego marginesu kart. Druk dwuszpaltowy. Drzeworytowe ilustracje, mapa w litografii kolorowanej powierzchniowo.
Ilustracje drzeworytnicze ukazują słynne sceny historyczne (Chrobry u bram Kijowa, Jagiełło pod Grunwaldem, Władysław III ginie pod Warną, Sowiński w okopach Woli, Książe Józef Poniatowski jak zwykle skacze do Elstery, Napoleon odznacza Andrzeja Niegolewskiego pod Somosierrą), ale także mniej znane (Trepka na rozżarzonych węglach, bohaterska Madame Chrzanowska w Trembowli w 1675). Liczne, udane portrety postaci historycznych sięgają czasów współczesnych wydawcy – np. portret gen. Bema i gen. Langiewicza. Litografowana, ręcznie kolorowana rozkładana mapa autorstwa A.H.Dufoura, ukazuje granice rozbiorów. Na końcu tomu chronologia królów polskich i chronologicznie ułożone listy Polaków zasłużonych na różnych polach. **180.-**

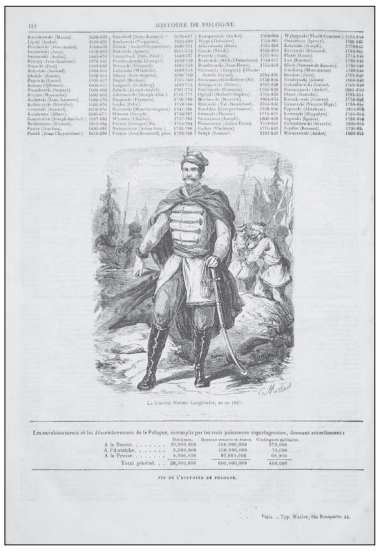

nr 19

20. CHOŁONIEWSCY. Kraków 1938. Druk. Uniw. Jag. 22,5 cm, s. 36, [1]. brosz. Odbitka z „Polskiego słownika biograficznego".
Stan bardzo dobry. Druk na papierze czerpanym ze znakiem wodnym w kształcie herbu Rzymu.
Rzadki, ładnie wydany „rodzinny" wypis z „Polskiego słownika biograficznego".
Wydano 190 egz., ten o numerze 37. Zawiera 9 biogramów Chołoniewskich: działaczki społecznej i autorki z przełomu XIX/XX w., kasztelana buskiego i prawnika z XVIII w., dziennikarza i publicysty z przełomu XIX/XX w., oficera i wielkiego mistrza ceremonii austriackiego dworu cesarskiego, posła na sejm czteroletni, łowczego wielkiego koronnego i tłumacza, miecznika koronnego i właściciela trzech starostw na kresach, księdza i literata z Janowa, powstańca 1863 r. i ofiary brutalnego śledztwa w cytadeli w Kijowie. **48.-**

21. CHRZANOWSKI Ign[acy], KOT Stanisław – Humanizm a reformacja w Polsce. Wybór źródeł dla ćwiczeń uniwersyteckich. Wydali ... Lwów 1927. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich. 23,7 cm, s. XII, 503. opr. ppł. z epoki
Stan bardzo dobry. **Odręczna dedykacja Ignacego Chrzanowskiego**: „Drogiemu Panu Koledze prof. W.Taszyckiemu na pamiatkę [...]".

Wydawcy zbioru piszą: „**Okres humanizmu i renesansu wykrzesał z umysłowości polskiej pierwsze objawy samodzielności** [...]. Postanowiliśmy zgromadzić w jednym tomie szereg celowo dobranych tekstów, które [...] najskuteczniej umożliwią [...] zrozumienie rozwoju i wzrostu kultury i literatury narodowej w XV i XVI wieku". Autorzy wyboru postanowili zamieścić w nim także „pewną ilość dokumentów, niezbędnych do zrozumienia genezy i początków humanizmu i reformacji na ziemi polskiej". Zbiór otwiera dyplom erekcyjny Akademii Krakowskiej z r. 1364 w języku łacińskim, a zamyka przywilej fundacyjny Akademii Zamojskiej z r. 1600, także po łacinie. Dokumenty i teksty literackie po polsku i po łacinie pogrupowane są w 13 rozdziałów. Przykładowe rozdziały wraz z przykładowymi dokumentami: „Udział w soborach i stosunki religijno-kościelne" (Pawła Włodkowica wywód o zależności władzy cesarskiej od papieskiej, Edykt wieluński przeciw heretykom z r. 1424), „W kole wpływu Kallimacha" (Vita et mores Gregorii Sanocei. R. 1475, list miłosny studenta), „Najstarsze druki polskie" (Andrzeja Glabera Gadki o składności członków człowieczych z r. 1535, Tomasza Kłosa Algoritmus z r. 1538), „Ideologja polityczna szlachty" (Postulaty sejmiku w Środzie w r. 1534), „Szkolnictwo i studia" (Wojaże synów magnackich, Urządzenie szkoły pińczowskiej z r. 1558).
I. Chrzanowski (1866-1940) – wybitny historyk literatury, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, jedna z ofiar „Sonderaktion Krakau".
W. Taszycki (1898-1979) – historyk języka polskiego, w chwili otrzymania powyższej książki z dedykacją miał 29 lat, był już po habilitacji na UJ. **120.-**

22. CZETWERTYŃSKI Włodzimierz – Na wozie i pod wozem (1837-1917). Wspomnienia z lat ubiegłych wnukom i wnuczkom opowiedziane. Z 12 ilustracjami. Poznań [1939]. Wyd. Polskie R. Wegnera. 25 cm, s. [8], 304, tabl. 11. brosz., obw.
Maliszewski 4567. Obwoluta nieco zakurzona, wewnątrz stan bardzo dobry. Egz. nieobcięty. Na tablicach 11 ilustracji, dwunasta na obwolucie. Tekst w opracowaniu S. Wasylewskiego.

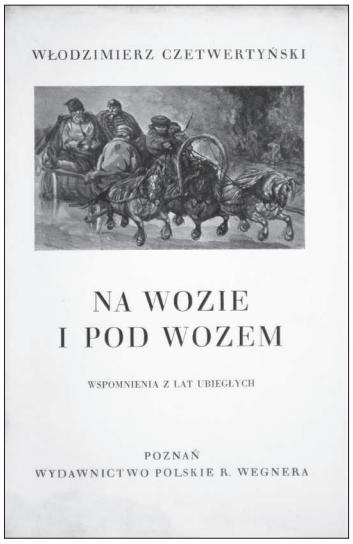

nr 22

Książkę otwierają dwa długie teksty o autorze: pierwszy napisany przez Seweryna Czetwertyńskiego – syna autora wspomnień, drugi autorstwa Stanisława Wasylewskiego, autora popularnych książek historycznych. Książe Włodzimierz Światopełk Czetwertyński opisuje swoje dzieciństwo w Woronczynie na Wołyniu, studia w Wilnie w Instytucie Szlacheckim (powołanym w miejsce zlikwidowanego przez cara Mikołaja I Uniwersytetu Wileńskiego) i na wydziale przyrodniczym Uniwersytetu Kijowskiego. Za udział w powstaniu styczniowym W. Czetwertyński skazany został na dożywotnie ciężkie roboty (karę skrócono na skutek zabiegów rodziny), konfiskatę majątku oraz utratę praw publicznych i tytułu. **W pamiętnikach opisuje szczegółowo podróż na katorgę na Syberię do Usola koło Irkucka, gdzie pracował w warzelni soli.** Po powrocie ze zesłania Czetwertyński zamieszkał w Milanowie koło Parczewa, gdzie prowadził działalność charytatywną, polował, powiększył rodową bibliotekę. Uważa się, że książę Włodzimierz Czetwertyński walnie przyczynił się do podniesienia rangi polskiego łowiectwa.
Wspomnienia napisane są piękną, a przy tym prostą polszczyzną. Można w nich znaleźć wzmianki o bibliofilskiej pasji autora. **140.-**

23. DEMBIŃSKI Stefan – Rok 1846. Kronika dworów szlacheckich zebrana na pięćdziesięcioletnią rocznicę smutnych wypadków lutego przez księdza .... Jasło 1896. Nakładem autora; Z drukarni L. D. Stoegera. 22,7 cm, s. 443. opr. późniejsza ppł. z zach. okł. brosz.
Okładka brosz. podklejona, nieco otarta i zaplamiona, zaplamienia karty tytułowej, margines jednej karty podklejony przez introligatora, poza tym stan dobry. Nieliczne fragmenty tekstu zakreślone ołówkiem.
Pierwsze, szersze historyczne opracowanie rzezi galicyjskiej sporządzone na podstawie wspomnień i relacji naocznych świadków.

„Rzeź galicyjska", „rabacja chłopska", „powstanie Jakuba Szeli" to nazwy opisujące inspirowany przez władze austriackie pogrom dworów szlacheckich na terenach zachodniej Galicji w drugiej połowie lutego i marca 1846 roku. Ofiarami była polska ludność ziemiańska, urzędnicy dworscy oraz kilkudziesięciu księży. Autor książki, jako dziecko przeżył z matką i rodzeństwem napad na dwór, w którym mieszkali. Jego ojciec Aleksander Dembiński był nieobecny, ale został zamordowany w sąsiednim dworze. Zniszczono i zrabowano ponad 500 dworów, zamordowano, często w bardzo okrutny sposób od ponad 1.200 do 3.000 osób. Zbiór relacji poprzedzają rozdziały wprowadzające, naświetlające tło polityczne wydarzeń, charakterystykę grup społecznych: szlachty, chłopów, duchowieństwa. Wydarzenia z 1846 roku znalazły swe odbicie w literaturze (w „Weselu" Wyspiańskiego i „Słowie o Jakubie Szeli" Jasieńskiego). Opracowanie zamyka spis, (uważany za niedokładny), ofiar rzezi, indeks miejscowości i nazwisk. Dołączono współczesne (z drugiej połowy XX w.) wycinki prasowe na temat rzezi galicyjskiej oraz obszerną recenzję z epoki książki Dembińskiego napisaną przez księdza Stanisława Załęskiego. **240.-**

24. DUMONT d'Urville [Juliusz Sebastian Cezar] – Podróż malownicza około świata. Porządny zbiór najciekawszych wiadomości i odkryć z Byrona, Wallis, Kartereta, Bougainvilla, Kooka [...] wydana przez towarzystwo podróżników i uczonych pod kierunkiem pana ... Na polskie przełożona przez F. S. Dmochowskiego. Z rycinami na miedzi przez F. Dietrich. **R. 1.** Warszawa 1835. Druk. przy ulicy Nowo-senatorskiey Nro 476 Lit. D. 26,4 cm, s. [2], 106, 106, [6], tabl. 54. opr. psk. z epoki.

Wyraźne otarcia oprawy, ubytek grzbietu, załamanie karty tyt., miejscami zaplamienia kart, ubytek narożnika jednej tablicy, ślady zawilgocenia ostatnich tablic, naddarcia kilku tablic. Do kompletu brak rocznika 2.

Na każdej z tablic odbito zwykle dwie ryciny. Dzieło zaw. opisy podróży i wiadomości geograficzne i historyczne z krajów egzotycznych (głównie Afryka i Daleki Wschód). Tablice w akwafortach wykonali ojciec i syn Fryderyk Krzysztof i Adolf Fryderyk Dietrichowie; dla tego ostatniego była to pierwsza realizacja zamówienia graficznego (więcej na ten temat w: H.Widacka „Dietrichowie", War. 1989, s. 33-34 oraz nr 174-220). **280.-**

25. FREDRO Aleksander – Trzy po trzy. Pamiętniki z epoki napoleońskiej. Z przedmową Adama Grzymały-Siedleckiego. Wydał, wstępem i uzupełnieniami zaopatrzył H. Mościcki. Z 52 ilustracyami w tekście i 8 na osobnych kartach. Warszawa 1917. Nakład Gebethnera i Wolffa. 25,5 cm, s. L, 228, [1]. opr. wsp. plast. z zach. okł. brosz.

Maliszewski 1087. Niewielkie zaplamienie atramentem na s. 85, ślady załmania tylnej okł. brosz., poza tym stan dobry. Piecz.: Księgarnia Nowa, Zakopane". Zachowana okł. brosz., co niezbyt częste.

Jedno z najszczerszych i najładniej napisanych wspomnień z wojen napoleońskich.

Jeden z ojców komedii polskiej, A. Fredro (1793-1876) w maju 1809 r. w wieku 16 lat wstąpił do armii Księstwa Warszawskiego i przez 6 lat brał udział w wojnach napoleońskich, do samego ich końca. W dowcipny i barwny sposób opowiada swoje nieraz dramatyczne przygody, nie szczędząc ironii i kpin z rzeczywistości, której był świadkiem i sytuacjom, których był uczestnikiem. Nie oszczędza przy tym samego siebie. **Rozprawia się z romantycznym mitem Napoleona i jego czasów.** Pamiętniki nie były przeznaczone do publikacji, miały pozostać nieznane. Na szczęście stało się inaczej. **190.-**

26. GEMBARZEWSKI Bronisław – Wojsko Polskie, Królestwo Polskie 1815-1830. Opracował i rysował ... Z przedm. Aleksandra Rembowskiego. Warszawa 1903. Konstanty Trepte. 34 cm, s. [8], XVI, 192, [2], XXV, [1], tabl. barwnych 8. opr. oryg. pł. zdob.

Okładki lekko poluźnione i zakurzone, niewielkie zaplamienia bibułek przekładkowych, jedna tablica luzem, pozbawiona bibułki; stan ogólny dobry. Oprawa wydawnicza J. T. Pugeta. Liczne ilustracje w tekście. Na tylnej okładce nadruk „Płótno samodziałowe włościańskie" i sygnatura introligatora. Dwie różnobarwne naklejki: „Księgarnia, Drukarnia i Skład Papieru J. K. Jakubowskiego wdowy w Nowym Sączu".

„Opus magnum" wybitnego znawcy przedmiotu. Autor opisał powrót wojsk polskich do kraju w r. 1814, powstanie Komitetu wojskowego, postać i charakter Wielkiego Księcia Konstantego, poszczególne rodzaje wojsk i wchodzące w ich skład jednostki, a także losy pułków w chwili wybuchu powstania listopadowego. Wojsko Polskie liczyło wtedy 27.543 żołnierzy. Książka zawiera mnóstwo ciekawych szczegółów z życia wojska i treść licznych dokumentów z epoki (listów, rozkazów, instrukcji i pamięt-

ników). **Na końcu lista imienna oficerów Wojska Polskiego z lat 1817-1830.**
B. Gembarzewski (1872-1941) – pułkownik saperów Wojska Polskiego, historyk wojskowości, wieloletni dyrektor Muzeum Narodowego i Muzeum Wojska w Warszawie, malarz i rysownik, konsultant Stefana Żeromskiego w trakcie pracy pisarza nad 'Popiołami'. Opracował kilkadziesiąt tysięcy dokładnych rysunków umundurowania z epoki Księstwa Warszawskiego. Opisał stanowiska pułków polskich w czasie powstania listopadowego. **Za niniejszą pracę otrzymał nagrodę Kasy im. Mianowskiego. Ilustracja na tabl. 2.** **600.-**

27. GRABOWSKI Bronisław – Widoki Częstochowy i Jasnej Góry z opisem. Opis ułożył ... Warszawa [cenz. 1876]. Nakł. D.Lange. 16x20 cm, s. [24], tabl. 22. opr. oryg. ppł. zdob.
Okładki lekko otarte, ślady załamania bibułek ochronnych (jednej brak), niewielkie zaplamienia wyklejek. Zapiska na karcie tyt. Ozdobna barwna kompozycja na przedniej okładce, powtórzona monochromatycznie na karcie tytułowej.
Album z 22 drzeworytowymi widokami Częstochowy i jej zabytków wraz z tekstem objaśniającym. Każda ilustracja odbijana na jasnoniebieskiej tincie, zamknięta czerwoną ramką liniową ze zdobnikami w narożnikach. Widoki z natury rysował Władysław Dmóchowski, rytowano w Drzeworytni Warszawskiej. Zaw. m.in.: Ogólny widok Częstochowy od strony Złotej Góry, Wnętrze skarbca w Kościele Jasnogórskim, Kościół Ś-tej Barbary, Kościół Ś-go Rocha, Klasztor i Kościół pomarjawitski, Ratusz, Dworzec Kolei Żelaznej W. W., Papiernia. **240.-**

nr 27

28. GUMOWSKI Marian – Najstarsze pieczęcie miast polskich XIII i XIV w. Toruń 1960. Towarzystwo Naukowe w Toruniu. 24,5 cm, s. 286, tabl. 46. brosz. Roczniki Tow. Nauk. w Toruniu, R. 62, z. 2.
Załamania narożnika jednej karty (s. 257-258) – wada fabryczna, stan dobry. Na tablicach reprodukcje kilkuset pieczęci.
W obszernym wprowadzeniu autor zamieszcza przegląd literatury, nazewnictwo dot. pieczęci, omówienie wyglądu i symboliki pieczęci. Pieczęcie opisane są szczegółowo z podaniem napisu otokowego czyli legendy, rozmiarów i omówieniem wyobrażenia znajdującego się na pieczęci. Podane są dane w jakim archiwum i przy jakim dokumencie znaleziono daną pieczęć i jakie ma znaczenie. W przypisie przy każdej pieczęci podano w skrócie literaturę. Całość w układzie alfabetycznym według miast, podano też krótką historię danej miejscowości. **Łącznie opisano 555 pieczęci z 314 miast.** Na końcu pracy zamieszczono spis ważniejszych publikacji, indeks miejscowości i streszczenie ros. i niem. Wydano 1.120 egz. **120.-**

29. HAISIG Marian – Śląsk w monetach, medalach i pieczęciach. Wrocław 1951. Muzeum Śląskie we Wrocławiu. 21 cm, s. 40, [2], tabl. 6. brosz.
Okł. lekko zakurzona, poza tym stan bardzo dobry.
Publikacja ukazała się w związku z wystawą na ten sam temat zorganizowaną przez Muzeum Śląskie. W zwięzły, ale niezwykle profesjonalny sposób **kustosz Muzeum Śląskiego we Wrocławiu prezentuje historię pieniądza metalowego, medali i pieczęci** Piastów śląskich, rycerstwa feudalnego, duchownych, miast i cechów rzemieślniczych. Omawia także krótko tłoki pieczętne i technikę ich sporządzania oraz materiał pieczętny i technikę pieczętowania. Na tablicach prezentowane są 23 obiekty. Całość wydrukowano na bezdrzewnym papierze. Dołączony wycinek z ilustrowanego dodatku do Dziennika Zachodniego z 24 XII 1951 z artykułem: „Dawna moneta mówi o polskości Śląska". **60.-**

30. **HUEN Victor – Napoléon 1-er et son état major.** 12 planches par ... Jarville-Nancy-Paris [191-?]. Arts Graphiques Modernes. 40,7 cm, k. [12]. opr. oryg. miękka ppł.
Okładka lekko zabrudzona, plansze w stanie bardzo dobrym. Ryciny kolorowane ręcznie według szablonu. Efektowny, ekslibris biblioteki H. J. Wijsmana z motywami napoleońskimi i z datą 1815. Drugi exlibris heraldyczny J. P. van Blarkoma.
Zbiór efektownych portretów konnych Napoleona, jego marszałków (w tym księcia Józefa Poniatowskiego) i straży przybocznej. Rzadkie!
Na ręcznie kolorowanych tablicach konne portrety Napoleona, jego oficerów i przybocznych straży. Kolekcję rozpoczyna **portret Cesarza Napoleona I,** a kończy **portret księcia Józefa Poniatowskiego**, komendanta oddziałów Księstwa Warszawskiego.
V. Huen (1874-1939) – był malarzem z Alzacji specjalizującym się w tematyce historii wojskowości.
200.-

31. **IM ETAPPENRAUM der I. Armee.** Wien [ca 1915]. Verlag von Paulussem & Co. 51,4x35,5 cm, k. [1], portrety 4, tabl. 106. oryg. teka pł. zdob., futerał kart.
Otarcia i naddarcia futerału, teka i zawartość w stanie bardzo dobrym. Brak 4 tablic.
Teka zaw. kartę z tekstem wstępnym, cztery portrety (cesarza Franciszka Józefa, arcyksięcia Karola, arcyksięcia Fryderyka i gen. Conrada oraz 106 tablic z 6, 7 lub 8 fotografiami ze szlaku bojowego armii austriackiej na terenach polskich. Znakomite technicznie zdjęcia ukazują wszystkie aspekty życia frontowego: przemarsze, kontakty z ludnością, kwatery, biura sztabu, stanowiska artyleryjskie, czyszczenie broni, pracę w warsztatach, służbę automobilową, transport i pracę jeńców wojennych, pracę na roli, utrzymanie koni, budowę tunelu pod Miechowem, budowę mostów (m.in. w Mogile i Nowym Korczynie), budowę dróg, działalność poczty polowej, wizytację arcyks. Karola, wizytę w łaźni, urządzenie szpitala, cmentarz wojskowy, budowę linii telegraficznych, statki na Wiśle. Na zdjęciach uwieczniono m.in. następujące miejscowości: Słomniki, Kazimierza Wielka, Dąbrowa, Będzin, Szczucin, Miechów, Busko, Sokal, Kocmyrzów (obecnie w granicach Krakowa), Jędrzejów, Wolbrom, Krystynopol, Lwów, Olkusz, Skole, Beresteczko, Bielsko, Wiślica, Dubno, Skalbmierz, Kraków, Oświęcim, Żółkiew. Teka przedstawia wielką wartość dokumentalną – wiele z umieszczonych w niej zdjęć do dziś nie zostało opracowanych przez historyków i pozostaje poza obiegiem naukowym. **Rzadkie.** **1.400.-**

nr 31

32. **L'ITALIE en un volume.** Paris 1924. Librairie Hachette. 16 cm, s. LX, [4], 540, map rozkł. 18, planów 57. opr. oryg. pł. Les Guides Bleus.
Stan dobry. Piecz.: „Inż. I. Stella-Sawicki. Inżynier cywilny i budowniczy. Prof. Akad. Górn. Kraków. Al. Krasińskiego 23. Telefon 3534".
Klasyczny przewodnik po Włoszech z roku 1924 roku. Własność profesora Akademii Górniczo-Hutniczej i inicjatora założenia Politechniki Krakowskiej.
Lektura starych przewodników to podróż w przestrzeni i w czasie. Przy ogólnym opisie włoskich hoteli autorzy piszą, że „życie we Włoszech podrożało po wojnie podobnie jak w innych krajach i nie jest możliwe podanie cen noclegów w hotelach, gdyż ciągle ulegają one zmianom. Podróżnym doradza się zapytanie o cenę przed zamieszkaniem w danym hotelu". W kieszonce tylnej wewnątrz. okładki rozkładana kolorowa mapa Rzymu o rozmiarach 42x46,5 cm. Obszerny wstęp poświęcony włoskiej sztuce, 10-stronicowa alfabetyczna lista włoskich artystów od w. XI do XVIII.
Prof. **Izydor Stella-Sawicki** (1881-1957) – specjalista z zakresu budownictwa żelbetowego i przemysłowego, w latach 1937-1939 dziekan Wydziału Hutniczego AGH, ofiara „Sonderaktion Krakau",

więzień obozu koncentracyjnego Sachsenhausen, po wojnie był inicjatorem utworzenia politechnik w Krakowie i Gliwicach. **70.-**

33. JANIK Michał – Z wycieczki do Ameryki. Kilka wspomnień. Cieszyn 1900. Drukiem Kutzera i Spółki; Nakładem J. Polaka. 20,5 cm, s. [4], 105, [1]. opr. wsp. pł. z zach. okł. brosz.
Okładka brosz. podklejona, stan dobry.
M. Janik (1874-1948) – działacz oświatowy, doktor filozofii, pedagog, historyk, krytyk literacki. Urodził się w Ulanowie w widłach Tanwi i Sanu, w rodzinie o tradycjach flisackich. Po ukończeniu filozofii na Uniwersytecie Jagiellońskim oddał się całkowicie pracy nauczycielskiej w szkołach średnich, między innymi w gimnazjach: w Krakowie, Przemyślu, **Wadowicach,** Jaśle i we Lwowie. Był współpracownikiem Komisji Językowej Polskiej Akademii Umiejętności oraz Komisji Historyczno-Literackiej, pozostawił po sobie dość duży dorobek naukowy (ponad 50 publikacji książkowych).
Autor opisuje podróż statkiem z Bremy do Nowego Jorku. Treścią książki jest opis miast, amerykańskiego życia i spotkania z polskimi emigrantami. **Oprócz Nowego Jorku autor zwiedził Milwaukee i Waszyngton, ale najwięcej miejsca poświęca Chicago.** **50.-**

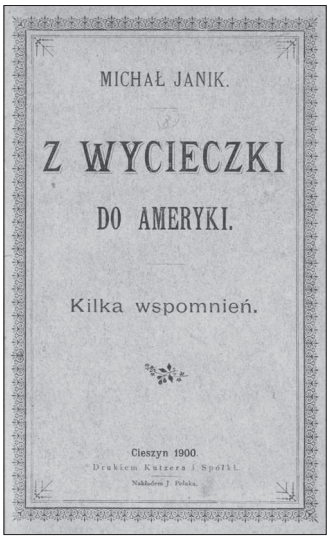
MICHAŁ JANIK.

Z WYCIECZKI

DO AMERYKI.

Kilka wspomnień.

Cieszyn 1900.

nr 33

34. JEKEL Franc[iszek] Józ[ef] – O Polszcze iey dzieiach i konstytucyi. Dzieło w języku niemieckim przez ... ułożone, a przez Konstantego Słotwińskiego zpolszczone, poprawione i przypisami pomnożone. T. 2, cz. 1. Lwów 1819. Nakładem Karola Wilda. 19,8 cm, s. [2], 235, [6]. opr. psk. z epoki.
Otarcia grzbietu, pęknięcie grzbietu w górnej jego części, karta tyt. zabrązowiona. Na karcie przedtyt. podpis „Szajnocha", na karcie tyt. piecz. „E. S.". Dublet Biblioteki Jagiellońskiej (piecz. na tylnej wyklejce). Całość dzieła składała się z dwóch tomów, każdy z nich zawierał dwie części.
Karta tytułowa sztychowana, z owalnym portretem Zygmunta Augusta w miedziorycie Weinraucha. Ta część dzieła zawiera teksty o prawach i przywilejach szlachty, o miastach założonych na prawie magdeburskim i chełmińskim, o przywilejach miast i prawach mieszczan oraz o sytuacji chłopów w Niemczech i w Polsce, poddaństwie, powinnościach, sądach itp. W każdym z podrozdziałów osobno omówiona jest sytuacja w Galicji.
K. Słotwiński (1793-1846) – ziemianin, dyrektor Ossolineum, publicysta, wolnomularz i spiskowiec. W 1816 wszedł do austriackiej służby rządowej, pracował m. in. w Jaśle i **w Wadowicach.** Osądzony i skazany za drukowanie patriotycznych wydawnictw był więziony przez kilka lat w Kufstein, został zamordowany w czasie „rabacji małopolskiej". **240.-**

35. KALKSCHMIDT Eugen – Deutsche Freiheit und deutscher Witz. Ein Kapitel Revolutions-Satire aus der Zeit von 1830-1850. Hamburg 1928. Hanseatische Verlagsanstalt. 25,3 cm, s. 156, [2], tabl. 8. opr. oryg. pł. zdob.
Oprawa nieco zakurzone, niewielkie zaplamienia, poza tym stan dobry. W tekście i na tablicach 160 ilustracji.
„Niemiecka wolność i niemiecki dowcip" – rzadka, bogato ilustrowana publikacja o początkach nowoczesnej satyry społecznej i obyczajowej na tle ciekawego okresu z historii Niemiec.
W latach 1830-1850 kraje niemieckiego obszaru językowego przechodziły burzliwy okres rozwoju społecznego. Okres ten, nazwany czasem erą Metternicha, był okresem wzmożonej cenzury i praktyk państwa policyjnego w Prusach i w Austrii. Była to odpowiedź władz na budzący się w warstwach średnich liberalizm. Schyłek romantyzmu, Biedermeier, Młode Niemcy, okres poprzedzający rewolucję marcową i Wiosnę Ludów w 1848 znajdowały coraz większe odbicie w prasie, periodykach i innych publikacjach. Autor prezentuje powstawanie prasy satyrycznej, komiksu politycznego, słynnych społeczno-politycznych pism niemieckich i europejskich. Książka wydana była tylko raz i rozprowadzana tylko wśród członków Deutsche Hausbücherei. **80.-**

36. [KATYŃ]. Report on the Massacre of Polish Officers in Katyn Wood. Facts and Documents. London 1946. 24,7 cm, s. [2], IV, [1], 51. brosz.
Niewielkie zaplamienia i otarcia okładek, wewnątrz stan dobry. Maszynopis powiel. Niskonakładowa, niesprzedażna („For private circulation only") publikacja podsumowująca krótko stan wiedzy na temat mordu w lasach katyńskich. Zaw. wprowadzenie dotyczące polskich jeńców wojennych w ZSRR, poszukiwania zaginionych jeńców, odkrycia masowych grobów przez Niemców, dochodzenia sowieckiej komisji katyńskiej, liczby ofiar. W drugiej części zebrano ważniejsze dokumenty (w przekładzie angielskim), m.in. komunikaty Sztabu Gen. Armii Czerwonej z końca IX 1939, zapis rozmów ambasadora S. Kota z A. Wyszyńskim, wicekomisarzem spraw zagr. ZSRR odbytych w l. 1941-1942, korespondencję Wł. Sikorskiego z amb. ZSRR w Londynie Bogomołowem, wyjątki z książki „Wspomnienia starobielskie" J. Czapskiego. Wiele z nich publikowano po raz pierwszy. Nie rozstrzygając po czyjej stronie leży odpowiedzialność za zbrodnię katyńską, autorzy raportu wskazują na konieczność prowadzenia dalszego śledztwa w tej sprawie – śledztwa, w którym Polacy powinni grać wiodącą rolę. **Nieczęste. 120.-**

37. KESSLER Otto – Die Baltenländer und Litauen. Beiträge zur Geschichte, Kultur und Volkswirtschaft unter Berücksichtigung der deutschen Verwaltung. Berlin 1916. Puttkammer und Mühlbrecht. 21,7 cm, s. 237, [1]. opr. bibliot. ppł. z epoki.
Grzbiet nieco otarty, wewnątrz stan dobry. Skasowane piecz. bibliot., naklejka bibliot. na przedniej okładce.
Często cytowana w literaturze **praca o krajach bałtyckich napisana z punktu widzenia niemieckiej historiografii**. Autor rozróżnia problemy krajów bałtyckich i problem litewski. Opisuje krótko historię i kulturę krajów bałtyckich. Omawia polityczne cele Litwinów, ludność Niemiecką na Litwie, Litwinów i administrację niemiecką, Łotyszy i Estończyków, Łotyszy i Rosjan i łotewskie legiony. Dużo miejsca poświęca gospodarce, handlowi i przemysłowi regionu. Kolejne rozdziały traktują o „Bałtyckim duchu", obrazie krajów bałtyckich w rosyjskiej prasie, systemie prawnym, przepisach i jurysdykcji. Autor rozważa scenariusze powojennych podziałów Europy. Otto Kessler jest także autorem książek o Niemcach w Polsce, Niemcach w Belgii, o Ukrainie i krajach bałkańskich. **80.-**

38. KNÖTEL Richard – Die eiserne Zeit vor hundert Jahren. Heimatbilder aus den Tagen der Prüfung und der Erhebung 1806-1813. Bild und Wort von Professor ... Kattowitz-Leipzig [ca 1906]. Verlag von Carl Siwinna. 26x32,5 cm, s. [66]. opr. oryg. pł. zdob.
Zaplamienia okładek, ślady po naklejce inwentarzowej, miejscami zażółcenia wyklejek, niewielkie zaplamienia wewnątrz. Na karcie tyt. naklejka własn. śląskiej biblioteki szkolnej z Bystrzycy Kłodzkiej (Halberschwedt).
Sugestywna, ładnie narysowana „obrazkowa historia wojenna" z epoki napoleońskiej widziana oczami Niemców, opisana i rysowana przez wybitnego znawcę historii ubiorów i umundurowania. R. Knötel (1857-1914) – urodzony w Głogowie niemiecki malarz, rysownik, litograf i pisarz **uważany jest za jednego z najważniejszych niemieckich malarzy historycznych i najwybitniejszego znawcę historii mundurów wojskowych.** Jego głównym dziełem pozostaje „Handbuch der Uniformkunde" (1896) z ponad 1.000 barwnych plansz z mundurami wojska armii całego świata od XVII w. do lat I wojny światowej. Prezentowany tu album (Knöttel jest autorem tekstów objaśniających i ilustracji) ukazuje sceny wojenne od 1806 r. (wiadomości o klęskach pod Jeną-Auerstedt docierają do Lipska) do 1813 r. (nabożeństwo dziękczynne w Lipsku po pokonaniu Napoleona). Plansze przedstawiają m.in. scenę zdobycia przez 26-letnią panią von Bonin francuskiego skarbca wojskowego w 1807 r. w Bolesławcu,

nr 38

sceny rekwirowania dobytku mieszkańców przez wojska, ucieczki ludności cywilnej z obszarów wojennych, złowróżbnej komety z 1811 r., króla Fryderyka Wilhelma III w drodze do Wrocławia w 1813 r., Napoleona na wzgórzu, wśród zwiadowców, przed bitwą. **240.-**

39. KUBALA Ludwik – Stanisław Orzechowski i wpływ jego na rozwój i upadek Reformacyi w Polsce. Lwów-Warszawa 1906. Wyd. Towarzystwa Nauczycieli Szkół Wyższych. 24 cm, s. [4], 103, [3], tabl. 1. opr. oryg. pł. ozdob. Nauka i Sztuka, t. 1.
Niewielkie otarcia i zaplamienia okładek, wewnątrz stan dobry. Oprawa ciemnozielona ze złoceniami. 46 ilustracji.
L. Kubala (1838-1918) – historyk, absolwent sądeckiego gimnazjum, autor kilkuset publikacji. Pod wpływem lektury niektórych z nich Henryk Sienkiewicz powziął zamiar napisania trylogii. Kubala był także nauczycielem szkół średnich w Galicji. „Sumując uwagi o twórczości historycznej Kubali trzeba powiedzieć, że nie będąc wybitnym krytykiem źródeł [...] potrafił, jak nikt inny dawać czytelnikowi obraz minionych wypadków, kreślić zwarte i celne charakterystyki postaci" (PSB).
S. Orzechowski (1513-1566) – ksiądz katolicki, kanonik przemyski, historyk, autor pism politycznych i religijnych okresu renesansu, **ideolog złotej wolności szlacheckiej i ruchu obrony praw szlacheckich.** Orzechowski stał się głośny po tym, gdy ożeniwszy się zaczął otwarcie krytykować celibat i popierać kalwinizm. Zawieszany przez polskich biskupów, zyskał poparcie szlachty. Jego sprawą zajmowało się dwóch papieży, którzy łagodzili nakładane na Orzechowskiego kary i zakazy. Pod koniec życia Orzechowski powrócił do kościoła katolickiego i zaczął wspierać kontrreformację, niemniej nie zgadzał się z wieloma dogmatami. Kubala konkluduje swój tekst o Orzechowskim: „można powiedzieć, że cała Rzplta uosobiła się w tym człowieku, który jest ojcem XVII wieku w Polsce".
Pierwszy tom atrakcyjnie wydanej serii wydawniczej „Nauka i Sztuka". Ilustracje ukazują stare sztychy, medale, portrety współczesnych, karty tytułowe publikacji Orzechowskiego. **80.-**

40. KULTURA staropolska. Kraków 1932. Nakł. Polskiej Akademii Umiejętności. 24 cm, s. VI, [2], 752. opr. wsp. ppł. z zach. okł. brosz.
Dolne marginesy kilku kart obcięte bez szkody dla tekstu, poza tym stan dobry. Tytuł złoc. na grzbiecie. Podpisy własn. Romana Reinfussa.
Publikacja prezentuje plon zjazdu im. Jana Kochanowskiego zorganizowanego przez PAU w 400-lecie urodzin poety. Wygłoszone referaty prezentowały panoramę kultury polskiej Złotego Wieku. **Najwybitniejsi uczeni Polski międzywojennej piszą o różnych dziedzinach życia XVI wieku**, m. in.: Fr. Bujak o polityce gospodarczej, St. Kutrzeba o życiu społecznym, **St. Estreicher o kulturze prawniczej**, A. Brückner o reformacji i wpływie kultury polskiej na kraje sąsiednie, **K. Piekarski o książce w Polsce XV i XVI wieku**, St. Tync o szkolnictwie i wychowaniu, J. Krzyżanowski o poezji polskiej, St. Komornicki o kulturze artystycznej, K. Dobrowolski o umysłowości i moralności społeczeństwa staropolskiego, a M. Bałaban o umysłowości i moralności żydostwa polskiego. Książka zaopatrzona w szczegółowy indeks osób i miejscowości.
R. Reinfuss (1910-1998) – wybitny etnograf i znawca sztuki ludowej. **160.-**

41. LABAUME Eugène – Relation circonstanciée de la Campagne de Russie, ouvrage orné des plans de la bataille de la Moskwa, et du combat de Malo-Jaroslavetz. Paris 1814. C. L. F. Panckoucke, Magimel. 20,8 cm, s. VII, [1], 404, [4], plany rozkł. 2. opr. kart. z epoki.
Przednia okładka nieco wygięta, stan dobry. Szyldzik na grzbiecie. Dwa rozkładane, lekko naderwane, rytowane plany, pierwszy (29x42 cm) przedstawia bitwę pod Moskwą w dniu 7 IX 1812 roku, drugi (27,5x37 cm) bitwę pod Małojarosławcem w dniu 24 X 1812. Oba plany opatrzone są pieczątką faksymilową autora celem zapobieżenia pirackim wydaniom.
Bardzo rzadkie, pierwsze wydanie dramatycznej relacji na-

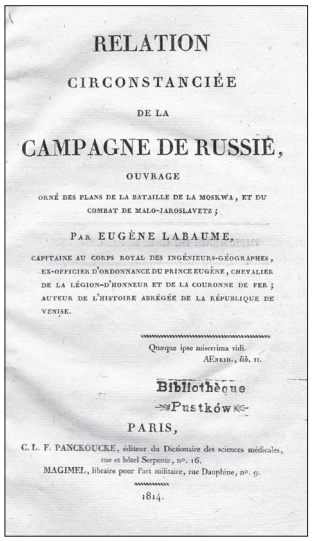
RELATION
CIRCONSTANCIÉE
DE LA
CAMPAGNE DE RUSSIE,
OUVRAGE
ORNÉ DES PLANS DE LA BATAILLE DE LA MOSKWA, ET DU COMBAT DE MALO-JAROSLAVETZ;
PAR EUGÈNE LABAUME,
CAPITAINE AU CORPS ROYAL DES INGÉNIEURS-GÉOGRAPHES, EX-OFFICIER D'ORDONNANCE DU PRINCE EUGÈNE, CHEVALIER DE LA LÉGION-D'HONNEUR ET DE LA COURONNE DE FER; AUTEUR DE L'HISTOIRE ABRÉGÉE DE LA RÉPUBLIQUE DE VENISE.
Quæque ipse miserrima vidi.
ÆNEID., lib. II.
Bibliotheca
Pustków
PARIS,
C. L. F. PANCKOUCKE, éditeur du Dictionaire des sciences médicales, rue et hôtel Serpente, n°. 16.
MAGIMEL, libraire pour l'art militaire, rue Dauphine, n°. 9.
1814.

nr 41

ocznego świadka kampanii rosyjskiej i odwrotu Napoleona spod Moskwy w 1812 r.
E. Labaume (1783-1849) – kapitan królewskiego korpusu inżynierów i geografów, adiutant księcia Eugeniusza de Beauharnais, autor tych wspomnień, a właściwie, używając współczesnego słownictwa: reportażu, tak pisze o sobie: „opowiadam, co widziałem na własne oczy […] to w świetle pożarów Moskwy opisywałem jej rabunek […] ten sam nóż, którym wycinałem mięso martwego konia, żeby nie umrzeć z głodu służył mi do ostrzenia pióra z kruka a proch armatni zmieszany z topniejącym śniegiem w zagłębieniu dłoni służył mi za atrament, którym spisywałem wydarzenia".
Ta dramatyczna relacja naocznego świadka odwrotu wielkiej armii spod Moskwy odniosła wielki czytelniczy sukces w epoce Restauracji dzięki swej wiarygodności, ale prawdopodobnie również dlatego, że była wroga i krytyczna w stosunku do Napoleona i jego strategii, co odpowiadało nastrojom chwili. W samym roku 1814 ukazały się trzy wydania francuskie i pierwsze angielskie, książka była tłumaczona na niemiecki, włoski, portugalski, miała liczne wydania w Ameryce. **240.-**

42. LASOCKI Wacław – Wspomnienia z mojego życia. Przygotowali do druku Michał Janik i Feliks Kopera. **T. 2: Na Syberji**. Kraków 1934. Nakł. gminy Stoł. Król. Miasta Krakowa. 24,5 cm, s. 362, [1], tabl. 25. brosz.
Skrzypek 928. Bardzo niewielki ubytek narożnika przedniej okładki, poza tym stan bardzo dobry. Na tablicach 89 ilustracji. Do kompletu brak t. 1 („W kraju").
W. Lasocki (1837-1921) – urodził się na Wołyniu w rodzinie szlacheckiej. Ukończył studia medyczne w Kijowie w 1837. Wziął udział w powstaniu styczniowym 1863 r. i został skazany na śmierć, a następnie wyrok zamieniono mu na 10 lat ciężkich robót w Usolu – warzelni soli w guberni irkuckiej. Na Syberii przebywał w latach 1864-1873 zyskując opinię znakomitego lekarza. Po powrocie do Polski miał wielki wkład w rozwój lecznictwa uzdrowiskowego w Nałęczowie. Od 1875 roku był lekarzem naczelnym Kolei Nadwiślańskiej, a od 1884 roku prezesem Rady Zakładu Leczniczego w Nałęczowie i jednym z jego założycieli.
Drugi tom wspomnień obejmuje okres od IX 1863 (wymarsz na Sybir) do roku 1873 (wyjazd Lasockich z Kostromy i powrót do kraju). Autor zamieszcza **szczegółowy, codzienny opis całej marszruty syberyjskiej, listy skazanych według miejsca pochodzenia, zdjęcia, życiorysy sybiraków i ich rodzin, ciekawe szczegóły ze swojej praktyki lekarskiej.** Dużo miejsca poświęca poezji towarzysza niedoli, Juliana Beliny Kędrzyckiego (1827-1889) z Podola. „Pamiętniki, zgodnie z jego [autora] życzeniem, ukazały się w 10 lat po jego śmierci [...] obejmują bogaty materiał historyczny, obyczajowy, literacki i ikonograficzny odnoszący się do okresu [...] pobytu Lasockiego na Syberii" (PSB). **60.-**

43. LASSALLE Ferdynand – Nauka a robotnicy. Mowa obrończa wypowiedziana przed Berlińskim Sądem Karnym. Warszawa 1905. Bibljoteka Naukowa. Redaktor, wydawca St. Kucharski. 23,5 cm, s. 64. opr. wsp. ppł. z zach. okł. brosz.
Dolindowska I 792. Podklejenia i uzupełnienia ubytków okł. brosz., poza tym stan bardzo dobry. Przekład z niemieckiego Tadeusza Radwańskiego.
Mowa obrończa we własnej sprawie Ferdynanda Lassalla, oskarżonego o szerzenie wśród biednych nienawiści do bogatych.
F. Lassalle (1825-1864) – urodzony we Wrocławiu w żydowskiej rodzinie, uważany jest za jednego z ojców założycieli socjaldemokracji. Był bojownikiem o wolność, równość i sprawiedliwość społeczną. Politycznie stał w opozycji do Karola Marksa. Odrzucał rewolucję, proponował walkę o robotnicze prawa w ramach demokracji. Założył pierwszą w historii partię robotniczą, nazywała się Powszechny Niemiecki Związek Robotniczy.
W 1863 roku został oskarżony o publiczne podsycanie nienawiści robotników do klas posiadających. Przed Sądem Karnym w Berlinie wygłosił mowę obrończą we własnej sprawie. Argumentował, że on tylko zwiększał wiedzę klasy robotniczej i że socjalizm, jako idea, wynika z badań naukowych. Mowa Lassalla była przetłumaczona na wszystkie ważne języki europejskie i wielokrotnie wydawana. „Burżuazja czy robotnicy jesteśmy wszyscy jednego synami narodu i ramię w ramię stajemy do walki ze wspólnymi naszymi ciemiężcami" konkluduje autor na koniec swojej mowy. **48.-**

44. LAWRENCE Thomas Edward – Seven Pillars of Wisdom. A Triumph. [pol. „Siedem filarów mądrości. Triumf"]. Garden City, New York 1935. Doubleday, Doran & Comp. 25,8 cm, s. 672, tabl. 48, mapy 4. opr. oryg. pł.
Wyklejki zabrązowione, przednia wyklejka pęknięta w grzbiecie, naddarcie pierwszych trzech kart, bar-

dzo niewielki ubytek karty tyt., poza tym stan dobry. Na przedniej okładce dwa złoc. miecze i sentencja „Miecz oznacza także czystość i śmierć" (po angielsku). Liczne c/b całostronicowe ilustracje pokazujące głównie podobizny arabskich przywódców i brytyjskich polityków. Kilka ilustracji w tekście. Pierwsze „publiczne" wydanie.
T. E. Lawrence (1888-1935) – brytyjski archeolog, podróżnik, wojskowy i agent wywiadu, znany jako Lawrence z Arabii służył jako brytyjski oficer łącznikowy podczas arabskiego powstania przeciwko Turkom w l. 1916-1918. Lawrence był zwolennikiem utworzenia niepodległego państwa arabskiego. Powieść opartą o wątki autobiograficzne opublikował prywatnie w latach 20. XX w. (najpierw w 8 kopiach w 1922 r., następnie – nieco skróconą – w 200 egzemplarzach w r. 1926).
Nadał jej tytuł wzięty z „Księgi Przysłów". Pierwsze publiczne wydanie (tu prezentowane) ukazało się równocześnie w Nowym Jorku i Londynie parę tygodni po śmierci Lawrence'a w wypadku motocyklowym. Książka odniosła olbrzymi sukces. Winston Churchill powiedział o niej: „należy do grupy największych książek wszechczasów napisanych w języku angielskim". Jest kopalnią wiadomości o życiu na Półwyspie Arabskim, mentalności i zwyczajach arabskich. Ważnym wątkiem powieści są konflikty wewnętrzne bohatera, związane z poszukiwaniem własnej tożsamości oraz koniecznością wyboru pomiędzy lojalnością wobec rodzinnej Wielkiej Brytanii a lojalnością wobec nowo poznanych arabskich przyjaciół. Powieść została sfilmowana w hollywoodzkiej superprodukcji „Lawrence z Arabii" z Peter O'Toolem w roli głównej. Została przetłumaczona na język polski. **160.-**

45. LEDERER Fritz – Mit den Egerländern in Russisch-Polen. Zehn Radierungen 1914-1915. Berlin 1915. Graphisches Kabinett J. B. Neumann. 45,7x32,2 cm, s. [2], tabl. 10. oryg. teka ppł.

nr 45

Grzbiet teki reperowany, naddarcia skrzydełek teki, miejscami zażółcenia karty tytułowej i passe-partout. **Odręczna dedykacja artysty** dla żony z IX 1915 r.
Teka dziesięciu akwatint widokowych wydana w 50 egz., z czego pierwszych 10 numerowano. Wszystkie odbitki tego egzemplarza noszą odręcznie wpisany numer 8/10 i ołówkową sygnaturę autora. Ryciny zamontowano wydawniczo w passe-partout z grubego papieru. Formaty od 16,5x17 cm do 23,5x17,5 cm. Grafiki odbite w znanej pracowni Otto Felsinga w Berlinie.
F. Lederer (1878-1949) urodził się w niemiecko-żydowskiej rodzinie na terenach obecnych Czech. Studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Weimarze, a następnie w Paryżu i Berlinie. Był ceniony jako grafik, choć w tej dyscyplinie był samoukiem. Jako oficer niemieckiej armii brał udział w pierwszej wojnie światowej na terenach Polski. Zyskał uznanie jako portrecista osobistości w okresie międzywojennym. W czasie okupacji udało mu się przeżyć pobyt w obozie koncentracyjnym w Terezinie. W obozie stworzył dużo szkiców i studiów, które trafiły do Żydowskiego Muzeum w Berlinie i do muzeów w Izraelu. Jego prace znajdują się także w Narodowej Bibliotece w Wiedniu, w Albertynie i w Centrum Holocaustu Uniwersytetu w Minnesocie, który poświęcił mu specjalną stronę internetową dedykowaną głównie jego twórczości poobozowej: http://www.chgs.umn.edu/museum/responses/lederer/.
Widoki prezentowane w tece zostały wykonane z natury, podczas przemarszu wojsk, w których służył artysta; płyty powstały podczas jego pobytu w szpitalu w Krakowie. Teka zaw. w kolejności: Schidluv, Bei Tarlow, Opoka Duża, Schiffe bei Josefow, Bei Opole, Franciskow-Leonin, Rozwadow, Bei Sandomir, Nowe Brzesko, Gehöft bei Wadow. **Rzadkie.** **360.-**

46. ŁOZIŃSKI Władysław – Prawem i lewem. Obyczaje na Czerwonej Rusi w pierwszej połowie XVII wieku. Wyd. IV. T. 1-2. Lwów 1931. Nakł. Księg. Gubrynowicza i Syna. 23,5 cm, s. XII, 426; XI, [1], 507. opr. ppł. z epoki z zach. okł. brosz.

Grzbiety nieco spłowiałe, wewnątrz stan bardzo dobry. Podpis własn.
Fascynujący obraz prawa i bezprawia w I Rzeczypospolitej w pierwszej połowie XVII w.
„Co za świat, co za świat! Groźny, dziki, zabójczy. Świat ucisku i przemocy. Świat bez władzy, bez rządu, bez ładu i bez miłosierdzia. Krew w nim tańsza od wina, człowiek tańszy od konia" – tak zaczyna się **słynna książka o bezprawiu w I Rzeczypospolitej oparta na autentycznych, archiwalnych aktach sądowych, kronikach i pamiętnikach.**
Dzieło podzielone jest na dwie księgi. Pierwsza „Czasy i ludzie" składa się z 6 rozdziałów. „Niedostatki prawa" traktują o zajazdach, rozbojach, procesach, o braku egzekucji prawa i bezkarności przestępców. W „Sprawach domowych" mowa jest o dworach i zamkach oraz o tym jak i z czego żyła szlachta. Przekleństwa Rusi Czerwonej: Tatarzy, dezerterzy, maruderzy i rozbójnicy, spory sąsiedzkie opisane są w „Plagach żywota". Porwaniom panien, zabójstwom współmałżonków poświęcony jest „Amor i demon". „Rzesza szlachecka" i „Włościanie" opisują te dwie grupy społeczne.
Księga druga to „Wojny prywatne". Opisuje spory rodzin szlacheckich i magnackich i przypadki ciekawe z prawnego punktu widzenia w konkretnych regionach (Ziemia lwowska, Ziemia halicka oraz Ziemia przemyska i sanocka). **Osobny rozdział poświęcony jest „diabłu łańcuckiemu" – Stanisławowi Stadnickiemu** i jego rodzinie.
W. Łoziński (1843-1913) - historyk kultury i sztuki, dziennikarz, powieściopisarz i znany kolekcjoner. Samowoli i upadkowi moralnemu przypisywał nieszczęścia ojczyzny.
„Prawem i lewem", jak i opisane poniżej „Życie polskie" uznane są za klasyczne dzieła polskiej historiografii. **240.-**

47. **ŁOZIŃSKI Władysław – Życie polskie w dawnych wiekach.** Wyd. III, illustrowane, przejrzane i uzupełnione. Lwów 1912, Nakładem Księgarni H. Altenberga. 26 cm, s. VIII, 259, tabl. 114 [w tym barwne i rozkł.]. opr. oryg. psk. złoc. z zach. okł. brosz.
Wyraźne otarcia oprawy, wyklejki podklejone w grzbiecie, wewnątrz stan dobry. Częściowo zakreślona prywatna piecz. własn. (Jacka Woźniakowskiego).
„Życie polskie" należy do szczytowych osiągnięć naukowych W. Łozińskiego. Miało kilkanaście wydań, w tym kilka wykwintnych typograficznie. **Wydanie trzecie z 1912 uważane jest powszechnie za najpiękniejsze.** Autor dziękuje we wstępie Alfredowi Altenbergowi za „nieszczędzenie kosztów" i „skuteczną pomoc w wyszukiwaniu i wyborze rycin i za staranie o ich artystyczną reprodukcję". Zgromadzony materiał ilustracyjny jest w istocie imponujący, a jakość techniczna reprodukcji bardzo wysoka. Współcześni wydawcy książki przywołują w materiałach promocyjnych dziennik Jana Lechonia, wybitnego poety zmarłego na emigracji, w którym wspomina, że ilustracje te pojawiały się w jego snach. Książka Łozińskiego podkreślająca splendor, bogactwo i barwność życia staropolskiego, wzmacniała polskie morale i służyła podobnie jak trylogia Sienkiewicza „pokrzepieniu serc", choć sam autor nie ukrywa, że czasami opisywane przez niego zjawiska nazwać należałoby „bogatą nędzą". **120.-**

48. **ŁOZIŃSKI Władysław – Życie polskie w dawnych wiekach.** 241 rycin po części barwnych, z tych 24 na osobnych tablicach, Wyd. IV, przejrzał, oraz w dziale ilustracyjnym uzupełnił Mieczysław Treter. Lwów 1921. H. Altenberg , Gubrynowicz & Syn. 29,7 cm, s. VI, [2], 261, tabl. 24. opr. oryg. kart. zdob., imit. pperg.
Niewielkie załamanie dolnego narożnika okładek i kart, stan dobry. **Oprawa wydawnicza Aleksandra Semkowicza** (sygn. na tylnej okładce).
Wydanie czwarte ma więcej ilustracji, ale mniej luksusowo wydrukowanych niż wydanie trzecie. Mieczysław Treter, kustosz Muzeum Lubomirskich we Lwowie, który uzupełniał dział ilustracji argumentował, że w nowym układzie graficznym ilustracje są bardziej powiązane z tekstem. W tym wydaniu poprawiono błędy opisów niektórych ilustracji popełnione w wydaniu trzecim, m.in. dotyczących rycin Della Belli. Wydanie czwarte posiada indeks rzeczowy ilustracji (np. Broń zaczepna i odporna, Kostjumy szlachty polskiej damskie, Kostjumy szlachty polskiej męskie, Pasy polskie, Plany pałaców). Wiele reprodukowanych w obu wydaniach obiektów pochodziło ze zbiorów prywatnych. **240.-**

49. **MAJERSKI Stanisław – Opis Ziemi. T. 1-4.** Wiedeń [ca 1900]. Nakł. Franciszek Bondy. 26 cm, s. [2], 317, tabl. 23; [2], 306, [2], tabl. 14; [2], 319, [1], tabl. 15; [2], 307, [1], tabl. 16. opr. oryg. pł. zdob., obcięcie barwione.
Otarcia okładek, grzbiety wypłowiałe, wewnątrz stan dobry. Blisko 600 ilustracji w tekście i 68 kolorowych tablic odbitych w większości w technice chromolitografii. Bogate zdobienia okładek, ozdobne wyklejki.

Drukowane na dobrym papierze, ładnie oprawione i bogato ilustrowane dzieło prezentujące geografię świata.

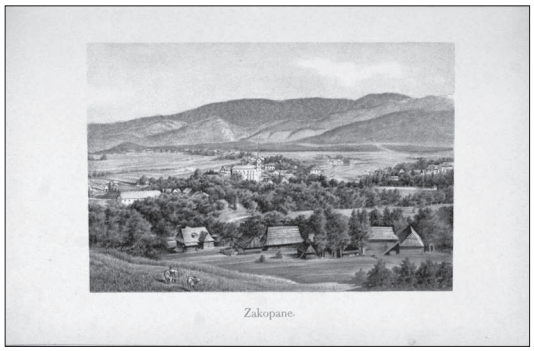

nr 49

Podsumowanie stanu wiedzy geograficznej z początku XX w. Zawiera systematyczne omówienie dziejów kuli ziemskiej, astronomii, geologii, roślinności, morfologii, geografii regionalnej, fizycznej i geografii społeczno-ekonomicznej świata. Książka zawiera liczne dane statystyczne. Wśród chromolitografii są widoki z terenu obecnej Polski m.in. wczesny widok Zakopanego, widoki z Tatr i Pienin, widok Wawelu od strony Wisły, wrocławski ratusz, port w Szczecinie a także widoki z różnych miejsc świata: z miast amerykańskich, Chin, Ziemi Świętej, Afryki i innych. Zdobienia opraw oprócz ornamentów roślinnych ukazują głowy mieszkańców różnych kontynentów m.in. głowę Indianina amerykańskiego i czarnoskórego mieszkańca Afryki.

S. Majerski (1852-1926) – urodził się w Jordanowie (powiat Sucha Beskidzka). Był geografem, pedagogiem i kartografem. Przez 42 lata pracował jako nauczyciel w gimnazjach. Był autorem pierwszych wydanych polskich map hipsometrycznych. Działał społecznie. Był m.in. inicjatorem Jarmarku Lwowskiego. Pochowany został na Cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie. **Ilustracja na tabl. 2.** **320.-**

50. **MAJERSKI Stanisław - Opis ziem dawnej Polski.** Lwów-Złoczów [1923?]. Nakładem i drukiem Księgarni Wilhelma Zukerkandla. 14,5 cm, s. 318, [2]. opr. bibliot. ppł.

Stan dobry.

Mimo małego formatu niezwykle **bogate kompendium informacji historycznych, geograficznych i statystycznych** uszeregowane według krain geograficznych, gór, rzek, ale również z rozdziałami na temat klimatu, wód, topografii, ludności, przemysłu i handlu, górnictwa, przemysłu fabrycznego i rękodzielniczego i komunikacji. Liczne dane statystyczne dotyczące wieku XIX i początku XX. Autor, geograf urodzony w Beskidach (patrz wyżej) pisze zwięźle ładnym stylem. Z autorskiego wstępu: „Opisuję tedy Polskę jakoby dom polski i człowieka ten dom zamieszkującego, więc dom z urządzeniami jego, stworzonym przez przyrodę i człowieka". O Wadowicach pisze m.in.: „Położone poza główną drogą handlową pozostały po dziś dzień cichem i schludnem miastem. W Wadowicach wielka fabryka papieru pakunkowego. Dziś przecina miasto kolej". Obszerny i użyteczny indeks nazw geograficznych na końcu. **120.-**

51. **MAŁECKI Antoni – Wybór mów staropolskich świeckich, sejmowych i innych.** Zebrał ..., dr filozofii, profesor języka i literatury polskiej w Uniwersytecie we Lwowie. Kraków 1860. Wyd. Józefa Turowskiego; Nakładem Wydawnictwa Bibljoteki Polskiej. 21 cm, s. XXVIII, 227, [4]. opr. późniejsza kart. z zach. okł. brosz. Biblioteka Polska, z. 6-8.

Niewielkie otarcia krawędzi grzbietu, miejscami jasnobrązowe zaplamienia kart. Niesygnowana **oprawa Aleksandra Semkowicza**: papier okleinowy marmoryzowany, na przedniej okładce złoc. szyldzik z napisem „Wybór mów", narożniki i grzbiet zabezpieczone pergaminem ukrytym pod okleiną. **Pieczątka słynnej lwowskiej biblioteki „Fundacyi W. Hr. Baworowskiego".**

Perły staropolskiego krasomówstwa w wyborze i ze wstępem wybitnego znawcy przedmiotu.

Tom tworzą trzy zeszyty Biblioteki Polskiej. Tom zawiera zbiór 43 najwybitniejszych mów staropolskich w układzie chronologicznym, m.in. Kazimierza Jagiellończyka, Zygmunta Augusta, Stefana Batorego, Jana Kazimierza, Stanisława Augusta a także Jana Tarnowskiego, Andrzeja Tęczyńskiego, Jana Zamojskiego, Stanisława Żółkiewskiego, Jakuba Sobieskiego, Juliana Ursyna Niemcewicza, Ignacego Potockiego, Hugona Kołłątaja. Dotyczą różnych sytuacji – m.in. **otwarcia Akademii Zamojskiej, małżeństwa Zygmunta Augusta, a także abdykacji Jana Kazimierza.**

A. Małecki (1821-1913) – historyk literatury, mediewista, rektor Uniwersytetu Lwowskiego, związany z Ossolineum. W obszernym wstępie omawia prezentowane teksty i przybliża staropolskie obyczaje

krasomówcze podczas wesel i innych świeckich uroczystości. Zamieszcza dwustronicową bibliografię zbiorów staropolskich „mów sejmowych i w ogóle świeckich”. **360.-**

52. MORAWSKI Stanisław – W Peterburku 1827-1838. Wspomnienia Pustelnika i Koszałki Kobiałki z 18 miedziodrukami. Wydali A. Czartoryski i H. Mościcki. Poznań [1927]. Wyd. Polskie. 20 cm, s. [8], VIII, 370, tabl. 18. opr. oryg. pł. zdob., obw. Gawędy o Dawnym Obyczaju. Wybór Ciekawych Pamiętników XVIII i XIX Stulecia

Maliszewski 1337. Obwoluta nieco otarta, podklejone przednie skrzydełko, tylnego brak, poza tym stan bardzo dobry. Grzbiet bogato złoc.

S. Morawski (1802-1853) – doktor medycyny, pisarz i pamiętnikarz, członek Towarzystwa Filaretów, a od 1820 Filomatów. A. Czartoryski i H. Mościcki „odkryli” Morawskiego jako pamiętnikarza. Morawski posiada wybitne zalety pisarskie, jego teksty zawierają prawdziwe obrazy czasu i ludzi, odznaczają się spostrzegawczością i dużym humorem. **Autor opowiada o wielu współczesnych mu wybitnych ludziach, m.in. o Mickiewiczu oraz o jego otoczeniu petersburskim.** Inne postaci opisane w tym tomie to Józef Sękowski (1800-1858), **Maria Szymanowska** (1789-1831), **Aleksander Orłowski** (1777-1832) **Aleksander Puszkin** (1789-1837), **Stanisław August Poniatowski** (1732-1798) król Polski, **Józef Oleszkiewicz** (1777-1830). Morawski opisuje także pierwsze półrocze swojej praktyki lekarskiej. Ukazały się trzy pamiętnikarskie książki Morawskiego. Pozostałe rękopisy S. Morawskiego spłonęły w pożarze wraz z Biblioteką Ordynacji Krasińskich. **120.-**

53. MYCIELSKI Jerzy, WASYLEWSKI Stanisław – Portrety polskie Elżbiety Vigée-Lebrun 1755-1842. Lwów-Poznań 1927. Nakł. Wyd. Polskiego. 31,5 cm, s. XIV, [2], 148, 15, [1], tabl. 24. opr. oryg. pł.

Okł. nieco zakurzona i otarta, grzbiet otarty, wewnątrz stan bardzo dobry. Karty od spodu i wzdłuż pionowego marginesu nieobcięte. Obca dedykacja z 1943 r. Tablice w heliograwiurze, chronione bibułkami. Edycję wydrukowano w nakładzie 1.100 egzemplarzy numerowanych (ten bez numeru). Papier ręcznie czerpany (ze znakami wodnymi Wydawnictwa Polskiego) pochodził z Mirkowa. Heliograwiury wykonała wiedeńska firma F. Paulussena. Układ literniczy karty tytułowej projektował Ernest Czerper.

Elisabeth-Louise Vigée-Lebrun to **najsłynniejsza malarka XVIII wieku. Była portrecistką królowej Francji Marii Antoniny.** Malowała głównie portrety arystokracji europejskiej, w tym polskiej. Wśród portretowanych osób znalazły się m. in: **H. Lubomirski jako „Genjusz sławy”**, Izabela z Czartoryskich Stanisławowa Lubomirska, Anna z Cetnerów Kajetanowa Potocka, k**s. Adam Czartoryski**, Pelagja z Potockich Franciszkowa Sapieżyna, Marja z Lubomirskich Protowa Potocka, Szczęsny Potocki junior, Feliks Woyna, **król Stanisław August Poniatowski**. Portrety zostały opisane z punktu widzenia historyka sztuki przez profesora UJ Jerzego Mycielskiego (1856-1929). Noty biograficzne portretowanych postaci opracował Stanisław Wasylewski (1885-1953) – pisarz i historyk, pracownik Ossolineum we Lwowie.

Na końcu bibliografia i spis portretów polskich Elżbiety Vigée-Lebrun wraz z ich datą powstania, wymiarami, sygnaturą, danymi właściciela i kopiami.

Część nakładu nabyło Ministerstwo Spraw Zagranicznych z przeznaczeniem na prezenty do rozprowadzania przez przedstawicielstwa polskie poza granicami kraju.

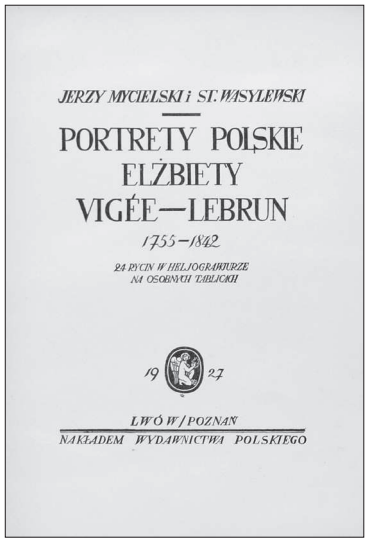

nr 53

300.-

54. OTCHŁANIE wielickie z 20 kolorowymi ilustracyjami znakomitych polskich artystów oraz 25 rycinami według starych sztychów. Wieliczka 1907. Nakł. J. Czerneckiego. 27,5 cm, s. [52], tabl. barwnych 20. opr. oryg. pł. zdob.

Otarcia grzbietu i narożników okładek, przednia wyklejka pęknięta w grzbiecie, niewielkie zaplamienia wewnątrz. Tablice przełożone bibułkami ochronnymi (niektóre bibułki załamane i naddarte). Ładna, barwna secesyjna kompozycja na przedniej okładce.
Przypomniany ostatnio specjalną wystawą przez Muzeum Żup Krakowskich wydawca książki, **Jan Czernecki** (1871-1955) – ur. w Stroniatynie k. Lwowa, był znanym wielickim i krakowskim fotografem, księgarzem i wydawcą. Miał własną drukarnię, zasłynął jako wydawca pocztówek i albumów, portretował go m.in. Jacek Malczewski. Uczynił wiele dla popularyzacji i dokumentacji Wieliczki – miasta i kopalni. W książce reprodukowane są obrazy autorstwa m. in. Jana Matejki (św. Kinga, Kościelecki i Betman ratujący górników podczas pożaru), Włodzimierza Tetmajera (św. Barbara, Przybycie królowej Kingi do Wieliczki), Teodora Axentowicza (Górnicy), Piotra Stachiewicza (W grocie kryształowej), Aleksandra Mroczkowskiego (Dworzec hr. Gołuchowskiego), Jana Bukowskiego (Widzenie) i Edwarda Kopcińskiego (Grota arcyksięcia Rudolfa). Reprodukowane w tekście i opisane są także ważniejsze historyczne sztychy i plany kopalni.
Atrakcyjna oprawa wydawnicza z kompozycją z widokiem groty, górniczych narzędzi i słynnego rogu Bractwa Kopaczy Wielickich (1534), wykonanego prawdopodobnie w pracowni złotniczej Andrzeja Dürera, brata słynnego Albrechta z Norymbergi. **80.-**

55. PAMIĄTKI starej Warszawy zebrane na Wystawie urządzonej staraniem T. O. N. Z. P. w maju i czerwcu 1911 roku. Warszawa 1911. Wydawnictwo Tow. Opieki nad Zabytkami Przeszłości. 26,2 cm, s. [8], 159, [3], tabl. 13. brosz.
Okładki nieco otarte, niewielkie zaplamienia wewnątrz.
Katalog obejmuje blisko 1.300 obiektów, w tym plany i panoramy Warszawy i Pragi, widoki poszczególnych gmachów, portrety osób z miastem związanych, pamiątki historyczne (w tym masonika), wyroby manufaktur warszawskich. **80.-**

56. [PISTOR Johann Jakob] – Memoires sur la Révolution de la Pologne, trouvés a Berlin. Paris 1806. 20,5 cm, s. LXXVI, 167, tabl. rozkł. 2. opr. nieco późniejsza psk.
Maliszewski 775. Otarcia grzbietu i okładek, zażółcenia wewnętrznych narożników wyklejek, poza tym stan dobry.
Powstanie kościuszkowskie oczami generała dowodzącego wojskami rosyjskimi.
Na tablicach: plan Warszawy („Plan de la ville de Varsovie", miedzioryt form. 41,3x64 cm), mapa części Polski („Partie du theatre de la guerre en Pologne de l'annee 1794", miedzioryt form. 46x48,4 cm).
Johann Jakob von Pistor był niemieckim generałem, który służył w carskiej armii pod koniec XVIII w. Był jednym z głównodowodzących wojsk rosyjskich w czasie powstania kościuszkowskiego. Jego pamiętnik jest więc w znacznej części pamiętnikiem naocznego świadka. **460.-**

nr 56

57. La POLOGNE Contemporaine. Poland of Today. Das Heutige Polen. Wien 1927. Wiener Allgemeine Zeitung. 40,5 cm, s. IV, 384, V-VII. opr. bibliot. ppł. z epoki.
Karta tyt. nieco zaplamiona, niektóre karty podklejone w grzbiecie. Liczne ilustracje w tekście. Druk 3-szpaltowy, równoległy po francusku, angielsku i niemiecku.
Szeroka panorama II-giej Rzeczypospolitej wydana z austriackiej inicjatywy. Artykuły poświęcone wszystkim dziedzinom życia i wszystkim regionom Polski przedwojennej napisane przez wybitnych znawców tematu. Omawiane są m.innymi: polska polityka i politycy, historia, język polski, instytucje społeczne, siły zbrojne, szkolnictwo, edukacja fizyczna, nauka, literatura, muzyka, teatr, malarstwo,

grafika, muzea, kultura intelektualna Wilna, Lwów, Tatry i polskie wybrzeże, rolnictwo, gospodarka i przemysł, banki i giełda.
Wśród autorów są: Wacław Sieroszewski, Henryk Mościcki, Stefan Rowecki, Marjan Szyjkowski, Roman Dybowski, Stanisław Noakowski, Seweryn Udziela, Feliks Kopera i wielu innych.
Wydawnictwo zawiera setki ilustracji. **Szczególnie interesujące są bogato ilustrowane opisy małych miast i regionów, pałaców i rezydencji, a także prywatnych fabryk** jak np. fabryki lokomotyw w Warszawie, fabryki mebli Nowakowskiego w Poznaniu, cukrowni w Przeworsku, browarów w Żywcu i Okocimiu, siłowni wodnej „Gródek" i wielu innych. **180.-**

Polska oczami cudzoziemców

58. BAILLY Rosa – Au Coeur de la Pologne. Petites villes, chateaux, campagnes. Paris 1936. Editions des Amis de la Pologne. 18,5 cm, s. 206, tabl. 16, mapa 1. opr. pł. z epoki z zach. okł. brosz.
Wyklejki nieco pożółkłe, poza tym stan bardzo dobry. Na tablicach 37 fotografii. Tytuł złoc. na grzbiecie.
Nagrodzona nagrodą literacką książka francuskiej poetki i wielkiej przyjaciółki Polski i Polaków.
Dedykowana Wacławowi i Stefanii Sieroszewskim książka nosi podtytuł „Małe miasta, zamki, wioski" i opisuje m.in. Częstochowę, Lublin, Sandomierz, Kazimierz nad Wisłą, Górny Śląsk, Augustów, Polesie, Pińsk, Przeworsk, Leżajsk, Jarosław i Podole. Fotografie ukazują pejzaż, sceny rodzajowe, architekturę, m.in. rynek w Kazimierzu nad Wisłą, targ na rynku w Sandomierzu, portal w Jarosławiu, panoramy Lublina, stroje ludowe Górnego Śląska.
Rosa Bailly była założycielką Towarzystwa Przyjaciół Polski, tłumaczką poezji Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej, Tuwima i Tetmajera. Wspomagała Polskę na różne sposoby; agitowała za przyłączeniem Górnego Śląska do Polski po I wojnie światowej, organizowała pomoc dla polskich żołnierzy i jeńców w czasie II wojny światowej. Z tych powodów musiała ukrywać się przed Gestapo. Jej zasługi dla popularyzacji kultury polskiej we Francji są olbrzymie. Dopiero ostatnio jej życie i działalność powracają z zapomnienia. **60.-**

59. BOVET Anne Marie de – Cracovie. Ouvrage orné de 118 gravures. Paris 1910. Librairie Renouard. 25,5 cm, s. [2], 139, [1]. opr. bibliot. ppł. z epoki. Les Villes d'Art Célèbres.
Otarcia krawędzi okładek i lica przedniej okładki, brak karty przedtyt., karta tyt. z podklejonym ubytkiem. W tekście 118 zdjęć zabytków Krakowa.
Bogato ilustrowana monografia poświęcona architekturze i sztuce Krakowa wydana w serii „Słynne miasta sztuki".
Fotografie ukazują głównie architekturę starego Krakowa i dzieła sztuki. Z nowszych obiektów zamieszczone są fotografie secesyjnego „Domu Pod Pająkiem", teatru Słowackiego, pomnika Mickiewicza i obrazu Juliusza Kossaka.
Anne Marie de Bovet była popularną na przełomie XIX/XX w. autorką powieści i książek podróżniczych, m.in. z Irlandii, Szkocji, Afryki Płn. i Polski. Była też aktywną feministką. Jej powieści są dzisiaj prawie zapomniane. Więcej cenione pozostają relacje z jej licznych podróży. **60.-**

60. BRÜCKNER Alexander – Polnische Literatur. Breslau 1922. Ferdinand Hirt. 19,5 cm, s. 96, [12] [katalog wydawnictwa]. opr. oryg. kart. Jedermanns Bücherei, Abteilung: Literaturgeschichte.
Stan dobry. Dziewięć całostronicowych ilustracji.
Literatura polska – tym razem oczami Polaka – przybliżona masowemu niemieckiemu czytelnikowi.
Popularny przewodnik po polskiej literaturze od Reja do Młodej Polski napisany przez wybitnego jej znawcę dla masowego niemieckiego czytelnika. Aleksander Brückner znał jak mało kto odbiorcę, dla którego napisał tę książkę. Ważne daty z historii polskiej literatury, indeks nazwisk i tematów. Na tablicach portrety polskich pisarzy i okładki pierwszych wydań Kochanowskiego. **40.-**

61. EVERWYN Klas Ewert – Griet oder wie weit ist Polen von Holland entfernt. Erzählung. Mit 6 Original-Ätzungen von Karolus Loddenkämper. Krefeld 1967. Verlag der Galerie am Bismarckplatz. 18,5 cm, s. 27, [2]. brosz., obw.
Stan bardzo dobry. Wydano 500 egz., ten nr 232 z podpisami autora tekstu i ilustratora. W tekście 6 ilustracji odbitych z oryginalnych płyt.
Polska i Holandia to aktualny ostatnio temat. Opowiadanie, w którego tytule pojawiają się oba kraje, napisał niemiecki pisarz urodzony w 1930 r. w Kolonii, w latach 60. XX w. członek „Grupy 61". **64.-**

62. FRANCASTEL Pierre – La Pologne pittoresque. Ouvrage orné de 235 héliogravures. Grenoble 1934. B. Arthaud. 21 cm, s. 206, [2]. opr. późniejsza pł. złoc. z zach. okł. brosz.
Zaplamienia okładki brosz., poza tym stan dobry. Egz. nieco obcięty przez introligatora. Dwa ekslibrisy. Na przedniej okładce złoc. tytulatura i herb Augustynowiczów-Ciecierskich z Bacik. W tekście 235 fotografii wydrukowanych w technice heliograwiury. Okładka brosz. proj. Wanda Sawicka (z wieżami Kościoła Mariackiego).
Francuska książka o Polsce, prekursorka serii „Cuda Polski".
Książka wydana na dobrym papierze, z wysokiej jakości sepiowymi ilustracjami w wysmakowanej plastycznie francuskiej serii książek krajoznawczych. Na tych wydawnictwach wzorowali się wydawcy serii „Cuda Polski". Ilustracje, oprócz architektury i pejzaży, ukazują mieszkańców, sceny uliczne i zwyczaje ludowe. Wiele ilustracji całostronicowych, rzadkie wczesne widoki lotnicze Torunia i Kazimierza nad Wisłą.
Autor książki należy do najwybitniejszych historyków sztuki XX wieku. Uważany jest za twórcę socjologii sztuki. W latach trzydziestych był wicedyrektorem Instytutu Francuskiego w Warszawie, pracował także w Warszawie zaraz po wojnie, jako attache kulturalny ambasady francuskiej. **80.-**

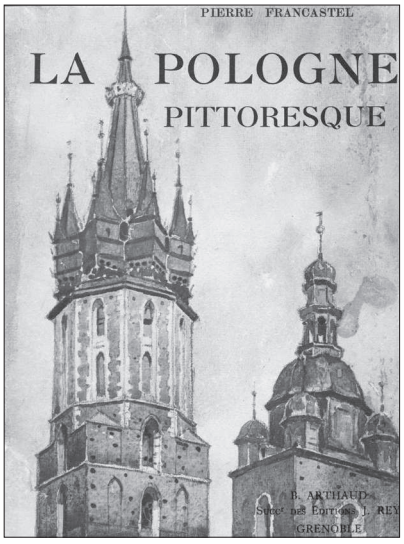

nr 62

63. GRUNDMANN Günther – Deutsche Kunst im befreiten Schlesien. Zweite, erweiterte Auflage. Breslau 1944. W. G. Korn. 25 cm, s. 232. opr. oryg. ppł.
Niewielkie odbarwienia wyklejek, stan bardzo dobry. Liczne ilustracje w tekście.
Bogato ilustrowana praca o architekturze i sztuce Śląska z naciskiem na obszary Górnego Śląska, Śląska Cieszyńskiego i „kresów śląskich": Żywiecczyzny, okolic Oświęcimia, Zatora i Wadowic. Dużo miejsca poświęcono drewnianemu budownictwu, kościółkom drewnianym, zamkom i pałacom, urbanistyce, malarstwu i rzeźbie średniowiecznej. Jednym z tematów jest „przemysł i sztuka" (m.in. zabytki budownictwa przemysłowego).
Praca napisana ze stanowiska narodowo-socjalistycznego. Jej wielką wartością jest obfity i starannie dobrany materiał ilustracyjny: fotografie, plany architektoniczne osad i budynków, rzuty i przekroje budowli zabytkowych, mapki w tekście.
Autor Günther Grundmann (1892-1976), historyk sztuki i konserwator zabytków zaangażowany był w niemiecki rabunek dzieł sztuki z Polski podczas II wojny światowej. Znany jest głównie z tzw. „listy Grundmanna", która zawierała zaszyfrowany spis miejsc ukrycia na Śląsku dzieł sztuki przed bombardowaniami alianckimi, a następnie nadejściem armii radzieckiej. Lista skrytek Grundmanna jest obowiązkową lekturą poszukiwaczy skarbów. **100.-**

64. KERN Elga – Vom alten und neuen Polen. Mit 16 Wiedergaben nach Originalen von polnischen Künstlern. Zürich-Leipzig-Stuttgart 1931. Verlag Rascher et Cie. 20,5 cm, s. 168, tabl. 16. opr. oryg. pł. złoc., obw.

Niewielkie naddarcia obw., poza tym stan bardzo dobry. Na tablicach reprodukcje 16 grafik polskich autorów. Podpis własn.

Niezwykle przychylna dla Polski, entuzjastyczna książka niemieckiej dziennikarki ilustrowana reprodukcjami dzieł polskiej grafiki.

Wśród reprodukowanych grafik są drzeworyty Wiktorii Goryńskiej, Jerzego Hoppena, Władysława Skoczylasa, Leona Wyczółkowskiego i innych. Obwoluta i okładka projektu W. Goryńskiej.

Przedwojenne czasopismo „Przeszłość" tak recenzowało powyższą pozycję: „Wyjątkowem zjawiskiem, prawdziwą 'rara avis' w piśmiennictwie niemieckiem jest pełna uczucia, idealizmu i entuzjazmu książka Niemki o Polsce: 'Vom Alten und Neuen Polen'. Elga Kern lekarka, dziennikarka i pisarka nauczyła się języka polskiego [...], sięgając do źródeł Polski współczesnej, autorka maluje sytuację Polski upadającej za Stanisława Augusta [...], w Polsce dzisiejszej [...] opisuje sytuację gospodarczą, sławi dzieło gdyńskiego portu, specjalnie zaś wiele uwagi poświęca szkolnictwu. Książka p. Kern obfituje w barwne opisy miast i wsi polskich odmalowanych z niezwykłem odczuciem krajobrazu polskiego". Obszerny wykaz literatury. **80.-**

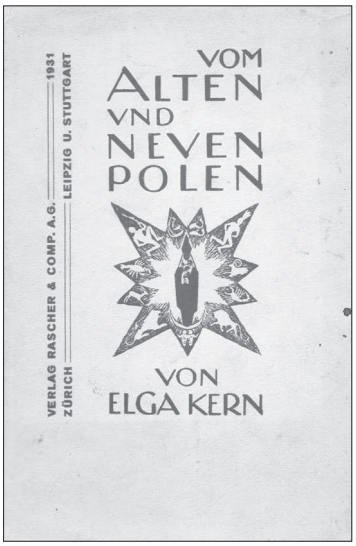

nr 64

65. KUHN Alfred – Die Polnische Kunst von 1800 bis zur Gegenwart. Berlin 1930. Klinkhardt & Biermann. 22 cm, s. 188, [1]. opr. oryg. ppł.

Okładki nieco otarte i zabrudzone, blok poluźniony. Liczne ilustracje w tekście.

Pierwsze wydanie klasycznej monografii sztuki polskiej napisanej przez wybitnego berlińskiego krytyka.

Bardzo bogaty (150) zestaw dobrych technicznie ilustracji. Dużo miejsca poświęcono secesji i sztuce polskich artystów żydowskiego pochodzenia. Zaw. rozdziały dotyczące polskiej grafiki (m.in. Wyczółkowskiemu, Pankiewiczowi, szkole Skoczylasa), rzeźbie (Dunikowski, Wittyg, Szczepkowski, Zamojski) i polskiemu kilimowi.

A.Kuhn (1885-1940) – ceniony berliński krytyk sztuki okresu lat dwudziestych i trzydziestych, dziś zapomniany. **60.-**

66. LAUTERBACH Alfred – Die Renaissance in Krakau. Mit dreiundvierzig Abbildungen. München 1911. Eugen Reutsch. 27,5 cm, s. 91, [1], tabl. 12. brosz.

Niewielkie otarcia okładki, stan dobry. W tekście i na tablicach 43 ilustracje.

Monografia krakowskiego renesansu autorstwa wybitnego znawcy przedmiotu, bogato ilustrowana i drukowana na grubym, dobrym papierze.

Książka zawiera m.in. rozdział poświęcony Wawelowi i rekonstrukcji dziedzińca zamkowego, nagrobkom w Katedrze Wawelskiej i kościele Mariackim, arkadowym dziedzińcom na ulicy Kanoniczej. Na końcu wykaz źródeł i literatury.

A. Lauterbach (1884-1943) – polski historyk, konserwator i krytyk sztuki, wykształcony w Niemczech i Szwajcarii, w l. 1928-1937 był dyrektorem Państwowych Zbiorów Sztuki z siedzibą na Zamku Królewskim w Warszawie. **80.-**

67. LAWATY Andreas – Das Ende Preussens in polnischer Sicht. [pol. „Koniec Prus z polskiej perspektywy]. Zur Kontinuität negativer Wirkungen der preussischen Geschichte auf die deutsch-polnischen Beziehungen. Berlin-New York 1986. Walter de Gruyter Co. 24 cm, s. VIII, [4], 299. [3]. opr. oryg. pł. Veröffentlichungen der Historischen Kommission zu Berlin, Bd. 63.

Stan bardzo dobry. Odręczna dedykacja autora.

Praca doktorska urodzonego w Bytomiu długoletniego współpracownika Karla Dedeciusa i redakto-

ra 50-tomowej serii literatury polskiej „Polnische Bibliothek" (1982-2000) w tłumaczeniu niemieckim (patrz: S. Wyspiański „Hochzeit" i H. Rzewuski „Denkwürdigkeiten des Herrn Soplica").
Zaw.: rozdz. 1: Od konfliktu prusko-polskiego do konfliktu niemiecko-polskiego. Problem Prus w polskiej myśli politycznej (1871-1945); rozdz. 2: Upadek Prus i dyskusja o Niemcach w Polsce (1945-1947). Niezwykle obszerna bibliografia na stronach 259-288, indeks rzeczowy, autorów, osób, miejsc.
120.-

68. MISSALEK Erich – Das Königreich Polen. Mit 59 Abbildungen, einem mehrfarbigen Umschalgbild une einer mehrfarbigen Karte. Bielefeld-Leipzig [1912?]. Verlag von Velhagen & Klasing. 24 cm, s. [2], 42. brosz. Velhagen & Klasings Volksbücher, nr 127.
Stan bardzo dobry.
Bogato ilustrowane popularne wydawnictwo na temat historii Polski. Na okładce reprodukcja kolorowanej wersji słynnego sztychu „Kołacz królewski" przedstawiającego alegorię I rozbioru Polski. Interesujący zestaw dobrych technicznie ilustracji przedstawiających zabytki, pieczęcie, stare sztychy, portrety, stroje, mundury wojskowe i mapy. Historia Polski doprowadzona do czasów współczesnych dacie publikacji – wspomniany jest m. innymi Roman Dmowski. **64.-**

69. [WURZBACH Constantin von] – Von einer verschollenen Königsstadt. Ein Romanzen-Kranz von W. Constant. Aufl. 2. Hamburg 1857. Hoffmann und Campe. 13,7 cm, s. VI, [10], 349. opr. oryg. pł. bogato złoc., obcięcie złoc.
Otarcia narożników okładek, grzbiet fachowo reperowany, wyklejki podklejone w grzbiecie, miejscami zażółcenia i zabrązowienia papieru, podklejone naddarcie ostatniej karty.
Na przedniej okładce złoc. tytuł książki, orzeł w koronie na owalnej tarczy, w narożnikach cztery mniejsze herby (Krakowa, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Krakowskiej Kapituły Katedralnej, jeden nierozpoznany). Tylna okładka ozdobiona złoc. insygniami królewskimi. Bogate złocenia grzbietu.
Opowieść wierszem (z nielicznymi fragmentami prozatorskimi) **o Krakowie i Podhalu**. Autor, **C. Wurzbach** Ritter von Tannenberg (1818-1893) – austriacki bibliograf, pisarz i leksykograf, autor monumentalnego 60-tomowego „Biographische Lexikon des Kaiserthums Oesterreich", a także mało u na znanych prac „Die Volkslieder der Polen und Ruthenen", „Die Sprichwörter der Polen historisch erläutert" oraz „Die Kirchen der Stadt Krakau". Jako młody człowiek służył w regimencie piechoty „Graf Nugent", który stacjonował w Krakowie, później we Lwowie. **160.-**

70. POLSKI słownik biograficzny. T. 1-47. (z. 1-195). Kraków 1959-2012. PAU, PAN. ca 29,5 cm. brosz., zesz. luzem.
Stan dobry i bardzo dobry. T. 1-7 w reprincie z lat 60. XX w., pozostałe w oryginalnych zeszytach. Zaw. hasła Abakanowicz Bruno-Szeliga Franciszek. **Komplet dotychczas wydanych tomów.**
„Polski słownik biograficzny" jest monumentalnym dziełem zawierającym trudny do przecenienia materiał pomocniczy we wszelkich badaniach historycznych. Ukazuje się od 1935 r. do dziś z dwiema przerwami w latach II wojny światowej i stalinizmu. Dotychczas opublikowano w nim niemal 30.000 biogramów osób zasłużonych dla Polski (także Wielkiego Księstwa Litewskiego i Rzeczypospolitej Obojga Narodów) od czasów Piasta do 2000 r. Redaktorami naczelnymi „Słownika" byli wybitni uczeni: W. Konopczyński, K. Lepszy, E. Rostworowski, H. Markiewicz; obecnie funkcję tę pełni A. Romanowski. Honorowy patronat nad „Słownikiem" sprawuje Sejm RP. Jak informuje oficjalna strona internetowa projektu, według prognoz, seria główna PSB zamknie się prawdopodobnie w 62 tomach ok. r. 2030. Planowana niegdyś publikacja powszechnie dostępnej, internetowej wersji PSB wydaje się odległa w czasie ze względu na rygorystyczne wymagania prawa autorskiego. **3.200.-**

71. RACZYŃSKI Eduard – Malerische Reise in einigen Provinzen des Osmanischen Reichs. Aus dem polnischen des Herrn Grafen ... übersetzt. Herausgegeben von Friedr. Heinr. von der Hagen. Mit zwei Kupfern und zwei Steindrücken. Breslau 1825. Verlag von Grass, Barth und Comp. 21,3 cm, s. [4], 370, VI, tabl. 4. opr. kart. z epoki.
Wyraźne otarcia grzbietu, otarcia krawędzi okładek, miejscami zażółcenia papieru. Na tablicach dwie litografie oraz dwa miedzioryty.

Litografie ukazują meczet Hagia Sophia (w sepii), wnętrze łaźni w Konstantynopolu, miedzioryty: rzekę Kiahat-Su oraz widok ruin teatru w Assos. Miedzioryty wyrytowane zostały przez artystów drezdeńskich, litografie odbite u wydawcy we Wrocławiu.
E. Raczyński (1786-1845) – ziemianin wielkopolski. W latach 1806-1809 służył w armii napoleońskiej i w wojsku Księstwa Warszawskiego. Odznaczony orderem Virtuti Militari. Jego księgozbiór stał się podstawą do utworzenia Biblioteki Raczyńskich w Poznaniu (1829), której był fundatorem. W 1814 roku odbył naukową podróż przez Odessę, Konstantynopol do Azji Mniejszej, gdzie prowadził wykopaliska w starożytnej Troi. **Dziennik z jego podróży miał znaczącą wartość krajoznawczą i naukową.** Można w nim znaleźć sporo informacji o życiu codziennym mieszkańców państwa tureckiego w początkach XIX wieku. Niemieckie tłumaczenie z polskiego „Dziennika podróży po Turcji". **260.-**

72. **[RAKOWSKI Jan] – Moje podróże za Pireneami.** Skreślił Turysta Rolnik [pseud.]. Kraków 1883. Nakł. autora. 19,5 cm, s. 155. opr. wsp. ppł. z zach. okł. brosz.
Stan bardzo dobry.
Rzadki opis podróży polskiego podróżnika po Hiszpanii pełen ciekawych szczegółów obyczajowych. Autor opisuje m. in. Madryt, Sewillę, Kadyks, Grenadę, Kordobę, Alkazar, Walencję i Barcelonę. Dużo miejsca poświęca zabytkom, kościołom, pałacom, ogrodom, ale barwnie opisuje także hotele i zajazdy, w których mieszka. Opisuje także roślinność, krajobrazy, kuchnie i zachowania mieszkańców, m. in. podczas procesji i nabożeństw. W Sewilli w niedzielę wielkanocną ogląda walkę byków, która robi na nim bardzo niedobre wrażenie. Podaje przy tym różne ciekawe szczegóły finansowe dot. organizacji imprezy. Opisując przekraczanie granic państwowych nie szczędzi słów krytyki francuskim celnikom. **64.-**

73. **SAPIEHA Książe Leon – Wspomnienia (z lat od 1803 do 1863 r.).** Z przedmową Stanisława hr. Tarnowskiego. Wydał, wstępem i wyjątkami z korespondencyji zaopatrzył Bronisław Pawłowski. Lwów [1914]. H. Altenberg, G. Seyfarth, E. Wende i Sp. 23 cm, s. XLIII, [1], 345, tabl. 6. opr. pł. Biblioteka Historyczna Altenberga.
Maliszewski 1477; Gocel 2354. Niewielkie zaplamienia pierwszych kart, stan dobry. Egzemplarz drukowany na mocnym, grubym papierze. Egzemplarz z biblioteki Kazimierza Kozikowskiego, profesora AR w Krakowie.
L. Ludwik Sapieha (ur. 1803 w Warszawie, zm. 1878 w Krasiczynie) – polski książę, jeden z dowódców powstania listopadowego, odznaczony Orderem Virtuti Militari (1831), marszałek sejmu galicyjskiego, polski polityk i działacz gospodarczy w Galicji. Dwie trzecie pamiętników zajmują wspomnienia z lat młodości. Mały Leon spędził dzieciństwo w Paryżu, widział Napoleona, częstymi gośćmi w domu bywali Kościuszko i Niemcewicz. Opisuje swoją podróż do Anglii i podróż nowootwartą koleją żelazną. Szeroko opisane jest powstanie listopadowe oraz wrzenie w Galicyi w latach 1846-1848. Działalność polityczna i obywatelska w późniejszych latach potraktowana jest przez autora bardziej skrótowo, choć zasługi Sapiehy są olbrzymie. Był marszałkiem Sejmu Krajowego Królestwa Galicji i Lodomerii, prezesem licznych instytucji finansowych, między innymi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, Galicyjskiej Kasy Oszczędności i Galicyjskiego Towarzystwa Gospodarskiego. Organizował także budowę kolei żelaznych (w tym linii kolejowej Kraków-Lwów) i licznych zakładów przemysłowych, był założycielem Akademii Rolniczej w Dublanach. Po konfiskacie dóbr w zaborze rosyjskim Leon Sapieha uczynił Krasiczyn w Galicji (w zaborze austriackim) rodową siedzibą. W Krasiczynie urodził się jego wnuk Adam Sapieha późniejszy kardynał. **120.-**

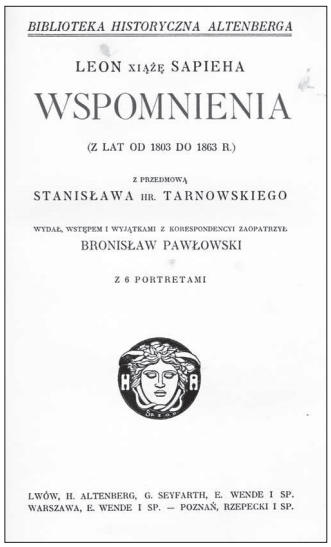
BIBLIOTEKA HISTORYCZNA ALTENBERGA

LEON XIĄŻĘ SAPIEHA

WSPOMNIENIA

(Z LAT OD 1803 DO 1863 R.)

Z PRZEDMOWĄ

STANISŁAWA HR. TARNOWSKIEGO

WYDAŁ, WSTĘPEM I WYJĄTKAMI Z KORESPONDENCYI ZAOPATRZYŁ

BRONISŁAW PAWŁOWSKI

Z 6 PORTRETAMI

LWÓW, H. ALTENBERG, G. SEYFARTH, E. WENDE I SP.
WARSZAWA, E. WENDE I SP. — POZNAŃ, RZEPECKI I SP.

nr 73

74. **SCHNÜR-PEPŁOWSKI Stanisław - Obrazy z przeszłości Galicyi i Krakowa (1772-1858). [T.] 1.** Lwów 1896. Księgarnia Gubrynowicza i Schmidta. 20,5 cm, s. [4], IV, 175. opr. psk. z epoki, obcięcie barwione.

Niewielkie zaplamienia, stan dobry. Ładny egzemplarz. Grzbiet złoc., ze zwięzami. Do kompletu brak t. 2. Na początku spis treści do całości dzieła. Ten tom zaw. pierwszy, najobszerniejszy rozdział „Lwów i lwowianie", a w nim m.in.: Pożary przedmieść i śródmieścia, Straż ogniowa, Trzęsienia ziemi, Bruki, Gmachy pofranciszkańskie, Letni karnawał, Traktyernia pod Strzelcem, Zakład Orłowskiego, Strzelnica miejska, Ujeżdżalnia Leśniewicza, Łyczaków, Szalet Arcyksięcia Ferdynanda, Góra tracenia, Niemieccy ogrodnicy.
S. Schnür-Pepłowski (1859-1900) - historyk, historyk teatru, dziennikarz. M. Tyrowicz określił go jako wyjątkowego znawcę historycznych zakamarków Galicji. „Poczytność i popularność zjednała Pepłowskiemu nie tylko tematyka jego prac, ale również literacki talent, umiejętne posługiwanie się anegdotą i potoczystość stylu" napisał R.Skręt w PSB. **120.-**

75. **[SIENKIEWICZ Henryk] – List otwarty Polaka do ministra rosyjskiego.** Lwów 1905. Drukarnia „Polonia". 23 cm, s. 25. brosz.
Niewielkie uszkodzenie przedniej okładki, ślady załamania ostatnich kart. Fragmenty tekstu zakreślone ołówkiem.
Henryk Sienkiewicz w tej anonimowo wydanej publikacji wzywa władze rosyjskie do zmiany polityki wobec Polaków w zaborze rosyjskim. Krytykuje działalność administracji zaborczej, pisze, że przynosi ona szkody obu narodom. Nawiązuje do toczącej się wojny rosyjsko-japońskiej. Pisze, że Rosja nie musi się obawiać ze strony Polaków następnego powstania. Wzywa Rosję do zaprzestania wszelkich prób rusyfikacji, z góry skazanych na niepowodzenie. Zamiast tego sugeruje budowę nowoczesnego państwa z większą wolnością obywateli. Egzemplarz z biblioteki dr. Antoniego Karbowiaka (1856-1919) – historyka oświaty i wychowania, badacza, który zapoczątkował w Polsce naukowy rozwój historii wychowania. **80.-**

76. **SKARBEK Fryderyk – Dzieje Księstwa Warszawskiego.** Z przedmową Piotra Chmielowskiego. T. 1-3. Warszawa 1897. Druk. Artyst. Saturnina Sikorskiego. 17,8 cm, s. 158, II; 173, [1], II; 148, II. razem opr. ppł. z epoki. Biblioteka Dzieł Wyborowych.
Okładki nieco otarte, stan dobry. Naklejka bibliot. na grzbiecie.
Dzieło Skarbka po raz pierwszy ukazało się drukiem w 1861 r., prezentowana tu edycja jest drugą. „Rzecz napisana z talentem literackim, ze szczerym sentymentem, rozkładała umiejętnie akcenty między 'nieszczęścia i niedostatki' doby napoleońskiej, a nierozłącznie z nią związane 'chlubne wspomnienia'. Właśnie dzięki temu darowi wielostronnego oceniania zjawisk dzieło Skarbka na okres lat stu narzuciło potomnym pogląd na Ks. Warsz., zwłaszcza gdy idzie o jego dzieje wewnętrzne" (PSB). **160.-**

77. **SPERANSOV Nikolaj Nikolaevič – Zemelnye gerby Rossii XII-XIX vv**. [pol. „Herby miast Rosji XII-XIX w."]. Moskva 1974. Izdatelstvo „Sovetskaja Rossija". 28 cm, s. 197, [3]. opr. oryg. pł., obw.
Otarcia i załamania obwoluty, poza tym stan dobry. Druk na papierze kredowym, ilustracje w większości barwne.
Zaw. opis i podobizny blisko 500 herbów (przy niektórych miejscowościach pokazano kilka kolejno zmieniających się herbów). Wstęp i podpisy w skróconej formie także w wersji angielskiej, francuskiej i niemieckiej. **Kresowe polonica**. **120.-**

78. **STANKIEWICZ W[ładysław] J[ózef] – The Accomplished Senator of Laurentius Goslicius.** [Monachium], VII 1946. Oficyna Warszawska Abroad. 21,2 cm, s. 40, [1]. opr. oryg. kart. zdob., koszulka ochronna.
Polonica 15898. Stan bardzo dobry. Wydano 1.500 egz., ten nr 594. Druk dwubarwny czcionką Wallau. Czwarta publikacja w dorobku emigracyjnym firmy wydawniczej

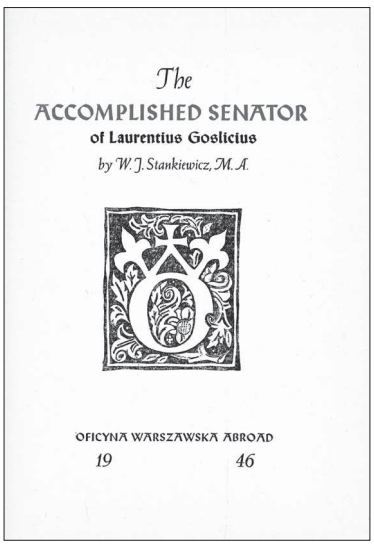
The
ACCOMPLISHED SENATOR
of Laurentius Goslicius
by W. J. Stankiewicz, M. A.
OFICYNA WARSZAWSKA ABROAD
19 46

nr 78

założonej przez Anatola Girsa i Bolesława Barcza (ten drugi zginął podczas wojny) w 1938 r. Prezentowana praca jest napisaną w 1944 r. monografią dzieła Wawrzyńca Goślickiego „De optimo senatore libri duo" wydanego w Wenecji w 1568 r. i przez długi czas zakazanego przez Kościół. Inicjały zdobiące książkę zaczerpnięto z publikacji Stanisława Polonusa z Sewilli. Więcej na ten pisze A. Kłossowski w swojej pracy „A.Girs - artysta książki" (War. 1989, s. 54). **100.-**

79. **STANLEY H[enry] – Jak odszukałem Livingstona. Podróż.** Podług przekładu H. Loreau. Lwów 1877. Nakł. Księgarni Gubrynowicza i Schmidta. 21,3 cm, s. 195, [5].
[oraz] HARTMANN Maurycy – Ostatnie dni króla. Powieść historyczna. Przeł. z niemieckiego Adolf Jakób Cohn. Lwów 1869. Nakł. drukarni „Dziennika Lwowskiego". 21,3 cm, s. [4], 132. razem opr. pł. tłocz. z epoki.
Niewielkie otarcia krawędzi okładek, stan dobry.
Pierwsze polskie wydanie opisu słynnej podróży po Afryce mającej na celu odnalezienie zaginionego szkockiego podróżnika dr Dawida Livingstona.
Jedna z najbardziej „kultowych" scen z historii odkrywania Afryki przez brytyjskich badaczy to scena odnalezienia w 1871 r. nad jeziorem Tanganika zaginionego od pięciu lat misjonarza i odkrywcy Dawida Livingstona (1813-1873) przez ekspedycję ratunkową prowadzoną przez Henry Mortona Stanleya (1841-1904). Pierwsze słowa Stanleya skierowane do Livingstona miały brzmieć: „Doktor Livingston, jak sądzę?". Współczesne badania kwestionują tę chłodną wiktoriańską wersję powitania, niemniej legenda pozostała.
M. Hartmann (1821-1872) niemiecki pisarz i poeta napisał „Ostatnie dni króla" w 1866. Powieść przełożył na język polski jeden z pierwszych polskojęzycznych żydowskich poetów Adolf Jakub Cohn. **120.-**

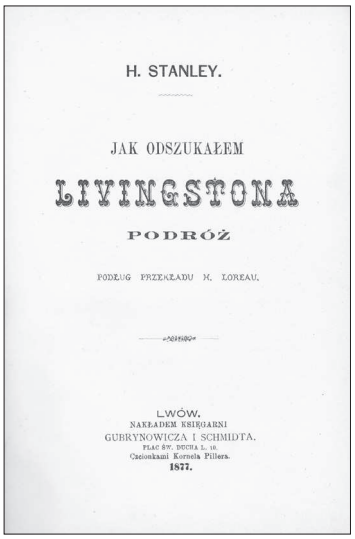
H. STANLEY.

JAK ODSZUKAŁEM

LIVINGSTONA

PODRÓŻ

PODŁUG PRZEKŁADU H. LOREAU.

LWÓW.
NAKŁADEM KSIĘGARNI
GUBRYNOWICZA I SCHMIDTA.
PLAC SW. DUCHA L. 16.
Czcionkami Kornela Pillera.
1877.

nr 79

L'UNIVERS Pittoresque. Histoire et description de tous les peuples, de leurs religions, moeurs, costumes, industries, etc.[pol. „Malowniczy świat. Historia i opis wszystkich narodów, ich religii, obyczajów, zwyczajów, zajęć etc."].
W epoce trwających jeszcze ostatnich wielkich odkryć geograficznych słynna francuska firma wydawnicza Firmin-Didot zrealizowała niezwykle ambitne przedsięwzięcie wydawnicze pod powyżej podanym tytułem. Poszczególne tomy były bogato ilustrowane stalorytami lub stalorytami z akwafortą na oddzielnych tablicach. Ukazywały się w kilku wersjach wydawniczych: opr. w półskórek lub w broszurze wydawniczej. Broszury wydawnicze miały różne kolory w zależności od regionu, jaki opisywały: czerwony (Europa), żółta (Azja), beżowa (Oceania), niebieski (Afryka), zielony (Ameryka). Całość zawierała około 4.000 rycin. Autorzy wybrani przez wydawnictwo byli zwykle znawcami danego kraju, jego historii i kultury. W wersji hiszpańskiej seria otrzymała tytuł „Panorama Universal".

80. **CHOPIN Jean-Marie – Historia de la Rusia.** Barcelona 1839. Imprenta del Guardia Nacional. 21,5 cm, s. [4], 406, [4], mapy 4, tabl. 99. opr. psk. złoc. z epoki.
Brak map i jednej tablicy, otarcia krawędzi okładek, większość tablic z brązowymi plamkami, ślady zalania na części kart. Jak w większości druków z tego okresu plansze pokryte są charakterystycznymi brązowymi plamkami. Tablice w stalorytach. Grzbiet złocony.
Wydana w Hiszpanii wersja tomu poświęconego Rosji. Jean-Marie Chopin (1796-1871) zasłynął jako francusko-rosyjski badacz Kaukazu. Był synem francuskiego rzeźbiarza zatrudnionego przez Katarzynę II. Znany był także jako tłumacz na francuski „Fontanny Bachczysraju" Puszkina (utwór przełożył jeszcze za życia poety). **200.-**

81. **EYRIES J. B. – Danemark.** Paris 1846. Firmin Didot frères. 21,5 cm, s. [4], 415, [1], tabl. 18. opr. oryg. kart., obcięcie barwione. L'Univers Pittoresque, t. 35.
Niewielkie otarcia okładek, miejscami wyraźne zażółcenia papieru. Brak 6 tablic. Wklejona przez pomyłkę mapa Półwyspu Arabskiego.

Opisuje szczegółowo historię Danii. Brak kilku stalorytów z Frederiksborgu i widoku giełdy w Kopenhadze. Staloryty ukazują liczne budynki w Kopenhadze, zamek w Cronenbourgu, kościół w Roskilde i sceny z pogrzebu Fryderyka II w 1588 r. **Ilustracja na tabl. 12.** **140.-**

82. **FAMIN César – Historia de Chile.** Traducida al castellano por Los Editores del Guardia Nacional. Barcelona 1839. Imprenta del Guardia Nacional. 21,7 cm, s. [4], 96, [2], tabl. 26.
[oraz] LACROIX Frédéric – Historia de las Provincias Unidas de Rio de La Plata (Buenos Aires, Paraguay, Uruguay). Version castellana por una sociedad literaria. Barcelona [ca 1840]. Imprenta del Fomento. 21,7 cm, s. [2], 64, mapa rozkł. 1, tabl. 16.
[oraz] DE SAINT-VINCENT Bory – Historia de la Patagonia, Tierra de Fuego, é islas Malvinas. Traducida al castellano por una sociedad literaria. Barcelona 1841. Imprenta del Liberal Barcelones. 21,7 cm, s. [6], 70, [2], mapa rozkł. 1, tabl. 11.
[oraz] DE SAINT-VINCENT Bory – Historia de las islas del océano [oraz] Rejiones circumpolares. Traducidas al castellano por una Sociedad Literaria. Barcelona 1842. Imprenta del Liberal Barcelones. 21,7 cm, s. [4], 140, [2], mapy rozkł. 2, tabl. 31.
[oraz] REGNAULT Elias – Historia de las Antillas. Traducida por una sociedad literaria. Barcelona 1842. Imprenta del Fomento. 21,7 cm, s. [2], 181,[2], mapa rozkł. 1, tabl. 4. razem opr. skóra. Otarcia oprawy, poważny ubytek jednego z dwóch szyldzików, miejscami zażółcenia papieru. Pięć tomów serii „Panorama Universal".
Ameryka Południowa i wyspy na wszystkich oceanach świata zilustrowane na stalorytach i opisane po katalońsku.
Tomy poświęcone Ameryce Południowej i wyspom oceanicznym. Ilustrowane i opisane są Chile, Urugwaj, Paragwaj, Buenos Aires, Patagonia, Ziemia Ognista, Falklandy, Orkady, Szetlandy, Wyspy Owcze, wyspy Jersey, Guernesey, Serk i Aurigny, Saint-Pierre i Miquelon u wybrzeży Nowej Fundlandii, Bermudy, Wyspy Crozeta w południowej części Oceanu Indyjskiego, wyspy Galapagos, archipelag Revillagigedo na Oceanie Spokojnym, Antyle, wyspy w rejonach polarnych: Islandia, Grenlandia, Spitsbergen. Tom zawiera łącznie 5 map i 126 stalorytów ukazujących pejzaże i przyrodę opisanych regionów. **320.-**

83. **FORSTER Charles – Pologne**. Paris 1840. Firmin Didot Frères Éditeurs. 21,2 cm, s. [4], 348, tabl. 55. opr. psk. złoc. z epoki. L'Univers Pittoresque, t. [10].
Banach 282. Bardzo niewielkie otarcia krawędzi oprawy, stan bardzo dobry. Tekst w układzie dwuszpaltowym. Na tablicach 55 stalorytów, w tym rozkładana mapa Polski
Egzemplarz z kompletem grafik w wyjątkowo pięknym stanie zachowania!
Wszyscy bibliofile znają staloryty z „Pologne", nie wszyscy być może wiedzą, że pod obco brzmiącym nazwiskiem kryje się polski pisarz, poeta, dziennikarz, tłumacz, wydawca i działacz emigracyjny Karol Forster (1800-1879). Wydana w 2002 roku w Krakowie biografia Forstera autorstwa Romana Jaskuły liczy 447 stron.
Treść dzieła: L'ancienne Pologne 800-1796 (Dawna Polska), Partages de la Pologne (Rozbiory Polski), Moeurs et coutumes (Zwyczaje i ubiory), Civilisation (Dorobek cywilizacyjny), La Pologne Renessainte (Polska odrodzona), Revolution Nationale1830 –1831 (Powstanie narodowe), La Pologne, Province Russe 1831-1840 (Polska jako prowincja rosyjska). Staloryty na tablicach odbite w pracowni Lemaitre'a przedstawiają widoki miast i pojedynczych zabytków, sceny historyczne, portrety, stroje regionalne itp. Warszawa i Wilanów figurują na 10 planszach (m. in. kolumna Zygmunta, Teatr Narodowy, Łazienki, Pałac Namiestnikowski, Bank Polski), Kraków i Wieliczka na 12 planszach (m. in. panorama miasta, Kopiec Kościuszki, Katedra na Wawelu, pomniki królów). Wśród innych tematów jest alegoria rozbiorów Polski, słynny kołacz królewski, szarża pod Somosierrą, widoki Kalisza, Malborka i Zatora, portrety Batorego, Zamojskiego, Stanisława Augusta Poniatowskiego i Kościuszki. Liczne ryciny z „Pologne" wymieniane są przez ważne bibliografie przedmiotu np. portret Kościuszki odnotowuje m.in.: Katalog portretów osobistości polskich, t. 2, 2553, Alphonse Charles Masson; Augustin-Francois Lemaitre; Wilder, Sztuka – kat. 10, s.8, poz. 150; Gumowski s.43, Fiszer, Wrotnowska Cat. poz. 952. **570.-**

84. **FORSTER Carlos – Historia de la Polonia.** Traducida al castellano por una Sociedad Literaria. Segunda Edicion. Barcelona 1850. Imprenta de A. Frexas. 21 cm, s. [4], 268, tabl. 54, mapa rozkł. 1. opr. skóra złoc. z epoki. Panorama Universal.
Otarcia okładek, złocenia na grzbiecie częściowo zatarte, załamanie narożnika tylnej okładki, miejscami zaplamienia i zabrązowienia kart. Wyklejki marmoryzowane. Na tablicach staloryty, mapa: „Mapa general de Polonia. Carte générale de la Pologne" w miedziorycie.

nr 84

Kastylijska wersja francuskiej serii „l'Universe Pittoresque". Historia Polski doprowadzona do 1840 r. **Staloryty wykonane identycznie jak we francuskiej wersji w pracowni Lemaitre** przedstawiają widoki miast, pałaców, zabytków historycznych, portrety postaci historycznych, stroje ludowe. **360.-**

85. LE BAS Philippe – Suède et Norwége. [pol. „Szwecja i Norwegia"]. 1838. 21,0 cm, s. [4], 565, [3], tabl. 60, mapa rozkł. 1. opr. psk. złoc. z epoki. L'Univers Pittoresque, t. 4.

Niewielkie otarcia okładek, nieliczne zabrązowienia papieru, stan dobry. Wyklejki marmoryzowane.

nr 85

Historia Szwecji pogańskiej, katolickiej i protestanckiej doprowadzona do czasów Karola XIV i rewolucji przemysłowej. **Dużo miejsca poświęcono stosunkom Szwecji z Polską.** Autor cytuje m.in. fragmenty pamiętników Hughes Terlona, ambasadora Ludwika XIV przy dworze Karola Gustawa o zniszczeniach dokonywanych w Polsce przez wojska szwedzkie w czasach Potopu. Oprócz historii omówiono system polityczny Szwecji, administrację, poszczególne działy gospodarki, obyczaje, literaturę i sztukę, geografię fizyczna, geografię społeczno-ekonomiczną i regionalną etc. W podobnej kolejności opisana jest Norwegia. **Tablice stalorytowe wykonane w pracowni Lemaitre'a ukazują pejzaże obu krajów, przyrodę, wodospady, góry, zatoki, wybrzeża, zabytki, zamki, pałace, architekturę, widoki miast, portrety królów, zabytki archeologiczne** itp. **P. Le Bas** (1794-1860) – członek Akademii Francuskiej, bibliotekarz Sorbony, nauczyciel Napoleona III, był autorem tekstu kilku tomów serii „L'Univers Pittoresque". **240.-**

86. VELDE Th[eodor] van de – Zniechęcenie w małżeństwie. Jego powstawanie i zwalczanie. Przełożył Zygmunt Jeliński. Z 36 ilustracjami. Warszawa 1936. J. Przeworski. 22,8 cm, s. XV, [1], 319, [1], tabl. 16. opr. oryg. pł., futerał kart.

Nieznaczne zaplamienie okładek, wewnątrz stan bardzo dobry. Na tablicach 36 ilustracji (fotografie aktów, reprodukcje dzieł sztuki)

Ładny egzemplarz pierwszego polskiego wydania książki słynnego seksuologa.

T. van de Velde (1873-1937) – holenderski ginekolog i seksuolog, dyrektor kliniki ginekologicznej w Haarlemie, dokonał prawdziwego „kulturowego wstrząsu" swoją książką „Małżeństwo doskonałe". W ciągu 6 lat miała 42 wydania w samych Niemczech, mimo że została umieszczona na watykańskim indeksie. „Zniechęcenie w małżeństwie" pogłębia tematykę udanego lub nieudanego seksualnie związku małżeńskiego. Główne tematy książki: pierwotna i wtórna niechęć seksualna; przeciwieństwa psychiki męskiej i kobiecej: charakterystyczne różnice - cechy męskości - właściwości kobiece - emocjonalność - urażalność i chwiejność - macierzyństwo - różnice fizjologiczno-seksualne i ich znaczenie psychologiczne; od swoistej awersji do małżeńskiej niechęci; wstęp do profilaktyki: apologia małżeństwa - odpowiedzialność mężczyzny i kobiety; o wyborze małżeńskim: miłość i rozsądek - warunki zewnętrzne - zdrowie - charakter; zrozumienie i dostosowanie; o znaczeniu praktycznej erotyki w małżeństwie; kuracja. **120.-**

87. WASYLEWSKI Stanisław – O miłości romantycznej. Lwów 1921. Nakładem Księgarni Wydawniczej Altenberga 18,5 cm, s. XXXI, [1], 159, [1], tabl. 12. opr. oryg. ppł. zdob.
Empireum 2, 375. Niewielkie otarcia okładek, załamania kilku kart, stan dobry. Na tablicach portrety oraz faksymile nut, w tekście winiety kończące rozdziały. Oprawa sygnowana na tylnej okładce „**A.Semkowicz, introligator lwowski"**.
Pierwsze wydanie jednej z bardziej uroczych, świetnie napisanych gawędziarskich książek Stanisława Wasylewskiego w ładnej oprawie projektu Eugeniusza Czerwińskiego, wykonanej w znanym zakładzie Aleksandra Semkowicza.
S. Wasylewski (1885-1953) – mieszkaniec i wielki miłośnik Lwowa, autor wielu książek o polskiej kulturze obyczajowej i literackiej oświecenia i romantyzmu. Pisał z wdziękiem, erudycją i humorem. W tym tomiku mowa m.in. o miłościach Mickiewicza, Malczewskiego, Słowackiego, o Klaudynie Potockiej, Ewelinie Hańskiej i Delfinie z Komarów Potockiej.
E. Czerwiński (1887-1930) – projektant okładki (łuk i kołczan amora z sercem w tle), był znanym lwowskim architektem tworzącym w stylu klasycyzującego art déco. **140.-**

88. WIEDZA o Polsce. Literatura i teatr polski. T. 1-2. Warszawa. [ca 1930]. Wyd. „Wiedza o Polsce". 31 cm, s. [4], 222, [2], tabl. 14; [2], 223-450, [1], tabl. 24. opr. oryg. pł. zdob.
Niewielkie załamania narożnika oprawy, niewielki ubytek płótna okleinowego oprawy, zaplamienie atramentowe wyklejki i karty tyt. t. 1. Ponad 700 ilustracji w tekście i na tablicach, tekst w układzie dwuszpaltowym, złocone napisy na licu i grzbiecie, tłoczone zdobienia oprawy. Oprawa w kolorze granatowym.
Teksty o historii polskiej literatury i teatru doprowadzone do ok. 1930 r. napisali specjaliści: Konrad Górski (1895-1990) – historyk i teoretyk literatury, specjalizujący się w historii literatury polskiej i Jan Lorentowicz (1868-1940) – krytyk literacki i teatralny.
Niezwykle ciekawy materiał ilustracyjny: portrety wszystkich ważniejszych pisarzy i poetów polskich, karty tytułowe ważniejszych polskich pierwodruków, widoki miejscowości związanych z literaturą. Na tablicach rotograwiurowych reprodukcje obrazów i rysunków ilustrujących polskie dzieła literackie (blisko 150 reprodukcji). Na 16 tablicach rotograwiurowych 33 fotografie scen z międzywojennych inscenizacji teatralnych. **160.-**

89. WÓJCIK Zbigniew – Eryka Lassoty i Wilhelma Beauplana opisy Ukrainy w przekładzie Zofii Stasiewskiej i Stefana Mellera. Pod red., ze wstępem i komentarzami ... Warszawa 1972. PIW. 21,2 cm, s. 211, [1], tabl. 16, mapy rozkł. luzem 2. opr. oryg. pł., obw.
Stan bardzo dobry.
Rzadka książka dla miłośników starej kartografii, kresów wschodnich, historii Ukrainy i wojen z Kozakami.
Poza obszernym wstępem historycznym książka zawiera: **„Diariusz Eryka Lassoty von Steblau"** z 1594 r. oraz **„Opisanie Ukrainy,** którą tworzą liczne dzielnice Królestwa Polskiego począwszy od kresów Moskwy po granice Transylwanii, wraz z ich obyczajami, sposobem życia tudzież prowadzenia wojen" Wilhelma Beauplana z r. 1660. Urodzony na Śląsku **Erich Lassota von Steblau (1550-1616)** był najpierw żołnierzem w służbie króla Hiszpanii Filipa II, a później dyplomatą habsburskim. W tym charakterze odwiedzał Polskę i Ukrainę. Pisał ciekawe pamiętniki. **Guillaume le Vasseur de Beauplan (1600-1675)** – francuski inżynier wojskowy, pisarz i kartograf. Jeden z pierwszych twórców szczegółowych map południowo-wschodnich ziem Rzeczypospolitej. Do Polski przybył w 1630 roku,

za panowania Zygmunta III Wazy. Kierował pracami inżynieryjnymi na Podolu, Wołyniu i Ukrainie Naddnieprzańskiej, gdzie obwarowywał m. in. twierdzę Kudak, Koniecpol Nowy i Krzemieńczuk. W czasie wypraw na Ukrainę opracowywał prawie samodzielnie swoje mapy południowo-wschodnich ziem Rzeczpospolitej, Ukrainy, Dniepru, części Chanatu Krymskiego wraz z Półwyspem Krymskim oraz Morzem Azowskim. **Beauplan to postać ważna w historii polskiej kartografii.** Większość jego map można uznać za aktualne aż po dziś dzień. Książka zawiera interesujący zestaw ilustracji, obszerne przypisy i indeks nazw geograficznych. **64.-**

Książki po przejściach

Habent sua fata libelli – i książki mają swoje losy. Zapiski proweniencyjne, pieczątki, dedykacje nie szpecą starych książek lecz je indywidualizują. Opisane poniżej książki miały swoje mniej lub bardziej dramatyczne losy, które w części są zapisane na ich kartach, w części możemy się ich jedynie domyślać.

90. **CONRAD[-KORZENIOWSKI] Joseph – The Rescue. A Romance of the Shallows**. New York 1925. Doubleday, Page & Company. 20 cm, s. XIII, [3], 469. opr. org. pł. zdob., górne obcięcie złoc.

Grzbiet nieco otarty, okładki poluźnione, brak przedniej wyklejki i karty przedtyt., ostatnie powieści zdanie wytarte, niewielkie zaplamienia. Oprawa ozdobna: na grzbiecie tłocz. tytulatura, na przedniej okładce w owalu żaglowiec na falach. Piecz. biblioteczne, zapiski proweniencyjne, karta wypożyczeń z nazwiskami.

Egzemplarz powieści Conrada z biblioteki słynnej amerykańskiej bazy wojskowej z II wojny światowej z zachowaną oryginalną kartą biblioteczną i nazwiskami czytelników.

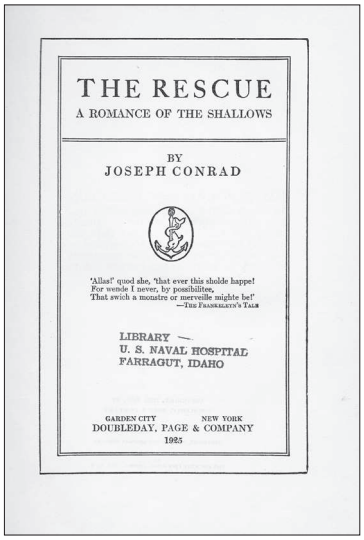
THE RESCUE
A ROMANCE OF THE SHALLOWS
BY
JOSEPH CONRAD
'Allas!' quod she, 'that ever this sholde happe!
For wende I never, by possibilitee,
That swich a monstre or merveille mighte be!'
—The Frankeleyn's Tale
LIBRARY
U. S. NAVAL HOSPITAL
FARRAGUT, IDAHO
GARDEN CITY NEW YORK
DOUBLEDAY, PAGE & COMPANY
1925

nr 90

Conrad napisał „The Rescue" („Ocalenie") w 1920 roku, po dwudziestu latach przerwy od pierwszego zamysłu powieści. Powieść opisuje historię dramatycznej miłości w scenerii archipelagu malajskiego, silne uczucie, lojalność, poczucie obowiązku na tle konfliktu społecznego i politycznego. W tekście występuje Tom Lingard, żeglarz znany z pierwszej powieści Conrada „Szaleństwo Almayera".

Egzemplarz z biblioteki szpitala marynarki wojennej USA z Bazy Szkoleniowej im. Farraguta.

Z karty bibliotecznej wynika, że książkę Conrada wypożyczyło (przeczytało?) 8 czytelników w przeciągu około 1,5 roku. Zważywszy, że w okresie istnienia bazy, czyli od IX 1942 do VI 1946, przeszkolono w niej 300 tysięcy marynarzy, nie jest to liczba imponująca. Najwidoczniej gusta czytelnicze poborowych uwzględniały prozę Conrada tylko w niewielkim stopniu.

Rząd USA postanowił zbudować treningową bazę marynarki wojennej w głębi lądu, z dala od zachodniego wybrzeża, ponieważ obawiał się, że na tym wybrzeżu może dojść do inwazji wojsk japońskich. Bazę postanowiono zlokalizować na południowym brzegu jeziora Pend Oreille w stanie Idaho. W ciągu 9 miesięcy 22 tysiące robotników wybudowało 776 budynków tworzących the Farragut Naval Training Station - Stację Szkoleniową Marynarki Wojennej im. Farraguta. (David Farragut - pierwszy amerykański admirał z czasów wojny secesyjnej). Obecnie w tym miejscu jest park narodowy.

Książka, po likwidacji szpitala i bazy, trafiła do istniejącego do dzisiaj antykwariatu The Holmes Book Company w dzielnicy portowej San Francisco, gdzie została sprzedana w VI 1958 r. Jak trafiła do krakowskiego antykwariatu – nie wiadomo. **60.-**

91. **KOSSAK Zofia – Pożoga.** Warszawa 1935. Towarzystwo Wydawnicze „Rój". 18.5 cm, s. 287. opr. wsp. ppł.

Blok lekko wygięty, niewielkie zaplamienia i ubytki narożnika dwóch pierwszych kart, kilkanaście ostatnich kart z ubytkiem marginesu zreperowanych przez introligatora. Płótno czerwone, marmoryzowany papier okleinowy, grzbiet ze złoc. tytulaturą. Piecz. bibliot. Na dwóch stronach zapiski atramentem.
Egzemplarz „Pożogi" uratowany z kolejnej polskiej pożogi.
„Pożoga" została napisana przez młodą autorkę w 1922 roku i szybko zyskała wielki rozgłos. Jej relacja z dramatycznych wypadków, których była naocznym świadkiem, zadziwiała dojrzałością oceny i obiektywizmem. Do wybuchu II wojny książka miała sześć wydań. Stosunkowo szybko przetłumaczono ją na angielski i japoński. **Opisuje zagładę kresowych dworów w czasie działań wojennych i walk rewolucyjnych na Ukrainie w latach 1917-1919.** W czasie rabunków i pogromów ginęły także polskie biblioteki. Oferowany egzemplarz książki o zagładzie księgozbiorów sam padł ofiarą następnej „pożogi". Jak świadczą pieczątki należał do Biblioteki Więziennej przy Sądzie Karnym w Krakowie. Wraz z innymi książkami przywieziony został przez Niemców ciężarówką w 1941 roku na przemiał do papierni w Wadowicach i zrzucony na nieogrodzonym terenie. Podniesiony z błota i wyniesiony nielegalnie z terenu przy papierni przeczekał w polskim domu okres, w którym nie byłoby bezpiecznie nieść go do nieznanego introligatora. Po odzyskaniu niepodległości zyskał nową oprawę, której okładki obłożone są papierem barwionym w desenie płomieni i dymów pożogi. **60.-**

92. **LERMONTOV M[ichail] Ju[rievič] – Demon. Illjustracii A. Eberlinga.** S.-Peterburg 1910. Izdanie T-va R. Golike i A. Vilborg. 25,5 cm, s. [4], 64, k. [10] [faksymile], tabl. 11 [w tym 7 barwnych]. opr. oryg. [?] kart.
Niewielki ubytek papieru okleinowego na grzbiecie, blok nieznacznie poluźniony, stan dobry. Oryginalna, barwna okładka brosz. naklejona na lico oprawy.
Na karcie tytułowej dwie okrągłe pieczątki „Partiin. jačejka pri Moskovsk. Voenno-Apteč. Magazine", a także dwie dalsze: „Rekvizirovano" i „Vozvraščeno vladelcu".
Piękne secesyjne i symbolistyczne ilustracje do tego luksusowego wydania namalował Alfred Eberling (1872-1951). Eberling urodził się w Zgierzu i mieszkał tam przy ulicy Długiej 18. Malarz ten zasłynął z tego, że od 1905 roku został malarzem dworu cara Mikołaja II, malował słynne tancerki baletów rosyjskich Diagilewa Pawłową i Karsavinę a po rewolucji malował dwór Lenina i Stalina. U obu tych środowisk cieszył się równie wielką popularnością. W 1924 r. wygrał konkurs na obraz Lenina.
Ta książka ma swoją tajemnicę. Może kiedyś ktoś ją wyjaśni. Gdy myślimy o rewolucyjnych rekwizycjach i krasnoarmiejcach przychodzą nam na myśl sceny z „Doktora Żiwago", postaci czerwonoarmistów opisanych przez Błoka w „Dwunastu". W żadnym wypadku nie uważamy ich za miłośników książki, bibliofilów. A jednak ta niezwykle piękna i krucha książka BYŁA w rękach sowieckiej „jaczejki" i wróciła do właściciela w pięknym stanie. A przybite przez komitet partyjny dwie pieczątki mniej szpecą ozdobną kartę tytułową niż niektóre nalepki i pieczęcie naklejane i przybijane rutynowo przez niektóre polskie biblioteki na własnych zbiorach (patrz książka Janiny Wiercińskiej „Sztuka i książka", War. 1986, ilustr. 72). **Ilustracja na tabl. 2.** **160.-**

93. **MARASOVIČ Jerko, MARASOVIČ Tomislav – Dvorec Diokletiana.** Fotografii Nenad Gattin. Zagreb 1968. Zora Izdatelskoe Predprijatie. 29,5 cm, s. 31, [17], ilustr. 99, oleaty 2. or. oryg. pł., obw.
Niewielkie otarcia obw., stan bardzo dobry.
Prezent ambasadora Jugosławii dla towarzysza rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego. Z poprawionym błędem w kaligrafowanej dedykacji!
Na wyklejce kaligrafowana atramentem dedykacja: „Jego Magnificewcji [sic!] Rektorowi Uniwersytetu Jagiellońskiego Towarzyszowi Mieczysławowi Karasiowi Na pamiątkę wizyty w Alma Mater Cracoviensis Z wyrazami szacunku i przyjaźni Ambasador SFRJ Mihajlo Svabic Kraków 29.04.1977 g.".
Album czarno białych, świetnych technicznie, fotografii słynnego pałacu wybudowanego przez cesarza Dioklecjana w mieście Split nad Adriatykiem na przełomie III i IV wieku. Budowla została zaplanowana na wzór castrum romanum (warownego obozu rzymskiego) na planie prostokąta o wymiarach 214x175 m. **To jedyny w świecie pałac, który stał się miastem, a de facto dał początek temu miastu.** Wewnątrz rzymskiej budowli powstało średniowieczne miasto. Pałac wraz z zabytkowym centrum Splitu został wpisany na listę światowego dziedzictwa kulturalnego UNESCO. Album prócz fotografii zawiera na przeźroczystych kalkach (oleatach) schematy kolejnych nawarstwień urbanistycznych wnętrza pałacu.
Mieczysław Karaś (1924-1977) – postać kontrowersyjna, aktywny działacz partyjny a równocześnie wybitny językoznawca; profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego (prorektor od 1966 do 1972, rektor od 1972 do 1977).

Nazwisko ambasadora Svabica pojawia się wielokrotnie w relacjach z najnowszych politycznych dziejów Serbii. **80.-**

94. MOLTKE J. W. – Das grosse Jahrhundert flämischer Malerei. Düsseldorf 1944. Verlag L. Schwann. 29,8 cm, s. 39, [1], ilustr. 111. opr. oryg. ppł.
Otarcia okł., zaplamienia wyklejek, poza tym wewnątrz stan dobry.
Prezent dla kapitana niemieckiego okrętu w ostatnich miesiącach wojny.
Na przedniej wyklejce wykaligrafowana odręcznie dedykacja: „Zur Erinnerung an viele Stunden gemeinsamen Schaffens unter Ihrer Leitung. Nordhausen 30.1.1945. Ihr Arbeitsstab" i podpisy 2 kapitanów i 2 oberleutnantów.
Na książce wydrukowana jest informacja, że dzieło zostało ukończone w grudniu 1941 roku ale z powodu trudności wojennych nie mogło się wcześniej znaleźć w handlu. Czarno-białe reprodukcje pokazują m.in. obrazy Petera Paula Rubensa (prawie 50 ilustr.), Antony Van Dycka, Jacoba Jordaensa, Jana Fyta, Dawida Teniersa. Katalog reprodukowanych dzieł podaje wymiary płócien, sygnatury, miejsce przechowywania, dane biograficzne artystów. **80.-**

KSIĄŻKI ILUSTROWANE, SZTUKA KSIĄŻKI

„And what is the use of a book", thought Alice, „without pictures or conversations?". **A cóż za pożytek z książki, w której nie ma ilustracji** lub dialogów? – pomyślała Alicja.

Pierwsze kontakty z książkami nawiązujemy zwykle w wieku dziecięcym. I mamy wtedy ten sam pogląd co Alicja z krainy czarów. Na całe życie zapamiętujemy dobrze narysowany długi, drewniany nos Pinokia, wyrywanie rzepki w ogrodzie czy królika w surducie i z kieszonkowym zegarkiem w ręce.

Książka i ilustracja mają wspólną pasjonującą historię. Obejmuje ona szerokie obszary od pierwszych komiksów, czyli Biblii Pauperum, aż do współczesnych „livres des peintres" – plastycznych dzieł sztuki stworzonych przez artystę. W dobie multimediów, gier komputerowych, filmów 3-D i innych wizualnych nowości ilustracje książkowe poprzednich pokoleń ciągle okazują niezwykłą siłę oddziaływania dzięki bogactwu wyobraźni ich autorów i stosowanych przez nich technik graficznych.

Ilustrowana książka XIX wieku

95. BÉRANGER Pierre-Jean de – Chansons de ... anciennes et posthumes. Nouvelle édition populaire ornée de 161 dessins inédits et de vignettes nombreusses [...]. Paris 1866. Perrotin, Libraire. 29,7 cm, s. VIII [jest mylnie VII], 648, tabl. 1. opr. psk. złoc. z epoki.

Wyraźne otarcia krawędzi okładek i grzbietu, wewnątrz miejscami charakterystyczne zażółcenia papieru. Zapiski własn., piecz.

P. J. de Béranger (1780-1857) – poeta i autor tekstów piosenek określany dziś mianem „najpopularniejszego francuskiego autora piosenek wszechczasów" i „pierwszej supergwiazdy francuskiej muzyki popularnej". Nie pisał muzyki, ale teksty do istniejących popularnych, ludowych melodii. Żaden inny naród w XIX w. nie miał liryka, którego wpływ na rodaków mógłby być porównywalny z popularnością i wpływem wywieranym przez Bérangera zwłaszcza na mieszkańców Paryża. Piosenki Bérangera są pisane prostym, ale precyzyjnym, pełnym humoru językiem. Poeta wspominał epokę napoleońską, dodawał rodakom otuchy, krytykował nową władzę Bourbonów. Miewał liczne procesy i siedział w więzieniu za

nr 95

swoje teksty. Wydania „Chansons" są niezliczone. Ilustrowało je wielu znanych artystów XIX w.; ta edycja wymienia na karcie tytułowej nazwiska 15 artystów, którzy ozdobili książkę. **Osobnego wiersza doczekał się w tym zbiorze książe Józef Poniatowski**. **240.-**

96. **[BIBLIA]. Nowy Pana Naszego Jezusa Chrystusa Testament Na język polski przełożony przez Ks. Jakóba Wujka S. J.** Wyd. stereotypowe Jana Nep. Bobrowicza. Ozbobione 170 obrazkami. Lipsk 1838. Nakładem J. Baumgaertnera. 23,5 cm, s. [4], 410. opr. późniejsza psk. złoc.

Niewielkie otarcia grzbietu, ślady wilgoci i zaplamienia wewnątrz, kilka kart z podklejonymi marginesami, wytarty podpis własn. na karcie tytułowej. Grzbiet złocony, ze zwięzami, wyklejki marmoryzowane. Ładna, wycięta w drzeworycie karta tytułowa. Na frontispisie drzeworyt z podpisem „Jezus Nazareński". **Dekoracyjne, trochę naiwne, biedermeierowskie ilustracje.** Większe drzeworyty zajmujące pół strony odbito w dwóch rodzajach ozdobnych ramek. Pierwszy typ z ornamentem rzeźb z gotyckiej katedry z Matką Boską z Dzieciątkiem i z Chrystusem w postaci dwóch rzeźb na bokach ramki, u góry wyobrażenie nieba z aniołami z szarfą z napisem „Gloria in excelsis Deo", u dołu z dwoma diabłami siedzącymi w dolnych narożnikach. Drugi typ ramki z bogatą ornamentyką florystyczną, postaciami Chrystusa i Marii po bokach, scenami z pasji u góry i złożeniem do grobu u dołu. Na końcu obszerne objaśnienia do tekstu Nowego Testamentu.

Mniejsze drzeworyty bez ramek. Na drzeworytach nazwiska rytowników m.in.: Levasseur, Marville, Porret, Andrew, Marcel, Sears, Breviere. **320.-**

97. **CERVANTES [Saavedra, Miguel de] – Don Kiszot z Manszy.** Przekład Walent. Zakrzewskiego (z francuzkiego). Illustracya Tonny Johannot. Warszawa 1854. Nakładem S. H. Merzbach. 28,5 cm, s. 239.

[oraz] CHATEAUBRIAND [François-René] – Rene. Przekład W. Zakrzewskiego. Illustracya Edwarda Coppin. Warszawa 1853. Nakł. S. H. Merzbacha. 28,5 cm, s. 16.

[oraz] LESAGE [Alain-René] – Djabeł kulawy. Przekład d-ra T. Tripplina. Illustracya T. A. Beaucé. Warszawa 1853. Nakł. S. H. Merzbacha. 28,5 cm, s. 68.

[oraz] STERNE [Laurence] – Podróż uczuciowa przez Francyę i Włochy. Przekład W. Noakowskiego. Illustracya Bertalla. Warszawa 1853. Nakł. S. H. Merzbacha. 28,5 cm, s. 36.

[oraz] SAINT-PIERRE Bernardin de – Paweł i Wirginia. Przekład W. Noakowskiego. Illustracya Bertalla. Warszawa 1853. Nakł. S. H. Merzbacha. 28,5 cm, s. 32, k. [5] [nuty]. razem opr., nieco późniejszy psk. Skarbiec Arcydzieł Piśmienniczych Europy [wszystkie tytuły].

Brak karty tytułowej „Don Kiszota", otarcia krawędzi okładek, miejscami zaplamienia (głównie w grzbiecie niektórych kart), podklejone nieznaczne naddarcia. Podkreślenia i zapiski w tekście „Renego". Na końcu wklejono 5 kart z nutami (dwie z nich przynależą do „Don Kiszota"): „Szum fal" Jana Quattriniego, „Pożegnanie" – śpiew z muzyką Schuberta, „Podarek dla płci pięknej" – walec (sic!) Gungl'a, „Mazurek" J. F. Dobrzyńskiego i „Cavatina" z opery „Beatrice di Tenda" Belliniego.

Razem oprawiona mała kolekcja popularnych „gazetowych" wydań klasyków literatury europejskiej. Tekst drukowany w podwójnej kolumnie. Ilustracje drzeworytowe francuskich rytowników. Wszystkie tomy ukazały się w serii „Skarbiec Arcydzieł Piśmienniczych Europy". Niesposób nie podziwiać kulturotwórczej działalności warszawskiego księgarza i wydawcy Samuela Henryka Merzbacha. Jak to często bywa z wydaniami popularnymi, stają się z czasem rzadsze – szczególnie w dobrym stanie zachowania – niż wydania luksusowe. **320.-**

98. **CERVANTES [Saavedra, Miguel de] – The History of Don Quixote.** The text edited by J.W. Clark […] and a biographical notice of Cervantes, by T. Teignmouth Shore. **Illustrated by Gustave Doré**. London [ca 1870]. Cassell, Petter, and Galpin. 32,5 cm, s. XXVIII, 737, tabl. 118. opr. oryg. skóra złoc., obcięcie złoc.

Otarcia krawędzi i narożników oprawy, niewielkie zaplamienia wewnątrz, poza tym stan dobry. Okładki wzmocnione od wewnątrz w grzbiecie paskami płótna. Na tablicach drzeworyty, liczne ilustracje w tekście.

Angielski tekst „Don Kichota" w tłumaczeniu Charlesa Jervasa (1675-1739) irlandzkiego malarza i tłumacza, (który wskutek błędu druku figuruje w historii jako przekład Jarvisa). „**Tour de force" najsłynniejszego ilustratora XIX wieku.** Gustaw Doré (1832-1883) – ilustrator Biblii, „Boskiej komedii"

Dantego, tworzył na pograniczu romantyzmu i realizmu. Niezwykle bogate efekty światłocieniowe, finezyjna kreska sprawiały, że jego czarno-białe ilustracje są tak pełne w wyrazie, że dodawanie koloru byłoby zupełnie niepotrzebne. Wyobraźnia i niewyczerpana fantazja artysty nadają jego ilustracjom niezwykły nastrój. Doré spędził trzy miesiące w Hiszpanii przed rozpoczęciem pracy nad arcydziełem Cervantesa w 1863 roku. Przywiózł stamtąd dużą liczbę szkiców, które wykorzystywał w tworzonych ilustracjach. **Łącznie stworzył 375 ilustracji (tablic, winiet początkowych i winiet końcowych). Joseph Héliodore Pisan** (1822-1890) – malarz, grafik i ilustrator, główny rytownik Dorégo. Sztuka Dorégo jednych zachwyca, innych drażni, nikogo nie pozostawia obojętnym. Mimo wielu krytyk przetrwała próbę czasu. Wkrótce po ukazaniu się jego ilustracji George Sand napisała do Dorégo list: „Szanowny Panie, spędziłam dwie noce przeglądając Pańskie ilustracje do Don Kiszota i chcę Panu napisać o niezwykłych wrażeniach jakich mi dostarczyły [...]. Jaką Pan ma wspaniałą i porywającą wyobraźnię! […] tak długo wpatrywałam się w Pańskie ilustracje, że znam je teraz niemal wszystkie na pamięć”. **400.-**

99. **COOPER James Fenimore – Bas-de-Cuir**. [pol. „Ostatni Mohikanin”]. Paris [1887]. [Librairie Classique et d’Éducation. A. Pigoreau, Successeur]. 24,8 cm, s. [2], 189, [2], tabl. barwnych 6. opr. psk. z epoki.

Brak karty tyt., otarcia krawędzi okładek, miejscami zaplamienia i niewielkie zabrudzenia, s. 177-182 i 185-186 przestawione przez introligatora. Grzbiet ze złoc. tytulaturą i czterema zwięzami. Ta tablicach 6 chromolitografii, 8 drzeworytów w tekście, 5 winiet drzeworytowych.

J. F. Cooper (1789-1851) – jeden z klasycznych powieściopisarzy amerykańskich, **autor niezwykle popularnych w XIX w. powieści przygodowo-awanturniczych,** których akcja rozgrywa się w Ameryce Pn. podczas walk z Indianami i Francuzami w drugiej połowie XVIII wieku. Tom zawiera zestaw powieści z cyklu zwanego w Polsce „**Pięcioksięgiem przygód Sokolego Oka”** w opracowaniu Armanda Duboisa dla młodzieży. „Ostatni Mohikanin” był drugą z pięciu powieści tworzących cykl. Odniósł wielki sukces czytelniczy i uważany jest za najpopularniejszą amerykańską powieść XIX w.

Pełne ruchu, dynamiczne **chromolitografie Carla Offterdingera** (1829-1889) pokazują walki z Indianami, jeźdźca ze skalpem, polowanie na jelenia etc. Słownik Osterwaldera tych ilustracji nie notuje. Michał Elwiro Andriolli (1836-1896) w latach 1883-1886 pracował w Paryżu dla słynnego wydawnictwa Firmin-Didot, wykonując ilustracje m.in. do dzieł Szekspira i powieści J. F. Coopera. Rysunki Andriollego obecne w tej książce, datowane na 1883 wyrytowane były przez kawalera Legii Honorowej, znanego rytownika francuskiego Julesa Huyota (1841-1921). Winiety noszą sygnaturę „A.F.” **Ilustracja na tabl. 2.** **240.-**

100. **COOPER James Fenimore – Les Pionniers**. [pol. „Pionierowie”]. Traduction de M. P. Louisy. **Dessins de M. Andriolli.** Gravures de M. J. Huyot. Paris 1885. Librairie de Firmin-Didot et Cie. 27,2 cm, s. [4], 488. opr. psk. złoc. z epoki.

Grzbiet nieco otarty, otarcia narożników okładek, niewielkie miejscowe zażółcenia kart, poza tym stan dobry. Grzbiet 6-polowy, ze zwięzami, ze złoc. tytulaturą i rozetkami; wyklejki marmoryzowane. **W tekście 140 drzeworytów (część sygn. „Andriolli”); 12 całostronicowych drzeworytów odbitych jednostronnie (wszystkie sygn. „Andriolii”).**

„Pionierowie” byli pierwszą opublikowaną w 1823 r. powieścią Coopera o przygodach Sokolego Oka, lecz chronologicznie stanowią czwartą część cyklu. Akcja toczy się na granicy stanu Nowy Jork. Powieść opowiada o ewolucji dzikich, niezamieszkanych obszarów w cywilizowaną krainę. **Uważana jest za pierwszą powieść ekologiczną.** Jeden z bohaterów, sędzia Temple mówi wprost o nadmiernej eksploatacji zasobów naturalnych, o niszczeniu lasów i zwierząt. Śmierć Indianina Chingachgooka jest symbolem zagłady ludności tubylczej pod naporem białego osadnictwa. Brytyjski pisarz D. H. Lawrence uznał tę powieść za klasyczną prezentację „mitu Ameryki”. Andriolli wykonał

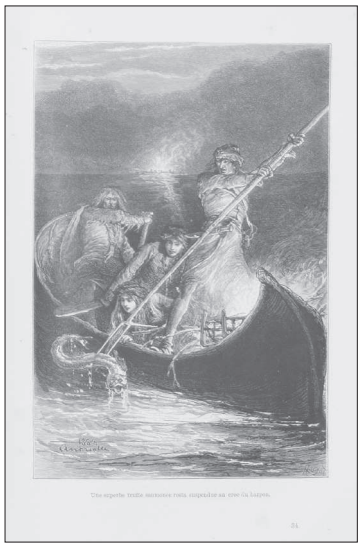

nr 100

dużą liczbę udanych rysunków do „Pionierów". Znawcy twierdzą, że amerykańskie pejzaże Andriollego przypominają nieco polskie krajobrazy. Drzeworyty wg rysunków Andriollego wyrytował, podobnie jak w poprzedniej pozycji, Jules Huyot. **260.-**

101. DRZEWORYTY w różnych dziełach polskich używane przez drukarzy krakowskich w XVI, XVII i XVIII wieku a zachowane dotąd w zbiorze prywatnym D. E. F[riedleina] w Krakowie. [Kraków 1847. Nakł. własnym]. 22x36 cm, s. 24. brosz. wt.

Egzemplarz po fachowej konserwacji, stan dobry. Zaw. odciski 347 starych drzeworytów ze zbiorów właściciela krakowskiej drukarni i wydawnictwa. Na ilustracjach m.in. podobizny herbów, symbole religijne, sceny biblijne, portrety świętych, wyobrażenia zwierząt, ozdobne inicjały, winiety, finaliki. **„Odbito je w 50 egz.**" (Banach, s. 187). Jedna z trzech tego typu publikacji, jakie wydano w I połowie XIX w. Chronologicznie poprzedza album tu prezentowany zbiór odbitek z klocków Biblioteki Jagiellońskiej opracowany przez Ludwika Kosickiego w 1840 r., w 1849 r. wydano „Zbiór odcisków drzeworytów" pod kierownictwem Józefa Muczkowskiego. **Rzadkie!** **640.-**

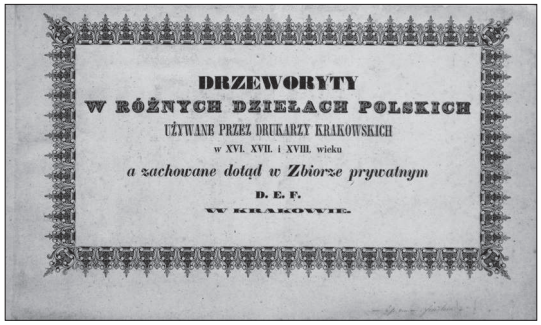
DRZEWORYTY
W RÓŻNYCH DZIEŁACH POLSKICH
UŻYWANE PRZEZ DRUKARZY KRAKOWSKICH
w XVI. XVII. i XVIII. wieku
a zachowane dotąd w Zbiorze prywatnym
D. E. F.
W KRAKOWIE.

nr 101

102. [DZIAŁYŃSKI Tytus] – Liber. Geneseos. Illustris. Familie. Schidlovicie. M.D.XXX.I. Paris [przedm. 1848]. Typis Crapelet, Via Dicta de Vaugirard 9. 40,8 cm, s. [33], tabl. 17. opr. oryg. ppł.

Banach 409 (pod datą 1849). Otarcia okładek, ubytki papieru okleinowego, niewielkie zaplamienia wewnątrz. Liczne drzeworytowe inicjały, w tekście drzeworyt z widokiem kolegiaty w Opatowie ryt. przez Lavieille wg rys. A. Racineta, herb w drzeworycie na karcie tyt. i powtórzony na okładce, 17 rytowanych tablic, w tym 1 rozkładana form. 34x101 cm.

Książka wydana przez **Adama Tytusa Działyńskiego** (1796-1861) – właściciela Kórnika, działacza politycznego, mecenasa sztuki, miłośnika pamiątek narodowych, na podstawie słynnego rękopisu zawierającego historię rodu Szydłowieckich, rodu niezwykle zasłużonego dla Rzeczypospolitej. Ród Szydłowieckich to boczna linia rodu Odrowążów. Nazwisko wywodzi się od miasta Szydłowiec. Legitymowali się herbem Odrowąż. Świetność rodu przypadła na XV w. i pierwszą połowę wieku XVI. Wielu Szydłowieckich piastowało najwyższe godności w państwie. Ród wygasł na Krzysztofie Szydłowieckim zmarłym w 1532 r., kanclerzu wielkim koronnym, kasztelanie krakowskim, wojewodzie małopolskim, przyjacielu Zygmunta Starego. **Rękopis ilustrował około roku 1530 całostronicowymi miniaturami Stanisław Samostrzelnik (1480-1541), wybitny artysta renesansowy nawiązujący w swej sztuce jeszcze do tradycji gotyckiej.** W zbiorach Biblioteki Kórnickiej zachowało się jedenaście luźnych iluminacji na pergaminie. Zbroje Szydłowieckich ukazane na sztychach są przedmiotem analiz specjalistów od historii uzbrojenia. Jednym z portretowanych jest Mikołaj Szydłowiecki (młodszy) (1480-1532), podkomorzy krakowski, kasztelan radomski, krajczy wielki koronny i podskarbi wielki koronny, **starosta** gostyniński, radomski, lelowski, **oświęcimski**, szydłowiecki oraz **zatorsk**i. Ryciny według miniatur Samostrzelnika są niepodpisane, kopię dokumentu Krzysztofa Szydłowieckiego rytował Adrien Feart. Trzy ostatnie ryciny ukazujące zabytki z kolegiaty w Opatowie sygnował i datował Jan Feliks Piwarski (1794-1859). Są to w szczególności **duża rycina (22,5x97cm, często brakująca) z widokiem słynnego „Lamentu Opatowskiego"** przedstawiającego żałobę po śmierci kanclerza Krzysztofa Szydłowieckiego z przedstawieniem 41 osób, a wśród nich króla Zygmunta Starego i hetmana Tarnowskiego, rycina przedstawiająca pomnik z brązu Krzysztofa Szydłowieckiego i widok nagrobka rodzinnego Szydłowieckich. **480.-**

103. GOETHE [Wolfgang] – Reineke-Lis, poemat satyryczny Göthe'go w dwunastu pieśniach, z 20 drzeworytami podług Kaulbacha. Opracował sześciomiarem (heksametrem)

polskim Ludwik Jenike. Warszawa 1877. Nakładem i drukiem Józefa Ungra. 28 cm, s. 125. opr. wsp. pł.

Banach 749. Brak karty przedtyt., nieznaczne zaplamienia kilku kart, poza tym stan dobry. **20 całostronicowych drzeworytów** drukowanych jednostronnie.

Rzadkie, pierwsze polskie wydanie satyrycznego poematu Goethego z polskimi drzeworytami według słynnych klasycznych ilustracji Wilhelma von Kaulbacha.

Historia przebiegłego antropomorficznego lisa pojawia się w folklorze i literaturze wielu krajów europejskich już w średniowieczu. Jego przygody są zwykle satyrą na ludzkie przywary. „Lis Reineke" albo „Lis Przechera" (jak przetłumaczył go Leopold Staff) w wersji Goethego jest także eposem o rozgrywkach możnych tego świata. Bohater poematu dzięki swemu krasomówstwu jest w stanie uciec od odpowiedzialności za swoje nawet nadto oczywiste przewiny.

nr 103

Tłumacz poematu, Ludwik Jenike (1818-1903) – to pisarz, poeta, założyciel i długoletni redaktor „Tygodnika Ilustrowanego", aktywny działacz warszawskiej parafii ewangelicko-augsburskiej Świętej Trójcy. Tłumaczył wiele utworów Goethego w tym „Fausta".

Książka ilustrowana jest świetnie wykonanymi drzeworytami według słynnego, wielokrotnie reprodukowanego w różnych technikach graficznych cyklu ilustracji znanego monachijskiego malarza Wilhelma von Kaulbacha. Mecenasem Kaulbacha był m.in. Atanazy Raczyński. Drzeworyty wykonali między innymi: **P. Boczkowski, A. Choromański, J. Jarmużyński, M. Kluczewski, J. Łoskoczyński, E. Nicz, F. Skrzymkowski.** **240.-**

104. GOGOL N[ikolaj] V[asilevič] – Pochoždenija Čičikova, ili miortvyja duši. Poema. Izdanie tretie. Moskva 1855. V Tipografii V. Gote. 25,4 cm, s. [2], 471, [1], tabl. 71. opr. psk. złoc. z epoki.

Otarcia oprawy, miejscami zaplamienia wewnątrz, atramentowa plama na karcie tyt., blok lekko wygięty, brak jedenej karty (s. 463-464) i jednej tablicy.

Pierwsze ilustrowane wydanie jednej z najsłynniejszych powieści rosyjskich XIX wieku prezentującej satyryczny obraz rosyjskiego społeczeństwa.

Trzecie wydanie „Martwych dusz" Gogola, **pierwsze wydanie ilustrowane.** Aleksander Alekseevich Agin (1817-1875) rosyjski grafik i ilustrator narysował w l. 1846-1847 104 rysunki przedstawiające treść powieści. Drzeworyty wyrytował E. E. Bernardski (1819-1889). Do pierwszego wydania ilustrowanego dołączono 72 drzeworyty, wszystkie ilustracje pojawiły się dopiero w edycji z 1892 r. Co ciekawe, Gogol pod żadnym pozorem nie chciał się zgodzić na wydanie ilustrowane. Odmówił zgody na dołączenie rycin do wydania drugiego w 1846. Stąd pierwsze wydanie ilustrowane jest wydaniem pośmiertnym (Gogol zmarł w 1852 r.). Uważa się, że Agin dobrze znał realia życia rosyjskiego i jego ilustracje świetnie oddają prawdę psychologiczną portretowanych postaci i sytuacji. Powodowało to m.in. prześladowania artysty przez cenzurę carską.

Trzecie wydanie „Martwych dusz" Gogola z drzeworytowymi rycinami A. Agina rytowanymi przez E. Bernardskiego. Dołączono faksymilowe wydanie albumu z ilustracjami do „Martwych dusz" („Sto risunkov iz sočinienija N. V. Gogola [...]", Moskwa 1985). **2.400.-**

nr 104

105. GRANDVILLE Jean-Jacques – Scènes de la vie privée et publique des animaux. Études de Moeurs Contemporaines. [pol. „Sceny z życia prywatnego i publicznego zwierząt. Studia współczesnych obyczajów"]. T. 1-2. Paris 1842. J. Hetzel, Éditeur. 26,5 cm, s. [8], 386, [6], tabl. 96 [drzeworyty]; 27 cm, s. [4], 390, [6], tabl. 103 [drzeworyty]. opr. niejednolita psk. z epoki.

Otarcia grzbietów, zaplamienia spisu treści t. 1, nieznaczne zabrązowienia papieru w t. 2, poza tym **wyjątkowo czysty egz. drukowany na grubym, luksusowym papierze.** Tablice, ozdobne winiety w drzeworytach. W t. 1 pieczątka „Bibliothek A. von Le Coq. Ungarisches Institut. Turkologische Abteilung". **Pierwsze wydanie arcydzieła ilustracji antropomorficznej Jeana-Jacquesa Grandville'a (1803-1847), wybitnego ilustratora francuskiego epoki romantyzmu.** Jego prawdziwe nazwisko brzmiało Jean Isidore Gérard. Grandville narysował ok. **200 całostronicowych kompozycji i 120 mniejszych rysunków** przedstawiających antropomorficzne zwierzęta w rozmaitych strojach i sytuacjach. Rysunki artysty wyrytowali najlepsi drzeworytnicy epoki. Wyraźne echa tych ilustracji można odnaleźć w „Alicji w krainie czarów", motywach niektórych opowiadań Kafki, pracach Eschera, Heinricha Kleya, **Jana Fausta, Maxa Ernsta, Walta Disneya** i **Petera Maxa**. **Andre Bretona i Georges Bataille.** Czołowi przedstawiciele surrealizmu uważali Grandville'a za prekursora i inspirację dla ich ruchu. Wydawca książki Pierre Jules Hetzel namówił wybitnych autorów współczesnych do napisania tekstów, by „cudownym zwierzętom Grandville'a dostarczyć słów, połączyć jego ołówek z piórem pisarzy w krytyce aberracji naszej epoki". Teksty dostarczyli m. in.: **Balzac, George Sand, Charles Nodier, Alfred de Musset** i sam wydawca pod pseudonimem P.-J. Stahl. „Ludzkie" zwierzęta i teksty o nich prezentowały w satyrycznym świetle ówczesne społeczeństwo i ówczesną politykę. Jednakże typy i sytuacje pozostały aktualne dla każdej epoki i każdego kraju. Jedna z ostatnich plansz ukazuje przewrotnie artystę rysującego zwierzęta zwiedzające ZOO. W klatkach siedzą autorzy tekstów: Balzac i inni. **320.-**

106. GRANDVILLE Jean-Jacques – Les Étoiles. Dernière féerie. Texte par Méry. **Astronomie des dames** par le c[om]te Foelix [pseud.]. [pol. „Gwiazdy. Ostatnia feeria. Astronomia dam"]. Paris [1849]. G. De Gonet [i in.]. 27 cm, s. [4], XVI, [2], 252, [4], 186, [2], tabl. 15. opr. pryg. pł. bogato zdob., obcięcie złoc.

Oprawa po dawnej reperacji (oklejone krawędzie okładek, oryginalny grzbiet naklejony na nowy, płócienny), miejscami niewielkie zażółcenia i zaplamienia papieru, podklejone naddarcie pierwszej tablicy (frontispisu); stan ogólny dobry. Niezwykle efektowna oprawa wydawnicza złoc. i barwiona.

Ryciny ręcznie kolorowane, rytowane przez Charlesa Geoffroya (1819-1882) wg rys. Grandville'a. Większość stalorytów przedstawia gwiazdy w postaci pięknych, ubranych w bogate stroje kobiet na tle nieba. Jest wśród nich „gwiazda poranna", „gwiazda żeglarzy", „gwiazda wieczorna", „gwiazda pasterzy", „spadająca gwiazda". Każdą z gwiazd obserwują ludzie z ziemi: pasterze, żeglarze, zakochana para itd. Jedna plansza przedstawia portret Grandville'a w otoczeniu głównych bohaterów swoich rysunków. W tekście znajdują się nuty dwóch pieśni: weselnej na jeziorze i pieśni o gwieździe marynarzy, skomponowanych przez Emmanuela Brice i ze słowami Josepha Mery (który był autorem librett do oper). Druga część tomu oprócz **astronomii** dam (a w niej rozdziały o księżycu, słońcu, planetach, kometach, gwiazdach i zaćmieniach) zawiera **meteorologię** dam (a w niej rozdziały m. in. o atmosferze, meteorach, wiatrach, deszczu, śniegu, mgłach, burzach, piorunach, zorzach polarnych, tęczach, ogniach św. Elma, deszczach ognia, krwi, etc.). Autorem drugiej części jest Louis-François Raban (1795-1870) – autor wielkiej biografii Napoleona i 200 innych publikacji pisanych pod różnymi pseudonimami m. in. le Comte Foelix. **280.-**

107. GRANDVILLE Jean-Jacques – Les Fleurs Animées. [pol. „Ożywione kwiaty"]. Introduction par Alph. Karr, texte par Taxile Delord. T. 1-2. Bruxelles 1852. A. Delavau, Éditeur 27,5 cm, s. 282, tabl. 25; 272, tabl. 28. opr. psk.

Niewielkie zaplamienia, grzbiet reperowany (pokryty nową skórą), wyklejki nowe.

Jedna z najsłynniejszych książek ilustrowanych połowy XIX wieku. Kwiaty i rośliny upersonifikowane na salonowe damy.

„Ożywione kwiaty" uważane są za jedną z najpiękniejszych książek Jeana-Ignace'a-Isidora Gérarda zwanego Grandvillem (1803-1847). Powstała w ostatnim roku życia artysty. **Zawiera 51 litografii ręcznie kolorowanych i częściowo pokrytych gumą arabską.** Prócz grafik kolorowanych w drugim tomie są dwie plansze czarno-białe przedstawiające elementy roślin. **Litografie przedstawiają personifikacje roślin** przeważnie w postaci eleganckich młodych kobiet ubranych w bogate stroje z elementami tych

roślin jako części ubioru. Wśród spersonifikowanych roślin są: chaber, mak, tytoń, tulipan, róża, narcyz, fiołki, nenufar, stokrotka, kamelia, wiciokrzew, kwiat granatu, kwiat pomarańczy, przebiśnieg, kaktus, dalia, brzoskwinia, głóg, winorośl, hortensja, jaśmin, lilia, tuberoza, kawa i herbata. Artysta dodał kobietom-roślinom przedstawionym w prawie baletowych, konwencjonalnych pozach, niezwykłe, magiczne otoczenie świerszczy, chrząszczy, ciem, gąsienic i motyli, które albo asystują im przyjaźnie albo zachowują się wrogo. Wszystko to stwarza swoisty **surrealistyczny, florystyczny świat Grandville'a. Twórczość artysty wyraźnie wyprzedza tutaj swoją epokę. Dziś widzimy w genialnych rysunkach Grandville'a nie tylko twory jego wspaniałej wyobraźni, ale także dzieła artystycznego pioniera nowych form widzenia.**

Książka odniosła sukces i miała szereg wydań. Wydanie belgijskie z 1852 jest rzadkie, pominięte przez wiele bibliografii XIX w. Bardzo piękne wersje kolorystyczne są tutaj odmiennie niż w wydaniach francuskich. **Ilustracja na tabl. 3. Ilustracja na przedniej stronie okładki katalogu. 280.-**

108. LESAGE Alain-René – Histoire de Gil Blas de Santillane. Vignettes par Jean Gigoux. Paris 1835. Chez Paulin, Libraire-Éditeur. 26,3 cm, s. 972. opr. nieco późniejsza psk. złoc., górne obcięcie złoc.

Przednia wyklejka nadpęknięta w grzbiecie, podklejone naddarcie karty przedtyt., stan bardzo dobry. Ok. 580 ilustracji, winiet i inicjałów w drzeworycie. Oprawa sygn. pieczątką na tylnej wyklejce „J. Schavye, Relieur de S.M. Le Roi, Bruxelles: grzbiet 6-polowy, bogato złoc., ze zwięzami, wyklejki marmoryzowane. Dwa ekslibrisy (Armand Huon, P. F.).

Jedno z najważniejszych wydań w historii dziewiętnastowiecznej książki ilustrowanej. Pierwsze zastosowanie winiety drzeworytniczej do ilustracji książki.

„Historia Idziego Blasa z Santillany" (jak przekładają tytuł niektórzy polscy tłumacze) jest uważana za **arcydzieło powieści pikarejskiej**. Powieści pikarejskie miały charakterystyczną strukturę, opisywały pełne niezwykłych przygód dzieje życia mniej lub bardziej awanturniczych postaci. Bohater powieści spotyka na swojej drodze ludzi z rozmaitych środowisk, którzy z kolei opowiadają swoje przygody i dzieje życia. W efekcie autor daje barwny, szeroki obraz życia społecznego i zwyczajów epoki. Lesage, obdarzony wielkim zmysłem obserwacji, portretuje przekupnych urzędników, niekompetentnych lekarzy, zręczne oszustki, leniwych księży, ale i zwyczajnych ludzi różnych stanów, honorowych szlachciców, pracowitych rzemieślników, służących, cyrulików i wieśniaków. Mimo realiów hiszpańskich Lesage opisuje Francję z początku XVIII w. Powieść ta do dzisiaj bawi i poucza jak z pogodą znosić odmiany losu. Nic dziwnego, że doczekała się niezliczonej ilości wydań we wszystkich językach.

Wynaleziony przez Thomasa Bewicka na przełomie XVIII i XIX w. drzeworyt sztorcowy, oprócz wprowadzenia nowych walorów artystycznych, umożliwił drukowanie ilustracji wraz z tekstem z jednego składu, co było wielkim ułatwieniem w stosunku do innych technik graficznych stosowanych w procesie wydania książki. **Jean Gigoux (1806-1894) zastosował nową technikę graficzną do tworzenia ilustracji w tekście** w 1830 roku do zilustrowania „Le Roi de Boheme" Nodiera, ale dopiero ponad pół tysiąca drzeworytów umieszczonych w wydaniu „Gil Blas" z 1835 roku przyniosło mu sławę. Winieta romantyczna zaczęła święcić triumfy od tej daty – od połowy XIX wieku drzeworyt sztorcowy w formie ilustracji w tekście króluje we wszystkich wydawnictwach książkowych i prasowych. Z tego powodu wydanie „Gil Blas" z 1835 roku odnotowane jest w każdej poważnej historii ilustracji książkowej. Gigoux ilustrował także (tym razem litografiami) francuskie tłumaczenie „Śpiewów historycznych" Niemcewicza. W życiu prywatnym, po śmierci Balzaca Gigoux pozostawał w trwałym związku z Eweliną Hańską aż do jej śmierci. **Ilustracja na tabl. 12. 320.-**

109. LESAGE [Alain-René] – Gil Blas z Santillany. Przekład T. Dziekońskiego. Illustracya T. A. Beaucé. Warszawa 1853. Nakładem S. H. Merzbacha. 28 cm, s. 192. opr. późniejsza bibliot. ppł. Skarbiec Arcydzieł Piśmienniczych Europy.

Banach –. Wyraźne otarcia oprawy, karta tyt. podklejona w grzbiecie, miejscami zażółcenia papieru, niewielkie zaplamienia. Piecz. „Mgr inż. Władysław Najderski" oraz „Najderski, Tarnów". **Ponad 40 drzeworytów w tekście.**

Drugie polskie wydanie klasycznej francuskiej powieści łotrzykowskiej z drzeworytami przeniesionymi z wydania francuskiego.

Arcydzieło literatury francuskiej w popularnym, „gazetowym" wydaniu zasłużonego, warszawskiego księgarza. Tłumaczenie Dziekońskiego wyraźnie trąci myszką, lecz stanowi ciekawy dokument epoki. Drzeworyty odbito z klocków wydania francuskiego. Tomy serii „Skarbiec Arcydzieł Piśmienniczych Europy" są obecnie **rzadkie** na rynku antykwarycznym; wydawane na tanim papierze niskiej jakości, w

oszczędnym, dwukolumnowym układzie, zostały zaczytane przez czytelników. Banach nie notuje.
Jean Adolphe Beaucé (1818-1875) – francuski malarz historyczny i znany ilustrator, specjalizował się w tematyce militarnej. **240.-**

nr 110

110. MALCZEWSKI Antoni – Marja. Powieść ukraińska. Petersburg 1851. Nakładem B. M. Wolffa. 13,5 cm, s. [6], 113, tabl. 12. opr. pł. zdob. z epoki, obcięcie złoc.
Banach 434. Miejscami zażółcenia i niewielkie zaplamienia papieru, złocenie na okładce nieco zatarte. Na tablicach ilustracje w drzeworycie. Tytuł złoc. na grzbiecie, przednia okładka z ciekawą, niezwykłą kompozycją złoc. i tłocz.
Rosnące zainteresowanie „Marią" wraz z rosnącą popularnością ilustracji drzeworytniczej przekonały młodego Bolesława Maurycego Wolffa (1826-1883) do podjęcia inicjatywy wydania poematu z ilustracjami. Namówił do współpracy rysownika amatora, Felicjana-Maksymiliana hr. Fredrę, bratanka komediopisarza. Efekt ich współpracy nie zachwycił rodaków, krytyczną recenzję napisał m.in. J. I. Kraszewski. Ilustracje te nie są jednak pozbawione zalet, o czym pisze obszernie Janina Wiercińska (J. Wiercińska „Sztuka i książka", War. 1986, s. 121-124, ilustr. 205-208). **320.-**

111. MALCZEWSKI Antoni – Marya. Powieść ukraińska. Z 8 fotografiami podług rysunku E. M. Andriollego. Warszawa [cenz. 1878]. Nakład Gebethnera i Wolffa. 33,8 cm, s. [4], 63, [1], tabl. 8. opr. oryg. pł. zdob., obcięcie złoc.
Banach 743 (wydanie z 1876). Otarcia narożników okładek, grzbiet reperowany (na nowe płótno naklejony stary grzbiet), niewielkie zaplamienia wewnątrz – stan ogólny dobry.
Druga edycja in quatro **jednego z najbardziej efektowych wydań poematu Malczewskiego**, z ekspresyjnymi, często reprodukowanymi ilustracjami Andriollego. Druk u W. Drugulina w Lipsku. Na początku tablica z frontispisową, rozbudowaną kompozycją tytułową. Tekst i tablice w ozdobnej, czarno-czerwonej ramce; każdy rozdział rozpoczęty dwubarwnym inicjałem. **Ilustracja na tabl. 13.** **480.-**

nr 112

112. MALCZEWSKI Antoni – Marya. Powieść ukraińska. Z 8 fotografiami podług rysunku E. M. Andriollego. Warszawa [cenz. 1878]. Nakład Gebethnera i Wolffa. 22,7 cm, s. [4], 67, [1], tabl. 8. opr. oryg. pł. zdob., obcięcie złoc.
Oprawa nieco otarta, wyklejki podklejone w grzbiecie, miejscami zaplamienia wewnątrz. Naklejka inwentarzowa na grzbiecie. Podpis własn. na przedniej okładce, na stronie przedtyt. obca dedykacja od zawsze życzliwego Staszka. Tekst i tablice w ozdobnej, czarno-czerwonej ramce; każdy rozdział rozpoczęty czerwonym inicjałem. Oprawa wydawnicza Karola Wójcika (ślepy tłok na tylnej okładce). **Ilustracja na tabl. 13.** **260.-**

113. MALCZEWSKI Antoni – Marya. Powieść ukraińska. Z 8 fotodrukami podług rysunku E. M. Andriollego. Warszawa [cenz. 1878]. Nakład Gebethnera i Wolffa. 15,6 cm, s. [6], 83, [1], tabl. 8. opr. oryg. pł. bogato zdob., obcięcie złoc.

Otarcia oprawy, przednia wyklejka pęknięta w grzbiecie, z odciętym dolnym narożnikiem. Piecz. Oprawa wydawnicza Karola Wójcika (ślepy tłok na tylnej okładce) z powtórzonym motywem z frontispisu. Mała wersja wydań prezentowanych powyżej. **200.-**

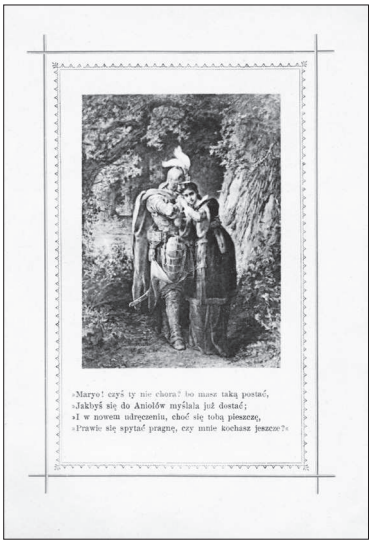

nr 113

nr 115

114. MICKIEWICZ Adam – Ballady i romanse. Sonety, Sonety krymskie i pomniejsze poezye ... Z illustracyami: E. M. Andriollego, C. Jankowskiego, S. Kaczor-Batowskiego, Juliusza Kossaka, J. Makarewicza, M. Młodnickiej, T. Popiela i P. Stachiewicza. Lwów 1891. Nakł. Księgarni H. Altenberga. 23,4 cm, s. [4], 245, tabl. 12. opr. wsp. pł. z zach. elementów oprawy oryg.

Banach 843. Przednia okładka lekko wygięta, stan dobry. Na nową, ciemnoczerwoną wsp. płócienną oprawę naklejono ozdobne lico i grzbiet oryginalnej oprawy. Tekst drukowany w podwójnej ramce ze zdobieniami w narożnikach. Każda część książki poprzedzona ozdobną winietą. **240.-**

115. MICKIEWICZ Adam – Grażyna. Powieść litewska. Z ilustracyami Antoniego Zaleskiego. Poznań 1864. Nakł. Księgarni Jana Konstantego Żupańskiego. 32,5 cm, s. [4], 59, [1], tabl. 5. opr. psk. złoc. z epoki, obcięcie złoc.

Banach 642. Otarcia krawędzi okładek i grzbietu, grzbiet nieznacznie nadpęknięty, zaplamienia przedniej wyklejki, niewielkie zaplamienia i zabrudzenia kilku kart. Oprawa w kolorze czerwonym; grzbiet wyokrąglony, 5-polowy, ze zwięzami podkreślonymi złoceniami liniowymi, obie okładki z ozdobną ramką ślepo tłoczoną, na przedniej okładce dodatkowo złocony tytuł książki i niewielki zdobnik. Naklejka introligatora: „Jan Kutrzeba introligator w Krakowie". **Nieczęste.**

Arcydzieło Adama Mickiewicza ilustrowane pięcioma ilustracjami Antoniego Zaleskiego w miedziorycie Stanisława Łukomskiego.

S. Łukomski (1832-1867) należy do najbardziej znanych ilustratorów poznańskich II poł. XIX w. – „on razem z Antonim Zaleskim, autorem rysunków stworzył w Polsce [...] typ ryciny rytowanej na miedzi, dużego formatu do książki-albumu wydrukowanej na welinie, w firmowej, czerwonej oprawie [...] te książki poznańskie jako dokument swoistej kultury, nie tylko wydawniczej pozostały" (Banach s. 317). **480.-**

116. MICKIEWICZ Adam – Grażyna. Konrad Wallenrod. Dwa poematy. Z 12-ma illustracyami kompozycyi Juliusza Kossaka. Lwów 1890. Nakładem H. Altenberga. 23,8 cm, s. [2], 65, [3], 88, tabl. 12. opr. oryg. pł. bogato zdob., obcięcie złoc.

Banach 839. Otarcia krawędzi okładek, niewielkie zaplamienia na oprawie i wewnątrz, mimo to stan dobry.
Luksusowe wydanie dwóch popularnych utworów polskiego romantyzmu w pięknej czerwono-czarnej, złoconej secesyjnej oprawie i z tuzinem całostronicowych rycin Juliusza Kossaka. Tekst drukowany w podwójnej ramce ze zdobieniami w narożnikach. Każda część obu poematów poprzedzona ozdobną winietą. **360.-**

117. MICKIEWICZ Adam – Pan Tadeusz czyli ostatni zajazd na Litwie. Historya szlachecka z 1811 i 1812 r. Z illustracyami E. M. Andriollego. Lwów [1882]. Nakł. Księgarni H. Altenberga. 37,5 cm, [6], 294, [1], tabl. 25. opr. oryg. pł. bogato zdob., obcięcie złoc.
Banach 788. Niewielkie odbarwienie górnego narożnika przedniej okładki oraz górnej krawędzi okładki tylnej, poza tym stan bardzo dobry, co **rzadkie**.
Klasyka polskiej książki ilustrowanej XIX w.
Pierwszy i jedyny za życia poety nakład dzieła (z 1834 r.) rozchodził się opornie, dopiero pozytywiści trafili z epopeją do szerszego kręgu czytelników, odnajdując w niej piękno rodzimego języka, urodę ziemi ojczystej, „centrum polszczyzny". Piękne, ilustrowane wydanie ukazało się z inicjatywy lwowskiego księgarza Hermana Altenberga, który w 1879 r. zamówił u E. M. Andriollego ilustracje do poematu A. Mickiewicza. Artysta wykonał na bukszpanie 58 rysunków zdobiących całe strony bądź tekst. 55 z nich rytował w drzeworycie ksylograf Andrzej Zajkowski, pozostałe Ch. Baude, F. Tegetmayer i jedną anonimowy rytownik. Całostronicowe kompozycje odbito na osobnych kartonach na ciemnożółtej tincie (por. G. Socha „Andriolli i rozwój drzeworytu w Polsce", Wr. 1988, s. 168). Książka została wydrukowana przez F. A. Brockhausa w Lipsku. **Ilustracja na tabl. 13.** **640.-**

nr 117

118. Les MILLE et une nuits. Contes arabes. [pol. „Baśnie z tysiąca i jednej nocy"]. Traduits par Galland. Édition illustrée par les meilleurs artistes français et étrangers, revue et corrigée sur l'édition Princeps de 1704; augmentée d'une dissertation sur Les Mille et une nuits. Par [...] Silvestre de Sacy. T. 1-3. Paris [ca 1840]. Ernest Bourdin et C-ie. 25,5 cm, s. [4], 482, tabl. 6; 576, tabl. 6; [4], 482, [1], tabl. 6. opr. psk. złoc. z epoki.
Niewielkie otarcia okł., brak karty tyt. t. 2, zaplamienia i zabrązowienia części kart oraz narożników wyklejek. Grzbiety bogato złoc.
Baśnie z tysiąca i jednej nocy w klasycznym tłumaczeniu Antoine Gallanda.
Wydanie ilustrowane. **Zawiera ponad 1.000 stylowych, pełnych uroku winiet, drzeworytów w tekście i na osobnych tablicach** według kompozycji Wattier, Laville, Demorange i Marville, rytowanych przez znanych drzeworytników.
A. Galland (1646-1715) – francuski orientalista, archeolog i numizmatyk, był pierwszym w historii Europejczykiem, który przetłumaczył na francuski w pierwszych latach XVIII w. arabski zbiór opowieści znany pod nazwą „Baśnie z tysiąca i jednej nocy". Jego tłumaczenia stały się podstawą do tłumaczeń na inne języki europejskie i wywarły olbrzymi wpływ na literaturę europejską i na stosunek starego kontynentu do świata islamu. Jorge Luis Borges napisał w jednym ze swoich esejów, że mimo upływu przeszło 200 lat i ukazania się dziesięciu lepszych tłumaczeń w świadomości czytelników w Ameryce i w Europie opowieści z tysiąca i jednej nocy kojarzą się nieodmiennie z tłumaczeniem Gallanda. **Ilustracja na tabl. 13.** **280.-**

119. MOLIÈRE – Oeuvres completes. Avec un Discours préliminaire sur la comèdie, une Vie de Molière, et des notices historiques et littéraires sur chaque pièce, par Auger. Paris 1838. Furne et Cie. 26,5 cm, s. [2], 808, [1], tabl. 15. opr. luksusowa psk. złoc. z epoki, obcięcie złoc.

Lekkie otarcia okładek i ich krawędzi, poza tym stan bardzo dobry. Grzbiet bogato złoc., ze zwięzami, na obu okładkach złoc. herb z dewizą „Je sovtiendrai". Na tablicach stalorytowe ilustracje do tekstu.
Ilustrowany 15 rycinami komplet dzieł arcymistrza komedii, w dekoracyjnej oprawie, z superexlibrisem heraldycznym.
Jean Baptiste Poquelin zw. Molier (1622-1673) – jeden z najwybitniejszych komediopisarzy w historii literatury światowej, pisał komedie odznaczające się niezwykłą różnorodnością i najwyższymi walorami artystycznymi. Stworzył galerię wiecznych typów ludzkich z ich wadami i śmiesznostkami, a świętoszek, mizantrop, chory z urojenia i mieszczanin, który pozował na szlachcica stali się postaciami powszechnie znanymi. Sztuki Moliera są grane, bawią i pobudzają do refleksji po dziś dzień. **Ilustracja na tabl. 14.** **280.-**

120. NUS Eugène, MERAY Antony – L'Empire des Legumes. Mémoires de Cucurbitus I-er. [pol. „Imperium warzyw. Pamiętniki Cucurbitusa I-go"]. Recueillis et mis en ordre par MM. ... Dessins par Amedée Varin. Paris [1851]. G. de Gonet. 28 cm, s. [4], 310, tabl. 25. opr. oryg. psk. złoc. z zach. okł. brosz.
Otarcia oprawy, miejscami zażółcenia kart, kilka kart wyraźnie zabrązowionych; brak czterech kart (s. 121-128), cztery inne karty (s. 113-120) podwójnie załączone. **25 ręcznie kolorowanych plansz** (24 staloryty, 1 drzeworyt) – w stanie dobrym i bardzo dobrym. Czerwony półskórek, grzbiet złocony, z czarno-czerwoną kolumną na ponad połowie swojej długości; okleina i wyklejki marmoryzowane.
Pierwsze wydanie arcydzieła XIX-wiecznej ilustracji francuskiej z kompletem kolorowanych plansz w atrakcyjnej oprawie z epoki.
P. A. Varin (1818-1883) – rytownik francuski, który współpracował przy wydaniu „Ożywionych kwiatów" Grandville'a, wykonał staloryty do „Imperium warzyw" w stylu zbliżonym do prac tego artysty. Ukazują one marchewki, karczochy, cebule, sałaty, rzodkiewki, fasole i inne warzywa w zabawnych ludzkich sytuacjach. Jak zwykle w podobnych przypadkach niezwykłe ilustracje są satyrą na francuskie społeczeństwo połowy XIX wieku (np. Cucurbitus jest karykaturą Napoleona III). Ryciny są delikatnie kolorowane. Na oryginalnej broszurowej okładce tytuł „Droleries Végétales" (pol. „Roślinne śmiesznostki"). Pierwsze wydanie tego niezwykłego i pięknego wydawnictwa należy do rzadkości antykwarycznych, szczególnie z kompletem ilustracji. Mimo lokalnie silnego zaplamienienia papieru ryciny są w dobrym stanie. **Ilustracja na tabl. 3 i 14.** **420.-**

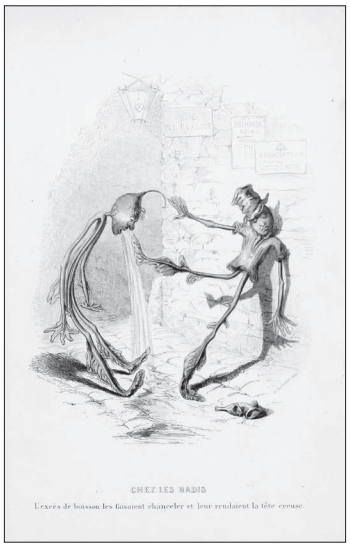

nr 120

121. OPOWIADANIE o ubiorach, zwyczajach i obyczajach ludu polskiego. Z 12 obrazkami kolorowanemi i z 26 drzeworytami. Kraków 1863. Nakł. Józefa Bensdorffa. 18,8 cm, s. VI, [7]-54, tabl. barwnych 12. opr. nieco późniejsza psk.
Banach 637. Papier miejscami zabrązowiony, karta tyt. we wsp. kopii kserograficznej; kilka kart z poprzecznym zażółceniem (wada papieru). Ekslibris własny Zenona Pruszyńskiego z ok. 1905 r.
Gawędy o dziejach i zwyczajach ludu polskiego. W tekście blisko trzydzieści drzeworytów przedstawiających m.in. T. Kościuszkę, górala, Jana III Sobieskiego, M. Kopernika, Wawel, ks. J. Poniatowskiego. Na tablicach litografie ręcznie kolorowane ze strojami ludowymi: Krakowiacy, Szkalmierzaki i proszowianie, Górale, Sandomierzanie, Podlasianie, Mazury, Wielkopolanie, Litwini, Rusini, Ukraińcy, Szlachta, Mieszczanie. Tytuły pod tablicami po polsku i francusku. Dwie litografie z nadrukiem „Rys. Walery Eljasz". **Nieczęste. Ilustracja na tabl. 3.** **320.-**

122. ORZESZKOWA Eliza – Meir Ezofowicz. Powieść z życia Żydów. Warszawa 1879. Nakład i druk S. Lewentala. 27.5 cm, s. [4], 242, tabl. 26. opr. późniejsza (powojenna) ppł.
Banach 758. Miejscami niewielkie zaplamienia, podklejone marginesy kilku kart, poza tym stan dobry. Na tablicach drzeworytowe ilustracje Elwiro Andriollego.

Jedna z najgłośniejszych powieści polskiego pozytywizmu i jedno z najlepszych dzieł ilustratorskich Andriollego – egzemplarz hrabiego Zygmunta Pusłowskiego (piecz. heraldyczna na karcie tyt.).
„Meir Ezofowicz" uważany jest za jedną z najlepszych powieści wybitnej powieściopisarki pozytywizmu. Orzeszkowa przeprowadziła własne, dość szerokie studia nad judaizmem i problemami gmin żydowskich. W powieści porusza problem antysemityzmu i nawołuje do współpracy, prosi o wyciągnięcie ręki do wszystkich „Ezofowiczów". Powieść była tłumaczona na wiele języków i wydawano ją często z reprodukcjami ilustracji Andriollego. Andriolli narysował 26 rysunków do powieści. Świetne technicznie drzeworyty według jego rysunków wyrytowali Edward Gorazdowski, Teofil Konarzewski i Jan Krajewski.
Na karcie tytułowej **pieczątka heraldyczna Zygmunta hrabiego Pusłowskiego** z dewizą herbową Pusłowskich „Et arma pro cruce". Z. Pusłowski (1848-1913) - bliski przyjaciel ojca Marcela Prousta, wielki kolekcjoner i znawca sztuki. Biblioteka rodzinna zgromadzona w pałacu Pusłowskich w Krakowie liczyła ok. 40.000 tomów. **360.-**

nr 122

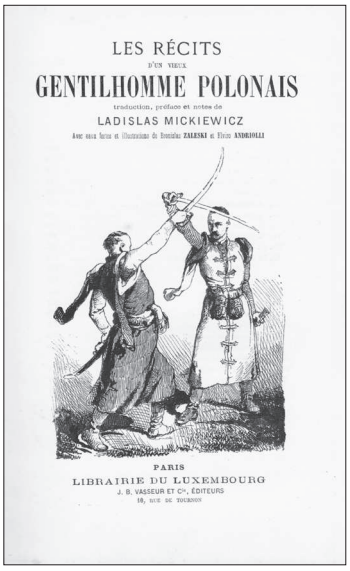

nr 124

123. PŁUG Adam – Trzy legendy z dawnych lat. Według obcych podań opowiedział ... Illustrował E. M. Andriolli. Warszawa 1889. Teodor Paprocki i S-ka. 34 cm, s. 69, [2], tabl. 8. brosz.
Banach 836. Okładki odbarwone na górnym marginesie, nieco nadkruszone, ubytki grzbietu, papier pożółkły, brak karty przedtyt. **Osiem całostronicowych drzeworytów wg rys. M. Andriollego.**
Trzy opowieści wierszem: „Matka" według Andersena, „Siostra Aniela" według Dickensa i „Niezabudka" według Goppégo. Książka drukowana na kruchym papierze niskiej jakości, stąd trudno o ładny egzemplarz. **Nieczęste.** **240.-**

124. [RZEWUSKI Henryk] – Les récits d'un vieux gentilhomme polonais. Traduction, préface et notes de Ladislas Mickiewicz. Avec eaux fortes et illustrations de Bronislas Zaleski et Elviro Andriolli. Paris [1866]. Librairie du Luxembourg. 24,5 cm, s. XI, [1], 451, tabl. 2. opr. wsp. ppł. z zach. okł. brosz.
Okł. brosz. nieco zakurzone, podklejone od spodu, miejscowe zażółcenia papieru, poza tym stan dobry. Na tablicach portrety Karola Radziwiłła i Kazimierza Pułaskiego w akwafortach B. Zaleskiego. Wiele drzeworytów w tekście wg rysunków E. Andriollego.
Francuski przekład „Pamiątek Soplicy". Pierwsza i ostatnia publikacja w serii Bibliothèque Franco-Polonaise, która zawierać miała francuskie przekłady najwybitniejszych dzieł literatury polskiej. Ilustracje w tekście. **160.-**

125. SUE Eugene – Le Juif errant [pol. „Żyd wieczny tułacz"]. Édition illustrée par Gavarni. T. 1-4. Paris 1845. Paulin, Libraire-Éditeur. 26,5 cm, s. [4], 331, tabl. 24; [4], 332, tabl. 20; [4], 327, mapa rozkł. 1, tabl. 22; [4], 352, tabl. 17. opr. psk. złoc. z epoki.

Otarcia okładek i grzbietów, ubytek skóry na grzbiecie t. 3 (uzupełniony papierem), miejscami zaplamienia i zabrązowienia papieru. Egzemplarz z biblioteki Oborskich z Mielca, ekslibrisy i pieczątki w każdym tomie. Tablice i bardzo liczne ilustracje tekstowe odbite w drzeworycie.

Wielki bestseller XIX wieku we Francji napisany przez Eugeniusza Sue (1804-1857), twórcę powieści odcinkowej. Powieść (połączenie kryminału z horrorem) drukowana była najpierw w odcinkach w dzienniku „Le Constitutionnel". Zainteresowanie czytelników było tak wielkie, że liczba prenumeratorów wzrosła z 3.600 do 23.600. Tytuł książki jest nieco mylący - Żyd „wieczny tułacz" występuje w niej jedynie epizodycznie opiekując się rodziną, której majątkiem chce zawładnąć zakon Jezuitów. Powieść uznana została za antykatolicką w swej wymowie. Ukazała się w okresie publicznej debaty nad szkolnictwem średnim we Francji i wywołała prawdziwą „jezuitofobię", co z kolei spowodowało uchwalenie przepisów prawnych przeciwko Jezuitom.

Ilustracje do „Żyda, wiecznego tułacza" uznane zostały za jedne z najlepszych w twórczości Paula Gavarniego (1804-1866), wybitnego francuskiego grafika XIX w., mistrza rysunku obyczajowego. **Książka zawiera 83 drzeworyty na osobnych tablicach** i ok. 600 drzeworytów w tekście (winiety, przerywniki, ilustracje). Drzeworyty rytowane przez dobrych paryskich rytowników: Leloira, Besta, Hotelina, Régniera, Girardeta i Pauqueta. Jest to jedna z najsłynniejszych książek epoki romantyzmu we Francji. Ma swoje osobne strony w Wikipedii. http://fr.wikipedia.org/wiki/Le_Juif_errant_(sue). **320.-**

nr 126

126. SYROKOMLA Władysław – Urodzony Jan Dęboróg. Dzieje jego rodu, głowy i serca, przez niego samego opowiadane. Rytmem spisał ... (Ludwik Kondratowicz). **Illustrował E. M. Andriolli.** Warszawa 1880. Nakładem Józefa Ungra. 32,4 cm, s. 112. opr. późn. ppł.

Banach 772. Miejscami zabrązowienia karty przedtyt., poza tym stan bardzo dobry.

Dziewięć całostronicowych, dobrze odbitych drzeworytów w ramach paginacji. Tekst drukowany w czerwonej ramce liniowej. Gawęda szlachecka inspirowana lekturą „Pana Tadeusza" o dwóch skłóconych poleskich rodach szlacheckich Dęborogów i Brochwiczów pełna lirycznych opisów przyrody. Władysław Syrokomla, właśc. Ludwik Kondratowicz herbu Syrokomla (1823-1862) tłumacz i poeta romantyczny. **320.-**

127. WITKIEWICZ Stanisław – Na przełęczy. Wrażenia i obrazy z Tatr. Ozdobione 135 drzeworytami w tekście. Warszawa 1891. Nakł. Gebethnera i Wolffa. 28,3 cm, s. [4], 254, tabl. 1. opr. oryg. pł. zdob. z zach. okł. brosz., obcięcie złoc.
Banach 844. Stan niezbyt dobry: otarcia okładek, okładka brosz. podklejona w grzbiecie, niewielkie zaplamienia wewnątrz, miejscami zażółcenia papieru. **Wyd. I.**
Jedna z najpiękniejszych książek o tematyce tatrzańskiej ilustrowana znakomitymi rysunkami autora. Klasyka literatury tatrzańskiej. **180.-**

Okładki, ilustracje i winiety okresu secesji i art-deco

128. d'ANNUNZIO Gabriele – La Figlia di Iorio. [pol. „Córka Iorio"]. **Tragedia pastorale.** Milan 1904. Fratelli Treves Editori. 17,8 cm, s. 166, [1]. opr. ppł. z epoki z zach. okł. brosz.
Niewielkie otarcia okładek i przebarwienia wyklejek, stan dobry. Ozdobne tytuły aktów, ilustracje Adolfa De Carolis.
Pierwsze wydanie dramatu wierszem uważanego za najwybitniejszy teatralny utwór d'Annunzia. Wiele lat przed napisaniem tej sztuki d'Annunzio ze swoim przyjacielem, malarzem Michetti w małym miasteczku Tocco Casauria w Abruzji byli świadkami sceny, która rozegrała się na głównym placu miejscowości. Tłum pijanych żniwiarzy prześladował uciekającą kobietę z rozwianymi włosami. Michetti namalował tą scenę, a d'Annunzia zainspirowała ona do napisania dramatu z życia włoskiej wsi. Tom opracowany graficznie przez Adolfo de Carolisa (1874-1928) – czołowego artystę włoskiej secesji inspirowanego sztuką prerafaelitów malarza, drzeworytnika, fotografa, ilustratora.
http://www.szecesszio.com/2010/03/03/adolfo-de-carolis-aka-de-karolis-as-illustrator-of-dannunzio/.
G. d'Annunzio (1863-1938) – poeta, pisarz, piewca panteistycznej radości życia, walczył jako lotnik w czasie I wojny światowej, był prekursorem włoskiego faszyzmu ale przeciwnikiem sojuszu z III Rzeszą, przez niektórych polskich krytyków uważany jest w pewnym stopniu za włoski odpowiednik Przybyszewskiego. **180.-**

129. d'ANNUNZIO Gabriele – Francesca da Rimini. Tragedia. Rappresenata in Roma Nell'Anno MCMI a di IX del mese di Decembre, impressa in Milano per l'Fratelli Treves Nell ‚Anno MCMII a di XX del mese di Marzo. Milano 1902. Fratello Treves. 24 cm, s. [12], 289, [2]. opr. oryg. miękka pł. zdob., górne obcięcie barwione.
Niewielkie otarcia okładek, niewielki ślad zawilgocenia widoczny na wewnętrznej stronie przedniej okładki, mimo to stan dobry. **Piękny dwukolorowy (czerwony i czarny) druk na grubym, szlachetnym, nieobciętym z dwóch stron papierze; inicjały, ozdobniki, dekoracyjne ramki w drzeworycie.** Zachowane przeplecione przez okładki troki do wiązania oprawy. Na okładce tłoczony w złocie wieniec, książka i sztylet z napisem „Noi leggevamo" (pol. „Czytamy").
Sztandarowa książka włoskiej secesji – wynik współpracy słynnego pisarza ze słynnym projektantem.
Utwór zadedykowany słynnej włoskiej aktorce przełomu XIX i XX w. Eleonorze Duse. Zawiera dodatkowo dwa sonety tego samego autora. Publikacja wymieniana i opisywana we wszystkich bibliografiach sztuki książki secesyjnej. „Francesca da Rimini" to historia nieszczęśliwej miłości z XIII w. opisanej najpierw przez Dantego w „Boskiej Komedii". Historia Franceski i Paola była przedmiotem wielu utworów literackich i dzieł plastycznych. Tragedię d'Annunzia przetłumaczył w 1906 r. Jan Kasprowicz. **280.-**

130. d'ANNUNZIO Gabriele – Fedra. Tragedia. Milan 1909. Presso i Fratelli Treves. 23 cm, s. [2], 215, [4]. brosz.
Grzbiet reperowany (nowy), otarcia okładek. Egz. nieobcięty. Liczne zdobienia (ilustracje, tytuły aktów, winiety, inicjały) Adolfa de Carolis.
Drugie wydanie sztuki o dziejach żony Tezeusza zakochanej nieszczęśliwie w swoim pasierbie. Historia inspirowała pisarzy od starożytności. Freud na potrzeby swojej teorii psychoanalizy stworzył pojęcie „kompleksu Fedry", odnoszący się przede wszystkim do uczuciowych związków między ojczymem a nastoletnią pasierbicą. Całostronicowe i mniejszego formatu drzeworyty Adolfo de Carolisa (1874-

1928) częściowo drukowane w czerwieni. O ile kompozycje artysty do „Francesca da Rimini" są pod silnym wpływem sztuki prerafaelitów i Ruskina, o tyle ilustracje do „Fedry" pod wpływem D'Annunzia zmierzają wyraźnie w kierunku symbolizmu i dekadencji. Artysta pod wpływem pisarza podpisuje się tutaj w inny niż poprzednio sposób: „De Karolis". Patrz pozycje poprzednie. Kompozycje do wszystkich trzech pozycji reprodukowane pod adresem: http://www.szecesszio.com/2010/03/03/adolfo-de-carolis-aka-de-karolis-as-illustrator-of-dannunzio/. **140.-**

131. BARBEY d'Aurevilly J[ules] – Pieczątka z onyksu. Część II cyklu „Plemię djabła". Warszawa 1922. Instytut Literacki „Lektor". 16,4 cm, s. 102, [2]. brosz.
Stan dobry. Barwna okładka projektu Leona Ostrowskiego.
Pierwsza powieść słynnego, ekscentrycznego pisarza, autora dekadenckich, mrocznych, kontrowersyjnych opowieści z pogranicza literatury grozy i satanizmu. Opowieść o zazdrości inspirowana „Otellem" Szekspira, napisana przez autora w wieku 23 lat.
Leon Ostrowski, malarz, rysownik, projektant okładek dla wydawnictwa „Lektor". Pracował we Lwowie i w Warszawie. Projektował okładki m.in. dla utworów Stanisława Przybyszewskiego, Gabrieli Zapolskiej, Anatola France'a, Clauda Farrera, Pierra Louysa. W jego okładkach widoczne są elementy stylu art deco. **46.-**

132. BEŁZA Władysław – Antologia polska. Wybór najcelniejszych utworów ze stu poetów polskich. Zestawił ... Wyd. IV pomnożone. Lwów 1906. H.Altenberg. 21 cm, s. [14], 452. opr. oryg. pł. zdob., obcięcie barwione.
Odbarwienia i zaplamienia oprawy, wytarty podpis własn. na karcie tyt.
W. Bełza (1847-1913) – poeta neoromantyczny i piewca polskości, związany z lwowskim Ossolineum, autor słynnego „Katechizmu polskiego dziecka". Zyskał wielką popularność swoimi antologiami. Wiersze umieszczone w antologii pochodzą z wszystkich okresów historycznych od Bogurodzicy, Reja i Kochanowskiego po licznie uwzględnionych poetów przełomu wieków XIX/XX.
Opracowanie graficzne całości autorstwa **Jana Bukowskiego**. Karta tytułowa i tekst Bogurodzicy w dwubarwnym druku, w efektownej, zdobionej ramce, z bogatą ornamentyką. W tekście ozdobne winiety z portretami autorów. **220.-**

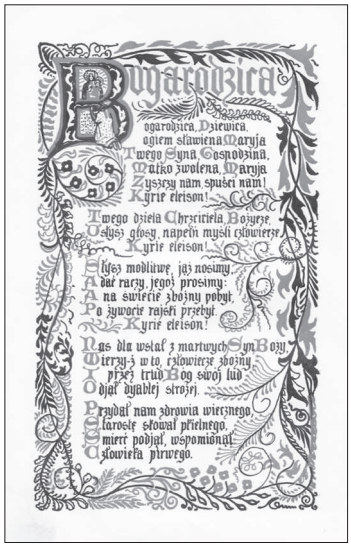

nr 132

133. [BERENT Wacław] – Idea w ruchu rewolucyjnym. Napisał S. A. M. [pseud.]. Kraków 1906. Nakładem Drukarni Narodowej. 20 cm, s. [4], 77. brosz.
Niewielkie zaplamienia, ślad zawilgocenia dolnej części tylnej okładki. Egzemplarz nieobcięty. Przednia okładka z secesyjnym ornamentem roślinnym sygn. SF (**Stefan Filipkiewicz**).
Zachowana okładka projektu Stefana Filipkiewicza na ważnym eseju politycznym Wacława Berenta.
W. Berent (1873-1940) – uznawany jest za jednego z największych mistrzów współczesnej prozy polskiej i jednego z najwybitniejszych pisarzy Młodej Polski. „Idea w ruchu rewolucyjnym" powstała pod wpływem wydarzeń rewolucji 1905 roku w Rosji i w Polsce. Berent dystansuje się w niej wobec politycznego radykalizmu, atakuje socjalizm międzynarodowy. Uznaje jednak potrzebę zawarcia „paktu ideowego z socjalizmem", gdyż jest on „formą ekonomicznego i państwowego życia, do jakiego wiedzie nieuniknienie logika wszystkich faktów współczesnej cywilizacji materialnej". Ale socjalizm powinien mieć charakter narodowy. Odżegnuje się od rosyjskiej walki rewolucyjnej, dostrzega „przepaść pomiędzy bohaterstwem a awanturniczą, wschodnią fantazją". Polityczny esej Berenta jest także ważny dla historyków literatury, gdyż stanowi rdzeń ideowy napisanej później ważnej powieści „Ozimina". **60.-**

134. FOUQUÉ [Friedrich] de la Motte – Undine. Illustrated by Arthur Rackham. London 1911. William Heinemann. 25,7 cm, s. VIII, 136, tabl. barwnych 15. opr. oryg. pł. zdob.

Zabrązowienia wyklejek, przednia wyklejka pęknięta w grzbiecie, miejscami niewielkie zażółcenia papieru i drobne zaplamienia. Stara naklejka księgarska na przedniej wyklejce. Przednia okładka i grzbiet złocone, na tylnej okładce ślepe tłoczenie.

Jedna ze słynnych książek secesyjnych zaprojektowana i ilustrowana przez Arthura Rackhama. Smutna, lecz piękna baśń napisana przez niemieckiego romantyka Friedricha de la Motte-Fouqué (1777-1843) opowiada dzieje miłości małej syreny i rycerza Huldebranda. Opowieść ta była niezwykle popularna w XIX w., doczekała się licznych adaptacji i przeróbek. Undine albo Ondyna stała się bohaterką oper (m.in. Dworzaka i Czajkowskiego), kompozycji muzycznych (m.in. Ravela i Debussy'ego), baletów, dramatów, filmów (m.in. Andy Warhola) i dzieł sztuki plastycznej (m.in. Turnera, Gauguina, Fantin-Latoura). Do korzystania z ilustracji i ze stylistyki Rackhama w swoich filmach „Labirynt Fauna" i „Hellboy" przyznaje się popularny meksykański reżyser filmów grozy Guillermo Del Toro. Rackham zaprojektował 15 barwnych rycin; wydrukowane naklejone zostały na podkładach, oprócz tego zamieścił w książce c\b winiety, zaprojetował także wyklejki i kompozycje na grzbiecie i przedniej okładce. Książka ukazała się w wielu językach i licznych wydaniach. Pierwsze rozchwytywane przez bibliofilów na całym świecie ukazało się w 1909 r. Prezentowane tutaj jest wydaniem drugim. **Ilustracja na tabl. 3.** **180.-**

135. HOFMANNSTAHL Hugo von – Elektra. Tragödie in einem Aufzuge. Musik von Richard Strauss. Berlin 1908. Adolph Fuerstner. 18,3 cm, s. 74, [6]. brosz.

Nieznaczne zabrudzenia, mimo to stan niemal bardzo dobry. Na przedniej okładce oryginalna sygnowana i datowana litografia Lovisa Corintha. Na końcu książki nuty pieśni oraz katalog wydawnictw nutowych Ryszarda Straussa. Dołączony mały wycinek gazety z epoki z obsadą przedstawienia w dniu 12 maja bez roku (27 Vorst).

Pierwsze wydanie libretta opery „Elektra" Ryszarda Straussa z litografowaną okładką autorstwa znanego, niemieckiego malarza Lovisa Corintha.

H. v. Hofmannstahl (1874-1929) – wybitny przedstawiciel secesji wiedeńskiej, w 1903 r. napisał dramat „Elektra" jako kolejną wersję dramatu Sofoklesa. Jego Elektra jest młodą, neurotyczną, lecz psychologicznie realistyczną kobietą. Przypomina kobietę ze studiów Zygmunta Freuda na temat histerii. Ryszard Strauss tak się zachwycił tym dramatem, że nawiązał współpracę z pisarzem. „Elektra" była pierwszym i najwyżej cenionym owocem współpracy pisarza i kompozytora. W sumie Hofmannstahl napisał libretta do 6 oper Straussa. Libretta te należą do szczytowych osiągnięć gatunku. Opera „Elektra" osiągnęła taki sukces, że dramat stopniowo znikał ze scen teatralnych na korzyść operowych.

L. Corinth (1858-1925) – wybitny malarz i grafik niemiecki, impresjonista a później ekspresjonista. Znane są jego projekty kostiumów do oper Straussa. **120.-**

136. HOMER – Homerowej Iliady Pomór, Gniew. Kraków 1903. Wyd. Stanisław Wyspiański. Druk. UJ. 30,5 cm, s. 55. opr. oryg. pł. z zach. okł. brosz.

Przebarwienia przedniej okładki, napis tytułowy częściowo zatarty, miejscami zażółcenia okładki brosz., poza tym stan dobry. Piecz.

Projekt okładki brosz. oraz 11 ilustracji tekstowych autorstwa Stanisława Wyspiańskiego. Tekst równoległy grecki i polski. Tekst oryginału oprac. prof. Leon Sternbach, przekład polski (parafraza poetycka) Juliusza Słowackiego. **Nieczęste.**

„Wyspiański zamieścił w tym wydaniu 11 swoich ilustracji. Jest on też twórcą typograficznej kompozycji książki. Według projektu Wyspiańskiego zrealizowano układ ilustracji i kolumny pisma, dokonano wyboru czcionki, on też zaprojektował okładkę. Na karcie tytułowej podano jego nazwisko jako wydawcy, przez co jednak należy rozumieć raczej artystycznego redaktora książki [...]. O kompozycji i pięknie tych rysunków stanowi przede wszystkim linia oraz kontrast bieli i czerni [...] trzeba przyznać temu wydaniu 'Iliady' niewątpliwe wartości artystyczne [...]. Porównanie tych rysunków z ilustracjami do 'Iliady' najwybitniejszych nawet artystów okresów poprzedzających wypadnie na korzyść Wyspiańskiego" (E. Skierkowska „Wyspiański, artysta książki", Wr. 1960, s. 142, 167-168). **320.-**

137. JEAN Paul [właśc. Richter Johann Paul] – Entlarvung der Weiber [...] nebst einigen Wahrheiten über Liebe und Ehe aus dessen Werken zu Nutz und Frommen beider Geschlechter zusammengetragen von einem dem es nichts geholfen. **Mit 10 Originallithographien von Fritzi Löw.** Wien [1918]. Kunstverlag Anton Schroll. 11 cm, s. 73, [2], tabl. 10. opr. oryg. kart.

nr 137

Otarcia oprawy, wewnątrz stan dobry. Na tablicach 10 barwnych litografii Fritzi (Frederike) Löw (1891-1975) – austriackiej artystki, ilustratorki, projektantki mody, współpracującej z Wiener Werkstäte; dla wydawnictwa A. Schralla wykonała szereg ilustracji do ekskluzywnych publikacji tej oficyny (C. Brentano „ *Drei Märchen",* 1918; Jean Paul „*Entlarvung der Weiber",* 1918; G. Keller „*Sieben Legenden",* 1920; E. Mörike „*Mozart auf der Reise nach Prag",* 1918; F. Grillparzer „*Der arme Spielmann",* 1920). Zajmowała się także projektowaniem pocztówek, biżuterii, zabawek, tapet, ceramiki. **120.-**

138. KLESZCZYŃSKI Zdzisław – Żywot Colombiny. Poemat. Z 23 [jest mylnie 33] barwnymi obrazami Stefana Norblina. Warszawa-Łódź [1922]. E.Wende-L.Fiszer. 35 cm, s. 77, tabl. barwnych 23. opr. oryg. pł. zdob.

SPKL 273. Okładki nieco otarte, przednia wyklejka pęknięta w grzbiecie, wewnątrz niewielkie zaplamienia. Tytuł okł.: „Żywot Kolombiny". Ilustracje S.Norblina na wklejkach zamontowanych na tablicach.

S. Norblin (1892-1952) – malarz, artysta grafik, znany przede wszystkim dzięki swoim modernistycznym i secesyjnym plakatom reklamowym.

Klasyka ilustracji art deco. Ilustracja na tabl. 4. **220.-**

139. KONOPNICKA Marya – Wybór pism. Jubileuszowe wydanie ludowe ze słowem wstępnem Lucyana Rydla, z rysunkami St. Wyspiańskiego [...]. Kraków 1902. Nakł. „Komitetu Jubileuszu M. Konopnickiej". 16,9 cm, s. IX, [3], 166, [2], 156. opr. ppł. z epoki.

Niewielkie otarcia krawędzi okładek, wewnątrz stan dobry. Brak okładki brosz. autorstwa W. Wodzinowskiego. Tom składa się z dwóch części o osobnych paginacjach: „Poezye" i „Opowieści". Druk na cienkim, kremowym papierze.

Pierwsze wydanie. Dość skromnie wydany („wydanie ludowe") **tomik ozdobiony licznymi, sygnowanymi, secesyjnymi winietami Stanisława Wyspiańskiego.** To przykład sztuki książki Stanisława Wyspiańskiego w jej najlepszym wydaniu. **140.-**

140. LECHOŃ Jan – Karmazynowy poemat. Warszawa 1922. Tow. Wyd. „Ignis". 17,5 cm, s. 55, [2]. brosz.

Stryjeńska MNK VI.I.I.15. Załamania i naddarcia krawędzi okładek, niewielkie załamanie tylnej okładki, wewnatrz stan dobry. Egz. nieobcięty. **Okładka projektu Zofii Stryjeńskiej.** Na odrwocie strony tytułowej wklejka Ignisu **z odręcznym podpisem ochronnym autora** (gwarantującym dotrzymanie zawartego w umowie wydawniczej wysokości nakładu). Wydano 2.200 egz., ten nr 474.

Drugie wydanie młodzieńczego tomu poezji jednego z ważniejszych członków grupy poetyckiej „Skamander", Jana Lechonia (1899-1956) napisane w wieku 17-19 lat. Zawiera osiem utworów: Herostrates, Duch na seansie, Jacek Malczewski, Sejm, Polonez artyleryjski, Mochnacki, Piłsudski i Pani Słowacka. Głównym tematem zbioru, jak sugeruje słowo "karmazynowy" w tytule, jest Polska jako spadkobierczyni "Rzeczpospolitej kontuszowej".

Okładka do poematu Lechonia uważana jest za jedną z najładniejszych narysowanych przez Zofię Stryjeńską i należy do najczęściej reprodukowanych (patrz np. M. Grońska „Zofia Stryjeńska", ilustr. 27; H. Wiercińska „Sztuka książki", ilustr. 90) **100.-**

141. LESZCZYŃSKI Edward – Jolanta. Poemat dramatyczny w 1 akcie. Kraków 1904. Gebethner i Sp.; Nakładem Redakcyi „Krytyki". 15,8 cm, s. 38, [2].. brosz.
Stan dobry. Egz. nieobciety. **Barwna, litografowana okładka Tymona Niesiołowskiego.** Podpis własn. „W. Późniak". **Rzadkie!**, a w dobrym stanie – wobec kruchości papieru – **bardzo rzadkie!**
Młodopolski poemat dramatyczny powstały pod silnym wpływem Wyspiańskiego z bardzo rzadką secesyjną okładką Tymona Niesiołowskiego, odbitą w technice trójbarwnej litografii.
Barwna litografia przedstawiająca zachód słońca odbita została w zakładzie litograficznym Pruszyńskiego. „Wczesna twórczość Tymona Niesiołowskiego (1882-1965) należy do secesji a szczególnie wyraźny jest w niej wpływ Edvarda Muncha. U podstaw postawy artystycznej Niesiołowskiego leży [...] skłonność do poetyckiej kontemplacji". Oba te stwierdzenia (pochodzące ze „Słownika artystów polskich") znajdują potwierdzenie w przypadku omawianej grafiki artysty.
E. Sas Leszczyński (1880-1921) – urodzony w Przemyślu młodopolski poeta i dramaturg, spowinowacony z Boyem-Żeleńskim, był współautorem wielu tekstów do kabaretu „Zielony Balonik". Publikował m.in. w Chimerze, Maskach, Miesięczniku Literackim i Artystycznym, Życiu i Czasie. „Jolanta" jest utworem, który powstał pod wyraźnym wpływem dramatów Wyspiańskiego. **Ilustracja na tabl. 4.**
240.-

142. MALCZEWSKI Antoni – Marja. Powieść ukraińska. Lwów-Poznań 1922. Wydawnictwo Polskie. 13 cm, s. [6], 80, tabl. 10. opr. oryg. kart.
Grońska 476. Stan bardzo dobry. Na tablicach **10 barwnych autolitografii Teodora Rożankowskiego**. **Kompletny, ładnie zachowany egzemplarz „Marii" z pełnymi uroku kolorowymi ilustracjami w stylu art-deco.**
Tekst według rękopisu opracował dr Stanisław Lam. Ilustrował Teodor Rożankowski vel Różankowski (1891-?) – pochodzący z Kurlandii malarz, grafik, karykaturzysta, rysował ilustracje do „Szczutka", projektował okładki dla Wydawnictwa Polskiego Rudolfa Wegnera m.in. do serii „Cuda Polski", plakaty na Targi Poznańskie, pocztówki z widokami Poznania, Torunia i z tematami morskimi. Po pięcioletnim pobycie w Poznaniu i współpracy z wydawnictwem Rudolfa Wegnera wyjechał do Paryża i jego dalsze losy nie są znane. Więcej na temat artysty w: J. Mulczyński „Słownik grafików Poznania i Wielkopolski XX w.", Poz. 1996, s. 357-359. **Ilustracja na tabl. 4.** **120.-**

143. MICKIEWICZ Adam – Sonety krymskie. Lwów-Poznań 1922. Wydawnictwo Polskie. 13 cm, s. 78, tabl. 18. opr. oryg. kart.
Grońska 184. Okładki lekko otarte, niewielkie nadpęknięcie grzbietu, miejscami drobne zaplamienia. Liczne dekoracyjne winiety, **18 barwnych autolitografii Ernesta Czerpera i Teodora Rożankowskiego** na osobnych tablicach.
Rzadka, piękna edycja arcydzieła poezji polskiej ilustrowana barwnymi litografiami w stylu art-deco.
„Jest to również piękna edycja" pisze Grońska. Ten tomik jest dużo rzadszy niż wydanie „Marii" z tego samego roku. Tekst opracował St. Lam. Autolitografie barwne obu artystów w podobnej stylistyce, niektóre sygnowane inicjałami, liczne dużej urody winietki i przerywniki. Ładna karta tytułowa reprodukowana w dużym formacie w monografii Grońskiej na str. 61. Ernest Czerper (1899-1933) specjalizował się w projektowaniu graficznym książek, a w szczególności okładek dla Wydawnictwa Polskiego. **120.-**

144. PRINZESSIN Badura. Ein Märchen aus den Arabischen Nächten, mit 10 Bildern von **Edmund Dulac**. Potsdam 1920. Verlag Müller & Co. 26,2 cm, s. [6], 113, [1], tabl. 10. opr. oryg. psk. złoc.
Grzbiet nieco otarty, poza tym stan dobry. Ślad wytartej dedykacji na przedniej wyklejce. Szyldziki i złocenia na grzbiecie. Druk na grubym papierze w oficynie W. Drugulin w Lipsku.
Arcydzieło ilustracji secesyjnej.
Pierwsze wydanie baśni o chińskiej księżniczce Badurze ze zbioru „Baśni z 1001 nocy" ilustrowane 10 barwnymi planszami Edmunda Dulaca (1882-1953). Dulac, klasyk ilustracji secesyjnej urodził się we Francji, ale tworzył w Wielkiej Brytanii. Jego ilustracje były niesłychanie popularne i drukowane w licznych krajach europejskich. Był świetnym kolorystą. W Internecie jego twórczość jest szeroko reprezentowana i opisywana. Egzemplarz książki drukowany dużą czcionką na grubym, dobrym papierze. Przekładu na niemiecki dokonała Else v. Hollander. **Ilustracja na tabl. 4.** **180.-**

145. PRZYBYSZEWSKI Stanisław – Szopen a Naród. Kraków [1910]. Spółka nakł. „Książka". 25,7 cm, s. 53. opr. późniejsza pł. z zach. okł. brosz.
Stan dobry. Piecz. Secesyjna okładka brosz. i takież dwubarwne winiety w tekście projektu W. Jastrzębowskiego. **Odręczny podpis autora**, numer egzemplarza (482) wpisany jego ręką.
Staranny układ typograficzny, kolumna druku ograniczona od góry i z dołu poziomymi czerwonymi liniami. Tekst poprzedzony autorską uwagą: „Praca niniejsza – mało co rozszerzony odczyt, który miałem tego roku we Lwowie [...] jest [...] li tylko osobistym, skromnym wyrazem zbożnego i pokornego hołdu, jaki żywię dla nieśmiertelnego wieszcza i Duszy chrobrego Narodu, której Szopen jest widomym objawieniem". **140.-**

nr 145

146. PRZYBYSZEWSKI Stanisław – Z gleby kujawskiej. Warszawa 1904. Nakładem Księgarni M. Borkowskiego. 25 cm, s. 71, [1], tabl. 1. opr. karton zdob. z epoki z zach. okł. brosz.
Ślad zalania na pierwszych trzech i ostatnich kartach, karta przedtyt. nieco zaplamiona, poza tym stan dobry. Ładna oprawa ze skórzanym szyldzikiem.
Pięknie zaprojektowana graficznie książka ilustrowana secesyjnymi winietami. Przybyszewski sławi wielkość Kasprowicza.
Drugie wydanie traktatu o twórczości Kasprowicza. Przybyszewski, skandalista i dekadent, a przy tym „polski geniusz" według określenia Strindberga, ukazał tym utworem światu wielkość poety, któremu odbił żonę. Książka ozdobiona zgodnie z wymogami secesyjnej estetyki przez malarza Tadeusza Noskowskiego, który zaprojektował okładkę, przerywniki, inicjały i ozdobił każdą stronę pięknymi drzeworytniczymi winietami florystycznymi i pejzażowymi. Na tablicy portret autora rysunku Konrada Krzyżanowskiego. Oprawa w stylu Aleksandra Semkowicza.
T. Noskowski (1876-1932) – uczeń Gersona, Malczewskiego i Axentowicza był pierwowzorem Nosa w „Weselu" Wyspiańskiego. **160.-**

147. RITTNER Tadeusz – Przebudzenie. Warszawa 1905. Nakład i druk Towarzystwa Akc. S. Orgelbranda synów. 16x19,5 cm, s. [2], 192, [1]. opr. bibliot. ppł. z epoki z zach. okł. brosz.
Otarcia i zaplamienia okł., blok poluźniony, niewielkie zaplamienia wewątrz. Zachowana niesygnowana, piękna litografowana okładka broszurowa. Piecz. „J. K. Jakubowskiego Wwa Księgarnia, Nowy i Stary Sącz".
Ładne, secesyjne winiety i inicjały w tekście. Książka zawiera opowiadania: Czerwony kapelusz, Królowa balu, Przyjaciel Janka, Mój przyjaciel, Epizod, Dzieci, Ojciec. **Ilustracja na tabl. 5.** **120.-**

148. RUSKIN John – Królowa powietrza. Studyum nad greckimi mytami o chmurach i burzach. Z angielskiego oryginału przełożył Wojciech Szukiewicz. Warszawa 1901. Nakładem Teodora Paprockiego i S-ki. 18,5 cm, s. [4], 239, [2]. opr. ppł. z epoki z zach. okł. brosz.
Uzupełniony ubytek okleiny tylnej okładki, zaplamienia w dolnej części okł. brosz. i pierwszych trzech kart, poza tym wewnątrz stan dobry. Grzbiet ze złoc. tytulaturą. Zachowana niesygnowana barwna okładka przedstawiająca rozległy pejzaż z chmurami. Wewnątrz drzeworytowe inicjały z motywami pejzażu, nieba i chmur.
J. Ruskin (1819-1900) – pisarz, poeta, myśliciel, najwybitniejszy angielski krytyk sztuki epoki wiktoriańskiej. Wywarł ogromny wpływ na swoją epokę i posiada do tej pory licznych czytelników. Popularyzował między innymi sztukę J. M. W. Turnera i prerafaelitów, ochronę dziedzictwa kulturowego, ochronę środowiska naturalnego, wspierał idee „Arts and Crafts Movement" – tworzenia sztuki użytkowej służącej całemu społeczeństwu. Jego idee inspirowały Gandhiego, Tołstoja i Prousta. „Królowa

powietrza" powstała w 1869 roku. Ruskin analizuje w niej między innymi pojęcie mitu. Dzieło Ruskina przetłumaczył polski publicysta, tłumacz i działacz emigracyjny Wojciech Szukiewicz. **60.-**

149. SOBIESKI Wacław – Trybun ludu szlacheckiego. Studyum historyczne. Warszawa 1905. Nakład Gebethnera i Wolffa. 21,5 cm, s. 205, [3]. brosz.
Lewy górny narożnik przedniej okładki nieco zaplamiony, zakurzone marginesy karty przedtyt., stan dobry. Egzemplarz nieobcięty i częściowo nierozcięty. Okładka projektu Jana Bukowskiego (sygnowana w obrębie kompozycji).
Pierwsze wydanie słynnej książki o szlacheckiej wolności i elekcji viritim. Ładny egzemplarz z oryginalną, sygnowaną okładką Jana Bukowskiego.
Klasyczna pozycja polskiej historiografii, pierwsza opublikowana książka wybitnego, lecz kontrowersyjnego historyka Wacława Sobieskiego (1872-1935) oparta na korespondencji Zamojskiego. Sobieski dużo miejsca poświęca elekcji viritim czyli przyjętej w 1572 roku zasadzie, wg której cała szlachta posiada prawo bezpośredniego wyboru króla.
Okładka Bukowskiego wykorzystuje podobiznę Zamojskiego uwiecznioną na sztychach z epoki. Jest dość oszczędna i mniej dekoracyjna niż późniejsze projekty artysty. **60.-**

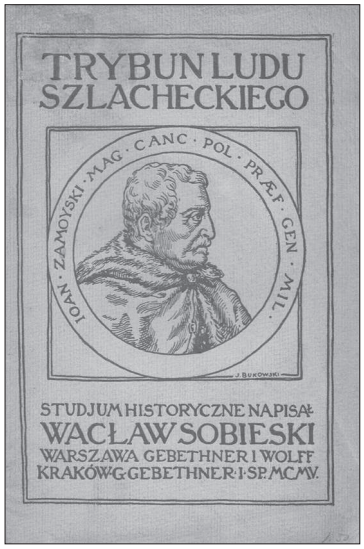

nr 149

150. STRINDBERG August – Czandala. Warszawa [1920]. Trzaska, Ewert i Michalski; Druk Klamkowskiego i Rajskiego. 21 cm, s. [4], 130, [2]. brosz.
Zażółcenia krawędzi części kart i tylnej okładki, poza tym stan dobry. Egz. nieobcięty. **Atrakcyjna okładka brosz. projektu Antoniego Procajłowicza.** Niewielkie piecz. wypożyczalni „Ostoja" (Kraków, ul. Sławkowska 10).
Powieść słynnego szwedzkiego pisarza, przedstawiciela naturalizmu i prekursora ekspresjonizmu. Czandala (po angielsku Tschandala, w staroniemieckim Chandala) jest słowem pochodzącym z indyjskiego systemu kastowego, które oznacza przedstawiciela najniższej warstwy społecznej. Terminu tego używał Fryderyk Nietsche. Strindberg pod jego wpływem napisał w 1889 roku prezentowaną tu powieść o cygańskim folwarku. Na polski przetłumaczył ją mistrz pięknej polszczyzny Leopold Staff.
Książka drukowana na dość lichym papierze ale z godną uwagi okładką. Antoni Procajłowicz był jednym z najwybitniejszych artystów książki doby Młodej Polski i lat późniejszych. Obszerny spis okładek jego autorstwa zamieszczony w „Słowniku artystów polskich" nie wymienia tej okładki. **80.-**

151. VANDERVELDE Emil – Kolektywizm i ewolucja przemysłu. Z czwartego wyd. francuskiego. Kraków 1906. Nakł. Towarzystwa Wydawnictw Ludowych; Odbito w drukarni Władysława Teodorczuka. 21,5 cm, s. [4], 125. brosz.
Okładki nieco otarte i odbarwione, grzbiet z podklejonym naddarciem, wewnątrz stan dobry. Egz. nieobcięty. **Litografowana barwna okładka projektu Henryka Uziembły** odbita u A. Rippera w Krakowie.
E. Vandervelde (1866-1938) – profesor Uniwersytetu w Brukseli, polityk, socjaldemokrata, premier Belgii, minister sprawiedliwości, zdrowia i spraw zagranicznych. „Kolektywizm i ewolucja przemysłu" napisał w 1896 r. Książkę tę tłumaczono na wiele języków.
H. Uziembło, herbu Sulima (1879-1949) – polski malarz, grafik i projektant, publicysta, współzałożyciel Towarzystwa Polska Sztuka Stosowana, współtwórca i promotor nowoczesnej sztuki dekoracyjnej w Polsce (tzw. stylu swojskiego) w polskim zdobnictwie, charakteryzującego się wykorzystaniem rodzimych wzorów ludowych. Projektował między innymi polichromie, witraże, oprawy i okładki książek, plakaty i ekslibrisy. Był kierownikiem artystycznym znanej drukarni krakowskiej Władysława Teodorczuka. Był też jednym z plastycznych kronikarzy Legionów (SPKP, s. 929) **60.-**

152. WILDE Oskar – Dyalogi o sztuce. („Intentions"). Przedmowa A. Nowaczyńskiego. Przekład Maryi Feldmanowej. Lwów 1906. Księg. Narodowa. 18,5 cm, s. XLVIII, 217, tabl. 1. opr. bibliot. ppł. z epoki z zach. okł. brosz.

Otarcia okładek, wewnątrz stan dobry. Piecz. St. Sierotwińskiego (1909-1975) – bibliotekarza, historyka i profesora Wyższej Szkoły Pedagogicznej. Zachowana okładka brosz. **z barwną, secesyjną kompozycją Jana Bukowskiego** (nieco obciętą z prawej strony przez introligatora). Na tablicy portret autora. Obszerny wstęp o Oskarze Wildzie (1854-1900) i jego twórczości pióra znawcy tematu Adolfa Nowaczyńskiego zatytułowany „Dola i niedole lorda Paradoxa". Książka zawiera dwa bardzo cenione eseje Wilde'a w formie dialogów: „Zanik sztuki kłamstwa" i „Krytyk jako artysta oraz kilka uwag o doniosłości próżnowania". To w nich mistrz paradoksu zawarł stwierdzenia: „Żaden wielki artysta nigdy nie widzi rzeczy, jakimi są. Gdyby tak widział, nie byłby artystą" i **„Żyjemy w czasach przepracowania i niedokształcenia, w czasach, kiedy ludzie są tak pracowici, że całkowicie głupieją".** Pieczątka własnościowa Stanisława Sierotwińskiego **100.-**

153. WILDE Oskar – Salome. Dramat w 1 akcie. Przekład Jadwigi Gąsowskiej. Rysunki Franciszka Siedleckiego. Monachium 1904. Nakł. Księgarni Dr. J. Marchlewski & Co. 16,3 cm, s. 93, [1]. opr. wsp. pł. z zach. okł. brosz.
Ubytek dolnego marginesu pierwszej karty i górnego marginesu karty tytułowej (w obu przypadkach bez szkody dla tekstu), poza tym stan dobry.
Pierwsze polskie wydanie dramatu Oskara Wilde'a.
Na przedniej okładce brosz. rozbudowana kompozycja Franciszka Siedleckiego, w tekście pięć ozdobnych, secesyjnych winiet (jedna z nich reprodukowana z błędną datą w: Janusz Sowiński „Sztuka typograficzna Młodej Polski", Wr. 1982, s. 192). **120.-**

154. WILDE Oscar – Salome. Tragedya w jednym akcie. Słowo wstępne i przekład Leona Choromańskiego. **Illustracye: Aubrey Beardsley'a**. Warszawa 1914. Nakładem Ferdynanda Hoesicka. 24,5 cm, s. VII, [8]-58, tabl. 12. opr. oryg. pł. z zach. okł. brosz.
Otarcia krawędzi oprawy, niewielkie zaplamienia wewnątrz; na karcie tytułowej zaczerniony tuszem podpis własn.; poza tym stan dobry.
Pierwsze polskie wydanie słynnej sztuki Oscara Wilde'a z ilustracjami Aubrey Beardsley'a. Ten zmarły w wieku 26 lat ilustrator wywarł olbrzymi wpływ na brytyjską i europejską sztukę przełomu XIX/XX w. Jego dekadenckie czarno-białe kompozycje pełne erotyzmu i groteski nie zostawiały nikogo obojętnym. Leon Choromański pisze we wstępie o Beardsley'u: „Ten genialny młodzieniec należy jak i Wilde, do rodziny duchów, którym kultura wieków wszczepiła w krew nieukojoną tęsknotę do wielkości i wyzwolenia człowieka". Obszerna analiza sztuki ilustracyjnej Beardsley'a dostępna jest w Internecie pod adresem http://verte.art.pl/sztuka/aubreyvincentbeardsley. **140.-**

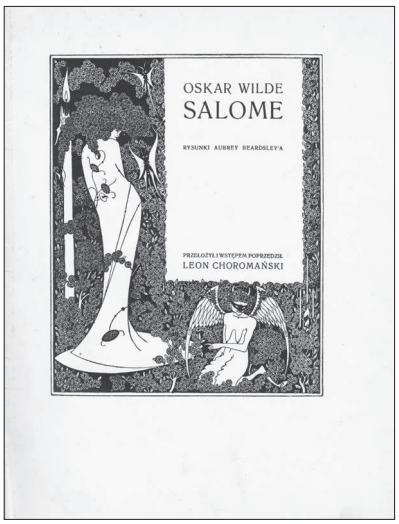

nr 154

155. [ŻEROMSKI Stefan]. Maurycy Zych [pseud.] – Echa leśne. Kraków 1905. Tow. Uniwersytetów Ludowych. 20,4 cm, s. 39, tabl. 1. opr. psk. z epoki z zach. okł. brosz.
Grońska 102. Stan bardzo dobry. Pseudonim autora i tytuł złoc. na grzbiecie. **Tekst drukowany w ozdobnej secesyjnej bordiurze roślinnej w kilku odmianach (proj. Jan Bukowski). Okładka broszurowa z barwną kompozycją Jana Bukowskiego**, na karcie tyt. powtórzony tem sam rysunek, monochromatycznie. Na tablicy chromotypia Jacka Malczewskiego wykonana specjalnie do tego utworu, nawiązuje do epizodu z walk 1863 r. w Ziemi Kieleckiej będącego treścią opowiadania. **Wydanie pierwsze**.
Gorzki temat powstania styczniowego wielokrotnie powracał w utworach Żeromskiego, jednak opowieść generała snuta przy akompaniamencie „ech leśnych", przy ognisku, wśród świętokrzyskich la-

nr 155

sów staje się metaforą i symbolem polskiego losu i historii. Opowiadanie jest „jednym z największych arcydzieł naszej prozy narracyjnej w zakresie małych form" (Konrad Górski) i „najpiękniejszą nowelą polską i jedną z najpiękniejszych nowel świata" (Jarosław Iwaszkiewicz). **180.-**

Książka dwudziestowieczna, livres de peintres

156. ALAIN-FOURNIER [Henri] – Mój przyjaciel Meaulnes. Warszawa 1938. Wydawnictwo J. Przeworskiego. Przełożył Adam Podkowiński [= Anna Iwaszkiewiczowa]. 19 cm, s. 287, [1]. opr. perg. zdob. z epoki z zach. obw., obcięcie prószone.
Niewielkie zaplamienia skrajnych, dodatkowych kart, stan dobry. Oprawa pergaminowa, ręcznie zdobiona tuszem i farbą na grzbiecie i przedniej okładce, sygnowana monogramem „jMB".
Pierwsze polskie wydanie jednej z najwybitniejszych powieści XX wieku w unikatowej oprawie zdobionej przez Janusza Marię Brzeskiego.
Autorem obwoluty i indywidualnej okładki pergaminowej jest Janusz Maria Brzeski (1907-1957) – polski artysta malarz, grafik i ilustrator, fotograf i filmowiec związany z ruchem awangardowym. Przed wojną tworzył m.in. grafiki i kolaże w stylu art-deco, fotomontaże, po wojnie był głównym grafikiem „Przekroju" (jest autorem winiety czasopisma). Brzeski uważany jest za jednego z najciekawszych polskich artystów czasów art-deco.
Alain-Fournier zginął podczas I wojny światowej, w 1914 r. mając 27 lat. Jego jedyna powieść zajmuje 9 miejsce na liście 100 najważniejszych powieści XX wieku w rankingu francuskiego tygodnika „Le Monde". „Utrzymana w baśniowej atmosferze, pełna poetyckiego czaru powieść Fourniera wyszła zwycięsko z próby czasu i do dziś zachwyca świeżością ujęcia oraz głębią i napięciem dramatycznym doznań bohaterów" („Słownik encyklopedyczny- literatura powszechna"). Tłumaczką powieści była Anna Iwaszkiewicz, żona Jarosława. **Ilustracja na tabl. 5.** **400.-**

157. AGORRIZ-MELGAR José – Poussière Mienne. Soutrend-on-Sea 1965. Oficyna Stanisława Gliwy. 20,5 cm, s. 27, [4]. opr. oryg. kart.
Bardzo niewielkie otarcia okładki, stan bardzo dobry.
Znakomity przykład kunsztu edytorskiego Stanisława Gliwy.
Starannie wydany tom poezji młodego francuskiego poety i plastyka, podopiecznego Jeana Cocteau. Wydano 250 egz., z czego 222 numerowanych, ten egz. nr 101. Okładka, wyklejki i tekst ozdobione

linorytami Gliwy i zdobieniami typograficznymi. Druk dwubarwny, czerwony i czarny. Na końcu linorytowy portret autora książki z jego odręcznym podpisem. **120.-**

158. ARNIM Ludwig Achim von – Isabella von Ägypten, Kaiser Karl des Fünften, erste Jugendliebe. Wien 1918. Kunstverlag Anton Schroll & Co. 22,4 cm, s. 135, tabl. 16. opr. oryg. kart. zdob.

Niewielkie otarcia krawędzi grzbietu, niewielkie załamanie narożnika oprawy, wewnątrz stan dobry. Na tablicach **16 oryginalnych barwnych litografii Josefa von Diveky.**

Opowiadania wybitnego przedstawiciela niemieckiego romantyzmu ilustrowane oryginalnymi litografiami artysty z kręgu Warsztatów Wiedeńskich.

L. Achim von Arnim (1781-1831) – wybitny niemiecki pisarz epoki romantyzmu czerpiący obficie z ludowych legend i pieśni. W swoich utworach często wprowadzał elementy nadprzyrodzone, mieszał fikcję z rzeczywistością, był w pewnym stopniu prekursorem surrealizmu. Historia młodzieńczej miłości cesarza Karola V Habsburga napisana w formie w części fantastycznej opowieści, uważana jest za jeden z najlepszych utworów pisarza.

J. von Diveky (1887-1951) – węgiersko-austriacki grafik i projektant z kręgu Warsztatów Wiedeńskich – słynnej spółdzielni rzemieślniczo-artystycznej, która inspirowana była wiedeńską secesją i brytyjskim ruchem „Arts and Crafts", kształtowała gusty artystyczne znacznej części Europy w pierwszym ćwierćwieczu XX wieku. Diveky projektował m.in. pocztówki i ekslibrisy. **120.-**

159. AUBRY Octave – Marie Walewska. 32 bois originaux de Gérard Cochet. Paris 1931. Le clivre de demain, Arthéme Fayard & C-ie. 23,8 cm, s. 125, [1]. brosz. Le livre du demain, [t.] 37.

Stan dobry.

Historia Napoleona i Marii Walewskiej, wydana w serii „Livre de demain", ilustrowana drzeworytami.

Książka wydana w serii „Livre de demain" (pol. „Książka jutra"), którą Arthéme Fayard wydawał we Francji w latach 1924-1955. Ukazało się łącznie 250 tytułów w charakterystycznych zółto-czarnych okładkach. Ideą wydawnictwa było umożliwienie przeciętnemu, niezamożnemu czytelnikowi nabycie „pięknej książki". W tym celu zatrudniono najlepszych grafików epoki do ilustracji tej serii. Dziś uważa się, że o ile autorzy tekstów nie zawsze byli najwyższej klasy, o tyle ilustratorzy reprezentowali wyrównany, dobry poziom. Przygotowane przez nich drzeworyty (zwykle ok. 30 w każdej książce) nie były odbijane z oryginalnych klocków, tylko z klisz cynkograficzych.

O. Aubry (1881-1946) – historyk i pisarz francuski, znawca epoki napoleońskiej. Wybrany jednogłośnie do Akademii Francuskiej zmarł w przeddzień oficjalnej inauguracji swojego członkowstwa. Autor kilkunastu książek o Napoleonie Bonapartem i osobach z jego najbliższego otoczenia, w tym jednej z najlepiej i najciekawiej napisanych biografii cesarza. Prezentowana tu powieść biograficzna o Marii z Łączyńskich Walewskiej, wielkiej miłości Napoleona, została przetłumaczona na język polski, podobnie jak szereg innych dzieł pisarza.

G. Cochet (1888-1969) – malarz i grafik francuski I połowy XX w., ceniony za swój bogaty dorobek ilustratorski. **80.-**

160. BECHCZYC-RUDNICKI Antoni, BECHCZYC-RUDNICKA Maria – Dziw. Opowieść na tle życia Prasłowian. Wstępem poprzedził dr Józef Kostrzewski. Szkic Prasłowiańska osada bagienna sprzed 25 wieków w Biskupinie napisał Antoni Bechczyc-Rudnicki. **Linorytami ilustrował Tadeusz Cieślewski syn.** Warszawa 1937. Dom Książki Polskiej. 23,4 cm, s. 52, [3], tabl. 1. brosz.

Grońska 162. Nieznaczne otarcia okładek, załamania i naddarcia krawędzi okładek. Ilustracje linorytowe w tekście (także całostronicowe). Wydano 1.000 egz.

W 1933 roku został odkryty Biskupin, osada pochodząca z lat 700-400 przed narodzeniem Chrystusa. W roku 1934 rozpoczęły się tam prace archeologiczne pod kierownictwem prof. J. Kostrzewskiego. Badania osady stały się szybko przedmiotem ostrej walki ideologicznej między polskimi i niemieckimi archeologami. Sprawa przynależności etnicznej Biskupina, a co za tym idzie, praw Słowian i Germanów do ziem Wielkopolski, wywoływała duże emocje w okresie narastania ideologii III Rzeszy, kilkanaście lat po odzyskaniu przez Polskę niepodległości na tych terenach. Biskupin stał się sławny, odwiedzany i dyskutowany.

Małżeństwo Bechczyc-Rudnickich przebywało w Biskupinie w trakcie prac wykopaliskowych. Efektem tego pobytu był cykl artykułów prasowych, w których propagowali oni prasłowiańskość grodu. W 1937 napisali powieść „Dziw" o życiu Prasłowian w Biskupinie, w której podjęli się niezwykłego a praktycznie niewykonalnego zadania odtworzenia języka sprzed 25 wieków. Dzięki ich wyczuciu językowemu na podstawie form starocerkiewnosłowiańskich skonstruowali hipotetyczny język Prasłowian. Ten lingwistyczny eksperyment przyniósł im uznanie. Recenzje ukazały się w ponad dwudziestu pismach. Oprawa graficzna książki została powierzona wybitnemu grafikowi okresu międzywojennego Tadeuszowi Cieślewskiemu synowi. **160.-**

161. BERENT Wacław – Onegdaj. Mowa miana przy otwarciu Polskiej Akademji Literatury. **Drzeworyty Stanisława Chrostowskiego.** Warszawa 1933. Nakł. tygodnika społ.-lit. „Pion"; Doświadczalna Pracownia Graficzna Salezjańskiej Szkoły Rzemiosł. 18 cm, s. 53, [2]. brosz.

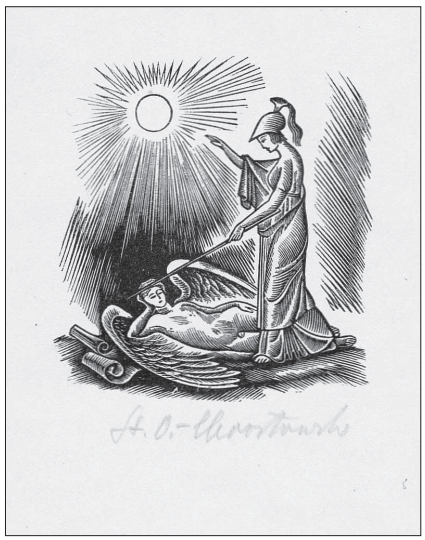

nr 161

Grońska 110. Okładki nieco odbarwione, wewnątrz stan bardzo dobry. W tekście **sześć drzeworytów Stanisława Ostoja-Chrostowskiego**. Pierwszy z nich, „Motyw z medalu wybitego w r. 1809 na pośmiertną cześć Tad. Czackiego" (Atena budzi uśpionego Geniusza) **sygnowany ołówkiem przez artystę.** Na karcie przedtyt. numer egzemplarza (162) oraz **podpis W. Berenta**. Piecz. „Bibljoteka J. Kamińskiego".

Egzemplarz z podpisami autora i grafika.

W środę 8 XI 1933 w wielkiej sali prezydium Rady Ministrów o godzinie 19 odbyła się uroczysta inauguracja powołanej przez rząd Akademii Literatury. Obecni byli Prezydent Rzeczypospolitej z małżonką, marszałkowie Sejmu i Senatu, rząd w komplecie, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego i świata kultury, prasa. Przemówienie inauguracyjne wygłosił Wacław Berent. Mówił prawie godzinę, bardzo cicho. Kilkakrotnie p. Kaden upominał go by kończył, dwukrotnie sam pisarz przepraszał Prezydenta za przedłużające się przemówienie. W swoim ważnym, choć niefortunnie wygłoszonym przemówieniu, wydanym pod tytułem „Onegdaj" Berent przypomniał i podkreślił kulturotwórczą aktywność generacji wychowanej przez obywatelską myśl Oświecenia, działaczy Towarzystwa Warszawskiego Przyjaciół Nauk. Przypomniał nazwiska Staszica, Godebskiego, Dąbrowskiego. Burzył się przeciw narodowo-romantycznym wzorcom, maszkarom zrodzonym z przedziwnych związków sarmatyzmu i mesjanizmu. Miał nadzieję, że powiedzie się projekt cywilizacyjnej przemiany, unowocześnienia polskiego społeczeństwa, wzorowania się na działaniach inteligencji pokolenia TWPN. Bardzo ciekawy tekst ilustrowany oryginalnymi drzeworytami wybitnego, cenionego w Polsce i zagranicą grafika. **120.-**

162. [BIBLIA]. Die Bibel in Auswahl fuers Haus mit Zeichnungen von E. M. Lilien. Unter besonderer Berücksichtigung von Dr. Martin Luthers Übersetzung hrsg. von Edv. Lehmann und P. Petersen. Braunschweig und Berlin [cop. 1912]. Verlag von George Westermann. 22,5 cm, s. [8], 646, [1], mapy barwne 3. opr. oryg. pł. zdob.

Okładki lekko zakurzone i zaplamione, wewnątrz stan bardzo dobry. Na stronie tyt. słabo widoczna piecz. „Alois Schweber Drohobycz".

Ilustracje biblijne i widoki z Palestyny autorstwa Efraima Liliena w wyborze tekstów ze Starego i Nowego Testamentu.

Wybór ze Starego i Nowego Testamentu dokonany przez Edvarda Lehmanna i Petera Petersena w klasycznym tłumaczeniu Martina Luthra. Popularność ilustracji Liliena do trzytomowej edycji Biblii wydanej po raz pierwszy w latach 1908-1912 sprawiła, że wydawca zdecydował się na powtórne wykorzystanie części ilustracji z wydanych tomów w zmniejszonym formacie. Zostały one uzupełnione przez liczne nowe rysunki Liliena wykonane z natury i ukazujące sceny z życia ówczesnej Palestyny, widoki

Jerozolimy i okolic, doliny Cedronu a nawet Damaszku. Artysta wykonał także winiety i liczne inicjały w tekście. Na końcu trzy mapy: Palestyny, podróży apostoła Pawła, historii Egiptu i Azji Mniejszej. **220.-**

163. [BIBLIA]. Die Liederdichtung: Die Psalmen, Die Klagelieder, Das Hohelied. Nach der Übersetzung von Reuss. Berlin-Wien [cop. 1923]. Benjamin Harz Verlag. 25,8 cm, s. [6], 327, [1]. opr. oryg. pł. zdob. Die Bücher der Bibel, [Bd. 6].
Otarcia i wyraźne zaplamienia oprawy, wyklejki pęknięte w grzbiecie, wewnątrz stan dobry.
Jedne z najsłynniejszych ilustracji do Biblii z początku XX wieku autorstwa żydowskiego artysty urodzonego w Drohobyczu.
Tekst Biblii według tłumaczenia Eduarda Reussa, francuskiego protestanta ze Strasburga. Wyd. II. Tom obejmuje Księgi Psalmów, Lamentacje i Pieśń nad Pieśniami. Oprawa, wyklejki, trzy karty tytułowe, dwukolorowe ozdobne inicjały, winiety zaprojektowane przez Liliena. Każda karta tekstu w ozdobnej ramce, druk dużą czcionką, miejscami dwukolorowy w czerwieni i czerni, szerokie marginesy, dobry papier. Stylowe całostronicowe lub dwustronicowe ilustracje. Książka odnotowana jest we wszystkich ważniejszych bibliografiach sztuki książki. Jeanne A. Miller-Brombacher, znawczyni grafiki książkowej XX w., określiła Biblię Liliena jako „Wybitne secesyjne dzieło sztuki religijnej".
Urodzony w Drohobyczu **Efraim Moses Lilien** (1874-1925) to wybitny artysta książki. Studiował krótko w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, ale był właściwie samoukiem. Oprócz ilustracji tworzył ekslibrisy, strony tytułowe, winiety, przerywniki, ozdobniki, plakaty, projektował oprawy. Współpracował ze słynnymi pismami secesyjnymi, krakowskim „Życiem" i monachijskim „Die Jugend". Całość Biblii w tym wydaniu miała liczyć 10 tomów, z których ukazały się tylko 3. Przygotowując się do ilustrowania Biblii Lilien kilkakrotnie odwiedził Palestynę rysując pejzaże, widoki miejscowości, sceny rodzajowe i mieszkańców. Stąd ilustracje mają wyraźny posmak autentyku. SAP pisze o technicznej doskonałości, pewnej linii rysunku, zmyśle dekoracyjności i pomysłowości kompozycji artysty. **160.-**

164. [BIBLIA]. Apokalipsa. Tłumaczył z greckiego Czesław Miłosz. Ilustrował Jan Lebenstein. Paryż 1986. Éditons du Dialogue. 34,5 cm, s. 93, [2], tabl. 16. opr. oryg. pł. zdob.
Stan bardzo dobry. Barwne ilustracje w tekście, na końcu 16 barwnych tablic na papierze kredowym. Na okładce wytłoczeni czterej jeźdźcy Apokalipsy. Piękny egzemplarz w stanie wydawniczym. Opracowanie graficzne: Witold Urbanowicz i Jan Lebenstein.
Piękny egzemplarz jednej z nielicznych współczesnych polskich „livres de peintre" – „książek malarza". Słynny, enigmatyczny tekst biblijny w wizji artysty łączącego malarstwo figuratywne z elementami abstrakcyjnymi i surrealistycznymi.
Wydano 1.000 egz., ten nr 897. Jedna z najpiękniej zaprojektowanych książek polskich. Oprawa, wyklejki, typografia, relacje między obrazem a tekstem na poszczególnych stronach tworzą harmonijną całość. Twórczość Jana Lebensteina (1930-1999) wyjątkowo dobrze nadaje się do oddania klimatu Objawienia św. Jana. Czesław Miłosz tak pisał do Lebensteina: „Uważam Ciebie za barokowego malarza, spokrewnionego z Włochami. Choć posuwasz za daleko sprzeczność pomiędzy formą ludzkiego ciała i jego rozpadem, jego szkieletowatością, jest to u Ciebie prawdziwa pasja erotyczna, gniew na ciało, że jest tylko tym, czym jest". (Tak na marginesie: edytor Word podkreślił słowo „posuwasz" jako nieprzyzwoite). Gwasze i pastele reprodukowane na tablicach powstały w latach 1983-1985. **600.-**

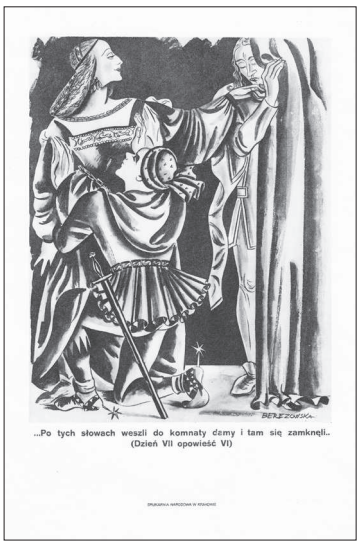

nr 165

165. BOCCACCIO Giovanni – Dekameron. Pełne wydanie stu opowieści. Przeł. z włoskiego, komentarzami i posłowiem opatrzył Edward Boyé. Słowo wstępne Kornela Makuszyńskiego. **Ilustracje Maji Berezowskiej.** Warszawa 1930. Bibljoteka Arcydzieł Literatury**.** 27 cm, s. XXXII, [4], 745, [1], tabl. 19. opr. perg. złoc. z epoki, ochronna koszulka.

Niewielkie zaplamienia kilku kart, stan dobry.
Efektowny egzemplarz arcydzieła literatury światowej z uroczymi, erotycznymi ilustracjami Mai Berezowskiej, w luksusowej pergaminowej oprawie.
Oprócz przedmowy pióra Kornela Makuszyńskiego tekst poprzedza „Kilka słów na marginesie przekładu" autorstwa E. Boyé. Posłowie przybliża czytelnikowi epokę Boccaccia. „Dekameron", czyli „Księga dziesięciu dni", jest zbiorem krótkich historii opowiadanych przez siedem panien i trzech młodzieńców. Kiedy w 1348 roku we Florencji wybuchła zaraza, znaleźli oni schronienie poza miastem. Tu przez dziesięć dni pobytu umilają sobie czas opowieściami. Opowieści są dowcipne i frywolne, bez pruderii ukazują koloryt i obyczajowość czternastowiecznej Italii. Są pochwałą radości życia, miłości zmysłowej, rycerskości i dworności, demonstrują wiarę w człowieka i jego możliwości, zwiastują epokę renesansu. Wśród dość powszechnych pozytywnych, a czasem wręcz entuzjastycznych głosów krytyki pojawiły się i opinie negatywne; Czesław Lechicki w swoim „Przewodniku po beletrystyce" (War. 1935) pisał: „osnowa miłostki traktowane z jurną wesołością owidjuszowską, więc demoralizująco i pogańsko"; nie miał też dobrego zdania o autorze: „zamłodu lekkoduch i rozpustnik. **Naiwnie rozwiązły**". Ksiądz Pirożyński w poradniku „Co czytać?" (Kr. 1932) dodawał: „zbiór nowel, jedna sprośniejsza od drugiej". Wydawnictwo ukazywało się w zeszytach i stąd w wielu egzemplarzach nie ma pełnego zestawu ilustracji. W naszym egzemplarzu jest ich komplet.
M. Berezowska (1898-1978) – uczennica Roericha, Pankiewicza i Wyczółkowskiego, swoimi rysunkami do „Dekameronu" świetnie wczuła się w nastrój dzieła literackiego. Należą one do jej najbardziej znanych dzieł. **Ilustracja na tabl. 14.** **600.-**

166. BROCA Henri – T'en fais pas, viens a Montparnasse! Enquête sur le Montparnasse actuel. Paris 1928. En vente, chez l'imprimeur, 71, Rue de Rennes. 23,6 cm, s. 73, [22]. brosz.
Okładka po fachowej konserwacji, niewielkie zaplamienie narożnika pierwszych kart. Obca dedykacja, podpis własn.
Numerowany egzemplarz książki napisanej i ilustrowanej przez francuskiego dziennikarza Henri Broca. Książka jest zbiorem karykatur osobistości życia paryskiego i ich krótkich opinii o sławnej, artystycznej dzielnicy Paryża. Wśród całostronicowych karykatur są m. in. **karykatury Ossipa Zadkina** (1890-1967) rzeźbiarza rosyjskiego pochodzenia, **Tsuguharu Foujity** (1886-1968) malarza i grafika z Japonii, odnoszącego wielkie sukcesy na Montparnasse, oraz **Mana Raya** (1890-1976) amerykańskiego fotografika surrealisty i **Kiki de Montparnasse** (1901-1953) najsłynniejszej modelki lat 20. XX w. Pozowała m. in. Modiglianiemu, Soutine'owi, Calderowi, Picabii, Pascinowi, Cocteau. Była kochanką i główną muzą Mana Raya, którego najsłynniejsze fotografie przedstawiają właśnie ją. Z polskich malarzy portretował ją Kisling i Gustaw Gwozdecki. **120.-**

167. BUDZIŃSKI Robert – Entdeckung Ostpreussens. Mit 72 Federzeichnungen und Holzschnitten des Verfassers.. Berlin 1942. Oswald Arnold Verlag. 25,5 cm, s. 73, [7]. opr. oryg. kart.
Stan dobry. Podpis własn. Wyd. VI.
Bogato ilustrowana książka pisarza i grafika zakochanego w Warmii i Mazurach.
R. Budziński (1874-1955) – malarz, pisarz, grafik i artysta książki urodzony i głęboko związany z Prusami Wschodnimi. Urodził się w miejscowości Klein Schläfen (pol. Sławka Mała) w powiecie Nidzica. Był aktywnym uczestnikiem dwóch ruchów młodzieżowych: Wandervogel (Wędrowne ptaki) oraz Lebensreform (Ruch reformy życia), które między innymi głosiły powrót do natury, kult przyrody ojczystej, budowę „nowego porządku", bunt przeciwko moralności mieszczańskiej i partyjnym podziałom. Uprawiał liczne techniki graficzne, ale zasłynął jako eksperymentator, innowator i mistrz drzeworytu oraz linorytu. Stylistycznie zaliczany jest czasem do impresjonizmu,

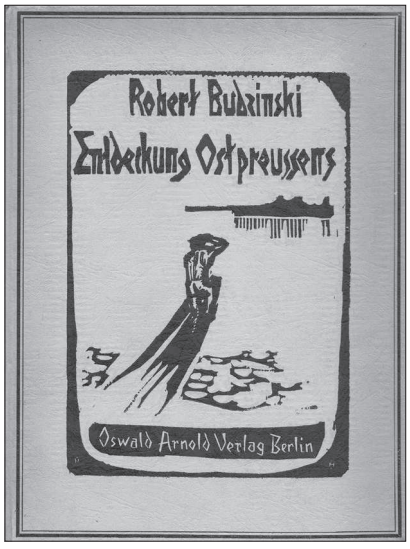

nr 167

ale jego twórczość jest zbyt bogata, by mieścić się w jednej stylistyce. Czerpał także z symbolizmu i ekspresjonizmu. Jego grafiki, odbijane w małej liczbie egzemplarzy są cenione na rynku antykwarycznym. Prezentowane tu „Odkrycie Prus Wschodnich" swoje pierwsze wydanie miało w 1914 roku, później nastąpiło kilka rozszerzanych wydań, istnieją też powojenne reprinty. W książce autor i artysta odkrywa swoją „małą ojczyznę" z humorem i ciepłem, ale zarazem dystansem i ironią. **160.-**

168. CARROLL Lewis [Charles Lutwidge Dodgson] – Phantasmagoria and Other Poems. London 1911. Macmillan and Co. 15,7 cm, s. VIII, 166, 2. opr. oryg. kart.
Otarcia grzbietu, zaplamienia tylnej wyklejki, niewielkie zaplamienia wewnątrz, brak przedniej wyklejki. Ilustracje w tekście, także całostronicowe.
Niezwykłe wiersze autora „Alicji w krainie czarów" ilustrowane niezwykłymi, pełnymi ruchu ilustracjami Arthura Frosta.
„Phantasmagoria", wydana po raz pierwszy w 1869 r., jest uważana za najciekawsze obok „Alicji w krainie czarów" dzieło Lewisa Carrolla (1832-1898). Zawiera 13 wierszy o żartobliwej tematyce i tyleż wierszy poważnych. Tytułowy poemat jest najdłuższym wierszem Lewisa. Składa się z 7 części i opowiada o rozmowach bohatera z duchem. Duch wyposażony jest w ludzkie cechy, a jego głównym zmartwieniem są problemy ze straszeniem. Niezwykłe poczucie humoru, wdzięk i intelekt autora sprawiają, że wiersze dostarczają czytelnikowi wiele estetycznej i intelektualnej przyjemności. Ilustracje wykonał Arthur Burdett Frost (1851-1928), amerykański malarz, ilustrator, grafik i autor komiksów, uważany za jednego z wielkich ilustratorów złotej ery amerykańskiej ilustracji. Ilustrował ponad 90 książek. **140.-**

169. CHOYNOWSKI Piotr – Opowiadania szlacheckie. W tekście 7 drzeworytów oryginalnych i winiety Stefana Mrożewskiego. Warszawa 1937. Gebethner i Wolff. 19 cm, s. 213, [3], tabl. 7. brosz.
Czarodziej rylca 164; Grońska 405. Otarcia okładek, dolna część grzbietu oklejona papierem, dwie karty (s. 201-204) z ubytkiem marginesu, bez szkody dla tekstu. Egz. nieobcięty. Winiety i 7 całostronicowych drzeworytów Stefana Mrożewskiego.
P. Choynowski (1885-1935) – pisarz, tłumacz (przetłumaczył m.in. „Cierpienia młodego Wertera" Goethego), członek Polskiej Akademii Literatury, po drugiej wojnie niemal całkowicie zapomniany. Jego powieści i nowele napisane są piękną polszczyzną. Był wybitnym nowelistą, w swoich nowelach opisywał świat szlachecki, przy czym nawiązywał do twórczości Henryka Sienkiewicza.
Zamiast wstępu - tekst mowy Ferdynanda Goetla ku czci Piotra Choynowskiego na uroczystym posiedzeniu Akademii Literatury 25 III 1936 roku. Tom zawiera 6 opowiadań: Magnackie swaty, Służba nie drużba, Wigilia wojewody, Pańskie łzy, O pięciu panach Sulerzyckich, Kniaź Kurbski. Winiety drzeworytnicze i **7 oryginalnych drzeworytów Stefana Mrożewskiego (portret Choynowskiego na frontispisie, „Spowiedź", „Zgoda między panem Zbyszewskim i panem Świdzińskim", „Przy beczce wina", „Zabójstwo w kościele", „W karczmie").** **64.-**

170. CIOMPA Adam – Szkicownik literacki. Kraków 1937. Nakł. Kom. Uczczenia śp. A. Ciompy. 20,6 cm, s. 158, [1], tabl. 13. brosz.
Resztki skrzydełek koszulki ochronnej na wewnętrznych stronach okładek, stan dobry. Układ graficzny Jana Cybisa i Franciszka Seiferta. Wydano 500 egz. Na tablicach reprodukcje prac A.Ciompy. Piecz. własn. „Stanisław Potoczek".
A. Ciompa (1901-1935) – obiecujący malarz, grafik i pisarz zginął w Tatrach podczas wspinaczki na Łomnicę. Miał duży dorobek jako projektant i dekorator wnętrz kościołów ewangelicko-augsburskich na południu Polski. Projektował także witraże. Był autorem powieści „Duże litery" i artykułów o Kasprowiczu.
Szkicownik ukazał się pośmiertnie w bardzo starannym wydaniu, na dobrym papierze **w opracowaniu graficznym Jana Cybisa i Franciszka Seiferta.** Ilustrowany jest dobrymi jakościowo reprodukcjami rysunków i grafik Ciompy. W tej oryginalnej książce autorowi, rasowemu plastykowi, otaczający go świat układa się w kolorystyczno-plastyczną wizję. Opisuje między innymi góry widziane oczami malarza kolorysty. **120.-**

171. [CONRAD Joseph] – A Conrad Argosy. [pol. „Okręt Conrada"]. Introduction by William McFee. **With wood cuts by Hans Alexander Mueller.** New York 1942. Doubleday, Doran & Company, Inc. 29,5 cm, s. X, 713, [2]. opr. oryg. ppł., obw.

Obwoluta po konserwacji (reperowany grzbiet i skrzydełka), poza tym stan bardzo dobry. Złoc. szyldzik na grzbiecie.
Amerykański, jednotomowy wybór utworów Conrada. Druk w dwóch kolumnach. Wstęp napisał amerykański pisarz opowiadań morskich William McFee (1881-1966). **Liczne ilustracje w technice drzeworytu autorstwa Hansa Alexandra Muellera (1888-1962) niemieckiego ilustratora i drzeworytnika**, który wyemigrował do USA po dojściu nazistów do władzy w Niemczech. Piękna całostronicowa fotografia Conrada na tylnej części obwoluty. Pod zdjęciem cytat o Conradzie, którego autorem jest wybitny amerykański pisarz Henry Louis „H. L." Mencken (1880-1956): „…byli zapewne więksi od niego powieściopisarze, ale on bez wątpienia był największym artystą, który pisał powieści".
Na obwolucie wymienione wszystkie utwory zamieszczone wewnątrz: Youth, Heart of Darkness, The Nigger of the Narcissus, Il Conde, Gaspar Ruiz, The Brute, The Secret Sharer, Freya of the Seven Isles, The Secret Agent, The Duel, Typhoon, The End of the Tether, The Shadow Line, A Personal Record.
120.-

172. COSTER Charles de – Die Geschichte von Ulenspiegel und Lamme Goedzak und ihren heldenmäßigen, fröhlichen und glorreichen Abenteuern im Lande Flandern und anderwärts. [pol. „Historia Dyla Sowizdrzała i Jagnuszka Poczciwca i ich bohaterskie, wesołe i sławne przygody w krajach flamandzkich i gdzie indziej"]. Bd. 1-2. München 1926. Kurt Wolff Verlag. 28 cm, s. XLIII, [1], 496, [1]; [6], 534, [5]. opr. oryg. pł.

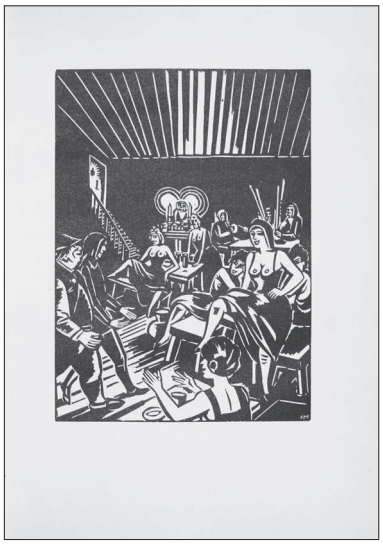

nr 172

Okładki lekko zakurzone, nieliczne załamania kart, stan dobry. Liczne drzeworytowe ilustracje w tekście. „Dyl Sowizdrzał" w przekładzie niemieckim Karla Wolfskehla, z ilustracjami Fransa Masereela, z przedmową Romain Rollanda. Na obu okładkach wizerunek sowy siedzącej na gałęzi.
Pierwsze wydanie kongenialnych ilustracji Fransa Masereela do przygód Dyla Sowizdrzała. 150 drzeworytów tłoczonych z oryginalnych klocków.
Tyl, Til Ulenspiegel lub Eulenspiegel to złośliwy błazen i figlarz, który jest uosobieniem ludowej mądrości i plebejskiego, często rubasznego humoru i kultową postacią folkloru w północnych Niemczech, Holandii i Belgii. Atrybutem Eulenspiegela jest sowa i zwierciadło. Po polsku postać ta nazwana została Dylem Sowizdrzałem. Najstarsza opublikowana wersja przygód Dyla pochodzi z 1510 r. Belgijski pisarz Charles de Coster (1827-1879) w 1868 napisał popularną wersję przygód Sowizdrzała, umieszczając ją w kontekście zmagań Flamandów z okupacją hiszpańską w XVI wieku. Frans Masereel stworzył do tego tekstu łącznie 150 drzeworytów, w tym 50 całostronicowych. Jeden ze znanych niemieckich krytyków stwierdził: „Gdy człowiek zobaczy po raz pierwszy ilustracje do Eulenspiegela przez Fransa Masereela nie może sobie już później wyobrazić scen z tej opowieści, jak tylko w formie nadanej im przez tego artystę". Postać Sowizdrzała inspirowała wielu różnych artystów, m.in. Ryszard Strauss skomponował poemat symfoniczny „Figle Sowizdrzała". Nakład książki wyniósł 1.600 egz. **240.-**

173. DEFOE Daniel – Das Leben und die ganz ungemeinen Begebenheiten des weltberühmten Engelländers Robinson Crusoe. Mit 31 Steinzeichnungen von Richard Janthur. Leipzig 1922. Insel Verlag. 32,1 cm, s. 104, [2], tabl. 31. opr. oryg. ppł.
Niewielkie zabrudzenia okładki i kart, stan dobry.
31 barwnych ekspresjonistycznych, całostronicowych, atrakcyjnych litografii Richarda Janthura (1883-1956) – niemieckiego malarza i ilustratora. Litografie te są często reprodukowane w bibliografiach książek ilustrowanych XX w. **280.-**

174. DOSTOJEWSKI Fiodor – Der Doppelgaenger. [pol. „Sobotwór"]. **Mit sechzig Zeichnungen von Alfred Kubin.** München [1913]. R. Piper & Co. Verlag. 29,5 cm, s. [4], 243, [5]. opr. oryg. pł. złoc., koszulka ochronna, oryg. futerał kart., obcięcia złoc.
Otarcia futerału i koszulki ochronnej, poza tym egzemplarz w stanie bardzo dobrym. Oprawa projektowana przez Paula Rennera. Ilustracje całostronicowe i mniejsze, w tekście.
Wspaniale oprawiony przepiękny egzemplarz pierwszego wydania „Sobowtóra" Dostojewskiego z ilustracjami Alfreda Kubina.
Wydano 800 egz., ten nr 180. Ważna pozycja w dorobku ilustratorskim Alfreda Kubina (1877-1959), słynnego austriackiego rysownika i ilustratora, specjalizującego się w ilustrowaniu dzieł o ludzkim szaleństwie. Kubin wykonał 60 rysunków do tego stosunkowo niedługiego tekstu. „Sobowtór" to drugi utwór młodego Dostojewskiego napisany w 1846 r. Nosi podtytuł „Poemat petersburski" i nawiązuje jeszcze do tradycji rosyjskiego romantyzmu. Jest to drobiazgowa analiza psychologiczna urzędnika owładniętego panicznym strachem przed utratą stanowiska. Dostojewski porusza problem rozdwojenia jaźni i dowodzi, że mechanizmy społeczne mogą doprowadzać ludzi do szaleństwa. **320.-**

175. DOSTOJEWSKI F[iodor] M. – Ein schwaches Herz. [pol. „Słabe serce"]. Mit Original-Steinzeichnungen von Hermann Struck. Berlin 1921. Nicolaische Verlagsbuchhandlung, R. Stricker. 18 cm, s. 78, [2]. opr. oryg. kart.
Poprzeczne pęknięcie grzbietu, niewielkie zaplamienia okładek, otarcia narożników, wewnątrz stan dobry.
Pierwsze wydanie niemieckiego przekładu opowiadania Dostojewskiego ilustrowane grafikami Hermanna Strucka.
Cztery oryginalne litografie Hermanna Strucka (1876-1944), znanego niemieckiego, żydowskiego grafika na osobnych tablicach. Dwie z nich przedstawiają widoki Petersburga. Opowiadanie „Słabe serce" to jeden z najwcześniejszych utworów Dostojewskiego. Napisał je w 1848 roku. Akcja rozgrywa się w Nowy Rok w Sankt Petersburgu. Bohater utworu, urzędnik Wasia Szumkow, przeżywa radości i obawy w związku ze swoimi zaręczynami i nadchodzącą datą ślubu. Opowiadanie ukazuje typowe dla całej twórczości Dostojewskiego zainteresowanie typami marzycieli popadających w szaleństwo. **120.-**

176. GODLEWSKI Stefan – Warszawa. Warszawa 1946. Wydawnictwo Ludwika Fiszera i Józefa Kubickiego. 21 cm, s. 139, [5]. opr. oryg. [?] pł.
Brak karty przedtyt., stan dobry. **Ilustracje i oprac. graficzne Edmunda Bartłomiejczyka.**
Pierwsze powojenne wydanie książki o nieistniejącej już Warszawie autorstwa zamordowanego w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu pisarza, poety, dziennikarza i tłumacza Józefa Stefana Godlewskiego. Był miłośnikiem i znawcą twórczości Bolesława Prusa. Przed wojną wydał między innymi książki o topografii w „Lalce" oraz „Śladami Wokulskiego". „Warszawa" stanowi w szczupłej twórczości Godlewskiego główną pozycję (więcej o autorze w: PSB 8, 185).
Prywatni wydawcy Fiszer i Kubicki wydali ten tom w zrujnowanej wówczas stolicy bardzo starannie, z kilkoma wersjami opraw wydawniczych. W kolofonie można przeczytać: „Książkę złożono na linotypie matrycami, wydobytymi z gruzów, odbito na maszynie, oczyszczonej z rdzy". Oprawę graficzną tomu i ilustrację zlecili „artyście książki" Edmundowi Bartłomiejczykowi. **64.-**

177. GOJAWICZYŃSKA Pola – Rozmowy z milczeniem. Układ graficzny, okładkę i ilustracje projektował Bronisław Linke. Warszawa 1936. Nakł. Gebethnera i Wolffa. 18,7 cm, s. 169, [7], tabl. 5. opr. nieco późniejsza ppł. (2/3 pł.) z zach. okł. brosz.
Egz. nieco obcięty przez introligatora, tytulatura wpisana odręcznie długopisem na grzbiecie.
P. Gojawiczyńska (1896-1963) – jedna z najpopularniejszych pisarek okresu międzywojennego; „Rozmowy z milczeniem" napisała w rok po wydaniu swojej najgłośniejszej (sfilmowanej później) powieści „Dziewczęta z Nowolipek". Eseje i szkice składające się na tom stanowią **liryczno-filozoficzną wypowiedź o życiu człowieka.**
Układ graficzny, okładka i ilustracje są autorstwa Bronisława Linkego (1906-1962). **Linke, malarz, rysownik i grafik,** uczeń Henryka Uziembły w Krakowie i Tadeusza Pruszkowskiego w Warszawie to jedna z **ciekawszych postaci polskiego ekspresjonizmu.** Jego twórczość stanowi swoistą, autorską rozprawę ze światem i dokumentuje wrażliwość autora na wszelkie okrucieństwa i nikczemności współczesnego świata. Cechuje ją surrealistyczna i agresywna forma, oparta na solidnych umiejętnościach warsztatowych. **70.-**

178. GOMBROWICZ Witold – Iwona, księżniczka Burgunda. Warszawa 1958. PIW. 24 cm, s. 87, [1], tabl. rozkł. 5. brosz., obw.
Tylna część obwoluty nieco zażółcona, niewielkie otarcia grzbietu, poza tym stan dobry.
Jedyna książka ilustrowana przez Tadeusza Kantora. Piękny przykład współgrania dzieł dwóch wybitnych artystów.
Artysta zaprojektował obwolutę i 5 ilustracji umieszczonych na rozkładanych tablicach. Na odwrocie każdej planszy umieszczono tytuły rycin: Dwór i zachód słońca, Iwona i ciotki, Król i królowa, Grzechy króla i królowej, Uczta.
Pierwszy dramat Gombrowicza. Swoją prapremierę miał dopiero na fali popaździernikowej odwilży; w 1957 r. warszawski Teatr Dramatyczny wystawił „Iwonę" w reżyserii Haliny Mikołajskiej. Prezentowana tu edycja jest **wyd. I samoistnym** (pierwodruk ukazał się w w dwóch kolejnych zeszytach „Skamandra" w 1938 r.) i jedynym za życia autora. Następna edycja miała miejsce dopiero w 1971 r. w „Dziełach zebranych" (t. 5, Paryż, Inst. Literacki).

nr 178

W. Gombrowicz (1904-1969) – powieściopisarz, dramaturg, od 1939 r. przebywający na emigracji, jeden z najwybitniejszych literatów polskich XX w.
T. Kantor (1915-1990) – malarz, reżyser teatralny, animator życia artystycznego, założyciel awangardowego teatru Cricot 2, jeden z najciekawszych nowoczesnych artystów polskich. **140.-**

179. GROMAIRE Marcel – L'homme de troupe. [pol. „Szeregowiec"]. **Suite de 10 bois dessinés et gravés par ...** Paris 1918. A la Belle Edition. 17 cm, s. [5], tabl. 10. brosz.
Okładki po fachowej konserwacji, niewielkie zażółcenia krawędzi kart, niewielki ubytek narożnika jednej tablicy. Egzemplarz nieobcięty. Na tablicach 10 drzeworytów odbitych jednostronnie. Naklejka holenderskiego antykwariatu. Egzemplarz nr 115 z 300 odbitych na papierze Arches (łączny nakład 351 egzemplarzy).
Niezwykła historia obrazkowa z I wojny światowej – ważna pozycja w historii francuskiej sztuki. Dzieje szeregowego żołnierza w 10 obrazach ukazujących m.in. oczekiwanie, śmierć, odpoczynek, pobyt na przepustce, rannych, uciekinierów, grę w karty, sen. Wszystkie drzeworyty sygnowane monogramem na klocku. Druk zakończono w Paryżu 8 XI 1918 r. W haśle „ekspresjonizm" w encyklopedii Larousse'a to wczesne dzieło Marcela Gromaire jest określone jako „seria 10 drzeworytów wyrytowanych pod koniec wojny, które są rzadkim i interesującym przykładem francuskiego wkładu w tematykę bogato rozwiniętą przez niemieckich ekspresjonistów". Marcel Gromaire (1892-1971) – początkowo niedoceniany malarz, rysownik i grafik francuski. Tworzył zrazu pod wpływem Cezanne'a. Potem wypracował swój charakterystyczny, rozpoznawalny styl. W pewnym okresie malował obrazy abstrakcyjne. Grafiki wystawiał na Documenta II w Kassel. Prawie całą jego twórczość posiada Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Paryżu. **Rzadkie!** **300.-**

180. JAKUBOWSKI Stanisław – Bogowie Słowian. Warszawa 1933. Druk. „Powściągliwość i Praca". 35 cm, s. 58, [1], tabl. 21. opr. wsp. ppł. z zach. okł. brosz.
Grońska 282. Podklejone naddarcia okładki brosz., stan dobry. Piecz. „Leopold Chrapek". **Inicjały, winietki i tablice w drzeworycie Stanisława Jakubowskiego**. Tytuł i tekst w jęz. pol., franc. i ang. Wydano 3.000 egz. podpisanych przez autora, ten bez podpisu.
Na tablicach stylizowane wizerunki bożków pogańskich i świętych miejsc, odbite w precyzyjnym drzeworycie na żółtej tincie: Światowit, Swarożyc, Radgost, Bielboh i Czarnboh, Trigław, Rugiewit, Jarowit, Żywia, Prowe, Porenut, Łada, Marzana, Perun, Dażboh, Stryboh, Wełes, Chors, Mokosz, Simargł, Perepłut, Arkona. W tekście i na karcie tytułowej c/b winiety i finaliki oraz czerwono drukowane ozdobne inicjały. Łącznie „Bogowie Słowian" zawierają 132 ryciny: drzeworyt tytułowy na przedniej okładce broszurowej (posąg Światowita), winietę „Retra, słowiański Akropol" na karcie tyt., 43 c/b winietki i

finaliki, 66 czerwonych inicjałów drzeworytowych oraz 21 tablic. Tekst (trójjęzyczny) oparty na bogatej literaturze przedmiotu (bibliografia obejmuje 19 pozycji polskich i obcych).
S. Jakubowski (1888-1964) – malarz, grafik, profesor ASP, artysta książki. **280.-**

181. JEAN PAUL – Die Wunderbare Gesellschaft in der Neujahrsnacht. Mit 27 Federzeichnungen von Alfred Kubin. München 1921. R. Piper Verlag. 28 cm, s. 40, [2]. opr. oryg. ppł.
Okładki nieco otarte, wewnątrz stan dobry. W tekście 7 całostronicowych i 19 mniejszych ilustracji Alfreda Kubina.
Jean Paul, właśc. Johann Paul Friedrich Richter (1763 -1825) – pisarz niemiecki, jeden z głównych prekursorów romantyzmu w literaturze niemieckiej. Zasłynął jako autor często cytowanych (m.in. w IV części „Dziadów" Adama Mickiewicza) opowieści niesamowitych o rzekomo autentycznych poszukiwaniach duchów i zjawisk paranormalnych; twórca określenia „Weltschmerz" (ból świata). Rysunki Artura Kubina (1877-1959), „austriackiego Goyi" mają wszystkie najważniejsze cechy jego twórczości: oscylują między symbolizmem a ekspresjonizmem, ich delikatna, cienka nerwowa kreska tworzy nastrój grozy i tajemniczości, ocierając się o surrealizm. **180.-**

182. KASPROWICZ Jan – Taniec zbójnicki. Cztery plansze, inicjały, zakończenia i okładkę wykonał w drzeworycie Władysława Skoczylas. Warszawa-Kraków 1929. Wydawnictwo J. Mortkowicza. 28,4 cm, s. [4], 32, [4], tabl. 4. opr. psk. zdob. z epoki z zach. okł. brosz.
Grońska 505. Otarcia grzbietu i krawędzi okładek, grzbiet odbarwiony, zaplamienie przedniej okładki, tylna okładka i skrajny margines kart ze śladami zawilgocenia. Wydano 1.200 egz.
Oprawa Franciszka J. Radziszewskiego (niesygnowana): szeroki, zielony półskórek z narożnikami, grzbiet złoc., na przedniej okładce złoc. tytulatura, ramka falistą linią, tłocz. zbójnik nad watrą i charakterystyczne dla Radziszewskiego barwione zdobniki roślinne; wyklejki i papier okleinowy marmoryzowane. Podobną oprawę reprodukowano na ilustr. V w: „Oprawy artystyczne Franciszka Joachima Radziszewskiego" (Łódź 1987).

nr 182

Książka ilustrowana oryginalnymi drzeworytami Władysława Skoczylasa: okładkę zdobi całostronicowy „Zbójnik skaczący nad ogniem" (tytuły drzeworytów za: T. Cieślewski syn „Władysław Skoczylas, inicjator i twórca współczesnego drzeworytu w Polsce", War. 1934, s. 113) z wkomponowanym tytułem i nazwiskiem autora książki, cztery drzeworyty na tablicach: „W murowanej piwnicy", „Pochód zbójników" (rozkładany), „Scena miłosna" i „Zbójnicy pod zamkiem" (rozkładany), cztery winiety: „Zbójnik ze strzelbą", „Drzewo" (odbity dwukrotnie), „Szubienice", „Mogiłka", cztery inicjały: B – „Zbójnik z ciupagą", A – „Dziewczyna płącząca", H – „Góry", Z – „Zamek Orawski". **Nieczęste! Ilustracja na tabl. 14.** **3.600.-**

183. KOCHANOWSKI Jan – Treny. W oprac. profesorów Uniw. Jana Kazimierza Henryka Gaertnera i Stan[isława] Łempickiego. Lwów 1930. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich. 20,5 cm, s. 129, [1], tabl. barwnych 6. opr. pł. zdob. z epoki z zach. okł. brosz.
Stryjeńska MNK VI.I.I.28. Stan bardzo dobry. Ładny egzemplarz. Okładka płócienna nawiązująca kolorem i kompozycją do zdobień okładki broszurowej. Winieta okładkowa oraz **6 barwnych ilustracji tablicowych autorstwa Zofii Stryjeńskiej.** Na przedniej wyklejce wklejony znaczek pocztowy z 1980 r. z portretem Jana Kochanowskiego. Piecz. **140.-**

184. KRASICKI Ignacy – Monachomachia czyli wojna mnichów. Ilustrowała Zofja Stryjeńska. Kraków [1921]. Spółka Wyd. „Fala". 31 cm, s. 55. opr. oryg. ppł.

Stryjeńska MNK VI.I.I.12; SPKL 370. Zaplamienia okładek, wyklejki uszkodzone, niewielkie zabrudzenia wewnątrz. Wydano 1.100 egz., ten przedostatni, nr 1099. Osiem całostronicowych barwnych tablic wg rys. Zofii Stryjeńskiej, mniejsze, c\b ilustracje tego samego autorstwa w tekście **220.-**

185. KUBIN Alfred – Vermischte Blätter. Zwölf Zeichnungen. Band I/2 der Archivarion-Kunstbibliothek; Herausgegeben von Rolf Roeingh. Berlin 1950. Archivarion. Deutsche Archiv--Bibliothek. 31,7 cm, k. [1], tabl. 14. opr. oryg. ppł.
Niewielkie zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry. Papier okleinowy imitujący pergamin. Tablice chronione bibułkami. Na przedniej okładce. faksymile podpisu A. Kubina i miniatura jego rysunku. Grzbiet złoc.
Wybór 12 rysunków Alfreda Kubina (1877-1959) – słynnego austriackiego ekspresjonisty i ilustratora, reprodukowanych na grubym kartonowym papierze. Reprezentują one główne cechy mrocznej sztuki i wyobraźni artysty. M.in. „Wąż atakujący pisklęta w gnieździe", „Bijące się kobiety", nietypowy portret „Rybak". **Wydawnictwo drukowane było na ręcznej prasie pod osobistym nadzorem artysty w nakładzie 500 numerowanych i podpisanych przez Kubina w ołówku egzemplarzy.** Nasz egzemplarz nosi nr 329. **240.-**

186. KYSER Hans – Tango Argentino. Mit 10 Radierungen von Ernst Oppler. Berlin [ca 1925]. Eigenbrödler Verlag. 26,4 cm, s. 32, [3], tabl. 10. opr. oryg. luksusowa skóra złoc., górne obcięcie złoc., futerał kart.
Grzbiet spłowiały, poza tym stan bardzo dobry. Oprawa projektu Ernsta Nicolasa: zielona skóra, grzbiet wyokrąglony, 5-polowy, bogato złoc., z wysokimi zwięzami podkreślonymi złoceniami liniowymi; na obu okładkach złocenia geometryczne. Druk w oficynie Otto von Holtena w Berlinie. **Na tablicach 10 oryginalnych akwafort E. Opplera**, sygnowanych przez niego odręcznie na wszystkich planszach. **W kolofonie podpisy autora i artysty**.
Egzemplarz nr 34 ze stu luksusowych egzemplarzy, w których wszystkie akwaforty zostały własnoręcznie podpisane przez artystę. Cały nakład wynosił 550 egzemplarzy.
E. Oppler (1867-1929) – artysta znany jako „malarz tańca", zaliczany jest do nurtu impresjonistycznego w malarstwie niemieckim. Był także cenionym portrecistą. Jako malarz, rysownik i rytownik scen baletowych uważany jest za głównego kronikarza baletu z początku XX w. Wynalazł specjalne, podświetlone pióro, które umożliwiało mu robienie szkiców w zaciemnionych salach teatralnych. Jego grafiki są cenione ze względu na swoją malarskość, kontrasty światła i cienia, dramatyzm i uchwycenie ruchu scenicznego. Akwaforty Opplera porównywane są do akwafort Leona Spiliaerta i Edvarda Muncha.

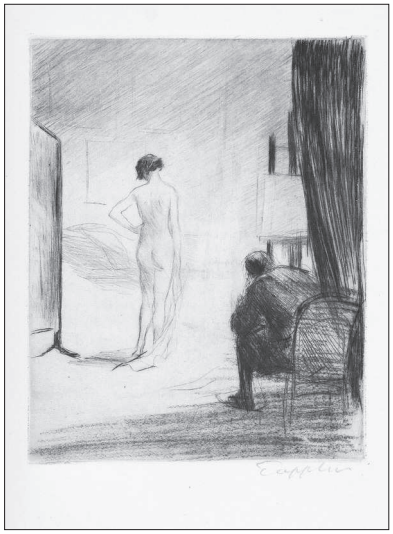

nr 186

H. Kyser (1882-1940) – urodzony w Grudziądzu niemiecki pisarz, scenarzysta i reżyser filmowy. Jako scenarzysta współpracował ze słynnymi reżyserami F. W. Murnauem, G. W. Pabstem, Karlem Grune i innymi. Sam wyreżyserował głośny film o Martinie Luthrze w 1928 r. Kyser pisał także powieści i nowele. **Ilustracja na tabl. 15.** **420.-**

187. LOUŸS Pierre – L'Homme de Pourpre. [pol. „Szkarłatny człowiek"]. Illustrations de F. Schmidt. Paris 1901. Librairie L. Borel. 15,8 cm, s. [8], 86, [7], tabl. 4. opr. luksusowa skóra złoc. z epoki z zach. okł. brosz., obwoluta.
Stan bardzo dobry. Zachowane wszystkie elementy okładki broszurowej: obie okładki i grzbiet. **Oprawa sygn. René Kieffer** (złoc. na przedniej dublurze, naklejka na pierwszej czystej karcie). Skóra czerwona, grzbiet 6-polowy, w trzech polach złoc. nazwisko autora, tytuł rok i miejsce wydania, ładnie wyprofilowane zwięzy, szeroka dublura ze złoc. liniowym, ozdobne wyklejki. Obwoluta imitująca oprawę

półskórkową: grzbiet z czerwonej skóry, złocenia powtórzone z grzbietu oprawy, tłocz. zwięzy, papier okleinowy marmoryzowany; obwoluta podklejona od spodu płótnem. **Rzadko spotykany typ oprawy. Egzemplarz specjalny na papierze japońskim, nr 17, z dodatkowym, umieszczonym na początku, kompletem całostronicowych rycin odbitych w sepii** („Double suite des hors-texte en sanguine").
P. Louÿs (1870-1925) – głośny na przełomie wieków poeta i pisarz francuski, autor erotycznych tekstów, często o homoseksualnym charakterze, przyjaciel Andre Gide'a i Claude'a Debussy'ego. „Szkarłatny człowiek" to przewrotne, dekadenckie opowiadanie o malarzu w starożytnej Grecji, który by osiągnąć zamierzony efekt artystyczny poświęca życie swoje i swojego modela, który pozuje mu jako Prometeusz w okowach.
R. Kieffer (1876-1963) – jeden z najsłynniejszych wydawców i introligatorów francuskich. 300.-

188. MACHAY Ferdynand – Gazda Piotr Borowy. Życie i pisma. Drzeworyty wykonał prof. Stanisław Jakubowski. Kraków 1938. Nakładem Związku Górali Spisza i Orawy. 18,5 cm, s. 111, [1]. brosz.
Grońska 285. Stan dobry. Ilustracje, liczne ozdobne inicjały i winiety w drzeworycie. Pieczątki ks. Zygmunta Króla.
Tadeusz Seweryn, wybitny znawca sztuki ludowej napisał: „Spośród polskich twórców ludowych zjawiskiem niezwykłym był zapatrzony w zaświaty orator, eklezjasta Piotr Borowy z Jabłonki na Orawie". **Ksiądz Ferdynand Machay, wielki bojownik o polskość Orawy** zaczynał swą przygodę z polskością wizytą w Krakowie o której pisał: „Dopiero nam Kraków dogodził. Polskość miasta bardzo mię zaskoczyła. Chodząc po ulicach, nie zobaczyłem żadnych niemieckich sklepów. Polskie napisy, polskie gazety i – horrible dictu – samiuteńka polska rozmowa. Więc nie po niemiecku? - zacząłem rozmyślać: dlaczego nie? Nie chciało mi się w głowie pomieścić, żeby 'panowie' mogli nie po niemiecku albo madziarsku rozmawiać. Tłumaczyłem to sobie tym, ze inteligencja w Krakowie stoi prawdopodobnie na bardzo niskim stopniu wykształcenia". **80.-**

189. MALINIAK Juljan – Tytoń w dawnej Polsce. Drzeworytami ozdobił Stanisław O. Chrostowski. Warszawa [przedm. 1932]. Wydawnictwo M. Arcta. 22,8 cm, s. VII, [1], 63. brosz.
Grońska 112. Niewielkie zaplamienia wewnątrz, niewielkie uszkodzenie jednej karty (defekt fabryczny), poza tym stan dobry. Egz. niemal w całości nierozcięty. Wydano 1.600 egz.
Staranny pod względem typograficznym druk ozdobiony dziesięcioma drzeworytami Stanisława Ostoja-Chrostowskiego: jednym na przedniej okładce, czterema inicjałami i pięcioma drzeworytami w tekście.
Zaw.: Wprowadzenie tytoniu i pierwsze druki o nim, Opodatkowanie tytoniu w w. XVII-ym w Koronie i W. X. Litewskiem, Produkcja tytoniu i jego opodatkowanie w Polsce w wieku XVIII-ym, Zwyczaj palenia tytoniu i zażywania tabaki w Polsce od końca XV stulecia. Na końcu polska bibliografia tabakologiczna.
70.-

190. MASEREEL Frans – Mein Stundenbuch. [pol. „Moje godzinki"]. 165 Holzschnitte von … Einleitung von Thomas Mann. München 1928. Kurt Wolff Verlag. 15,7 cm, s. 38, [10], tabl. 84. opr. oryg. kart.
Okładki lekko otarte, zaplamione, grzbiet pożółkły, wewnątrz stan bardzo dobry.
Powieść obrazkowa w 165 drzeworytach. Belgijski artysta-pacyfista Frans Masereel (1889-1972) uważany jest za twórcę, który przywrócił dawny blask technice drzeworytu. Po pierwszej wojnie stworzył kilka powieści graficznych, które przyniosły mu międzynarodową sławę i były wielokrotnie przedrukowywane. Były to: „Moje godzinki" (1918), „Idea" (1920), „Miasto" (1925), „Syrena" (1928). Masereel stworzył

nr 190

przy pomocy czerni i bieli fascynujący, dynamiczny świat. Uważa się, że artysta korzystał w swej pracy z estetyki filmu niemego. Tomasz Mann w przedmowie pisze, że gdy zapytano go, który film niemy poruszył go najbardziej, odpowiedział: „Moje godzinki Masereela".Twórczość artysty prezentowana była ostatnio w Polsce w 2005 r. w krakowskim Międzynarodowym Centrum Kultury. **150.-**

191. MICKIEWICZ Adam – Poems. Translated mainly by Jack Lindsay, **with six original wood-engravings by Denis Postle.** London 1957. Sylvan Press. 18,7 cm, s. 64. brosz.
Załamania narożników przedniej okładki, wewnątrz stan bardzo dobry.
Wśród tłumaczeń dokonanych przez Jacka Lindsaya są: „Oda do młodości", „Pani Twardowska", „Do matki Polki", „Do przyjaciół Moskali", 7 sonetów krymskich, fragmenty „Dziadów", „Pana Tadeusza", „Grażyny".
Sześć oryginalnych drzeworytów zamieszczonych w książce uzyskało nagrodę na konkursie poświęconym ilustracjom do angielskiego tłumaczenia poezji Mickiewicza zorganizowanym przez Instytut Polski w Londynie z okazji setnej rocznicy śmierci poety. **80.-**

192. NÜCKEL O[tto] – Destiny. A Novel in Pictures. New York 1930. Farrar & Rinehart. 20,2 cm, k. [207]. opr. oryg. pł. zdob.
Okładki nieco zakurzone, niewielkie zaplamienia. Piecz. własn. na karcie tyt. i na obcięciu.
Pierwsze amerykańskie wydanie (ukazało się w tym samym roku co niemieckie) pionierskiej pracy w historii nowoczesnych powieści graficznych.
O. Nückel (1888-1955) – malarz, grafik, ilustrator m.in. książek Tomasza Manna, tą książką zapewnił sobie sławę. Autor opowiada w niej bez słów, posługując się tylko ilustracją, tragiczną historię młodej kobiety. Tytuły 17 rozdziałów wskazują dobitnie na rozwój wypadków: Dzieciństwo, Matka, Ojciec, Na służbie, Miłość, Zemsta, Uwodziciel, Zbrodnia. Dzieło Nückela stanowi mocne oskarżenie stosunków społecznych w Niemczech. Artysta stosował własną technikę graficzną; wycinał grafiki na miedzi jak w klocku drzeworytniczym (w tym okresie w Niemczech znacznie łatwiej było pozyskać blachę miedzianą niż drewno). Sztuka Nückela przypomina sztukę Masereela, ale jest od niej subtelniejsza i bardziej wyszukana. **W swoich pracach graficznych używa cieńszej kreski, stwarza dramatyczne napięcie między światłem a ciemnością; jego ilustracje bardzo przypominają klimat niemieckich filmów ekspresjonistycznych tego okresu.** **240.-**

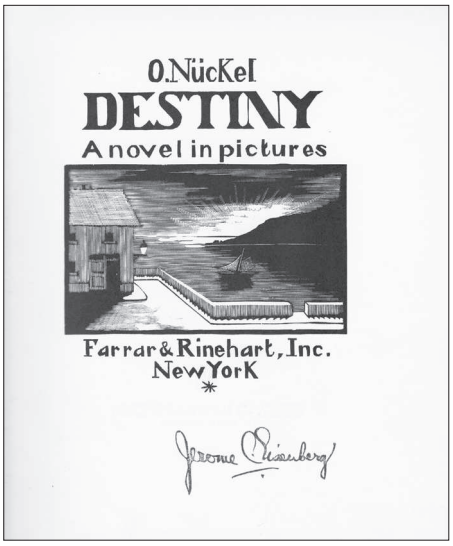

nr 192

193. ORWELL George – Folwark zwierzęcy. Przełożyła Teresa Jeleńska. **Ilustrował Jan Lebenstein**. [Kraków] 1985. Oficyna Literacka. 30 cm, s. 3-48, [2], tabl. barwnych 10. opr. oryg. pł.
Federowicz 4142; Brzeski 3442. Przednia wyklejka podklejona częściowo, poza tym stan bardzo dobry.
Tablice (barwne ilustracje na kredowym papierze naklejone na papierowe podkłady) umieszczone pomiędzy kartami tekstu (inna wersja posiada tablice na końcu tomu).
Bibliofilski druk „podziemnej" oficyny drukarskiej. Świetne ilustracje Jana Lebensteina (1930-1999) są reprodukcjami litografii z teki „Animal Farm". Jedno z pierwszych wydawnictw drugiego obiegu wyposażonych w barwne ilustracje. **Ilustracja na tabl. 5.** **80.-**

194. PAWLIKOWSKI J[an] G[walbert] H[enryk] – Bajda o Niemrawcu. Z drzeworytami Wł[adysława] Skoczylasa. Medyka 1928. Nakł. Biblioteki Medyckiej. 24,5 cm, s. 149. opr. wsp. ppł. z zach. okł. brosz. Bibl. Medycka, opus 5.

Grońska 504. Krawędzie okładek brosz. fachowo wzmocnione przez introligatora, stan dobry. **Pięć całostronicowych ilustracji, dwa zdobniki, okładka broszurowa w drzeworycie Władysława Skoczylasa.** Na karcie tyt. podpis Kazimierza Kozikowskiego, profesora AR w Krakowie.
Ze wstępu: „Bajda o Niemrawcu nie jest opowieścią ludową ani opowieścią o ludzie. Tłem jej jest świat górski a aktorami jej są mieszkańcy gór; etnograficzna zaś plastyczność była autorowi jedynie środkiem do wydobycia tem silniejszego kontrastu pomiędzy życiem realnem a światem wyobraźni".
J. G. H. Pawlikowski (1891-1961) – prozaik, poeta, miłośnik i badacz folkloru i historii Podhala, syn Jana Gwalberta, drugi mąż M. Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej. Był honorowym członkiem Związku Górali. **520.-**

195. [POŻERSKI Edward] – La Cuisine Polonaise vue des bords de la Seine. Par Édouard de Pomiane [pseud.]. Paris 1952. Société Polonaise des Amis du Livre. 24,2 cm, s. 73, [2]. brosz., obw., bibułka ochronna.
Polonica 12856. Niewielkie zaplamienia dolnego marginesu ostatnich kart, stan dobry. **Odręczna dedykacja autora**. Wydano 302 egz., ten nr 240. Siódma publikacja oficyny PTPK w Paryżu. Ilustracje Stanisława Grabowskiego i Zygmunta Olesiewicza. Na obwolucie godło wydawcy, Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Książki, w drzeworycie Konstantego Brandla.
Praca słynnego kucharza i teoretyka żywienia Edwarda Pomiana Pożerskiego (Eduarda de Pomiane) (1875-1964), autora licznych prac naukowych z dziedziny szeroko pojętej gastronomii i dietetyki, założyciela słynnej paryskiej szkoły kucharzy. W prezentowanej tu pracy charakteryzuje krótko kuchnię polską i podaje kilka przepisów na klasyczne polskie dania. **140.-**

196. REYMONT Władysław – Chłopi. Powieść. Z 20 ilustracjami barwnemi Apolonjusza Kędzierskiego i 75 ozdobami graficznemi Z[ygmunta] Kamińskiego. T. 1-2. Warszawa [1929] Gebethner i Wolff. 30,5 cm, s. [6], 384, [1], tabl. 10; [6], 450, tabl. 10. opr. oryg. pł. zdob. z zach. okł. brosz., futerał kart., górne obcięcie barwione.
SPKL 190. Niewielkie rdzawe zaplamienia grzbietów, wewnątrz stan bardzo dobry. Okładki i grzbiety ze stylizowanymi na ludowe czerwonymi zdobieniami. Tablice kolorowe, liczne zdobienia w tekście jednobarwne.
Jedna z najpiękniej wydanych polskich książek ilustrowanych, a przy tym powieść, za którą Władysław Reymont uzyskał nagrodę Nobla w 1924 roku.
Oprawa graficzna książki to wspólne dzieło Apoloniusza Kędzierskiego (1861-1939) i Zygmunta Kamińskiego (1888-1969). Kędzierski – uczeń Brandta, Gersona i Aleksandra Kamińskiego, artysta o dużej wrażliwości i zamiłowaniach kolorystycznych przygotował cykl 20 akwarel (pejzaże i sceny z życia wsi) reprodukowanych na barwnych tablicach chronionych bibułkami. Kamiński, uczeń m.in. Mehoffera, malarz, rysownik i grafik zaprojektował okładkę, kartę tytułową, inicjały i liczne ozdoby graficzne w tekście z motywami zaczerpniętymi ze sztuki ludowej. Prace obu artystów harmonizują ze sobą. Książka jest pięknie drukowana, dużą czcionką, na dobrym papierze. Oprawy obu tomów o tłoczonych zdobieniach analogicznych do zdobień okładek broszurowych. **Ilustracja na tabl. 15.** **600.-**

nr 197

197. RONSARD [Pierre de] – Szesnaście sonetów miłosnych. Do Kassandry. Do Maryi. Do Heleny. Wybrał i przełożył Jan Mieczysławski. Ozdobiła rysunkiem Z. Stryjeńska. Wydał Karol Stryjeński. Kraków 1922. Spółka Nakładowa „Fala". 17 cm, s. 20, [4], tabl. 1. brosz.
Stryjeńska VI.I.I.14. Niewielkie załamania krawędzi przedniej okładki, stan dobry. Wydano 1.000 egz., ten nr 29.

Wyjątkowo ładnie wydany druk z frontispisem Zofii Stryjeńskiej. Sonety Ronsarda (1524-1585), księcia poetów, głównego przedstawiciela renesansowej poezji francuskiej wydano w tłumaczeniu Jana Mieczysławskiego (1884-1927), poety i tłumacza. Sławę Ronsarda ugruntowały właśnie sonety, które wprowadził do poezji francuskiej wzorując się na twórczości Petrarki. **60.-**

198. ROSTWOROWSKI Karol Hubert – Straszne dzieci. Bajka w trzech aktach. Warszawa 1922. Towarzystwo Wydawnicze. 21,1 cm, s. 114, tabl. 4. brosz.
Otarcia i niewielki ubytek grzbietu, otarcia okładek, dwa wyraźne zarysowania przedniej okładki, wewnątrz stan dobry.
Na okładce i na czterech tablicach c/b rotograwiurowe **ilustracje Józefa Mehoffera**. **80.-**

199. SCHULZ Bruno – De Vogels [pol. „Ptaki"]**. Met litho's van Jan Mensinga.** Baarn 1981. Arethusa Pers Herber Blokland. 21,2x39 cm, s. [26]. opr. oryg. pł., oryg. futerał pł.
Nieznaczne zaplamienia futerału, stan bardzo dobry. Druk na papierze czerpanym, krawędzie kart nieobcięte. Siedem całostronicowych litografii Jana Mensinga.
Bardzo rzadki polonik – holenderskie bibliofilskie wydanie opowiadania Brunona Schulza z 7 oryginalnymi litografiami utrzymanymi w klimacie utworu.
Wydano 45 egz, z tego 5 specjalnych numerowanych I-V, ten egz. nr II **z podpisem ilustratora**. Pierwszą książką Brunona Schulza (1892-1942), jednego z najoryginalniejszych twórców XX w., były opublikowane dzięki wstawiennictwu Zofii Nałkowskiej przez wydawnictwo „Rój" w 1934 roku „Sklepy cynamonowe". „Ptaki" to trzecie opowiadanie z tego tomu opisującego widziane oczami dziecka życie pewnej rodziny z małego galicyjskiego miasteczka. Jest to niezwykła podróż po krainie dzieciństwa, autobiografia pisarza utrzymana w poetyce snu. **Główną postacią „Ptaków" jest ojciec narratora, który w zimowe, nudne miesiące rozwija hodowlę ptaków na strychu rodzinnego domu.** Hodując rozmaite egzotyczne ptaki upodabnia się sam do jednego z nich.
Jan Roelf Mensinga (1924-1998) – grafik holenderski specjalizujący się w litografii. Rysował bezpośrednio na kamieniu litograficznym. Robił własne farby litograficzne, by osiągnąć pożądane efekty. Ilustrował m. in. Rimbauda („Kwiaty zła"), Gogola („Nos", „Pamiętnik szaleńca"), Dylana Thomasa. Nasz egzemplarz jest z serii pięciu zarezerwowanych dla wydawcy i artysty. **360.-**

200. SLEVOGT Max – Die Inseln Wak Wak. Eine Erzählung aus 1001 Nacht. Mit 54 Steinzeichnungen von Max Slevogt. Berlin 1921. Bruno Cassirer. 42,8 cm, s. [4], 146, [1]. opr. oryg. pł.
Niewielkie zabrudzenia oprawy poza tym stan bardzo dobry. Ładny egzemplarz. Oprawa płócienna (jedwabna) z ozdobną, chromolitografowaną okładką i skórzanym szyldzikiem na grzbiecie. Brzegi kart nieobcięte. W tekście 54 oryginalnych litografii, po części całostronicowych. Na osobnej karcie dane dotyczące tłumaczenia: „Deutsche Übertragung auf Grund der Burton'schen engl. Ausgabe v. F. P. Greve. Gedicht frei bearbeitet von Herbert Eulenberg".
Przepięknie drukowana, pełna erotyzmu opowieść o złotniku Hasanie z Basry z „Tysiąca i jednej nocy", ilustrowana oryginalnymi litografiami niemieckiego impresjonisty.
Historia ze zbioru „tysiąca i jednej nocy", opowiadana przez Szeherazdę od nocy 778 do nocy 899, określana jest przez niektórych czytelników jako **„pieśń nad pieśniami" miłości małżeńskiej**. Badacze opowieści z tysiąca i jednej nocy różnią się znacznie w opiniach co do tego, gdzie leżą prawdziwe wyspy opisane w opowieści jako wyspy Wak Wak. Niektórzy uważają, że chodzi tu o Seszele, Madagaskar, a jeszcze inni sytuują je w Chinach lub Indonezji (Jawa). Jeszcze inni uważają, że **opowieść o wyspach Wak Wak jest najwcześniejszym odniesieniem do Japonii w literaturze arabskiej.**
M. Slevogt (1868-1932) – malarz, grafik i scenograf niemiecki, **impresjonista,** jeden z przedstawicieli stylu plenerowego w malarstwie niemieckim. **Uważany za jednego z najwybitniejszych ilustratorów niemieckich pierwszego ćwierćwiecza XX wieku.** Litografie do książki „Wyspy Wak Wak" świadczą o wybitnej wyobraźni twórczej oraz technicznym mistrzostwie artysty. Odbite zostały na ręcznej prasie M. W. Lassally w Berlinie. Relacje między obrazem a tekstem są w tej publikacji szczególnie dobrze zachowane. Książka została wydana w jednorazowym nakładzie 360 numerowanych i podpisanych przez artystę egzemplarzy. Nasz egzemplarz nosi numer 172. Książka cytowana jest przez wszystkie ważne bibliografie książki ilustrowanej XX wieku: E. Garvey „The Artist & the Book, 1860 – 1960", 289, s. 197; A. Rümann „Das illustrierte Buch", 49a; J. Eyssen „Buchkunst in Deutschland vom Jugendstil zum Malerbuch", s.146; „Papiergesänge. Buchkunst im 20. Jahrhundert" 39; G. K. Schauer „Deutsche Buchkunst 1890 bis 1960", II, s. 85.

Gdy w 2005 roku anonsowano pierwszą w Polsce wystawę twórczości trzech wybitnych malarzy niemieckich II połowy XIX i początku XX wieku: Maxa Liebermanna (1847-1935), Lovisa Corintha (1858-1925) i Maxa Slevogta (1868-1932), uważanych za głównych przedstawicieli impresjonizmu niemieckiego, organizatorzy wystawy w Muzeum Narodowym we Wrocławiu napisali: „Celem ekspozycji jest z jednej strony **zapoznanie publiczności z dziełami tych sławnych na całym świecie, a w Polsce zupełnie nieznanych artystów**. Z drugiej zaś przedstawienie całej złożoności i specyfiki kierunku, który prezentują”. **1.200.-**

201. SŁOWACKI Juliusz – Anhelli. Okładkę, inicjały, ozdobniki i całostronicowe rysunki wykonał Wacław Borowski. Wydał Jakób Mortkowicz. Warszawa-Kraków 1929. Towarzystwo Wydawnicze; Drukarnia Narodowa, Kraków. 30,5 cm, s. [8], 49, [1], tabl. 8. brosz.

Okładka reperowana przez konserwatora, z widocznym otarciem w narożniku przedniej okładki, poza tym stan bardzo dobry. Egz. nieobcięty. Podpis własn. na karcie przedtyt. Ozdobne inicjały i finaliki oraz 8 rycin na tablicach.

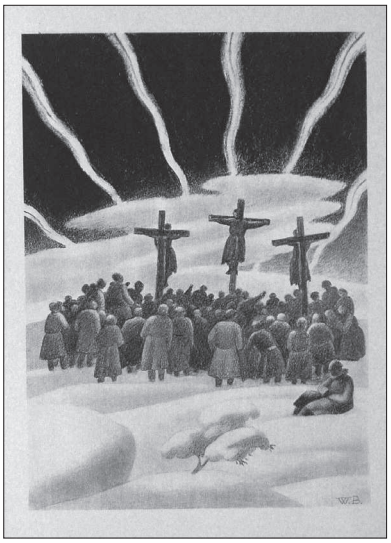

nr 201

Wyjątkowo piękny druk. Jakub Mortkowicz (1876-1931) był wydawcą przywiązującym wielką wagę do pięknej typografii swoich wydawnictw. To zresztą przyczyniło się do popadnięcia w długi jego wydawnictwa i do jego samobójczej śmierci dwa lata później. **W. Borowski** (1885-1954) malarz, grafik i scenograf, autor ilustracji do „Elementarza” Falskiego. Studiował m.in. u Mehoffera, z technik graficznych uprawiał najchętniej litografię. W swojej twórczości **łączył tendencję do syntezy i kubistyczną geometryzację formy z elementami klasycyzmu,** ze statyką, spokojnym układem postaci. Te cechy widoczne są wyraźnie w ilustracjach do „Anhellego”. Poemat Słowackiego jest relacją z wędrówki po „białym piekle” polskich zesłańców – Syberii, którą odbywa tytułowy bohater ze swym przewodnikiem Szamanem. Utwór stanowi pesymistyczną wizję przyszłości polskiej emigracji i szans na odzyskanie niepodległości Polski. Treść poematu inspirowała malarzy („Śmierć Ellenai” Malczewskiego) i kompozytorów (poemat symfoniczny Ludomira Różyckiego). **180.-**

202. SŁOWACKI Juliusz – Testament mój. Tekst oraz drzeworyty rysował i rytował Stanisław Jakubowski. Kraków 1927. Nakł. Salonu Malarzy Polskich. 24,5 cm, k. 15, [1]. brosz.

Grońska 277. Niewielkie otarcia i zaplamienia okładek, wewnątrz stan bardzo dobry.

Książka ksylograficzna: zarówno tekst jak ilustracje odbito w drzeworycie.

Okładka i karta tytułowa odbite w czerni i czerwieni, w tekście dwa całostronicowe drzeworyty, dziesięć mniejszych oraz dziesięć odbitych na czerwono inicjałów. Książkę odbito w Zakładach Reprodukcyjnych Akropol w Krakowie. Blok przewiązany wydawniczo ciemnym sznurem. **100.-**

203. Il SOLE. Gli Autografi 1. Torino 1972. Giulio Bolaffi Editore. 49,5 cm, s. [48], tabl. 4. opr. oryg. pł. zdob.

Brak jednej tablicy, poza tym stan bardzo dobry. Na przedniej okładce wytłoczony tytuł, nazwiska autorów i podobizna słońca ze starej ryciny. Tablice (dwie litografie i dwie akwaforty) w tekturowych passe-partout wszytych w blok książki.

Bardzo rzadkie, niezwykłe, luksusowe włoskie wydawnictwo poświęcone słońcu – dzieło słynnych włoskich grafików i włoskich pisarzy.

Książka zawiera oryginalne grafiki czterech wybitnych włoskich artystów (brakuje grafiki Lucio del Pezzo) i teksty pięciu wybitnych włoskich pisarzy. Zarówno teksty jak i grafiki mają za temat słońce. Poprzedzone są fotografiami twórców i krótkimi biografiami artystycznymi. Artyści to: **Roberto Crippa** (1921-1972) – awangardowy malarz i rzeźbiarz, przedstawiciel kierunku zwanego spacjalizmem, **Ennio**

Morlotti (1910-1992) – malarz, abstrakcjonista, **Aligi Sassu** (1912-2000) – malarz i rzeźbiarz, tworzący w nurcie futuryzmu, prymitywizmu i realizmu, ilustrator „Boskiej Komedii", **Giuseppe Zigaina** (ur. 1924) – malarz, współpracownik Pasoliniego, autor książek o Pasolinim. Litografia Roberto Crippy odbita jest w czterech kolorach, litografia Ennio Morlotti w sześciu kolorach, akwaforta Aligi Sassu jest czarnobiała, akwafortę Giuseppe Zigainy odbito w czterech kolorach. **Wszystkie grafiki są numerowane i sygnowane ołówkiem przez artystów** i opatrzone specjalnym suchym tłokiem w lewym dolnym narożniku arkusza.

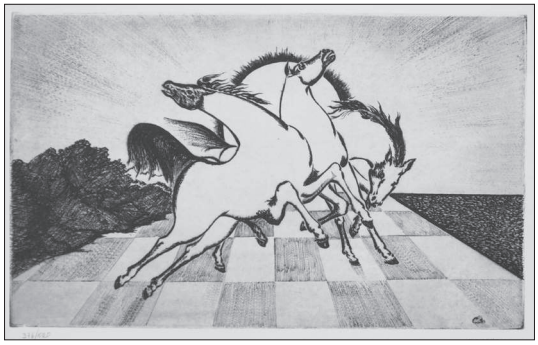

nr 203

Pisarze to: **Giovanni Arpino** (1927-1987) – pisarz i dziennikarz, na bazie jego powieści i opowiadań powstało wiele filmów, m.in. „Zapach kobiety", **Italo Calvino** (1923-1985) – wybitny pisarz, autor m.in. „Niewidzialnych miast", „Barona drzewołaza", „Rycerza nieistniejącego" i „Historii fantastycznych", **Alberto Moravia** (1907-1990) – dziennikarz, nowelista, jeden z najbardziej znanych pisarzy włoskich XX w., autor „Pogardy", „Rzymianki", „Matki i córki" i „Konformisty", **Pier Paolo Pasolini** (1922-1975) – pisarz, poeta, dramaturg, jeden z najwybitniejszych i najbardziej kontrowersyjnych włoskich reżyserów filmowych, najbardziej rozpoznawalna postać we włoskiej sztuce i literaturze po II wojnie światowej, **Mario Soldati** (1906-1999) – reżyser filmowy i pisarz, specjalizował się w komediach i filmach sensacyjnych: „OK Nero", „Przemytnik z Piemontu", „Przygoda komiwojażera", „Znak Zorro", powieści: „Listy z Capri", „Aktor", „Opowiadania wachmistrza".

Teksty drukowane są czcionką Baskerville na grubym, luksusowym papierze z nieobciętymi krawędziami. **Wszystkie teksty literackie są podpisane ołówkiem przez pisarzy.** Całość ukazała się w 500 egzemplarzach. Ten egz. i wszystkie grafiki noszą numer 376. Mimo stosunkowo dużego nakładu książka niezwykle rzadko ukazuje się na rynku antykwarycznym. **1.800.-**

204. STAROŚWIECKI sklep. Warszawa 1938. Towarzystwo Wydawnicze „Rój". 20 cm, s. 227, [3]. brosz., obw.

Grońska 45. Obwoluta z uzupełnionymi niewielkimi ubytkami, wewnątrz stan bardzo dobry.

Praca zbiorowa wydana z okazji jubileuszu firmy E.Wedel w Warszawie z przedmową Juliana Tuwima. **Dziesięć oryginalnych całostronicowych drzeworytów** poprzedzających każdy rozdział, wykonanych przez Janinę Konarską, Edmunda Bartłomiejczyka, Wiktora Podoskiego, Edwarda Manteuffla, Jadwigę Hładki, Stanisława Ostoja Chrostowskiego, Stefana Mrożewskiego, Bognę Krasnodębską-Grdowską, Zofię Fijałkowską, Tadeusza Cieślewskiego syna. Obwoluta projektu Antoniego Wajwóda, na karcie tyt. ilustracja E. Manteuffla. Teksty pióra Jarosława Iwaszkiewicza, Pii Górskiej, Wacławy Potemkowskej, Anny Krause, Izy Kuźmińskiej i innych. **220.-**

205. STRUCK Hermann – Die Kunst des Radierens. Ein Handbuch. Vierte vermehrte und verbesserte Auflage. Berlin [cop. 1920]. Verlegt bei Paul Cassirer. 23,6 cm, s. [8], 279, tabl. 6. opr. oryg. kart. złoc.

Podklejona górna część grzbietu (bez ubytków), przednia wyklejka pęknięta w grzbiecie, wewnątrz stan bardzo dobry. Liczne ilustracje w tekście. Na tablicach **oryginalne grafiki wybitnych artystów: Maxa Liebermanna, Paula Bauma, Hansa Meida, Edwarda Muncha, Hermanna Strucka** (akwaforty) **i Maxa Slevogta** (litografia). Wszystkie tablice przesłonięte bibułkami ochronnymi z nadrukowanym nazwiskiem autora i tytułem.

Bogato ilustrowany podręcznik technik graficznych: materiały, technologia, historia, dorobek najwybitniejszych grafików. **800.-**

206. SWIFT Jonathan – Des Capitain Lemuel Gullivers Reise in das Land derer Houyhnhums. Berlin 1919. Gurlitt. 43 cm, s. 62, [2]. opr. oryg. pperg.

Niewielkie zaplamienia okładek, poza tym stan bardzo dobry. Brzegi kart nieobcięte.
Efektowny przykład ekspresjonistycznej książki niemieckiej ilustrowanej oryginalnymi, sygnowanymi litografiami Richarda Janthura.
Cały nakład liczył 150 egz., oryginalne litografie odbito w zakładzie graficznym Gurlitta, tekst drukowano u Otto v. Holtena w Berlinie. W tej liczbie wydrukowano 50 luksusowych egzemplarzy na ręcznie czerpanym papierze welinowym. 11 całostronicowych litografii w tej serii i kolofon zostały podpisane ołówkiem przez artystę. Egzemplarze te oprawione są w półpergamin. **Nasz egzemplarz należy do tej serii i nosi numer XXXV.** Oprócz całostronicowych litografii jest dodatkowa mniejsza litografia na frontispisie oraz 12 inicjałów i winiet w tekście. **Houyhnhnms to rasa inteligentnych koni, których krainę odwiedził Guliwer na koniec swoich podróży.** Houyhnhnms kontrastowały silnie z Yahoos, dzikimi człowiekopodobnymi stworami, które reprezentowały wszystko, co złe w ludzkiej naturze. Houyhnhnms miały stabilne, spokojne, wiarygodne i racjonalne społeczeństwo, które się bardzo podobało Guliwerowi.

nr 206

R. Janthur (1883-1950) – malarz i grafik, ekspresjonista, studiował m. in. we Wrocławiu. Razem z Jacobem Steinhardem i Ludwigiem Meidnerem założył w 1912 r. grupę „Die Pathetiker". Był cenionym ilustratorem. **1.200.-**

207. SWIFT Jonathan – Gullivers Reise ins Land der Riesen. Eine Reise nach Brobdingnag. Nach dem Englischen des ... Mit fünfundzwanzig Originallithographien von Lovis Corinth. Berlin 1922. Im Propyläen-Verlag. 34,4 cm, s. 175, [4]. opr. oryg. psk. złoc.
Niewielkie zaplamienia grzbietu i przedniej wyklejki, wewnątrz stan dobry. W tekście 25 oryginalnych litografii (także całostronicowych) Lovisa Corintha, na pierwszej karcie całostronicowa akwaforta tego samego artysty z jego ołówkową sygnaturą. Odręczny podpis Corintha także w kolofonie.
Wydano 400 egz. z czego 175 (nr 26-200) z dodatkową sygnowaną akwafortą, ten egz. nr 101. Niemiecki przekład opisu podróży Guliwera do krainy olbrzymów. **650.-**

208. TUWIM Julian – Polski słownik pijacki i antologia bachiczna. Ilustrował Feliks Topolski. Warszawa 1959. Czytelnik. 21,7 cm, s. 354, [2], tabl. 8. opr. oryg. pł., obw.
Otarcia obwoluty, poza tym stan dobry. Drugie wydanie (pierwsze powojenne) słynnego słownika z ilustracjami (obwoluta, tablice, rysunki w tekście) Feliksa Topolskiego.
Książka zawiera wstęp autora i wydawnictwa, słownik pijacki (podający liczne synonimy m.in. wyrażeń: pić, wódka, stan i stopień nietrzeźwości, pijak, pogwarki i okrzyki pijackie, miary i naczynia) oraz antologię tekstów literackich poświęconych piciu alkoholu (z piosenek ludowych i mieszczańskich, z tekstów M. Reja, J. Kochanowskiego, W. Potockiego, I. Krasickiego). Na końcu reprodukowany tekst drukowany w kolumnie w kształcie butelki. **70.-**

209. VILLENEUVE [Gabrielle-Suzanne Barbot de] – La Belle et la Bête. Bois originaux de Stefan Mrożewski. Paris 1949. Le Cercle Grolier. 4, s. [6], II, [2], 102, [3]. brosz., oryg. okł. kart., futerał.
Otarcia futerału, podklejony grzbiet kartonowej okładki, wewnątrz stan bardzo dobry.
Wydano 190 egz., ten nr 103, imienny dla Pierre'a Marion. Bibliofilsko wydana pierwotna wersja baśni „Piękna i Bestia" ozdobiona **26 oryginalnymi drzeworytami Stefana Mrożewskiego** (w tym 8 cało-

stronicowych) oraz 7 winietami i finalikami. Część większych rycin sygnowana na klocku charakterystycznym monogramem M. S.
Lit.: Czarodziej rylca opis s. 30, kat. 323-326 **1.200.-**

210. WASYLEWSKI Stanisław – Klasztor i kobieta. Studjum z dziejów kultury polskiej w średniowieczu. 10 drzeworytów, 8 inicjałów Władysława Skoczylasa. Lwów-Poznań 1923. Wyd. Polskie. 30 cm, s. [16], 138, [3], tabl. 8. brosz.

nr 210

Grońska 501; SPKL 342. Załamania dolnej krawędzi okładek, niewielkie zaplamienia w tekście, stan ogólny dobry. Na tablicach 8 oryginalnych, całostronicowych drzeworytów Skoczylasa, dwa drzeworyty na okładkach, 18 (wiele powtórzonych) jasnoczerwonych drzeworytowych inicjałów tego samego artysty.
Egzemplarz pierwszego wydania z nieobciętymi marginesami i z kompletem drzeworytów Skoczylasa.
S. Wasylewski (1885-1953) – autor ponad 20 znakomitych książek poświęconych głównie polskim obyczajom i historii polskiej kultury. Jak stwierdził Krzysztof Masłoń: „Ponieważ pisał o historii zajmująco, był zwalczany przez historyków". W tej książce autor z dużą jak zwykle swadą i z humorem wprowadza czytelnika w groźny czasem świat średniowiecznych klasztorów, ludowych legend i zabobonów. Poszczególne rozdziały noszą tytuły: W roku pańskim 1001, O siostrach i braciach ś-tego Norberta, O śniadych cysterskach i czarnych benedyktynkach, O słowiku z Asyżu i paniach wawelskiego dworu, Wśród bluszczów świętej legendy, Walka z szatanem, Życie za kratą, Walka z mężczyzną, Gospodarstwo na roli, ogrodzie i morzu, Szpital, apteka, sąd boży, Piastunka cywilizacji polskiej, Gdy przeminęły dwa wieki, „Niszczcie klasztory", Rebelia odszczepieńców, Zakonnice polskie wobec reformacji. Na końcu obszerna bibliografia do każdego z rozdziałów.
Pierwsza książka ilustrowana oryginalnymi drzeworytami przez Władysława Skoczylasa. **280.-**

211. WELLISZ Léopold – Félix-Stanislas Jasiński, graveur. Sa vie et son oeuvre. Avec une étude sur les procédés techniques de F. Jasiński par Thadée Cieślewski fils. Paris 1934. G. Van Oest. 29,5 cm, s. 195, [1], tabl. 55 [w tym **6 oryginalnych grafik Feliksa Jasińskiego**]. brosz., bibułka ochronna.

nr 211

Grońska 292. Niewielkie naddarcia bibułki ochronnej, stan dobry. Egz. nieobcięty. Wydano 550 egz., ten nr 87 (jeden z 500 egz. na papierze Vergé anglais). Pięknie wydana monografia poświęcona twórczości F. S. Jasińskiego (1862-1901) – wybitnego polskiego grafika działającego głównie na zachodzie Europy. Autorem książki jest znany kolekcjoner i miłośnik grafiki; w swoich zbiorach zgromadził niemal całą spuściznę graficzną Jasińskiego. W książce umieszczono 6 oryginalnych grafik: dwa miedzioryty, dwie akwatinty, akwafortę z akwatintą i drzeworyt.
1.600.-

212. WEST Michael – Clair De Lune and Other Troubadour Romances. [pol. „Światło księżyca i inne romanse trubadurów"]. Pictured by Evelyn Paul. Music by Alfred Mereer. London [ca 1913]. George G. Harrap & Co. Printed at the Cheylesmore Presse in Coventry by W. W. Curtis, Ltd. 25 cm, s. [4], 137, [3], tabl. barwnych 8. opr. oryg. skóra zdob.

Otarcia krawędzi okładek, niewielkie zaplamienia wewnątrz; stan ogólny dobry. Oprawa z tłoczonym ślepo tytułem i skaczącym jeleniem, grzbiet przytwierdzony do okładek metalowymi nitami na skórzanych wypustach.

Dwanaście opowieści o średniowiecznych rycerzach, turniejach i Świętym Graalu. Osiem barwnych tablic. Zdobienia w typie iluminowanych rękopisów średniowiecznych i stylu popularnego na przełomie wieku ruchu „Arts and Crafts". 8 wklejonych mniejszych barwnych ilustracji. Ilustracje autorstwa Evelyn Paul (1883-1963) – angielskiej ilustratorki secesyjnej tworzącej pod wpływem prerafaelitów i w stylu przypominającym gotyckie iluminacje. Dekoracyjne barwne tytuły i inicjały i zdobienia marginesów stron. Książka w całości reprodukowana w Internecie: http://www.illuminated-books.com/books/nicolete.htm. **Ilustracja na tabl. 5.** **280.-**

213. WITT Hubert – Meine jüdischen Augen. Graphischer Zyklus von Hermann Naumann. Jiddische Dichtung aus Polen übertragen und zusammengestellt von ... Leipzig 1969. Verlag Philipp Reclam jun. 30,2 cm, s. 132, [8], tabl. 13. opr. oryg. kart., obw., celuloidowa koszulka, futerał kart.

Otarcia i naddarcia futerału, koszulka nieco naddarta w grzbiecie, poza tym stan bardzo dobry.

Wiersze polskich żydów ilustrowane oryginalnymi miedziorytami niemieckiego grafika.

H. Naumann (ur. 1930) jest niemieckim grafikiem i rzeźbiarzem. W 1950 roku został przyjęty jako najmłodszy student do Niemieckiego Stowarzyszenia Artystów Plastyków. Działalność artystyczną rozpoczął jako rzeźbiarz tworzący naturalistyczne rzeźby. Potem ewoluował w kierunku abstrakcji opartej na figurach geometrycznych. Tworzy płaskorzeźby z piaskowca na budynkach w Dreźnie. Ilustruje szereg dzieł wydanych przez Phillipa Reclama Juniora w Lipsku. Od 1950 roku zaczął stosować w swoich pracach technikę graficzną wywodzącą się ze starej, stosowanej jeszcze w XV w. techniki miedziorytu groszkowego. Technika ta polega na wybijaniu puncą punktów i kresek, o różnej wielkości i kształcie na płycie metalowej. Naumann jest jednym z nielicznych artystów na świecie tworzących w tej technice. Prace Naumanna zakupione zostały przez Muzeum Guggenheima w Nowym Jorku i the New Masters Gallery. Starannie wydana książka zawiera 13 oryginalnych całostronicowych odbitek na tablicach oraz jedną na przedniej okładce. Wszystkie grafiki wykonano techniką miedziorytu groszkowego i odbito w kolorze brązowym.

H. Witt, urodzony we Wrocławiu w 1935 r. poeta i wydawca niemiecki, badacz historii polskich żydów i tłumacz poezji z języka jidisz. **260.-**

214. WYSZYŃSKI Stefan – Kreuzweg: Meditationen von ... HAP Grieshaber – Kreuzweg. Berlin [cop. 1967]. Rembrandt Verlag. 38 cm, s. 92 [w tym 14 dwustronicowych oryginalnych barwnych drzeworytów]. opr. oryg. pperg., oryg. zdob. futerał.

Stan bardzo dobry. Ekslibris w odbitce graficznej.

Niezwykły polonik - Polska Droga Krzyżowa – medytacje prymasa Stefana Wyszyńskiego ilustrowane kolorowymi drzeworytami wybitnego niemieckiego grafika. Jeden z 300 luksusowych egzemplarzy oprawnych w półpergamin i podpisanych przez artystę.

Medytacje prymasa Stefana Wyszyńskiego na temat Męki Pańskiej ozdobione barwnymi drzeworytami niemieckiego artysty HAP (Helmut Andreas Paul) Grieshabera (1909-1981). **Drzeworyty** na planszach formatu 37x62 cm przedstawiają po-

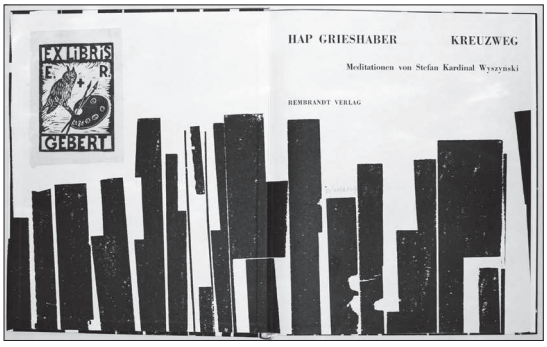

nr 214

szczególne stacje Drogi Krzyżowej. Zostały **odbite** w znanym berlińskim zakładzie graficznym Otto von Holtena **pod osobistym nadzorem artysty**, każdy z kilku klocków drzeworytniczych . Grieshabera uważa się za odnowiciela drzeworytu niemieckiego po II wojnie światowej. Specjalizował się w wielkoformatowym drzeworycie abstrakcyjnym. Jego prace charakteryzuje monumentalizm i nowatorstwo warsztatowe. Początkowo w drzeworytach Grieshabera można było zauważyć wyraźne wpływy Paula Klee i Lyonela Feiningera, po 1955 artysta stopniowo wypracowywał **swój własny, charakterystyczny, postekspresjonistyczny styl**. Innym jego słynnym cyklem jest „Taniec Śmierci" z Bazylei, cykl 40 drzeworytów o oryginalnej stylistyce i kolorystyce. Grieshaber zdobywał liczne nagrody, brał kilkakrotnie udział w słynnych wystawach sztuki nowoczesnej „Dokumenta" w Kassel.
Cały tekst medytacji w jęz. polskim, spis treści i kolofon po niemiecku. Na końcu książki cytaty z Nowego Testamentu odnoszące się do stacji drogi krzyżowej i modlitwy w jęz. ang. George'a Simmonsa oraz esej o historii i znaczeniu drogi krzyżowej w jęz. niem. Fridolina Stiera. **2.400.-**

215. WYSZYŃSKI Stefan, MOLTMANN Jürgen – Der Polnischen Kreuzweg mit Meditationstexten von Stefan Kardinal Wyszyński. Der Kreuzweg der Versöhnung mit Meditationstext von Jürgen Moltmann. HAP Grieshaber – Kreuzwege. Freiburg-Basel-Wien 1979. Herder. 30,8x34,7 cm, s. [72]. opr. oryg. kart.
Stan bardzo dobry. Zaw. 28 całostronicowych barwnych ilustracji i 14 c/b w tekście.
HAP Grieshaber (1909-1981) stworzył dwa cykle barwnych drzeworytów przedstawiających drogę krzyżową: pierwszy w 1967 (tzw. Polska Droga Krzyżowa do medytacji prymasa Wyszyńskiego – patrz wyżej) i drugi w 1969 (tzw. Droga Krzyżowa Pojednania odbita oryginalnie w 70 egzemplarzach). Książka prezentuje barwne reprodukcje obu cykli. **Oryginalny tekst medytacji prymasa Wyszyńskiego przełożył na niemiecki biskup Opola Alfons Nossol.** Medytacje do drugiego cyklu napisał Jürgen Moltmann wybitny niemiecki teolog protestancki i pisarz. Opisana jest dodatkowo historia powstania obu cykli, szczegóły techniczne i ideowe dotyczące pracy artysty. **200.-**

216. ZALESKI Zygmunt L. – O rzeczach błahych i wiecznych. Z drzeworytami Konstantego Brandla. Paryż 1929. Polskie Towarzystwo Przyjaciół Książek. 28,5 cm, s. 65, [5]. brosz., obw.
Grońska 92; SPKL 57. Niewielkie zaplamienie obwoluty na przedniej okładce, wewnątrz stan bardzo dobry. Egz. nierozcięty.
Czwarta publikacja Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Książki w Paryżu, przygotowna pod kierownictwem artystycznym Stanisława Piotra Koczorowskiego. Druk dwubarwny antykwą Didot punktów 11 na welinie z papierni w Arches, wykonała w styczniu 1929 r. firma Société Générale d'Imprimerie et d'Edition w Paryżu w liczbie 500 egzemplarzy, ten bez numeru i bez podpisów członków Prezydium Towarzystwa.
Drzeworytowe winiety rozdziałowe powtarzane na początku nieparzystych stron, winieta przy spisie, godło polskiego Towarzystwa Przyjaciół Książki w Paryżu – razem 27 ilustracji – wykonanych w drzeworycie przez Konstantego Brandla.
Z. Lubicz-Zaleski (1882-1967) – pisarz, poeta, krytyk literacki, pianista, doktor filozofii, wykładowca uniwersytecki, wydawca, dyplomata, przyjaciel Paderewskiego i Sienkiewicza, mecenas licznych artystów polskich i francuskich, więzień Buchenwaldu, intelektualista, który popierał ideę zjednoczonej Europy. Odegrał istotną rolę w rozwijaniu stosunków politycznych i kulturalnych między Polską a Francją w XX w., na rzecz których działał w Paryżu od 1912 roku.
Polskie Towarzystwo Przyjaciół Książki powstało w Paryżu w 1924 r. Stworzyło je grono ludzi zakochanych w pięknie druku, spotykające się zwyczajowo w Café Mahien przy bulwarze Saint-Michel. Bywał wśród nich Brandel, który został członkiem zarządu Towarzystwa. Zaprojektował też znak graficzny Towarzystwa – ciętego w drewnie Pegaza, który zdobił będzie okładki niemal wszystkich druków PTPK – i ilustrował dwie spośród sześciu wydanych do roku 1939 przez Towarzystwo książek, w tym utwór Zygmunta Zaleskiego „O rzeczach błahych i wiecznych". „Biuletyn PTPK" najżywiej śledził też poczynania artystyczne i sukcesy Brandla, również w latach powojennych. Po wojnie wystawiał głównie pod auspicjami PTPK i w galeriach zagranicznych. **240.-**

217. ZWEIG Arnold – Das ostjüdische Antlitz von … zu zweiundfünfzig Zeichnungen von Hermann Struck. Berlin 1922. Welt-Verlag. 24,5 cm, s. 176. opr. ppł. z epoki.
Stan dobry. Zaw. 52 całostronicowe litografie w tekście.

Oblicza wschodniego żydostwa – obrazy minionego świata – owoc współpracy żydowskiego grafika z żydowskim pisarzem.
W czerwcu 1917, rok przed końcem I wojny światowej, urodzony w Głogowie słynny żydowski pisarz Arnold Zweig (1887-1968) i żydowski artysta grafik Hermann Struck (1876-1944) pełnili służbę na niemieckim froncie wschodnim na terenach dzisiejszej Litwy, na przedmieściach Kowna w dziale prasowym armii niemieckiej. Obaj twórcy postanowili utrwalić obrazy z życia społeczności żydowskiej w Wilnie, w małych miasteczkach na kresach dawnej Rzeczypospolitej. Zweig opisał życie w stetlach z sympatią i zrozumieniem próbując obalić mit istniejący wśród żydów w Niemczech, że żydzi na wschodzie są niecywilizowanym, pozbawionym kultury społeczeństwem. Struck, mistrz litografii, oszczędnymi ruchami kredki narysował portrety dzieci, młodych i starych kobiet, mężczyzn w różnym wieku, żydów przy pracy, przy lekturze, podczas modlitwy. Tekst Zweiga wydany najpierw w odcinkach w piśmie Martina Bubera „Der Jude" wywołał dużą dyskusję. Doczekał się dwóch wydań książkowych. Litografie powstały pod nadzorem artysty w 1918 r. **Współpraca autora z artystą dała w efekcie dzieło harmonijne – okno do świata, który już nie istnieje. 280.-**

218. ŻEROMSKI Stefan – Powieść o udałym Walgierzu. **Zdobił Zygmunt Kamiński**. Warszawa-Kraków 1926. Wydawnictwo J. Mortkowicza, Towarzystwo Wydawnicze. 29 cm, s. [4], 67, [3]. opr. oryg. pł. złoc.
SPKL 191. Krawędzie okładek nieco pożółkłe, wewnątrz stan bardzo dobry. Całostronicowe ilustracje, winiety, inicjały Zygmunta Kamińskiego. Patrz też poz. 642. **240.-**

219. ŻEROMSKI Stefan – Le roman de Walgour. Traduit par St. Dunin-Karwicki. **Ilustré par Z. Kamiński.** Varsovie-Cracovie 1923. J. Mortkowicz, Towarzystwo Wydawnicze. 30,5 cm, s. [4], 69, [3], tabl. 7. brosz., koszulka ochronna.
Koszulka naddarta i nadkruszona, niewielkie naddarcia kilku kart, poza tym wewnątrz stab dobry. Egz. częściowo nierozcięty. Naklejki księgarni polskiej w Nowym Jorku. Francuski przekład „Powieści o udałym Walgierzu".
Inicjały, przerywniki i całostronicowe ilustracje w drzeworycie Zygmunta Kamińskiego. Wydano 150 egz. na papierze mirkowskim, ten nr 120. **240.-**

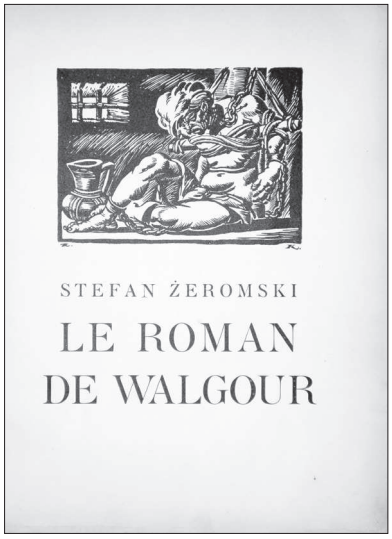

nr 219

nr 220

220. ŻEROMSKI Stefan – Puszcza Jodłowa. Cztery plansze, okładkę, inicjał i zakończenie wykonał w drzeworycie Władysław Skoczylas. Warszawa-Kraków 1926. Wydawnictwo

J. Mortkowicza. 29,5 cm, s. 28, [4], tabl. 4. **opr. luksusowa skóra złoc.** z zach. okł. brosz.
Grońska 502; SPKL 343. Niewielkie otarcia grzbietu i narożników oprawy, poza tym stan bardzo dobry. Ekslibris Feliksa Siedleckiego autorstwa O. Herschdörfera (1922 r.). Obca dedykacja na pierwszej, dodatkowej czystej karcie dla Feliksa Siedleckiego. Wydanie II ilustrowane na bezdrzewnym papierze mirkowskim. Egz. nr 107. Karta tytułowa w druku dwubarwnym – zielonym i czarnym.
Jedna z najpiękniej wydanych książek Żeromskiego, efektownie oprawiona przez krakowskiego introligatora.
Tablice z drzeworytami W. Skoczylasa przesłonięte bibułkami ochronnymi (brak jednej bibułki). **Oprawa Roberta Jahody** (złoc. sygnatura na tylnej wyklejce „R. Jahoda, Kraków 1927"): grzbiet płaski, wyokrąglony, z pięcioma poprzecznymi poczwórnymi złoc. liniowymi; na przedniej okładce złoc. tytulatura oraz stylizowany las w postaci trzech rzędów zgeometryzowanych drzew, przy poziomych krawędziach poczwórne złoc. liniowe; tylna okładka z podobnym złoceniem liniowym oraz stylizowanymi złoc. dwoma chartami (?); wyklejki marmoryzowane. Piękny przykład kunsztu artystycznego R. Jahody.
Ilustracja na tabl. 15. **3.600.-**

221. ŻEROMSKI Stefan - La Vistule. Traduit par St. Dunin-Karwicki. Illustré par Z. Kamiński. Warszawa-Kraków 1924. J. Mortkowicz, Towarzystwo Wydawnicze. 30 cm, s. [6], 45, [1]. brosz.
SPKL 192. Brak tylnej okładki, grzbiet oklejony papierem, niewielkie zabrudzenia. Egz. nieobcięty. Podpis własn. Wydano 150 egz., ten nr 137, **z podpisem autora.** Okładka, całostronicowe ilustracje oraz winiety autorstwa Zygmunta Kamińskiego. **240.-**

Teki graficzne

222. ALBUM artystyczne 1887. Z. 2. Kraków 1887. Zjednoczone Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych. 48,5 cm, tabl. 4. oryg. teka kart.
Dwie heliograwiury ze śladami zawilgocenia, niewielkie zabrudzenia teki.
Zaw. reprodukcje 5 obrazów: Juliana Fałata „Na statku" (chromolitografia), Jana Matejki „Pieśń" (drzeworyt), Kazimierza Pochwalskiego „J. I. Kraszewski" (heliograwiura), Michała Pociechy „Po kolędzie" (fotodruk) i Piotra Stachiewicza „Nowicjuszka" (heliograwiura). Na przedniej okładce ładna, secesyjna kompozycja Piotra Stachiewicza. **120.-**

223. BANACH Andrzej – Dziewięciu grafików. Kraków 1958. Tow. Miłośników Książki. 31,7 cm, s. 53, [6]. brosz.
Niewielkie otarcia przedniej okładki, tylna okładka nieco zakurzona, wewnątrz stan dobry. Wydano 900 egz., ten nr 485.
W ramach paginacji **18 całostronicowych drzeworytów** odbitych z oryginalnych klocków: Jerzego Bandury (Kino, Kolarz), Stefanii Dretler-Flin (Nawałnica, Lato), Bogny Krasnodębskiej-Gardowskiej (Ślask, Powódź), Heleny Krażowskiej-Knotowej (Kąpiel, Bułgaria), Leona Kosmulskiego (Skały, Tyniec), Adama Młodzianowskiego (Teatr, Fregata), Stanisława Töpfera (Chopin, Zbieracz), Mieczysława Wejmana (Samotni, Przebudzenie), Krystyny Wróblewskiej (Idylla, Mater dolorosa). Na pozostałych kartach życiorysy artystów. **180.-**

224. DANIELL William – Interesting Selections from Animated Nature, with Illustrative Scenery; designed and engraved by ... Vol. 1. London [1812?]. Printed for T. Cadell and W. Davies. 28,5x39,4 cm, s. [6], tabl. 60. opr. psk.z epoki.
Otarcia oprawy, miejscami zażółcenia papieru i niewielkie zaplamienia. Do kompletu brak t. 2.
Album z podobiznami przedstawicieli fauny i flory ukazanych w swoim środowisku naturalnym. Ryciny wykonano w technice akwatinty i akwaforty, ilustracje umieszczono w ozdobnych rytowanych ramkach, każdej planszy towarzyszy jedna karta opisu. Ilustracje pokazują m.in.: zebry, rekina, lasy namorzynowe, wieloryba, wielbłądy, hipopotama, bananowce, palmy kokosowe, lwa, kameleona, pelikana, bambu-

sy, słonia, skorpiona, a także wnętrze kopalni soli (w tekście wspomniana Wieliczka).
W. Daniell (1769-1837) – słynny w swojej epoce malarz marynista, pejzażysta i **jeden z mistrzów akwatinty przełomu XVIII i XIX w**. Szczególny sukces odniosły jego akwatinty z Indii i Cejlonu. **1.200.-**

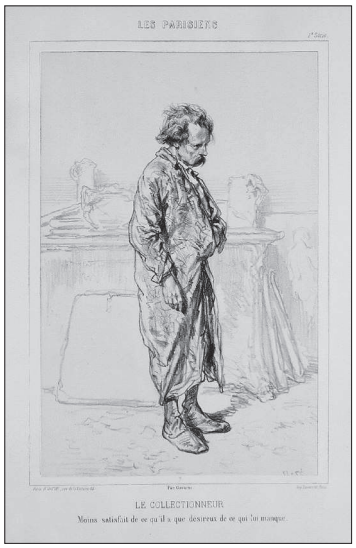

nr 225

225. GAVARNI – Les Parisiens. Paris 1857. H.Gache. ca 45x32 cm, k. [1], tabl. 12.
Pieczątki majątku Worniany, podpisy: na karcie tyt. „Osiecimska" i na ostatniej karcie „Matylda Czapska". Karta tyt. i część plansz po fachowej konserwacji marginesów. Stan dobry. Teka 12 litografii na papierze chińskim naklejonych na podkłady. Litografie form. 29,5x19,2 na podkładach 44x30,5 cm. Piękne odbitki.
Gavarni postanowił sportretować Paryżan raczej z biedniejszych warstw społecznych: jest i dozorca, portierka, sprzedawca ze sklepu spożywczego, handlarz ołówków, handlarka ryb, praczka, sprzątacz, który twierdzi, że „Paryż jest ładny, ale nie jest czysty…". Jest zadowolony młody człowiek najwyraźniej mający dużo wolnego czasu, którego artysta nazwał: „prywatny inspektor robót publicznych" i wreszcie zmartwiony kolekcjoner „mniej zadowolony z tego, co posiada a bardziej pożądający tego, czego mu brakuje".
Rzadka, atrakcyjna teka Paula Gavarniego wł. Sulpice-Guillaume Chevaliera (1804-1866) francuskiego rysownika i karykaturzysty, jednego z najlepszych satyryków swoich czasów. **600.-**

226. GROTTGER Artur – Album Grottgera. I. Padoł płaczu („Wojna"), II. Polonia, III. Lituania. Wiedeń [po tekście 1888]. Nakładca Fr. Bondy. 51,3x36 cm, szp. 8, 6, s. [5], tabl. 26. oryg. teka pł. bogato zdob.
Wyraźne otarcia teki, grzbiet i skrzydełka teki nieco naddarte, załamania kart z tekstem, niewielkie ślady zawilgocenia niektórych plansz. Teka ciemnozielona.
Trzy cykle Grottgera we wspólnej tece. „Wojna": 11 heliograwiur odbitych u V. Angera w Wiedniu na papierze chińskim i naklejonych na podkład; „Polonia": 9 heliograwiur odbitych na papierze chińskim i naklejonych na podkład; „Lituania": 6 heliograwiur odbitych u J. Blechingera w Wiedniu na papierze chińskim i naklejonych na podkład. Przednia okładka przedstawia wnętrze XIX wiecznej pracowni malarskiej. Złocony tytuł umieszczono na sztalugach a adres wydawcy na okładce teki z rysunkami. Meble, rośliny i akcesoria tłoczone, srebrzone i malowane. Na palecie malarskiej tłoczone nazwisko autora projektu okładki Hugo Stroehla (1851-1919), austriackiego rysownika i grafika książki. **800.-**

227. GROTTGER Artur – Album Grottgera. IV. Wieczory zimowe. Wiedeń [po tekście 1892] Nakładca Fr. Bondy. 51,3x36 cm, s. [2], tabl. 29. oryg. teka pł. bogato zdob.
Zaplamienia tylnej okładki, brak poziomych skrzydełek teki, otarcia i naddarcia grzbietu teki, załamania marginesów karty z tekstem, brak jednej planszy.
Tablice odbito w heliograwiurze u R. Austa III w Wiedniu na chińskim papierze i naklejono na podkład. Kompozycja na przedniej okładce – jak wyżej. Teka zawiera następujące plansze: Portret własny Artura Grottgera, Portret malarza Tepy, Głowa starca, Pod figurą, Cygan, Ślepy grajek, Zygmunt August i Barbara, Laguny weneckie, Pielgrzym, Kolenda, Przed grobowcem Kościuszki, Pod murami więzienia, Bajki, Na chórze, Przygody wojenne, Kometa - motyw wykończony w serii Wojna, Ogród Saski - rok 1861, Podczas bitwy, Pościg wśród walki, Na bagnety, Po walce, W drodze do Syberii, Pochód na Syberyę, Ciosanie krzyża, W Syberyi.
Zesłaniec na Sybir Wacław Lasocki pisał o syberyjskich szkicach Grottgera: „obie te grupy wprawiły mnie w zachwyt i podziw, przypominając żywo smutne chwile wygnania. Nie mogłem zdać sobie sprawy skąd mógł nasz genialny rysownik przeczuć sceny, których nie był ani uczestnikiem ani świadkiem". **640.-**

228. GROTTGER Artur – **Padół łez (Wojna) w 11 obrazach (heliograwury).** Kraków [188-?]. Adam Kaczurba. 47 cm, s. [4], tabl. 11. oryg. teka pł. bogato zdob.
Stan bardzo dobry. **Piękny egzemplarz!!!** Ryciny heliograwiurowe odbite u Paulussena w Wiedniu na chińskim papierze i naklejone na podkład, plansze przekładane bibułkami ochronnymi (na niektórych planszach nieznaczne jasnobrązowe plamki na marginesach). Oryginalna teka z jasnobrązowego angielskiego płótna, bogato zdobiona w duchu secesji. Na przedniej okładce teki mylne nazwisko artysty: „Grotger". Tekst objaśniający do rycin pióra A. Kaczurby. Rzadkie w tak dobrym stanie zachowania!
Tytuły plansz po polsku na karcie tytułowej oraz pod kompozycjami w trzech językach: polskim, francuskim i niemieckim. „Przygotowując wydanie 'Wojny' Grottgera [Kaczubra] reklamował swoje wydawnictwo jako lepiej wykonane i tańsze, niż cykle grottgerowskie wydawane w Wiedniu przez F. Bondy'ego, co spowodowało polemikę z Bondym, w której zabrał głos m.in. J. Matejko" (SPKP 385-386).
Ilustracja na tabl. 15. **1.200.-**

229. GROTTGER Artur – **Warszawa w roku 1861.** Kraków 1891. Wyd. siostry Artura Grottgera. 45 cm, tabl. 7. brosz.
Na większości plansz nieznaczne zaplamienia marginesów, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz!** Tablice w heliograwiurze, odbite u Paulussena w Wiedniu na chińskim papierze i naklejone na kartonowy podkład, plansze przekładane bibułkami ochronnymi. Tytuły plansz po polsku na okładce broszurowej oraz (czasem nieco odmienne) po francusku i polsku na tablicach pod kompozycjami.
Teka obrazuje Warszawę w okresie demonstracji patriotycznych i carskich represji poprzedzających wybuch powstania styczniowego. W lutym 1861 miały miejsce w Warszawie demonstracje w 30-tą rocznicę bitwy o Olszynkę Grochowską. Wojsko rozpędzało manifestacje i strzelało do tłumu. Pogrzeby zabitych w trakcie manifestacji zamieniały się w kolejne starcia ludności Warszawy z władzami carskimi. 8 IV 1861 w trakcie pogrzebu Sybiraka Ksawerego Stobnickiego na Placu Zamkowym w Warszawie w wyniku ostrzelania tłumu zginęło 100 osób. **Plansza „Na Placu Zygmunta" (opisana na okładce brosz. jako „Pod kolumną Zygmunta (ugodzony)") ukazuje te wydarzenia. Andrzej Wajda poświęca tej tece, a w szczególności tej planszy swoje wspomnienie pierwszych artystycznych wzruszeń z dzieciństwa.** **360.-**

230. KOLB Alois – Aus den Karpathen und Ostgalizien. Mit dem Korps Hofmann. Wien 1917. Kunstverlag A. Schroll. 38 cm, s. [16], tabl. 44 [w tym 6 barwnych]. oryg. teka perg., futerał kart.
Thieme-Becker 21/22, s. 220. Otarcia i zaplamienia futerału, poza tym stan bardzo dobry. Tekst i plansze luzem w tece wiązanej tasiemkami. Zaw.: tekst, frontispis, 37 tablic w litografii (c/b i kolorowej, w passe-partout), 6 tablic z barwnymi reprodukcjami naklejonymi na kartonowe podkłady, zabezpieczonych bibułkami ochronnymi. Tekst wstępny napisał Berthold Viertel. Ekslibris.
Front wschodni w Karpatach i Galicji Wschodniej w oczach artysty i żołnierza. Jeden z 50 luksusowych egzemplarzy z 12 podpisanymi przez artystę oryginalnymi barwnymi litografiami.

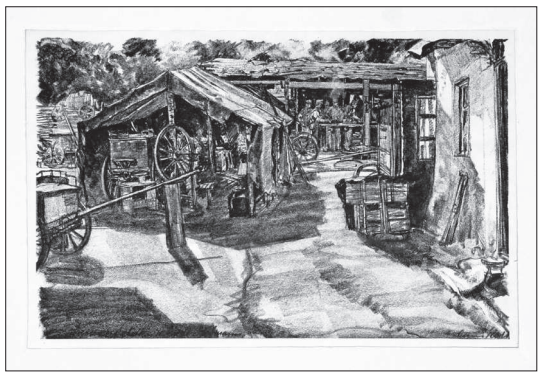

nr 230

Teka wykonana przez austriackiego żółnierza, zawiera widoki z terenów działań wojennych: sceny z przemarszów, życia obozowego, budowy umocnień, posterunków. Duża część tablic pokazuje wioski i miasteczka wschodniej Galicji, ich zabudowania i zniszczenia wojenne m.in. **Podhajce (synagoga, zniszczony browar i plac treningowy)**, Michailowka, Makowka, Kotusow, Tatrowka, Sosnów nad Strypą i inne.
Oferowany egzemplarz wydrukowany na „cesarskim" papierze japońskim nosi numer 15. Jest jednym z luksusowej serii 50 egzemplarzy oprawnych w pergaminową tekę, w której, oprócz podpisu w kolofonie, **artysta podpisał wszystkie 12 oryginalnych, barwnych litografii** zawartych w tece.

A. Kolb (1875-1942) – studia malarskie ukończył w Monachium. Był bardzo płodnym i popularnym w swoim czasie ilustratorem, projektował m.in. niemieckie znaczki pocztowe. W czasie I wojny światowej służył w armii austriackiej. Stąd jego wojenne karpackie grafiki są studiami z natury. **320.-**

231. KOSSAK Juliusz – Album obrazów historycznych. Wiedeń [po tekście 1891]. Nakładca Franciszek Bondy. 51,2x36 cm, s. [4], tabl. 11. opr. oryg. teka pł. bogato zdob.
Teka zakurzona i zaplamiona, załamania krawędzi karty z tekstem, załamanie narożnika jednej tablicy, zaplamienia marginesów jednej planszy. Brak jednej tablicy („Andrzej Fredro uwalnia jeńców"). Oprawa: płótno ciemnożółte, teka wykonana przez wiedeńskiego introligatora K. Scheibe, wg projektu F. Blechingera, tłoki z płyty C. Köystranda (patrz W. Łysiak „Empireum", War. 2004, s. 81). Tablice w heliograwiurze: Władysław Łokietek pod Płowcami, Janusz Tyszkiewicz prowadzi hufce przez Dźwinę, Stanisław Fredro pod Smoleńskiem, Elekcya Jana Kazimierza, Jan Czarnecki [właśc. Stefan Czarniecki] przechodzi Wisłę, Jan III Sobieski pod Wiedniem, Król Sobieski i wojewoda Matczyński, Revera Potocki, Wjazd posła polskiego do Stambułu, Książe Józef Poniatowski, Hasło i Odzew. **Nieczęste. 640.-**

232. MATEJKO Jan – Kazanie Skargi. Tekst Tadeusza Jaroszyńskiego. Warszawa 1913. Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych w Królestwie Polskiem. 49 cm, s. 16, tabl. 6. brosz.
Załamania tylnej okładki, blok nieco poluźniony, grzbiet nadpęknięty. Przednią okładkę zdobią florystyczne elementy w oliwkowym kolorze na szarym tle. Tablice odbito w heliograwiurze.
„Kazanie Skargi" to ważny obraz w twórczości mistrza Jana Matejki. Został wystawiony w Salonie Paryskim w roku 1864 i zdobył wielki złoty medal, co zwróciło powszechną uwagę na osobę autora, mającego wówczas zaledwie 26 lat. Obraz został namalowany tuż po załamaniu powstania styczniowego, w którym wzięli udział dwaj bracia Matejki. Matejko często rozdawał swoje obrazy, a jeśli je sprzedawał, to nie żądał za nie zbyt wiele. Hrabia Maurycy Potocki z Zatora zapłacił Matejce zaledwie 10 tys. złr. za „Kazanie Skargi". Do postaci Skargi pozował Matejce Michał Szweycer, były uczestnik powstania listopadowego i towiańczyk. Ze wstępu dowiadujemy się, że to, co artysta przedstawił na obrazie nie jest wizerunkiem żadnego z głośnych ośmiu kazań sejmowych Skargi, które wygłaszał słynny kaznodzieja w czasie sejmu warszawskiego w roku 1577 w kościele św. Jana. Scena namalowana przez Matejkę ma za tło architekturę kaplicy św. Stanisława w katedrze krakowskiej. Przepiękne plansze w heliograwiurze pokazują cały obraz i pięć szczegółów: Skarga, Radziwiłł-Zebrzydowski-Stadnicki, Anna Jagiellonka i Halszka Ostrogska, Zygmunt III, Jan Zamoyski. Rok 2012 został ogłoszony przez Sejm RP rokiem Skargi. **220.-**

233. MATEJKO Jan – Ubiory w Polsce 1200-1794. Wyd.II. Kraków 1875. Nakładem Jana Matejki. Odbito w litogr. M. Salba. 56x45 cm, karta tyt., tabl. 10. brosz. wt.
Banach 731. Uszkodzone okładki, niektóre plansze zaplamione na odwrocie, niektóre z naddarciami krawędzi. Każda tablica (form. 56,4x85 cm), także karta tytułowa, złożona na pół i przy pomocy papierowej listwy połączona z pozostałymi. Tablice odbite techniką litograficzną.
Pomnikowe dzieło polskiej kostiumologii. Obejmuje czasy od panowania Bolesława Wstydliwego do Stanisława Augusta Poniatowskiego. Wyd.I ukazało się w 1860, w późniejszych latach wydano jeszcze trzecią i czwartą edycję (w znacznie mniejszym formacie). Każda tablica zawiera dziewięć grup ukazujących typowe dla danego okresu stroje: uczonych, duchowieństwa, chłopów („czasem i żydów"), szlachty, króla i dworu, mieszczan, rycerstwa, magnatów, członków cechów i bractw. **420.-**

234. MIASTA polskie. Drzeworyty 9 grafików. Kraków 1949. Książka i Wiedza. 21,2x28 cm, tabl. 15. oryg. teka kart.
Teka nieco otarta, podklejona w grzbiecie, jedna plansza pożółkła, niewielkie zaplamienia górnego marginesu kilku plansz.
Teka graficzna krakowskiej grupy „9 grafików".
Oryginalne odbitki z klocków drzeworytowych wydane w nakł. 3.370 egz. Zaw. prace: Jerzego Bandury (drzeworyt okładkowy), Stefanii Dretler-Flin (Kraków, Lublin), Leona Kosmulskiego (Białystok, Gdańsk), Bogny Krasnodębskiej-Gardowskiej (Katowice, Bydgoszcz), Heleny Krażowskiej-Knotowej (Szcecin, Olsztyn), Adama Młodzianowskiego (Kalisz, Jelenia Góra), Stanisława Töpfera (Poznań, Łódź), Mieczysława Wejmana (Wrocław) i Krystyny Wróblewskiej (Warszawa, Toruń). **120.-**

235. REZNICEK F. von – Unter vier Augen. München 1908. Albert Langen. 40,5 cm, s. [3], tabl. 30. opr. oryg. pł. zdob.
Niewielkie zaplamienia tylnej okładki, wyklejki pęknięte w grzbiecie, wewnątrz stan dobry. Na przedniej okładce podtytuł „Reznicek-Album".
Na tablicach, w większości wielobarwnych, scenki rodzajowe o frywolnym charakterze z krótkimi podpisami. Interesujący przykład ilustracji późnej secesji wiedeńskiej. **180.-**

236. STRYJEŃSKA Zofia – Tańce polskie. 11 wielobarwnych rotograwjur. Słowo wstępne napisał Artur Schroeder. Kraków [cop. 1929]. Druk i nakład Drukarni Narodowej w Krakowie. 40,5 cm, s. [11], tabl. barwnych 11. oryg. teka pł. złoc.
Stryjeńska MNK VI.I.I.24. Niewielkie otarcia i zarysowania teki, naddarcie (ok. 2 cm) grzbietu, niewielkie zabrudzenia kart z tekstem, poza tym ładny egzemplarz. Każda plansza przesłonięta bibułką z nadrukowanym tytułem i fragmentem zapisu nutowego.
Jedna z najbardziej cenionych i popularnych tek Zofii Stryjeńskiej. Artystka przedstawiła taneczne pary w strojach ludowych z różnych regionów Polski. Prezentowane tańce: góralski, krakowiak, kołomyjka, kujawiak, mazur, oberek, polka, polonez, zbójnicki i żydowski. Artur Schroeder we wstępie podkreśla wartość dokumentalną przedstawionych strojów i walory artystyczne kompozycji Stryjeńskiej. Przykłady nutowe w opracowaniu muzykologa Zdzisława Jachimeckiego, okładka zaprojektowana przez B. Krzyżanowską. **Ilustracja na tabl. 6.** **1.800.-**

TOPOLSKI Feliks – Topolski's Chronicle. Londyn. Printed by K. & C. Bednarczyk.
Opus magnum wybitnego polskiego malarza przebywającego od 1935 r. poza granicami kraju. W l. 1953-1979 skrupulatnie dokumentował życie społeczne i kulturalne Wielkiej Brytanii i licznie odwiedzanych przez siebie krajów na wszystkich kontynentach. Portretował znane osobistości ze świata polityki i filmu, pisarzy, artystów, często w nieoficjalnych okolicznościach, dawał rysunkowe sprawozdania z ważnych uroczystości (jak choćby koronacja królowej Elżbiety), charakterystyczną, niecierpliwą kreską utrwalał sceny uliczne swojego Londynu, gdzie mieszkał i odległych zakątków Azji, Ameryki, Europy. Poszczególne numery „Kroniki" stanowiące cztery strony złożonego na pół arkusza folio, ukazywały się w rytmie dwutygodniowym w ograniczonym nakładzie. Wiele numerów artysta łączył odbijając wielkoformatowe kompozycje na nierozciętych arkuszach. Każdy rok wydawnictwa (poza pierwszym) składał się z 24 numerów, prenumeratorzy otrzymywali kartonową tekę i z reguły dwie karty ze spisem zawartości rocznika. Prezentowane poniżej tomy posiadają oryginalne kartonowe teki z nadrukiem tytułowym, kryjące wewnątrz wielobarwne plansze z litografowanymi rysunkami artysty.
Dzieło Topolskiego, będące oryginalnym i unikatowym przedsięwzięciem artystycznym, obecne jest w najpoważniejszych zbiorach sztuki współczesnej jako dzieło sztuki i zarazem plastyczny opis trzeciego ćwierćwiecza XX w.
Teki form. ca 51x32,5 cm, pojedynczy numer form. 46x58,5 cm (po złożeniu 46x29,3 cm).

237. Vol. 1. 1953.
Otarcia teki, uszkodzenia grzbietu, niewielkie załamanie jednej planszy. Komplet 12 numerów (1-12) oraz karta ze spisem rysunków i dwie karta reklamowe zachęcające do prenumeraty „Kroniki". Zaw. m.in. rysunki z koronacji królowej Elżbiety, portrety W. Churchilla, ilustracje z Hiszpanii, z pokazu koni, wizerunki typów londyńskich. **680.-**

238. Vol. 3. 1955.
Otarcia i zaplamienia teki, uszkodzenia grzbietu, załamanie dwóch plansz. Komplet 24 numerów (37-60 w numeracji ciągłej) i dwie karty ze spisem rysunków. Zaw. m.in. poemat „The Song of Business" Johna Neya, rysunki z podróży dookoła świata (Chiny, Japonia, USA. Meksyk, Brazylia), portret papieża, P. Picasso, M. Dietrich, amerykańskich kongresmenów, ubiory modnych Brytyjczyków. **1.200.-**

239. Vol. 4. 1956.
Niewielkie otarcia teki, załamanie jednej planszy, niewielkie otwory w narożnikach wielu plansz. Komplet 24 numerów (61-84 w numeracji ciągłej) i dwie karty ze spisem rysunków. Zaw. m.in.: rysunki z podróży dookoła świata (Szwajcaria, Irlandia), portrety Chruszczowa i Bułganina podczas ich pobytu w Londynie, portrety G. B. Shawa, relację z prezydenckiej kampanii wyborczej w USA, podobizny S. Lumeta, T. Capote'a, S. Dali i A. Rubinsteina. **1.200.-**

240. Vol. 6. 1958.
Stan dobry. Tom winien zawierać dwie karty ze spisem rysunków i 24 numery (109-132 w numeracji ciągłej), **brak nr. 7-8, 15, 19-20, 22** (115-116, 123, 127-128, 130). Zaw. m.in.: rysunki z londyńskich klubów studenckich, portrety M. Gandhi'ego, ilustracje z Chin. **720.-**

241. Vol. 7. 1959.
Stan dobry. Tom winien zawierać dwie karty ze spisem rysunków i 24 numery (133-156 w numeracji ciągłej), **brak nr. 3-4** (135-136). Zaw. m.in.: rysunki z Kopenhagi, Watykanu i z Francji, duży cykl ilustracji z Afryki. **800.-**

242. Vol. 9. 1961.
Stan dobry. Komplet 24 numerów (181-204 w numeracji ciągłej) i 2 egz. dwustronicowej reklamy wydawnictwa (brak spisu rysunków?). Zaw. m.in.: portret O. Klemperera, rysunki z St. Morritz, z Niemiec, z Konga, rysunki teatralne. **1.200.-**

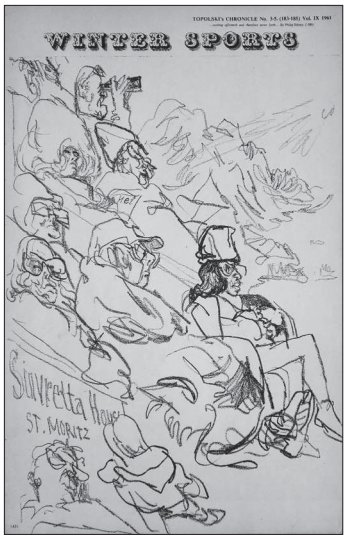

nr 242

nr 243

243. Vol. 10. 1962.
Załamania kart ze spisem rysunków, poza tym stan dobry. Tom winien zawierać dwie karty ze spisem rysunków i 24 numery (205-228 w numeracji ciągłej), **brak nr. 8 i 22-24** (220 i 226-228). Zaw. m.in.: rysunki z Konga, z Polski (tu widoki z Warszawy, Kazimierza Dolnego, Krakowa, Płocka, portret A. Słonimskiego), z Moskwy i Leningradu. **780.-**

Książki dla dzieci

244. ANDERSEN Hans – Fairy Tales. Illustrated by Kay Nielsen. London [1924]. Hodder and Stoughton, Limited. 29 cm, s. 197, tabl. 16. opr. oryg. pł. złoc.
Otarcia i zaplamienia oprawy, niewielkie zaplamienia wyklejek, poza tym wewnątrz stan dobry. Przednia okładka z tłoczonym w złocie portretem Andersena na tle wschodzącego słońca, między dwoma dużymi drzewami; wyklejki dekorowane stylizowanymi sercami i aniołami. Wszystkie tablice z kartami ochronnymi.
Książka zawiera szesnaście opowieści światowego klasyka baśni dziecięcej Duńczyka Hansa Christiana Andersena (1805-1875), m.in.: Mały Klaus i duży Klaus, Księżniczka na ziarnku grochu, Pasterka i kominiarczyk, Królowa śniegu, Słowik, Świniopas, Ole Zmruż-oczko, Szyjka od butelki.

Kay Rasmus Nielsen (1886-1957) uważany jest obok Arthura Rackhama i Edmunda Dulaca za mistrza ilustracji książkowej. Jako student Akademii Sztuk Pięknych Nielsen był pod wielkim wpływem japońskich drzeworytników Hokusai i Utamaro oraz brytyjskiego artysty Aubrey Beardsleya. Ostatnie 20 lat życia pracował dla Walta Disneya. Nad rycinami do baśni Andersena pracował od 1912 do 1924 r. Oprócz 16 kolorowych stworzył ponad 40 c/b ilustracji. Sztuka Nielsena pozostając pod wpływem sztuki japońskiej i stylistyki Aubrey Beardsleya nosi także cechy art-deco, a prezentowane tu „Baśnie" należą do najbardziej poszukiwanych jego ksiażek. **180.-**

245. [EZOP]. Aesop's Fables Literally Translated from the Greek by the Rev. Geo. Fyler Townsend M.A. [pol. „Bajki Ezopa wiernie tłumaczone z greckiego"]. With one hundred and fourteen illustrations, designed by Harrison Weir, and engraved by J. Greenaway. Chicago-New York 1886. Belford, Clarke & Co. 19 cm, s. LVI, [31]-288. opr. oryg. pł. zdob.

Okładki nieco otarte, wewnątrz stan dobry. Nieliczne zapiski na ostatnich kartach. Obca dedykacja. Ekslibris.

Na przedniej okładce wśród bogatej ornamentyki wytłoczony po angielsku cytat z Thomasa Carlyle'a „Niech błogosławieństwo spłynie na głowy Cadmusa, Fenicjan lub tego ktokolwiek to był, kto wynalazł książki.". Dobry przykład klasycznej wydawniczej wiktoriańskiej oprawy.

Zbiór poprzedzony obszernym wstępem na temat bajek Ezopa i historii ich wydań oraz biografią autora. Na końcu alfabetyczny wykaz bajek. Książka zawiera 350 bajek ilustrowanych 114 drzeworytami według rysunków cenionego wiktoriańskiego ilustratora Harrisona Weira, wyrytowanymi przez J.Greenawaya.

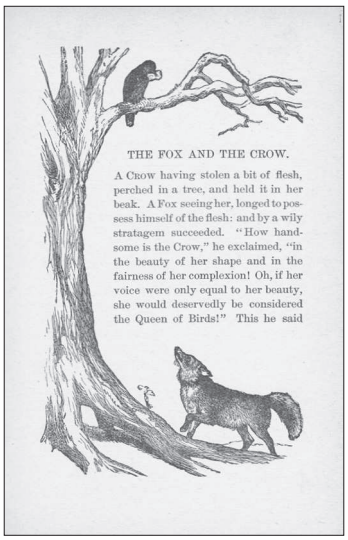
THE FOX AND THE CROW.

A Crow having stolen a bit of flesh, perched in a tree, and held it in her beak. A Fox seeing her, longed to possess himself of the flesh: and by a wily stratagem succeeded. "How handsome is the Crow," he exclaimed, "in the beauty of her shape and in the fairness of her complexion! Oh, if her voice were only equal to her beauty, she would deservedly be considered the Queen of Birds!" This he said

nr 245

H. Weir (1824-1906) – niezwykle popularny wiktoriański ilustrator specjalizujący się w naturalistycznych rysunkach zwierząt. Ma kilka poświęconych sobie stron w Internecie. Jest wydawany w reprintach po dzień dzisiejszy. Oprócz działalności artystycznej zajmował się hodowlą kotów i był organizatorem pierwszego pokazu kotów rasowych w Pałacu Kryształowym w Londynie w 1871 r. **140.-**

246. GRIMM [Wilhelm], GRIMM [Jakob] – Die Kinder- und Hausmärchen der Brüder Grimm. Bd. 1-2. Mit farbigen Illustrationen von Karl Fischer. Berlin 1957. Der Kinderbuchverlag. 21,3 cm, s. 187, [5], tabl. 8; 181, [3], tabl. 8. opr. oryg. ppł.

Stan dobry. Barwne ilustracje na każdej okładce.

Wraz z kompozycjami na okładkach **20 niezwykle kolorowych ilustracji do bajek braci Grimm.** Ilustrator, Karl Fischer urodził się w 1921 r. w Chorzowie-Batorym. Ozdobił ponad 400 książek. Uważany jest za najpopularniejszego ilustratora książek dla dzieci działającego w NRD. Jego plansze do bajek Grimma są szczególnie cenione. **120.-**

247. HUDSON Alma – Peter Rabbit and the Fairies. Pictured by Richard Hudson. New York [cop. 1921]. Cupples & Leon Company. 15,8 cm, s. 48. opr. oryg. kart.

Bardzo niewielkie otarcia grzbietu, nieznaczne zaplamienia wewnątrz, stan dobry. Podpis własn.

Czwarta w kolejności książeczka serii z przygodami Królika Piotrusia przeznaczonej dla młodszych dzieci. Tekst drukowany dużą czcionką, osiem całostronicowych barwnych ilustracji, wiele mniejszych, c/b. **Ilustracja na tabl. 16.** **120.-**

248. KOŁAKOWSKI Leszek – Kto z was chciałby rozweselić pechowego nosorożca. Ilustr. Krab [pseud.]. [Kraków] 1986. Oficyna Literacka. 18,8 cm, s. [2], 14, tabl. 4. brosz.

Brzeski 1802; Federowicz 2323. Stan bardzo dobry. Książka wydana w drugim obiegu wydawniczym. **Jedna z niewielu książek „podziemych" z barwnymi ilustracjami.**

Ta dziecięca bajka powstała w 1966 r. i przeznaczona była dla córki autora. Złożona w wydawnictwie nie doczekała się publikacji; cenzura PRL-owska skutecznie zablokowała możliwość jej wydania drukiem. Dopiero 20 lat później ktoś (nie autor) odnalazł tekst w archiwum i opublikował go poza kontrolą cenzorską. Książka otrzymała barwną okładkę oraz cztery kolorowe ilustracje na osobnych tablicach – co rzadko zdarzało się w tego typu drukach. Autor rycin, z oczywistych względów, ukrył się za pseudonimem. **Wyd. I.** **44.-**

249. KRASICKI Ignacy – Bajki. Wybrała J. Wełykanowicz. Ilustrował J. Skarżyński. Wstępem opatrzył Z. Libera. Warszawa 1951. Nasza Księgarnia. 29,8 cm, s. [4], 49, [3], tabl. barwne 3. opr. oryg. ppł., obw.

Łasiewicka I 762. Zaplamienie tylnej części obwoluty, okładki lekko wygięte, niewielkie zażółcenia wyklejek i stron sąsiadujących, poza tym stan bardzo dobry. Osiem barwnych tablic, w tym portret Krasickiego na frontispisie, liczne ilustracje i winiety w tekście.

Czterostronicowy wstęp Zdzisława Libery, specjalisty od okresu Oświecenia, mimo iż pisany w okresie najbardziej nasilonego socrealizmu, wspomina wprawdzie o „reakcyjnych politykach magnackich i szlacheckich", unika jednak prymitywnej propagandy i dydaktyzmu. Kończy się stwierdzeniem, że bajki każą „nam widzieć w Krasickim nie tylko wysokiej klasy artystę, ale również człowieka, który odczuwał zło tkwiące w życiu i potrafił je w wielu przejawach pokazać".

Piękne, stylowe ilustracje Jerzego Skarżyńskiego (1924-2004) – wybitnego malarza, scenografa teatralnego i filmowego, i świetnego ilustratora, znakomicie współgrają z tekstem. **48.-**

250. LEAF Munro – Gordon the Goat. [pol. „Koziołek Gordon"]. Philadelphia and New York 1944. J. P. Lippincott Company. 21 cm, s. 46, [2]. opr. oryg. pł., obw.

Okładki lekko poluźnione, otarcia i podklejenia obwoluty. Liczne, w większości kolorowe, ilustracje w tekście.

Pierwsze wydanie historii o koziołku Gordonie autorstwa amerykańskiego pisarza książek dla dzieci Munro Leafa (1905-1976). Munro Leaf osiem lat wcześniej napisał wierszem bajkę „Byczek Fernando" o pacyfistycznie nastawionym do świata byczku. Bajkę sfilmował Disney i zdobył Oscara. Publikacji „Byczka" zakazały reżimy Franco i Hitlera a jego nakład w USA przewyższył nakład „Przeminęło z wiatrem". Gordon ma cechy podobne do Fernanda, jest flegmatycznym, spokojnym, przyjaźnie nastawionym koziołkiem. Bajka opowiada jak Gordon dostał się przypadkiem w sam środek trąby powietrznej, jak udało mu się przeżyć i jakie wyciągnął ze swej przygody wnioski na przyszłość. Tę bajkę Leaf zilustrował własnymi rysunkami. **120.-**

251. LITTLE Animals Described for Little People. [pol. „Małe zwierzęta opisane małym ludziom"]. By the author of „True Stories for Little People". **With eight engravings by Harrison Weir**. London 1871. Seeley, Jackson & Halliday. 18 cm, s. VI, [2], 162, [6], tabl. 8. opr. oryg. pł. zdob., obcięcie złoc.

Brak przedniej wyklejki, niewielkie zaplamienia wewnątrz.

Niezwykle rzadka wiktoriańska książka dla dzieci.

Drukowana wyjątkowo dużą czcionką książka z pięknie odbitymi ilustracjami Harrisona Weira (1824-1906) cenionego wiktoriańskiego ilustratora. House pisze o nim: „rysunki Weira charakteryzuje niezwykła wierność i pełnia życia – jego kury żyją na podwórku a ptaki w lesie. To cecha rzadka u wiktoriańskich ilustratorów". Weir słynął jako rysownik kotów, psów ale nade wszystko drobiu. W Bajkach Ezopa można podziwiać jego rysunki domowego ptactwa. W prezentowanym tu tomie rysunki przedstawiają szczury, nietoperza, jeża, myszy, żabę, wiewiórkę itp. Poszukiwania na największych portalach z 200 milionami książek w lutym 2012 r. nie pokazały ani jednego egzemplarza tego wydania na sprzedaż. **120.-**

nr 251

252. LITTLE Folks. The Young People's Magazine. London. 1913. Cassell and Company, Limited. 25,8 cm, s. iv, 476, tabl. 4. opr. oryg. pł. zdob., obcięcie złoc.

Otarcia oprawy, zaplamienia wewnątrz, brak jednaj tablicy (nr 458), egzemplarz używany. Ok. 60 całostronicowych barwnych ilustracji i setki c/b. Na przedniej okładce rozbawiony kotek czyta egzemplarz „Little Folks".

Rocznik pisma dla małych i nieco starszych dzieci z licznymi **dużej urody kolorowymi ilustracjami.** Opowiadania dla dzieci, porady (np. jak ubierać lalki, jak zrobić łódkę z korka), teksty o przyrodzie, geografii, technice, wierszyki. **140.-**

nr 252

253. MICHAŁKOW Sergiusz – Dla dużych i dla małych dzieci. Tłumaczył z rosyjskiego Igor Sikirycki. Ilustrował Jerzy Skarżyński. Warszawa 1952. Książka i Wiedza. 29,5 cm, s. 77, [2], tabl. barwnych 16.opr. oryg. kart.

Łasiewicka II 681. Stan bardzo dobry. Tablice chronione bibułkami.

Siergiej Władimirowicz Michałkow (1913-2009) – rosyjski dramaturg, poeta i bajkopisarz, autor niezwykle popularnych książek i wierszy dla dzieci. Trzykrotnie pisał tekst hymnów narodowych (dwa razy dla ZSRR i trzeci raz dla Rosji). Pochodził ze starej ziemiańskiej rodziny, której korzenie sięgają XV wieku. Ojciec dwóch słynnych reżyserów Andrieja Michałkowa-Konczałowskiego i Nikity Michałkowa.

Zbiór wierszy rozpoczyna wiersz o Stalinie, ale są wiersze o rybakach, wspinaczce na Kaukazie, o prosiątkach, psach, baranach, dziecięcych wadach itd., wszystkie bardzo dydaktyczne i optymistyczne. Ilustracje Jerzego Skarżyńskiego (1924-2004) wyjątkowo urocze i starannie wydrukowane. **54.-**

254. MICHALKOV Sergej – O Lenine. Poemy. Risunki I. Ilinskogo. Moskva 1980. Detskaja Literatura. 28,2 cm, s. 57, [1]. opr. oryg. kart.

Stan bardzo dobry.

Ten sam Michałkow tym razem po rosyjsku i o Leninie. Imponujące osiągnięcie realizmu socjalistycznego, które wykorzystuje tradycyjną rosyjską szkołę ilustracji. Nie sposób nie podziwiać świetnego warsztatu i swoistego wdzięku kolorowych ilustracji I. Ilińskiego. Nakład niemały (300.000 egzemplarzy!) **48.-**

255. MILNE A[lan] A[lexander] – When We Were Very Young [pol. „Gdy byliśmy bardzo młodzi"]**. With decorations by Ernest H. Shepard.** London 1930. Methuen & Co. 19,5 cm, s. X, [2], 99, [1]. opr. oryg. pł. złoc., górne obcięcie złoc.

Dwie karty uszkodzone (podklejone naddarcia, załamania), niewielkie zaplamienia. Odręczna dedykacja dla Janusza Marii Brzeskiego. Na obu okładkach złocone postaci występujące w książce, podobne sylwetki na wyklejkach.

Jedna z bardziej słynnych książek dla dzieci (ma własną stronę w Wikipedii). Książkę stworzył ten sam tandem autorski (pisarz i ilustrator), który dwa lata później wydał „Kubusia Puchatka". Dobrze znana postać pluszowego misia pojawia się po raz pierwszy właśnie tutaj, w wierszu „Teddy Bear" na str. 85-91.

W X 1920 roku urodził się jedyny syn autora książki, Christopher Robin (występujący później jako Krzyś w „Kubusiu Puchatku").

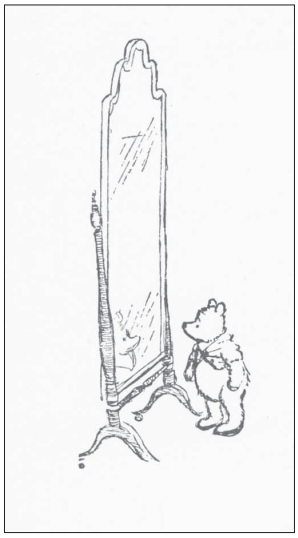

nr 255

Od tego momentu Milne zaczął pisać liczne wiersze, które ofiarowywał swojej żonie w formie prezentów, ona zaś wysyłała je do magazynów, które chętnie je publikowały. Wierszyki dla dzieci stały się tak popularne, że autor postanowił je wydać w formie książkowej. Tak powstał dedykowany Christopherowi Robinowi zbiór wierszy „When We Were Young" określony przez „The Times" jako największe wydarzenie w historii książek dla dzieci od czasu „Alicji w krainie czarów". W ciągu lat 1924-1930 ukazało się 20 niezmienionych w formie i treści wydań (prezentowany tu egzemplarz pochodzi z dwudziestej edycji). **Ernest Howard Shepard** (1879-1976) był cenionym ilustratorem pracującym dla pisma „Punch", współpraca z Milnem uczyniła go sławnym. **100.-**

256. STEVENSON Robert Louis – A Child's Garden of Verses. Illustrated by Charles Robinson. New Edition. London 1926. John Lane, The Bodley Head. 17,9 cm, s. [12], 136, [10]. opr. oryg. pł. zdob.
Stan dobry. Obca dedykacja na przedniej wyklejce. Zapiski ołówkiem na karcie przedtyt. Złocenia na przedniej okładce i – niezwykle bogate – na grzbiecie.
R. L. Stevenson (1850-1894) – szkocki pisarz, neoromantyk, autor „Wyspy Skarbów" i „Dr Jekyll – Mr Hyde", pisał także wiersze dla dzieci. Prezentowany tu tom został wydany po raz pierwszy w 1885 r. pt. „Penny Whistles". Później, dzięki secesyjnym ozdobom i ilustracjom Charlesa Robinsona (1870-1937), członka rodziny znanych brytyjskich ilustratorów, zyskał wielką popularność. Robinson stworzył do tej książki blisko 100 uroczych secesyjnych winiet, przerywników i rysunków. **120.-**

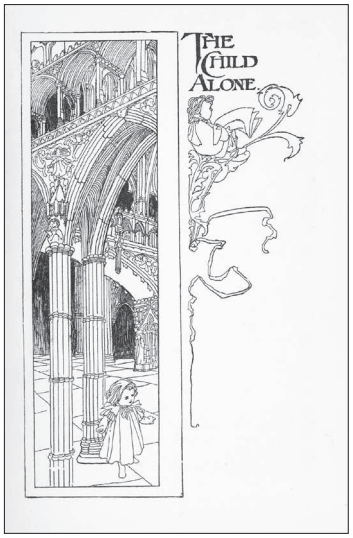

nr 256

257. STROEFER Theo[dor] – Jugend-Bücher-Schatz. Im Verein mit W. T. Stead, Leiter der Review of Reviews, herausgegeben von ... **Nr. 1-6.** Nürnberg [ca 1900]. T. Stoefer's Kunstverlag. 19,5 cm, s. [ok 380 – wiele paginacji], tablice. razem opr. ppł. z epoki.
Brak przedniej wyklejki, wiele kart podklejonych, wiele luzem, marginesy niektórych kart nadkruszone, papier kruchy; stan niezbyt dobry. Na przednią okładkę naklejona oryginalna okładka płócienna.
Niezwykły zbiór bajek z 676 ilustracjami, częściowo w chromolitografii. Zawiera komplet 6 części: 1. Wybór bajek Andersena; 2. Wybór bajek Grimma; 3. Historia Robina; 4. Lis przechera; 5. Przygody koziołka; 6. Wybór bajek Ezopa. Niektóre bajki zilustrowano w konwencji historyjki obrazkowej. **140.-**

258. TURSKA Krystyna – The Magician of Cracow. London 1975. Hamish Hamilton. 28,5 cm, s. [32]. opr. oryg. kart., obw.
Stan bardzo dobry. Bogato ilustrowana opowieść o mistrzu Twardowskim. **40.-**

Książki o ilustracjach i o ilustratorach

259. BANACH Andrzej – O ilustracji. Kraków 1950. Tow. Miłośników Książki, Wyd. M. Kot. 25,7 cm, s. 170, [5]. brosz.
Okładki nieznacznie otarte, stan dobry. **Odręczna dedykacja autora** na wewnętrznej stronie przedniej okładki. **Okładka, zdobniki i układ graficzny Adama Młodzianowskiego**.
Bogato ilustrowane (103 reprodukcje w tekście), podstawowe opracowanie historii ilustracji książkowej, omawiające wszelkie rodzaje grafiki książkowej, przemiany w zakresie estetyki ilustracji i zdobnictwa książki oraz technik ich druku. Książka w ciekawym opracowaniu artystycznym, z bardzo sze-

rokimi marginesami, na których umieszczono liczne ozdobniki oraz małe grafiki w kolorze czarnym i ceglastym. Na początku rozdziałów stylizowane inicjały, na końcu zaś ozdobne finaliki. Szata graficzna książki pozostaje w ścisłej harmonii z jej treścią. **80.-**

260. BLUNT Wilfrid – The Art of Botanical Illustration. With 47 colour plates, 32 black and white plates and 75 figures in the text. London 1951. Collins. 22 cm, s. XXXI, [1], 304, ilustr. 47 [barwnych] i 32 [czarno-białe]. opr. oryg. pł. złoc., obw.
Stan dobry. Czysty, ładny egzemplarz.
Drugie wydanie bogato ilustrowanej klasycznej, cenionej i wznawianej do dziś pozycji prezentującej historię sztuki rysowania roślin w ciągu 3 tysięcy lat. Autor, W.Blunt (1901-1987), wybitny znawca przedmiotu, wydał jeszcze kilka książek o botanice w sztuce, ale ta uważana jest za najlepszą. Pracę otwiera motto autorstwa Johna Ruskina, angielskiego artysty i krytyka sztuki: „Jeśli potrafisz namalować jeden liść – potrafisz namalować cały świat". Książka jest bogato ilustrowana, zawiera dużo informacji o cennych zielnikach i innych książkach z botanicznymi ilustracjami. Autor opisuje m.in. życie i twórczość Josepha Pierre'a Buc'hoza, przez pewien czas lekarza Stanisława Leszczyńskiego w Nancy. Na końcu bardzo obszerna bibliografia i indeks. **120.-**

261. CRANE Walter – Von der dekorativen Illustration des Buches in alter und neuer Zeit. Vortraege und Aufsaetze von ... Aus dem Englischen von L. und K.Burger. Autorisierte Ausgabe. Leipzig 1901. Hermann Seemann Nachfolger. 21,7 cm, s. [16], 223, tabl. 11. opr. oryg. pł. złoc.
Otarcia krawędzi grzbietu i narożników okładek, niewielkie zaplamienia. Miejscami zapiski ołówkiem. W tekście blisko 150 ilustracji.
Pierwsze niemieckie wydanie głośnej pracy „Of the Decorative Illustration of Books Old and New" Waltera Crane'a, obok Johna Ruskina i Williama Morrisa czołowego teoretyka i współtwórcy ruchu odnowienia sztuki użytkowej pod koniec XIX w., zwłaszcza na gruncie ilustracji książkowej. **120.-**

262. GARVEY Eleanor – The Artist and the Book 1860-1960 in Western Europe and the United States. New York 1982. Hacker Art Books. 28,8 cm, s. 232. opr. oryg. pł., obw.
Stan bardzo dobry. Liczne ilustracje w tekście, także całostronicowe, c/b i barwne: przykłady rycin, układu typograficznego, okładek.
Ważna książka dla wszystkich zainteresowanych „livres des peintres" („książkami malarzy"). Wydana została z okazji wystawy książek ilustrowanych przez wybitnych artystów, która odbyła się w Muzeum Sztuk Pięknych w Bostonie w 1961 r. Opisane są wybrane najsłynniejsze książki ilustrowane przez Toulouse-Lautreca, Maneta, Matisse'a, Picassa, Chagalla, Miró. W naszym katalogu aukcyjnym oferujemy 2 książki opisane przez E.Garvey: „Die Insel Wak Wak" Slevogta oraz „Wagner" Julliena ilustr. przez Fantin-Latoura. Zawiera on także prace kilkunastu innych artystów opisanych przez Garvey'a, inne niż prezentowane przez nich w Bostonie. Książkę zamykają: bibliografia, indeks drukarzy, autorów i wydawców. **Ilustracja na tabl. 6.** **200.-**

263. GRAJEWSKI Ludwik – Bibliografia ilustracji w czasopismach polskich XIX i pocz. XX w. (do 1918 r.). Warszawa 1972. PWN. 23,8 cm, s. 553, [1]. opr. ppł. z zach. okł. brosz.
Stan bardzo dobry.
Niezwykle szczegółowy (co nie znaczy, że kompletny i pełny) spis ponad 25.000 ilustracji umieszczonych w rocznikach ponad 120 czasopism polskich. Układ tematyczny; zaw. m.in. rozdziały: Malarze, rzeźbiarze, graficy (odnotowano reprodukcje ich dzieł), Portrety, Architektura (m.in. widoki miast), Rzemiosło artystyczne, Muzealnictwo. Na końcu indeksy. **120.-**

264. HARDIE Martin – English Coloured Books. New Jersey 1973. Rowman and Littlefield. 25 cm, s. XXIV, 339, [1], tabl. 27. opr. oryg. pł., obw.
Stan bardzo dobry. Reprint wydania z 1906 roku.
Jedna z najlepszych książek o technice druku barwnego w Anglii wraz z historią kolorowej angielskiej ilustracji.

Kolejne rozdziały traktują m. in. o kolorowych i kolorowanych drzeworytach XV i XVI w., o technice ręcznego kolorowania od 1500 do 1800 r., o drzeworycie światłocieniowym, o technice Baxtera druku kolorowego w XIX w., o kolorowych mezzotintach i akwatintach, o Williamie Blake'u, o Rudolfie Ackermanie, Thomasie Rowlandsonie, Henry Alkenie i George'u i Robercie Cruikshank, o kolorowych litografiach i chromolitografiach, o kolekcjonowaniu książek z kolorowymi ilustracjami, katalogach i cenach. W dodatkach na końcu wykaz książek ilustrowanych planszami Baxtera, publikowanych przez Ackermanna, ilustrowanych przez Rowlandsona, ilustrowanych przez Alkena. Indeks tytułów i autorów. **100.-**

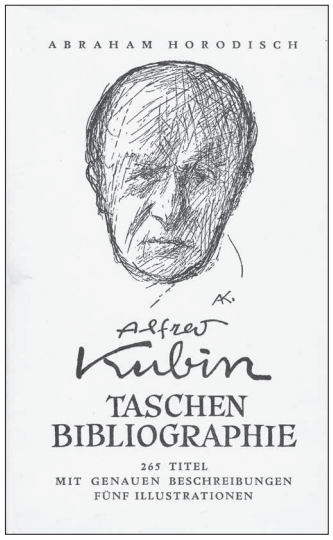

nr 265

265. HORODISCH Abraham – Alfred Kubin Taschenbibliographie. Anschliessend einige Gedanken über Alfred Kubin als Zeichner. Mit fünf Teils unveröffentlichen Zeichnungen. Amsterdam 1962. Verlag der Erasmus Buchhandlung. 19,4 cm, s. 96. opr. oryg. pł., obw.
Niewielkie zaplamienie obw., poza tym stan bardzo dobry. Wydano 950 egz., ten nr 724.
Szczegółowa bibliografia książek ilustrowanych przez A. Kubina (1877-1959) – wybitnego austriackiego grafika, członka grupy artystycznej „Die Blaue Reiter" (wspólnie z P. Klee i W. Kandinsky'm), jednego z prekursorów surrealizmu. Zaw. opis 156 książek w pełni ilustrowanych przez artystę, 62 wydawnictw z jego pojedynczymi rysunkami, 20 tek graficznych oraz wykaz publikacji poświęconych Kubinowi. **48.-**

266. HOUFE Simon – The Dictionary of British Book Illustrators and Caricaturist 1800-1914. With introductory chapters on the Rise and Progress of the Art. Woodbridge 1981. Antique Collectors' Club. 28 cm, s. 520. opr. oryg. pł. złoc., obw.
Stan bardzo dobry. Bardzo liczne ilustracje barwne i c/b, lista artystów należących do różnych szkół ilustracji lub tworzących pod wpływem innych twórców, lista ilustratorów książek dla dzieci, monogramy, bibliografia, indeks nazwisk.
Podstawowe dzieło dla zbieracza brytyjskiej książki ilustrowanej, pism ilustrowanych drzeworytami i grafiki ilustracyjnej. Dużo miejsca poświęcono technikom graficznym stosowanym w druku ilustracji w czasopismach i książkach, nakładom, społecznemu odbiorowi i historii poszczególnych ilustrowanych pism (m. in. Illustrated London News, The Graphic, The Studio, The Yellow Book). Jeden rozdział poświęcony jest wskazówkom dla zbieraczy oryginalnych rysunków ilustratorów. Słownik artystów zawiera dane biograficzne, listę ilustrowanych dzieł, bibliografię i w licznych przypadkach przykłady ilustracji danego twórcy. **220.-**

267. [KATALOG]. Von Odysseus bis Felix Krull. Gestalten der Weltliteratur in der Buchillustration des 19. und 20. Jahrhunderts. Katalog zur Ausstellung der Kunstbibliothek Berlin [...]. Berlin 1982. Dietrich Reimer Verlag. 30 cm, s. 395, [4]. brosz.
Stan bardzo dobry. Obszerne teksty wprowadzające, liczne ilustracje w tekście, indeksy.
W 1982 roku odbyła się w Berlinie wystawa zorganizowana przez Bibliotekę Sztuki we współpracy z Muzeum Architektury, Mody i Projektowania Graficznego. Ukazała ona arcydzieła literatury światowej w ilustracji XIX i XX w. Bogato ilustrowany katalog pisali znawcy przedmiotu. Został on uszeregowany tematami i słynnymi, klasycznymi książkami, m.in.: antyk, Don Kiszot, Robinson Crusoe, Szekspir, Faust, zwierzęta jako ludzie, kobiety fatalne, historie tajemnicze, groteskowy świat E.T.A. Hoffmanna.
Cały szereg książek oferowanych w naszym katalogu wystawianych było na tej wystawie. 120.-

268. KUTSCHMANN Theodor – Geschichte der deutschen Illustration vom ersten Auftreten des Formschnittes bis auf die Gegenwart. [T. 1]. Goslar-Berlin [przedm. 1899]. Franz Jäger Kunstverlag. 31,7 cm, s. 200, tabl. 28. opr. oryg. pł. zdob.

Grzbiet i wyklejki nowe, otarcia krawędzi okładek, wewnątrz stan dobry.
Bogato ilustrowana historia niemieckiej ilustracji książkowej do połowy XIX w.
Zawiera m. in. rozdziały: o ilustracjach w okresie przed wynalezieniem druku, o ilustracji od wynalezienia druku do końca XV w., o poszczególnych artystach (Dürer, Holbein, Cranach, Carstens), epokach (ilustracja w poszczególnych stuleciach) i technikach (drzeworyt,
miedzioryt, litografia, staloryt, odnowa drzeworytu). Stosunkowo dużo ilustracji i miejsca poświęcone **Danielowi Chodowieckiemu** i ilustracji okresu romantyzmu. Bardzo staranny dobór najciekawszych artystów i ich dzieł. Tematycznie doprowadzony do połowy XIX w. wieku. Drugi tom, którego tu brak, dotyczył II połowy XIX w. **120.-**

269. LANG Lothar – Expressionistische Buchillustration in Deutschland 1907-1927. Leipzig 1975. Edition Leipzig. 27,6 cm, s. 242, [2]. opr. oryg. pł., obw.
Stan dobry. Liczne ilustracje c\b i barwne, w tym całostronicowe.
Podstawowa monografia dotycząca niemieckiej ilustracji ekspresjonistycznej.
Autor przedstawia główne dzieła i ich chronologię, główne tendencje i sylwetki najważniejszych twórców ilustracji ekspresjonistycznej (m.in. Oskar Kokoschka, Erich Heckel, Ernst Ludwig Kirchner, Max Pechstein, Karl Schmidt-Rotluff, Vassily Kandinsky, Paul Klee, Max Beckmann, Ludwig Meidner, Alfred Kubin i Frans Masereel). Omówione są pisma ekspresjonistyczne (m.in. „Der Sturm", „Die Aktion"), wydawnictwa, serie wydawnicze. Książka zawiera listę 380 książek z ilustracjami ekspresjonistycznymi. Obszerna bibliografia. Ilustracje w tekście i w części ilustracyjnej (na s. 93-208). **180.-**

270. LIPPMANN F[riedrich] – Zeichnungen von Sandro Botticelli zu Dantes Göttlicher Komödie. Verkleinerte Nachbildungen der Originale im Kupferstich-Kabinett zu Berlin und in der Bibliothek des Vatikans mit einer Einleitung und der Erklärung der Darstellungen herausgegeben von F. Lippmann. Zweite Auflage. Berlin 1921. G. Grote. 34,5 cm, s. [8], 74, [1], tabl. 92. opr. oryg. pł.
Stan dobry. Oprawa proj. Friedricha Ottona Mucka (sygnowana na grzbiecie). Na 92 tablicach reprodukcje rycin ukazujących piekło, czyściec i raj.
W latach 80. XV w. Wawrzyniec Medyceusz zlecił wielkiemu malarzowi florenckiemu Sandro Botticellemu (1445-1510) wykonanie ilustracji do „Boskiej Komedii" Dantego. Botticelli pracował przez 20 lat nad tym ambitnym zleceniem i wykonał 99 rysunków tuszem na pergaminie dla poszczególnych części utworu. Z tych rysunków przetrwały 92, 8 z nich znalazło się w Watykanie, a 84 w Berlinie. Botticelli wykonał szkice do wszystkich pieśni, ale kolor dodał tylko do kilku. Każda z trzech części ilustrowana jest w nieco inny sposób. Artysta jest niezwykle wierny utworowi. Opracował także skomplikowane mapy topograficzne piekła i wizerunek szatana na podwójnym arkuszu pergaminu. **120.-**

271. MORNAND Pierre, THOMÉ J.-R. – Vingt artistes du livre. [pol. „Dwudziestu artystów książki"]. Avec une introduction de Raymond Cogniat. Paris 1950. Le Courrier Graphique. 29,5 cm, s. 307, [6]. brosz., obw., bibułka ochronna.
Niewielkie załamania narożnika bloku książki, uszkodzona dolna krawędź grzbietu obwoluty, niewielkie ubytki bibułki ochronnej, poza tym stan dobry. Liczne ilustracje, w tym wiele całostronicowych. Obwoluta litografowana w pięciu kolorach przez jednego z opisanych w książce artystów – E. Goerga (1893-1969) – malarza i grafika ekspresjonistę. Brzegi kart nieobcięte. Egz. nr 1121/1800.
Starannie wydana i poszukiwana książka o XX-wiecznej ilustracji książkowej na przykładzie twórczości wybranych artystów.
Wstęp napisał znany krytyk sztuki nowoczesnej Raymond Cogniat. Książka prezentuje dokonania następujących twórców grafiki książkowej: C. Bérard, **M. Chagall**, G. Cochet, M. Denis, P. Falké, J. Frélaut, E. Goerg, P. Humbert, A. Jacquemin, P. Jouve, **M. Laurencin**, Berthold Mahn, A Marchand, A. Masson, **H. Matisse, P. Picasso**, G. Rouault, P.-Y. Trémois, **van Dongen** i A. Villebouf. Reprodukowane są najlepsze ilustracje książkowe każdego z wymienionych. Na końcu załączono bibliografię książek ilustrowanych przez poszczególnych artystów. **240.-**

272. NEUBERT Franz – Vom Doctor Faustus zu Goethes Faust. Leipzig 1932. Verlagsbuchhandlung von J. J. Weber. 32,3 cm, s. XXXIII, [3], 248. opr. oryg. pł.
Niewielkie otarcia grzbietu, poza tym stan dobry. Na przedniej okładce i na grzbiecie złoc. tytulatura.

Niezwykle bogata ikonografia Fausta – 595 ilustracji na 236 stronach kredowego papieru. Stare wizerunki Fausta, stare widoki miast powiązane z legendą, ikonografia czarnoksięstwa, czarownice, noc Walpurgii, okładki starych wydawnictw, ilustracje do dzieła Goethego (w tym cykl Eugene Delacroix) , reprodukcje afiszów, inscenizacje.
F. Neubert (1878-1959) był pisarzem i wydawcą specjalizującym się twórczości Johanna Wolfganga Goethego. **90.-**

273. OPAŁEK Mieczysław – Drzeworyt w czasopismach polskich XIX stulecia. Wrocław 1949. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich. 24,5 cm, s. 69, [3], tabl. 20. brosz.
Stan bardzo dobry.
Podstawowe opracowanie tematu w naszym piśmiennictwie. Zaw.: Rys historyczny drzeworytu odtwórczego, **Słowniczek drzeworytników polskich w XIX stuleciu**, tablice z reprodukcjami 20 rycin. Słowniczek obejmuje biogramy 143 grafików pracujących głównie dla „Tygodnika Ilustrowanego" w l. 1859-1890. **60.-**

274. OSTERWALDER Marcus – Dictionnaire des illustrateurs 1800-1914. (Illustrateurs, caricaturistes et affichistes). Avec la collaboration de Gerard Pussey et Boris Moissard. Introduction de Bernard Noël. Paris 1983. Hubschmid & Bouret. 21 cm, s. 1221. opr. oryg. pł., obw., kart. futerał.
Lekkie nadpęknięcie tylnej wyklejki poza tym stan bardzo dobry.
Słownik ilustratorów książek złotej epoki ilustracji - XIX wieku i okresu secesji.
Słownik zawiera informacje o 1.050 artystach z wszystkich krajów świata zachodniego: notę biograficzną, bibliografię i wybraną ilustrację. Najdokładniej uwzględniono kraje francuskiego obszaru językowego, ale słownik uwzględnia wszystkie kraje. **Są też polscy artyści: Andriolli, Dębicki, Okuń, Wojtkiewicz, Wyspiański.** Oprócz twórczości klasycznych ilustratorów książek zamieszczono także biogramy wielkich mistrzów (Daumier, Delacroix, Gauguin, Klimt, Klinger, Kubin, Mucha, Picasso), jeśli w ich twórczości pojawiała się działalność ilustratorska.
Słownik zaopatrzony jest w bardzo użyteczny indeks artystów (ilustratorów, karykaturzystów i autorów plakatów) oraz indeks autorów i tytułów ilustrowanych dzieł. Teksty są krótkie i precyzyjne, ale w przypadku każdego twórcy podjęto wysiłek zacytowania charakterystycznej i fachowej opinii na jego temat. Autor wstępu Bernard Noël chwali przede wszystkim warstwę ilustracyjną słownika – staranny wybór jednej spośród setek dostępnych ilustracji – tej, która w najpełniejszy sposób charakteryzuje twórczość danego autora. **160.-**

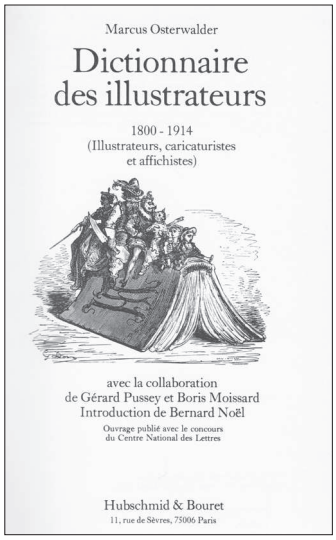

nr 274

275. PEPPIN Brigid, MICKLETHWAIT Lucy – Book Illustrators of the Twentieth Century. New York 1984. Arco Publishing, Inc. 27,4 cm, s. 336. opr. oryg. pł., obw.
Stan bardzo dobry. Tytuł złoc. na grzbiecie. Liczne ilustracje w tekście.
Przegląd twórczości ponad 800 ilustratorów, których prace zostały opublikowane w Wielkiej Brytanii w latach 1900-1975. Słownik biograficzny artystów podaje dane na temat życia i twórczości danego artysty, listę książek i pism przez niego ilustrowanych i bibliografię. Liczne, atrakcyjne ilustracje. **120.-**

276. RICHARDSON Joanna – Gustaw Doré. A Biography. London 1980. Cassell. 25 cm, s. 176. opr. oryg. pł., obw.
Stan bardzo dobry. Liczne ilustracje w tekście. Biografia słynnego artysty książki bogato ilustrowana fotografiami z epoki i reprodukcjami jego dzieł. Doré zilustrował ponad 200 książek w tym Biblię, dzieła Dantego, Cervantesa, bajki La Fontaine'a i Perrault, „Burzę" Szekspira, „Kruka" Edgara Allana Poe'a i wiele innych. Ciekawostką jest fakt, że **Doré uważany jest za prekursora komiksu**. Książka „Malow-

nicza, dramatyczna i komiczna historia świętej Rusi", którą napisał i narysował w 1854 r., zawiera wiele cech charakterystycznych dla tego gatunku, wykracza znacznie poza ilustrowane opowiadanie. **90.-**

277. SALAMAN M. C. – Modern Book Illustrators and Their Work. Edited by C. G. Holme, E. G. Halton. Text by ... London, Paris, New York 1914. The Studio. 30 cm, s. VIII, 192. opr. oryg. pł.
Niewielkie otarcia krawędzi okładek, miejscami niewielkie zażółcenia papieru, zwłaszcza na początkowych kartach, poza tym stan dobry. Ślad skasowanej pieczątki biblioteki zakonnej. Zaw. ok. 180 całostronicowych ilustracji, w tym kilka barwnych.
Książka zawiera **niezwykle atrakcyjny zestaw ilustracji książkowych autorstwa brytyjskich ilustratorów z początku XX wieku,** wiele słynnych nazwisk: Frank Brangwyn, Brock, Cameron, Walter Crane, **Edmund Dulac, William Russell Flint, Arthur Rackham,** Charles Robinson, W. Heath Robinson. Stylistycznie ilustracje reprezentują przeważnie secesję i sztukę prerafaelitów. Przeważają ilustracje z książek dla dzieci i dzieł klasyków. Dwunastostronicowy tekst autorstwa wybitnego znawcy tematu Malcolma Salamana. Wykaz nazwisk autorów reprodukowanych prac. Pierwsze, nieczęste wydanie. **120.-**

278. SMOLIK Przecław – Złoty okres ilustracji polskiej w drugiej połowie XIX wieku. Warszawa 1939. Druk. M. Drabczyńskiego. 30,3 cm, s. 26. brosz. Odbitka z „Grafiki".
Okładki nieco zakurzone, jedna karta podklejona w grzbiecie, ślad po taśmie na dwóch kartach, poza tym stan dobry.
Tekst ilustrowany 30 reprodukcjami ilustracji pochodzących z książek i czasopism z biblioteki autora artykułu. **48.-**

279. WIERCIŃSKA Janina – Andriolli, świadek swoich czasów. Listy i wspomnienia. Oprac. ... Wrocław 1976. Zakł. Narod. im. Ossolińskich. 24,5 cm, s. 429, [2], tabl. 24. opr. oryg. pł., obw. Źródła do Dziejów Sztuki Polskiej, t.16.
Obw. lekko otarta, poza tym stan bardzo dobry. Na tablicach blisko 140 ilustracji dotyczących Andriollego. **Jedna z najważniejszych książek poświęconych wielkiemu polskiemu ilustratorowi XIX w.** **48.-**

280. WITZ Ignacy – Grafika w książkach „Naszej Księgarni". Autor tekstów ... Obwoluta i opracowanie graficzne Zbigniew Rychlicki. Warszawa 1964. Nasza Księgarnia. 30,6x25 cm, s. XV, [1], 87, [1]. opr. oryg. ppł.
Bardzo niewielkie otarcia krawędzi okł., mimo to stan bardzo dobry. Sylwetki 60 ilustratorów książki dziecięcej; krótkie biogramy, reprodukcje przykładowych ilustracji – łącznie 300 ilustracji w tekście. Niezwykle staranny układ graficzny, piękna karta tytułowa. **50.-**

GRAFIKA

Kilka uwag o technikach graficznych oferowanych obiektów. Szacunek dla drzeworytów sztorcowych (przynajmniej dla tych najlepszych) wyraziliśmy we wstępie do działu czasopism dziewiętnastego wieku. Ryciny drzeworytowe są organiczną częścią numerów, roczników dawnych ilustrowanych magazynów. Zdarza się jednak, że w przypadku dużego zniszczenia egzemplarza pisma drzeworyty bywają wycinane i sprzedawane indywidualnie. Oferowane poniżej zostały nabyte dawno temu, w nieistniejącym już antykwariacie przy ul. Sławkowskiej 10. Szczególną jednak uwagę chcemy zwrócić na obiekty wykonane w technice, która jest zwykle lekceważona przez kolekcjonerów grafiki oryginalnej. Chodzi o ciągle niedoceniane heliograwiury, które uważane są powszechnie za obiekty wykonywane techniką drukarską i jako takie za odbitki masowe. Tymczasem stosowana w XIX w. technologia pozwalała na wykonanie zaledwie kilkuset (zwykle 200 lub 300) dobrej jakości odbitek. Pierwsze próby stosowania tej techniki sięgają początku XIX w., ale w swej dojrzałej formie heliograwiura została dopracowana przez czeskiego malarza Karela Klíča w 1878 r. Druk odbywał się w specjalnej prasie ręcznej. Heliograwiura – technika droga i czasochłonna – rozpowszechniona w XIX wieku została wyparta przez tańszą i efektywniejszą rotograwiurę. Ocenia się, że obecnie heliograwiura jest uprawiana w kilkunastu zaledwie pracowniach na świecie.

Tematy obyczajowe i historyczne

281. [ALBUM wileńskie]. Pan Pasek na koniu w towarzystwie zwierząt. 1851-1852. Litografia tonowana i kolorowana form. 24,8x36 na ark. 39x54,5 cm.
Jaworska 104. Nad ryciną napis „Album de Wilna. 2e. Serie. 5e. Liv.", pod ryciną napis: „Obrazy z Pamiętników J. C. Paska. **Spotkał mię kto nieznajomy na polowaniu i zobaczył, że tu idzie kilkoro chartów pięknych i wyżłów kilka, a tu między niemi liszka, kuna, jaźwiec, wydra, zając też ze dzwonkami podskakuje, jastrząb u myśliwca na ręce, kruk nad psami lata, to się ów tylko żegnał mówiąc: dla Boga Czarnoxiężnik.**". W l.d.r.: „Pierwotwór Ant. Zaleskiego ob. P'tu Trockiego", w p.d.r.: „Adam et E. Ciceri lith. Imp. Lemercier r. de Seine 57 Paris". Po niewielkiej, profesjonalnej konserwacji. Dobra odbitka.
Rysował **Antoni Zaleski** (1824-1885), który wraz z wydawcą, mecenasem i przyjacielem J. K. Wilczyńskim stworzył 19 niezwykle atrakcyjnych rycin ilustrujących pamiętniki Paska. Litografowali mistrzowie francuskiej litografii. **Ilustracja na tabl. 8.** **1.300.-**

282. ANDRIOLLI Michał Elwiro rys., **GORAZDOWSKI Edward** ryt. **– Balladyna.** 1879. Drzeworyt sztorcowy form. 26x19 cm w świetle passe-partout.
Grajewski 164. Ilustracja z nr. 377 tygodnika „Kłosy". Na tle ciemnego lasu Balladyna z nożem tuż po zabójstwie siostry. **35.-**

nr 282

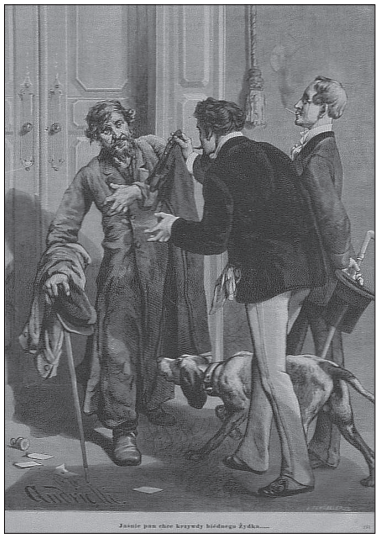

nr 284

283. ANDRIOLLI Michał Elwiro rys., **GORAZDOWSKI Edward** ryt. **– Dobicie targu.** 1876. Drzeworyt sztorcowy form. 19,2x21 cm w świetle passe-partout.
Grajewski 207. Rycina z nr. 81 „Tygodnika Ilustrowanego". Pełna ruchu i ekspresji scena dobijania targu z żydowskim kupcem. **38.-**

284. ANDRIOLLI Michał Elwiro rys., **SCHUEBELER Julian** ryt. – **Jaśnie pan chce krzywdy biednego Żydka**... 1876. Drzeworyt sztorcowy form. 31x21 cm w świetle passe-partout.
Grajewski nie notuje – nieznane źródło pochodzenia. Żydowski handlarz starzyzną targuje się z dwoma elegantami. Przybysza obwąchuje pies. **40.-**

285. ANDRIOLLI Michał Elwiro rys. – **Przed kantorem wymiany**. 1878. Drzeworyt sztorcowy form. 22x28 cm w świetle passe-partout.
Grajewski 425. Rycina z nr. 309 „Kłosów". Grupka mieszkańców Warszawy z różnych warstw społecznych przed oświetlonymi oknami kantoru. **35.-**

286. ANDRIOLLI Michał Elwiro rys., **TELAKOWSKI Jan** ryt. – **Zwaliska zamku w Czersku**. Drzeworyt sztorcowy form. 17x23,5 cm w świetle passe-partout.
Grajewski 250. Rycina z nr. 755 „Kłosów". Andriolli narysował z natury ruiny zamku na wzgórzu. Widoczne grupki miłośników starożytności. **38.-**

287. AUBRY Charles rys. **Degouy** litogr. **– Lanciers** [pol. „Lansjerzy"]. 1835. Litografia kolorowana form. 41x28 na ark. 52,5x38,3 cm.
Zaplamienia marginesów, niewielkie uszkodzenia prawego górnego narożnika. Odbito w litografii Degouy w Paryżu.
Atrakcyjna plansza która ukazuje m.in. polskich szwoleżerów – lansjerów armii Napoleona !!! Ilustracja na tabl. 8. **360.-**

288. BRANDT Józef mal., **HOLEWIŃSKI Józef** ryt. – **Pikieta Lisowczyków.** 1879. Drzeworyt sztorcowy form. 36x30,7 na ark. 56,8x38 cm.
Grajewski 1472. Rycina z nr 712 „Kłosów". Niewielkie zabrudzenia dolnego narożnika.
Lisowczyków można by określić jako formację typu legii cudzoziemskiej. Werbowano ich do działań wojennych, lecz zamiast otrzymywania żołdu od Rzeczypospolitej, musieli się sami utrzymać z łupów wojennych, które mieli pełne prawo swobodnie zagarniać. Najemnicy byli różnej narodowości, głównie Polacy, Litwini i Rusini. Sami wybierali sobie dowódców. Walczyli w wojnie moskiewskiej 1610 r. i w walkach z Turkami w latach 1620-21. Byli odważni, bezwzględni i okrutni. Nie szczędzili ludności cywilnej. Stosowali nietypowe metody walki. Budzili w całej Europie podziw i strach. Byli też wdzięcznym tematem dla artystów. Lisowczyka namalował m.in. Rembrandt. Formacja została rozwiązana w 1635 r. **45.-**

289. GIERYMSKI Aleksander rys. z natury, **MALINOWSKI Aleksander** ryt. **– Widoki Nowej Alexandryi (Puław)**. 1882. Drzeworyt sztorcowy form. 30,5x52 na ark. 37x56 cm.
Grajewski 4354. Dwustronicowa rycina z nr. 956 „Kłosów". Papier lekko zabrązowiony, zgięcie środkowe lekko uszkodzone, plansza do niewielkiej konserwacji.
Ciekawy dokument ikonograficzny autorstwa wielkiego artysty. 7 widoków na wspólnej planszy: Kaplica Matki Bozkiej, Ulica prowadząca do Iwangrodu (Dęblina), Chałupy przy łazienkach nad Wisłą, Widok od strony Wisły na miasto i kaplicę, Sybilla, Przystań statków i magazyny zbożowe w czasie wyłowu Wisły. Sceny rysowane z natury. „Drzeworyty Malinowskiego (1855-1917) cechowała początkowo nieco sztywna linia rylca, zwłaszcza w rysunku postaci ludzkiej. Odznaczały się poza tym umiejętnym różnicowaniem napięć walorowych i światłocienia". **48.-**

290. GIERYMSKI Aleksander rys. z natury, **NICZ Edward Karol** ryt. **– Wspomnienie Nowej Alexandryi (Puław).** 1883. Drzeworyt sztorcowy na ark. 36x27,5 cm.
Grajewski 4426. Rycina z nr. 964 „Kłosów". Niewielkie zabrudzenia. Pełna nastroju scena łowienia ryb w okolicach Puław. **38.-**

291. KLECZYŃSKI Bohdan – Podróż saniami. 1887. Heliograwiura form 21x34,5 na ark. 40,3x52 cm.
Heliograwiura F. Hanfstaengla. Niewielkie rozdarcie marginesów podkładu.
Spotkanie sani zaprzężonych w sześć koni z saniami zaprzężonymi w jednego konia. Na „bogatych" saniach dwójka podróżnych w futrach z wzorzystym kobiercem na oparciu. W tle zachmurzone niebo i rozległy krajobraz; na horyzoncie przy szlaku wysoki, samotny krzyż.
B. Kleczyński (1852-1920) – uczeń J. Brandta w Monachium, malował w stylu Wierusza-Kowalskiego i Chełmońskiego. Zyskał międzynarodową popularność. Sprzedawał wiele obrazów do Anglii i USA. **50.-**

nr 291

292. KOSSAK Juliusz – Książę Józef Poniatowski zwiedza stadninę Mohorta. 1912. Światłodruk kolorowy form. 36x89 na ark. 45,8x100 cm.
Rycina wykonana przez J. Loewy'ego w Wiedniu. Niewielkie zaplamienie prawego marginesu, stan bardzo dobry. Premia Tow. Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie.
J. Kossak (1824-1899) – piewca tradycji i szlacheckiego obyczaju, malował tę scenę dwukrotnie. Przez 50 lat powstały liczne reprodukcje w różnych technikach graficznych. Obraz przedstawia scenę z poematu Wincentego Pola – historii Szymona Mohorta, kresowego rycerza, obrońcy ojczyzny i wiary. **Ilustracja na tabl. 8.** **320.-**

293. KOSSAK Juliusz mal. – **Drużba.** 1891. Chromolitografia form. 24,3x16,3 na ark. 31,5x23,5 cm.
Grajewski 6841. Plansza z dwutygodnika ilustrowanego „Świat" wykonana w litografii Karola Prochaski w Cieszynie. Ulubiony temat akwarel Juliusza Kossaka. Roześmiany drużba w odświętnym stroju, w kapeluszu z piórami, pędzi co koń wyskoczy. Pali w czasie jazdy! **Ilustracja na tabl. 8.** **45.-**

294. KOZAKIEWICZ Antoni – Pro Deo et Patria albo nauki dziadunia. 1870. Chromolitografia na ark. 44x35 cm.
Niewielkie uszkodzenia: nieznaczny ubytek prawego górnego narożnika, nieznaczne uszkodzenia lewego marginesu, powierzchnia wymaga niewielkiego punktowania. W prawym dolnym narożniku pieczątka tłocz. w złocie: „S. Pielecki. Główny Magazyn Broni. Lwów".
Chromolitograficzna reprodukcja obrazu, za który Antoni Kozakiewicz (1841-1929) otrzymał w 1870 r. I nagrodę na wystawie akademickiej. Na pierwszym planie starzec z siwą brodą pokazuje wnukowi napis na szabli: „Pro Deo et Patria". Na ścianie wisi portret Stefana Batorego. W sąsiednim pokoju widać trzech mężczyzn czyszczących broń leżącą na stole. Jeden z nich zdejmuje tarczę ze ściany. Na odwrocie zapisy rękopiśmienne z 1888 i z 1930 świadczące o tym, że chromolitografia przechodziła do rąk kolejnych pokoleń rodziny Leliwa-Pieleckich ze Lwowa, sprzedawców broni. **„Ex collectione domus | Stephanus „Leliwa" Pielecki | Leopolis".** Kozakiewicz był bardzo popularny w Niemczech i w Europie Zachodniej. Jego pracownię w Monachium odwiedzał książę regent bawarski, jego obraz zakupił cesarz Franciszek Józef. **Ilustracja na tabl. 9.** **200.-**

295. [NAPOLEON I]. Kolekcja małych grafik i ilustracji ze scenami i tematyką z okresu napoleońskiego; 6 stalorytów (ok. 1830-1850) **i 7 ilustracji z niezidentyfikowanej książki.** (XX w.). Formaty ok. 9x12 cm, 7,5x9 cm.
Dobre odbitki, francuska litografia z jasnożółtymi plamkami poza tym stan dobry.
Dwa staloryty z polskimi podpisami: „Napoleon pod Tulonem" i „Napoleon pod Luetzen", francuski staloryt alegoryczny „Mon Ame", francuska litografia „Tombeau de Napoleon", portret kanclerza Metternicha i litografia E. Sachse „Die Kosacken". 7 kart z ilustracjami z życia Napoleona w tym jedna rozkładana „Książe Józef Poniatowski zdobywający linję rzeki Berezyny". Na drugiej stronie tekst po polsku niezidentyfikowanej sztuki scenicznej („Orlątko"?). **38.-**

296. [NAPOLEON I]. Kolekcja 9 litografii ze scenami z życia Napoleona Bonaparte. 1830. Formaty ok. 9x12 cm, 7,5x9 cm.
Pochodzą z **rzadkiego wydawnictwa niemieckiego**: Johann Adam Bergk „Galerie aus Napoleons Leben oder bildliche Darstellung seiner Denkart, seines Characters und seiner Handlungen" (pol. „Galeria z życia Napoleona albo przedstawienie w obrazach jego idei, jego charakteru i jego działań"), Leipzig 1830. Industrie-Comptoir. Album składał się z 48 litografii A. Brandta i Schlicka odbitych w Lipsku u Weberscha. Litografie reprodukowały obrazy znanych malarzy historycznych z tego okresu takich jak: Steube, Grenier, Deveria, Scheffer, Charlet i inni. **Przedstawiają sceny z różnych okresów życia Napoleona**. Obraz ma zwykle rozmiary ok. 11,5x9,5 cm. Poniżej znajduje się litografowany tekst objaśniający znajdującą się powyżej scenę. Zarówno ilustracja jak i tekst wyraźnie nawiązują do legendy napoleońskiej i są elementem jej tworzenia. W oferowanym zestawie można m.in. zobaczyć Bonapartego w nocy na polu bitwy pod Bassano, przy łożu śmierci generała Lannes'a i przy murzyńskim niewolniku na Św. Helenie. Rzadkie, nieźle odbite litografie, lekko naiwne w wydźwięku. **48.-**

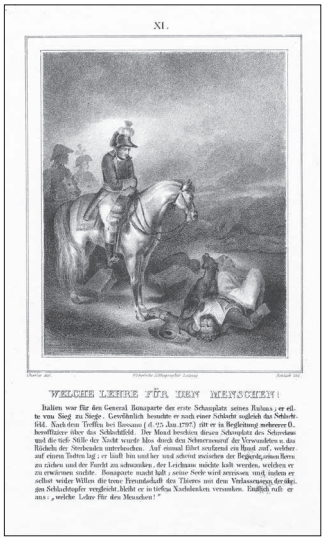
XI.
WELCHE LEHRE FÜR DEN MENSCHEN!

nr 296

297. NUSSBIEGEL wg Voltza – Einzug der Russen in Warschau den 8ten Feb. 1813. [pol. „Wejście Rosjan do Warszawy 8 lutego 1813"]. Miedzioryt form. 15,5x21 na ark. 23,8x34,3 cm.

W prawym górnym narożniku nadruk „519”, prawym dolnym: „Nuernber bei Fr. Campe”. **Rzadka grafika**. Resztki wojsk Księstwa Warszawskiego opuściły Warszawę 5 lutego 1813 r. Grafika pokazuje nadejście wojsk rosyjskich. Ani miasto na grafice w niczym nie przypomina Warszawy, ani tym bardziej brodaci starcy obserwujący Rosjan w żaden sposób nie przypominają mieszkańców Warszawy. Ale w tych czasach wiele grafik ilustrowało wydarzenia według wyobraźni ich twórców. **120.-**

298. ORŁOWSKI Aleksander rys., **Verico** ryt. – **Fiera Polacca** [pol. „Targ w polskim miasteczku”]. 1831. Miedzioryt kolorowany ręcznie form. 19x32,5 na ark. 22,7x35 cm.
Jedna z najatrakcyjniejszych grafik z książki osiadłego we Włoszech polskiego historyka Bernarda Zaydlera „Storia della Polonia fino agli ultimi tempi fino agli ultimi tempi” wydanej w 1831 we Florencji. Przedstawia targ na konie na rynku małego miasteczka, w głębi kościół w kępie drzew, na pierwszym planie targujący się kupcy. Sygn. l.d.: „Orlowski disegno”, p.d.: „Verico inc”. Pod kompozycją tytuł i opis: „Fiera Polacca. Copiato da un disegno di proprieta di S.A. il. Principe Stanislao Poniatowski”. Lit.: „Aleksander Orłowski”, katalog wystawy w MNW, Warszawa 1957, poz. 161. **Ilustracja na tabl. 9.**
480.-

299. SWEBACH-DESFONTAINES Jacques François Joseph mal., **DEQUEVAUVILLERS Francois Jacques** ryt., **COUCHE Fils** ryt. **– Napoleon visite les Travaux du siege de Dantzick...** [pol. „Napoleon wizytuje budowę fortyfikacji przy oblężeniu Gdańska 9 maja 1807 r.”]. Miedzioryt, akwaforta kolorowana form. 25x38,2 na ark. 30,5x47 cm.
Lekko przycięty dolny i górny margines. W trakcie wojen napoleońskich Gdańsk, który był pod zaborem pruskim od 1793 r., stanowił zagrożenie dla wojsk francuskich. W marcu 1807 r. wojska francuskie pod kierownictwem marszałka Lefebvra rozpoczęły oblężenie miasta. Grafika pokazuje wizytację Napoleona z tego właśnie okresu. Jacques-Francois-Joseph Swebach-Desfontaines (1769-1823) – malarz francuski, który malował obrazy historyczne dokumentujące wydarzenia rewolucji francuskiej i okresu napoleońskiego. **Ilustracja na tabl. 9.** **280.-**

300. SZERNER Władysław mal., **GORAZDOWSKI Edward** ryt. **– Na kwaterę.** 1883. Drzeworyt sztorcowy form. 30x24,8 na ark. 37x28,5 cm.
Grajewski 16603. Rycina z nr. 955 „Kłosów”. Niewielkie zabrudzenia. Malownicza scena z XVII w. Trzech jeźdźców przybywa na kwaterę. Jeden z jeźdźców ma na plecach fanfarę. Pertraktują z gospodarzem stojącym w progu zajazdu. W tle piętrzą się zabudowania wielkiego zamczyska. Nad dachami zajazdu unosi się stado gołębi. **40.-**

301. ŻWAN Kazimierz – Popijawa w karczmie. 1818 [!]. Litografia form. 18x22,5 cm
Rycina sygnowana nadrukiem w prawym dolnym narożniku: „Dessinee d’apres nature et lithographie par L.C. Zwan 1818”, odbita na szaroniebieskim grubym papierze. Obcięte marginesy, stan dobry, niekonserwowana.
Bardzo rzadki inkunabuł litografii polskiej z ciekawą sceną rodzajową!
Grupa pijanych mężczyzn przy stole, w drzwiach zapewne nieszczęśliwa małżonka jednego z pijących, z dzieckiem na ręku, po prawej stronie przy beczkach starozakonny właściciel zaznacza na tablicy na ścianie pijących na tzw. „kreskę”. Hanna Widacka opisując inną, podobną litografię, przypuszcza, że mogła powstać w amatorskiej pracowni hrabiego Aleksandra Chodkiewicza w Warszawie. Kazimierz Żwan (1792-1858) w latach 1809-1831 służył w

nr 301

wojsku, awansując do rangi pułkownika. Po upadku powstania listopadowego poświęcił się wyłącznie malarstwu. Malował krajobrazy i sceny rodzajowe. Jego obrazy znajdują się w Muzeum Mielżyńskich w Poznaniu i w Muzeum Narodowym w Warszawie. Lit.: Katalog Retrosp. Wyst. Polsk. Szt. Lwów 1894; Thieme-Becker 36, 606; Grajewski 19593. **180.-**

Super rara avis

Waldemar Łysiak w swoim „Empireum" (War. 2004, s. 456-458) pisze:

„Jako jeszcze większy [jeszcze większy niż opisane wcześniej niezwykle rzadkie pozycje] swój cymes traktuję K. Raczyńskiego 'Znacznieysze ubiory starożytne polskie za Iagiełły' (Wilno 1838) [...]. To jedno z UFO bibliofilskich – 'rarissimum'. Są tu różne stroje [...] ukazane ahistoryczną manierą kostiumową Romantyzmu".

OZIĘBŁOWSKI Józef litograf., **RACZYŃSKI Karol** wyd. – [Ryciny z dzieła **„Znacznieysze Ubiory starożytne polskie za Jagiełły"**. Wilno 1838].
Wszystkie prezentowane poniżej ryciny z tego cyklu zostały poddane fachowej konserwacji i są zamocowane (przyklejone w narożnikach) w kartonowym passe-partout. Stan dobry.

302. Znacznieysze ubiory starożytne polskie za Iagiełły zebrane z autorów dawnych i wydane przez Karola Raczyńskiego R. 1838.
Litografowana karta tytułowa (okładka broszurowa?) wydawnictwa, form. 28x18,6 cm. Odbitka na niebieskoszarym papierze. Tytuł zamknięty gotyckim obramowaniem architektonicznym. W lewym dolnym rogu: „Pozwolił litografować cenzor Waszkiewicz", w prawym dolnym rogu: „w Wilnie lito: Oziębłowskiego". Niewielkie zaplamienia. **80.-**

303. Ciężka kawaleryia. Nr 9. Litografia ręcznie kolorowana form. ca 18,1x11,2 na ark. 27,6x18,5 cm.
Można zaryzykować stwierdzenie, że ta ahistoryczna i sympatycznie naiwna wileńska litografia jest pierwszym w historii wizerunkiem Lorda Vadera z „Gwiezdnych Wojen".
Litografia reprodukowana w „Empireum", t. 2, s. 457. **Ilustracja na tabl. 7.** **180.-**

304. Ułan Polski. Nr 12. Litografia ręcznie kolorowana form. ca 19,5x11,3 na ark. 27,6x18,5 cm.
Litografia reprodukowana w „Empireum", s. 456, z komentarzem: „najbardziej bulwersuje i śmieszy 'ułan polski' króla Jagiełły, w mundurze z... końca wieku XVIII lub z pierwszej połowy XIX(?) [...] – liczy się bibliofilska rzadkość: nie słyszałem o drugim egzemplarzu. Więc wspomniany 'ułan polski' króla Jagiełły dużo bardziej mnie cieszy niż śmieszy". **Ilustracja na tabl. 7.** **180.-**

305. Szambelan. Nr 15. Litografia ręcznie kolorowana form. ca 14,7x11 na ark. 27,8x18,8 cm.
Wygląda na zafrasowanego, mimo że ma piękną karabelę. **160.-**

306. Burgrabia dworu. Nr 16. Litografia ręcznie kolorowana form. ca 14,4x11,7 na ark. 28,2x18,6 cm.
Jeszcze bardziej zafrasowany niż szambelan. Na horyzoncie widać niezbyt imponujące zabudowania, którymi zarządza. **180.-**

307. Ubiór Kraiowy. Nr 22. Litografia ręcznie kolorowana form. ca 16,8x10,2 na ark. 27,8x18,7 cm.
Mimo, że ubiór jest krajowy wygląda dość egzotycznie. **Ilustracja na tabl. 7.** **160.-**

308. Błazen. Nr 24. Litografia ręcznie kolorowana form. ca 17x11 na ark. 27,7x18,5 cm.
Postawny i energicznie wyglądający mężczyzna. Litografia reprodukowana w „Empireum", s. 457. **Ilustracja na tabl. 7.** **180.-**

nr 305

Satyra polityczna z trudnymi do odczytania dzisiaj aluzjami

309. PATRIOTY - Lady Scord (La Discorde), Faisant De L'Alchimie Politique. (Allégorie No.6.). [ca 1849]. Litografia kolorowana ręcznie form. 19,5x28 na ark. 26,7x35 cm.
Stan dobry. Rycina sygnowana: „Patrioty del. Lith. Fernique et Cie.".
Satyra na politykę międzynarodową w Europie w okresie po rewolucjach w 1848 r. Strażak pompuje wodę do kanału La Manche. Anglia podsyca płomienie „wojny domowej", w tle widać Rosję, Rzym, Neapol i Szwajcarię. Szwajcaria przyczynia się do zaogniania sytuacji na kontynencie prawdopodobnie dlatego, że jest miejscem azylu dla rewolucjonistów. **Na planszy pojawia się nazwa „Pologne".** Patrioty działał w latach ok. 1848-1870. **Ilustracja na tabl. 9.** **140.-**

Polskie sceny rodzajowe na drzeworytach sztorcowych pism zagranicznych

310. POLEN. Polnische Volksgebräuche: Brunnentaufe noch nicht verlobter Mädchen am Ostermontag. [pol. „Polskie zwyczaje ludowe: oblewanie wodą przy studni niezaręczonych dziewcząt w poniedziałek wielkanocny"]. 1883. Drzeworyt sztorcowy form. 17,5x22 na ark. 21,8x27,5 cm; tekst na odwrocie.
Rycina z pisma „Das Buch für Alle". Polski „Śmigus" w niemieckim piśmie; duże wątpliwości budzi krój kapeluszy, choć jest jedno nakrycie głowy w rodzaju rogatywki. Na horyzoncie widać bociana w gnieździe na wysokim słupie. **38.-**

311. POLEN. Polnische Volksgebräuche: Das Topffschlagen während der großen Fastenzeit. 1883. Drzeworyt sztorcowy form. 16,3x22,3 na ark. 38x27,5 cm; tekst na odwrocie.
Rycina z pisma „Das Buch für Alle". Nakrycia głowy są tutaj zdecydowanie bardziej we wschodnim stylu. Zwyczaj tłuczenia garnków w Wielkim Poście był ponoć kultywowany na Kujawach. **36.-**

312. DORÉ Gustave – Masoviens [oraz] Podlaques. [pol. „Mazowszanie", „Podlasianie"]. [ca 1860]. Dwa drzeworyty sztorcowe form. 12,5x14,5 cm w świetle passe-partout.
Ryciny z niezidentyfikowanego pisma francuskiego. Słynny francuski artysta przedstawił tu dwie grupy etnograficzne zamieszkujące tereny Polski w sposób, który każe się zastanawiać z jakich korzystał źródeł. Mazowszanie stateczni, rodzinni, pełni powagi i refleksji grzeją się w cieple kominka tak wielkiego, że nie powstydziłby się go najpotężniejszy francuski zamek. Podlasianie palą, grają w karty i piją na potęgę w karczmie. Podobno Podlasianie rysowani byli z natury. **36.-**

nr 312

313. Aus der DREI-KAISERREICHS Ecke. [pol. „Sceny z 'Trójkąta Trzech Cesarzy'"]. 1883. Drzeworyt sztorcowy na ark. 38x27,5 cm.

Rycina z pisma „Das Buch für Alle". „Trójkąt Trzech Cesarzy" to miejsce gdzie w latach 1846-1915 zbiegały się granice trzech europejskich mocarstw: Prus (później Niemiec), Austrii (później Austro--Węgier) i Rosji. Miejsce to znajduje się na terenie współczesnego Sosnowca i Mysłowic. Na przełomie XIX i XX w. stało się atrakcją turystyczną, było tłumnie odwiedzane przez turystów, tygodniowo odwiedzało je od 3 do 8 tysięcy osób. Na całostronicowym drzeworycie umieszczono łącznie 10 scenek: m. in. kolejowy most z przejeżdżającym pociągiem, widok Modrzejowa, szmuglerzy wódki, potyczka przemytników z Kozakami, chałupa polskiego chłopa. **42.-**

Polowania i myśliwi

314. BRANDT Józef – Wyjazd na polowanie. [ca 1890]. Heliograwiura form. 19,5x33 na ark. 40,5x51 cm.
Heliograwiura Angerera z Wiednia. Niewielkie zaplamienia i naddarcia marginesów podkładu. Scena przygotowań do wyjazdu na polowanie na tle wiosennego pejzażu. Najwyraźniej nikt się nie spieszy, na jednym z wozów nie ma jeszcze myśliwych. Na pierwszym planie wąsaty mężczyzna karmi sforę psów. Dobrej jakości wiedeńska heliograwiura. **50.-**

315. KOWALSKI-WIERUSZ Alfred – Na polowanie. [ca 1890]. Heliograwiura form. 24x31,8 na ark. 40,3x51,5 cm.

nr 315

Heliograwiura F. Hanfstaengla. Niewielkie naddarcia marginesów podkładu. Błotnista droga na tle szerokiego krajobrazu pól. W głębi zabudowania miasteczka i sylwetka kościoła. Na pierwszym planie dwukołowy wóz jednokonny z myśliwym i z psem. Stado psów biegnie koło wozu. Daleko w tyle widać wóz z trójką koni i myśliwymi. **50.-**

316. KOWALSKI-WIERUSZ Alfred rys., **NICZ Edward Karol** ryt. **– Na polowanie.** 1883. Drzeworyt sztorcowy form. 19x30,3 na ark. 27,5x37 cm.
Grajewski 7853. Niewielkie zabrudzenia i naddarcie dolnego marginesu. Rycina z nr. 960 „Kłosów". Klasyczny temat myśliwski Wierusz-Kowalskiego w dobrym drzeworycie autorstwa E.K.Nicza (1851-1916). SAP: „Większość drzeworytów Nicza odznacza się wysokim poziomem warsztatowym, miękkością kreski i umiejętnością wiernego wydobycia zalet reprodukowanych obrazów i rysunków". Kilka wozów zaprzężonych w konie wiezie myśliwych przez wiosenne roztopy. **38.-**

Grafika artystyczna

317. BARTŁOMIEJCZYK Edmund – Hucuł z Jaworowa. 1935**.** Drzeworyt barwny form. 23,5x24,5 na ark. 30x30,05 cm.
Rycina sygnowana monogramem na klocku w prawym górnym narożniku. **Piękna odbitka!** Jedna z najczęściej reprodukowanych grafik artysty. Figuruje na obwolucie albumu poświęconego grafice Bartłomiejczyka, reprodukowana jest także w monografii Ireny Jakimowicz „Pięć wieków grafiki polskiej". **E. Bartłomiejczyk** (1885-1950) – uczeń Stanisławskiego i Weissa w ASP w Krakowie, członek współzałożyciel „Rytu" (1925–1939), stowarzyszenia, którego celem było doskonalenie sztuki drzeworytu, jeden z wybitniejszych artystów drzeworytu w Polsce przedwojennej. **Ilustracja na tabl. 6. 420.-**

318. JASIŃSKI Feliks – Ecco Homo. (Część tryptyku w Eskurjalu). 1895. Miedzioryt form. 13,5x13,8 na ark. 25,5x20,7 cm.
Wellisz 60. W lewym dolnym narożniku nadruk „Sztuka", w prawym dolnym „Imp. Ch. Wittmann". Miedzioryt według słynnego obrazu o tytule „Chrystus cierniem ukoronowany" Hieronima Boscha z muzeum w Escurialu.
F. Jasiński (1862-1901) uważany był za jednego z najwybitniejszych europejskich grafików reprodukcyjnych końca XIX w. Irena Kossowska tak charakteryzuje jego sztukę: „nadzwyczajna wrażliwość artysty na jakości linii i barwy, zdolność chwytania charakterystycznych cech stylu mistrza oraz warsztatowa perfekcja pozwoliły mu na doskonałe odtwarzanie w gamie czerni i bieli zarówno renesansowych, barokowych jak i klasycyzujących obrazów". Uprawiał także wartościową i prekursorską grafikę oryginalną. **120.-**

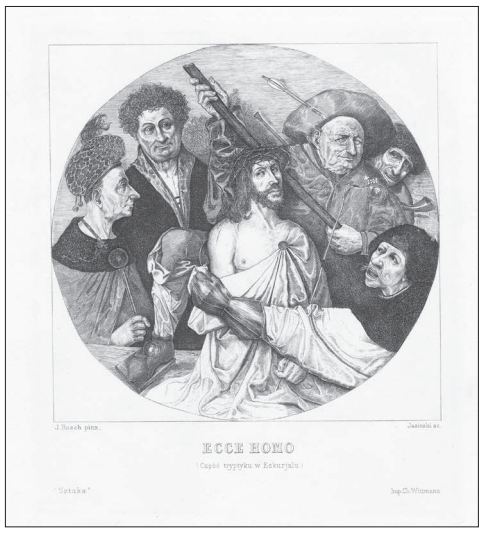

nr 318

319. JASIŃSKI Feliks – Portret mężczyzny. Muzeum Frankfurckie. 1888. Miedzioryt z akwafortą form. 18x13,7 na ark. 25,7x20,2 cm.
Wellisz 28. W lewym dolnym narożniku nadruk „Sztuka", w prawym dolnym „Imp. Ch. Wittmann". Mistrzowska reprodukcja obrazu Quentina Matsysa (1465-1530). Mężczyzna w płaskim, szerokim nakryciu głowy siedzi przy stole nad otwartą niewielką książką. W ręku trzyma okulary. W tyle przez okna widać rozległy pejzaż z dużym zamkiem na skale po prawej stronie. **120.-**

320. MEHOFFER Józef – 1809. Jul. Słowacki. 1849. **Złożony na Wawelu dnia 28. czerwca 1927 r.** Litografia. form. 24x14,7 cm.
Kompozycja sygnowana monogramem na kamieniu w prawym dolnym narożniku. Nieznaczne naddarcia marginesów, papier kruchy, stan dobry. **260.-**

321. SKOCZYLAS Władysław – Ukrzyżowanie. 1928. Drzeworyt form. 13,5x8,5 cm.
Odbitka na bibułce wykonana dla czasopisma „Sztuki Piękne". Prawy margines nierówny, stan bardzo dobry. **70.-**

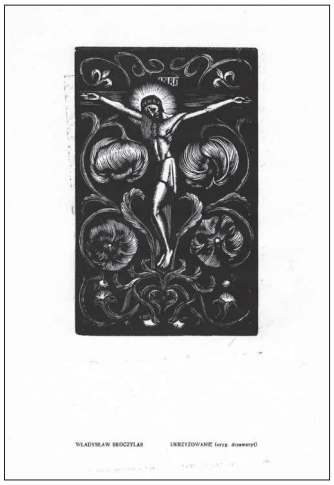

nr 321

322. STANISŁAWSKI Jan – Sad o zmierzchu. Sad ukraiński. 1904. Litografia czterobarwna form. 18,7x24,5 cm.
Rycina sygnowana monogramem w prawym dolnym narożniku. Niewielkie zaplamienia dolnego marginesu, dobra odbitka. Grafika odbita dla pisma „Chimera", t. VII, z. 20/2. Lit.: I. Kossowska „Narodziny polskiej grafiki artystycznej", Kr. 2000, s. 91, il. 57; A. Giełdoń-Paszek „Jan Stanisławski", Bielsko-Biała 2004. **Ilustracja na tabl. 6.** **900.-**

SZTUKA, RZEMIOSŁO, KOLEKCJONERSTWO

323. AFTANAZY Roman - Dzieje rezydencji na dawnych kresach Rzeczypospolitej. Wyd. II przejrzane i uzupełnione. T. 1-11. Wrocław 1991-1997. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich. 30 cm. opr. oryg. pł.
San bardzo dobry. Komplet wydawniczy. Dołączono prospekt wydawniczy (jedna karta A5).
Bogato ilustrowana monografia opisująca historię i zasoby rezydencji i dworów na kresach dawnej Rzeczypospolitej. Obejmuje też część obszarów znajdujących się w granicach obecnej Polski (okolice Krosna, Sanoka i Przemyśla). Zawartość poszczególnych tomów: t. 1: Województwa mińskie, mścisławskie, połockie, witebskie (s. 335), t. 2: Województwa nowogródzkie, brzesko litewskie (s. 472), t. 3: Województwa trockie, Księstwo Żmudzkie, Inflanty Polskie, Księstwo Kurlandzkie (s. 410), t. 4: Województwo wileńskie (s. 547), t. 5: Województwo wołyńskie (s. 697), t. 6: Województwo bełskie, Ziemia Chełmska województwa ruskiego (s. 437), t. 7: Województwo ruskie, Ziemia Halicka i Lwowska (s. 694), t. 8: Województwo ruskie, Ziemia Przemyska i Sanocka (s. 453), t. 9: Województwo podolskie (s. 444), t. 10: Województwo bracławskie (s. 573), t. 11: Województwo kijowskie i uzupełnienia (s. 804). Liczne indeksy i mapki.
Podobnie jak „Słownik języka polskiego" Lindego i „Bibliografia polska" Estreichera „Dzieje rezydencji" stanowią **monumentalne dzieło jednego człowieka.** Kultura polska ma szczęście do tytanów pracy (Estreicher, Linde, Lelewel). Historyk i bibliotekarz Roman Aftanazy już od lat przedwojennych zbierał materiały na temat historii, wyglądu i zasobów istniejących i nieistniejących już rezydencji i dworów. Dzięki niemu ten świat nie zaginął w całości i bezpowrotnie. Bibliofil znajdzie w tym wydawnictwie wiele informacji o bibliotekach na kresach. **1.200.-**

324. ALBUM reprodukcji obrazów z wystawy „Sto lat malarstwa polskiego" z prywatnych zbiorów warszawskich w pałacu łazienkowskim. Warszawa 1919. Drukarnia i Litografja p.f. „Jan Cotty". 24,1 cm, s. IX, [1], 49, tabl. 36. opr. wsp. pł. z zach. okł. brosz.
Załamania tylnej okładki brosz., stan dobry. Zachowana **okładka brosz. z litografowanym widokiem pałacu w Łazienkach**.
Katalog wystawy malarstwa polskiego ze zbiorów prywatnych zorganizowanej na rzecz sekcji sanitarnej Koła Polek przy Czerwonym Krzyżu. Zaw. biogramy twórców i wykaz ich prac na wystawie (łącznie 225), a także 72 reprodukcje obrazów. Prezentowano dzieła m.in. T. Ajdukiewicza, T. Axentowicza, M. Andriollego, Canaletta, A. Bilińskiej, J. Brandta, J. Chełmońskiego, W. Eljasza, A. Gierymskiego, L. Horowitza, J. Kossaka, A. Kotsisa, A. Wierusza-Kowalskiego, J. Malczewskiego, J. Pankiewicza, W. Podkowińskiego, J. Stanisławskiego, S. Wyspiańskiego. Każdorazowo podano nazwisko właściciela. **160.-**

325. ARCHITEKTURA. Organ Stowarzyszenia Architektów Polskich. Warszawa. NOT. 33,3 cm. razem opr. ppł. z epoki.
[R. 8]: 1954. s. 312.

Czas. BJ 1, 43. Stan dobry. Skasowane piecz. Politechniki Krak., Wydz. Budownictwa Wodnego. Kompletny rocznik zaw. 12 numerów pisma. Liczne ilustracje w tekście.
Starannie wydane, bogato ilustrowane czasopismo fachowe. Artykuły z wszystkich dziedzin architektury, urbanistyki. M. in. wyniki konkursów: 1) na przebudowę otoczenia Wawelu, 2) na projekt urbanistyczno-architektoniczny śródmieścia Gdańska, 3) na Łuk Wyzwolenia w Lublinie. Artykuły i zdjęcia z budowy Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie. Bogato ilustrowany artykuł o pałacu Paca, artykuł o twórczości Adolfa Szyszko-Bohusza, o kamieniarce w Polsce w okresie Renesansu. **Monograficzny numer nt. problemów architektonicznych i urbanistycznych Górnego Śląska**: m. in. z zagadnień architektury przemysłowej, zieleń w przemysłowym krajobrazie, architektura zabytkowa Górnego Śląska. W roku 1954 nie mogło zabraknąć pewnej dawki propagandy: jest sporo o architekturze ZSRR oraz fragmenty przemówienia Bolesława Bieruta z II Zjazdu PZPR: „Aby uczynić nasze życie piękniejsze i bogatsze". **180.-**

ARKADY. Warszawa. Red. W. Filipowiczowa. ca 31,5 cm. brosz.
Czas.BJ 1, 51. Stan dobry i bardzo dobry. Pojedyncze numery wysoko cenionego do dziś miesięcznika poświęconego dawnej i współczesnej sztuce użytkowej. Druk na papierze kredowym, liczne ilustracje w tekście i na tablicach, często włączonych do paginacji. Ukazywało się w l. 1935-1939, wyszło 49 zeszytów. Autorami interesujących tekstów monograficznych byli zwykle najlepsi w Polsce znawcy tematu, historycy, historycy sztuki, kolekcjonerzy.

326. **[R. 1], nr 7: XI 1935.** s. [373]-432, [2].
Zaw. m.in.: Stary mebel w nowoczesnym wnętrzu, O nowe krzesło, O pięknie drogi, Ogólny poziom naszego introligatorstwa. **48.-**

327. **[R. 1, nr 8]: XII 1935.** s. [433]-502, [17].
Zaw. m.in.: O upominkach, Zabawka, Nasze malarstwo ludowe, Polskie skrzypce, Polska książka ilustrowana dla dzieci. Na końcu spis treści całego rocznika. **48.-**

328. **R. 2, nr 2: II 1936.** s. [57]-115, [1].
Zaw. m.in.: O pięknie starych druków, Plastyka muru, Sztuka hafciarska, O jubilerstwie, Sekretera, Przybory na biurko, Karty (do gry). **48.-**

329. **R. 2, nr 4: IV 1936.** s. [177]-236, [6].
Zaw. m.in.: Ocalone dzieło zbieracza (o Galerii Popławskich), O sposobie zakładania ogrodów, Dawne polskie szkła malowane, Z mieszkań warszawskich. **48.-**

330. **R. 2, nr 6: VI 1936.** s. [295]-352, [2].
Zaw. m.in.: Drzeworyt włoski „chiaroscuro", Warszawa przyszłości, Meble kolbuszowskie, O stoliku biedermayer, Krzemieniec. **48.-**

331. **R. 2, nr 7: VII 1936.** s. [357]-418, [2].
Zaw. m.in.: Stanisław Ostoja Chrostowski, O wnętrzu współczesnem, O gobelinie, Srebro współczesne. **Dwa całostronicowe drzeworyty S. O. Chrostowskiego: „Ucieczka do Egiptu" i „Na tropach Smętka"**. **90.-**

332. **R. 2, nr 11: XI 1936.** s. [589]-642, [4].
Zaw. m.in.: Odkrycie obrazu szkoły Rembrandta w Warszawie, O Zygmuncie Waliszewskim, Czarodziej rylca (Stefan Mrożewski), Dom week-end'owy. **48.-**

333. **R. 3, nr 2: II 1937.** s. [55]-112, [4].
Zaw. m.in.: Schody, O ramach, Tadeusz Kulisiewicz, Z nowej architektury. **Całostronicowy drzeworyt Tadeusza Kulisiewicza „Dziewczyna w chuście".** **120.-**

334. **R. 3, nr 9: IX 1937.** s. [439]-493, [7].
Zaw. m.in.: Pasy polskie, Wystawa Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, Nowe wnętrza w Juracie. **48.-**

335. **R. 4, nr 5: V 1938.** s. [215]-268, [10].
Zaw. m.in.: Na marginesie formizmu, Z mieszkań warszawskich, Estetyka samochodu, Lalki z pracowni Janiny Petry-Przybylskiej. **48.-**

nr 333

336. R. 4, nr 7: VII 1938. s. [319]-372, [8].
Zaw. m.in.: Kościół na Saskiej Kępie, Magazyn mód, Pamiątki polski w Moskwie Polsce nie zwrócone, Drewniane cerkwie u podnóży Bieszczadów, Magister Samuel Typographus (**z całostronicowym drzeworytem Tadeusza Cieślewskiego syna z „Fiorenzy”**). **64.-**

337. R. 4, nr 10: X 1938. s. [479]-532, [8].
Zaw. m.in.: Zagadnienie obronności w urbanistyce, Figuralna ceramika chińska, Sztuka w sprzęcie liturgicznym. **48.-**

338. R. 5, nr 4: IV 1939. s. [151]-189, [11].
Zaw. m.in .: Chrostowskiego drzeworyty Szekspirowski, Sztuka zdobnicza, Dwa nieznane obrazy Krzysztofa Lubienieckiego. **Całostronicowy drzeworyt S. O. Chrostowskiego**. **64.-**

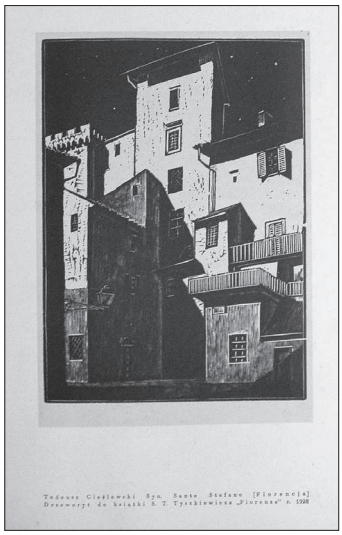

nr 336

339. BANACH Andrzej – O kiczu. Kraków 1968. Wyd. Literackie. 24,8 cm, s. 354, [1]. opr. oryg. pł., obw.
Stan bardzo dobry. W tekście 281 ilustracji c/b.
Pierwsze i jak dotąd najobszerniejsze opracowanie tematu w naszej literaturze. Zaw. m.in.: Przeżycie artystyczne i kiczowe, Istotne cechy dzieła kiczowego, Sztuka miłości wielkiej i małej, O kiczu religijnym, Kicz wojenny, Psi cmentarz, O kiczu aktorskim, O kiczu narodowym, Kicz muzealny, Kicz filmowy, Prawo do kiczu. **60.-**

340. CHROŚCICKI Leon – Porcelana – znaki wytwórni europejskich. Warszawa 1974. Wydawnictwo Artystyczne-Graficzne. 18,5x18,5 cm, s. 405, [3], tabl. 12. opr. oryg. pł.
Okładka nieco zakurzona, wewnątrz stan dobry; brak obwoluty. Na tablicach 52 fotografie, w tekście 2.567 znaków firmowych manufaktur.
Wydawnictwo niezbędne dla każdego miłośnika starej porcelany.
Zawiera oprócz znaków wytwórni historię i charakterystykę poszczególnych manufaktur i fabryk porcelany oraz dane o artystach współpracujących z wytwórniami, bibliografię, skorowidz nazwisk i nazw własnych, skorowidz sygnatur literowych, skorowidz znaków figuralnych, sygnatury literowe w pisowni rosyjskiej i słowniczek mniej znanych terminów dotyczących ceramiki. Dołączone luzem kilka kart z rękopiśmiennymi przerysami znaków wytwórni porcelany. **64.-**

341. GERSON Wojciech – Znawstwo prawdziwe i rzekome w malarstwie. Warszawa 1895. Nakł. autora; Druk Józefa Sikorskiego. 19 cm, s. [4], 30, [1]. brosz.
Okładki nieco zakurzone, narożniki kart lekko załamane, papier pożółkły. Podpis własn. „Władysław M. Ostoja Janiszewski”.
Rozważania na temat wymieniony w tytule wydają się jeszcze bardziej potrzebne w czasach współczesnych niż przeszło sto lat temu. Zawsze ciekawsze jest czytanie tekstów o znawstwie w malarstwie napisanych przez malarzy. Wojciech Gerson (1831-1901) – malarz realista i długoletni pedagog pisze: ‘Któż tedy są owi znawcy? Są pośród nas: w każdym z nas mieści się cząstka znawcy prawdziwego – chciejmy ją tylko odnaleźć i rozwinąć’. **Nieczęste.** **50.-**

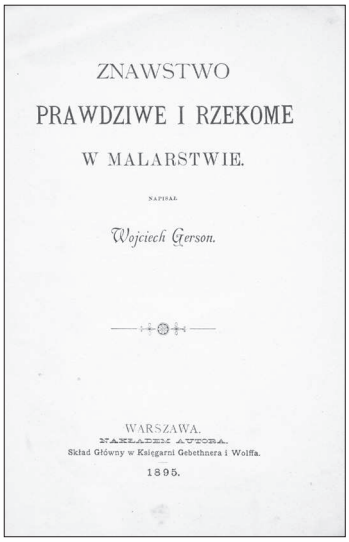
ZNAWSTWO
PRAWDZIWE I RZEKOME
W MALARSTWIE.
NAPISAŁ
Wojciech Gerson.
WARSZAWA.
NAKŁADEM AUTORA.
Skład Główny w Księgarni Gebethnera i Wolffa.
1895.

nr 341

GŁOS Plastyków. Czasopismo Związku Artystów Plastyków [późn. Organ Związku Polsklich Artystów Plastyków, późn. Miesięcznik ilustrowany poświęcony sztuce plastycznej - i in.]. Kraków. brosz.

Czas. BJ 4, 6. Okładki nieco zakurzone, wewnątrz stan dobry. Ilustracje w tekście.
„W 'Głosie Plastyków' zaczęły ukazywać się artykuły teoretyczne, wykładające zasady i dążności awangardy, opracowywane w większości przez samych twórców, artykuły omawiające osiągnięcia i upadki plastyki obcej, głownie francuskiej, a także liczne wspomnienia poświęcone prekursorom polskiej sztuki nowoczesnej. Służyły one przede wszystkim historycznemu podbudowaniu kierunku kolorystycznego współczesnego malarstwa polskiego, reprezentowanego przez grupę KP, której założenia teoretyczne stały się zasadniczą ideologią pisma" (M. Liczbińska w: „Polskie życie artystyczne w latach 1915-1939" (Wr. 1974, s. 659). Pierwsze numery ukazały się jako „Halo-Halo. Plastycy Mówią" (nr 1) i „Hallo. Głos Plastyków) (nr 2/4).

342. **R.5, nr 1/7: V 1937.** 32 cm, s. 126, [2], tabl. 2.
Zaw. m.in.: Stanisław Młodożeniec „Wspominki o Zydze Waliszewskim", Józef Czapski „O Zygmuncie Waliszewskim", Józef Jarema „Epitafium", Stanisław Zbigniewicz „O rzeźbie w Polsce", odpowiedzi licznych artystów na „Ankietę rzeźby" (m.in. A. Zamoyski, K. Kobro, M. Jarema), W.Lam „Muzeum Lubomirskich we Lwowie". **48.-**

343. **R.5, nr 8/12: III 1938.** 32 cm, s. [2], 97, [1].
Niemal połowa numeru poświęcona polskiemu formizmowi: Leon Chwistek „Twórcza siła formizmu", Tytus Czyżewski „Mój formizm", Jerzy Hryńkowski „Wspomnienia o ekspresjonizmie w Polsce", Tymon Niesiołowski „Formiści", Konrad Winkler „Exegi monumentum", Stanisław Ignacy Witkiewicz „Bilans formizmu", August Zamoyski „O formizmie". **64.-**

GRAFIKA. Organ Związku Polskich Artystów Grafików i Zrzeszenia Kierowników Zakładów Graficznych. Dwumiesięcznik. Warszawa. Red. nacz. Franciszek Siedlecki. Wyd. Tadeusz Gronowski, Franciszek Siedlecki. ca 30,5 cm. brosz.
Czas. BJ 3, 313. Numery niewątpliwie najciekawszego polskiego periodyku międzywojennego poświęconego grafice użytkowej i artystycznej, projektowaniu, estetyce druku, co potwierdza Andrzej Ryszkiewicz pisząc:. „'Grafika' była najważniejszym czasopismem poświęconym grafice w latach międzywojennych" („Polskie życie artystyczne w l. 1915-1939", Wr. 1974, s. 657). Pismo, starannie redagowane i pięknie łamane, ukazywało się w l. 1930-1934 (wyszło 17 numerów) i 1938-1939 (wydano 3 zeszyty, ostatni podwójny).

344. **R. 1, z. 1. X 1930.** s. 52, tabl. 4.
Niewielkie zaplamienia okładek, niewielkie zaplamienia wewnątrz. Zaw. m.in.: W. Skoczylas „Polskie drzeworyty ludowe", T. Gronowski „Plakat", R. Mathia „Druk ilustracyj jedno i wielobarwnych w gazetach". Okładka projektu Tadeusza Gronowskiego. **80.-**

345. **R. 1, z. 2. XII 1930.** s. 56, tabl. 8.
Stan dobry. Zaw. m.in.: F. Siedlecki „Bibljoteka Ordynacji Krasińskich", T. Cieślewski syn „Drzeworyty Stefana Mrożewskiego. Szkic", F. Siedlecki „Znaczki pocztowe", R. Mathia „Druk ilustracyj jedno i wielobarwnych w gazetach (ciąg dalszy)". Okładka sygnowana monogramem A. P. **80.-**

346. **[R. 1], z. 3. II 1931.** s. 52, tabl. 7.
Grzbiet nieco otarty, wewnątrz stan dobry. Zaw. m.in.: L. Lewenstam „Litografje warszawskie", E. Czerwiński „Ogólny zarys techniki litograficznej", R. Mathia „Druk ilustracyj jedno i wielobarwnych w gazetach (ciąg dalszy)". Okładka projektu Tadeusza Gronowskiego. **80.-**

347. **R. 1, z. 5. VI-VII 1931.** s. 52, tabl. 3.
Okładka nieco zakurzona, wewnątrz stan dobry. Zaw. m.in.: H. M. „Międzynarodowa Wystawa Pięknej Książki w Paryżu", S. Sawicka „Zbiory graficzne Bibljoteki Polskiej w Paryżu", T. Gronowski, F. Siedlecki „Wzory układów drukarskich". Okładka projektu Tadeusza Gronowskiego (Rypson II 314). **80.-**

348. **R. 1, z. 6. 1931.** s. 52, tabl. 10.
Przednia okładka nieco zaplamiona, wewnątrz stan dobry. Zaw. m.in.: J. Muszkowski „Antykwa polska Adama Półtawskiego", S. Sawicka „Drzeworyt ludowy z Podhala", T. Gronowski, A. Półtawski „Wzory układów drukarskich". Okładka projektu W. Suwalskiego (ucznia Szkoły Przemysłu Graficznego). **80.-**

349. **R. 2, z. 1. 1932.** s. 52, tabl. 20.
Tylna okładka obca, poza tym stan dobry. Zaw. m.in.: F. Siedlecki „Polski pieniądz papierowy", T. Chybiński „Miedzioryt i staloryt w technice banknotowej", Marcin P. „Papier ochronny", L. Tyrowicz „Kwasoryt". Okładka projektu Z. Glinickiego. **80.-**

350. R. 2, z. 2. 1932. s. 52, tabl. 1.
mocne otarcia grzbietu, niewielkie otarcia okładek. Zaw. m.in.: S. Koczorowski „Książka w Paryżu", F. Siedlecki „Artur Szyk – iluminator", T. Gronowski „Plakaty". Okładka projektu Tadeusza Gronowskiego. **80.-**

351. R. 2, z. 4. 1932. s. 60, tabl. 3.
Okładki nieco otarte, brak tablicy z drzeworytem T. Cieślewskiego syna i wzorem filigranu. Zaw. m.in.: S. Sawicka „Grafika polska w Muzeum Narodowem w Warszawie", J. Neumann „Znaki wodne", A. Bojarski „Papier". Na jednej z tablic **litografia Ludwika Tyrowicza.** Okładka projektu Tadeusza Gronowskiego. **140.-**

nr 351

352. R. 2, z. 5. 1932. s. 52, tabl. 1.
Stan dobry. Zaw. m.in .: A. Półtawski „Unja Horodelska", B. Leśmian „Dżananda", B. Pisarkiewicz „Inicjał", L. Tyrowicz „Litografje", A. Bojarski „Papier". Na tablicy **autolitografia Juliana Bohdanowicza.** Okładka projektu Tadeusza Gronowskiego. **100.-**

353. R.2, z.6. 1932-1933. s. 52, [3], tabl. rekl. 2.
Okł. nieco otarte. Okł. W. Zawidzkiej. Zaw. m.in.: Wielkanocny numer „Życia" w układzie Wyspiańskiego, Druki Litwy i Rusi w świetle wileńskiej wystawy książki 1932 r., Tadeusz Makowski, Konkurs na plakat Balu Młodej Architektury i Balu Politechniki. Na końcu spis zawartości pierwszych dwóch roczników pisma. **80.-**

354. R. 3, z. 1. 1933. s. 56, tabl. 10.
Grzbiet podklejony, niewielkie naddarcia obu okładek, wewnątrz stan dobry. Zaw. obszerny artykuł J. Stebnowskiego „Historja druku map" oraz krótszy tekst W. Skoczylasa „Drzeworyt". Okładka projektu Tadeusza Gronowskiego. **80.-**

355. R. 3, z. 3. 1933. s. 52, [4], tabl. 8.
Stan dobry. Zaw. m.in.: W. Jabłoński „Chiński drzeworyt ludowy", E. Woroniecki „Symbol a serce czyli rzecz o grafice Tadeusza Cieślewskiego syna", „Dziesięciolecie działu grafiki Salezjańskiej Szkoły Rzemiosł". Na tablicach **oryginalny drzeworyt i oryginalny linoryt Tadeusza Cieślewskiego syna** („Port w Pucku", „Księga-Miasto") oraz projekty graficzne uczniów Szkoły Salezjańskiej. Okładka anonimowa (Rypson II 314). **160.-**

356. R. 3, z. 4. 1933. s. 53, [2], tabl. 1.
Grzbiet uszkodzony, ślad po taśmie na obu okładkach. Okładka projektu Tadeusza Gronowskiego. Zaw. m.in.: F. Siedlecki „Dwudziestolecie pracy artystycznej Władysława Skoczylasa", Z. Niesiołowska-Rotherowa „Ze sztuki wycinanek papierowych", S. Sawicka „Wystawa obrazów Świętych w Poznaniu". Na tablicy **oryginalny drzeworyt Stanisława Ostoja-Chrostowskiego**. **120.-**

357. R. 3, z. 5. 1934. s. 48, [3], tabl. 2.
Okładka nieco zakurzona, stan dobry. Zaw. m.in.: T. Cieślewski syn „Pamięci Władysława Skoczylasa", S. Płoski „Autografy wodzów polskich", W. Skoczylas „Alex Krawczenko", F. Siedlecki „Najnowsze polskie znaczki pocztowe". Na pierwszej tablicy **oryginalny drzeworyt Aleksandra Krawczenki**, na drugiej ładna barwna reklama farb „Atra". **80.-**

358. HALO-HALO. Plastycy mówią. Czasopismo Związku Artystów Plastyków. Kraków. Nakł. Związku Artystów Plastyków. Red. B. Raczyński. 25 cm. brosz.
Nr 1: V 1930. s. 14, [2].
Rdzawe zaplamienia przy zszywkach, stan dobry. Egz. nierozcięty.
Pierwszy numer pisma, kontynuowanego jako „Głos Plastyków". Zachowany blankiet dla prenumeratorów. **60.-**

359. HALLO. Głos Plastyków. Czasopismo Związku Artystów Plastyków. Kraków. Nakł. Związku Artystów Plastyków. Red. T. Cybulski, B. Raczyński. 25 cm. brosz.
Nr 2/4: VI-VIII 1930. s. 30, [2].
Stan dobry. Egz. nierozcięty.
Drugi, łączony numer pisma kontynuowanego jako „Głos Plastyków". Rysunek na okładce przedstawiający akt kobiety na tle pejzażu oraz winietki końcowe autorstwa Zbigniewa Pronaszki. Zachowany los nr 1143 uprawniający do udziału w loterii, której wygraną stanowił kolorowy drzeworyt Władysława Skoczylasa. Artykuły A. Szyszko-Bohusza, T. Cybulskiego, Z. Nowakowskiego, T. Rogalskiego m.in. na temat rynku krakowskiego, odnowienia Wawelu. **60.-**

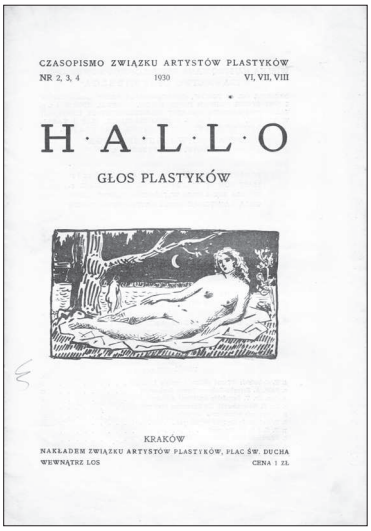
CZASOPISMO ZWIĄZKU ARTYSTÓW PLASTYKÓW
NR 2, 3, 4 1930 VI, VII, VIII
H·A·L·L·O
GŁOS PLASTYKÓW
KRAKÓW
NAKŁADEM ZWIĄZKU ARTYSTÓW PLASTYKÓW, PLAC ŚW. DUCHA
WEWNĄTRZ LOS CENA 1 ZŁ

nr 359

360. HUSARSKI Wacław – Kazimierz Dolny. Warszawa 1953. Towarzystwo Naukowe Warszawskie. 29,8 cm, s. 143, [1]. opr. oryg. ppł. Rozprawy Komisji Historii Kultury i Sztuki, t. 2.
Stan bardzo dobry. W tekście 74 ilustracji (archiwalne fotografie, reprodukcje rysunków, grafik i planów). Na przedniej okładce złoc. tytulatura i zarys ruin spichrza.
Monografia Kazimierza nad Wisłą autorstwa znanego malarza, krytyka i historyka sztuki.
Tekst w układzie dwuszpaltowym. Książka zawiera historię miasta i opis wszystkich jego zabytków, a w aneksach genealogie rodów kazimierskich: Przybyłów, Celejów i Górskich, teksty na tablicach pamiątkowych w kościele parafialnym i kościele O.O. Reformatów, na nagrobku Małachowskiego oraz bibliografię.
W. Husarski (1883-1951) – malarz, krytyk, popularyzator sztuki; jako historyk sztuki zajmował się badaniem oddziaływania sztuki polskiej na sztukę innych krajów, a w szczególności polskiej architektury renesansowej. Napisał kilka prac o polskiej attyce i architekturze Kazimierza. **48.-**

361. INGARDEN Roman – O dziele architektury. Jelenia Góra 1946. Zakł. Graf. WINW, Oddz. w Jeleniej Górze. 20,8 cm, s. 51. Odb. z „Nauki i Sztuki".
[oraz] SZUMAN Stefan – O oglądaniu obrazów. Z 27 tablicami poza tekstem. Warszawa 1948. Inst. Wydawniczy „Sztuka". 20,8 cm, s. 136, tabl. 27. Z Zagadnień Sztuki, t. 2.
[oraz] SZUMAN Stefan, LISSA Zofia – Jak słuchać muzyki. Warszawa 1948. Centralny Instytut Kultury. 20,8 cm, s. 142, [2]. razem opr. ppł. z epoki.
Stan bardzo dobry. Na karcie tytułowej pierwszej pracy **odręczna dedykacja Romana Ingardena** (1893-1970) – wybitnego polskiego filozofa, ucznia Husserla**.** **60.-**

362. [KATALOG]. Wystawa Krajowa Rolniczo-Przemysłowa. Katalog pierwszej wielkiej Wystawy Sztuki Polskiej w Krakowie we wrześniu 1887. Wyd. II. Kraków 1887. Nakł. Księg. K.Bartoszewicza. 24,7 cm, s. 30, [3], XVI, tabl. 26. brosz.
Okładki po fachowej konserwacji, uzupełnione ubytki przedniej okładki, papier nieco pożółkły. Katalog Oddziału Sztuki Polskiej na Wystawie Krajowej Rolniczo-Przemysłowej. Tytuł

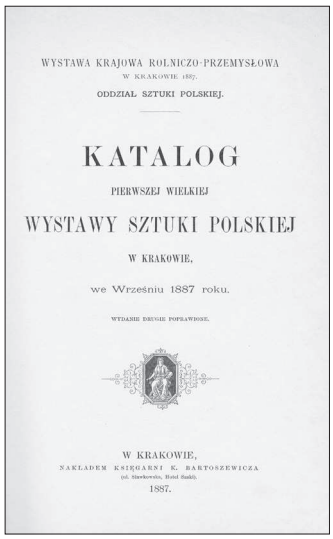
WYSTAWA KRAJOWA ROLNICZO-PRZEMYSŁOWA
W KRAKOWIE 1887.
ODDZIAŁ SZTUKI POLSKIEJ.
KATALOG
PIERWSZEJ WIELKIEJ
WYSTAWY SZTUKI POLSKIEJ
W KRAKOWIE,
we Wrześniu 1887 roku.
WYDANIE DRUGIE POPRAWIONE.
W KRAKOWIE,
NAKŁADEM KSIĘGARNI K. BARTOSZEWICZA
1887.

nr 362

okł.: „Katalog illustrowany pierwszej wielkiej [...]". Wykaz 521 prac (obrazów olejnych, akwareli, rysunków, rzeźby) pokazanych na wystawie. Na końcu dział ogłoszeniowy. **100.-**

363. [KATALOG]. Katalog I. wystawy Towarzystwa Polska Sztuka Stosowana. Kraków 1902. Muz. Narodowe. 23,4 cm, s. 31, [2]. brosz.
Stan bardzo dobry. Egzemplarz nierozcięty. Okładka zdobiona motywami ludowymi, reprodukowana w: J. Sowiński „Sztuka typograficzna Młodej Polski", Wr. 1982, s. 87.
Opis ponad 200 obiektów (wyroby z drewna, stroje, hafty, ceramika, pisanki, kilimy, skrzynie, detale architektoniczne, meble, biżuteria). **60.-**

364. [KATALOG]. Polscy uczniowie Akademii Sztuk Pięknych w Petersburgu w XIX i na początku XX wieku. Katalog wystawy. Warszawa 1989. Muzeum Narodowe w Warszawie. 22,5x22 cm, s. 213, [2]. brosz.
Stan bardzo dobry.
Bogato ilustrowane wydawnictwo: 24 s. z barwnymi reprodukcjami, blisko 200 c/b ilustracji w tekście, część całostronicowych. Artykuły o historii Cesarskiej Akademii i jej polskich studentach. W katalogu obszerne biogramy artystów: malarzy, grafików i rzeźbiarzy. Katalog opisuje ponad 200 dzieł 74 artystów m.in.: H. Siemiradzkiego, B. Gembarzewskiego, W. Gersona, F. Kowarskiego, K. Krzyżanowskiego, A. Orłowskiego, Wł. Podkowińskiego, F. Ruszczyca, L.Ślendzińskiego, M. A. Andriollego, St. Noakowskiego. **64.-**

365. KOPERA Feliks - Dzieje malarstwa w Polsce. T. 1-3. Kraków [1925-1929]. Trzaska, Evert i Michalski. 27,2 cm, s. VII, [1], 250, [2], tabl. 24 [w tym 7 barwnych]; [4], 345, [1], tabl. 52 [w tym 15 barwnych]; XII, 572, tabl. 103 [w tym 32 barwne]. opr. w 2 woluminach oryg. psk. złoc., oryg. futerały kart.
Odbarwienie narożnika tylnej okładki t. 3, tekturowe futerały z niewielkimi defektami, mimo to bardzo ładny komplet. **Rzadkie w tak dobrym stanie zachowania!** T. 1: Średniowieczne malarstwo w Polsce, t. 2: Malarstwo w Polsce od XVI do XVIII w., t. 3: Malarstwo w Polsce XIX i XX w.
Monumentalne dzieło wybitnego historyka sztuki, będące do dziś jednym z najlepszych opracowań tematu w naszym piśmiennictwie.
Bardzo bogaty materiał ilustracyjny (łącznie 1.259 reprodukcji w tekście i na tablicach: t. 1: 24 tabl. z ilustr. (w tym 7 barwnych i 12 w technice rotograwiury), 211 ilustr. w tekście; t. 2: 52 tabl. z ilustr. (w tym 15 barwnych i 26 w technice rotograwiury), 313 ilustr. w tekście; t. 3: 103 tabl. z ilustr. (w tym 32 chromotypie i wielobarwne rotograwiury), 556 ilustr. w tekście). **Na grzbietach złocone motywy roślinne, orzeł w koronie i paleta malarska. Ilustracja na tabl. 16.** **2.800.-**

366. KOSTANECKI Michał – Twórczość architektoniczna Tadeusza Stryjeńskiego na tle epoki. Kraków 1937. Skład gł. S. A. Krzyżanowski. 30,8 cm, s. 23. brosz. Odbitka z „Biuletynu Stow. Architektów RP".
Okładki pożółkłe, lekko zaplamione, wewnątrz stan dobry.
Wnikliwa analiza stylu i założeń artystycznych T. Stryjeńskiego (1849-1943) – jednego z najwybitniejszych architektów polskich przełomu XIX i XX w., ilustrowana fotografiami ważniejszych budynków (głównie w Krakowie) wybudowanych wg jego projektów. **48.-**

367. KOSTRZEWSKI Franciszek – Pamiętnik. Z 35 illustracyami. Warszawa [cenz. 1891]. Nakł. S.Lewentala. 18,7 cm, s. [4], 185, tabl. 1. opr. bibliot. ppł. z epoki.
Maliszewski 2306. Miejscami zaplamienia i zażółcenia papieru. Podpis własn. Na tablicy drzeworytowy portret autora, w tekście reprodukcje jego rysunków w cynkotypii.
F. Kostrzewski (1826-1911) - ceniony malarz, rysownik, ilustrator, uczeń J. F. Piwarskiego, przyjaciel W. Gersona i H. Pillatiego, wieloletni współpracownik „Tygodnika Illustrowanego", „Kłosów" i „Wędrowca". „Malował sceny z życia ludu wiejskiego i obrazki miejskie, warszawskie. Wiernym kronikarzem Warszawy pozostał do końca życia, ukazując w zwierciadle łagodnej satyry bytowanie różnych warstw społecznych w ciągu przeszło półwiecza" (PSB) **60.-**

368. KOWALSKI Leon – Pendzlem i piórem. Kraków [1934]. Druk. „Czasu". 22,2 cm, s. 178, [1]. brosz., bibułka ochronna.
Grońska 331; Skrzypek 795. Stan bardzo dobry. Wstęp Jana Wiktora. Wspomnienia krakowskiego malarza i grafika ozdobione **licznymi autorskimi drzeworytami** w tekście**.**
L. Kowalski (1870-1937) – malarz i grafik, uczeń W. Łuszczkiewicza i L. Wyczółkowskiego w krakowskiej ASP, studiował także w Monachium i Paryżu, współzałożyciel Grupy Zero, Sztuki Rodzimej i Krakowskiego Koła Grafików. **70.-**

369. KOZAKIEWICZ Stefan – Warszawskie wystawy sztuk pięknych w latach 1819-1845. Oprac. ... Wrocław 1952. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich. 24,9 cm, s. XXXVI, 420, tabl. 64. opr. ppł. z epoki. Źródła do Dziejów Sztuki Polskiej, t.1.
Okładki lekko otarte, papier nieco pożółkły, stan dobry. Najobszerniejsze opracowanie źródłowe warszawskiego życia artystycznego w l. 1819-1845, wzbogacone obszernymi materiałami przedruków katalogów oraz innych publikacji związanych z wystawami w 1819, 1821, 1823, 1825, 1828, 1836, 1838, 1841 i 1845. Fundamentalna praca do dziejów sztuki polskiej w I połowie XIX w. **50.-**

370. KRUSZYŃSKI Tadeusz – Stary Gdańsk i historya jego sztuki. Kraków [1913] Nakł. Księgarni Wydawniczej J. Czerneckiego w Wieliczce. 25 cm, s. [4], 137, tabl. 6 [w tym 4 barwne, 2 rozkł.]. opr. pł. złoc. z epoki.
Okładki zakurzone, zaplamienia wewnątrz, niewielki ślad zawilgocenia. Na karcie przedtyt. naklejony kolorowy herb Gdańska.
Popularne opracowanie historii Gdańska, jego architektury i sztuki z bogatym, bardzo dobrej jakości materiałem ilustracyjnym. Zygmunt Kruszelnicki pisze o tej książce: „pozycja jej z perspektywy historycznej znacznie wzrasta ze względu na swoiście prekursorski charakter wśród tak nikłych jeszcze przed pierwszą wojną światową zainteresowań polskich sztuką gdańską. Występuje tu – oprócz właściwego zarysu dziejów sztuki – również ogólny zarys historii, historia kultury i nawet rodzaj przewodnika".
Książka zawiera między innymi: rozdział o gdańskiej mennicy z ponad czterdziestoma zdjęciami monet i medali, rozdział o dziejach kupiectwa i przemysłu gdańskiego z reprodukcjami tarcz mosiężnych z kolekcji autora, liczne fotografie detali architektonicznych, szczytów, odrzwi, fasad kamienic, ulic starego Gdańska. Kolorowe tablice reprodukują widoki Gdańska namalowane przez autora.
Ks. dr T. Kruszyński (1884-1959) – historyk sztuki, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego i Akademii Teologii Katolickiej, organizator Muzeum Archidiecezjalnego w Krakowie, ofiarodawca licznych cennych muzealiów m.in. do gabinetu archeologicznego UJ i Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie.
80.-

371. Die KUNSTSCHULE. Ilustrierte Monatschrift fur Kunst und Kunstpflege. Berlin. Mal- und Zeichen-Unterricht. 24 cm. razem opr. pł. z epoki.
Jg 7: 1924. nr 1-12. s. 351, [1].
Niewielkie zaplamienie grzbietu, brak trzech kart (s. 88-92 i 261-262), poza tym stan dobry. Zapiski ołówkiem.
Rocznik berlińskiego miesięcznika zawierającego liczne porady z dziedziny wychowania plastycznego **dla osób uczących się malarstwa, rysunku, rzemiosła artystycznego**. Oprócz tego artykuły dotyczące technik artystycznych, grafiki książki, typografii, ekslibrisu i historii sztuki w ujęciu akademickim. Liczne ilustracje czarno-białe i kolorowe. Autorami tekstów są m.in. malarze i profesorowie szkół artystycznych.
Zaw. m.in. **artykuł na temat plakatu filmowego** w związku z wystawą Klubu Przemysłu Filmowego w Berlinie m.in. z projektami plakatów autorstwa Theo Matejko i Erwina Auchter-Arndt oraz ilustrowany artykuł o kowalstwie artystycznym. **120.-**

372. ŁEPKOWSKI J[ózef] – Sztuka. Zarys jej dziejów. Zarazem podręcznik dla uczących się i przewodnik dla podróżujących. 104 drzeworytów. Kraków 1872. Nakł. Wyd. Dzieł Tanich i Pożytecznych. 8, s. [2], IV, [2], 401, [3], CLXXIX, [1]. opr. psk. z epoki.
Otarcia grzbietu i okładek, miejscami niewielkie zażółcenia papieru i zaplamienia. Ekslibris heraldyczny (nieco uszkodzony), naklejka „A. Gertitz, Lwów, Rynek 41", podpis własn.

Zaw. m.in.: Wykaz miejscowości, w których są celne zabytki sztuki (również w dawnej Polsce) oraz Żywoty najznakomitszych budowniczych, rzeźbiarzy i malarzy.
J. Łepkowski (1826-1894) – profesor pierwszej katedry archeologii UJ, rektor UJ, konserwator zabytków, inicjator i wykonawca zakrojonych na szeroką skalę prac konserwatorskich i inwentaryzacyjnych, autor licznych prac naukowych z dziedziny historii sztuki. **140.-**

373. ŠUBERT František, ŠUBERTOVA-KUČEROVA Irah – Malermonogramme. [T.] 1: 15. bis 17. Jahrhundert. Hanau 1988. Verlag Werner Dausien. 19,5 cm, s. 254, [1]. opr. oryg. pł., obw.
Stan bardzo dobry.
Zaw. 1201 zestawów monogramowych sygnatur malarzy, rysowników i grafików od wieku XV do XVII. Przy nazwiskach artystów podano krótkie dane biograficzne m.in. główną tematykę dzieł, nazwiska nauczycieli i mistrzów itp. **54.-**

374. MAŃKOWSKI Tadeusz – Kolekcyonerstwo Stanisława Augusta w świetle korespondencyi z Augustem Moszyńskim. Lwów 1926. Druk. UJ, Kraków. 28,3 cm, s. 40. brosz. Odb. z „Prac Sekcyi Historyi Sztuki i Kultury Tow. Nauk. we Lwowie".
Stan bardzo dobry. Egz. częściowo nierozcięty. Na wewnętrznej stronie przedniej okładki **odręczna dedykacja autora dla Mieczysława Gębarowicza**. Ekslibris A. Swaryczewskiego. Kilka ilustracji w tekście.
M. Gębarowicz (1893-1984) – uczony, historyk sztuki, uczestnik obrony Lwowa w 1918 r., pracownik naukowy Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie i Ossolineum; po wojnie pozostał we Lwowie, gdzie w niezwykle trudnych warunkach, zwolniony z pracy, prowadził dalsze badania naukowe. **80.-**

375. NIKE. Czasopismo [później Kwartalnik] **poświęcone polskiej kulturze plastycznej.** Warszawa. Red. Juliusz Starzyński. 28 cm.
Opracowanie graficzne Stanisława Ostoja-Chrostowskiego.
R. 1. 1937. s. 312, tabl. 26. brosz.
R. 2, z. 1. 1939. s. 95, [2], tabl. 17. brosz., obw.
R. 2, z. 2. 1939. s. [97]-195, tabl. 18. brosz., obw.
Załamania i naddarcia krawędzi r. 1, naddarcie obwoluty r. 2, z. 2, poza tym stan dobry.
Komplet wydawniczy pisma wydawanego przez Instytut Propagandy Sztuki.
„Mimo niedługiego okresu działalności i skąpej liczby numerów pismo 'Nike' zdołało uzyskać wysoką rangę i znaleźć się w czołówce artystycznych czasopism polskich okresu międzywojennego [...] wartość naukowa i dokumentacyjna publikowanych tam tekstów okazała się [...] rzetelna i trwała" (A. Jakimowicz w „Polskie życie artystyczne w l. 1915-1939", Wr. 1974, s. 676).

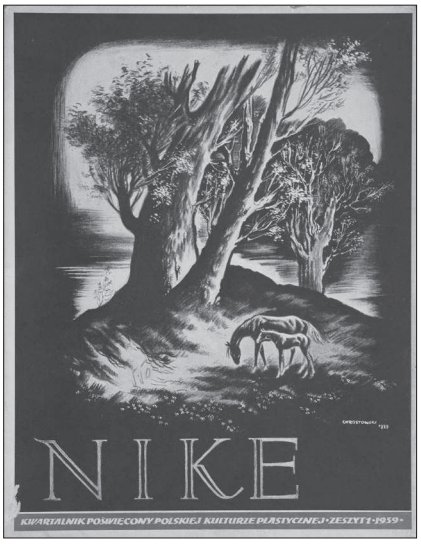

nr 375

Zaw. m.in.: r. 1: H. Blum „Twórczość Władysława Skoczylasa", J. Czapski „O Cezanne'ie i świadomości malarskiej", H. Stażewski „Znaczenie i wpływ Cezanne'a, A. zamoyski „O rzeźbieniu", M. Twardowska „Tadeusz Kulisiewicz. Charakterystyka stylu"; r. 2/1: T. Dobrowolski „Polska rzeźba ludowa", A. Majerska „Ferdynand Ruszczyc", H. Blum „Nadrealizm", obwoluta S. Ostoja-Chrostowskiego; r. 2/2: T. Mańkowski „Ze studiów nad dawnym tkactwem polskim", K. Molendziński „Uwagi z powodu wystawy Adama Chmielowskiego", S. Woźnicki „Dekoracje monumentalne pawilonu polskiego na wystawie w Nowym Yorku i Dworca Głównego w Warszawie", na jednej z tablic **oryginalny drzeworyt S. Ostoja-Chrostowskiego**, obwoluta E. Manteuffla. **420.-**

376. NOVOTNÝ Ant[onin] – Pražsky Porcelán. Praha 1949. Vladmir Žikes. 29,5 cm, s. 29, [6], tabl. barwnych 38. opr. oryg. ppł., obw.
Otarcia i niewielkie naddarcia obwoluty, wewnątrz stan dobry. Obca dedykacja, podpis własn.
Album poświęcony wyrobom praskich wytwórni porcelany. Zaw. wstęp charakteryzujący ich wyroby, sygnatury 16 manufaktur, 38 barwnych zdjęć obiektów z XVIII-XIX w. **56.-**

377. PIWOCKI Ksawery – Historia Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie 1904-1964. Wrocław 1965. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich; Inst. Sztuki PAN. 23,8 cm, s. 238, [2], tabl. 21. brosz.
Brak obwoluty, okładki lekko otarte, wewnątrz stan dobry. Skasowana piecz. biblioteczna, naklejka inwentarzowa na przedniej okładce.
Podstawowe opracowanie 60 lat dziejów warszawskiej ASP od powstania Szkoły Sztuk Pięknych w 1904 r. do początku lat 60. XX w. Na końcu cenne zestawienia nazwisk wszystkich wykładowców oraz wszystkich studentów tej uczelni w całym okresie jej działalności. **80.-**

378. [PLAKATY]. Muzeum Techniczno-Przemysłowe. Wystawa plakatów. Przewodnik dla zwiedzających, poparty uwagami o rozwoju sztuki plakatowej w poszczególnych krajach i charakterystyką wybitniejszych artystów plakatowych. Kraków 1898. Druk. A. Słomskiego. 22,3 cm, s. 63. brosz.
Stan bardzo dobry. **Katalog pierwszej w historii wystawy plakatu na ziemiach polskich**. W dziale „Nasze plakaty" omówiono prace T. Axentowicza, J. Kossaka, A. Kotowicza, Kranikowskiego, P. Laskowskiego, K. Mańkowskiego, W. Pagacza, P. Stachiewicza i kilka anonimowych. Katalog jest „zaopatrzony w szczegółowe objaśnienia, życiorysy artystów oraz krótki zarys rozwoju sztuki plakatowej w każdym kraju" (S.Bojko „Polska sztuka plakatu", War. 1971, s. 15). Organizatorem wystawy i autorem katalogu był dyrektor Muzeum Techn.-Przem. Jan Wdowiszewski. **64.-**

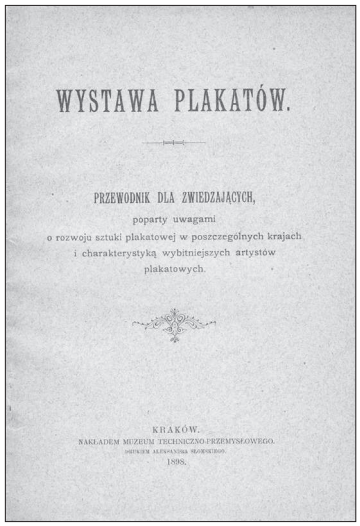
WYSTAWA PLAKATÓW.

PRZEWODNIK DLA ZWIEDZAJĄCYCH,
poparty uwagami
o rozwoju sztuki plakatowej w poszczególnych krajach
i charakterystyką wybitniejszych artystów
plakatowych.

KRAKÓW.
NAKŁADEM MUZEUM TECHNICZNO-PRZEMYSŁOWEGO.
1898.

nr 378

PLASTYKA. Organ Bloku Zawodowego Artystów Plastyków. Warszawa. Red. S. Woźnicki, M. Schulz. Wyd. E.Arct. ca 24,4 cm. brosz.
Czas.BJ 6, 139. Okł. nieco otarte, wewnątrz stan dobry i bardzo dobry. Oprócz dłuższych tekstów monograficznych, każdy numer zawiera „Kronikę" – przegląd aktualnych wydarzeń z dziedziny sztuki. Liczne ilustracje w tekście.

379. [R. 1], nr 3-4: 1935. s. 45-88.
Zaw. m.in.: „Prezydent Starzyński o pomniku Marszałka J. Piłsudskiego w Warszawie", F. Strynkiewicz „Warunki pracy młodego pokolenia rzeźbiarzy". Wśród ilustracji liczne reprodukcje dzieł sztuki stanowiących wystrój MS „Piłsudski". **48.-**

380. [R. 1], nr 5-6: XI 1935. s. [89]-128.
Niewielki ubytek narożnika jednej karty. Zaw. m.in.: M. Schulz „Problem malarstwa żywicznego", J. Arden „Dokument i wizja. Drzeworyty S. O. Chrostowskiego w albumie Lepeckiego 'Józef Piłsudski na Syberji'". **48.-**

381. [R. 1], nr 7: XII 1935. s. 129-148, tabl. 1.
Zaw. m.in.: S. Woźnicki „Na marginesie pracy zawodowej Stanisława O. Chrostowskiego", E. Norwerth „Echa z życia sztuki w Sowietach". Na tablicy **oryginalny drzeworyt ilustracyjny S. O. Chrostowskiego** do książki „The Song of the Little Indian Mais". **64.-**

382. R. 2, nr 3-4: III-IV 1936. s. 233-264.Piecz. Zaw. m.in.: S. Rogoyski „Malarstwo na Salonie Bloku Z. A. P.", T. Pruszkowski „Alfons Karny". **48.-**

383. RODIN August – L'Art. Entretiens Réunis par Paul Gsell. Paris 1911. Bernard Grasset. 22 cm, s. [4], 318, [1]. opr. psk. z epoki.
Otarcia grzbietu, blok nieco wygięty, poza tym stan dobry. Ekslibris Gustawa Schmagera (1904-1983) bibliotekarza BJ. Ilustracje w tekście.
Pierwsze, rzadkie wydanie rozmów o sztuce i artystach z Augustem Rodinem.
Książka prezentuje poglądy słynnego rzeźbiarza, prekursora nowoczesnego rzeźbiarstwa Augusta Rodina (1840-1917) na zadania sztuki i działalność artysty. Elokwentny i pełen przemyśleń sędziwy artysta prezentuje poglądy wychodzące poza jego epokę. Tak jak jego sztuka, poglądy Rodina pozostają zawsze aktualne i ponadczasowe.
P. Gsell (1870-1947) – dziennikarz, pisarz i krytyk sztuki zyskał aprobatę Rodina dla swojej pracy i ostatecznej formy książki. **240.-**

384. RODIN August – Sztuka. Rozmowy spisane przez Pawła Gsell. Przełożyła Teresa Tatarkiewiczowa. Wstępem opatrzył prof. dr. Władysław Tatarkiewicz. Poznań 1923. Nakł. Spółki Wydaw. „Eos". 30,8 cm, s. 111. opr. ppł. z epoki.
Okładki nieco otarte, niewielkie zaplamienia skrajnych kart. Tytuł złoc. na grzbiecie. Wydano 1.200 egz., ten nr 224.
Pierwsze polskie wydanie słynnego wywiadu rzeki z Augustem Rodinem.
Prof. Tatarkiewicz pisze we wstępie: „książka jest pouczająca, i to nawet dwojako: gdy Rodin mówi o sztuce, to dowiadujemy się czegoś ważnego i o Rodinie i o sztuce". Tytuły niektórych rozdziałów: „Realizm w sztuce", „Dla artysty wszystko w Naturze jest piękne", „Piękno ciała kobiecego", „Duchowa treść sztuki", „Tajemniczość sztuki". **60.-**

385. SCHROEDER Artur – Śladem błękitnym. Z przedmową Leona Pinińskiego. Lwów [1921]. Nakł. H. Altenberga. 19,7 cm, s. 114, [1]. opr. ppł. z epoki.
Stan dobry.
A. Schroeder (1885-1934) – pisarz, historyk sztuki, krytyk, sekretarz Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie. W prezentowanej tu pracy pisze m.in. o portrecie, o Piotrze Skardze w malarstwie, o Chełmońskim, Sichulskim, Józefie Brandtcie, Józefie Holewińskim, Adamie Chmielowskim, Wandalinie Strzałeckim, Franciszku Żmurko, Fryderyku Pautschu, Stanisławie Jaworskim i Władysławie Jarockim. Schroeder był cenionym pisarzem i krytykiem, o dużej niezależności sądów. **50.-**

386. SPRAWOZDANIA Komisyi do badania historyi sztuki w Polsce. T. 9, z. 1 i 2. Z 6 tablicami i 290 figurami w tekście. Kraków 1913. Nakładem Akademii Umiejętności. 37 cm, szp. 300, CLXXX, tabl. 6. brosz.
Zaplamienia przedniej okładki, wewnątrz stan bardzo dobry.
Treść tomu: Kazimierz Dolny; Beszowa, Skalmierz i system krakowski; Kollegiata św. Jana Chrzciciela w Skalbmierzu. Reszty romańskiej budowy; Dwa kościoły jednonawowe: Krzczęcice i Potok Wielki; Trzy kościoły hallowe: Olkusz, Kraśnik, Kleczków; Tęczyńscy. Pogląd na rozwój, zamożność i znaczenie rodu; Kościół Pp. Brygitek później Pp. Wizytek w Lublinie i odkryte malowidła ścienne z XV w.; Sprawozdania z posiedzeń za rok 1906 i 1907. W sprawozdaniach z posiedzeń m.in. obszerny ilustr. referat o Chocimiu i jego zamku. Bogato i świetnie techniczne ilustrowane wydawnictwo na dobrym papierze. M.in.: **fotograwiura ukazująca kamieniczki na rynku w Kazimierzu Dolnym według fotografii Zygmunta Skrobańskiego, rozkładana tablica genealogiczna domu Tęczyńskich. 160.-**

SZTUKI Piękne. Miesięcznik poświęcony architekturze, rzeźbie, malarstwu, grafice i zdobnictwu. Kraków i Warszawa. Wyd. Pol. Instytutu Sztuk Pięknych. Red. nacz. W.Jarocki. 29 cm (o ile nie zaznaczono inaczej). opr. oryg. pł.
Czas.BJ 7, 435. Niewielkie otarcia okładek, stan dobry (o ile nie zaznaczono inaczej). Komplet stanowiło 10 roczników. **Najbardziej interesujące czasopismo polskie poświęcone sztuce dawnej i współczesnej dwudziestolecia międzywojennego.** Zaw. liczne artykuły monograficzne poświęcone dorobkowi poszczególnych twórców, muzealnictwu, obszerne omówienia wystaw, kronikę artystyczną. Liczne ilustracje w tekście i na tablicach. Na początku (prawie) każdego prezentowanego tu tomu karta tyt. i spis treści do całości, wykaz reprodukcji oraz indeks miejscowości.

387. **R. 2: X 1925-IX 1926.** s. VII, [1], 511, [1]. opr. oryg. pł. złoc.
Zaw. m.in. teksty dotyczące twórczości S. Wyspiańskiego, W. Wojtkiewicza, W. Weissa, K. Laszczki, K. Pochwalskiego. **Na tablicach dwa oryginalne drzeworyty: Władysława Skoczylasa „Święty Krzysztof" i Wojciecha Weissa „Wenus". 480.-**

nr 387

388. **R. 3: X 1926-IX 1927.** s. VI, [2], 467, [1]. opr. oryg. pł. złoc.
Zaplamienia przedniej okładki, ślad po ekslibrisie. Zaw. m.in. teksty dotyczące twórczości K. Sichulskiego, S. Filipkiewicza, W. Wąsowicza, T. Axentowicza, J. Mehoffera, artykuł R. Ryszarda „Porcelana używana w Polsce", M. Morelowskiego „Sztuka w Rosji współczesnej". **Na tablicach dwa oryginalne drzeworyty" Wacława Wąsowicza „Głowa Hucułki" i Wojciecha Weissa „Kopy zboża". 480.-**

389. **R. 4: X 1927-IX 1928.** s. V, [3], 451, [1]. opr. oryg. pł. złoc.
Otarcia krawędzi grzbietu i okładek. Zaw. m.in. teksty dotyczące twórczości T. Pruszkowskiego, I. Pieńkowskiego, S. Wyspiańskiego, L. Slendzińskiego, Z. Stryjeńskiej, W. Skoczylasa, A. Karpińskiego, S. Kamockiego. Tu także artykuł H. Matisse'a „Notatki malarza". **Na tablicach dwa oryginalne drzeworyty Władysława Skoczylasa „Ukrzyżowanie" i „Madonna". 480.-**

390. **R. 5: 1929.** s. 447, [1]. zeszyty luzem.
Brak zbiorczej karty tyt. i spisu treści rocznika. Zaw. m.in. teksty dotyczące twórczości J. Mierzejewskiego, J. Brandta, S. Szukalskiego oraz artykuł J. S. Bystronia „Polskie drzeworyty ludowe", J. Warchałowskiego „Ład", K. Wiklera „O sztuce abstrakcyjnej", W. Kulczyckiego „Kobierce mahometańskie", W. Schreiberówny „Rozważania o popieraniu sztuki ludowej". **400.-**

391. **R. 6: 1930.** s. VI, [2], 463, [1]. opr. oryg. pł. złoc.
Obca dedykacja. Zaw. m.in. teksty dotyczące twórczości Z. Pronaszki, L. Wyczółkowskiego, S. Czajkowskiego, D. Chodowieckiego, F. Légera, a także artystów polskich działających w Rzymie. **480.-**

392. **R. 7: 1931.** s. VI, [2], 481, [1]. opr. oryg. pł. złoc.
Niewielkie zaplamienie przedniej okładki, naddarcie wyklejki w grzbiecie. Zaw. m.in. teksty dotyczące twórczości K. Sichulskiego, T. Makowskiego, P. Michałowskiego, X. Dunikowskiego, W. Kossaka, a także karykatur J. Piłsudskiego autorstwa Z. Czermańskiego. **Na jednej z tablic oryginalny drzeworyt Władysława Skoczylasa „Motyw ze starej Warszawy". 480.-**

nr 392

393. **R. 8: 1932.** s. VII, [1], s. 367, [1]. zeszyty luzem.
Wyszło 11 zeszytów (VIII-IX łączony). Zachowane wszystkie okładki broszurowe, dodatkowo w 9 zeszytach oryginalne obwoluty (jedna obwoluta naddarta). Zaw. m.in. teksty dotyczące twórczości A. Kędzierskiego, J. Szczepkowskiego, M. Gottlieba, L. Wyczółkowskiego, K. Krzyżanowskiego, S. Wyspiańskiego. **400.-**

394. **R. 10: 1934.** s. VI, [2], 487, [1]. opr. oryg. pł. złoc.
Niewielkie otarcia okładek. Obca dedykacja. Zaw. m.in. teksty dotyczące twórczości W. Pruszkowskiego, A. Grabowskiego, S. Wyspiańskiego, a także artykuł T. Seweryna „Sztuka Legjonów". **480.-**

395. SZWAGRZYK Józef Andrzej – Moneta, medal, order. Katalog wystawy własnych zbiorów numizmatycznych Biblioteki Zakładu Narodowego im. Ossolińskich. Wrocław 1971. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich. 23,6 cm, s. 209, [1], tabl. 110. opr. późniejsza pł. z zach. okł. brosz.

Brak karty przedtyt., stan dobry. Na tablicach zdjęcia monet, medali i orderów.

Bogato ilustrowane i szczegółowo udokumentowane kompendium informacji szczególnie użyteczne dla kolekcjonera numizmatów.

Zawiera działy: Polska moneta średniowieczna jako dokument historyczny i zabytek kultury, Medale, Ordery i odznaczenia. Część poświęcona medalom uszeregowana jest według artystów-medalierów, prezentowane są medale renesansowe, manierystyczne, barokowe i klasycystyczne. Prezentowane są także fałszerstwa i mistyfikacje. Dział odznaczeń poprzedzony jest krótką historią odznaczeń w Polsce i w Europie.

J. A. Szwagrzyk (1923-1986) – historyk, numizmatyk, autor książek poświęconych numizmatyce. Najbardziej znana z nich to „Pieniądz na ziemiach polskich X-XX w.”. **48.-**

396. SZYDŁOWSKI Tadeusz – Ruiny Polski. Opis szkód wyrządzonych przez wojnę w dziedzinie zabytków sztuki na ziemiach Małopolski i Rusi Czerwonej. Z 227 ryc. i mapką orjentacyjną. Lwów [przedm. 1919]. Druk. Narodowa. 29,5 cm, s. VII, [1], 213, [2]. brosz.

Otarcia, zaplamienia i ubytki krawędzi okładek, częściowo wytarta piecz. na karcie tyt., poza tym wewnątrz stan dobry.

Bogato ilustrowana monografia poświęcona zniszczeniom pałaców, dworów, kościołów i innych zabytków kultury materialnej w Małopolsce i na Ukrainie.

Książka uzmysławia ogrom strat poniesionych przez Polskę w latach I wojny światowej. Kazimierz nad Wisłą, uznawany obecnie za perłę polskiej urbanistyki renesansowej, stanowi doskonały przykład niepowetowanych i niemożliwych do odtworzenia ubytków w zabytkowym zasobie dziedzictwa narodowego. **280.-**

397. WARCHAŁOWSKI Jerzy – Polska sztuka dekoracyjna. Tekst napisał, materjał zebrał **...** Warszawa-Kraków 1928. Wyd. J. Mortkowicza. 29,5 cm, s. 176, [2]. opr. oryg. pł. zdob. z zach. okł. brosz.

Zaplamienia okładek, złocenia na przedniej okładce lekko zatarte, blok nieznacznie poluźniony; mimo to stan dobry. Znaczną część książki (s. 41-167) zajmują ilustracje z reprodukcjami najciekawszych przykładów rodzimej sztuki zdobniczej. Okładka broszurowa projektu Wojciecha Jastrzębowskiego (ten sam motyw powtórzony w złoceniach przedniej okładki).

Najważniejszy monograficzny **album sztuki polskiej z okresu art deco**, jaki ukazał się w dobie jej największego rozkwitu. Stanowi **główne wydawnictwo dokumentujące Dział Polski na Międzynarodowej Wystawie Sztuki Dekoracyjnej w Paryżu w 1925 roku.**

Liczne fotografie przedstawiają wygląd polskiego pawilonu na wystawie paryskiej (który odniósł wtedy międzynarodowy sukces), dekoracje Zofii Stryjeńskiej, witraże Mehoffera, rzeźby Stanisława Szukalskiego, rzeźbę Henryka Kuny, meble, kilimy, szale, koronki, batiki, luksusowe oprawy książkowe, zabawki, ceramikę i inne. Część plansz w kolorze. Na końcu spis ilustracji oraz „wykaz artystów, firm wykonawczych, wydawców, szkół, profesorów, uczniów”, których prace są reprodukowane. W części tekstowej ilustracje projektów graficznych pięknie wydanych polskich książek (pięć z nich oferujemy w niniejszym katalogu). **Nieczęste.**

J. Warchałowski (1874-1939) – komisarz polskiego pawilonu na wystawie paryskiej, propagator sztuki modernizmu, promował młodych i nieznanych artystów, już w 1913 zwrócił uwagę na młodą plastyczkę Zofię Lubańską (później Stryjeńską). **360.-**

398. WOJCIECHOWSKI Aleksander – Polskie życie artystyczne w latach 1915-1939. Praca zbior. pod red. ... Wrocław 1974. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich. 29,8 cm, s. 742, [1], tabl. 72. opr. oryg. ppł.

[oraz] tenże – Polskie życie artystyczne w latach 1945-1960. Praca zbior. pod red. ... Wrocław 1992. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich. 30 cm, s. 503, [1], tabl. 80. opr. oryg. kart.

Brak obwoluty i niewielkie otarcia okładek pierwszego tytułu, poza tym stan dobry.

Dołączono kserokopię pierwszej części cyklu: **„Polskie życie artystyczne w latach 1890-1914”** tego samego autora, wydanej we Wrocławiu w 1967 r. (29 cm, s. 270, [1], ilustr. 184, opr. pł.).

Wszystkie trzy tomy stanowią niezwykle szczegółową kronikę szeroko rozumianych wydarzeń artystycznych od ostatniej dekady XIX w. aż po rok 1960. Blisko 800 ilustracji c/b na tablicach. Artykuły poświęcone poszczególnym grupom artystycznym, szkołom, salonom, czasopismom, pisane często przez wybitnych historyków sztuki i znawców tematu, stanowią niekiedy jedyne dostępne monografie w danej dziedzinie. **Pozycja niezbędna w księgozbiorze każdego kolekcjonera obiektów z końca XIX i I połowy XX w.**
Cz. 1 zawiera: Chronologiczny przegląd ważniejszych wydarzeń, Przegląd problematyki architektonicznej, Szkolnictwo artystyczne, Instytucje opieki nad sztuką, Stowarzyszenia i grupy artystyczne, Kolekcjonerstwo i handel dziełami sztuki, Czasopiśmiennictwo.
Cz. 2: Chronologiczny przegląd ważniejszych wydarzeń, Architektura, Szkolnictwo artystyczne, Instytucje opieki nad sztuką, Stowarzyszenia i grupy artystyczne, Salony wystawowe, Czasopiśmiennictwo.
Cz. 3: Grupy artystyczne, Galerie, salony, kluby, Stowarzyszenia twórcze, naukowe oraz instytucje badań nad sztuką, Szkolnictwo, Mecenat państwowy, Społeczne instytucje opieki nad sztuką, Muzealnictwo, Architektura, Wzornictwo przemysłowe, Czasopiśmiennictwo. **360.-**

399. [ZEGARY]. Wystawa starych zegarów na tle wnętrz pałacu hr. Pusłowskich. Kraków 1937. Wyd. Muzeum Narodowego. 24,2 cm, s. 57, [1]. brosz.
Okładki lekko pożółkłe, wewnątrz stan bardzo dobry. Katalog wystawy zawierający opis (autorstwa Kazimierza Buczkowskiego i Teodora Września) ponad 250 zabytkowych zegarów, m.in. z kolekcji Feliksa Przypkowskiego, Muzeum Czartoryskich, Wawelu, Muzeum Narodowego w Krakowie. Eksponaty zgrupowano w działach: zegary słoneczne, klepsydra, zegary mechaniczne, zegary grające, zegary francuskie XVIII w. Poprzedza wykaz 180 obiektów z kolekcji własnej Pusłowskich (malarstwo, tkaniny, meble, porcelana i in.). 30 ilustracji w tekście. **60.-**

400. ZIN Wiktor – Kościół uchański jako ogniwo kształtujące architekturę sakralną Lubelszczyzny na przełomie XVI i XVII w. Kraków 1961. Politechnika Krakowska. 24,3 cm, s. 137, [1]. brosz. Architektura. Zeszyt Naukowy nr 5.
Papier lekko pożółkły, stan dobry. Maszynopis powiel. Kilka ilustracji w tekście. Nakład 220 egz.
Uchanie – wieś w powiecie hrubieszowskim, mająca niegdyś prawa miejskie. Kościół w Uchaniach to budowla renesansowa wzniesiona na początku XVII w. Praca zawiera wykaz źródeł i podsumowanie stanu badań, opis kościoła, dzieje kościoła, analizę faz rozbudowy kościoła, porównanie koncepcji architektury kościoła w Uchaniach z innymi kościołami Lubelszczyzny. Tematyka przedstawiona w publikacji stanowiła przedmiot pracy habilitacyjnej Wiktora Zina (1925-2007) – profesora Politechniki Krakowskiej, wybitnego architekta i popularyzatora sztuki. Korektor tomu konsekwentnie przekręca nazwisko autora, pisząc „Ziń". **54.-**

Książki o malarzach

401. [CHMIELOWSKI]. WOLTYŃSKI Franciszek – Adam Chmielowski (brat Albert) jako malarz. Kraków 1938. Nakł. autora. 24,2 cm, s. 44, tabl. 25. brosz.
Okładka lekko zaplamiona, wewnątrz stan dobry. Krótka monografia poświęcona działalności artystycznej brata Alberta (1845-1916) – malarza, ale przede wszystkim zakonnika, założyciela zakonu albertynów, powstańca styczniowego, aktywnego w staraniach ulżeniu doli najuboższych, kanonizowanego w 1983 r. przez Jana Pawła II. Na tablicach 50 reprodukcji obrazów Chmielowskiego. **64.-**

402. [CZECHOWICZ]. ORAŃSKA Józefa – Szymon Czechowicz 1689-1775. Poznań 1948. Nakł. Poznańskiego Tow. Przyjaciół Nauk. 24,7 cm, s. [6], 207, tabl. 48. opr.. pł. zdob. z epoki. Stan bardzo dobry. **Oprawa Roberta Jahody** (ślepy tłok na tylnej wyklejce). Brązowe płótno, na przedniej okładce złoc. kompozycja złożona z gałązki dębiny, palety malarskiej i pędzli, na grzbiecie złoc. tytulatura oraz drobne rozetki. Wyklejki marmoryzowane. Ekslibris.
Monografia XVIII w. portrecisty i malarza religijnego. Studia artystyczne odbył w Rzymie, w 1731 r. powrócił do Polski. Jego obrazy znajdują się w kościołach m.in. Wilna, Krakowa, Lwowa, Warszawy, Po-

znania, Lublina, Opola Lubelskiego, Lubartowa. Pozostawił portrety Ossolińskich, Sułkowskich, Jana Fryderyka Sapiehy, Klemensa Branickiego, Wacława Rzewuskiego i wielu innych. Został pochowany w warszawskim kościele OO. Kapucynów. **48.-**

403. [CZEDEKOWSKI]. STROBL Karl – Boleslaw Jan Czedekowski. Ein Künstlerleben. Wien 1960. Kunst ins Volk. 24,7 cm, s. 170, [8], tabl. 49. opr. oryg. pł.
Stan bardzo dobry. Zachowana przednia część obwoluty. Ekslibris heraldyczny Augustynowiczów-Ciecierskich z Bacik. **Podpis artysty oraz jego żony.** Na tablicach barwne i c/b reprodukcje portretów m.in. K. Lubomirskiego, I. Mościckiego, A. Chłapowskiego, kard. Hlonda, A. Potockiego.
Monografia poświęcona J. B. Czedekowskiemu (1885-1969) – znanemu w świecie malarzowi-portrecistce polskiego pochodzenia, od okresu sprzed I wojny światowej działającemu poza krajem, głównie w Austrii. Studia malarskie odbył w krakowskiej ASP pod kierunkiem K. Pochwalskiego. Jego prace znajdują się w wielu muzeach polskich, dużą ich kolekcję posiada zamek w Łańcucie, tam też w 2001 r. zorganizowano dużą wystawę prac artysty. **80.-**

404. [GROTTGER]. ANTONIEWICZ Jan Bołoz – Grottger. Lwów [1910]. Wyd. Tow. Nauczycieli Szkół Wyższych we Lwowie. 25 cm, s. [4], 592, tabl. 32 [w tym 8 barwnych]. opr. oryg. pł. zdob. Nauka i Sztuka, t. 11.
Niewielkie otarcia okładek, niewielkie załamanie narożnika przedniej okładki, poza tym stan dobry. Obca dedykacja, prywatna piecz. własn. Oprawa w kolorze ciemnozielonym.
Starannie wydana na dobrym papierze i bogato ilustrowana (łącznie 403 ilustracje) **monografia** przedwcześnie zmarłego **artysty, który zdobył panowanie nad polską wyobraźnią patriotyczną** i utrzymuje je do dzisiaj. Ukazała się jako tom 11 prestiżowej serii wydawniczej „Nauka i Stuka".
J. B. Antoniewicz (1858-1922) – polski historyk i teoretyk sztuki pochodzenia ormiańskiego, profesor Uniwersytetu Lwowskiego i Jagiellońskiego, członek Akademii Umiejętności. **200.-**

405. [GROTTGER]. POTOCKI Antoni – Grottger. Lwów 1931. Nakł. i własność Księgarni H. Altenberga. 27 cm, s. VIII, 216, tabl. 208 [w tym 6 barwnych]. opr. oryg. psk. złoc., górne obcięcie barwione.
Otarcia grzbietu, niewielkie zaplamienia wewnątrz, brak jednej karty z ilustracją ze szkicownika. Ok. 250 ilustr. w tekście i na tablicach.
Obszerna monografia poświęcona życiu i twórczości Grottgera. W przypisach autor przegląda dostępne źródła, literaturę przedmiotu i reprodukcje, z którymi się zetknął m.in. w prasie i bibliotekach zagranicznych. Obszerny indeks i spis ilustracji. Dołączone wycinki prasowe z wystawy Grottgera w Krakowie w r. 1988.
A. Potocki herbu Szeliga (1867-1939) według Wikipedii to „krytyk o bardzo rozległej kulturze, szerokiej skali odczucia, trafnej intuicji, szczerym entuzjazmie i o dużym talencie pisarskim, odznaczony Złotym Wawrzynem Akademickim Polskiej Akademii Literatury". **260.-**

406. [HOLBEIN]. MANTZ Paul – Hans Holbein. Dessins et gravures sous la direction de Édouard Lièvre. Paris 1879. Ancienne Maison Quantin, Libraires-Imprimeurs Réunies. 46,5 cm, s. [4], 201, [2], tabl. 27. opr. oryg. pł. zdob.
Otarcia narożników oprawy, okładki lekko zakurzone i nieznacznie zaplamione, tylna wyklejka uszkodzona, zażółcenia jednej karty i jednej tablicy, niewielkie defekty bibułek. Tablice odbite w różnych technikach graficznych, w tekście 269 ilustracji (w tym całostronicowe), ozdobne inicjały i winiety według rysunków Holbeina. Druk na grubym, kredowym papierze.
Luksusowo wydana monografia Hansa Holbeina Młodszego (1497-1543), jednego z najsłynniejszych przedstawicieli północnoeuropejskiego renesansu w malarstwie, wybitnego portrecisty, malarza nadwornego Henryka VIII w Londynie. Holbein ilustrował także książki. Jednym z najsłynniejszych jego dzieł jest **cykl drzeworytów „Taniec Śmierci"** wielokrotnie kopiowany i naśladowany. Przedstawia całą panoramę zawodów i grup społecznych XVI w. w zderzeniu ze śmiercią. W monografii reprodukowane są ilustracje do Starego Testamentu w tłumaczeniu Marcina Lutra (w liczbie 94 kompozycji), „Pochwały głupoty" Erazma z Rotterdamu (83), „Alfabetu Śmierci" (24 litery) i „Tańca Śmierci" (45).
Wśród oryginalnych rycin na tablicach m.in. **10 scen z Pasji, 6 pięknych kostiumów kobiet z Bazylei**. Autorzy rycin: É. Liévre, Ch. Courtry, H. Valentin i H. Lefort. Na stronach 185-194 spis obrazów Holbeina z podaniem wymiarów i miejscem przechowywania. **360.-**

407. [KISLING]. Moïse Kisling. Vingt-huit reproductions de peintures précédées d'une étude critique par Georges Gabory. Paris 1928. Libr. Gallimard. 17,5 cm, s. 63. brosz. Les Peintres Français Noveaux, nr 30.
Okładka nieco pożółkła i zaplamiona, stan dobry. Zapiski ołówkiem na ostatniej stronie. Krótka i stosunkowo wczesna monografia twórczości Mojżesza Kislinga (1891-1953) wzbogacona reprodukcjami jego prac. **40.-**

408. [KONIECZNY]. SMOLIK Przecław – Włodzimierz Konieczny. Człowiek i artysta. Kraków 1927. Druk. Narodowa. 26,7 cm, s. 20, tabl. 36. brosz.
Fachowo uzupełniony narożnik przedniej i tylnej okładki, zaplamienia narożnika karty przedtyt., poza tym stan dobry.
Ładna edytorsko, drukowana na papierze kredowym biografia artystyczna W. Koniecznego (1886-1916) - znakomitego grafika, rysownika, rzeźbiarza, poety i żołnierza I Brygady Legionów (zginął w walkach o Polską Górę na Wołyniu). Wśród zamieszczonych reprodukcji dzieł dominuje tematyka tatrzańska i podhalańska w postaci ilustracji do jubileuszowego wydania „Na Skalnym Podhalu" K. Tetmajera. Książkę wydano w 10. rocznicę śmierci artysty. **Odbito 500 egz.**, ten nr 13. **60.-**

409. [KOSSAK]. WITKIEWICZ Stanisław – Juljusz Kossak. 260 rysunków w tekście, 8 światłodruków, 6 facsimili kolorowych z akwarel, portrety podług L. Wyczółkowskiego i S. Witkiewicza. Warszawa 1900. Gebethner i Wolff. 38,5 cm, s. [4], 211, tabl. 15. opr. oryg. pł. zdob., oryg. futerał kart., obcięcie złoc.
Futerał nieco otarty i zaplamiony, poza tym stan bardzo dobry. Oprawa w kolorze jasno-kremowym.
Przepiękna publikacja Gebethnera i Wolffa, **drukowana na kredowym papierze, w oprawie A. Olszeniaka z Krakowa (ślepy tłok na tylnej okładce), zawierająca plansze w szlachetnych technikach reprodukcyjnych (światłodruki, barwne faksymila z akwarel).** Zawiera reprodukcje wszystkich ważniejszych dzieł artysty w tym cyklu „Rok myśliwca".
J. Kossak (1824-1899) – miłośnik i piewca szlacheckiego obyczaju i rycerskiej świetności I Rzeczypospolitej pozostaje jednym z najbardziej popularnych i cenionych artystów w Polsce. Uważany za twórcę polskiego malarstwa batalistycznego i mistrza akwareli, przeszedł do historii jako niezrównany malarz koni. Monografia zawdzięcza swój wysoki poziom merytoryczny Stanisławowi Witkiewiczowi (1851-1915), malarzowi i wybitnemu krytykowi sztuki. **360.-**

410. [LEWITAN]. GLAGOL Sergej, GRABAR Igor – Levitan. Žizn i tvorčestvo. Moskva 1903. Izdanie I. Knebel. 31 cm, s. 120, tabl. 15. opr. oryg. ppł. Russkie chudožniki. Sobranie illjustrirovannych monografij, vypusk 2.
Egzemplarz podniszczony (otarcia, zaplamienia).
Nieświeży, ale kompletny egzemplarz bardzo rzadkiej książki o życiu i twórczości wybitnego rosyjskiego pejzażysty.
Izaak Lewitan (1860-1900) – rosyjski malarz-pejzażysta pochodzenia żydowskiego. Urodził się niedaleko Kowna. Jego obrazy rosyjskiej przyrody przyniosły mu światową sławę. Zostawił olbrzymią spuściznę – ponad 1.000 obrazów, akwarel, pasteli i grafik. Monografia wybitnych rosyjskich krytyków sztuki zawiera chronologiczny spis dzieł Lewitana wraz z podaniem właścicieli. Książka zawiera bardzo liczne reprodukcje dzieł Lewitana, w tym świetne technicznie kolorowe reprodukcje na tablicach. **60.-**

411. [LIEBERMANN]. HANCKE Erich – Max Liebermann. Sein Leben und seine Werke. Mit 303 Abbildungen. Berlin 1914. Bruno Cassirer. 29,7 cm, s. VII, [1], 547, tabl. 4. opr. oryg. psk., górne obcięcie złoc.
Otarcia oprawy, niewielkie zaplamienie obcięcia, wewnątrz stan dobry, mimo niewielkich zaplamień. W tekście ok. 300 ilustracji, w tym wiele całostronicowych, 3 barwne reprodukcje na tablicach, na frontispisie całostronicowy autoportret artysty w akwaforcie.
Pierwsze wydanie najlepszej monografii wybitnego niemieckiego malarza i grafika, przedstawiciela realizmu, a następnie, wspólnie z Corinthem i Slevogtem, niemieckiego impresjonizmu i współzałożyciela Secesji Berlińskiej. Na jego niezwykle bogatą twórczość składają się portrety, sceny rodzajowe, sceny z życia społeczności żydowskiej w Berlinie i Amsterdamie. Na końcu (s. 527-547) wykaz obrazów olejnych, pasteli i akwareli artysty wraz z rozmiarami i nazwiskami właścicielami. **180.-**

412. [MAKOWSKI]. JAWORSKA Władysława – Tadeusz Makowski. Życie i twórczość. Wrocław 1964. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich. 25,8 cm, s. 390, [2], tabl. barwne 4. opr. oryg. pł., obw.
Otarcia i niewielkie naddarcia obwoluty, stan dobry.
Najpoważniejsza monografia poświęcona twórczości Tadeusza Makowskiego (1882-1932) – malarza, jednego z najwybitniejszych przedstawicieli École de Paris. Blisko 200 ilustracji w tekście oraz 4 barwne reprodukcje na tablicach. Na końcu katalog 627 prac malarskich artysty (z podaniem właścicieli), indeks nazwisk. **120.-**

413. [MALCZEWSKI]. HEYDEL Adam – Jacek Malczewski, człowiek i artysta. W tekście 114 ilustracyj, 47 tablic w rotograwiurze i 4 trójbarwne. Kraków 1933. Wyd. Literacko-Naukowe (W. Meisels). 24,8 cm, s. 237, [6], tabl. 51. opr. oryg. pł., górne obcięcie złoc.
Niewielkie otarcia okładek, blok lekko poluźniony. Oprawa wydawnicza Piotra Grzywy (ślepy tłok na tylnej okładce). Wydano 1.100 egz., ten bez numeru. Na końcu wykaz właścicieli prac reprodukowanych w tekście.
Do dziś jedna z najlepszych prac poświęconych twórczości J. Malczewskiego. **180.-**

414. [MATEJKO]. TRETER Mieczysław – Matejko. Osobowość artysty, twórczość, forma i styl. Lwów-Warszawa 1939. Książnica Atlas. 31,7 cm, s. VIII, 685, [6], tabl. 40, tabl. synchronistyczne 2. opr. wsp. pł. z zach. okł. brosz.
Niewielkie zaplamienia, stan dobry. 385 ilustracji w tekście.
Monumentalna, niezwykle bogato ilustrowana monografia twórczości Jana Matejki autorstwa wybitnego historyka sztuki.
Zaw.: O malarstwie historycznym XIX w.; Osobowość Jana Matejki i jego środowisko; Twórczość; Forma i styl. W dodatku: Ważniejsze daty i fakty z życia J. Matejki; Uczniowie J. Matejki; Literatura: A. Literatura ogólna; B. Literatura dotycząca Matejki; Przypisy; Indeksy osób i miejscowości; spisy ilustracji; obszerne streszczenie francuskie. W przypisach wielkie bogactwo informacji, które trudno znaleźć w innych opracowaniach – m. in. zbiór opinii zagranicznych o twórczości mistrza, wykaz udziału Matejki w wystawach paryskich, **wykaz drzeworytów wg rysunków Matejki zamieszczonych w „Tygodniku Ilustrowanym", w „Kłosach" i innych pismach z epoki.** **160.-**

415. [PANKIEWICZ]. CZAPSKI Józef – Józef Pankiewicz. Życie i dzieło, wypowiedzi o sztuce. [Warszawa] 1936. M .Arct. 24,3 cm, s. 205, tabl. 46. opr. oryg. ppł.
Otarcia narożników okładek, przednia wyklejka nieco pożółkła, stan dobry. Na tablicach 155 reprodukcji prac Pankiewicza.
Klasyczna i jedna z najlepszych monografii twórczości artysty, napisana przez ucznia Józefa Pankiewicza w krakowskiej ASP, wybitnego malarza, eseistę i pisarza J. Czapskiego (1896-1993).
J. Pankiewicz (1866-1940) – malarz i grafik, uczeń W. Gersona i A. Kamińskiego, przedstawiciel rodzimego impresjonizmu i koloryzmu, członek Tow. Artystów Pol. „Sztuka" i grupy kapistów. **160.-**

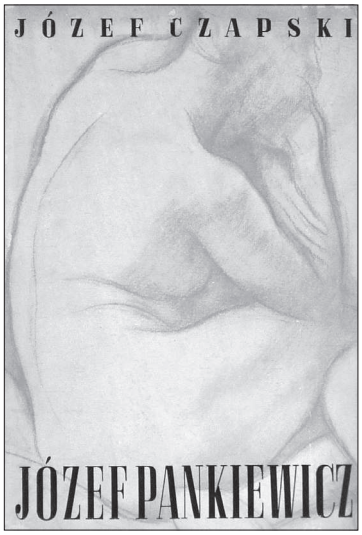

nr 415

416. [PASCIN]. WARNOD André – Pascin. Préface de Pierre Mac Orlan. Monte Carlo 1954. André Sauret. 31,7 cm, s. 99, [2]. brosz., obw.
Niewielkie załamanie narożnika bloku, lekkie zabrudzenia tylnej okładki, poza tym stan dobry. Obwoluta litografowana, z barwną reprodukcją obrazu Pascina, w tekście 13 całostronicowych barwnych ilustracji i wiele mniejszych, czarno-białych.

Fascynująca historia życia malarza, urodzonego w Bułgarii syna Żyda i Serbki, Juliusa Mordecaia Pinkasa lub inaczej Julesa Pascina (1885-1930), który całe życie spędził w Paryżu. Pozostawał pod wpływem Toulouse-Lautreca. W jego malarstwie głównymi motywami były akty, młode kobiety i prostytutki. Twórczość artysty zbliżona jest do ekspresjonizmu, odznacza się lekką, jasną kolorystyką i melancholijnym nastrojem. Pascin był także ilustratorem. Egzemplarz nr 938/2.000. **Tablice barwne, frontispis i obwoluta przedstawiające reprodukcje obrazów Pascina zostały wydrukowane w technice litografii przez znany zakład litograficzny Mourlot.** Na końcu monografii zamieszczono spis dzieł Pascina zachowanych w muzeach, listę głównych rycin artysty, listę ilustrowanych przez niego książek.
A. Warnod (1885-1960) – pisarz i krytyk sztuki, który jako pierwszy użył nazwy „École de Paris" w artykule o sztuce w 1925 r. **280.-**

417. [PASCIN] – EIN SOMMER. Skizzenbuch von Pascin. [pol. „Lato. Szkicownik Pascina"]. Berlin [1920]. Verlegt bei Bruno Cassirer. 35,5 cm, s. [6], tabl. 40. opr. oryg. ppł.
Uszkodzenia grzbietu, przednia okładka pożółkła i nieco zaplamiona, wewnątrz stan dobry. Na tablicach reprodukcje rysunków i akwarel Pascina. Egz. Ireny i Romualda Nowickich.
Rzadkie, pierwsze wydanie szkicownika Julesa Pascina ze scenami letniego odpoczynku w Ostendzie.
Olbrzymia większość rysunków i akwarel reprodukowanych w tomie powstała w latach 1910-1912 w Ostendzie, ale są też pojedyncze rysunki z Paryża, Antwerpii, Budapesztu i pejzaże z innych miejscowości. Pełne życia i ruchu szkice Pascina (14 w kolorze) pokazują sceny znad morza, publiczność na plaży, sceny z ulic, kawiarni, barów, domów publicznych. Książka czekała na wydanie aż do 1920 roku. Część rysunków z nadmorskich wakacji znakomicie oddaje ducha „W cieniu zakwitających dziewcząt" Prousta. **160.-**

418. [RAYSKI]. MARÄUSCHLEIN Walter – Ferdinand von Rayski. Sein Leben und sein Werk. Mit 196 Abbildungen, darunter 21 farbigen Wiedergaben, einem Gesamtverzeichnis der Werke und einer Stammtafel. Bielefeld-Leipzig 1943. Velhagen & Klasing. 28,8 cm, s. 305, [2], tabl. genealog. rozkł. 1. opr. oryg. ppł.
Otarcia okładek, niewielkie naddarcie grzbietu. Liczne ilustracje na planszach w obrębie paginacji.
Monografia XIX-wiecznego malarza i grafika niemieckiego Ferdinanda von Rayskiego (1806-1890) znanego głównie ze swoich portretów. Praca zawiera 196 reprodukcji na tablicach na kredowym papierze w tym 21 w kolorze (głównie portrety i sceny myśliwskie), zbiorczy katalog dzieł artysty (799 obrazów, rysunków i grafik oraz 6 szkicowników) oraz drzewo genealogiczne rodziny von Rayskich. **80.-**

419. [SIMMLER]. JAROSZYŃSKI Tadeusz – Józef Simmler. Z 22 ilustr. Warszawa 1915. Tow. Art.-Wyd. „Gryf". 23,7 cm, s. 32. brosz. Monografje Ilustrowane „Gryfa", Nasi Malarze, [t.] 2.
Stan bardzo dobry. Ozdobna karta tytułowa projektu Jana Bukowskiego (sygnowana monogramem J. B.). Krótka monografia znakomitego malarza-realisty, ozdobiona 20 reprodukcjami jego prac oraz dodatkowo reprodukcją autoportretu na okładce. **60.-**

420. [STRYJEŃSKA]. Zofia Stryjeńska 1891-1976. [Katalog wystawy]. Kraków, X 2008-I 2009. Muzeum Narodowe w Krakowie. 32,5 cm, s. 445, [2]. opr. oryg. miękka pł. zdob.
Stan bardzo dobry.
Najobszerniejszy - wyczerpany i poszukiwany - **katalog twórczości Zofii Stryjeńskiej** (1891-1976) – malarki, graficzki, ilustratorki, jednej z najbardziej znanych polskich artystek nurtu art déco. Katalog zaw. artykuły wstępne (m.in. Zofii Gołubiew, Marii Grońskiej, Katarzyny Nowakowskiej-Sito), reprodukcje prac, obszerną antologię tekstów krytycznych, katalog wystawy, wykaz dzieł niezachowanych, kalendarium, bibliografię. Wydano 800 egz. **150.-**

421. VERMEER de Delft. Paris 1952. Gallimard. 36 cm, s. 128, [6]. brosz., obw. La Galerie de la Pléiade, t. 4.
Brak pierwszej czystej karty (poza paginacją), poza tym stan bardzo dobry. Liczne c/b ilustracje w tekście, 34 barwne reprodukcje na wklejonych kartach.

Publikacja, która po raz pierwszy w historii prezentowała w kolorach całą twórczość jednego z najsłynniejszych, ale i najbardziej tajemniczych malarzy świata, Johannesa Vermeera de Delft (1632-1675), autora „Dziewczyny z perłą". Obrazom oprócz opisów fachowych towarzyszą teksty słynnych pisarzy i artystów: m.in.: Claudela, Daudeta, Goncourtów, Malraux, Renoira, Van Gogha i innych. Jest to czwarty tom luksusowej serii „La Galerie de la Pléiade". Tom otwierają wydrukowane bardzo dużą czcionką strony z „Poszukiwania straconego czasu" Marcela Prousta. Tom zamyka rozdział o fałszywych Vermeerach. **Rzadka i piękna książka.** **160.-**

422. [WANKIE]. Władysław Wankie 1860-1925. Wystawa monograficzna. Katalog dzieł istniejących i zaginionych. [Oprac.] Lidia Skalska-Miecik i Ewa Micke. Warszawa 1989. Muzeum Narodowe w Warszawie. 23x21,8 cm, s. 167, [1]. brosz.
Stan bardzo dobry.
Wankie – malarz i krytyk sztuki, ceniony przez współczesnych został prawie zupełnie zapomniany na kilkadziesiąt lat. **Ta wystawa (i towarzyszący jej katalog) jest pierwszym, kompletnym opracowaniem twórczości artysty.** Katalog jest bogato ilustrowany: zawiera 21 barwnych reprodukcji, ok. 230 c/b ilustracji w tekście, część całostronicowych, biografię, katalog ok. 230 prac artysty, wykaz przeszło 300 publikacji jego autorstwa. **48.-**

423. [WYSPIAŃSKI]. PRZYBYSZEWSKI Stanisław, **ŻUK-SKARSZEWSKI** Tadeusz – Stanisław Wyspiański. Dzieła malarskie. Tekst napisali ... Bydgoszcz 1925. Inst. Wyd. „Bibljoteka Pol.". 36,8 cm, s. 131, tablice. opr. oryg. pł., górne obcięcie złoc.
Okładki nieco zakurzone, załamanie bibułki ochronnej przy pierwszej tablicy, wewnątrz czysty egzemplarz. Tytulatura złoc. na grzbiecie. Na przedniej okładce złocony monogramowy podpis artysty.
Monumentalna, luksusowo wydana monografia Stanisława Wyspiańskiego.
Liczne ilustracje w tekście i na tablicach. **Jedno z najpoważniejszych opracowań twórczości plastycznej Wyspiańskiego.** **480.-**

KSIĄŻKI ILUSTROWANE FOTOGRAFIĄ

Wśród zgromadzonych w tym rozdziale książek znaczna większość jest ilustrowana czarno-białymi zdjęciami. Czarno-biała fotografia zaczyna przeżywać renesans. Coraz więcej ludzi dostrzega fakt, że paradoksalnie fotografie w pełnym kolorze pozbawiają nas pewnej części prawdy o fotografowanej rzeczywistości, a przynajmniej kierują naszą uwagę na zupełnie inne jej aspekty, ze szkodą dla pozostałych.

424. ALBUM Warszawy. 12 zdjęć artystycznych. Kraków-Warszawa [nie przed 1926]. Wyd. „Polonia". 15x20,6 cm, k. [1], tabl. 12. brosz.
Niewielkie zaplamienia wewnątrz, złocenia na przedniej okładce częściowo zatarte. Tablice chronione bibułkami przekładkowymi.
Album widoków międzywojennej Warszawy. Zdjęcia drukowane w sepii, podpisane po polsku i francusku. Zawiera: Łazienki, Zamek i Kolumna Zygmunta, Pomnik Chopena [sic!], Fontanna w Ogrodzie Saskim, Pomnik Poniatowskiego, Stare Miasto, Tancerka w Ogrodzie Paderewskiego, Aleja Ujazdowska, Ul. Marszałkowska, Grób Nieznanego Żołnierza, Krakowskie Przedmieście, Most Kierbedzia. **80.-**

425. BERGENROTH Alexander von – Napoli la bella. Eine Wanderung durch Neapel und Umgebung. Berlin [ok. 1905]. Preuss. Institut Graphik. 33 cm, s. 24, XLVIII, tabl. 15. opr. oryg. pł. bogato zdob.
Tylna okładka nieco otarta, poza tym stan bardzo dobry. 15 heliograwiur na kartonach, luksusowa oprawa wydawnicza z tłoczonym w złocie widokiem zatoki neapolitańskiej z wybuchającym w tle Wezuwiuszem.
Luksusowe wydawnictwo krajoznawcze z 200 fotografiami na tablicach na kredowym papierze, z niezwykłą oprawą wydawniczą. Fotografie pokazują przyrodę, architekturę, zabytki, obiekty muzealne, sceny uliczne z Neapolu i całego regionu. Heliograwiury odbite w Berlinie ukazują głównie reprodukcje malarstwa i dramatyczną fotografię wybuchu Wezuwiusza. **240.-**

426. CARTIER-BRESSON Henri – Les Européens. [pol. „Europejczycy"]. Paris 1955. Éditions Verve. 37 cm, s. [15], ilustr. 114. opr. oryg. kart.
Otarcia krawędzi okładek – zwłaszcza narożników, grzbiet reperowany, wewnątrz stan dobry. Oryginalne kartonowe okładki zostały zaprojektowane specjalnie dla tego wydawnictwa przez Joan Miró (1893-1983) – wybitnego malarza, rzeźbiarza i ceramika katalońskiego, wybitnego surrealisty. Okładki odbito w litografii przez zakład Mourlota w Paryżu. **Egzemplarz z dedykacją autora dla Aleksandry Janty**: „A Janta avec toute notre vieille amitie Henri [...]". Prezent od p. Walerii Jantowej z Nowego Jorku.
Jeden z ważniejszych albumów w historii fotografii, z dedykacją autora.
Zdjęcia reprodukowana w technice heliografii. Obraz rozmaitych krajów europejskich (w tym Rosji) w pierwszym dziesięcioleciu po najstraszniej wojnie na tym kontynencie. Zdjęcia zrobione były w latach 1950-1955. Wiele z tych zdjęć należy do najbardziej znanych i cenionych fotografii autora.

H. Cartier-Bresson (1908-2004) – jeden z najwybitniejszych fotoreporterów XX w. był współzałożycielem grupy „Magnum". Stworzona przez niego koncepcja decydującego momentu robienia fotografii bardzo wpłynęła na rozwój nowoczesnego reportażu. „Europejczycy" należą do niezwykle cenionych albumów w historii fotografii. Egzemplarze w dobrym stanie są wyceniane na kilka tysięcy dolarów na rynku antykwarycznym. W listopadzie 2011 fotografia Cartier-Bressona wykonana w 1946 r. osiągnęła światowy rekord wysokości ceny osiągniętej na aukcji za pojedynczą fotografię – została sprzedana za 433.000 EUR. **400.-**

427. DIXON-SCOTT John – The Beauty of East Sussex. Camera pictures of the County. Selected by Basil Hodgson. London 1931. The Homeland Association, Ltd. 25,4 cm, s. [32]. brosz. The Homeland Illustrated, No. 10.
Stan dobry. Wyd. drugie.
W późnych latach dwudziestych fotografik John Dixon-Scott postanowił utrwalić na fotografiach zmieniający się i znikający na zawsze wiejski i miejski krajobraz angielski. W ciągu kilkunastu lat zrobił ok. 14.000 fotografii, które sprzedał Archiwom Państwowym. **60.-**

428. GOETEL Ferdynand – Polska. Słowo wstępne napisał i zdjęcia ze zbiorów Wydziału Turystyki Ministerstwa Komunikacji wybrał ... Całkowite opracowanie graficzne Anatol Girs i Bolesław Barcz. Warszawa 1938. Główna Księgarnia Wojskowa. 31,3 cm, s. [16], 174, [14] + 84 [Przewodnik turystyczny i reklamy] + 40 [reklamy]. opr. oryg. ppł. zdob.
Niewielkie otarcia i zaplamienia okładek, wewnątrz stan bardzo dobry. Naklejka inwentarzowa na grzbiecie. Tytuł i tekst równoległy polski i angielski. Pieczątki własnościowe ks. infułata Teofila Kurowskiego, proboszcza Bazyliki Mariackiej w Krakowie, związanego także z parafią w Makowie Podhalańskim. Tekst złożono nową czcionką militari projektu A. Girsa i B. Barcza.
Album zawiera fotogramy czołówki polskich artystów fotografików (S. Kolowcy, S. Muchy, J. Bułhaka, H. Poddebskiego, F. Rapfa, J. Jaroszyńskiego, J. Tomaszewskiego, Z. Chomętowskiej, agencji Photo-Plat, PAT, spółki Girs-Barcz). Oprócz części fotograficznej zawiera przewodnik turystyczny z krótkimi danymi o atrakcyjnych turystycznie miejscowościach (kartę do przewodnika projektował **Tadeusz Gronowski**), obszerny dział reklam i interesujące opisy fabryk, firm i instytucji gospodarczych z danymi statystycznymi i fotografiami. **240.-**

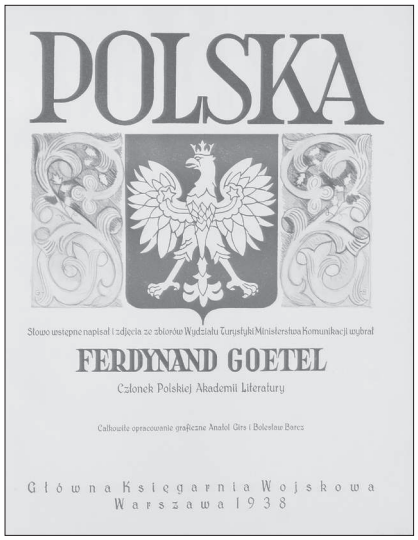

nr 428

429. GOLDSCHNEIDER Ludwig - Roman portraits. [pol. „Portrety rzymskie"]. Oxford-London 1945. Phaidon Press. 36,4 cm, s. 14, [5], ilustr. 120. opr. oryg. pł.
Okładki lekko zakurzone, wyklejki podklejone w grzbiecie, wewnątrz czysty egzemplarz.
Jednym z największych artystycznych osiągnięć Imperium Rzymskiego jest rzeźba portretowa, mająca swój początek w rzeźbie nagrobnej. Portrety te zadziwiają swoim realizmem i siłą ekspresji. Po tysiącleciach przemawiają do nas swym autentyzmem z niezmienioną mocą. Autor tekstu, współzałożyciel wydawnictwa Phaidon dokonał wyboru plansz i zaprojektował cały album. Zdjęcia wykonała w latach trzydziestych pisarka i fotograficzka **Ilse Schneider-Lengyel**. **Album zawiera 120 świetnych technicznie, całostronicowych oraz kilkanaście mniejszych fotografii w tekście.** Dobre portrety zawsze fascynują, a pełne wyrazu i myśli twarze sfotografowane w tym albumie przyciągną uwagę wszystkich zainteresowanych rzeźbą i ludzką naturą. **100.-**

430. GRABOWSKI Lech – Jan Bułhak. Warszawa 1961. Wyd. Arkady. 21 cm, s. 25, [2], ilustr. 55. brosz.

Stan dobry. Skasowane piecz. biblioteczne. **Biografia artystyczna Jana Bułhaka** (1876-1950) – jednego z najwybitniejszych polskich artystów fotografów i teoretyków sztuki fotograficznej, zilustrowana przykładami jego najlepszych prac z różnych okresów twórczości. **44.-**

431. HIELSCHER Kurt – Deutschland. Baukunst und Landschaft. [pol. „Niemcy. Architektura i krajobraz"]. Geleitwort von Gerhart Hauptmann. Berlin 1924. Verlag von Ernst Wasmuth. 31,2 cm, s. XVI, [2], 304. opr. oryg. psk.
Nieznaczne otarcia krawędzi okładek, blok nieco wygięty, poza tym ładny, czysty egzemplarz.
K. Hielscher (1881-1848) urodzony w Strzegomiu na Śląsku fotografik niemiecki, który zasłynął swoimi fotografiami krajów europejskich z lat dwudziestych i trzydziestych dwudziestego wieku. Jego albumy ukazywały się w dużych nakładach w różnych wersjach językowych. **Wiele sfotografowanych przez niego budynków i krajobrazów przestało już istnieć albo z powodu działań wojennych, albo z powodu nieuniknionych procesów modernizacyjnych.** Reprodukcje zdjęć Hielschera są bogato reprezentowane w Internecie. Do albumu o Niemczech wstęp napisał laureat nagrody Nobla Gerhart Hauptmann (1862-1946). Wśród fotografii w albumie są liczne fotografie ze Śląska i z Pomorza. **100.-**

432. HIELSCHER Kurt – Das unbekannte Spanien. Baukunst, Landschaft, Volksleben. [pol. „Nieznana Hiszpania. Architektura, krajobraz, życie ludzi"]. Berlin 1925. Verlag von Ernst Wasmuth. 31,2 cm, s. XXIII, [1], 304. opr. oryg. pł. zdob.
Brak karty przedtyt., grzbiet nieco spłowiały, poza tym ładny, czysty egzemplarz.
Hiszpania, która już nie istnieje zapamiętana obiektywem aparatu Kurta Hielschera.
Jeden z najbardziej cenionych albumów Hielschera. Dedykowany królowi Alfonsowi XIII. Zawiera m.in. zdjęcia mało znanych i egzotycznych miejsc w Hiszpanii oraz warunków materialnych życia jej mieszkańców. Hielscherowi i jego zdjęciom Hiszpanie poświęcili kilka stron internetowych. **120.-**

433. HIELSCHER Kurt – **Das unbekanntes Italien.** [pol. „Nieznane Włochy]. Leipzig 1941. F. A. Brockhaus. 24 cm. s. XI, [1], 240. opr. oryg. pł. zdob.
Krawędź przedniej okładki zakurzona, poza tym ładny egzemplarz.
Album dedykowany Benito Mussoliniemu. Zawiera dużo zdjęć niezwykle malowniczych, mało znanych miejscowości. Liczne zdjęcia pokazują także codzienne życie włoskiej prowincji. **100.-**

434. [KATALOGI]. [Trzy katalogi aukcji fotografii domu aukcyjnego „Bloomsbury" w Londynie i Nowym Jorku z 2008 r.]. 29,8 cm. brosz.
Zbiór zaw.:
1. Catalogue of Photographs. Sale 651. London, 22 V 2008. s. [6], 159, [3].
2. Catalogue of Photographs. Sale 669. London, 20 XI 2008. s. [4], 185, [5].
3. Photographs. Inaugural Sale NY 015. New York, 17 X 2008. s. [4], 185, [5].
Stan bardzo dobry. Liczne ilustracje, druk na papierze kredowym.
Pięknie wydane katalogi opisują i ilustrują łącznie 677 pozycji aukcyjnych. Zdjęcia autorstwa najwybitniejszych fotografików światowych m. in. Cartier-Bressona, Brasai, A. Kertesza, Mana Raya, Leni Riefenstahl, Edwarda Curtisa, Helmuta Newtona i in. ZdjęciaMarylin Monroe, Beatlesów, stare zdjęcia z połowy XIX w., w tym szczegółowo opisany zestaw 5 albumów z 371 fotografiami z podróży Barona von Brandis po wschodniej i zachodniej Syberii w l. 1860-1866. Wydawnictwa użyteczne dla kolekcjonera i interesujące dla laika! Podane ceny szacunkowe fotografii. **60.-**

435. [NEW York]. Fifty Photographic Views of Greater New York. [pol. „50 fotograficznych widoków z Wielkiego Nowego Jorku"]. Chicago-New York 1899. Rand McNally & Co, Publishers. 17x22 cm, s. 48. brosz.
Stan dobry. Ozdobna, secesyjna okładka. Pieczątki biblioteki klasztoru Urszulanek w Krakowie. Na niektórych fotografiach słabo widoczne podpisy ołówkiem po polsku.
Na zdjęciach świat z epoki przedsamochodowej. Fotografie miasta i okolic Nowego Jorku. Oprócz zdjęć architektury, portu, nadbrzeży dużo ciekawych scen ulicznych z ruchem pojazdów konnych, tramwajów i pieszych, scena z targu warzywnego, sceny z parków z powozami, spacerowiczami i cyklistkami. Jest zdjęcie z Broadwayu i Piątej Alei, Statuy Wolności i mostu Brooklińskiego. **80.-**

436. ORTIZ ECHAGÜE José – Spanische Köpfe. Bilder aus Kastilien, Aragonien und Andalusien. [pol. „Hiszpańskie głowy. Obrazy z Kastylii, Aragonii i Andaluzji]. Eingeleitet von Felix Urabayen, J. Garcia Mercadal, José Maria Salaverría, J. Muñoz San Román. Berlin 1929. Verlag Ernst Wasmuth. 30,1 cm, s. 31, tabl. 80. opr. oryg. ppł.
Niewielkie otarcia narożników oprawy, brak obwoluty, poza tym stan dobry. Pieczątka ekslibrisowa „Dr Herbert Kowalski".
Tablice z fotografiami poprzedzone są esejami o regionach Hiszpanii oraz komentarzami i objaśnieniami do poszczególnych zdjęć.
J. Ortiz-Echagüe (1886-1980) – wybitny hiszpański fotografik i inżynier. Za życia był bardziej popularny poza Hiszpanią niż w ojczyźnie. Od kilkunastu lat przeżywa wielki renesans w swojej ojczyźnie, odbywają się wielkie retrospektywne wystawy jego twórczości. Dzięki niemu Hiszpania ma wizualny dostęp do ważnego etapu swojego dziedzictwa kulturowego z wczesnych lat XX wieku. Jego zdjęcia przedstawiają portrety, kostiumy, zwyczaje na tle pejzażu. Cechuje je dobra kompozycja, delikatna równowaga między światłem a cieniem i wielkie walory dokumentalne. Ortiz-Echagüe fotografuje więcej niż poszczególną osobę – on pokazuje całą grupę narodowościową ukazując ją przez pozę, strój i wyraz twarzy modela. Ortiz-Echagüe robił fotografie używając własnych, specjalnych papierów oraz procesu Fressona. **80.-**

437. PLICKA Karel – Praga w obrazach. Praga 1954. Artia. 34 cm, s. [6], 208, [4]. opr. oryg. pł. złoc., obw., kartonowy futerał.
Stan dobry.
Wyjątkowej urody album czarnobiałych fotografii z Pragi czeskiej, „królowej wśród miast". Karel Plicka (1894-1987) – wybitny czesko-słowacki artysta i naukowiec, czynny w wielu dziedzinach. **Najbardziej znany jako fotograf**, reżyser filmowy, operator kamery, a także jako folklorysta, etnograf i dokumentalista tradycyjnej kultury ludowej Czechów i Słowaków (Wikipedia). **80.-**

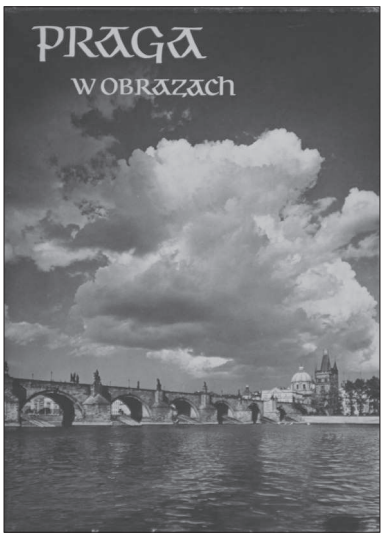

nr 437

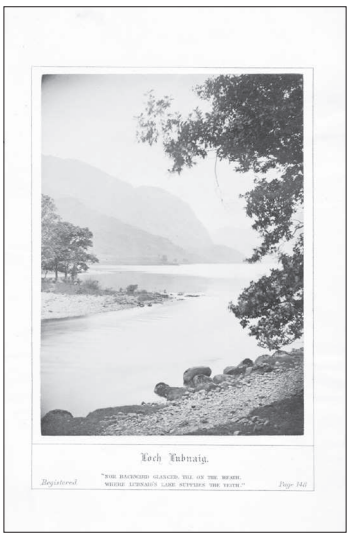

nr 438

438. SCOTT Walter – The Lady of the Lake. [pol. „Pani Jeziora"]. Edinburgh [1868]. Adam and Charles Black. 17,7 cm, s. 339, tabl. 10. opr. oryg. pł. bogato złoc.
Grzbiet oklejony papierem, otarcia krawędzi okładek, brak przedniej wyklejki, niewielkie zaplamienia wewnątrz. Liczne ilustracje drzeworytowe w tekście projektu Johna Gilberta i Birketa Fostera, rytowane przez J. W. Whympera i Edmunda Evansa. Na tablicach i dodatkowo na karcie tytułowej **11 zdjęć.**
Ceniona w historii fotografii książka z 11 odbitkami w technice albuminowej.

Sir Walter Scott (1771-1832) – szkocki pisarz i poeta, którego twórczość cieszyła się niezwykłą popularnością w całej Europie w XIX w. „The Lady of the Lake" jest poematem narracyjnym, opublikowanym po raz pierwszy w 1810 r. Akcja ma miejsce w regionie Trossachs w Szkocji. Składa się z sześciu pieśni, każda z nich dzieje się w ciągu jednego dnia. Poemat ma trzy główne wątki: rywalizację trzech mężczyzn o serce Ellen Douglas, zażegnany konflikt między królem Szkocji Jamesem V i Jamesem Douglasem i wojnę między Szkotami z nizin (dowodzonymi przez Jamesa V) i klanami górskimi (pod dowództwem Roderica Dhu). Poemat odegrał ważną rolę w odrodzeniu szkockiego nacjonalizmu.
W książkę wklejono 11 oryginalnych fotografii odbitych w technice albuminowej autorstwa słynnego pioniera szkockiej fotografii Georga Washingtona Wilsona (1823-1893). Odbitki mają złotawy odcień, są chronione bibułkami (niektóre lekko zaplamione). Pokazują nastrojowe szkockie pejzaże, jeziora i zamki (m.in.: zamek Stirling, Loch Katrine, Loch Achray, Loch Lubnaig). Wilson miał zakład fotograficzny w Aberdeen i dobrze wykształconych pracowników. Historycy fotografii uważają, że albuminy Wilsona osiągały dużo wyższą jakość niż odbitki innych współczesnych fotografów. Większość przetrwała w dobrym stanie ze względu na staranne płukanie klisz w utrwalaczu. „Dziś książki z oryginalnymi fotografiami są poszukiwane przez wyspecjalizowanych kolekcjonerów, którzy ich ogólną liczbę w skali światowej oceniają na ok. 1.000 tytułów pochodzących z lat 1850-1890" (J. Wiercińska „Sztuka i książka", War. 1986, s. 132). **200.-**

439. STODDARD John L. – Im Fluge durch die Welt. Sammlung von Photographien der hervorragendsten Städte, Gegenden und Kunstwerke von Europa, Asien, Afrika, Australien, Nord- und Süd-Amerika. Chicago [ca 1900]. The Werner Company. 28x35 cm, s. [260]. opr. oryg. pł. zdob.
Niewielkie otarcia okładek, zarysowanie przedniej okładki, niewielkie zaplamienia wewnątrz.
Album z całostronicowymi reprodukcjami zdjęć z całego świata. Pod każdą fotografią tekst objaśniający. Fotografie pokazują świat z końca XIX w. – miasta, mieszkańców, krajobrazy i zabytki na wszystkich kontynentach. W miastach nie ma jeszcze samochodów, a przed Kapitolem w Waszyngtonie biegnie równa, ale szutrowa droga.
J. L. Stoddard (1850-1931) – amerykański podróżnik i reportażysta, był także fotografikiem. **240.-**

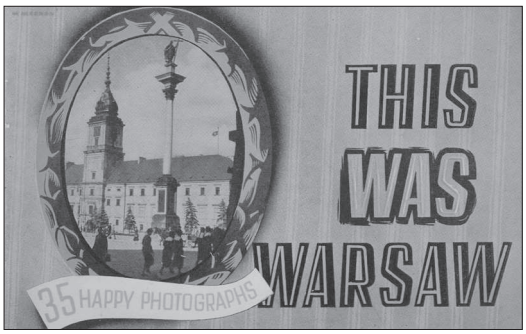

nr 440

440. THIS was Warsaw. 35 Happy Photographs. London [1944]. The Observer. 12,9x20,5 cm, s. [32]. brosz.
Polonica 17081. Zszywki nieco zardzewiałe, poza tym stan bardzo dobry. Wstęp angielski Antoniego Bogusławskiego.
Emigracyjny album zawierający 35 zdjęcia przedwojennej Warszawy, ówcześnie wysiedlonej i zburzonej po powstaniu warszawskim. **40.-**

441. VUES de Varsovie. Varsovie [191-?]. Edition Golcz & Szalay. 15,8x21,5 cm, k. [20]. opr. oryg. pł. zdob.
Otarcia krawędzi okładek, okładki popstrzone (jak niegdyś pewien portret Najjaśniejszego Pana), zaplamienia kilku tablic. Oprawa wydawnicza sygnowana ślepym tłokiem na tylnej okładce „A. Chodowiec-

ki, Warszawa, Introligatornia".
Album 21 fotograficznych widoków Warszawy (20 na tablicach, ostatni na tylnej wyklejce) wykonanych przez zakład E. Troczewski et C-o. Zdjęcia zamknięte ramkami liniowymi, podpisy na dolnych marginesach. Zawiera w kolejności: Vue de Varsovie a vol d'oiseau, Vue sur Praga, Terrasse de l'ancien château royal, Ancien château royal, Place du château royal avec la colonne de Sigismond III, Université, Hôtel de ville, Église cathédrale de S-t. Jean, Église de la S-te Croix, Quartier ancien et marché, Grand Opéra, Théâtre d'été au jardin de Saxe, Palais et place de Saxe, Banque, Hôtel de l'Europe, Jardin de Saxe et fontaine, Étang et reservoir au jardin de Saxe, „Łazienki", 'Łazienki"-théâtre sur l'ile, „Łazienki" – Monument de Jean III Sobieski sur le pont, Palais de Wilanow près de Varsovie. **60.-**

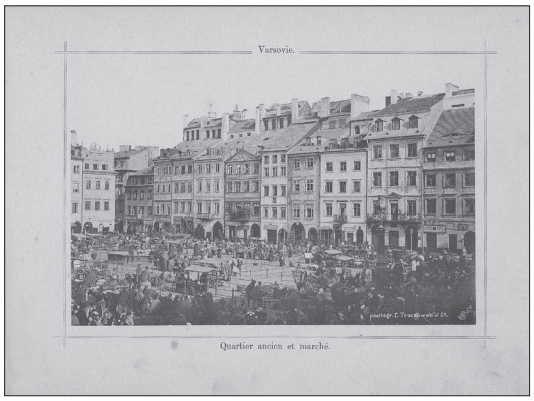

nr 441

442. WEIBEL Walther – Russland. Mit 205 Abbildungen. Zusammengestellt und eingeleitet von … München [1916]. Delphin-Verlag . 26,5 cm, s. XXIX, 96, [3]. opr. ppł z epoki z zach. okł. brosz. Die ganze Welt im Bilde.
Stan bardzo dobry. Przednia część obwoluty naklejona na oprawę. Naklejka księgarni Oscara Eulitza z Leszna.
Interesujące fotografie życia w Rosji w przededniu wojny światowej.
Strony z rzymską numeracją zawierają podstawowe fakty o Rosji, objaśnienia do fotografii i spis literatury. 205 fotografii ukazuje architekturę, sceny uliczne, typy ludzkie, widoki miejscowości i poszczególnych budynków. Między innymi zdjęcia z Warszawy, Białorusi, Wołynia, Podola (liczne judaica), Syberii. **120.-**

443. WŁOCHY. Zbiór 2000 artystycznych zdjęć włoskich widoków, typów ludowych oraz włoskich skarbów sztuki. T. 1-2. Lwów [1900]. Nakładem Księgarni H. Altenberga. 31,3x41,7 cm, s. 256; [2], 257-480, [1]. opr. oryg. pł. zdob.
Brak karty tyt. t. 1, bloki obu części poluźnione, otarcia opraw, podklejony grzbiet t. 2, miejscami zaplamienia. Na karcie tyt. t.2 dodatkowo nadruk „Pod redakcyą Michała Rollego". Secesyjna kompozycja na obu okładkach sygnowana „Hohenstein 99". **300.-**

444. WOŹNIAK Konstanty – Kraj w obrazach. Królestwo Polskie. Zbiór fotografji najbardziej uwagi godnych miast, okolic, zabytków starożytności i dzieł sztuki. Zebrał i wydał ... **Serya 1: Królestwo Polskie.** Kraków 1899. Nakł. wydawcy. 28,2x35,3 cm, s. [8], tabl. 105. opr. oryg. pł. bogato zdob.
Oprawa nieco otarta, okładki lekko poluźnione – stan ogólny dobry. Na tablicach całostronicowe zdjęcia przedstawiające zabytki, panoramy miast, rzadziej wnętrza, obrazy, pamiątki historyczne. Duża wartość ikonograficzna. Pod każdą fotografią krótki opis w dwóch kolumnach. Następne części nie ukazały się. Zaw. widoki m.in. z Warszawy (37 zdjęć), Sandomierza, Skierniewic, Lublina, Opatowa, Częstochowy, Jabłonny, Ojcowa, Pińczowa, Będzina, Ciechocinka, Otwocka, Opinogóry. Inna wersja kolorystyczna oprawy reprodukowana w: W. Łysiak „Empireum", War. 2004, s. 673. **280.-**

PLAKATY

445. BROŃ przed wrogiem twą rodzinę! [1920].
Szablowska II 25. Anonimowy plakat propagandowy **w barwnej litografii** form. 100x69,1 cm, odbity w Litografii Artystycznej W. Główczewskiego w Warszawie. Mężczyzna z karabinem w dłoniach osłaniający kobietę z dzieckiem; w tle drzewo i łany zboża. Plakat z czasów wojny polsko-bolszewickiej 1920 r. Druk na cienkim papierze. Poprzeczny ślad złożenia, naddarcia na zgięciu, niewielkie naddarcia krawędzi arkusza, niewielkie zaplamienia marginesów. **Nieczęste. Ilustracja na tabl. 10. 1.400.-**

446. MOSKAU. Gniazdo bolszewizmu w niemieckich rękach. [koniec 1941].
Anonimowy plakat propagandowy form. 118x84,5 cm. Napis w dolnej części, powyżej leżący żołnierz rosyjski z nożem w dłoni, owinięty w strzęp czerwonego sztandaru z sierpem i młotem, ponad nim stojący żołnierz Wehrmachtu z wzniesioną flagą niemiecką.
Plakat wydany pod koniec 1941 r. w związku z planowanym zdobyciem Moskwy przez niemiecką Grupę Armii Środek. Bitwa pod Moskwą, główna bitwa w pierwszej fazie wojny niemiecko-radzieckiej, trwała od X 1941 do I 1942. Szeroko zakrojonej akcji wojsk niemieckich mającej na celu zdobycie stolicy ZSRR nadano kryptonim „Tajfun". Niemal przez cały X 1941 r. trwał niepowstrzymany marsz wojsk niemieckich na wschód. Nieuniknione zdobycie Moskwy wydawało się kwestią czasu. Do stolicy pozostało zaledwie 60 km. Wtedy zapewne wydrukowano prezentowany tu plakat, by zwielokrotnić efekt propagandowy zwycięstwa. Ofensywa w Rosji załamała się w XII 1941 r., ostateczną klęskę wojska niemieckie, wyniszczone srogimi mrozami, poniosły w I 1942 r., gdy po przeciwnatarciu radzieckim zmuszone były cofnąć się nawet 250 km na zachód. Moskwa nie została zdobyta, wbrew temu, co wydrukowano na plakacie.
Ślady złożenia, podklejone niewielkie naddarcia, niewielkie ubytki krawędzi. **Bardzo rzadkie! Ilustracja na tabl. 10. 1.600.-**

447. MARC Chagall, 22. 10 – 13. 11 Charlottenborg. [1960].
Plakat wystawowy form. 59,8x41,8 cm, **odbity w barwnej litografii**, z kompozycją Marca Chagalla przedstawiającą cyrkową woltyżerkę na czerwonym koniu. W prawym dolnym narożniku niewielki nadruk „L.R.B. Permild & Rosengreen. KBH". Plakat towarzyszył wystawie prac Marca Chagalla w Kunsthal Charlottenborg w Danii. Ekspozycja trwała od 22 X do 13 XI 1960 r. Stan bardzo dobry. **160.-**

448. WOZZECK. 1964 [przedruk z 1973 lub 1981].
Dydo I 306; Dydo III 141; Lenica 46. Plakat teatralny form. 94x67 cm, autorstwa **Jana Lenicy**. Stylizowana głowa z otwartymi ustami. Plakat do opery Albana Berga wystawianej w Teatrze Wielkim w Warszawie. W prawym dolnym narożniku logotyp Wydawnictwa Artystyczno-Graficznego i kod cenzorski R-54. Plakat (oryginalnie wydany w 1964 r.) zdobył złoty medal na I Międzynarodowym Biennale Plakatu w Warszawie w 1966 r. Załamania krawędzi, niewielkie naddarcia. **Ilustracja na tabl. 10. 220.-**

449. FRANZÖZISCHE Illustrationen 1890-1930 in der Galeria Speyer. 1967.
Dwubarwny plakat wystawowy form. 63,8x46,1 cm, z wykorzystaniem rysunku **Jerzego Soszyńskiego** (sygn. „d'Ostoya"). Plakat do wystawy francuskiej ilustracji z l. 1890-1930 w galerii Speyer w Spirze w III-V 1967. **Dołączony oryginalny projekt (rysunek tuszem) Jerzego Soszyńskiego** zapewne z lat 20. XX w., wykorzystany na plakacie. Rysunek na arkuszu form. 64,2x46,5 cm. W górnej części scena satyryczna pogoni władcy (?) za całkowicie roznegliżowaną niewiastą, na dole takaż niewiasta podczas czynności higienicznych; pozostała część arkusza przedzielona pionowo szpicrutą, cztery portrety Rosjan (?). Odręcznie wpisane tuszem dwa tytuły: „Les Augustes" i „Oncles et Cousins" – na wydrukowanym plakacie je pominięto.
Niewielkie naddarcie narożnika plakatu, plakat zamontowany na kartonowym podkładzie; zaplamienia rysunku, podklejone niewielkie naddarcia krawędzi.
J. Soszyński (1878-1937) – polski malarz i ilustrator działający w Paryżu, swoje prace sygnował „d'Ostoja" i „d'Ostoya". **240.-**

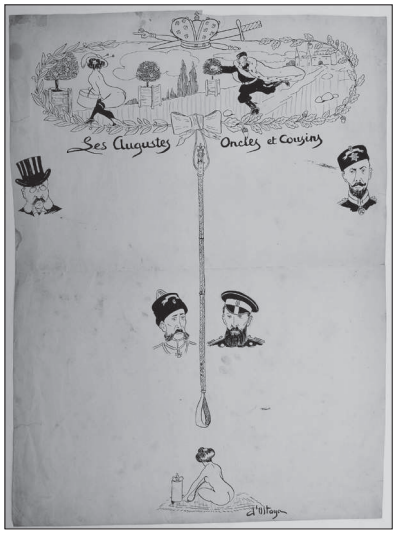

nr 449

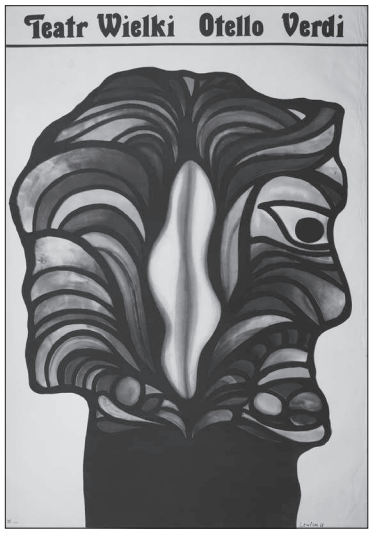

nr 450

450. OTELLO. 1968 [przedruk z 1973 lub 1981].
Dydo III 190; Lenica 58. Plakat teatralny form. 96,1x66,7 cm autorstwa **Jana Lenicy**. Stylizowana głowa męska. Plakat do opery Giuseppe Verdiego wystawianej w Teatrze Wielkim w Warszawie. W prawym dolnym narożniku logotyp Wydawnictwa Artystyczno-Graficznego i kod cenzorski A-44. Załamania i niewielkie naddarcia krawędzi. **120.-**

451. OLYMPISCHE Spiele München 1972. 1972.
Lenica 60. Plakat olimpijski form. 109,8x83,7 cm, autorstwa **Jana Lenicy** (niesygnowany), odbity w trzynastobarwnej serigrafii. Plakat polskiego artysty do Igrzysk Olimpijskich w Monachium. Stylizowana twarz sportsmenki z rozwianymi włosami. Pod kompozycją z lewej logotyp olimpiady i drobny nadruk „Edition Olympia 1972 G. m. b. h.". Druk na sztywnym, grubym papierze. Stan dobry. **Ilustracja na tabl. 10.** **160.-**

452. FUNDACIÓ Joan Miró, Centre d'Estudis d'Art Contemporani. 1975.
Plakat kulturalny form. 69,9x50 cm, autorstwa Joana Miró, **odbity w barwnej litografii**. Barwna kompozycja fantastyczna, w charakterystycznym dla artysty stylu. Nad dolną krawędzią niewielkie nadruki: „La Poligrafia S. A. – Barcelona" i „Dep. legal: B. 25.132 – 1975". Plakat towarzyszył otwarciu muzeum sztuki współczesnej w Barcelonie. Muzeum, powołane do życia przez Fundację Joana Miró, położone malowniczo na górującym nad Barceloną wzgórzu otwarto 10 VII 1975 r. Stan bardzo dobry. **Ilustracja na tabl. 11.** **220.-**

453. DON Giovanni. 1976.
Starowieyski 148a. Plakat teatralny form. 95,5x67,1 cm, autorstwa **Franciszka Starowieyskiego**. Kompozycja fantastyczna złożona z dwóch nóg, fragmentu czaski i kobiecych piersi. Plakat do sztuki Moliera i Pampiglione'a wystawianej w opolskim Teatrze im. J. Kochanowskiego. Plakat wydany przez krakowską KAW, druk w Drukarni Narodowej. (W 1977 i 1980 r. ukazały się wznowienia drukowane we Wrocławiu). Naddarcia i załamania prawej i dolnej krawędzi. **80.-**

454. JAK wam się podoba. 1976.
Dydo III 310. Starowieyski 149a. Plakat teatralny form. 94,4x65,9 cm, autorstwa **Franciszka Starowieyskiego**. Dwie spersonifikowane, splecione wierzby. Plakat do sztuki Williama Shakespeare'a wystawianej w Teatrze Narodowym w Warszawie w reżyserii Tadeusza Minca, w przekładzie Czesława Miłosza. Druk w Prasowych Zakładach Drukarskich we Wrocławiu. (W 1980 r. ukazał się przedruk drukowany w Warszawie). Niewielkie załamania prawej krawędzi, poza tym stan dobry. **Ilustracja na tabl. 11.** **100.-**

455. F. v. STAROWIEYSKI. 1977.
Plakat kulturalny form. 92,5x65,5 cm, autorstwa **Andrzeja Pągowskiego**. Stylizowany portret Franciszka Starowieyskiego z wykorzystaniem używanych przez niego charakterystycznych motywów plastycznych, pod górną krawędzią niewielki napis „Wrocław" i strzałka w prawo. Jeden z pierwszych plakatów Pągowskiego (jego debiut jako plakacisty to „Mąż i żona" z 1977 r.). Ślady załamania, niewielkie zarysowania powierzchni. **100.-**

456. FEDRA. 1977.
Dydo III 319; Lenica 94. Plakat teatralny form. 97,6x65,7 cm, autorstwa **Jana Lenicy**. Stylizowana bohaterka dramatu opleciona przez węża. Nad dolną krawędzią z prawej nadruk „Druk WDA-Offset". Plakat do przedstawienia tragedii Racine'a w Teatrze Małym w Warszawie w reżyserii Adama Hanuszkiewicza. Laureat konkursu na najlepszy plakat Warszawy w XI 1977 r. Plakat wyraźnie nawiązuje do wcześniejszego o 20 lat plakatu Lenicy do „Fedry" (Lenica 17) wystawianej w Teatrze Narodowym w Warszawie w 1957 r. Niewielkie załamanie prawego dolnego narożnika i dolnej krawędzi, poza tym stan dobry. **Ilustracja na tabl. 11.** **220.-**

457. MĄŻ i żona. 1977.
Lenica 97. Plakat teatralny form. 97,8x68 cm, autorstwa **Jana Lenicy**. Kompozycja falista sugerująca dwie pary małżeńskie. Plakat do komedii Aleksandra Fredry wystawianej w Teatrze Narodowym. Naddarcia i załamania krawędzi arkusza, wymaga zabiegów konserwatorskich. **120.-**

nr 458

nr 459

458. DZIĘKI Bogu, już piątek. [1979].
Plakat filmowy form. 96,7x66,8 cm, autorstwa **Lecha Majewskiego**. Portret czarnoskórej wokalistki. Amerykański film muzyczny (oryg. „Thank God It's Friday") – jeden z klasycznych obrazów ery disco. Reż. Robert Klane. Wyst. Donna Summer, Diana Ross, Lionel Richie, Jeff Goldblum, zespoły The Commodores, Village People, Fifth Dimesnion. Niewielkie poprzeczne załamania arkusza, mimo to stan dobry. **80.-**

459. LECH Wałęsa naszym prezydentem. 25.11 ,90. 1990.
Plakat wyborczy form. 60x42,8 cm. Czarno-białe zdjęcie Lecha Wałęsy, poniżej logotyp Porozumienia Centrum, z ramienia którego kandydował. Przy lewej krawędzi sygnatura **„A. W. Ożarek '90"**. W prawym dolnym narożniku nadruk „Druk: Drukarnia Polkolor".
Plakat wydany z okazji pierwszych powszechnych wyborów prezydenckich. W I turze (25 XI 1990) nie wyłoniono zwycięzcy, w turze II ponad 74% głosów zdobył Lech Wałęsa wyprzedzając Stanisława Tymińskiego z Peru. Stan bardzo dobry. **100.-**

460. WYGRAJMY przyszłość Polski. Lech Wałęsa. [1990].
Plakat wyborczy form. 94,2x66,4 cm, autorstwa **J. Krechowicza**. Barwny portret fotograficzny Lecha Wałęsy ze znaczkiem z Matką Boską Częstochowską w klapie marynarki. Zdjęcie wykonał Ryszard Wesołowski. Plakat wydany przez Sztab Wyborczy Lecha Wałęsy.
Plakat wydany z okazji pierwszych powszechnych wyborów prezydenckich – patrz powyżej. Stan bardzo dobry. **Ilustracja na tabl. 11.** **120.-**

NOWA SZTUKA, NOWA LITERATURA

461. XXe Siècle. Nouvelle série. XXVIII Année. N° 26: Quatre thèmes. Paris, V 1966. 31,8 cm, s. 104, [70], tabl. 18. opr. oryg. kart.
Stan bardzo dobry. Ilustracje c/b w tym wiele całostronicowych, ilustracje kolorowe na tablicach. Na przedniej okładce kompozycja Marca Chagalla.
Numer półroczny słynnego wydawnictwa poświęconego sztuce nowoczesnej. Stworzył je i wydawał w Paryżu włoski krytyk sztuki i wydawca Gualtieri di San Lazzaro (1904-1974). Pierwsze numery ukazały się przed wojną. Wydawnictwo zostało wznowione w 1951 r. i ukazywało się do r. 1980 dwa lub trzy razy w ciągu roku. Łącznie ukazało się 60 tomów i 14 numerów specjalnych poświęconych poszczególnym artystom. W piśmie pisali najwybitniejsi pisarze i krytycy francuscy m.in. Marcel Brion, Michel Butor, Jean Cassou, Mircea Eliade, Pierre Francastel, Eugène Ionesco, Jacques Lassaigne, André Pieyre de Mandiargues, Herbert Read , Raymond Queneau, Michel Seuphor, Dora Vallier i inni. Oferowany tom poświęcony czterem tematom: **Mistrzowie wyobraźni (40 stronicowy tekst o sztuce Marca Chagalla); Inwentarz sztuki prymitywnej (tekst o sztuce afrykańskiej); Miasto (6 artykułów o sztuce i mieście); Wielkie etapy sztuki współczesnej (Pierre Courthion, 1907-1917).** Barwne tablice z reprodukcjami: Chagall (6), Greco, Vieira da Silva, John Martin, Moser, Picasso, Braque, Delaunay, Kandinsky, Bazaine. W dodatku z aktualnościami m.in. artykuł o **mechanofakturach Henryka Berlewiego.**
W tomie **2 litografie oryginalne** odbite w zakładzie braci Mourlot: **„Pejzaż śródziemnomorski"** rozkładana litografia **Marca Chagalla** (Katalog Mourlota 470) i litografia **„Hiszpańskie miasto" Vieiry da Silva** (1908 – 1992) wybitnej, portugalsko-francuskiej malarki abstrakcyjnej. **500.-**

462. XX-e Siècle. Nouvelle série. XXXII Année. N° 34: Panorama 70. Les grandes expositions en France et à l'Étranger. Paris, VI 1970. 31,8 cm, s. 133, [52]. opr. oryg. kart.
Stan dobry. **Brak dwóch oryginalnych grafik.** Liczne ilustracje barwne i c/b, w tym całostronicowe. Na przedniej okładce kompozycja Marka Rothko „Czerwone, białe i brązowe".
Numer półroczny słynnego wydawnictwa poświęconego sztuce nowoczesnej. Artyści omawiani w bieżącym tomie (liczba poświęconych im stron i liczba reprodukcji dzieł): **Chagall** (32 str. – 28 reprodukcji, w tym o ilustracjach do „Martwych dusz" Gogola i artykuł o tym dlaczego na obrazach Chagalla jest tyle zegarów i latających ryb); **Vasarely** (16 str. – 16 reprodukcji); **Gilioli** (7 str. – 7 reprodukcji); **Soulages** (11 str. – 11 reprodukcji); **Magnelli** (11 str. – 10 reprodukcji); **Manessier** (9 str. – 10 reprodukcji); **Gentilini** (8 str. – 10 reprodukcji); **Crippa** (8 str. – 8 reprodukcji). **150.-**

463. L'ARCHITECTE. Recueil mensuel de l'art architectural publié avec le Concours de la Société des Architectes Diplômés par le Gouvernement. Paris. Editions Albert Lévy. 32,5 cm. numery luzem.
Nouvelle série, année 9: 1932. s. 128, tabl. 72.

Niewielkie zaplamienia, okładka pierwszego numeru nieco zakurzona. Tablice drukowane techniką fotograwiurową.
Kompletny rocznik najważniejszego, francuskiego pisma architektonicznego lat międzywojennych. Oprócz pięknych zdjęć na tablicach zaw. dalszych 230 zdjęć w tekście (budynki, projekty, detale). **Ilustracje przedstawiają budynki i wnętrza w większości w stylu art deco. Opisywane są dzieła wybitnych współczesnych architektów takich jak Le Corbusier, Jeanneret, Robert Mallet-Stevens, Michel Roux-Spitz, André Arfvidson** i innych. Materiał ilustracyjny pochodzi głównie z Francji, ale także ze Szwajcarii, Niemiec, Dani i Austrii. **480.-**

464. Les ARTS de la Maison. Choix des oeuvres les plus expressives de la décoration contemporaine. Paris. Éditions Albert Morance. Directeur Christian Zervos.
Automne 1923. 28,8 cm (teka), 26,8 cm (tekst), s. 28, tabl. 13. oryg. teka kart.
Teka nieco zakurzona, wewnątrz niewielkie zaplamienie pierwszej karty, stan dobry. Składki luzem w kartonowej tece ozdobionej winietą tytułową Paula Vera. Piecz. „Dr. Inż. Stefan Świszczewski".
Jesienny numer niezwykle prestiżowego francuskiego kwartalnika środowiska projektantów art-déco. Tablice pokazują wnętrza mieszkalne, meble, tkaniny, ceramikę, projekty porcelany, projekt oprawy książkowej itd. Teksty Christiana Zervosa i Frantza Jourdaina. Projekty Paula Follot, Charlesa Martin, Süe & Mare, Paula Vera, Frantza Jourdaina, J.-E. Ruhlmanna, Emile Lenoble'a i innych. Tablice odbite w szlachetnych technikach graficznych, niektóre kolorowe. **160.-**

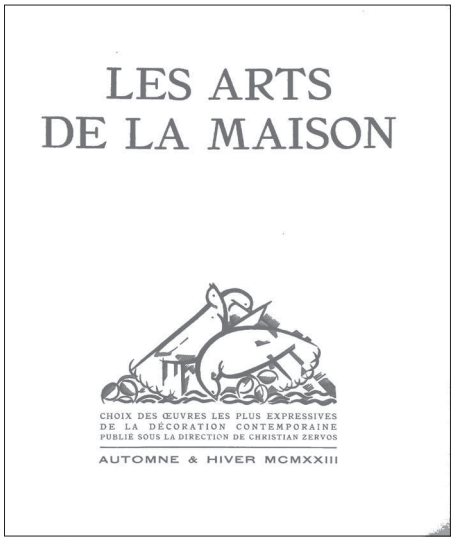

nr 464

465. CHWISTEK Leon – Zagadnienia kultury duchowej w Polsce. Warszawa 1933. Księg. Gebethnera i Wolffa. 20,5 cm, s. [2], 206, [2]. brosz.
Załamanie ilustracji na przedniej okładce, odcięty dolny margines karty tyt. i trzech innych kart, poza tym stan dobry. Egz. częściowo nierozcięty. Zbiór tekstów odczytów i artykułów głównego teoretyka formizmu. Zaw.: Kultura powojenna, Zagadnienia sztuki, Zagadnienia filozofji, Zagadnienie metody w estetyce, Zabawa i sztuka bawienia się. Na okładce reprodukcja rysunku Chwistka, interesujący układ typograficzny okładki. **220.-**

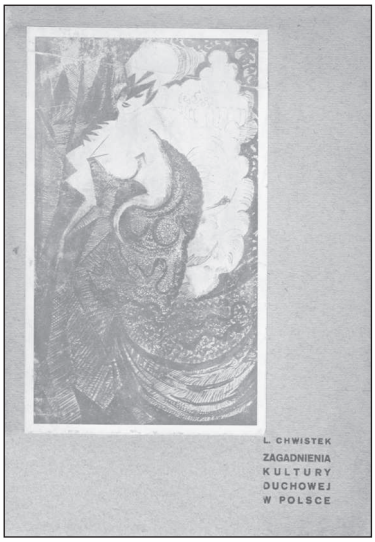

nr 465

466. Le CORBUSIER. Verzeichnis, mit Einführung von S. Giedion und 8 Tafeln. Zürich 1938 Kunsthaus. 26,8 cm, s. 30, [1], tabl. 8. brosz.
Okładki nieco otarte, niewielkie ubytki grzbietu.
Wydawnictwo towarzyszące wystawie dzieł plastycznych słynnego architekta, która odbyła się w Zurychu w dniach 15 I-6 II 1938 r. Na wystawie prezentowane było 188 obiektów, częściowo przeznaczonych do sprzedaży.
Le Corbusier (1897-1965) – czołowy architekt XX w., urbanista, rzeźbiarz i malarz szwajcarski; zaprojektował plakat dla swej wystawy, który jest reprodukowany na okładce. Autor wstępu **Sigfried Giedion** (1888–1968) wybitny szwajcarski historyk sztuki i publicysta. Popierał rozwój architektury nowoczesnej. **180.-**

467. CZYŻEWSKI Tytus – Noc-dzień. Mechaniczny instynkt elektryczny. Kraków 1922. Druk. „Czasu". 21 cm, s. [2], 41. brosz.
Rypson II 34; SPKL 97. Nieznaczne zaplamienie przedniej okładki, papier pożółkły, mimo to stan dobry. Układ typograficzny autora.
Na uwagę zasługuje zwłaszcza utwór „Mechaniczny ogród" (na s. 24). Wiersz, przy niestandardowym wykorzystaniu elementów typograficznych (linie proste, litery, nawiasy), przypomina swoim wyglądem schematycznie przedstawiony ogród kwiatowy z unoszącym się nad nim motylem. Podobne zabiegi formalne zastosowano w „Płomieniu i studni" (na s. 28). Tu z kolei w treść wiersza wkomponowano dwa układy typograficzne przypominające otwarte i zamknięte okno. Tematyka wielu utworów doskonale oddaje zakres zainteresowań futurystów: „Hymn do maszyny mego ciała", „Od maszyny do zwierząt", „Zegarek", czy wspomniany już „Mecjaniczny ogród" i „Płomień i studnia (elektro-kino-aero-dramo)". Tom kończy tekst „Tytus Czyżewski o 'Zielonem oku' i o swojem malarstwie (autokrytyka – autoreklama)". Autor wzywa w nim czytelników: „Kochajcie elektryczne maszyny, żeńcie się z niemi i płódźcie Dynamo-dzieci – magnetyzujcie i kształćcie je, aby wyrosły na mechanicznych obywateli". **240.-**

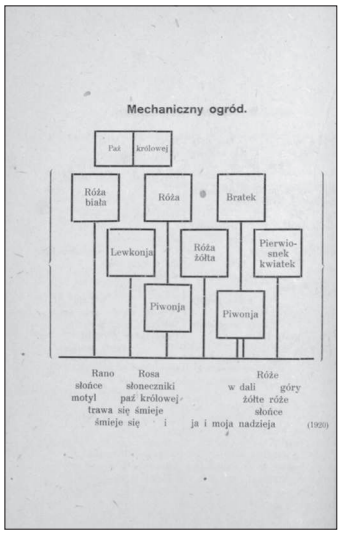

nr 467

468. CZYŻEWSKI Tytus – Pastorałki. Drzeworyty Tadeusza Makowskiego. Paryż, I 1925. Polskie Towarzystwo Przyjaciół Książki. 26 cm, s. 34, [2]. brosz., obw.
Grońska 368; SPKL 239; Rypson I 21. Grzbiet oklejony papierem, zabrązowienia krawędzi kilku kart, stan ogólny dobry.
Wydano łącznie **520 egz.**, ten nr 37 z podpisami członków zarządu Towarzystwa: S. P. Koczorowskiego i B. Mońkiewiczówny. Pierwsza publikacja Towarzystwa. Druk na papierze ręcznie czerpanym z papierni Joseph Joubert-Fournier w Auvergne ze znakiem wodnym Towarzystwa, obwoluta w kolorze ciemnobeżowym. W tekście **12 drzeworytów Tadeusza Makowskiego**, w tym 6 całostronicowych; ponadto drzeworyt tytułowy na obwolucie. Na karcie tyt. godło Towarzystwa w drzeworycie Konstantego Brandla. „Poetycki, zaczarowany nastrój szopkowy [Pastorałek] znakomicie oddał Makowski drzeworytami o formie prostej, niemal szkicowej. Swobodnie, dość grubymi liniami obrysował postacie, uprościł ich kształty, zrytmizował fragmenty, zbudował pierwsze i drugie plany" (Grońska, s.153). **1.400.-**

nr 468

469. ELUARD Paweł – Pablowi Picasso. Warszawa 1948. Zarz. Gł. Związku Polskich Artystów Plastyków. 24,8 cm, s. 61, [7], tabl. 1. brosz., obw.
Grzbiet lekko spłowiały i odbarwiony, poza tym stan bardzo dobry. Wydano 710 egz., ten nr 10 – **jeden z 10 egzemplarzy na papierze holenderskim. Ilustracje Pabla Picasso**. Przełożył S. Flukowski. Obwoluta w kolorze ciemnozielonym. **80.-**

470. ESTREICHER Karol – Leon Chwistek. Biografia artysty (1884-1944). Kraków 1971. PWN. 24,6 cm, s. VI, [2], 400, [3], tabl. barwne 4. opr. oryg. pł.
Brak obwoluty, poza tym stan dobry. **Odręczna dedykacja autora dla Tadeusza Filipa**, swojego kolegi szkolnego. Piecz. W tekście i na tablicach 150 ilustracji (głównie zdjęcia oraz reprodukcje obrazów i rysunków Chwistka).

Najobszerniejsza w naszym piśmiennictwie biografia L. Chwistka – współtwórcy i głównego teoretyka polskiego futuryzmu, malarza, filozofa i matematyka. Szczegółowy opis życia i twórczości Chwistka uzupełnia drobiazgowa bibliografia jego prac, wykaz obrazów oraz indeks nazwisk. **160.-**

FORMA. Czasopismo Związku Zawodowego Polskich Artystów Plastyków w Łodzi. Łódź. Red. Karol Hiller. 30,8 cm. brosz.

Czas. BJ 3, 87; Hiller V.79; Druk funkc. 187. Stan dobry. Ukazało się 6 numerów pisma w latach 1933-1938; nr 7 z 1939 r. uległ zniszczeniu.

Przykład łódzkiego druku funkcjonalnego.

W skład komitetu redakcyjnego weszli: A. Menkesowa, W. Strzemiński, S. Wegner i J. Krauze (później skład redakcji uległ zmianie); redaktorem naczelnym był K. Hiller. „Mimo, że Strzemiński nigdy nie był prezesem Związku ani też redaktorem odpowiedzialnym ‘Formy’, widać wyraźnie dominację jego osobowości w tym środowisku. Pismo lansowało sztukę nowoczesną o zabarwieniu konstruktywistycznym, od kubizmu poczynając" (Z. Baranowicz w „Polskie życie artystyczne w l. 1915-1939", Wr. 1974, s. 666). „Spośród badaczy zajmujących się kwartalnikiem ‘Forma’ tylko autorzy wystawy ‘Druk funkcjonalny’ (Łódź 1975) nie mieli wątpliwości, że projektantem układu czterech pierwszych numerów czasopisma był Karol Hiller. Dokonanej identyfikacji, której nie sposób zakwestionować, nie poparli jednak źródłowym odnośnikiem, co należy wyraźnie podkreślić. Z drugiej strony brak stosownej informacji o autorze układu w kolejnych numerach pisma mógłby wskazywać (w tym przypadku) raczej na realizację zespołową" (z katalogu wystawy K. Hillera w Muzeum Sztuki w Łodzi w 2002 r.). **Nieczęste.**

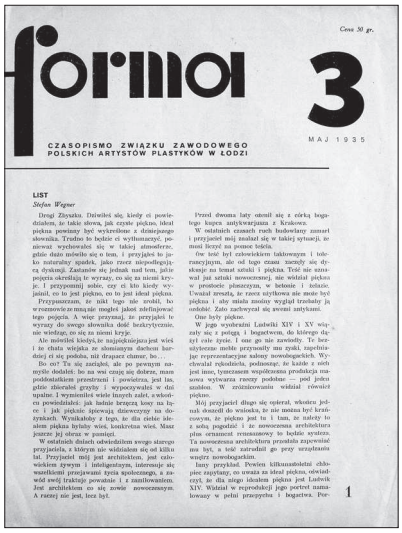
forma 3
Cena 30 gr.
MAJ 1935
CZASOPISMO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW W ŁODZI
LIST
Stefan Wegner
Drogi Zbyszku. Dziwisz się, kiedy ci powiedziałem, że takie słowa, jak czyste piękno, ideał piękna powinny być wykreślone z dzisiejszego słownika. Trudno to będzie ci wytłumaczyć, ponieważ wypowiadać się w takiej atmosferze, gdzie dużo mówiło się o tem, i przyjęło to jako naturalny spadek, jako rzecz niepodlegającą dyskusji. Zastanów się jednak nad tem, jakie pojęcia określają te wyrazy, co się za niemi kryje. I przypomnij sobie, czy ci kto kiedy wyjaśnił, co to jest piękno, co to jest ideał piękna.
Przypuszczam, że nikt tego nie zrobił, bo w rozmowie ze mną nie mogłeś jakoś zdefiniować tego pojęcia. A więc przyznaj, że przyjąłeś te wyrazy do swego słownika dość bezkrytycznie, nie wiedząc, co się za niemi kryje.
Ale mówiłeś kiedyś, że najpiękniejsza jest wieś i że chata wiejska ze słomianym dachem bardziej ci się podoba, niż drapacz chmur, bo...
Bo co? Tu się zacząłeś, ale po pewnym namyśle dodałeś: bo na wsi czuję się dobrze, mam poddostatkiem przestrzeni i powietrza, jest las, gdzie zbierałbi grzyby i wypoczywałbi w dni upalne. I wymieniłeś wiele innych zalet, o których powiedziałeś: jak ładnie brzęczą kosy na łące i jak pięknie śpiewają dziewczyny na dożynkach. Wynikałoby z tego, że dla ciebie ideałem piękna byłaby wieś, konkretna wieś. Masz jeszcze jej obraz w pamięci.
W ostatnich dniach odwiedziłem swego starego przyjaciela, z którym nie widziałem się od kilku lat. Przyjaciel mój jest architektem, jest człowiekiem żywym i inteligentnym, interesuje się wszelkiemi przejawami życia społecznego, a zwłaszcza swoją pracą traktuje poważnie i z zamiłowaniem. Jest architektem co się zowie nowoczesnym. A raczej nie jest, lecz był.
Przed dwoma laty otemił się z córką bogatego kupca antykwarjatu z Krakowa.
W ostatnich czasach ruch budowlany zamarł i przyjaciel mój znalazł się w takiej sytuacji, że musi liczyć na pomoc teścia.
Ów teść był człowiekiem taktownym i tolerancyjnym, ale od tego czasu niechęć się dyskusje na temat sztuki i piękna. Teść nie uznawał już sztuki nowoczesnej, nie widział piękna w prostocie płaszczyzn, w betonie i żelazie. Uważał zresztą, że rzecz użytkowa nie może być piękna i aby miała zasadny wygląd trzebaby ją ozdobić. Zato zachwycał się zwemi antykami.
One były piękne.
W jego wyobraźni Ludwiki XIV i XV wiązały się z pełnią i bogactwem, do którego dążył całe życie. I one go nie zawiodły. Te brzydactwa mebli przywoziły mu rydli, zagwiazdające reprezentacyjne salony nowobogackich. Wychwalał rękodzieła, podkreślał, że każde z nich jest inne, tymczasem współczesna produkcja masowa wytwarza rzeczy podobne — pod jednem piętnem. W zróżnicowaniu widział również piękno.
Mój przyjaciel długo się opierał, włodzie jednak dowodzi do wniosku, że nie można być krańcowym, że piękno jest to i tam, że należy to z sobą pogodzić i że nowoczesna architektura plus ornament renesansowy to będzie syntezą. Ta nowoczesna architektura przedstała zajrzeniać mu był, a teść zatrudnił go przy urządzaniu swojej nowobogackim.
Inny przykład. Powiem kilkunastoletni chłopiec zapytany, co uważa za ideał piękna, odwiedczył, że dla niego ideałem piękna jest Ludwik XIV. Widział w reprodukcji jego portret namalowany w pełni pracyzyzu i bogactwa. Por-
1

nr 472

471. Nr 2: IX 1934. s. 23, [1].
Zaw. m.in.: W. Strzemiński „Rozmowy na wystawę", K. Hiller „Nowe widzenie", W. Strzemiński „Integralizm malarstwa abstrakcyjnego", K. Hiller „Na marginesie wystawy sowieckiej" oraz komentarze A. Menkesowej, W. Strzemińskiego, S. Wegnera do własnych obrazów. **240.-**

472. Nr 3: V 1935. s. 19, [1].
Zaw. m.in.: K. Hiller „Malarz, społeczeństwo a sztuka", „Dyskusja L. Chwistek – W. Strzemiński" oraz komentarze M. Gurewicza, K. Hillera, K. Kobro, A. Menkesowej, W. Strzemińskiego do własnych obrazów. **240.-**

473. FORMIŚCI. Kraków. [Red. Tytus Czyżewski, Leon Chwistek].
[R. 1], z. 2: IV 1920. 31 cm, s. 12. brosz.
Czas. BJ 3, 87. Zaplamienie skrajnego marginesu wszystkich kart, otarcia pierwszej strony, ślady załamania narożników. Wewnątrz zapiski ołówkiem, polemiczne w stosunku do tekstów (przy nazwisku Chwistka odręczny dopisek „nieuczciwy"); na jednej stronie szkic ołówkiem.
Drugi numer nieregularnie ukazującego się pisma formistycznego; numer pierwszy wyszedł w 1919 r., ostatni, szósty ukazał sie w VI 1921 r. „’Formistów’ należy uznać za **pierwsze pismo awangardy** w szerokim rozumieniu tego słowa. Był to organ grupy artystycznej, a właściwie dwu współpracujących i tylko częściowo pokrywających się grup: formistów (plastyka) i futurystów (poezja). T. Czyżewski pełnił rolę łącznika między nimi. ‘Formiści’ stanowili niemal modelowe pismo polskiego ruchu nowatorskiego" (T. Kłak „Czasopisma awangardy", Wr. 1978, t.1, s. 13). „Pismo pomyślane w zasadzie jako trybuna teoretyków grupy Formiści przynosiło artykuły programowe i wypowiedzi o charakterze manifestów, ale nie mniej miejsca poświęcało pracom literackim członków stowarzyszenia, sympatyków i pisarzy obcych, godnych, zdaniem formistów, spopularyzowania w Polsce. Na doborze materiałów zaważyły przede wszystkim upodobania Czyżewskiego [...], dobrze zorientowanego we współczesnych prądach sztuki i literatury europejskiej" (J. Pollakówna w „Polskie życie artystyczne w latach 1915-1939", Wr. 1974, s. 641).

Ten numer zaw. m.in.: reprodukcje rysunków formistycznych Leona Chwistka, Louisa Marcoussisa, Tytusa Czyżewskiego, rzeźb Augusta Zamoyskiego, artykuł programowy „Formizm" Chwistka, korespondencję z Paryża Marcoussisa (podpisaną L. Markous), wiersze Tytusa Czyżewskiego, Stanisława Młodożeńca, Józefa Wittlina, Leopolda Zborowskiego. **Rzadkie.** **480.-**

474. **[FORMIŚCI]. Katalog. Formiści. Wystawa IV.** Kraków, I-II 1921. Druk. Przemysłowa. 26,5 cm, s. [8]. brosz.

nr 474

Pierwsza i ostatnia strona zakurzona, na pierwszej blade ślady zawilgocenia, ślad złożenia całości. Fragmenty tekstu zakreślone ołówkiem.
Na stronie tyt. reprodukcja **formistycznego rysunku Tytusa Czyżewskiego**, wewnątrz niewielka reprodukcja rysunku Leona Chwistka. Zawiera wstęp (będący fragmentem pracy K. Winklera „Formizm na tle współczesnych kierunków w sztuce"), wiersz „Geniusz i sobowtór" T. Czyżewskiego, wiersz G. Apollinaire'a „Ostatni rozdział" w przekładzie T. Czyżewskiego, spis wystawionych prac F. Antkowiaka, L. Chwistka, T. Czyżewskiego, H. Gotlieba, J. Hryńkowskiego, L. Lillego, A. Pronaszki, Z. Pronaszki, W. Rogulskiego, S. Rutkowskiego, S. Tumorowicza, Z. Vorzimmerówny, W. Wąsowicza, K. Winklera, S. I. Witkiewicza, A. Zamoyskiego, J. Zaruby (łącznie 180 obiektów). **Rzadkie.**
„Wystawa było szeroko omawiana w prasie [...]. 'Udział publiczności zwiedzającej był ogromnie liczny; wystawa obudziła wielkie zaciekawienie. Wypełniła ona płótnami i rzeźbami dwie wielkie sale oraz świetlice. W wielkiej wejściowej sali zwraca uwagę szereg wielkich płócien oraz rzeźb Zbigniewa Pronaszki, klasyka formizmu'" („Polskie życie artystyczne w l. 1915-1939", Wr. 1974, s. 71). **480.-**

475. **HULEWICZ Jerzy – Kain.** Dramat ... Poznań 1920. Nakł. Zdroju. 20,5 cm, s. 98, [1]. opr. oryg. miękka kart.
Grońska 254. Stan niezbyt dobry: otarcia okładek, zaplamienia wyklejek, przedarcia tylnej okładki, blok pęknięty, zaplamienia. **Rzadkie** – w odróżnieniu od wydania drugiego z 1922 r., które jest zaledwie nieczęste.
Winieta tytułowa i **trzy całostronicowe ekspresjonistyczne drzeworyty Jerzego Hulewicza.** **260.-**

476. **IRZYKOWSKI Karol – Dziesiąta muza. Zagadnienia estetyczne kina.** Kraków 1924. Krakowska Spółka Wydawnicza. 20,7 cm, s. 238, [1]. brosz.
Niewielkie naddarcia krawędzi przedniej okładki, stan dobry. Egz. nierozcięty. Interesująca okładka projektu Lucjana Kobierskiego.
Pierwsza w Polsce i jedna z pierwszych na świecie publikacja monograficzna poświęcona sztuce filmowej. Właśnie stąd pochodzi przywoływana często definicja kina: „widzialność obcowania człowieka z materią". Irzykowski „okazał zrozumienie dla tej nowej gałęzi sztuki [tj. kina] tak prekursorskie, że również na tle światowej literatury o filmie jest to dzieło samodzielne i nadal aktualne" (PSB) **80.-**

477. **Das KUNSTBLATT.** Potsdam-Berlin. Herausgegeber Paul Westheim. Verlag Gustav Kiepenheuer. 27,7 cm. razem opr. ppł. z epoki z zach. okładek zeszytowych pierwszego numeru. **Jahrgang 5: 1921.** s. 384, [6], tabl. 12.
Otarcia krawędzi okładek, blok nieco poluźniony, niewielki ubytek przedniej wyklejki, ślady usuniętych piecz., niewielkie zaplamienia. Komplet 12 numerów rocznika.
Jedno z najważniejszych pism niemieckiego ekspresjonizmu z niezwykle bogatym materiałem ilustracyjnym. Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Nowym Jorku tak opisuje profil pisma: „Miesięcz-

nik Kunstblatt ukazywał się przez 16 lat. Promował prace żyjących artystów i ducha nowej sztuki we wszystkich jej przejawach: sztuce, teatrze, filmie, literaturze i architekturze. Tytuł pisma jest starym słowem oznaczającym rycinę. Zawartość pisma była odbiciem gustu i poglądów jego założyciela i wydawcy Paula Westheima (1886-1963). Zakładając pismo Westheim wyjaśnił, że prawdziwy artysta zamiast tworzyć ładne, realistyczne obrazki próbuje sięgać do głębi istnienia. Takimi artystami według Westheima byli Edvard Munch, Emil Nolde, Ernst Barlach, Wilhelm Lehmbruck, Oskar Kokoschka, Erich Heckel i Ernst Ludwig Kirchner. Równie gorąco wspierał sztukę artystów krytycznych takich jak Otto Dix, George Grosz i inni przedstawiciele Neue Sachlichkeit (Nowej Rzeczowości). W piśmie pisali najwybitniejsi pisarze, dramaturdzy, kuratorzy i krytycy: Bertolt Brecht, Theodor Däubler, Alfred Döblin, Carl Einstein, Gustav Hartlaub i Franz Roh. Od początku pismo miało charakter międzynarodowy. Zamieszczało eseje na temat historii sztuki afrykańskiej, indyjskiej i azjatyckiej. Prezentowało styl kosmopolityczny, który był nie do przyjęcia przez nazistów. Ostatni numer ukazał się w marcu 1933, a latem tego roku Westheim uciekł z Niemiec".
Wśród opisanych i reprodukowanych artystów w oferowanym roczniku są: Marc Chagall, Henri Matisse, Paul Cezanne, Alexander Archipenko, Albert Gleizes, Wilhelm Lehmbruck, Alfred Kubin, Oskar Kokoschka, Juan Gris, Willy Baumeister, Franz Radziwill, Heinrich Campendonk, Pablo Picasso, Edvard Munch i wielu innych. Z polskich artystów pojawiają się krótkie notki o Tadeuszu Makowskim (z reprodukcją), Kislingu (z reprodukcją) i Marcoussisie. **420.-**

478. LANDAU Rom – Der Unbestechliche Minos. Kritik an der Zeitkunst. Hamburg 1925. Harder Verlag. 26,7 cm, s. 172,[1], tabl. 95 [w tym 16 barwnych]. opr. oryg. pł. złoc.
Grzbiet spłowiały, nieznaczne załamania górnych narożników oprawy, poza tym stan dobry. Na pierwszej tablicy oryginalna **litografia Emila Orlika „Bildniszeichnung"** (portret Landaua). Na pozostałych tablicach 188 ilustracji.
Książka poświęcona europejskiej sztuce współczesnej.
Autor najwięcej miejsca poświęca twórcom niemieckim (opisani m.in. Beckmann, Corinth, Grosz, Kirchner, Kokoschka, Kollwitz, Dix, Slevogt, Orlik), artystom grupy „Die Brücke" i „Der Sturm" (w tym **Henrykowi Berlewiemu**). Pisze także o artystach działających w Paryżu (m. in. Derain, Gris, Matisse, Picasso, Rouault, Vlaminck, Pascin, de Togores). Osobny rozdział poświęcony jest Słowianom (Rosjanie tworzący na Zachodzie, Chagall, Ryback, **Roman Kramsztyk, Eugeniusz Zak**). Wiele miejsca poświęca rzeźbie nowoczesnej. Książka zawiera obszerny, niezwykle interesujący zestaw ilustracji w świetnych technicznie reprodukcjach.
Romuald R. Landau (1899-1974) – pisarz i profesor arabistyki, urodził się w Anglii **z polsko-niemieckich rodziców.** Studiował filozofię, historię sztuki i religię porównawczą na różnych europejskich uniwersytetach. Na przełomie lat dwudziestych i trzydziestych XX w. zyskał pewną popularność jako pisarz. Pisał o historii sztuki, religiach, także biografie (m. in. Paderewskiego). **220.-**

479. LISOWSKI Bohdan – Skrajnie awangardowa architektura XX wieku (1900-1914). Kraków 1962. Politechnika Krakowska. 30 cm, s. XIV, 351. brosz. Zeszyt Naukowy, nr 2; Architektura, nr 7.
Okładki nieco otarte, tylna okładka zaplamiona tuszem, wewnątrz stan bardzo dobry. Maszynopis powiel. Wydano 125 egz.
Monografia opisuje działalność i poszczególne budowle słynnych architektów takich jak Louis Henry Sullivan, Antonio Gaudi, Victor Horta, Charles Francis Annesley Voysey, Otto Wagner, Josef Maria Olbrich, Frank Lloyd Wright, Peter Behrens, Auguste Perret, Le Corbusier, Hans Poelzig, Walter Gropius, Robert Maillart i wielu innych. Ilustracje ukazują fotografie obiektów, plany i przekroje. Zamieszczony obszerny spis literatury.
B. Lisowski (1924-1992) – architekt, profesor Politechniki Krakowskiej **150.-**

480. MÄRKER Friedrich – Lebensgefühl und Weltgefühl. Einführung in die Gegenwart und ihre Kunst. München 1920. Delphin-Verlag. 23 cm, s. 91, [5], tabl. 24. opr. oryg. kart.
Bardzo niewielkie naddarcie krawędzi grzbietu, stan dobry. Odręczna dedykacja z epoki po niemiecku. Na przedniej okładce **ekspresjonistyczna kompozycja Pabla Picassa.** Na tablicach 48 reprodukcji dzieł sztuki.
Wczesna, krytyczna analiza ekspresjonizmu (polskie tłumaczenie tytułu: „Sens życia i sens świata. Wprowadzenie do współczesności i jej sztuki"). Pierwsze wydanie pierwszej książki niemieckiego kry-

tyka sztuki, eseisty i pisarza (1893-1985) zawierającej analizę ekspresjonizmu w sztuce i literaturze pod hasłem wprowadzenia we współczesność i jej sztukę. W czasach narodowego socjalizmu Märker objęty został zakazem publikowania i wygłaszania wykładów.
Ciekawy materiał ilustracyjny na tablicach: von Marées, Rodin, Altdorfer, Grünewald, Rubens, Vermeer, Menzel, Liebermann, Hals, Leibl, Delaunay, Chagall, Marc, Boccioni, Kandinsky, Picasso, Greco, Kanoldt, van Gogh, Rousseau, Kokoschka, Pechstein, Monet, Cézanne, Dürer, Greco. **90.-**

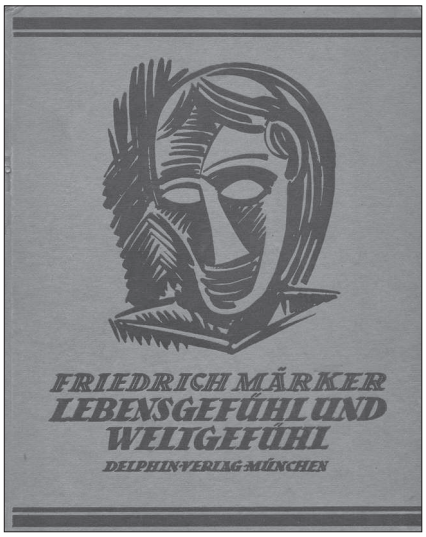

nr 480

481. PEIPER Tadeusz – Nowe usta. Odczyt o poezji. Rysunkami ozdobił Fernand Léger. Lwów 1925. Nakł. Tow. Wydawniczego „Ateneum". 20,3 cm, s. 167, [4]. brosz.
Otarcia okładek, jedna karta z ubytkiem marginesu. Niewielki znak kredką na przedniej okładce, zakreślone fragmenty tekstu czerwoną kredką. Trzy oryginalne kompozycje konstruktywistyczne F. Légera w tekście. Zbiór odczytów programowych Peipera, będący, obok tomu „Tędy", podstawą teoretyczną polskiej awangardy poetyckiej lat 30. Zaw.: Tworzenie romantyczne, Poezja jako budowa, Nowe tworzenie. **1.200.-**

482. PRAESENS. Kwartalnik modernistów. Warszawa. Red. Szymon Syrkus, Andrzej Pronaszko, Helena Syrkus.
Nr 2: V 1930. 30,6 cm, s. 199, [13]. brosz.
Czas.BJ 6, 337; Rypson I 48. Okładka nieco otarta i zakurzona, niewielkie załamania pierwszej karty, poza tym stan dobry. Bardzo liczne ilustracje w tekście, na ostatnich 10 stronach reklamy.
Drugi i ostatni zarazem (więcej nie wyszło) numer rzadkiego awangardowego warszawskiego periodyku poświęconego najnowszym trendom w architekturze i sztuce. Teksty po polsku i po francusku. Grupa „Praesens" założona została przez architekta Szymona Syrkusa (1893-1964) w 1926 roku. W jej skład wchodzili architekci: **Barbara i Stanisław Brukalscy, Bohdan Lachert, Szymon i Helena Syrkusowie, Józef Szanajca i Józef Malinowski,** oraz artyści: **Władysław Strzemiński, Katarzyna Kobro, Henryk Stażewski, Aleksander Rafałowski, Maria Łucja Nicz-Borowiakowa, Jan Golus, Karol Kryński, Romuald Kamil Witkowski i Kazimierz Podsadecki.** Działalność stowarzyszenia „Praesens" miała polegać na nowej współpracy architektów z malarzami i rzeźbiarzami. Architekci „Praesensu" propagowali funkcjonalizm. Ich zdaniem awangardowa architektura ma być w pełni zintegrowana z otaczającą przestrzenią i jednocześnie harmonijnie scalona ze znajdującymi się w niej malarstwem i rzeźbą. Inspirowali się **twórczością Le Corbusiera oraz szkoły Bauhaus, jak również holenderskiego De Stijl oraz rosyjskiego Whutemas.** Członkowie grupy „Praesens" wierzyli w możliwości kształtowania społeczeństwa poprzez świadome kreowanie form architektonicznych. Architekci tej grupy kładli nacisk na ścisły związek formy i konstrukcji budynku z jego funkcją społeczną, a także na kolektywny charakter pracy.
Drugi numer pisma podzielony jest na trzy działy: „Architektura", „Malarstwo" i Teatr, film, poezja, fotografja, wystawy, kronika".
Numer wypełniają teksty m.in. S. Syrkusa, P. Flouqueta (dział architektoniczny), P. Mondriana, P. Flouqueta (dział malarski), Moholy-Nagy'a, H. Richtera (dział teatralny) ozdobione reprodukcjami prac Bourgeois, Milesa van der Rohe, Mosera, Meyera, Franka Lloyda Wrighta, Mondriana, Légera, Moholy-Nagy'a, Brancusiego, Ozenfanta i innych.
S. Syrkus (1893-1964) – architekt, studia odbył w Wiedniu, Grazu, Rydze, Moskwie, Warszawie, studiował także rzeźbę i malarstwo w krakowskiej ASP. W l. 1922-1924 przebywał w Weimarze, Berlinie i Paryżu, gdzie zapoznał się z Bauhausem i grupą De Stijl. W roku 1925 zaprojektował i zrealizował budynek Narodowej Służby Zdrowia w Warszawie. Wraz z Teresą Żarnowerówną i Mieczysławem Szczuką w ramach grupy „Blok" opracował teorię projektowania, przedstawioną w roku 1926 na Pierwszej

Międzynarodowej Wystawie Architektury Nowoczesnej w Warszawie. Wraz z Barbarą i Stanisławem Brukalskim, Bohdanem Lachertem, Józefem Szanajcą i Heleną Niemirską założył w roku 1926 grupę twórczą „Praesens", która w 1928 r. stała się polską sekcją Congrés Internationaux d`Architecture Moderne (CIAM). W tym samym roku poślubił Helenę Niemirską. Podczas II wojny światowej przebywał w obozie koncentracyjnym Auschwitz. Po wojnie uczestniczył w pracach nad koncepcją urbanistyczną odbudowy Warszawy. Za największe osiągnięcie okresu powojennego uważa się osiedle WSM na Kole, rozpoczęte w roku 1947. **1.400.-**

483. REFLEKTOR. Czasopismo literackie. Warszawa-Lublin. Red. K. Bielski, C. Bobrowski. Wyd. W. Gralewski. brosz.
Nr 3: V 1925. 25 cm, s. 77-107, [1], tabl. 2
Czas. BJ 7, 21. Otarcia okładek, załamanie i naddarcia krawędzi okładek, wewnątrz stan dobry. Na tablicach **drzeworyty Tadeusza Kulisiewicza**. Zaw. m.in. **pierwodruk poematu „Europa" Anatola Sterna** oraz teksty Stanisława Młodożeńca, Józefa Czechowicza, Juliana Przybosia, Jerzego Brzękowskiego. Okładka Michała Ziółkowskiego. Ukazały się cztery numery pisma (pierwszy, nr zerowy, o nieco innym charakterze). „Program 'Reflektora' zbieżny był częściowo z futuryzmem i tendencjami reprezentowanymi przez grupę 'Almanachu Nowej Sztuki'" (LPPE). Więcej o „Reflektorze" w T. Kłak „Czasopisma awangardy", Wr.1978-1979, cz.1, s.69. **Rzadkie**. **400.-**

nr 483

484. SŁOWACKI Juliusz – Genezis z ducha. Wydał i **oryginalnemi drzeworytami przyozdobił Jerzy Hulewicz**. Poznań 1918 [właśc. 1919]. Spółka Wyd. „Ostoja". 33 cm, s. 53, [3]. brosz.
Grońska 253. Otarcia okładek, bardzo niewielki ubytek grzbietu, załamania i naddarcia krawędzi okładek, nieznaczne załamania kart wewnątrz – mimo to stan dobry. **Wydano 1.000 egz.**, ten nr 418, **z inicjałowym podpisem J. Hulewicza.** W tekście **22 oryginalne drzeworyty**. Wydane z inspiracji Stanisława Przybyszewskiego. „Tekst Słowackiego ukazał się jako jedna z najpiękniejszych edycji ‚Ostoi', tym wartościowsza, że prezentująca typografię wyzwoloną z maniery secesyjnej, zbliżoną do kanonów typografii funkcjonalnej" (Sowiński II 150). Ryciny Hulewicza do „Genezis z ducha" – często reprodukowane i wystawiane – stanowią jeden ze sztandarowych przykładów polskiej ilustracji ekspresjonistycznej.
J. Hulewicz (1886-1941) – malarz, grafik, pisarz, członek ugrupowania „Bunt", redaktor i kierownik poznańskiego „Zdroju". **280.-**

485. STRASSER Emil Emanuel – Neuere holländische Baukunst. Mit 32 Abbildungen. München-Gladbach [1926?]. Im Fuehrer-Verlag. 22,7 cm, s. 31, [3], ilustr. 31. opr. oryg. ppł. Die Auswahl aus neuerer Dichtung und Kunst, Bd. 9.
Stan bardzo dobry. Niewielkie ilustracje Julie Kropholler w narożnikach kart tekstowych. Na całostronicowych fotografiach przykłady nowoczesnego budownictwa holenderskiego (realizacje m.in. Berlage, Wilsa, Rietvelda, Ouda, De Bazela). **120.-**

486. STRZEMIŃSKI Władysław – Pisma. Zebrała, opracowała, wstępem i komentarzem opatrzyła Zofia Baranowicz. Wrocław 1975. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich; PAN, Inst. Sztuki. 24,6 cm, s. XVIII, [2], 477, [2], tabl. 9. opr. oryg. pł., obw. Teksty Źródłowe do Dziejów Teorii Sztuki, t.21.
Niewielkie otarcia okładek i obwoluty, wewnątrz stan bardzo dobry. Jedyny zbiór rozproszonych artykułów W. Strzemińskiego ozdobiony licznymi reprodukcjami w tekście i na tablicach. Zawiera m.in.: O sztuce rosyjskiej – Notatki, [Wypowiedź w Katalogu Wystawy Nowej Sztuki], B = 2, Dualizm i unizm, Kompozycja przestrzeni. Obliczenia rytmu czasoprzestrzennego, Fotomontaż wynalazkiem polskim, Zasady nowej architektury, Łódź sfunkcjonalizowana, Człowiek i maszyna w malarstwie. **80.-**

487. STRZEMIŃSKI Władysław – Teoria widzenia. Kraków 1958. Wydawnictwo Literackie. 25 cm, s. 274, [5], portret 1. brosz., obw.
Obwoluta nieco otarta, wewnątrz stan dobry. W tekście 215 ilustracji autorstwa W. Strzemińskiego, skorowidz. Obwoluta projektu Lecha Kunki.
Pierwsze wydanie jednej z najważniejszych prac teoretycznych wybitnego malarza, pioniera konstruktywistycznej awangardy, **twórcy teorii unizmu Władysława Strzemińskiego** (1893-1952). Książka mogła się ukazać dopiero w ramach odwilży po październiku 1956 roku. Strzemiński w czasach narzucania przez władzę komunistyczną socrealizmu w 1950 roku został zwolniony z pracy i skazany na nędzę. Z przedmowy Juliana Przybosia: „Obowiązkiem naszym jest pokazać to z jego dzieła, co nie uległo zniszczeniu. Szerzyć i rozwijać jego myśl twórczą, zaczyn oryginalnej sztuki nowoczesnej w Polsce". **80.-**

488. SZTUKA Współczesna. L'Art Contemporain. Nr 1. Paris. 1929. Imprim. de la Société Nouvelle d'Editions Franco Slaves. 31,5 cm, s. 48. brosz.
Czas.BJ 1, 53. Okładki nieco zakurzone, wewnątrz stan dobry. Na okładce podtytuł „Revue d'art international". Teksty francuskie i polskie m.in. J. Brzękowskiego, T. Tzary, T. Peipera, T. Czyżewskiego, A. Ważyka, J. Kurka, P. Dermée, J. Przybosia, A. Ozenfanta. Reprodukcje prac L. Marcoussisa, A. Ozenfanta, G. Chirico, S. Grabowskiego, W. Chodasiewicz-Grabowskiej, A. Massona, F. Légera, A. Zamoyskiego, P. Mondriana, H. Stażewskiego, F. Henri, P. Picasso i in. Ukazały się trzy numery pisma. „Jeśli wierzyć informacji Strzemińskiego, sprzedaż pisma w Polsce sięgała 100 egz. [...]. [„Sztuka Współczesna"] znaczyła nową fazę w rozwoju ruchu awangardowego. I chociaż o 'L'Art Contemporain' rychło zapomniano, to jednak skutki pracy tego pisma były trwałe i doniosłe" (T. Fik „Czasopisma awangardy. Cz.1: 1919-1931", Kr. 1978, s. 147-148). **Rzadkie. 2.400.-**

nr 488

489. VERVE. Revue artistique et littéraire, paraissant quatre fois par an. Paris. Directuer: E. Tériade. brosz., obw.
Vol. 2, no 8. 1940. 36,3 cm, s. 73, [3].
Reperowane krawędzie obwoluty, pierwsza i ostatnia karta podklejone w grzbiecie. Naklejka W. Chomicza.
Barwna obwoluta projektu Henri Matisse'a, litografia Pierre'a Bonnarda. „Coucher de Soleil sur la Mediteranée" (pol: „Zachód słońca nad morzem Śródziemnym").
Obwoluta projektowana przez Matisse'a zatytułowana „Symphonie Chromatique" (pol. „Symfonia chromatyczna" jest odnotowana w katalogu dzieł artysty pod numerem Duthuit 101. Obwoluta jest jedną z pierwszych wycinanek Matisse'a. Żeby zreprodukować kolory z wiernością wymaganą przez artystę konieczne było 36 przebiegów maszyn drukarskich. Numer zawiera 13 heliograwiur w kolorze reprodukujących iluminacje XV w. kalendarza. W numerze Malraux pisze o psychologii kina.
Liczne ilustracje barwne i c/b. Teksty w numerze napisali Paul Claudel, Georges Rouault, Paul Valery, Pierre Reverdy, Georges Braque, Jean Giraudoux, Andre Malraux. Reprodukcje kompozycji Pabla Picassa, Henry Matisse'a, Joana Miro, André Deraina, Georgesa Rouault. Jeden z 38 wydanych zeszytów najbardziej znanego francuskiego pisma artystycznego XX w. Ukazywało się w l. 1937-1960. **260.-**

490. WESTHEIM Paul – Für und Wider. Kritische Anmerkungen zur Kunst der Gegenwart. Potsdam [cop. 1923]. Gustav Kiepenheuer Verlag. 29,6 cm, s. 192, [8]. opr. oryg. ppł.
Stan bardzo dobry.
Zbiór krytycznych esejów o najważniejszych trendach i postaciach sztuki współczesnej po pierwszej wojnie światowej napisany przez znanego niemieckiego krytyka Paula Westheima (1886-1963). W

większości dotyczy ekspresjonizmu, autor omawia dzieła Otto Muellera, Schmidta-Rottluffa, Maxa Beckmanna, Ernsta Barlacha. Są też teksty o twórczości Lovisa Corintha, Edvarda Muncha, Georga Grosza, architekta Hansa Poelziga i rzeźbiarza Rudolfa Bellinga. Kredowy papier, liczne ilustracje. **120.-**

491. WITKIEWICZ Stanisław Ignacy – Tumor Mózgowicz. Dramat w 3 aktach z prologiem. Kraków 1921. Nakł. Spółki Wydawniczej „Fala". 19,9 cm, s. 90. brosz.
Niewielkie otarcia okładek, takież załamanie karty tyt., stan ogólny dobry.
Czysta Forma w praktyce. **Pierwsze wydanie pierwszej sztuki Witkacego wystawionej na scenie** (prapremiera w 1921 r. w Teatrze Miejskim im. J. Słowackiego w Krakowie). **400.-**

492. ZAMOYSKI Auguste – Au-dela du formisme. Precede de portrait d'un artiste par Helene Zamoyska. Lausanne 1975. Editions l'Age d'Homme. 21 cm, s. 197, [3], tabl. 4. brosz.
Okładki nieco otarte, stan dobry. Na tablicach 8 fotografii przedstawiających rzeźby Zamoyskiego i artystę w swoim studio. Na końcu przypisy – tam także reprodukcje rysunków. Przednia okładka ze zdjęciem rzeźby. Na karcie przedtyt. obszerna dedykacja Heleny Zamoyskiej w języku francuskim dla p. Majewskiego w Krakowie.
Pisma filozoficzno-estetyczne wielkiego polskiego rzeźbiarza we francuskim tłumaczeniu, z dedykacją żony artysty.
A. Zamojski (1893-1970) – rzeźbiarz, w początkach swej twórczości artysta podejmował eksperymenty nawiązujące do ekspresjonizmu, kubizmu i futuryzmu, był członkiem grupy formistów, później wypracował swój indywidualny, monumentalny styl z odniesieniami do klasycyzmu. W ostatnim okresie tworzył pełne ekspresji rzeźby religijne – m. in. postać kardynała Adama Sapiehy przed kościołem Franciszkanów w Krakowie. Teksty Zamojskiego poprzedzone „Portretem artysty" pióra Heleny Zamoyskiej i zakończone „Spotkaniem z rzeźbiarzem" autorstwa Witolda Mieczysławskiego z 1967 roku. Teksty Zamoyskiego to francuskie tłumaczenia artykułów ze „Zwrotnicy" i „Nike" oraz z materiałów Kongresu Filozofii w Sao Paulo w 1954 roku z późniejszymi przeróbkami i uzupełnieniami. Dołączona drukowana po francusku prośba o modlitwę z wizerunkiem rzeźbiarza z datą jego śmierci. **80.-**

LITERATURA PIĘKNA, FILOZOFIA, JĘZYKOZNAWSTWO

493. ARIOSTO Ludovico – Ludowika Aryosta Orland szalony. Przekładnia Piotra Kochanowskiego. Wyd. Jan Czubek. **T. 1-3.** Kraków 1905. Nakł. Akademii Umiejętności. 20,3 cm, s. XCIV, 379; [2], 456; [2], 474. opr. wsp. ppł. Biblioteka Pisarzów Polskich, t. 50-52.
Niewielkie zaplamienia, stan dobry. Zachowane okładki brosz. luzem (nieco zaplamione i uszkodzone). Krytyczne wydanie przekładu „Orlanda szalonego" dokonanego przez Piotra Kochanowskiego. Jako podstawę tej edycji przyjęto teksty zachowanych rękopisów z XVII i pocz. XVIII w. Otwiera obszerny wstęp J. Czubka o życiu i dziele Ariosta, o okolicznościach powstania przekładu Kochanowskiego i wcześniejczych, o zasadach publikacji tekstu. **140.-**

494. [ASNYK Adam] – Poezye. Przez El...y [pseud.]. T. 1-3. Lwów 1880-1888. Nakł. Księgarni Gubrynowicza i Schmidta. 18 cm, s. 240, [3]; 246, [2]; [4], 237, [6]. opr. oryg. pł. zdob.
Stan bardzo dobry. Niewielka naklejka inwentarzowa na grzbiecie t. 1. Piecz. „Wszech nauk. Lekarskich Dr Stan. Gąsiorowski lekarz c.k. gł. fabryki tytoniu w Winnikach". Oprawa czarna z ozdobnymi tłoczeniami, grzbiety złocone, na przednich okładkach złocony portret autora w owalu. Oprawa jednolita, choć poszczególne tomy pochodzą z różnych wydań: t. 1 – wyd. V, 1888; t. 2 – wyd. IV, 1886; t. 3 – wyd. I, 1880. **Pięknie zachowany, trzytomowy zbiór poezji wybitnego poety polskiego II połowy XIX w. w oryginalnej, ozdobnej oprawie wydawniczej.**
A. Asnyk (1838-1897) – piszący m. in. pod pseudonimem „El ...y" poeta i dramatopisarz, uczestnik powstania styczniowego, doktor filozofii uniwersytetu w Heidelbergu, wydawca, jeden z pierwszych członków Towarzystwa Tatrzańskiego, poseł do galicyjskiego Sejmu Krajowego, pochowany na Skałce w Krakowie. Jego poezja przechodziła różne fazy: od spowodowanego klęską narodową krytycznego obrachunku z romantyzmem politycznym, buntu przeciw Stwórcy i ustalonemu porządkowi świata poprzez erotyki, wiersze oparte na motywach ludowych, lirykę refleksyjną aż do nurtu epickiego i poezji filozoficznej. Wiele tekstów jego wierszy weszło w potoczny obieg, stało się niemal przysłowiami: „Gdybym był młodszy dziewczyno", „Między nami nic nie było", „Daremne żale, próżny trud", „Jednego serca, tak mało, tak mało", „Tacy poeci jaka jest publiczność".
W **Winnikach** urodził się Tadeusz Filip – „wadowiczanin z przypadku i konieczności", autor i właściciel wielu książek na tej aukcji. Jego ojciec pracował w c.k. Fabryce Tytoniu w Winnikach. **Ilustracja na tabl. 16.** **240.-**

495. BALMONT Konstanty, BRIUSOW Walery — Liryki. Wybrał i przełożyl Juljan Tuwim. Warszawa 1921. Tow. Wydawnicze „Ignis". 16 cm, s. 58, [4]. opr. wsp. pł. Liryka Rosyjska, serja 1.

Niektóre karty nieco zaplamione i załamane. Zbiór wierszy dwóch ważnych przedstawicieli symbolizmu w literaturze rosyjskiej Konstantego Balmonta (1867-1942) i i Walerego Briusowa (1873-1924). Balmont był mistrzem przelotnych wrażeń i nastrojów chwili, uważał, że „chwile są zawsze niepowtarzalne". Jego poezja pełna jest „muzyki kwiatów, zapachu słońca", wiersze są niezwykle melodyjne, śpiewne, zbliżył poezję do muzyki: „Jam przedziwne w niej odkrył uchylenia i dźwięki, Ton rozśpiewany i gniewny, przeczulony i miękki". Briusow, pierwszy poeta-urbanista, był mistrzem aluzji, szczegółu, nastrojowego niedopowiedzenia, łączy realność z fantastyką wnosząc do liryki urbanistycznej odcień niezwykłości. **Niezbyt często spotykane tuwimianum. 64.-**

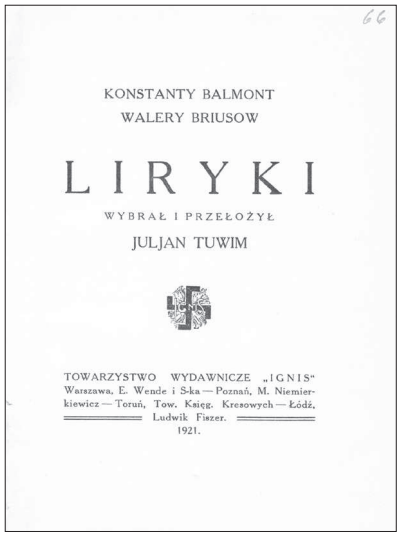
KONSTANTY BALMONT
WALERY BRIUSOW
LIRYKI
WYBRAŁ I PRZEŁOŻYŁ
JULJAN TUWIM
TOWARZYSTWO WYDAWNICZE „IGNIS"
Warszawa, E. Wende i S-ka — Poznań, M. Niemierkiewicz — Toruń, Tow. Księg. Kresowych — Łódź, Ludwik Fiszer.
1921.

nr 495

496. BALZAC Honore de – Les petits manéges d'une femme vertueuse. Bruxelles 1845. Société Belge de Librairie. 15 cm, s. 275, [1]. opr. nieco późniejsza skóra złoc., obcięcie złoc.
Miejscami, zwłaszcza na początku, zażółcenia papieru; stan dobry. Ozdobne wyklejki, narożniki kart zaokrąglone.
Pierwsze książkowe wydanie powieści Balzaca (1799-1850) jednego z najwybitniejszych powieściopisarzy XIX w., wchodzącej w skład jego najbardziej znanego cyklu „Komedia ludzka". **120.-**

497. BALZAC Honore de – Physiologie du mariage. Paris 1900. Calmann Levy, Éditeur. 18,4 cm, s. [4], 430. opr. ppł. z epoki.
[oraz] tenże – Le lys dans la vallée. Paris [ca 1900]. Calmann-Levy, Éditeurs. 18 cm, s. [2], 371, [2]. opr. ppł. z epoki.
Niewielkie zabrązowienia papieru, stan dobry.
Dwie słynne powieści Balzaca z ziemiańskiej biblioteki, z fotograficznymi exlibrisami.
Obie powieści mają jako exlibrisy autentyczne fotografie opisane ręcznie „Ex libris Witold Hausner". Jedna z fotografii ukazuje kobietę w długiej sukni z małym dzieckiem (tu także dodatkowy dopisek „Tuligłowy 1903"). Druga fotografia przedstawia bogato umeblowane wnętrze dworu. Można rozpoznać wygląd obrazu na ścianie.
„Fizjologia małżeństwa" czyli rozważania o szczęściu i nieszczęściu w małżeństwie napisane przez „młodego kawalera" ukazała się w 1829 roku, wywołała skandal i odniosła ogromny sukces. „Lilia w dolinie" to powieść z 1836, z cyklu „Komedia ludzka". Oparta na autobiograficznych wątkach opowieść spotkała się z ostrymi atakami zarówno obyczajowymi, jak i politycznymi. Jedni uważali, że powieść jest niemoralna i pochwala wolną miłość, drudzy, że to apoteoza miłości platonicznej.
Istnieje piękny portret autorstwa Jacka Malczewskiego przedstawiający prawnika, prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie, Witolda Hausnera (1852-1925), ale nie udało się ustalić z całą pewnością, że książki pochodzą z jego biblioteki. **120.-**

498. BERGSON Henri – Śmiech. Studyum o komizmie. Lwów 1902. Księgarnia H.Altenberga. 18,4 cm, s. [4], 152, [3]. opr. oryg. pł. tłocz. Wiedza i Życie, s. 2, t. 2.
Stan dobry. Grzbiet złoc.
Pierwsze polskie wydanie słynnego studium o komiźmie.

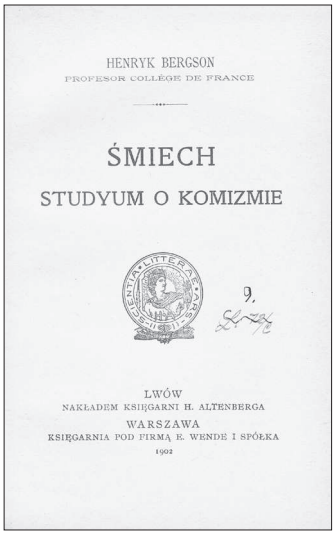
HENRYK BERGSON
PROFESOR COLLÈGE DE FRANCE
ŚMIECH
STUDYUM O KOMIZMIE
LWÓW
NAKŁADEM KSIĘGARNI H. ALTENBERGA
WARSZAWA
KSIĘGARNIA POD FIRMĄ E. WENDE I SPÓŁKA
1902

nr 498

H. Bergson (1859–1941) – filozof francuski, pisarz, laureat literackiej nagrody Nobla z 1927 r.; studium o komizmie napisał w 1902 r. Praca ta szybko zyskała rozgłos i tłumaczona była na wiele języków. Składa się z trzech rozdziałów: O komiźmie w ogólności, O komizmie formy i ruchów, Siła ekspansywna komizmu; Komizm sytuacyi i komizm słów; Komizm charakterów. Bergson zajmuje się nie tyle teorią śmiechu, ile procesem jego wywoływania. W Internecie studium ma swoją stronę internetową w czterech językach: http://en.wikipedia.org/wiki/Laughter_%28Bergson_book%29. Polskie tłumaczenie ukazało się stosunkowo szybko, bo już 2 lata po wydaniu oryginału. Angielski przekład wydano dopiero w 1911 r. **80.-**

499. BJALIK Ch[aim] N[achman] – Pesni i poemy. Avtorizovannyj perevod s evrejskago jazyka i vvedenie Vl[adimira] Žabotinskago. [pol. „Pieśni i wiersze. Autoryzowany przekład z hebrajskiego i wstęp Włodzimierza Żabotyńskiego"]. Izdanie vtoroe, dopolnennoe, s portretom avtora. S.-Peterburg 1912. 24 cm, s. 220, [4], portret 1. opr. oryg. pł. złoc.
Niewielkie otarcia narożników okładek, okładki lekko poluźnione; stan ogólny dobry. Secesyjne złocenia na przedniej okładce.
Drugie, rosyjskie wydanie poezji wybitnego poety żydowskiego, narodowego wieszcza Izraela.
Drugie zbiorowe wydanie ważnego tłumaczenia autorstwa Żabotyńskiego dokonanego we współpracy z Bialikiem. Edycja zawiera liczne poprawki i zmiany w stosunku do wydania pierwszego, zmieniony jest wstęp i dodane są tłumaczenia czterech nowych wierszy. Tom wierszy, wydany po raz pierwszy w 1911 składa się z tłumaczeń utworów powstałych w latach 1894-1908 i zawiera długi poemat o pogromie w Kiszyniowie z 1904 r. i arcydzieło „Zwój ognia" o zniszczeniu drugiej świątyni w Jerozolimie. Bibliografie odnotowywują tylko 6 egzemplarzy drugiego wydania w amerykańskich bibliotekach.
Ch. Bialik (1873-1934) – urodzony na Wołyniu żydowski poeta tworzący w języku hebrajskim oraz jidysz, nazywany „odnowicielem poezji hebrajskiej", narodowy wieszcz Izraela (chociaż nie doczekał utworzenia państwa izraelskiego), prozaik i tłumacz. Wychowywał się w Żytomierzu, przez trzy lata pracował w Sosnowcu. Pierwszy tom poezji Bialika ukazał się w Warszawie i odniósł wielki sukces. Bialik pracował w Warszawie w latach 1903-1904 wydając pismo Shiloah. W 1921 wyjechał do Berlina, a potem do Tel Avivu. W swojej poezji Bialik wiele miejsca poświęca żydowskiej tradycji w konfrontacji z wymogami współczesnej cywilizacji. Poeta pisze o miłości, samotności i śmierci. Pisze o materializmie współczesnego człowieka. On, syn wschodnioeuropejskiego miasteczka, kultywujący wartości dawnej rzeczywistości musi znaleźć swoje miejsce w nowoczesnym, świeckim, miejskim świecie.
W. Żabotyński (1880-1940) – przyjaciel Bialika, syjonista, pisarz i tłumacz, twórca legionu żydowskiego. **300.-**

500. BŁOK Aleksander – Dwunastu. (Poemat o rewolucji). Przekł. Karola Winawera. Warszawa 1921. Nakładem tłumacza. 22 cm, s. [2], II, 12. brosz.
Okładka lekko zakurzona, poza tym stan bardzo dobry.
Pierwsze polskie wydanie najsłynniejszego poematu o Petersburgu w czasie rosyjskiej rewolucji październikowej.
Wybór kilku opinii o tym słynnym poemacie napisanym przez wybitnego rosyjskiego symbolistę Aleksandra Błoka (1880-1921): Izrael Szamir – „Poemat 'Dwunastu' to prawdziwa perła rewolucyjnej podświadomości. W ciemnościach i śnieżnej zawiei, dwunastu zbuntowanych i bezbożnych żołnierzy, rosyjskich rewolucjonistów, podąża za majaczącą figurą Jezusa Chrystusa"; Encyclopedia Britannica – „enigmatyczny długi poemat charakteryzuje się polifonicznymi rytmami i ostrym, gwarowym językiem"; francuska Wikipedia – „arcydzieło inspirowane rosyjską rewolucją, która była dla poety największą nadzieją, a stała się największym rozczarowaniem"; tłumacz Karol Winawer – „'Dwunastu' w pierwszym rzędzie imponuje swą wartością literacką, jest to epos w prawdziwym tego słowa znaczeniu, w barwnych i jędrnych obrazach maluje się w nim groza, ból, strach i uśmiech rewolucji, jak w zwierciadle odbija się w nim pęd rewolucyjnego wiru, chwytającego i pogrążającego wszystkich - nawet tych, którzy słysząc odgłosy walki, nie pojmują zupełnie jej istoty".
Opublikowanie poematu oddaliło poetę od wielu czytelników z kręgów inteligencji, którzy oskarżyli go o brak artyzmu, podczas gdy bolszewicy skrytykowali jego mistycyzm i estetyzm. **64.-**

501. BUONARROTI Michał Anioł – Poezye Michała-Anioła Buonarottego. Kraków-Cieszyn 1861. Nakładem redakcyi „Niewiasty"; Drukiem K. Prochaski. 13,6 cm, s. [4], XXXI, [1], 105, [1], portret 1. opr. pł. tłocz. z epoki.

Otarcia krawędzi okładek, brak przedniej wyklejki, poza tym stan dobry. Oprawa sygn. „Introligatornia M. Żenczykowskiego w Krakowie" (naklejka na przedniej okładce). Na tablicy portret Michała Anioła odbity w litografii „Czasu". Obca dedykacja.
Pierwsze polskie wydanie poezji Michała Anioła (Michelangelo di Lodovico Buonarroti Simoni) (1475-15640) – malarza, rzeźbiarza, architekta i poety epoki renesansu, jednego z najgenialniejszych artystów świata. Tekst włoski i polski. Obszerny wstęp o życiu Michała Anioła pióra tłumacza L. Siemieńskiego (1807-1877) – współzałożyciela PAU, poety i tłumacza „Odysei" i Horacego. Pisane u schyłku życia **sonety są poświęconym sprawom życia, miłości i śmierci poetyckim pamiętnikiem i testamentem genialnego artysty.** „Już ukończyłem bieg mojego życia, / Poprzez burzliwe morze płynę w kruchej łodzi / Do portu wspólnego wszystkim, gdzie przyjdzie obliczyć / Każdego dzieła sens, dobrego czy złego". **120.-**

502. BYRON Jerzy Gordon – Don Juan. Przekład Edwarda Porębowicza. Wydanie nowe przerobione. Warszawa 1922. Inst. Wyd. „Biblioteka Polska". 19,5 cm, s. 631, [1]. opr. oryg. skóra zdob.
Niewielkie otarcia oprawy, tylna wyklejka lekko nadpęknięta. Grzbiet bogato złoc., na przedniej okładce tłocz. medalion z profilem autora.
Wydano 1.500 egz., ten nr 27. Ostatnie, wielkie, choć niedokończone dzieło lorda Georga Gordona Byrona (1788-1824) – jednego z największych poetów i dramaturgów XIX w. Ten ogromny poemat epicki wzbudził od razu, w miarę ukazywania się poszczególnych pieśni, u jednych zachwyt, u innych zgorszenie. **W przepięknych oktawach szesnastu pieśni zawarta jest ogromna skala tonów: od wysublimowanej liryki po sceny frywolne.** Przygody i podróże tytułowego bohatera są kanwą licznych dygresji, pełnych bądź to liryzmu, bądź ironii, kpiny czy filozoficznej zadumy nad światem i jego prawami. Bez „Don Juana" Byrona i „Eugeniusza Oniegina" nie byłoby prawdopodobnie „Beniowskiego" Juliusza Słowackiego. **280.-**

503. CONRAD Joseph – Lord Jim. Predslovie N. Djakonovoj. Moscow 1959. Foreign Languages Publishing House. 20,7 cm, s. 406, [2]. opr. oryg. pł.
Niewielkie otarcia okładek, stan dobry. Piecz.
Rosyjskie wydanie powieści J. Conrada w języku oryginału ze wstępem i komentarzem po rosyjsku. Na końcu angielsko-rosyjski słowniczek trudniejszych zwrotów
Egzemplarz unikatowy ze względu na wklejone załączniki: na przedniej wyklejce przymocowano dwa powojenne polskie znaczki pocztowe z podobizną Conrada i Bronisława Malinowskiego oraz etykietę zapałczaną z „Darem Pomorza"; **na końcu umieszczono oryginalną XVIII-w. mapę świata w miedziorycie ręcznie kolorowanym** form. 17,6x28,8 cm: „Kaart van **de geheele wereld na de alderlaatste ondekkingen, verbeterd en uitgegeven tot Amsterdam by N. T. Gravius" (płytę rytował H. Klockhoff, wydana w 1788 r.). Ilustracja na tabl. 18.** **240.-**

504. CONRAD Joseph – The Rescue. A Romance of the Shallows. [pol. „Ocalenie. Opowieść z płytkiego morza"]. Garden City, New York 1920. Doubleday, Page & Comp. 19,5 cm, s. [10], 404, [1]. opr. oryg. pł., obw.
Naddarcia i niewielkie ubytki obwoluty, stan dobry. Naklejka księgarni z San Francisco.
Pierwsze amerykańskie wydanie powieści Conrada z zachowaną obwolutą z rysunkiem żaglowca na pełnym morzu.
Późna powieść Conrada. Zaczął ją pisać 20 lat wcześniej, ale wrócił do niej dopiero na parę lat przed śmiercią. Jak zwykle u Conrada, jest morze i są wybory moralne, a wszystko opisane angielszczyzną, która fascynowała Anglików. **160.-**

505. CONRAD Joseph – Some Reminiscenses. London 1912. Eveleigh Nash. 20,7 cm, s. 236, [4]. opr. oryg. pł. złoc.
Stan dobry. Podpis własn. na karcie przedtyt.
Ładny egzemplarz pierwszego wydania ważnej, autobiograficznej książki Józefa Conrada Korzeniowskiego.
Conrad opisuje tu m.in. swoje szkolne lata, podróż do Marsylii, relacje ze swoim wujem Tadeuszem Bobrowskim, historię napisania i wydania swojej pierwszej powieści "Szaleństwo Almayera", wspomina swoich polskich przodków cofając się do czasów napoleońskich.

Pełne dygresji wspomnienia są ważnym źródłem informacji o życiu pisarza. W pewien sposób książka pokazuje jak Conrad chciałby być widziany przez brytyjskich czytelników. Krytycy chwalą technikę narracyjną pisarza i uważają ten tom za pełne nastroju dzieło sztuki.
W przedmowie do tych wspomnień Conrad napisał słynne zdanie: "Ci, którzy mnie czytają znają moją wiarę w to, że świat doczesny bazuje na paru bardzo prostych zasadach, zasadach tak prostych, że muszą być stare jak świat. Jedną z tych zasad jest idea wierności". Jest to rzadkie i poszukiwane wydanie, ukazało się w stosunkowo niewielkim nakładzie ok. 1.000 egzemplarzy. Pierwsze amerykańskie wydanie tego tekstu ukazało się później pod tytułem „A Personal Record". Kolejne wydania brytyjskie ukazywały się już pod tym drugim tytułem. **220.-**

506. MORF Gustaw – The Polish Heritage of Joseph Conrad. London [1929?]. Sampson Low, Marston & Co. 19 cm, s. [8], 248, tabl. 8. brosz.
Otarcia okł., niewielki ubytek grzbietu, wewnątrz stan dobry.
Pierwsze wydanie pracy doktorskiej bronionej na uniwersytecie w Neuchâtel w Szwajcarii. **Praca jest uważana za pierwszą, która tworzy portret psychologiczny Conrada i analizuje jego pochodzenie i środowisko**. Jest także uważana za punkt startowy do badań intrygujących relacji Conrada do jego polskiej przeszłości. Andrzej Braun (1923-2008) – pisarz, prezes Polskiego Klubu Conradowskiego wspominał, że kupił egzemplarz książki Morfa w okupowanej Warszawie, na stoisku na ulicy Świętokrzyskiej i od tego czasu datowała się jego fascynacja Conradem. **80.-**

507. DICKENS Charles – Great Expectations. With thirty illustrations by F. A. Fraser. London [ca 1872]. Chapman & Hall. 25 cm, s. [6], 225, tabl. 1
[oraz] tenże – The Old Curiosity Shop. With thirty-nine illustrations by C. Green. London [ok. 1872]. Chapman & Hall. 25 cm, s. VI, 274, tabl. 3. razem opr. pł. złoc.
Osterwalder 454 (ilustracje C. Greena). Załamania pierwszej karty, ślad po ekslibrisie na przedniej wyklejce, poza tym stan dobry. Dwie współoprawne powieści: „Wielkie nadzieje" i „Gabinet osobliwości" (tzw. „Household Edition"). Liczne ilustracje drzeworytowe w tekście i na tablicach.
„Wielkie nadzieje" napisane przez Dickensa w latach 1861-1862, to powieść o wchodzeniu w świat i dojrzewaniu młodego sieroty Philipa Pirripa o przydomku Pip. Powieść prezentuje problemy różnic klasowych wiktoriańskiego społeczeństwa, problemy przestępczości, wyborów moralnych bohatera w wyborze drogi życiowej. Powieść zyskała dużą popularność a jej problematyka pozostaje aktualna, o czym może świadczyć kilkanaście adaptacji filmowych i telewizyjnych, w których zagrali m. in. Michael York, Sarah Miles, Anthony Hopkins, Jean Simmons, Ethan Hawke i Gwyneth Paltrow. W 2012 spodziewana jest następna adaptacja filmowa powieści. Wszystkie ilustracje Frasera są reprodukowane i opisane na stronie http://www.victorianweb.org/art/illustration/fraser/index.html.
„Gabinet osobliwości" to stosunkowo wczesna powieść Dickensa. Opowiada tragiczne losy młodej, pięknej i dobrej dziewczyny Nell Trent. Gdy drukowana w odcinkach powieść zbliżała się do końca czytelnicy masowo prosili autora, by nie uśmiercał bohaterki. Wiele brytyjskich mediów uważało, że okoliczności ukazywania się ostatniego tomu „Harry Pottera" w 2007 roku przypominały czytelnicze sensacje z okresu kończenia druku „Gabinetu osobliwości". **220.-**

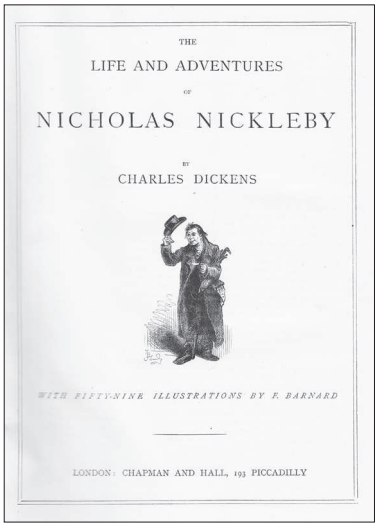
THE
LIFE AND ADVENTURES
OF
NICHOLAS NICKLEBY
BY
CHARLES DICKENS
WITH FIFTY-NINE ILLUSTRATIONS BY F. BARNARD
LONDON: CHAPMAN AND HALL, 193 PICCADILLY

nr 508

508. DICKENS Charles – The Life and Adventures of Nicholas Nickleby. With fifty-nine illustrations by F.Barnard. London [ok. 1872]. Chapman & Hall. 25 cm, s. XII, 420, tabl. 5. opr. oryg. pł. złoc.
Ślad po ekslibrisie na przedniej wyklejce, poza tym stan dobry. „Household Edition". Liczne ilustracje drzeworytowe w tekście i na tablicach.

Trzecia powieść Dickensa publikowana w odcinkach w latach 1838–1839, nakładem firmy „Chapman and Hal". Bohaterem jest młody nauczyciel i jego siostra Kate. Powieść zawiera charakterystyczny dla twórczości Dickensa motyw dziecka wyzyskiwanego przez dorosłych. W jej konstrukcji pojawiają się także elementy charakterystyczne dla melodramatu i baśni. (Wikipedia). **240.-**

509. DICKENS Charles – The Mystery of Edwin Drood. Reprinted Pieces and Other Stories. With thirty illustrations by L.Fildes, E.G.Dalziel, and F. Barnard. London [ok. 1872]. Chapman & Hall. 25 cm, s. [4], 348, tabl. 3. opr. oryg. pł. zdob.
Ślad po ekslibrisie na przedniej wyklejce, poza tym stan dobry. „Household Edition". Liczne ilustracje drzeworytowe w tekście i na tablicach.
Ostatnia niedokończona powieść Dickensa („Tajemnica Edwina Drooda") i zbiór krótkich opowiadań. **180.-**

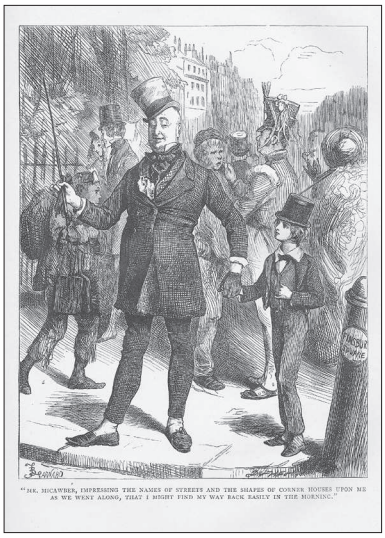
"MR. MICAWBER, IMPRESSING THE NAMES OF STREETS AND THE SHAPES OF CORNER HOUSES UPON ME AS WE WENT ALONG, THAT I MIGHT FIND MY WAY BACK EASILY IN THE MORNING."

nr 510

510. DICKENS Charles – The Personal History of David Copperfield. With sixty-one illustrations by F. Barnard. London [ca 1872]. Chapman & Hall. 25 cm, s. VI, 437, tabl. 4. opr. oryg. pł. złoc.
Osterwalder 80. Jedna karta z ubytkiem narożnika (ze szkodą dla tekstu), niewielkie zaplamienia, poza tym stan dobry. Ślad po ekslibrisie. Na tablicach portret autora rysowany z fotografi przez J. H. Bakera w 1868 oraz ilustracje w drzeworycie. Drzeworyty w tekście.
David Copperfield to „ulubione dziecko" Karola Dickensa (według jego własnego określenia) i ulubiona powieść miłośników jego twórczości. Wiele wątków z tej historii niełatwego dzieciństwa i młodości bohatera na tle życia w wiktoriańskiej Anglii uważane jest za autobiograficzne. W latach 1871-1879, tuż po śmierci Dickensa, ukazało się słynne wydanie zbiorowe jego dzieł w 22 tomach znane pod nazwą „Household Edtion". Drukowane było w dwóch kolumnach. Do zilustrowania go zaproszono nowych ilustratorów. Kilka pokoleń świata anglojęzycznego poznawało Dickensa w tym właśnie wydaniu. Komplet „Household Edition" w dobrym stanie osiąga coraz wyższe ceny na rynku antykwarycznym. **Fred Barnard (1846-1896) uważany jest przez krytyków za najlepszego ilustratora Dickensa.** Jego ilustracjom i całemu „Household Edition" poświęcono specjalne strony internetowe:
http://www.victorianweb.org/art/illustration/barnard/dc/intro.html,
http://www.victorianweb.org/art/illustration/barnard/dc/thomasreview.html. **280.-**

"YOU'RE IN SPIRITS, TUGBY, MY DEAR," OBSERVED HIS WIFE. . . . "NO," SAID TUGBY. "NO, NOT PARTICULAR. I'M A LITTLE ELEVATED. THE MUFFINS CAME TO PAR"—P. 69

nr 511

511. DICKENS Charles – Uncommercial Traveller. With twenty-six illustrations by E. G. Dalziel. London [1874]. Chapmann and Hall. 24,9 cm, s. [6], 174, tabl. 2.
[oraz] tenże – Christmas Books. With twenty-eight illustrations by F. Barnard. London [1880]. Chapman and Hall. 24,9 cm, s. [8], 200, tabl. 2. razem opr. oryg. pł. złoc.
Osterwalder 280 i 80. Stan bardzo dobry. Na przedniej okładce i grzbiecie bogate złocenia, tylna okł. ślepo tłoczona. W tekście i na tablicach liczne drzeworyty.

Dwa razem oprawione ilustrowane tomy dzieł Dickensa (tzw. „Household Edition"). Pierwszy jest zbiorem wspomnień i minireportaży (m.in. opis wizyty w miejscu głośnej katastrofy statku „Royal Charter" wracającego z Australii, który w 1859 r. został roztrzaskany przez sztorm o przybrzeżne skały, gdzie zginęło 450 pasażerów). Drugi tom zawiera słynne opowieści bożonarodzeniowe: „Opowieść wigilijną", „Dzwony" i „Świerszcza za kominem". **240.-**

512. EUCKEN Rudolf [Christoph] – Der Sinn und Wert des Lebens. [pol. **„**Znaczenie i wartość życia"]. Vierte, umgearbeitete und erweiterte Aufl. Leipzig 1914. Verlag von Quelle & Meyer. 22,5 cm, s. V, [1], 180, [2], tabl. 1. opr. oryg. pł. zdob.
Okładki lekko zakurzone, stan dobry. Podpis własn.
Odręczna dedykacja autora - laureata literackiej Nagrody Nobla za rok 1908, datowana w VI 1920 r. w Jenie.
R. C. Eucken (1846-1926) – niemiecki pisarz i filozof, laureat Nagrody Nobla w dziedzinie literatury za rok 1908. **Był pierwszym filozofem, który otrzymał Nagrodę Nobla.** W uzasadnieniu komitet noblowski napisał, że przyznaje nagrodę Euckenowi za „poszukiwanie prawdy, przenikającą wszystko siłę myśli, szeroki horyzont, bystrość i sugestywność, z którymi bronił on i rozwijał filozofię idealistyczną". Eucken głosił filozofię rozwoju duchowego. Krytykował pozytywizm i ewolucjonizm. **160,-**

513. FILIP T[adeusz] M. – A Polish Anthology. Moja Ojczyzna Polszczyzna. Wybór poezji polskiej. Wybrał i ułożył ... Przełożył na angielski M[aurice] A. Michael. London 1947. Duckworth. 18,8 cm, s. 405. opr. oryg. pł., obw.
Polonica 3755. Stan dobry. **Odręczna dedykacja autora.**
Dwujęzyczna (tekst równoległy polski i angielski) antologia poezji polskiej wydana po raz pierwszy w 1944 r. Miała z jednej strony dostarczyć teksty polskich klasyków spragnionej polskiego słowa emigracji i Brytyjczykom, którzy uczyli się polskiego, a z drugiej strony tłumaczenia angielskie dla zainteresowanych anglofonów. Autor i tłumacz zaznaczają, że Polska, jej kultura i literatura są w Wlk. Brytanii zupełnie nieznane. Przywołują scenę, gdy angielscy gospodarze rozpoczynając rozmowę z przedstawianym im młodym polskim oficerem i szukając rozpaczliwie tematu rozmowy grzecznie pytają „Czy państwo w Polsce również macie psy?". Książka posiada **bardzo interesujący, napisany po angielsku blisko 30-stronicowy wstęp z krótką historią Polski, polskiej literatury i języka. Bardzo ciekawy jest także dobór tekstów i pomysł układu całości.** Antologia mimo różnych krytyk odniosła sukces i doczekała się trzech wydań (to jest trzecim z kolei). **120.-**

514. FRANCE Anatole – Le Crime de Sylvestre Bonnard membre de l'Institut. Paris 1893. Calmann-Lévy, Editeur. 18 cm, s. [4], 324. opr. psk. z epoki z zach. okł. brosz., górne obcięcie złoc.
Bardzo niewielkie otarcia grzbietu, stan dobry. Grzbiet złocony, ze zwięzami, wyklejki i papier okleinowy marmoryzowane. Ładny egzemplarz.
Na karcie przedtyt. **odręczna dedykacja Anatola France'a dla synowej Bizeta, na pamiątkę spotkania w salonie opisywanym przez Marcela Prousta.**
A. France (1844-1924) – wybitny pisarz francuski napisał dedykację dla panny Madeleine Bregaut na pamiątkę spotkania na śniadaniu w salonie pani Ludovic Halevy. W tym salonie spotykali się w czwartki wielcy Paryża: Degas, Manet, Maupassant, Gounod i wielu innych. Madeleine, dziewczyna wielkiej urody, zmarła w wieku 22 lat, była przez 2 lata żoną Jacquesa Bizeta, syna kompozytora opery Carmen, pioniera automobilizmu i serdecznego przyjaciela Marcela Prousta. „Zbrodnia Sylwestra Bonnard" to pierwsza książka, która przyniosła sławę swemu autorowi. Opowiada o znawcy i zbieraczu starych manuskryptów, który jest w istocie portretem samego France'a. Anatol France otrzymał w roku 1921 Literacką Nagrodę Nobla za „błyskotliwe osiągnięcia literackie wyróżniające się wykwintnością stylu, głębokim humanizmem i prawdziwie galijskim temperamentem". **240.-**

515. FREDRO Aleksander – Komedyje Aleksandra Hr. Fredra. T. 4. Warszawa 1853. Nakład i druk S. Orgelbranda Księgarza i Typografa przy ulicy Miodowej Nr. 496. 17 cm, s. [2], 434, [1]. opr. nieco późniejsza psk. złoc.
Niewielkie zaplamienia narożników wyklejek, niewielkie uszkodzenia kart (nakłucia papieru), stan dobry. Na przedniej wyklejce ekslibris Emeryka Hutten Czapskiego.

Tom zawiera trzy komedie jednego z najlepszych polskich komediopisarzy Aleksandra Fredry (1793-1876): „Śluby panieńskie", „Pan Jowialski" i „Nocleg w Apeninach". Dwie pierwsze należą do najlepszych w twórczości pisarza. Tom pochodzi z pięciotomowej edycji zbiorowej; „jest to wydanie korsarskie, bez zgody autora" (Nowy Korbut). **80.-**

516. GOGOL N[ikolaj] V[asilevič] – Sočinenija … Redakcja N. S. Tichonravova. S dvumja portretami Gogolja […], dvumja autografami i trema sobstvennoručnymi risunkami. T. 1-5. S.-Peterburg 1894-1896. Izd. A. F. Marksa. 22 cm, s. XII, 488, portret 1; [4], 591, [1]; [4], 583, [1], tabl. 4; [4], 611, [1], portret 1, tabl. 1; [4], 419. opr. niejednolita kolorystycznie oryg. pł. bogato zdob.

Niewielkie przebarwienia i otarcia krawędzi okł., niewielkie zaplamienia, stan ogólny dobry. Piecz. T. 1 w wydaniu XII, pozostałe z edycji XIII. Oprawa t. 1 w kolorze ciemnogranatowym, pozostałych tomów – czerwona. Oprawa zdobiona rozbudowaną bordiurą roślinną, ze złoconym portretem autora na przednich okładkach. Edycja „Dzieł" Gogola wyposażona w dwa stalorytowe portrety autora wykonane przez F. Brockhausa w Lipsku oraz dwie tablice z faksymilowymi rękopisami i trzy tablice z reprodukcjami rysunków Gogola. **320.-**

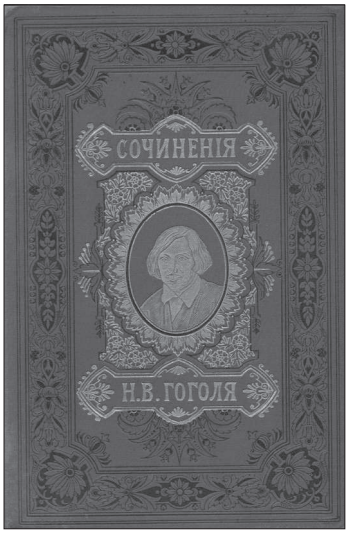

nr 516

517. HOFMANNSTAHL Hugo – Przygoda marszałka de Bassompierre. Przełożyła Ida Wieniewska. Lwów 1919. Nakładem Wydawnictwa Polskiego we Lwowie. 17,1 cm, s. [4], 114, [1], tabl. 1. opr. kart. z epoki z zach. okł. brosz., górne obcięcie barwione.

Niewielkie otarcia krawędzi okładek, stan dobry. Na tablicy portret fotograficzny autora.

Pierwsze polskie wydanie klasyka modernizmu. Tom zawiera cztery opowiadania wybitnego przedstawiciela symbolizmu i secesji w literaturze niemieckojęzycznej (m.in. Baśń 672. nocy, Powieść o jeźdźcu, opowiadanie tytułowe, List).

H. von Hofmannstahl (1874-1929) – pisał wiersze, libretta, sztuki teatralne, nowele i eseje. Jego nowelistykę cechuje zwartość i logika konstrukcji, lapidarność formy, precyzja i sugestywność w rysowaniu postaci i sytuacji a także pewna niesamowitość.

Dwa z prezentowanych utworów uchodzą za szczytowe osiągnięcia prozatorskie autora: „List" i „Powieść o jeźdźcu". Pierwszy, znany w świecie anglosaskim jako „The Lord Chandos Letter" dotyczy problemu kryzysu języka jako środka komunikacji, drugi osnuty na historii wachmistrza Antona Lercha z czasów kampanii austriackiej we Włoszech w 1848 r. nosi wyraźne wpływy Nietzschego. Tłumaczenie Wieniewskiej wznowione zostało w serii „Jednorożec" w 1975 roku. **120.-**

518. IŁŁAKOWICZÓWNA Kazimiera – Popiół i perły. Warszawa 1930. Nakł. Księgarni F. Hoesicka. 17,8 cm, s. 188, [4]. opr. wsp. pł. z zach. okł. brosz.

Okładka brosz. nieco zakurzona, ślad zawilgocenia na górnym marginesie kart. Piecz. Na odwrocie strony tytułowej **odręczny inicjał ochronny autorki i wpisany jej ręką numer egzemplarza** (879).

Tomik wierszy „Popiół i perły" stanowi zbiór wspomnień z kraju lat dziecinnych. W tych pełnych prostoty i liryzmu wierszach można odnaleźć niezwykłe uczucia i emocje związane z przeżyciami z dzieciństwa: troski i radości codziennego życia, postaci domowników, sceny rodzajowe, czy niezwykłe krajobrazy, inne od nadwiślańskich. Zwykłe zdarzenia w poezji Iłłakowiczówny nabierają głębszego, często symbolicznego sensu. Te niezwykłe wiersze adresowane też są dla wtajemniczonych „nie obcych":

Ten las, ten ogród, ten dom,
te porosłe cząbrem manowce
- to nie są wiersze dla was,
To nie są wiersze dla obcych!
(„Nie dla obcych")

Wydanie tomiku w 1930 roku, zbiegło się z przyznaniem nagrody miasta Wilna im. Adama Mickiewicza za rok 1929 doceniającej talent poetycki Iłłakowiczówny. **120.-**

519. IŁŁAKOWICZ J. K[azimiera] - Śmierć Feniksa. Warszawa 1922. Towarzystwo Wydawnicze „Ignis". 17,5 cm, s. 83, [5]. brosz.
Otarcia i załamania krawędzi okładek, stan dobry. Egz. nieobcięty. Podpis własn. Przednia okładka proj. Tadeusza Gronowskiego, na tylnej - sygnet wydawniczy. Na odwrocie strony tytułowej marka ochronna (w formie ekslibrisu wydawnictwa) z odręczną sygnaturą Kazimiery Iłłakowiczówny. Wydano 2.210 egz., ten nr 1413.
Pierwsze wydanie zbioru 50 wierszy poetki. Poza tytułowym utworem znalazły się w nim cykle: „Lew", „Zatrute kwiaty", „Oddechy". **Pracowniczka przedwojennego MSZ i osobista sekretarka Józefa Piłsudskiego, jedna z najwybitniejszych postaci życia literackiego Warszawy w dwudziestoleciu międzywojennym** była także, a może przede wszystkim, poetką o niezwykłej, magicznej wyobraźni, wielkim wyczuciu rytmu tekstu, umiejętności obserwacji, malarskim sposobie obrazowania. Jej poetycką wyobraźnię ukształtowało dzieciństwo, spędzone na północy Litwy. Była też autorką wielu przekładów prozy i poezji z angielskiego, rosyjskiego, rumuńskiego i węgierskiego (m.in. utworów J. W. Goethego, F. Schillera, L. Tołstoja). **64.-**

520. IWASZKIEWICZ Jarosław – Dionizje. Warszawa 1922. Towarzystwo Wydawnicze Ignis". 18,3 cm, s. 94, [2]. brosz.
Naddarcia jednej karty, stan dobry. Egz. nieobcięty. **Wydanie pierwsze.** Wklejona marka ochronna (w formie ekslibrisu wydawnictwa) z wpisanymi odręcznie inicjałami autora. Wydano 2.206 egz., ten nr 797. Pieczątka księgarni W. i M. Skulska z ul. Szewskiej w Krakowie. Włożona luzem ulotka wydawnictwa „Ignis".
Pierwszy nowatorski tomik poezji Iwaszkiewicza oferujący oryginalną wersję polskiego ekspresjonizmu ma dwóch patronów: Arthura Rimbauda i Dionizosa. W wierszach krzyżują się biegunowe nastroje i wzruszenia. Pojawiają się motywy śmierci w połączeniu z miłosnym spełnieniem, nastroje niepokoju i tęsknoty do transcendencji. Po latach Czesław Miłosz napisze: „Mnie się wydaje, że po prostu Iwaszkiewicz bardzo dużą rolę odegrał jako kondensator, soczewka rozmaitych zjawisk, które powinny były w Polsce znaleźć się w orbicie świadomości gdzieś koło tysiąc dziewięćsetnego, a przyszły z opóźnieniem jakichś dwudziestu lat. **Dionizje na przykład przecież to rewelacja! Rewelacja poezji wykraczającej poza metrum, rytm i strofę [...]. Dzisiaj, jeżeli zobaczę szarą okładkę pierwszego wydania czuję dreszcz".** **80.-**

521. IWASZKIEWICZ Jarosław – Hilary syn buchaltera. Powieść. Warszawa 1923. Towarzystwo Wydawnicze „Ignis". 19,5 cm, s. 177, [1]. brosz.
Niewielki ubytek grzbietu, blok lekko wygięty. Piecz. wypożyczalni „Ostoja" w Krakowie. Okładka projektu Tadeusza Gronowskiego.
Pierwsza, w dużym stopniu autobiograficzna, powieść Iwaszkiewicza.
Pierwsza powieść Iwaszkiewicza drukowana we fragmencie w „Zdroju" w 1922 r. Hilary, syn buchaltera (alter ego Iwaszkiewicza) przybywa z prowincji do dużego miasta z zamiarem zrobienia kariery. Powieść opisuje proces zdobywania przychylności środowiska, kompromisy i konformistyczne zachowania, do których zmuszony jest bohater. Opisuje Warszawę widzianą oczami prowincjusza. W powieści krytycy odnajdują cechy typowe dla skamandrytów oraz silne wpływy Oscara Wilde'a. (Więcej na ten temat w: Z. Mokranowska „Młodość i starość". Katowice 2009. WUŚ). **64.-**

522. IWASZKIEWICZ Jarosław - Wiersze wybrane. Warszawa 1938. Wyd. J. Przeworskiego. 17,5 cm, s. 352, [3], tabl. 1. opr. oryg. pł.
Okładka nieco zakurzona, niewielkie zaplamienia, mimo to wewnątrz stan dobry. Na przedniej okładce i na grzbiecie złoc. tytulatura. Na tablicy portret autora.
Tom zawiera Iuvenilia, Oktostychy, Kasydy, Z księgi dnia, Elegje, Powrót do Europy, Lato 1932, Inne życie. Pasja życia i sławienie urody świata, kult sztuki, fascynacja śmiercią i jasna świadomość nieosiągalności szczęścia to tematy i klimaty tej poezji. W przedwojennych wierszach zamieszczonych w tomie występują kontrastujące ze sobą klimaty i treści: od filozoficznej rezygnacji, przez problematykę historiozoficzną z akcentami patosu, świat wewnętrznych niepokojów i metafizycznego lęku, do poezji kultury i „tłumaczenia" na język poetycki wielkich dzieł malarskich. Ówczesna liryka Iwaszkiewicza

stroniła na ogół od nowatorstwa, skłaniając się coraz wyraźniej ku klasycyzmowi. Źródło: http://pl.shvoong.com/books/1902185-jarosław-iwaszkiewicz-biogram-poezja/#ixzz1cSPEDV8P. **60.-**

523. IWASZKIEWICZ Jarosław – Zenobja Palmura. Powieść poetycka. Poznań 1920. Nakładem Zdroju. 20 cm, s. 60, [4]. brosz.
Ślad zawilgocenia w dolnym narożniku kart, ostatnia składka poluźniona, otarcia, nieznaczne załamania krawędzi.
Rzadkie, pierwsze książkowe wydanie „ekspresjonistycznej", śmiałej obyczajowo, pierwszej poetyckiej powieści Jarosława Iwaszkiewicza.
Jarosław Iwaszkiewicz uczęszczał do liceum w Kijowie. Zawarł w nim kilka ważnych dla jego rozwoju znajomości z rówieśnikami. Jednym z nich był Rosjanin, Jerzy Mikłucho-Makłaj. Ten nihilista, zafascynowany śmiercią i bezskutecznie poszukujący sensu życia, omal nie doprowadził młodego, 17-letniego Iwaszkiewicza do samobójstwa. Postać księcia Mawrickiego w opublikowanej w 1920 r. „Zenobii Palmurze" wzorowana jest na Jerzym. Śmiałość erotycznych, zmysłowych opisów i opis morderstwa dokonanego na pięknym księciu zawarte w powieści wywołały głośny skandal. Mokranowska pisze: „To opowiadanie czasu młodości jest hymnem na cześć erotyczności. Pomijając wyraźnie dające się odczytać (choć ukrywane) symbolizacje homoseksualne, zza tego traktatu o sztuce wygląda z młodzieńczą pasją wyrażana idealizacja Erosa i męskości". Pierwodruk ukazał się w „Skamandrze", redaktor odpowiedzialny W. Zawistowski został skazany na 3 tyg. aresztu za obrazę moralności. Iwaszkiewicz, pracujący wówczas jako nauczyciel synów księstwa Woronieckich, stracił pracę. (Więcej na ten temat w: Z. Mokranowska „Młodość i starość". Katowice 2009. WUŚ). **160.-**

524. KIPLING Rudyard – Księga dżungli. Przełożył z oryginału F. Mirandola. Lwów-Poznań 1922. Wyd. Polskie. 20 cm, s. VII, [1], 255, [9]. opr. psk. zdob. z epoki z zach. okł. brosz. Bibl. Laureatów Nobla.
Niewielkie otarcia grzbietu, niewielkie zaplamienia wewnątrz, stan ogólny dobry. **Oprawa Franciszka Joachima Radziszewskiego**: skóra brązowa, grzbiet 5-polowy, z wysokimi złoc. zwięzami, w drugim polu czarny szyldzik ze złoc. tytulaturą, w pozostałych polach ślepo tłoczone zdobniki roślinne; okleina płócienna, marmoryzowane wyklejki. Na tylnej okładce ślepo tłocz. **sygnatura w postaci monogramu wiązanego F. R.**
R. Kipling (1865-1936) – angielski pisarz, poeta, dziennikarz i publicysta, laureat Nagrody Nobla (1907), zafascynowany kulturą i przyrodą Indii. Z tej fascynacji podaniami i legendami hinduskimi powstał zbiór baśniowych opowieści – „Księga dżungli" (1894) oraz „Druga księga dżungli" (1901), które chyba każdy pamięta z dzieciństwa: opowieść o chłopcu wychowanym w dżungli przez wilki, o białej foce szukującej szansy na przeżycie, o bohaterskim ichneumonie, który ratuje od śmierci rodzinę, o niezwykłym tańcu słoni, którego nigdy ludzkie oczy nie oglądały, o losach zwierząt wykorzystywanych do celów wojskowych, o bezwzględności i okrucieństwie człowieka. Świat ludzi oglądany oczami zwierząt jest bardziej okrutny niż moglibyśmy przypuszczać, a prawo dżungli o wiele bardziej sprawiedliwe i przejrzyste niż prawa ludzkie. **360.-**

525. KNIAŹNIN Franciszek Dyonizy – Dzieła ... wydane przez F. S. Dmochowskiego. T. 2. Warszawa 1828. Nakł. wydawcy. 16,3 cm, s. [6], 247. opr. psk. złoc. z epoki.
Stan bardzo dobry. Naklejka inwentarzowa na przedniej okładce. Dwa złoc. szyldziki na grzbiecie. W tej edycji ukazało się 7 tomów. Ten tom zaw.: **Balon**, Gala-Wielka, Rozmaryn, Matka do córki, Idylle, Wiersze różne.
F. D. Kniaźnin (1750–1807) – nadworny poeta pani z Puław, księżnej Izabeli Czartoryskiej, sekretarz księcia Czartoryskiego, autor wierszy miłosnych, refleksyjnych, religijnych, patriotycznych, okolicznościowych. Miłosne opiewały miłość i wino, czasem żartobliwie i pogodnie, czasem były pełne smutku, melancholijnej skargi, patriotyczno-religijne zaś czasem przybierały postać zabawnej humoreski (np. słynna Oda do wąsów), czasem rezygnacji i rozpaczy. W jego liryce odnaleźć można i pogodny klimat salonowej kultury i konwersacji typowy dla rokoka, i wrażliwość i uczuciowość sentymentalizmu. **60.-**

526. KOSIŃSKI Jerzy – The Devil Tree. Frogmore 1975. Panther Books. 18 cm, s. 160. brosz.
Okładki nieco otarte. Dołączone wycinki prasowe z polskich czasopism. Po raz pierwszy ukazało się w 1973 r.

Z odręczną dedykacją autora: „All the best Jerzy Kosiński 4 / III 88". Wpis dokonany w teatrze STU podczas wizyty pisarza w Krakowie. **80.-**

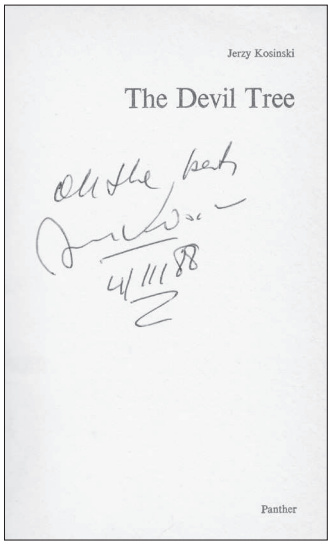

nr 526

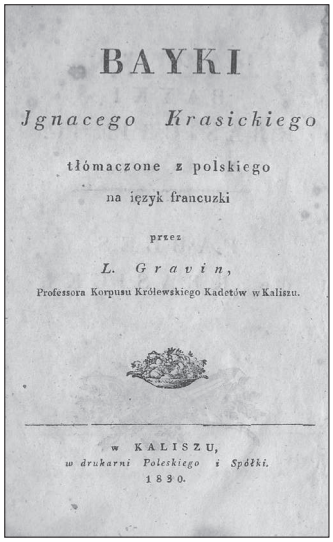

nr 527

527. KRASICKI Ignacy – Bayki Ignacego Krasickiego, tłómaczone z polskiego na język francuzki przez L.Gravin [...]. Fables d'Ignace Krasicki, traduites du Polonais en français par L.Gravin. Kalisz 1830. Druk. Poleskiego i Sp. 16,6 cm, s. [16], 237. opr. nieco późniejsza psk. złoc. z epoki.

Niewielkie otarcia narożników oprawy, miejscami zażółcenia papieru; stan dobry. Piecz. „Ex-libris familiae comitum Breza de Witowice-Dolne". Tekst równoległy polski i francuski. Ładny, złocony grzbiet, z częściowo zatartym nazwiskiem tłumacza.

I. Krasicki (1735-1801) – książę biskup warmiński, był - jak pisze Czesław Miłosz - „człowiekiem złotego środka, uśmiechniętym, sceptycznym mędrcem pochwalającym umiarkowanie i gardzącym skrajnościami" [Cz.Miłosz „Historia literatury polskiej"].

W bardzo bogatym dorobku literackim tego intelektualisty wieku oświecenia szczególne miejsce zajmują bajki: mistrzowsko skomponowane, zwięzłe, dowcipne, ze znakomitą pointą. Rzadki polsko-francuski druk kaliski! **240.-**

528. LAM Stanisław – Najwybitniejsi poeci emigracji współczesnej. Antologia. Wydał ... Paryż [1951]. Księgarnia Polska. 21 cm, s. 207. brosz., obw.

Polonica 8325. Obwoluta nieco zakurzona, wewnątrz stan bardzo dobry. Portrety rysunkowe w tekście. Wydano 1.525 egz., ten nr 1367.

Portrety autorów **według rysunków Stefana Mrożewskiego** i Estebana Sanza.

Okładkę projektował M. Lurczyński. Józef Olejniczak w „Słowniku literatury polskiej" pisze: „Proces kształtowania się etosu pisarza emigracyjnego należy uznać za zakończony z początkiem lat 50., od tego progu też można jako oddzielne traktować zjawisko historycznoliterackie 'poezja emigracyjna', a faktami wyznaczającymi jego początek są: wydanie przez K. Wierzyńskiego tomu pt. Korzec maku (Londyn, 1951), **opublikowanie antologii 'Najwybitniejsi poeci emigracji współczesnej' (Paryż, 1951)** oraz podjęcie przez C. Miłosza decyzji o emigracji (1951)". **60.-**

529. LERMONTOW M[ichaił] – Demon. Przełożył. M. M. Bożawola-Poznański. Warszawa [nie przed 1907]. Wydawnictwo M. Arcta. 12,7 cm, s. 53. brosz. Książki dla Wszystkich, nr 507.

Podklejone niewielkie naddarcie narożnika okładki, stan dobry. Piecz. „Księgozbiór Tadeusza Urygi".
M. Lermontow (1814-1841) – drugi po Puszkinie **poeta rosyjskiego romantyzmu o znaczeniu przekraczającym granice literatury narodowej, prekursor i mistrz poematu romantycznego,** autor 20 poematów, wielu powieści poetyckich i żartobliwych, wierszy lirycznych o tematyce miłosnej, społeczno-politycznej i filozoficznej, utworów dramatycznych i prozatorskich, oficer armii i zesłaniec carski. Po raz pierwszy został zesłany na Kaukaz za buntowniczą odę na cześć Puszkina „Na śmierć poety", po raz drugi – za pojedynek z synem ambasadora francuskiego. Zginął w wieku 27 lat w inspirowanym przez policję pojedynku z majorem Martynowem.

Posępny Demon, duch wygnania,
Nad grzeszną ziemią błądził wkrąg;
W dni lepszych mary, w głąb dumania,
Biegł wspomnień jego długi ciąg.

Poemat „Demon" zajmuje wyjątkowe miejsce w twórczości Lermontowa. Pracował nad nim praktycznie przez całe dorosłe życie (od 1829 do 1841) pozostawiwszy 8 kolejnych redakcji tekstu. Druku się nie doczekał (poemat w wersji ostatecznej wydany został po raz pierwszy dopiero w 1857 r. w Karlsruhe w Niemczech). Treść utworu to dzieje romansu Demona z gruzińską mniszką Tamarą, romansu filozoficznego, nawiązującego do biblijnych mitów o zbuntowanym aniele i wygnaniu człowieka z raju. **Lermontowski Demon zatem, to wygnaniec z raju, anioł zbuntowany przeciwko niedoskonałemu światu, pełnemu wad i niesprawiedliwości, i wiecznie dążący do wolności.** Jego zmagania z losem ukazane są na tle dzikiej, surowej i niedostępnej przyrody Kaukazu. Cytat z powojennego wydania poematu: „Wśród arcydzieł romantyzmu 'Demon' Lermontowa jaśnieje własnym blaskiem. Blaskiem tak bardzo intensywnym, że z dystansu stulecia na niebie Byrona, Mickiewicza, Puszkina i Słowackiego świeci jak odrębna, nienależąca do żadnej konstelacji gwiazda". **40.-**

530. LERMONTOW Michaił – Demon. Powieść wschodnia. Z rosyjskiego przełożył Kazimierz Chyliński. Warszawa 1936. Nakł. Księgarni F. Hoesicka. 20,5 cm, s. 47, [1]. brosz.
Naddarcia i załamania krawędzi okładek, niewielkie zaplamienia.

Posępny Demon, duch wygnania,
Nad grzesznym ziemskim globem mknie.
I często, błądząc w tych otchłaniach,
Wspomina dawne szczęsne dnie.

Informacja o autorze i utworze powyżej. Tłumacz, profesor Uniwersytetu Lwowskiego, napisał we wstępie: „Miesiąc obcowania z Tamarą i Demonem i rozkoszowania się pięknem Kaukazu pozwolił mi zapomnieć o szarej teraźniejszości [...]. Proszę jednak nie myśleć, że stuletni ten utwór stracił dziś na aktualności". **40.-**

531. LERMONTOW Michaił – Demon. Opowieść wschodnia. Przełożył. Józef Skłodowski. Warszawa 1937. Nakł. Księgarni F. Hoesicka. 20,5 cm, s. 54, [1]. brosz.
Niewielki ubytek grzbietu, ślad zawilgocenia, poza tym stan dobry.

Posępny Demon, duch wyklęty,
Nad ziemią grzeszną w górze mknie;
W marzeń zatopił się odmęty,
W oczach mu stają dawne dnie.

Informacja o autorze i utworze powyżej. We wstępie Antoni Bogusławski pisze: „Lermontowem interesowano się u nas więcej niż Puszkinem". Podaje dane bibliograficzne polskich tłumaczeń „Demona" (pierwsze, Władysława Sabowskiego, ukazało się w 1859 r., dwa lata po ukazaniu się pierwodruku).
40.-

532. LERMONTOW Michaił – Demon. Przekład Ireny Słomińskiej. Warszawa 1936. Nakł. Księgarni F. Hoesicka. 20,6 cm, s. 45. brosz.
Okładka lekko zakurzona, czysty egz. Podpis własn.

Ponury Demon, duch zniszczenia
Okrążał lotem grzeszny świat,
I dawnych, lepszych dni wspomnienia,
Ciągnęły tłumnie za nim w ślad.

Informacja o autorze i utworze powyżej. O dramatycznym, interesującym życiu tłumaczki Ireny Słomińskiej wyszła niedawno obszerna monografia. **40.-**

533. LERMONTOW M[ichail] Ju[revič] – Polnoe sobranie sočinenij …. Pod redakciej Ars. I. Vvedenskago. V 4-ch tomach. S biografičeskim očerkom, faksymile i portretem Lermontova […]. T. 1-4. S.-Peterburg 1891. Izd. A. F. Marksa. 19,5 cm, s. [2], XIV, 282, portret 1, tabl. 1; 374; 272; 320. opr. w 2 wol. psk. z epoki.
Bardzo nieliczne zaplamienia i naddarcia, stan dobry. T. 1: Stichotvorenija, t. 2: Poemy, t. 3: Proza, t. 4: Dramy. **120.-**

534. LESSING Gotth[old] Ephr[aim] – Minna von Barnhelm oder das Soldatenglück. Ein Lustspiel in fünf Aufzügen. Leipzig 1870. Verlag von Wilhelm Engelmann. 15,6 cm, s. [6], 140, tabl. 12, portret 1. opr. psk. zdob. z epoki, górne obcięcie złoc.
Otarcia krawędzi okładek, zabrązowienia części wyklejek, niewielkie zaplamienia, stan ogólny dobry. Portret Lessinga rytowany przez Hugo Bürknera wg Johanna Heinricha Tischbeina. Na tablicach 12 miedziorytów Adolfa Neumanna wg **Daniela Chodowieckiego**.
G. E. Lessing (1729-1781) – niemiecki dramaturg, teoretyk literatury i reformator teatru epoki oświecenia. Jego „Minna von Barnhelm albo szczęście żołnierskie. Komedia w pięciu aktach" jest pierwszą narodową komedią niemiecką, prapremierę miała w Hamburgu w 1767 roku i odniosła ogromny sukces. Sam Goethe uważał ją za wzór kompozycji dramatycznej i budowy charakterów postaci. Jest wśród nich i pyszałkowaty tchórz, i rubaszny sługa, i spryciarz, i cynik, który uważa, że oszukiwać to tylko corriger la fortune, i chciwiec, który zawsze wie gdzie jest złoto. Wśród tych postaci obdarzonych nieodpartym komizmem toczy się główna intryga, a równocześnie dylemat moralny honoru i miłości Minny i majora von Telheima, oficera pruskiego w okupowanej Saksonii w czasie wojny siedmioletniej. **180.-**

535. MAETERLINCK Maurice – La Sagesse et la Destinee. Paris 1899. Bibliotheque-Charpentier. 18 cm, s. [10], 313, [5]. opr. luksusowa skóra złoc. z epoki, obcięcie złoc.
Niewielkie otarcie oprawy, poza tym stan bardzo dobry. Grzbiet bogato złoc. Ekslibris heraldyczny na przedniej wyklejce. Oprawa sygnowana na przedniej dublurze „Bumpus L-td, Oxford ST. W.".
Wklejony odręczny, dwustronicowy list Maurycego Maeterlincka, laureata Nagrody Nobla do amerykańskiej pisarki Pearl Mary Teresy Craigie.
M. Maeterlinck (1862-1949) – belgijski dramaturg, poeta, eseista, piszący w języku francuskim, laureat Nagrody Nobla w dziedzinie literatury za rok 1911. Znany jest przede wszystkim jako poeta, **twórca dramatu symbolicznego** i teoretyk symbolizmu. Jego utwory sceniczne są nastrojowe, odznaczają się tajemniczą atmosferą i pesymizmem. Dały początek licznym dziełom muzycznym. Głównymi tematami jego prac są śmierć i sens życia. Wielką popularność zdobyły **jego znakomite eseje filozoficzno-przyrodnicze o życiu pszczół, życiu mrówek i inteligencji kwiatów.** Tom „Mądrość i przeznaczenie" – uznany został za biblię stoicyzmu; autor uznał w nim energię oraz dobroć za dwie siły zdolne zapewnić człowiekowi szczęście.
Egzemplarz **Pearl Mary Teresy Craigie** (1867–1906) – angloamerykańskiej powieściopisarki i dramatopisarki piszącej pod pseudonimem John Oliver Hobbe z jej exlibrisem i z wklejonym listem odręcznym Maeterlincka, w którym pisarz wyjaśnia, że list otrzymał zbyt późno i bardzo żałuje, że nie mógł skorzystać z jej zaproszenia na imprezę dobroczynną. **240.-**

„MARIA" i dramatyczne losy jej autora Antoniego Malczewskiego

Antoni Malczewski (1793-1826) – urodzony w zamożnej rodzinie szlacheckiej, dobrze wykształcony, przystojny, młody oficer, uwielbiany przez kobiety ulubieniec salonów. Wskutek rany, którą odniósł w pojedynku nie bierze udziału w wyprawie Napoleona, broni Modlina przed Rosjanami. W latach 1816-

1821 podróżuje po Europie, zwiedza Niemcy, Francję, Anglię, Włochy (poznaje tam Byrona), Szwajcarię. Jako pierwszy na świecie dokonuje wejścia na Aiguille du Midi (3842 m n.p.m.) w masywie Mont Blanc, jako pierwszy Polak i jako ósmy turysta staje na szczycie Mont Blanc. Interesuje się naukami przyrodniczymi, nowinkami naukowymi. W 1821 r. wraca na Wołyń i tu zaczyna się pasmo niepowodzeń w jego życiu. Wplątuje się w skandaliczny związek z żonatą, psychicznie chorą kobietą Zofią Rucińską z Modzelewskich, którą leczy metodami opartymi o teorię Mesmera. Społecznie odrzucony, bez pieniędzy pisze i wydaje w połowie 1825 r. **poemat „Maria", który ma mu przynieść sławę i pieniądze. Tak się nie staje i Malczewski umiera w nędzy i opuszczeniu** (prawdopodobnie na raka) w 1826 r. Pochowany na Powązkach, ale dokładne miejsce pochówku nie jest znane. W jego mieszkaniu znajdują kilka książek, m.in. dzieła Byrona i trzy egzemplarze „Marii".

„Maria" wydana własnym kosztem przez autora uważana jest obecnie za **pierwszy polski poemat romantyczny i jedno z największych arcydzieł polskiej poezji** a jej autor za **jednego z najwybitniejszych twórców romantycznych w historii literatury.** Niedługo po śmierci poety jego utwór zaczyna zyskiwać szybko rosnące uznanie. Piszą o nim z entuzjazmem m. in.: Maurycy Mochnacki: „jeden z najśliczniejszych i największych utworów tegoczesnych", Michał Grabowski: „..gdybyśmy tylko mieli 'Marię' i 'Grażynę' – mielibyśmy już oryginalną literaturę", Mickiewicz: „postacie są kreślone z rzadkim talentem". Ukazują się liczne książki i opracowania. „Maria" staje się inspiracją dla malarzy (L. Kapliński, J. Kossak, A. Lesser, J. Simmler), kompozytorów (trzy opery w XX w.) i innych poetów (m.in. Słowacki). Do 1897 r. przewyższała ilością wydań „Pana Tadeusza" Adama Mickiewicza, do czasów współczesnych ma ponad 120 wydań, zostaje przełożona na kilkanaście języków.

Tę pierwszą w Polsce powieść poetycką w stylu Byrona cechuje prawdziwie mistrzowski rysunek psychologiczny postaci, mistrzostwo w opisie przyrody ukraińskiej, gorzka refleksja nad ludzką egzystencją, przemijaniem życia, ludzkim okrucieństwem i potęgą namiętności. Julian Maślanka w 2001 r. nazywa ją „poematem skrajnego pesymizmu".

536. MALCZESKI Antoni – Marja. Powieść ukraińska. Warszawa 1825. W drukarni N. Glücksberga, księgarza i typografa Królewskiego Uniwersytetu. 19,8 cm, s. [2], II, [3]-86 [jest mylnie 96]. opr. późniejsza ppł.
Ślady zawilgocenia marginesów, niewielkie zaplamienia. Drzeworytowa winieta na karcie tyt. Piecz. i zapiski własnościowe.
Egzemplarz pierwszego wydania „Marii" wydanego własnym kosztem przez Malczewskiego, z niebanalną proweniencją!
Tekst poematu poprzedzony listem dedykacyjnym do Juliana Ursyna Niemcewicza. Na odwrocie karty tyt. pieczątka zabezpieczająca prawa własnościowe. Na ostatniej stronie naklejka cenzora „Wolno drukować" z nazwiskiem J. K. Szaniawski (Józef Kalasanty Szaniawski (1764-1843) był niesławnej pamięci cenzorem, bardziej rygorystycznym niż tego wymagały władze carskie. Niemcewicz nazwał go „infamisem w rudej peruce").
Na przedniej wyklejce napis piórem w jęz. franc. „Cadeau fait par l'auteur Ant Malczewski a Varsovie" (pol. **„Podarunek od autora Ant. Malczewskiego w Warszawie")** oraz pieczątka i zapisek „**De la bibliotheque du Michel Modzelewski"**. Michał Modzelewski był powinowatym poety i krewnym Zofii Rucińskiej z Modzelewskich, kobiety, która według powszechnej opinii „wpędziła do grobu" Malczewskiego. Był świadkiem ostatnich, tragicznych lat poety. Wiele szczegółów z tego okresu zawdzięczamy jego relacjom. **1.200.-**

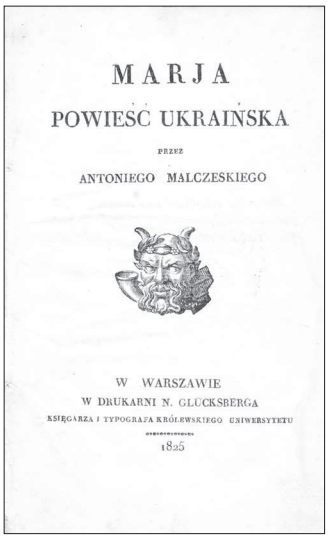
MARJA
POWIEŚĆ UKRAIŃSKA
PRZEZ
ANTONIEGO MALCZESKIEGO
W WARSZAWIE
W DRUKARNI N. GLÜCKSBERGA
KSIĘGARZA I TYPOGRAFA KRÓLEWSKIEGO UNIWERSYTETU
1825

nr 536

537. [MALCZEWSKI Antoni]. Antoni Malczewski, jego żywot i pisma ozdobione popiersiem. Wydał August Bielowski. Lwów, Stanisławów i Tarnów 1843. Nakład Jana Milikowskiego. 17,8 cm, s. 165, [8], tabl. 1. opr. psk. złoc. z epoki.

Banach 327. Otarcia okł., miejscami zabrudzenia i zażółcenia papieru, niewielki ślad wilgoci, mimo to stan dobry. Grzbiet ze złoc. tytulaturą i rozetkami roślinnymi.
Na frontispisie **niezwykły litografowany portret Malczewskiego w owalu z teorbanem** podpisany: „Antoni Malczewski +2 maja, 1826 r.(Portr. BN 3192). Tom zawiera: Przedmowę, Żywot Antoniego Malczewskiego, tekst „Marii", Przypisy i objaśnienia, Dokumenta mające związek z osnową Marii, Drobne pisma Antoniego Malczewskiego (**opisana wyprawa na Mont Blanc**, którą Malczewski odbył w 1818 r.!), Powiastki (Infigenia. Atenais. Podróż), Wiersze (Do Julii. Do Piotra i Pawła), Sprostowanie myłek.
August Bielowski jako pierwszy opublikował **dokumenty sugerujące, że treść Marii wiąże się ze zbrodnią popełnioną 13 II 1771 r. na Gertrudzie Komorowskiej**, pierwszej żonie Szczęsnego Potockiego. Są to zamieszczone w tym tomie: intercyza ślubna Szczęsnego Potockiego i Gertrudy Komorowskiej spisana 18 XI 1770 oraz manifest ojca Gertrudy Jakuba Komorowskiego z 28 VIII 1773 r. przeciwko Potockim, opisujący okoliczności zawarcia ślubu, napaści w nocy na jego dom przez ludzi ojca Szczęsnego Potockiego oraz porwanie jego córki. **160.-**

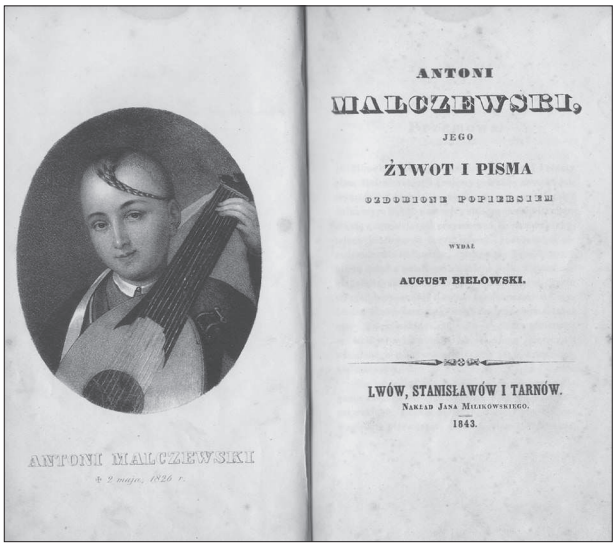

nr 537

538. MALCZESKI Antoni – Marja. Powieść ukraińska. Lipsk 1844. Brockhaus & Avenarius. 19,5 cm, s. [4], 140. opr. późniejsza ppł.
Wyraźny ślad zalania na wszystkich kartach. Na grzbiecie złoc. tytuł i data wydania. Podpis własn. na karcie przedtyt.
Zawiera obszerny (s. 3-37) wstęp napisany przez Seweryna Goszczyńskiego „Rzut oka na żywot Antoniego Malczeskiego". Goszczyński wspomina tu dzieje obdarzonego talentem poetyckim nieślubnego syna Malczewskiego. **100.-**

Pozostałe wydania w dziale „Książka ilustrowana XIX w." (poz. 110-113) i „Książka dwudziestowieczna, livres de peintres" (poz. 142).

539. MANN Tomasz – Czarodziejska góra. Powieść. Przeł. Józef Kramsztyk [t. 1-2], Kazimierz Czachowski [t. 3], Juljusz Feldhorn [t. 4]. T. 1-4. Warszawa 1930. Towarzystwo Wydawnicze „Rój". 19 cm, s. 282, [4]; 256, [1]; 309, [3]; 272, [1]. opr. pł. z epoki.

Załamania tylnej wyklejki t. 1, stan dobry. Płótno ciemnoczerwone, na grzbietach złoc. tytulatura i numer tomu. Na karcie tyt. 1. tomu odręczna notatka ołówkiem zwięźle streszczająca utwór: „Powieść znakomita o gruźlikach w sanatorium".

Pierwsze polskie wydanie jednej z najsłynniejszych powieści XX wieku. Ładny komplet.

Mann zaczął pisać „Czarodziejską górę" w 1912 r. Opublikowana została w XI 1924 r. Historia młodego Niemca, który przyjeżdża w odwiedziny do swojego kuzyna przebywającego w sanatorium w Davos i zamiast planowanych 3 tygodni spędza w sanatorium 7 lat na skutek stwierdzonej przez lekarza choroby płuc. Spotyka tam postaci, które tworzą mikrokosmos Europy tuż przed I wojną światową: humanistę–racjonalistę, włoskiego literata Settembriniego, który reprezentuje filozofię i sposób myślenia Zachodu, Żyda, który został jezuitą, klerykała Naphtę zainteresowanego złem, gnostycyzmem, mistyką i cielesnością, holenderskiego przemysłowca, sybarytę Peeperkorna i innych. **Wielowątkowa powieść traktuje o polityce, filozofii, miłości, chorobie i śmierci.**

J. Kramsztyk (1890-1932) – z wykształcenia fizyk, z zamiłowania tłumacz, przełożył m.in. „Dziadka do orzechów" E.T.A. Hoffmanna i 1. część „Czarodziejskiej góry" T. Manna (dwa tomy z niniejszego wydania). Wspomina go Julian Tuwim w „Pegazie dęba".

K. Czachowski (1890-1948) – historyk literatury, tłumacz, publikował studia na temat twórczości Tomasza Manna.

J. Feldhorn (1901-1943) – poeta, tłumacz, polonista Gimnazjum Hebrajskiego w Krakowie. **160.-**

540. MARDRUS J. C. – Histoire d'Ali ben-Bekar et de la belle Schamsennahar. Un conte des mille et une nuits. Dixiéme édition. Paris [ca 1924?]. L'Édition d'Art H. Piazza. 16 cm, s. 143, [4], tabl. 1. opr. oryg. skóra zdob. z zach. okł. brosz., górne obcięcie złoc. Ex Oriente Lux, [t.] 7.

Niewielkie otarcia oprawy, stan dobry. Piecz. Na tablicy barwna ilustracja P. Zenkera.

Starannie wydana opowieść z tysiąca i jednej nocy. Tekst w ozdobnej, barwnej ramce, zdobienia oprawy i ryciny stylizowane na miniatury perskie. **180.-**

541. MICKIEWICZ Adam – Darczanka. Przekład piątej pieśni poematu Woltera „Pucelle d'Orleans". Warszawa 1922. Tow. Wydawnicze „Ignis". 17,7 cm, s. 27. brosz.

Przednia okładka nieco otarta i zażółcona, wewnątrz stan dobry. Jeden z młodzieńczych utworów Mickiewicza czytanych filomatom, będący przekładem fragmentu „Dziewicy Orleańskiej", libertyńskiego poematu Woltera. Wolter-prześmiewca, ukazał Joannę jako opętaną żądzami ladacznicę, tworząc jej antylegendę i obalając mit bohaterskiej kobiety-rycerza. Mickiewicz nadał przetłumaczonym pieśniom poematu tytuł „Darczanka". Do drugu przygotował i wstępem poprzedził S. Szpotański. **44.-**

542. MICKIEWICZ Adam – Korespondencja. T. 1. Paryż 1870. Księg. Luxemburgska; Druk. Braci Rouge, Dunon i Fresne. 21,8 cm, s. [4], VII, [1], 383, [4], tabl. 4. opr. psk. z epoki.

Grzbiet nieco otarty, stan dobry. Na tablicach faksymile listu Mickiewicza i pomnik poznańskiego pomnika wieszcza. **Pierwsza edycja zbiorowa listów Mickiewicza wydana przez syna poety Władysława.** Do kompletu brak t. 2.

Atrakcyjny staloryt Antoniego Oleszczyńskiego przedstawia pierwszy pomnik Mickiewicza na ziemiach polskich, który wzniesiony został w Poznaniu wg projektu Władysława Oleszczyńskiego w 1859 r. Zniszczony przez Niemców w 1939 odbudowany został w 1998 r.

Pierwszy tom korespondencji zawiera **listy pisane przez Mickiewicza do przyjaciół i rodziny** (m.in. do Ignacego Domejki, Antoniego Edwarda Odyńca, Stefana Garczyńskiego, Bohdana i Józefa Zalewskich) oraz przemówienia poety. Załączony obszerny **opis bibliograficzny wydań dzieł Mickiewicza** w jęz. polskim i

nr 542

jęz. obcych, recenzji polskich i zagranicznych i innych pozycji wydawniczych dotyczących poety i jego twórczości. Na końcu **spis wizerunków poety** oraz indeks listów. Pieczątka własnościowa „Stanisław Fuk Warszawa" (chodzi prawdopodobnie o dyrektora Towarzystwa „Przezorność", zasłużonego urzędnika w sektorze ubezpieczeń (1863-1909)). **160.-**

543. MICKIEWICZ Adam – [Pan Tadeusz]. Lipsk 1883. F. A. Brockhaus. 18,2 cm, s. [6], 319. opr. psk. z epoki.
Otarcia okładek, miejscami zażółcenia papieru, poza tym stan dobry. Piecz. Naklejka z odręcznie wpisanym tytułem na grzbiecie. Ukazało się jako tom 4 „Pism" Mickiewicza (Bibl. Pisarzy Polskich, t. 11) **100.-**

544. MICKIEWICZ Adam – Pan Tadeusz. Wydanie na pamiątkę pięćdziesiątej rocznicy zgonu wieszcza. Łódź [1906]. Tłocznia „Rozwoju". 23 cm, s. 252, tabl. 24. opr. oryg. pł. zdob. z zach. okł. brosz., obcięcie barwione.
Okładka po reperacji (grzbiet nowy), częściowo zatarte herby na przedniej okładce, rozprasowane załamania okładki brosz. i karty tyt., podklejone marginesy ostatniej karty, kilka kart podklejonych w grzbiecie, poza tym stan dobry. Podpis własn. Na okładce brosz. pełen podtytuł poematu oraz nadruk „Z rysunkami St. Masłowskiego". Jubileuszowe wydanie „Pana Tadeusza" w układzie prozatorskim, bez podziału na wersy. Na tablicach c/b ilustracje Stanisława Masłowskiego, w tekście inicjały i winiety tego samego artysty. **240.-**

545. MICKIEWICZ Adam – Monsieur Thadée „Soplica" ou le dernier procès en Lithuanie sui generis récit historique en douze chants. T. 1-2. Paris 1876-1877. Typographie de E. Plon et C-ie. 18,3 cm, s. 307, [2]; [4], 318, [1]. opr. ppł.z epoki. Poëtes Illustres de la Pologne au XIX-e siècle.
Okładki nieco otarte, brak karty przedtyt. w t.1, poza tym stan dobry. Tytuł książki wpisany odręcznie na grzbietach obu tomów. Francuski przekład wierszem „Pana Tadeusza" dokonany przez Karola Przezdzieckiego (pod pseudonimem Charles de Noire-Isle). **160.-**

546. MICKIEWICZ Adam – Pan Tadeusz. Traduction de Paul Cazin. Préfaces de L. Barthou [...], de J. Kaden-Bandrowski [...], de M. Kridl [...]. Paris 1934. Librairie Félix Alcan. 18,7 cm, s. XLIII, [1], 395, [4], portret 1. brosz.
Stan bardzo dobry. Pierwsze wydanie francuskiego tłumaczenia prozą naszego poematu narodowego, przygotowane na setną rocznicę pierwszej edycji paryskiej „Pana Tadeusza". Egz. częściowo nierozcięty.
„Przekład Cazina jest podwójną transpozycją: z polskiego na francuskie i z wiersza na prozę. Tym samym, poemat zmienia się poniekąd w powieść, czyta się też tego 'Tadeusza' jako powieść, poznaje się go, bodaj pierwszy raz w życiu, w logicznym porządku" (T. Boy-Żeleński „Bronzownicy"). **100.-**

547. MICKIEWICZ Adam – Poésies. Choix des plus anciennes traductions, faites par les écrivains français contemporains du poète. Paris 1929. Société Polonaise des Amis du Livre. 22,9 cm, s. 64, [5]. brosz., bibułka ochronna.
Stan dobry. Wydano 526 egz., w tym 100 egz. z numeracją rzymską dla członków PTPK; ten egz. nr LXXV z podpisami prezesa S. P. Koczorowskiego i sekretarza M. Rakowskiego.
Polskie Towarzystwo Przyjaciół Książki w Paryżu po postawieniu w 1928 r. pomnika Mickiewicza w Paryżu wykonanego przez Antoine Bourdelle'a, postanowiło „złożyć u stóp tego pomnika wiązankę romantycznych polsko-francuskich

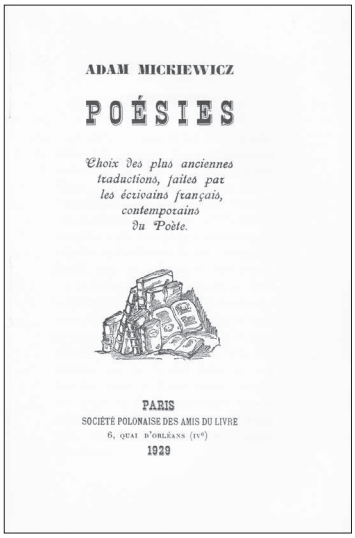
ADAM MICKIEWICZ

POÉSIES

Choix des plus anciennes traductions, faites par les écrivains français, contemporains du Poète.

PARIS
SOCIÉTÉ POLONAISE DES AMIS DU LIVRE
6, QUAI D'ORLÉANS (IVe)
1929

nr 547

kwiatów" w postaci wyboru najstarszych, mało znanych tłumaczeń wierszy Mickiewicza dokonanych przez współczesnych mu poetów francuskich, m.in. tłumaczenie „Ody do młodości" z 1830 r. i „Świtezianki" z 1834 r. Wybór kończy „Trzech Budrysów" z 1869 w tłumaczeniu Prospera Mérimée. Układ typograficzny wzorowany na drukach z I poł. XIX w. **120.-**

548. [MICKIEWICZ Adam]. BIULETYN Miesięczny. Kraków. Bibl. Jagiellońska. 28,7 cm. brosz.
R. 8, nr 12: Jubileuszowy numer Mickiewiczowski. XII 1956. s. 117.
Nieznaczne uszkodzenia grzbietu, odbarwienie marginesów okładki.
Interesujące wydawnictwo przydatne dla zbieraczy mickiewiczianów. Zaw. m.in. artykuł Władysława Berbelickiego o autografach Mickiewicza w zbiorach krakowskich z 5 tabl. reprodukującymi rękopisy Mickiewicza, katalog wystawy jubileuszowej w Bibliotece Jagiellońskiej z opisem 371 wystawionych pozycji, tekst Ludmiły Komorowskiej o proweniencjach pierwodruków poety w Bibl. Jagiellońskiej podający okoliczności pozyskiwania przez bibliotekę pierwszych wydań poety i dane o darczyńcach. Wstęp Stanisława Pigonia. Nakł. 350 egz. **48.-**

549. [MICKIEWICZ Adam]. Katalog wystawy jubileuszowej 1798-1948. Oprac. Aleksander Semkowicz. Warszawa 1948. Muz. Narodowe. 21,8 cm. s. 238. brosz.
Stan dobry.
Imponujące dokonanie Aleksandra Semkowicza - użyteczne dla kolekcjonerów mickiewiczianów. Katalog wystawy zorganizowanej z okazji 150. rocznicy urodzin poety. Katalog wylicza 2.664 obiekty z podaniem właściciela eksponatu. Wśród wystawianych obiektów znalazły się: rysunki, ryciny, podobizny listów i rękopisów, pierwodruki, wydania pośmiertne, przekłady na inne języki w układzie chronologicznym. Na końcu zamieszczona lista Komitetu Honorowego obchodu 150-lecia urodzin pod wysokim protektoratem prezydenta Bolesława Bieruta. Wśród członków Komitetu nazwiska Władysława Broniewskiego, Jarosława Iwaszkiewicza, Juliusza Kleinera, Stanisława Lorentza, Zofii Nałkowskiej, Leopolda Staffa, a także przodownika pracy z Parowozowni Opole i sekretarza Pow. Zarz. Zw. Samopomocy Chłopskiej w Ciechanowie. **48.-**

550. MILOŠ Česlav – Čeda na Evropa. [pol. „Dziecko Europy"]. S sedem risunki ot Jan Lebenštajn, v prevod bna Katja Mitova. Sofija 1991. 20,7 cm, s. [20]. brosz. Serija Unikati.
Stan bardzo dobry. Wiersz Czesława Miłosza w przekładzie na bułgarski, **z ilustracjami Jana Lebensteina**. **Wydano 50 egz.**, ten nr 26. Prezent od tłumaczki, Katii Mitowej. W tekście 5 całostronicowych rysunków Lebensteina i jeden dwustronicowy. Z pewnością **rzadkie!** **48.-**

551. MIŁOSZ Czesław – Il Castigo della Speranza. Milano 1981. All'Insegna del Pesce d'Oro. 16,5 cm, s. 91, [5], tabl. 1. brosz.
Stan bardzo dobry. Egz. nr V. S.
Dwujęzyczne wydanie 20 wierszy Miłosza ze znanej bibliofilskiej oficyny z Mediolanu.
Wybór 20 wierszy Miłosza w przekładzie i ze wstępem wybitnego tłumacza literatury polskiej Pietro Marchesaniego. Zawiera m.in. wiersze: „Campo dei Fiori", „Piosenka o końcu świata", „Biedny chrześcijanin patrzy na Getto", „Który skrzywdziłeś", „Trzy rozmowy o cywilizacji", „Ars poetica". Na końcu notka biograficzna z krótką bibliografią dzieł Miłosza. Wydanie dwujęzyczne: tekst polski i włoski. Publikacja pięknie drukowana na dobrym papierze w bibliofilskiej oficynie Vanni Scheiwillera w Mediolanie. Na tablicy **ładna odbitka drzeworytu Aliny Kalczyńskiej-Scheiwiller** urodzonej w 1936 roku w Mszanie Dolnej wybitnej graficzki i artystki książki. W 2001 ukazał się drukiem katalog współczesnej grafiki Aliny i Vanni Scheiwillerów, a 2004 w Muzeum Narodowe w Krakowie miała miejsce retrospektywna wystawa twórczości Aliny Kalczyńskiej-Scheiwiller. **120.-**

552. NAŁKOWSKA Zofia – Charaktery. Warszawa 1922. Towarzystwo Wydawnicze „Ignis". 16,3 cm, s. 72. opr. ppł. z epoki.
Stan dobry. Na odwrocie strony tytułowej wklejona tzw. „marka ochronna" z numerem egzemplarza i odręcznie wpisanymi inicjałami autorki. Wydano 3.200 egzemplarzy na papierze bezdrzewnym i 6 na papierze czerpanym, ten egz. nr 1123 na papierze bezdrzewnym.
Pierwsze wydanie utworu Nałkowskiej, który był dla autorki szczególnie ważny.

Z. Nałkowska (1884-1954) – wybitna polska powieściopisarka, autorka dramatów i publicystka. Znacząca postać przedwojennego życia literackiego pierwszej połowy XX w., laureatka m. in. Państwowej Nagrody Literackiej i Złotego Wawrzynu Akademickiego Polskiej Akademii Literatury, członkini Polskiej Akademii Literatury i PEN Clubu. Jeszcze przed I wojną światową zainteresowała się psychologią. Pisanie „Charakterów" kontynuowała przez 26 lat do 1948 roku. Ten zbiór krótkich opowiadań o ludzkich losach i postawach wobec losu, napisany prostym językiem, porusza pozornie dość przyziemne problemy. Przy bardziej uważnej lekturze okazuje swoją głębię i dowodzi wielkiej znajomości człowieka i społeczeństwa u autorki. Opisane historie niekiedy zawierają w sobie delikatny portret psychologiczny, niekiedy przedstawiają paradoksalną sytuację, często opatrzone są ironiczną, ostrą puentą demaskującą skomplikowane motywy ludzkich działań i zachowań. **120.-**

553. NIETZSCHE Friedrich – Menschliches, allzumenschliches. Ein Buch für freie Geister. Dem Andenken Voltaire's geweiht zur Gedächtniss-Feier seines Todestages, des 30. Mai 1778. Chemnitz 1878. Verlag von Ernst Schmeitzner. 22 cm, s. [8], 377, [3]. opr. psk. z epoki.
Otarcia oprawy, niewielkie zaplamienia wewnątrz. Piecz. księgarni w Lipsku.
Pierwsze wydanie pierwszej części jednej z najważniejszych prac filozoficznych Fryderyka Nietzschego. Rzadkie!
F. Nietzsche (1844-1900) – wybitny filozof niemiecki, filolog klasyczny, pisarz i poeta, radykalny krytyk chrześcijaństwa i kultury zachodniej, propagator powrotu do klasycznej kultury antycznej. „Ludzkie, arcyludzkie. Książka dla wolnych duchów" to ważna pozycja w twórczości filozofa. Jest pierwszym dziełem, w którym Nietzsche wypróbował formę aforyzmu. Wszystkie jego książki napisane po 1878 roku mają postać zbioru luźnych, choć pogrupowanych tematycznie, krótkich tekstów. Książka napisana została w okresie zerwania Nietzschego z Wagnerem. W książce Nietzsche przeprowadza krytykę teorii poznania, języka i chrześcijaństwa. Ocenia się, że pierwsze wydanie wydrukowane było w 1.000 egzemplarzy, z których sprzedało się jedynie ok. 120.
Praca pomyślana była początkowo jako dzieło samodzielne, jednak autor z czasem kontynuował rozpoczęte tu przemyślenia w „Vermischte Meinungen und Sprüche" (1879), by zakończyć je w części trzeciej „Der Wanderer und sein Schatten" (1880). **330.-**

MENSCHLICHES,
ALLZUMENSCHLICHES.
EIN BUCH FÜR FREIE GEISTER.
Dem Andenken Voltaire's
geweiht
zur Gedächtniss-Feier seines Todestages,
des 30. Mai 1778.
Von
Friedrich Nietzsche.
CHEMNITZ 1878.
Verlag von Ernst Schmeitzner.

nr 553

Cyprian Kamil Norwid

554. FALKOWSKI Zygmunt – Cyprjan Norwid. Portret ogólny. Słowo wstępne Stanisława Pigonia. Warszawa 1933. Nakł. Gebethnera i Wolffa. 19,1 cm, s. 254 [jest mylnie 524]. brosz.
Niewielkie załamania narożnika przedniej okładki, stan dobry. Egzemplarz częściowo nierozcięty.
„Książka [...] przynosi próbę popularnego ujęcia wizerunku Norwida, przedstawienia całości jego życia, a zwłaszcza planu twórczości literackiej. Nie jest to studjum krytyczne, ile raczej opowieść biograficzna [...] jest to pierwsza, w pięćdziesięciolecie śmierci podjęta próba przybliżenia poety szerokiej rzeszy czytelników" (ze wstępu S. Pigonia). **60.-**

555. FILIP Tadeusz – Cypriana Norwida Fortepian Szopena ze stanowiska twórczości poety odczytany. Wydanie krytyczne poematu opatrzone wstępem, przypisami i próbą analizy rytmu. Kraków 1949. Wydawnictwo M. Kot. 21,5 cm, s. 282, [2]. opr. psk. z epoki z zach. okł. brosz., górne obcięcie barwione. Literatura, Sztuka, Krtytka – Biblioteka Naukowa, nr 14.

Stan bardzo dobry. **Odręczna dedykacja autora** (z dopiskiem: „oprawa jest mistrza Żmudy z Krakowa").
19 IX 1863 roku miał miejsce nieudany zamach na generała gubernatora Warszawy hr. Berga. Zamachowiec strzelał z pałacu Zamoyskich przy Krakowskim Przedmieściu. W odwecie żołnierze rosyjscy podpalili pałac i strącili na ulicę fortepian Chopina z mieszkania siostry pianisty, która mieszkała w pałacu. Fakt ten wywołał reakcję i refleksję Norwida nad całą twórczością kompozytora. Refleksji tej nadał artysta formę poematu. **Uważany za jeden z najwybitniejszych utworów Norwida „Fortepian Szopena" przedstawia wielkie trudności interpretacyjne. Autor książki w niezwykle erudycyjnym tekście stara się wyjaśnić wszelkie wątpliwości odnośnie zamysłu poety. W tym wydaniu po raz pierwszy wydrukowano razem i porównano teksty autografu i pierwodruku poematu.** Publikacja z okazji setnej rocznicy śmierci Chopina. **100.-**

556. NORWID Cyprian – Poezye. Lipsk 1863. F. A. Brockhaus. 18,3 cm, s. VI, 292. opr. oryg. pł. tłocz.
Na karcie przedtytułowej nieczytelny, odbity częściowo tekst pisany atramentem, poza tym stan dobry. Piecz.
Pierwsze zbiorowe wydanie wierszy Norwida. 160.-

NORWID Cyprian – Pisma zebrane. Wyd. Zenon Przesmycki. Warszawa-Kraków. Nakład J. Mortkowicza. 18,5 cm.
Stan dobry i bardzo dobry. Tomy pomnikowego wydania pism Norwida dokonanego przez Zenona Przesmyckiego-Miriama. Na tablicach reprodukcje rysunków i rękopisów Norwida. Karty tyt. i zdobniki proj. Adama Półtawskiego. Piecz. T. M. Filipa z Wadowic.

557. T. A: Pisma wierszem, dział 1. 1911. s. [2], XVI, 491, tabl. 18. opr. oryg. pł. zdob. z zach. okł. brosz., górne obcięcie złoc.
Wydano 1.725 egz., ten nr 1.210. **100.-**

558. T. A: [Pisma wierszem], dział 2. 1912. s. 493-1110, [2], tabl. 10. opr. oryg. pł. zdob. z zach. okł. brosz., górne obcięcie złoc.
100.-

559. T. C: Pisma dramatyczne, dział 1. 1911 [właśc. 1912]. s. III, [5], 468, VI, tabl. 15. opr. oryg. pł. zdob. z zach. okł. brosz., górne obcięcie złoc.
Wydano 1.725 egz., ten nr 1.378. **100.-**

560. T. E: Pisma prozą, dział 1: Legendy i nowele. 1911. s. III, [5], 330, tabl. 14. opr. oryg. pł. zdob. z zach. okł. brosz.
Wydano 1.725 egz., ten nr 1.293. **100.-**

561. T. F: Pisma prozą, dział 2: O sztuce i literaturze. 1911. s. VIII, V, [1], 496, V, tabl. 29. opr. oryg. pł. z zach. okł. brosz.
Wydano 1.725 egz., ten nr 437. **100.-**

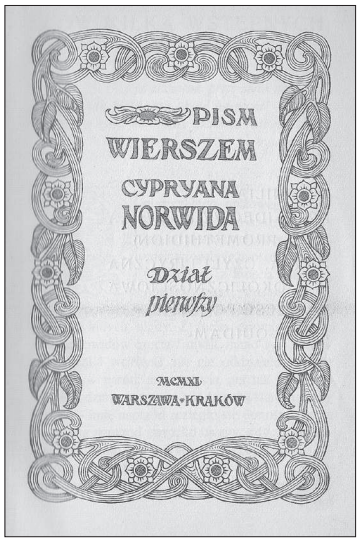

nr 557

562. NORWID Cypryan – Listy. Cz. 1: (1-401). Warszawa 1937. Wydanie i nakład Z. Przesmyckiego. 18 cm, s. XIV, [2], 545, [2]. opr. oryg. pł. złoc. z zach. okł. brosz. Wszystkie pisma ... po dziś w całości lub fragmentach odszukane, t. 8.
Stan bardzo dobry. Nieliczne zapiski ołówkiem. Piecz. Odbito antykwą Półtawskiego w Doświadczalnej Pracowni Graficznej Salezjańskiej Szkoły Rzemiosł. **60.-**

563. NORWID Cypriam Kamil – Sześć wierszy. Słowo wstępne: Stefan Treugutt. Ilustracje: Irena Snarska [...], Teresa Chelicka [...], Zenon Januszewski [...], Irena Sadkowska [...], Ewa Walawska [...], Waldemar Andrzejowski. Warszawa 1983. Doświadczalna Oficyna Graficzna Pracowni Sztuk Plastycznych. 32,7 cm, s. [16]. brosz., obw., kartonowy futerał.

Stan bardzo dobry.
Artystyczne, bibliofilskie wydanie tekstów Norwida w nakładzie 300 egz. Prezentowany egzemplarz nosi nr 92. W kolofonie podpisy autorów opracowania graficznego Leona Urbańskiego i Zenona Januszewskiego. Po wstępie podpis Stefana Treugutta. Cztery spośród sześciu ilustracji sygnowane ołówkiem przez artystów. Zaw. wiersze: „Moja piosnka", „Święty spokój", „Daj mi wstążkę", „Pielgrzym", „Ironia", „Fatum". **120.-**

564. NORWID Cyprian – (Wędrowny sztukmistrz...) „a Dorio ad Phrygium". Emil na Gozdawiu. Trzy fragmenty epickie ... – z odnalezionych rękopisów poety – roku 1915 do druku podane. Warszawa 1915. Wydanie i nakład Z. Przesmyckiego. 23,9 cm, s. [4], 56, [2]. opr. późniejsza pł. z zach. okł. brosz.
Okładki lekko zakurzone, wewnątrz stan bardzo dobry. Egz. nieobcięty.
Starannie wydane pierwodruki trzech utworów Norwida. Odbito 105 egz., ten nr 100 na papierze mirkowskim, **z odręcznymi inicjałami Z. Przesmyckiego.** Układ typograficzny opracował A. Półtawski i Z. Przesmycki. Dołączono wyimek z „Zeszytów Naukowych UMK" z pracą J. M. Kasjana „Uwagi o A Dorio ad Phygium Cypriana Norwida" **120.-**

565. NORWID Cypryan - Poezye wybrane z całej odszukanej po dziś puścizny poety. Ułożył i przypisami opatrzył Miriam [= Zenon Przesmycki]. Warszawa 1933. Wyd. J. Mortkowicza. 20 cm, s. VI, [2], 646, tabl. 4. opr. oryg. pł. złoc. z zach. okł. brosz.
Stan dobry. Piecz. Na odwrocie strony tytułowej odręczny inicjał ochronny Z. Przesmyckiego. Na tablicach dwa portrety poety oraz podobizny jego rękopisów. **64.-**

566. NORWID Cypryan – Reszta wierszy odszukanych po dziś a dotąd niedrukowanych. Zebrał i wydał Zenon Przesmycki (Miriam). Warszawa 1933. Fundusz wydawniczy Leopolda Wellisza. 19,7 cm, s. VIII, 155, [1]. opr. pł. z epoki z zach. okł. brosz.
Stan dobry. Druk antykwą Półtawskiego w Zakładach Wydawniczych M. Arcta. Na grzbiecie złoc. tytuł „Inedita". **48.-**

567. NORWID CYPRIAN – Vade-mecum. Podobizna autografu. Z przedmową Wacława Borowego. Warszawa 1947. Nakł. Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. 29,5 cm, s. XXIII, [1], 127, [1], opr. ppł. z epoki z zach. okł. brosz.
Stan dobry. Na przedniej okładce ręcznie wykonana naklejka tytułowa. Piecz.
Z erudycyjną przedmową Wacława Borowego. Nakład 3.000 egzemplarzy. **64.-**

568. OBERTYŃSKA Beata – Głóg przydrożny. Medyka 1931. Nakł. Biblioteki Medyckiej. 17,7 cm, s. 85, [3]. opr. ppł. z epoki z zach. okł. brosz. Bibl. Medycka, opus 9.
Stan dobry. Obca dedykacja na karcie przedtytułowej. Okładka broszurowa proj. Marii Józefowiczówny.
B. Obertyńska (1898-1980) – poetka i pisarka, córka głośnej młodopolskiej poetki, Maryli Wolskiej. Związana ze „Skamandrem" i środowiskiem artystycznym Medyki, w czasie II wojny aresztowana przez NKWD, zwolniona przebyła szlak bojowy armii Andersa, po wojnie pozostała na emigracji w Londynie. Konkretna, dokładna i precyzyjna w słowach liryka pejzażu Obertyńskiej jest równocześnie nastrojowa, metaforyczna i pełna nostalgii. Ten przedwojenny tomik poezji to wyraz odczuwania niezwykłego związku z naturą, szczególnej wrażliwości na świat przyrody. W jej poezji drzewa, kwiaty, krzewy zdolne są do współodczuwania, mają duszę, własny charakter, świat człowieka i świat przyrody wzajemnie się przenikają: „Na ciernie wbił mi się świat, jak dal po bokach dróg, gdy w nią zielone kolce przydrożny wepnie głóg". **64.-**

569. PALOWSKI Franciszek – Moje odkrywanie Ameryki. Kraków 2003. Fundacja Monumentis Patriae. 21,5 cm, s. 203, [5]. brosz.
Stan bardzo dobry. **Odręczna dedykacja autora.** Dołączone wycinki prasowe.

F. Palowski (1942-2006) – dziennikarz, doktor polonistyki, odwiedzał Stany Zjednoczone kilkanaście razy. W tej książce pełnej odniesień historycznych, osobistych obserwacji i refleksji opisuje swoją wielką podróż po Ameryce. **40.-**

570. PALOWSKI Franciszek – Wszystkie strony świata są moje. Kraków 1998. Fundacja Monumentis Patriae. 24,2 cm, s. 170, [2]. brosz.
Stan bardzo dobry. **Odręczna dedykacja autora.** Wydano 500 egz., z czego pierwszych 50 niesprzedażnych, na papierze conqueror; ten egz. nr 10.
Franciszek Palowski poświęcił postaci Aleksandra Janty-Połczyńskiego (1908-1974) dziennikarza, poety i antykwariusza, kilka książek. Tytuł nawiązuje do wiersza Janty. Książka opisuje m.in. wiele nieznanych faktów dotyczących antykwarycznej działalności małżeństwa Aleksandra i Walentyny Jantów opartych na udostępnionych autorowi przez Walentynę Jantową dokumentach. Tom ilustrowany barwnymi reprodukcjami obrazów Stanisława Batrucha i portretem Aleksandra Janty namalowanym przez Stanisława Szukalskiego. Dołączona duża barwna pocztówka przedstawiająca arras „Scabellum Pedum Tuorum" z 1560 r. sfotografowany w Kanadzie przez słynnego fotografa Yousufa Karscha. **46.-**

571. PARVI Zenon – Knajpa. Dramat w trzech aktach z epilogiem prozą oryginalnie napisany. Z przedmową Gabryeli Zapolskiej. Z portretem autora podług rysunku pastelowego Stanisława Wyspiańskiego. Kraków 1903. Nakładem Księgarni D. E. Friedleina. 23 cm, s. [4], V, [3], 84, tabl. 1. brosz.
Stan bardzo dobry. Na karcie przedtyt. nieczytelny podpis własn. i notatka „od autora".
Z. Parvi (1868-1910) – dziennikarz, dramaturg, cioteczny brat Stanisława Wyspiańskiego i jego rówieśnik. Całe życie był pod silnym wpływem Wyspiańskiego, często pisywał o twórczości wielkiego kuzyna, po śmierci Wyspiańskiego jako pierwszy opublikował o nim wspomnienie. Sam Parvi, oprócz publikowania w pismach krakowskich i warszawskich, uprawiał twórczość dramatyczną. „Knajpa" stanowi wielkie oskarżenie alkoholizmu i uważana jest za najlepszą sztukę Parviego. Była często wystawiana. **Stanisław Wyspiański, oprócz dostarczenia portretu autora, pomógł w opracowaniu graficznym całości.** Zapolska napisała wstęp pełen emocji i potępienia knajpianego trybu życia. Pierwsze wydanie. **60.-**

572. PASEK Jan Chryzostom – Pamiętniki ... z czasów panowania Jana Kazimierza, Michała Korybuta i Jana III. Wydane z rękopismu przez Edwarda Raczyńskiego. Edycya trzecia. Poznań1840. Nakładem J. J. Heinego. 20 cm, s. 279, obca mapa rozkł. 1. opr. późn. pł.
Maliszewski 358. Stan dobry. Piecz. Na przedniej wyklejce przyklejony wsp. znaczek pocztowy, **na końcu oprawiona oryginalna XVIII-w. mapa Polski**: „T'Koninkryk Polen Gelegen na de Stelling vanden H-r d'Isle [...]". w miedziorycie kolorowanym liniowo form. 17,3x23,4 cm.
J. C. Pasek (1636-1701) – uczestnik wypraw wojennych Czarnieckiego, żołnierz szukający nie tyle sławy, co zarobku na wojnie, później ziemianin, pieniacz (18 razy stawał przed sadem), uczestnik wielu burd i sporów, skazany na banicję. Spisywane pod koniec życia „Pamiętniki" są w mniejszym stopniu źródłem historycznym (autora zbyt ponosi wybujała fantazja), co świadectwem świadomości ówczesnej szlachty, wzorcem barokowej polszczyzny, zawierają też cenne literacko malownicze gawędy oparte na żołnierskich przygodach autora. Sam Pasek o swoim dziele mówił, że to nie kronika, ale tylko „dukt życia mego", głównym bohaterem uczynił siebie samego, własne perypetie, zasługi powiększając, ciemniejsze strony swego życiorysu ukrywając. Pamiętniki przeleżały w rękopisie aż do XIX w. Po raz pierwszy ukazały się w 1836 roku i od razu stały się sensacją dla badaczy tej epoki, zainteresował się nimi Słowacki (echa tego odnaleźć można w „Mazepie") i Mickiewicz (w „Prelekcjach paryskich"), były też cennym źródłem dla Sienkiewicza w okresie pisania „Trylogii". **240.-**

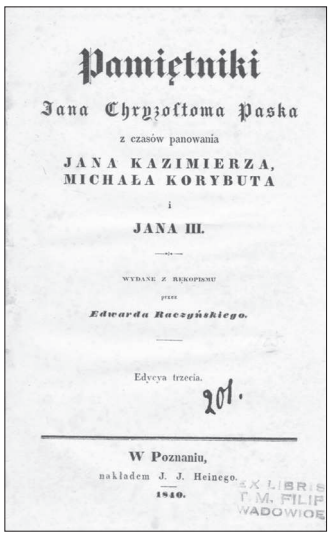
Pamiętniki
Jana Chryzostoma Paska
z czasów panowania
JANA KAZIMIERZA,
MICHAŁA KORYBUTA
i
JANA III.
WYDANE Z RĘKOPISMU
przez
Edwarda Raczyńskiego.
Edycya trzecia.
W Poznaniu,
nakładem J. J. Heinego.
1840.
EX LIBRIS
F. M. FILIP
WADOWICE

nr 572

573. PASEK Jan Chryzostom – Pamiętniki ... z Gosławic ... z czasów panowania Jana Kazimierza, Michała Korybuta i Jana III 1656-1688. Przejrzał i wstępem, i spisem rzeczy opatrzył Zygmunt Węclewski. Poznań 1926. Wielkopolska Księgarnia Nakładowa Karola Rzepeckiego. 35,7 cm, s. 245, [15], tabl. 17. opr. oryg. pł. zdob.
Narożniki oprawy lekko otarte, stan bardzo dobry. Dwie dawne naklejki: „Poradnik Gospodarski, Poznań [...]" i „S. A. Krzyżanowski, Ksiegarnia i Skład Nut, Kraków". Egz. z księgozbioru Grzegorza Niecia z Krakowa (piecz. na ostatniej stronie). Liczne ilustracje w tekście i na tablicach.
Najładniejsze wydanie pamiętników Jana Chryzostoma Paska z dekoracyjnym licem płóciennej oprawy, starannie drukowane na dobrym papierze, tekst w dwóch kolumnach w barwnej ramce. Wstęp Z. Węclewskiego (1824-1887), profesora filologii klasycznej, rektora Uniwersytetu Lwowskiego, członka PAU i tłumacza, pochodzący z 11. wydania pamiętników w 1877 prezentuje Paska i historie wydań jego pamiętników. W tekście i na osobnych tablicach reprodukcje cenionych sztychów Jana Nepomucyna Lewickiego (1795-1871) wykonanych w latach 1850-53. Na końcu „Spis osób, miejscowości i główniejszych wypadków". **320.-**

574. PASEK Jean-Chrysostome – Les Memoires de ..., gentilhomme polonais (1656-1688). Traduits et commentés par Paul Cazin. Paris [1922]. Les Belles-Lettres. 20,7 cm, s. 350, [4]. opr. pł. z epoki z zach. okł. brosz.
Stan dobry. Egz. częściowo nierozcięty.
Na karcie tyt. napisana czarnym atramentem **piękna dedykacja tłumacza w języku francuskim dla Franciszka Prus Biesiadeckiego** (w polskim tłumaczeniu: „Franciszkowi Prus Biesiadeckiemu w hołdzie wdzięczności i podziwu za jego dzieło bibliofila oferuje tego ichmościa Paska ubranego po francusku Paul Cazin, Lwów marzec 1932"). Oprócz złoconego na przedniej okładce inicjału F. B. zwieńczonego herbem Biesiadeckich Prus, egzemplarz z wklejonym exlibrisem (lekko zaplamionym) Franciszka Biesiadeckiego. Paul Cazin, tłumacz „Pana Tadeusza", starannie i z talentem „ubrał po francusku" tego najbardziej sarmackiego z Sarmatów. **240.-**

575. PAWLIKOWSKA Marja – Cisza leśna. Warszawa 1928. Nakładem Księgarni F. Hoesicka. 18 cm, s. 37, [2]. brosz.
Niewielkie zaplamienia, stan dobry. Piąty tom wierszy poetki powstały w drugim okresie twórczości, w którym coraz bardziej fascynuje się zjawiskami przemijania, śmierci, starzenia się. **Wyd. I.**
Maria z domu Kossak, 1v. Bzowska, 2v.**Pawlikowska**, 3v. **Jasnorzewska** (1891-1945) – córka Wojciecha Kossaka i wnuczka Juliusza, poetka, mistrzyni miniatury lirycznej o kunsztownej formie i kunsztownej precyzji języka. Wiersze o miłości, pożądaniu, szczęściu, tęsknocie pisane bez patetycznych tonów, w sposób naturalny i bezpośredni, śmiały, ale delikatny. Pierwsze wydanie pierwszego tomu poezji autorki, który (obok późniejszych „Pocałunków") przyniósł jej miano „największej polskiej poetki miłości" (J. Przyboś). **120.-**

576. PAWLIKOWSKA Marja – Dancing. Karnet balowy ... Warszawa 1927. Nakł. F. Hoesicka. 16,3 cm, s. 41, [3]. brosz.
Niewielkie naddarcia i otarcia okładek. Blok przewiązany barwnym sznurem. **Pierwsze wydanie** tomu poezji. Zgromadzone tu wiersze „dzieją się" rzeczywiście na dancingu, słowa płyną w jazzowym rytmie, muzyka jest słowem słowo jest muzyką, a tych muzycznych słowach głębsze treści filozoficzne (echa Schopenhauera i Nietschego) i coraz częściej pojawiające się motywy przemijania, starzenia się i śmierci. **120.-**

577. PAWLIKOWSKA Marja z Kossaków – Różowa magja. Poezje. Lwów 1924. Nakł. Księgarni H. Altenberga. 22 cm, s. 46. opr. pł. z epoki z zach. okł. brosz.
Okładki broszurowe dublowane, podklejony niewielki ubytek przedniej okł. brosz., tylna okł. brosz. wyraźnie zaplamiona, niewielkie załamania ostatnich kart. Na przedniej okł. złocona tytulatura. Wydano 525 egz., ten nr 371. **Wyd. I.**
Tom wierszy ilustrowany barwnymi rysunkami autorki. **160.-**

Perska poezja

578. [CHAJJAM Omar]. KOWALSKI Tadeusz – Omar Chajjam. Kraków 1934. Druk. „Czasu". 22,5 cm, s. 63. opr. ppł. z epoki. Odbitka z „Przeglądu Współczesnego".
Stan dobry. Piecz. własn.
Omar Chajjam, pisany w innych językach Omar Khayam, (1048-1131) – perski poeta, astronom, filozof, lekarz i matematyk. Zasłynął jako **twórca czterowierszy pełnych refleksji nad ludzkim losem i przemijaniem świata**. Autor omawia kult Omara Chajjama na Zachodzie, wydania dzieł poety w różnych krajach i w Polsce (wspomina słynne wydanie Sangorskiego z oprawą wysadzaną drogimi kamieniami, wycenione na 1.000 funtów, które poszło na dno w katastrofie Titanica i wydanie miniaturowe, uznane za najmniejszą książkę świata). Dalej omawia tło historyczne, życie i dzieła Omara, sądy współczesnych i potomnych, zagadnienie autentyczności czterowierszy poety, filozofię Omara, wersyfikację i na koniec przeprowadza **obszerną analizę różnych tłumaczeń z licznymi przykładami.**
Egzemplarz z księgozbioru Franciszka Machalskiego z Tarnopola – orientalisty, żołnierza armii Andresa, profesora UJ (piecz.: „dr Franciszek Machalski Tarnopol, ul Sokoła 5").
T. Kowalski (1889-1948) – jeden z najwszechstronniejszych polskich orientalistów, turkolog, arabista, iranista, profesor UJ, więzień Sachsenhausen, członek PAU. **48.-**

579. CHAJJAM Omar – Wybrane czterowiersze ... Przełożył z oryginału perskiego Andrzej Gawroński. Lwów 1933. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich. 21,7 cm, s. 124, [1]. opr. ppł. z epoki z zach. okł. brosz.
Niewielkie otarcia okładki, niewielkie zaplamienia. Zapiski ołówkiem.
Kongenialne tłumaczenie słynnych Rubajat Omara Chajjama powstałe w dramatycznych okolicznościach.
Andrzej Gawroński zmagał się ze śmiertelną chorobą gdy rozpoczął tłumaczenie wybranych czterowierszy Omara Chajjama. Jego przekłady wynikały z najgłębszego przeżycia. Zagadnienia przemijania i kruchości życia ludzkiego odpowiadały w najwyższym stopniu jego stanowi duchowemu, a do tego dochodził jego talent poetycki i wiedza filologiczna. W efekcie powstały jedne z najlepszych przekładów Chajjama w literaturze światowej. Tadeusz Kowalski pisze: „Przy całej swobodzie i naturalności wyrażenia przekłady Gawrońskiego są tak filologicznie ścisłe, że większej zgodności z oryginałem trudno sobie w przekładzie poetyckim wyobrazić".

„Jak woda mija w rzece, a wiatr na równinie,
W twoim i moim życiu znów dzień minął ninie…
Póki mi trwać na ziemi, o dwa dni nie stoję:
O dzień, który nie nadszedł, o dzień, który minie". **64.-**

580. HAFIZ – Gazele wybrane. Z oryginału perskiego przełożył, przypisami opatrzył oraz rozprawą o twórczości Hafiza poprzedził Ananiasz Zajączkowski. Warszawa 1957. PWN. 20 cm, s. 265, [1], tabl. 15. opr. oryg. kart.
Niewielkie otarcia okładek, wewnątrz stan dobry. Nieliczne zapiski ołówkiem.
Erudycyjny wstęp o objętości 93 stron zawiera informacje o życiu Hafiza, stosunkach politycznych i społecznych w Persji i w Szyrazie za życia poety, analizę jego twórczości, percepcję w Europie i w Polsce. Autor cytuje zdanie francuskiego iranisty H. Masse, który określił próby przełożenia Hafiza jako pragnienie „zamknięcia poświaty księżyca w szklanym naczyniu". Na końcu wklejona bardzo krytyczna w odniesieniu do przekładów recenzja Roberta Stillera z „Expresu Wieczornego". **54.-**

581. HAFIZ – Les poêmes érotiques ou Ghazels de Chems Ed Dîn Mohammed Hâfiz en calque rythmique et avec rime a la persane, accompagnés d'une introduction et de notes d'après le commentaire du Soudî, par Arthur Guy, consul général de France, membre d'honneur de l'Académie Arabe de Damas, membre de la Société asiatique. T. 1. Paris 1927. Librairie Orientalist Paul Geuthner. 19,5 cm, s. XXXVIII, 278. opr. pł. z epoki, z zach. okł. brosz., obcięcie barwione.

Niewielkie zabrudzenia okładek, ślady załamania okładek brosz., stan dobry. Nieliczne notatki ołówkiem. Podpis własn., piecz. Oprawa w kolorze czerwonym, na grzbiecie złoc. nazwisko autora, ozdobne wyklejki z deseniem w róże. **80.-**

582. SADI – Gulistan to jest ogród różany Sa'dego z Szyrazu. Z oryginału perskiego przełożył W. z Bibersteina Kazimirski. Paryż 1876. Nakładem Biblioteki Kórnickiej. 23,8 cm, s. XLVII, [1], 344, tabl. 1. opr. nieco późniejsza pł. zdob. z zach. okł. brosz., obcięcie barwione.
Płotno na obu okładkach nieznacznie pomarszczone, podklejone naddarcie okł. brosz., niewielkie zaplamienia; stan dobry. Na tablicy rytowany widok grobu Sadiego. Do książki dołączony luzem staloryt z widokiem Szirazu i współczesna pocztówka ze zdjęciem grobu Sadiego. Atrakcyjna oprawa introligatorska z małą różą tłoczoną na okładzinach i grzbiecie (na tylnej okł. ślepy tłok), obie wyklejki z barwnego papieru z deseniem różanym, tytuł złoc. na szyldziku.
Ładnie oprawiony egzemplarz polskiego tłumaczenia arcydzieła literatury perskiej.
Sadi lub Saadi (1213-1295) – jeden z najwybitniejszych poetów perskich okresu średniowiecza, żył głównie w Szirazie. Jego poezję cechuje głębokość myśli i doskonałość formy**. „Gulistan" („Ogród różany") napisany w r. 1258 to jeden z dwóch głównych utworów Sadiego.** Gulistan jest w większości napisany prozą, zawiera krótkie opowiadania i anegdoty, przeplatane krótkimi wierszami zawierającymi aforyzmy, porady i żartobliwe refleksje. **Sadi demonstruje głęboką świadomość absurdalności ludzkiej egzystencji**, pisze o jedności rodzaju ludzkiego: z Gulistanu pochodzą sentencje: „Ludzie tego świata są członkami jednego świata, o jednej duszy. Jeśli jeden członek jest uciskany, wszyscy cierpią męki", „Strzeżcie się westchnienia zranionego serca. Powiew z serc uciskanych może zmienić bieg świata". Tom zawiera obszerny wstęp tłumacza oraz rozdział o życiu i twórczości poety. Albert Kazimirski de Biberstein (1808-1887) – orientalista, powstaniec listopadowy, tłumacz Koranu na francuski. Był współpracownikiem księcia Adama Czartoryskiego, wzbogacał orientalistyczne zbiory Biblioteki i Muzeum Czartoryskich. **180.-**

583. [SADI] – Perska księga na język polski przełożona od Jmci Pana Samuela Otwinowskiego Sekretarza J. Kr. Mci nazwana Giulistan to jest Ogród Różany. Z dawnego rękopismu wydał Dr. I. Janicki. Warszawa 1879. Nakładem Świdzińskich. 29 cm, s. [6], XVIII, 285. opr. późniejsza ppł. Bibl. Ordynacyi Krasińskich, Muzeum Konstantego Świdzińskiego, t. 4.
Stan bardzo dobry. Na grzbiecie złoc. tytulatura. Ekslibris i złoc. monogram na grzbiecie W. Zajączkowskiego.
Arcydzieło perskiej literatury w pięknej siedemnastowiecznej polszczyźnie.
Pierwszego europejskiego tłumaczenia „Gulistanu czyli Ogrodu Różanego" Saadiego z Szyrazu (patrz poprzednia pozycja), arcydzieła perskiej literatury, dokonał Polak – Samuel Otwinowski około roku 1620. Dysponował prawdopodobnie tekstem tureckim. Otwinowski (ok.1575-ok.1650) – sekretarz królewski, był tłumaczem hetmana Żółkiewskiego i kancelarii królewskiej. Wysłany do Stambułu „dla wprawy w językach pogańskich" opanował język turecki a zapewne w mniejszym zakresie także arabski i perski. Od 1640 przebywał na dworze Lubomirskich w Wiśniczu. Przekład Otwinowskiego ceniony jest wyżej od dziewiętnastowiecznego przekładu Kazimirskiego ze względu na swoje walory literackie, jędrną polszczyznę i wielki polot poetycki. Rymowane przestrogi i mądrości z trzynastowiecznej Persji ładnie brzmią w siedemnastowiecznej polszczyźnie: „Bywa to, że ten człowiek, co siła rozumie, W małej rzeczy drugiemu rady dać nie umie, A bywa też, że chłopiec, który ledwie chodzi, Jak najzacniejszy strzelec z łuku cel ugodzi". Rękopis tłumaczenia odkrył J. I. Kraszewski dopiero w roku 1843, a pierwsze wydanie ukazało się w ramach cennej serii „Muzeum Konstantego Świdzińskiego" Biblioteki Ordynacji Krasińskich w 1879 r. Autorem wstępu i opracowania edytorskiego był wykładowca fizyki z UJ a następnie długoletni kustosz i bibliotekarz Biblioteki Ordynacji Krasińskich Ignacy Janicki. Na

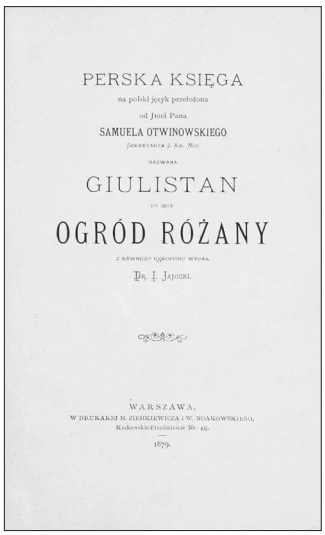
PERSKA KSIĘGA
na polski język przełożona
od Jmci Pana
SAMUELA OTWINOWSKIEGO
GIULISTAN
OGRÓD RÓŻANY
Dr. I. Janicki.
WARSZAWA,
1879.

nr 583

końcu tomu zamieścił „Spis archaizmów i wyrazów polskich, mało używanych" oraz „Objaśnienia do nazwisk i wyrazów wschodniego pochodzenia". Egzemplarz z inicjałami na grzbiecie oprawy i ekslibrisem Włodzimierza Zajączkowskiego (1914-1982) polskiego turkologa narodowości karaimskiej, profesora UJ. **180.-**

584. [SZYRAZ - widoki]. Gesicht van ,t Lant Zji-Raes. Gesicht Buiten Zji-Raes. Gesicht Buiten Zji-Raes. Trzy akwaforty form. 13,4x38,2, 13,6x19,1, 13,6x19,1 na wspólnym arkuszu arkuszu 39,4x45,1 cm.

nr 584

Trzy widoki miasta Szyrazu – miasta poetów Sadiego i Hafiza. Przestawiają widok ogólny miasta na tle gór i dwa widoki dojazdu do miasta i jego bram. Oprócz pejzażu widać liczne postaci podróżnych i wielbłądów. Rycina pochodzi z wydanego w Amsterdamie w 1711 r. opisu podróży Cornelisa de Bruyn (1652-1727) do Persji i Indii przez Moskwę. Ładna, mocna odbitka!
„Piękny jest Szyraz - miasto niezrównane! O, Boże! Chroń go od kolei losu!" – napisał Hafiz. **240.**

585. PIGOŃ Stanisław – Wśród twórców. Studia i szkice z dziejów literatury i oświaty. Kraków 1947. Wydawnictwo M.Kot. 21,8 cm, s. 380, [3]. opr. oryg. pperg. złoc., kart. futerał, górne obcięcie złoc.
Grzbiet lekko zakurzony, stan bardzo dobry; niewielkie naddarcie futerału. Na grzbiecie złoc. nazwisko autora, tytuł, nazwa wydawnictwa, okleiny marmoryzowane. **Wydano 25 egz. specjalnych, na papierze bezdrzewnym, ten nr 19.**
Jeden z 25 luksusowych egzemplarzy zbioru prac wybitnego polonisty, poświęconych głównie twórczości Mickiewicza.
Dwa lata po wojnie prywatne wydawnictwo krakowskie było w stanie zaoferować swoim klientom oprócz skromnego, masowego nakładu także niewielką ilość pięknie wydrukowanych i specjalnie oprawionych egzemplarzy. Drukowana dedykacja: „Ś.p. Ignacemu Chrzanowskiemu, Stefanowi Kołaczkowskiemu, zamordowanym 1940 r. za służbę Narodowi i Nauce, poświęcam". Tom gromadzi prace z różnych okresów działalności Pigonia. Większość prac dotyczy dzieł Mickiewicza i ich recepcji, m.in.: „Szekspir w Sonetach Krymskich", „Słowacki pod pierwszym urokiem 'Pana Tadeusza'", „Czas akcji w 'Panu Tadeuszu'", „Sprawa o autorstwo 'Karylli'", „Zakonspirowany krytyk Mickiewicza i Krasińskiego". Inne prace dotyczą Towiańskiego, Trentowskiego, Fredry, Goszczyńskiego, Wyspiańskiego i Karola Huberta Rostworowskiego. **120.-**

586. PLATON – Fajdros. Przełożył, wstępem, objaśnieniami i ilustracjami opatrzył Władysław Witwicki. Wyd. II. Lwów-Warszawa 1922. Książnica Polska. 21 cm, s. [4], 191. opr. z epoki ppł. z szyldzikiem, z zach. okł. brosz.
Stan dobry. Podpis i ekslibris Jakuba Geszwinda.
Dialog ten pozornie dotyczy miłości, ale w gruncie rzeczy koncentruje się przede wszystkim na sztuce przemawiania i wskazówkach jak doskonalić się w retoryce. Jest w tym aspekcie polemiką Sokratesa z sofistami i dowodzi przewagi mowy nad pismem. Prócz tego dotyczy tak różnych spraw jak reinkarnacja i miłość erotyczna.
W. Witwicki (1878-1948) – ojciec polskiej psychologii, filozof i historyk filozofii, teoretyk sztuki i artysta. Przetłumaczył niemal wszystkie dzieła Platona, opatrzył je komentarzami i zilustrował. Obja-

śnianiem dzieł Platona zajmował się do końca życia. Przekłady Witwickiego, głęboko zakorzenione w polskiej kulturze „uznaje się za doskonałe pod względem psychologicznego realizmu, plastyczności, przystępności, obrazowości i konkretności" (Wikipedia).
J. Geszwind (1884-1936) – pedagog, organizator szkolnictwa, dziennikarz, krytyk teatralny. Brał udział w obronie Lwowa. Był redaktorem kilku lwowskich gazet. Zbierał fundusze na gimnazjum polskie w Gdańsku. **64.-**

587. PLATON – Fedon. Przełożył, wstępem, objaśnieniami i ilustracjami opatrzył Władysław Witwicki. Lwów-Warszawa 1925. Książnica-Atlas. 21 cm, s. [4], 189, [2]. opr. psk. złoc. z epoki.
Niewielkie otarcia grzbietu, stan dobry. Grzbiet zielony z czerwonymi szyldzikami, wyklejki z barwionego papieru.
Pierwsze tłumaczenie na polski Platońskiego dialogu o śmierci Sokratesa.
Akcja dialogu rozpoczyna się w więzieniu, gdzie Sokrates oczekuje na wykonanie wyroku śmierci, tekst kończy się opisem śmierci Sokratesa. Za najważniejszą część dzieła należy uznać mowę pożegnalną skierowaną do uczniów, w której filozof przedstawia dowody na nieśmiertelność duszy i swoje poglądy na śmierć i samobójstwo. **80.-**

588. PLATON – Gorgjasz. Przełożył, wstępem, objaśnieniami i ilustracjami opatrzył Władysław Witwicki. Lwów-Warszawa 1922. Książnica Polska. 21 cm, s. [4], 224, [1]. opr. psk. złoc. z epoki.
Niewielkie zarysowania grzbietu, stan dobry. Grzbiet zielony z czerwonymi szyldzikami, wyklejki z barwionego papieru.
Platon napisał „Gorgiasza" ok. 380 roku p.n.e. **Poszukuje w nim prawdziwej definicji retoryki**, próbując dotrzeć do jej sedna i obnażając błędy oracji sofistycznych popularnych w tym czasie w Atenach. Platon dowodzi, że retoryka bez filozofii nie ma sensu. Sama retoryka bez podstawy filozoficznej służy jedynie osiąganiu prywatnej korzyści, brak jej moralności. Retoryka jest ważna w polityce i prawie. Sokrates sugeruje, że jest jednym z nielicznych ludzi w Atenach uprawiających prawdziwą politykę.
80.-

589. PLATON – Hippjasz Mniejszy, Hippjasz Większy, Ijon. Przełożył, wstępem, objaśnieniami i ilustracjami opatrzył Władysław Witwicki. Lwów-Warszawa 1921. Książnica Polska. 21 cm, s. [4], 183. opr. z epoki ppł. z szyldzikiem, z zach. okł. brosz.
Stan dobry. Podpis i ekslibris Jakuba Geszwinda.
Wczesne dialogi Platona. **Pierwszy dotyczy kłamstwa**. Sokrates dyskutując z Hippiaszem twierdzi, że woli człowieka kłamiącego z premedytacją od człowieka kłamiącego nieświadomie. Z tego powodu uważa się, że dialog stawia wyżej świadome zło od zła nieświadomego. Tak jednak nie jest. Sokrates uważa tylko, że ten, kto potrafi kłamać z wyrachowania musi znać świetnie przedmiot, o jakim mowa, a zatem jest też w stanie powiedzieć prawdę. Dialog **drugi dotyczy definicji piękna i doskonałości**. Dialog trzeci – jeden z krótszych dialogów Platona – dotyczy natury inspiracji poetyckiej. **64.-**

590. PLATON – Protagoras. Przełożył, wstępem, objaśnieniami i ilustracjami opatrzył Władysław Witwicki. Lwów-Warszawa 1922. Książnica Polska. 21 cm, s. [4], 148, [1]. opr. psk. złoc. z epoki.
Niewielkie otarcia grzbietu, stan dobry. Grzbiet zielony z czerwonymi szyldzikami, wyklejki z barwionego papieru.
„Protagoras" należy do wczesnych dialogów Platona. **Jego przedmiotem jest cnota i spór odnośnie tego, czy cnoty można nauczyć.** W dialogu biorą udział Sokrates oraz sofista Protagoras, urodzony około 486 roku przed Chrystusem. Jeśli ich rozmowa rzeczywiście miała miejsce – odbyła się prawdopodobnie około 432 roku p.n.e. Protagoras był słynnym sofistą, jeździł po kraju, za uczenie pobierał opłaty. Sokrates w dialogu daje się w pewnym stopniu przekonać Protagorasowi, że cnota może być przedmiotem kształcenia. **80.-**

591. PLATON – Uczta. Przełożył, wstępem, objaśnieniami i ilustracjami opatrzył Władysław Witwicki. Lwów-Warszawa 1924. Książnica Polska. 21 cm, s. [4], 159, [1]. opr. oryg.

pł. zdob.
Miejscami lokalne zabrudzenia i zaplamienia, szczególnie na tylnych kilku kartach, stan ogólny dobry. Ozdobne wyklejki, ładnie zaprojektowana przednia okładka. Podpis własn.
Najwybitniejszy dialog Platona w gustownej oprawie wydawniczej.
„Uczta" Platona – jeden z najważniejszych tekstów w historii filozofii jest również dziełem literackim. Powstał prawdopodobnie pomiędzy 384 a 372 r. p.n.e. Głównym tematem dialogu jest miłość (eros). Większość postaci występujących w „Uczcie" jest autentyczna. Dialog jest też cennym źródłem do poznania życia towarzyskiego i obyczajowego w starożytnej Grecji, w szczególności aspektu homoseksualizmu i pederastii. **80.-**

592. POTOCKI Wacław z Potoka – Ogrod fraszek. Wydanie zupełne Aleksandra Brücknera. T. 1-2. Lwów 1907. Towarzystwo dla Popierania Nauki Polskiej. 22,7 cm, s. XXXII, 586; XXV, [1], 549. opr. wsp. plast.
Karty przedtytułowe nieco zakurzone, na karcie tyt. t. 2 ślad po korniku, poza tym stan dobry. W obu tomach na kartach przedtyt. podpisy księdza Teofila Kurowskiego.
Pięknie drukowane na dobrym papierze pełne wydanie arcydzieła poezji staropolskiej obejmujące ponad 1.800 fraszek. W tomie drugim na końcu obszerny tekst o autorze i jego dziele, przypisy i słowniczek autorstwa Aleksandra Brücknera. **„Czym są pamiętniki Paska w prozie**, **tym stanie się 'Ogrod' w poezji".**
Potocki kpi i krytykuje współrodaków, lecz we fraszce „Do jednego senatora" wyznaje:

„Nierządem Polska stoi mówiłeś w senacie
Idźże do Rzymu a nam wioski zostaw, bracie
Tu umrę, gdziem się rodził, tam się wrócę, skądem
Siedź ty w Rzymie, wytrwam ja w Polszcze z tym nierządem". **120.-**

593. REY Mikołaj – Zwyerciádło álbo kstałt w ktorym káżdy stan snádnie sie może swym spráwam iáko we źwierciadle przypátrzyć [...]. Kraków 1904. Wyd. Akademii Umiejętności. 35,7 cm, s. [20], k. 274, s. [27]. opr. oryg. kart.
Okładki nieco zakurzone, poza tym stan dobry. Oryginalna oprawa kartonowa imituje oprawę pergaminową. Egz. nieobcięty. Na przedniej okładce złoc. portret autora, na tylnej znak Drukarni Uniwersyteckiej.
Staranny druk wzorowany na wydawnictwach szesnastowiecznych, opublikowany w 400. rocznicę urodzin autora. Oprawa oryg. projektu Jana Bukowskiego wykonana przez Roberta Jahodę. Zdobienia zaczerpnięte z pierwodruku z 1567 r. **160.-**

594. REJ Mikołaj – Żywot człowieka poczciwego. [T.1-3]. Warszawa 1828-1829. Druk. A. Gałęzowskiego. 17,5 cm, s. [4], XII, [16], 214; [4], 228; [26], 216. razem opr. późniejsza kart. Zbiór Pisarzów Polskich, t. 6-8.
Niewielkie otarcia krawędzi okładek, t. 2 ze śladami zawilgocenia i zabrązowieniami na pierwszych i ostatnich kartach. Oprawa w typie A. Semkowicza. **220.-**

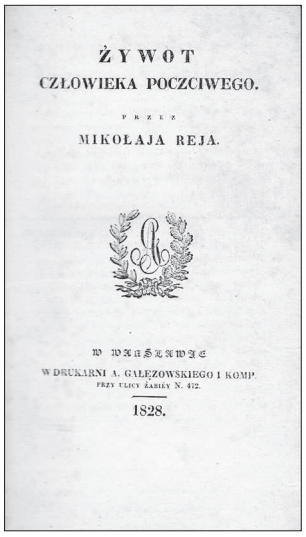
ŻYWOT
CZŁOWIEKA POCZCIWEGO.
PRZEZ
MIKOŁAJA REJA.
W WARSZAWIE
W DRUKARNI A. GAŁĘZOWSKIEGO I KOMP.
PRZY ULICY ŻABIEY N. 412.
1828.

nr 594

595. RZEWUSKI Henryk - Denkwürdigkeiten des Herrn Soplica. Übertragen von Philipp Löbenstein. Mit einem Nachwort von A. de Vincenz und Illustrationen von Elviro Andriolli und Bronisław Zaleski. Frankfurt a. M. 1986. Suhrkamp Verlag. 18 cm, s. 359, [1]. opr. oryg. pł., obw. Polnische Bibliothek.
Stan bardzo dobry. Ilustracje w tekście. Odręczna dedykacja redaktora serii A. Lawatego.
Niemieckie tłumaczenie „Pamiątek Soplicy" w serii „Biblioteka Polska" założonej i wydawanej przez Karla Dedeciusa. Przekład Philippa Löbensteina, posłowie Andrzeja Vincenza, profesora slawistyki na

Uniwersytecie w Getyndze, syna Stanisława Vincenza. W wydaniu wykorzystano ilustracje **Andriollego i Zaleskiego** z paryskiego wydania „Pamiątek Soplicy". Na końcu zamieszczono listę pierwszych polskich wydań i niemieckich tłumaczeń dzieł Rzewuskiego. **60.-**

596. SCHOTTEN Herman – O cnocie albo żywocie człowiekowi przystojnym. Wydał Stanisław Ptaszycki. Kraków 1891. W drukarni C.K. Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wydawnictwa Akademii Umiejętności w Krakowie. 20 cm, s. VII, [3], 95, [1]. brosz. Biblijoteka Pisarzów Polskich, [nr 16].

Na grzbiecie ślad po taśmie, poza tym stan dobry. Egz. częściowo nierozcięty.

Traktat Schottena pochodzi z wieku XVI, był wielokrotnie wydawany w wersji łacińskiej w Polsce i zagranicą. Polski przekład pochodzi z końca XVI w. Zawiera zasady moralnego wychowania, oparte na gruncie czysto katolickim. Nie sposób się nie zgodzić z większością przemyśleń autora: „iż pijaństwo złe", „iż zgoda między mężem a żoną jest rzeczą wielką", albo na przykład z takim stwierdzeniem: „Niechaj wiedzą kardynałowie, biskupi, opatowie, którzy dziś miasta, wsi, folwarki posiedli, że im to wszytko dla tego zostawiono, nie aby służyli rozkoszom, ale aby w potrzebie ludzi ubogie, nędzne ratowali."

Seria „Biblioteka Pisarzów Polskich" była wydawana przez Akademię Umiejętności w Krakowie w latach 1889-1950. Ukazywały się w niej teksty literackie i dokumenty życia kulturalnego powstałe w Polsce do końca XVII wieku. Edycje przygotowali wybitni znawcy literatury i kultury staropolskiej. W sumie ukazało się 91 tomów. **44.-**

597. SCHULZ Bruno – **Le Livre Idolâtre.** Quimper 1983. Calligrammes. 27 cm, s. [125]. brosz., obw.

Niewielkie załamanie narożnika części kart, stan dobry. Zaw. 68 ilustracji, w tym 60 całostronicowych. Druk na grubym, szlachetnym papierze.

Niskonakładowe pierwsze wydanie książkowe „Xsięgi bałwochwalczej" Brunona Schulza. Książka zawiera wstęp dotyczący twórczości Bruno Schulza pióra Serge Fauchereau, profesora literatury, autora książek o sztuce nowoczesnej i kuratora wystaw w najważniejszych muzeach Europy oraz posłowie Wojciecha Chmurzyńskiego, historyka sztuki i kuratora muzealnego. Ponadto w książce opublikowano niewydany tekst Schulza pt. „Jesień" w tłumaczeniu na francuski Jerzego Lisowskiego. Część ilustracyjna zawiera także autoportrety Schulza, rysunki do „Sklepów cynamonowych", „Sanatorium Pod Klepsydrą" oraz cykl ilustracji zwany „masochistycznym". Książka ukazała się we Francji przy okazji wystawy „Presences Polonaises" w Centre Pompidou. Polskie wydanie książkowe ilustracji do „Xsięgi bałwochwalczej" ukazało się pięć lat później.

B. Schulz (1892-1942) – jeden z najbardziej oryginalnych twórców w polskiej literaturze i grafice XX w. Tworzył „Xsięgę bałwochwalczą" w latach 1920-1922 w rzadkiej technice graficzno-fotograficznej cliché-verre. Z kilkudziesięciu egzemplarzy stworzonych przez niego własnoręcznie, zachowało się w oryginalnej wersji graficznej kilka egzemplarzy. Xięga, podobnie jak większość innych rysunków i grafik Schulza obrazuje erotyczne marzenia artysty. **240.-**

598. [SCHULZ Bruno]. Preuves. Paris. Red. F. Bondy [i in.]. 25,5 cm. brosz.
Nr 111: V 1960. s. 104, [2], tabl. 2. brosz.

Okładki lekko otarte, stan dobry.

Numer paryskiego miesięcznika literacko-artystycznego zawierający teksty m.in. Jose Cabanisa, Raymonda Arona, Borisa Souvarine'a, R. Arona. Zawiera także artykuł Konstantego Jeleńskiego o sztuce awangardowej i rewolucji rosyjskiej, **wprowadzenie do twórczości Bruno Schulza pióra Artura Sandauera oraz dwa opowiadania z „Traktatu o manekinach" Schulza w tłumaczeniu Georgesa Desira.** Ilustracje do opowiadań stworzyła przyjaciółka Konstantego Jeleńskiego malarka Leonor Fini. W r. 2011 Muzeum Literatury w Warszawie poświęciło obu tym wybitnym postaciom wystawę „**Leonor Fini i Konstanty A. Jeleński. Portret podwójny".** **60.-**

Szekspir

„Szekspirze! duchu! zbudowałeś górę
Większą od góry, którą Bóg postawił.
Boś ty ślepemu o przepaści prawił,
Z nieskończonością zbliżyłeś twór ziemi.
Wolałbym ciemną mieć na oczach chmurę
I patrzeć na świat oczyma twoimi."

Tak mówił Juliusz Słowacki ustami Kordiana, przejęty jedną tylko sceną z „Króla Lira" Wiliama Szekspira. Nierzadki jest pogląd, że w historycznym literackim dorobku ludzkości liczą się trzy nazwiska: Homer, Dante i Szekspir. Twórczość genialnego stratfordczyka żyje od przeszło 400 lat dzięki pojawiającym się bez przerwy nowym przekładom we wszystkich językach. Czytanie mistrza w oryginale wymaga pewnego wysiłku, lecz wspomagane dobrym tłumaczeniem dostarcza wielu przeżyć estetycznych i intelektualnych.

Pierwsze zbiorowe wydanie dzieł Szekspira tzw. „The First Folio" ukazało się w 1623 r. w nakładzie ok. 750 egzemplarzy. Kosztowało jednego funta sterlinga (równowartość 110 współczesnych funtów). Oblicza się, że do współczesnych czasów zachowało się około 230 egzemplarzy z tego tylko 40 jest kompletnych. Tylko jeden pozostaje jeszcze w rękach prywatnych. Średnia cena egzemplarza Pierwszego Folio na początku XXI wieku wyniosła ponad 3 miliony funtów (w sprzedaży pojawiły się trzy egzemplarze - sprzedane na aukcjach za ceny 2,5, 3,5 i 3,73 miliona funtów).

Dziewiętnastowieczne wydania pism Szekspira były liczne i wydawane zwykle w dość dużych nakładach. Były jednak namiętnie czytane i komplety w dobrych stanach są coraz rzadsze. Szekspir jest wdzięcznym tematem kolekcjonerskim m.in. ze względu na obfitość wydań ilustrowanych, jak i bogactwo przekładów.

599. SHAKESPEARE William – The Plays of William Shakspeare [sic!] Accurately Printed from the Text of Mr Steevens's Last Edition with a Selection of the Most Important Notes. Vol. 7: containing Macbeth, Comedy of Errors. Leipsick 1806. Printed for Gerhard Fleischer the Younger. 13 cm, s. [2], 358, tabl. 1. opr. kart. z epoki, obcięcie barwione.

Otarcia krawędzi oprawy, niewielkie zaplamienia, karta tyt. podklejona od spodu, poza tym stan dobry.

Kieszonkowe wydanie **„Makbeta" i „Komedii omyłek"**, drukowane po angielsku w Niemczech. Na początku tablica z miedziorytem C. Froscha ze sceną II z aktu II. **Erudycyjne, obszerne objaśnienia tekstu** – np. trzystronicowej scenie spotkania Makbeta z wiedźmami towarzyszy siedem stron interesujących objaśnień i komentarzy. Część krytyczna zajmuje około połowy objętości książki. Wydawnictwo ukazywało się w latach 1804-1813 w 20 tomach. Cieszyło się popularnością. W Wiedniu w 1814 r. ukazało się wydanie pirackie. **80.-**

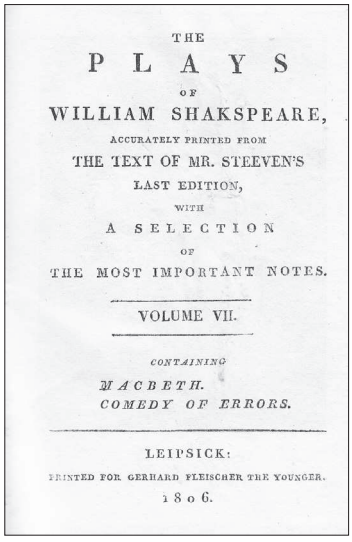
THE
PLAYS
OF
WILLIAM SHAKSPEARE,
ACCURATELY PRINTED FROM
THE TEXT OF MR. STEEVEN'S
LAST EDITION,
WITH
A SELECTION
OF
THE MOST IMPORTANT NOTES.
VOLUME VII.
CONTAINING
MACBETH.
COMEDY OF ERRORS.
LEIPSICK:
PRINTED FOR GERHARD FLEISCHER THE YOUNGER.
1806.

nr 599

600. SHAKESPEARE William – The Plays of William Shakspeare [sic!] Accurately Printed from the Text of Mr Steevens's Last Edition with a Selection of the Most Important Notes. Vol. 17: containing Hamlet, Prince of Denmark. Leipsick 1811. Printed for Gerhard Fleischer the Younger. 13 cm, s. [2], 376, tabl. 1. opr. kart. z epoki, obcięcie barwione.

Niewielkie otarcia okładek, karta tytułowa zaplamiona, podklejona, z ubytkiem.

Kieszonkowe, lipskie wydanie **„Hamleta”**, najgłośniejszej sztuki Szekspira. Miedzioryt C. Froscha ze sceną ukazania się ducha ojca Hamleta. Na str. 342 drzeworyt przedstawiający bilboes, rodzaj kajdanów na nogi więźniów lub niewolników, termin użyty w V akcie sztuki. Na s. 141-376 wybrane komentarze angielskich badaczy twórczości Szekspira. Do najwybitniejszych, którzy zaczęli wykorzystywać dorobek poprzedników należeli wspomniany w tytule Georg Steevens (1736-1800) i często cytowany w tekście Edmond Malone (1741-1812). Ten ostatni był pierwszym badaczem, który ustalił w jakiej kolejności powstawały sztuki Szekspira.

120.-

nr 600

601. SHAKESPEARE William – The Plays of William Shakspeare [sic!] Accurately Printed from the Text of Mr Steevens's Last Edition with a Selection of the Most Important Notes. Vol. 18: containing Pericles, Romeo and Juliet. Leipsick 1812. Printed for Gerhard Fleischer the Younger. 13 cm, s. [2], 419, tabl. 1. opr. kart. z epoki, obcięcie barwione.

Niewielkie otarcia okładek, niewielkie zabrązowienia wewnątrz.

„Perykles” i **„Romeo i Julia”**. Kieszonkowe, lipskie wydanie jednej z najczęściej granych sztuk Szekspira. Miedzioryt C. Froscha ze sceną zbudzenia się Julii w grobowcu. Na str. 275 drzeworyt z widokiem domu publicznego sąsiadującego z teatrem Globe. Obszerne, erudycyjne objaśnienia do obu sztuk. **80.-**

602. SHAKESPEARE William – The Works of Shakspere [sic!]. Revised from the best Authorities: with a memoir, and essay on his genius by Barry Cornwall: also annotations and introductory remakrs on the plays […]: illustrated with **engravings on wood,** from designs **by Kenny Meadows.** Vol. 1-3. London 1846. William S. Orr and Co. 27,1 cm, s. [6], XXVII, [7], 602, tabl. 14, portret 1; [2], 570, tabl. 11; [2], 488, [140], tabl. 10. opr. skóra z epoki bogato złoc., obcięcie złoc.

Niezbyt duże otarcia okładek, miejscami zabrązowienia i zaplamienia papieru, stan dobry. Wyklejki marmoryzowane, złoc. szyldziki na grzbietach. Karty tytułowe dwubarwne, czerwone i czarne. Piecz. T. 1: Memoir and essay, comedies, t. 2: Tragedies, t. 3: Historical plays, poema & sonnets.

Pięknie oprawiony komplet dzieł Szekspira obficie ilustrowany przez znanego, choć kontrowersyjnego angielskiego ilustratora.

W pierwszym tomie portret Szekspira w stalorycie i obszerny tekst o życiu i twórczości dramaturga. W tomie trzecim na końcu wydrukowano całą twórczość poetycką Szekspira: poematy i sonety. Na samym końcu słownik trudniejszych słów. Po każdej sztuce przypisy i objaśnienia.

Joseph Kenny Meadows (1790–1874) – znany jako Kenny Meadows, był cenionym brytyjskim karykaturzystą i ilustratorem. Zasłynął karykaturami w satyrycznym piśmie „Punch”. Ilustracje do Szekspira stworzył w 1843 r. Krytycy podzielili się w ocenie: od zachwytów do ostrej krytyki. Ilustracje Meadowsa zyskały wielkie pochwały w Niemczech. Ryciny są rzeczywiście dość niezwykłe. **Szczególnie pomysłowe i piękne są liczne drzeworytnicze winiety tytułowe i końcowe poszczególnych sztuk i aktów.** Ilustracje na osobnych tablicach i w tekście są już bardziej tradycyjne. Meadows, wielki miłośnik Szekspira, przez całe życie pracował nad nowymi ilustracjami do jego sztuk. **Ilustracja na tabl. 16.**

360.-

603. SHAKESPEARE William – The Works of Shakespeare. Edited by Howard Staunton. The illustrations by John Gilbert, engraved by the Brothers Dalziel. T. 1-3. London 1864-1866. Routledge, Warne & Routledge. 25,5 cm, s. LXVIII, [2], 745, [1]; tabl. 1; [6], 770, [1]; [6], 815, [1]. opr. oryg. pł. zdob.

Grzbiety fachowo reperowane (na nowy grzbiet naklejona płócienna okleina oryginalnego złoconego grzbietu), zaplamienia przedniej okładki t. 3 i grzbietu t. 1, mimo to stan dobry. Okładki bogato złocone i ślepo tłoczone. Bardzo liczne drzeworyty w tekście oraz całostronicowe ryciny poprzedzające każdy

dramat. W t. 1, na osobnej tablicy, portrtet autora w miedziorycie punktowym, wzorowany na popiersiu z kościoła w Stratfordzie.
Wydanie zawiera komplet utworów mistrza ze Stratfordu: dramaty, poematy i sonety. Każdy dramat poprzedzony jest wprowadzeniem z krótką genezą sztuki i historią wydań a zakończony przypisami i opiniami krytycznymi szekspirologów. Edycja uważana jest przez znaców twórczości Szekspira za bardzo staranną. Wydawca Howard Staunton był przez długie lata (1840-1851) jednym z najlepszych szachistów na świecie. Potem zajął się Szekspirem. Sir John Gilbert (1817-1897) – angielski malarz i illustrator rysował dużo do pisma „Illustrated London News". Jego rysunki do dzieł Szekspira w liczbie przekraczającej 800, zyskały mu sławę. Ukazało się kilkanaście wydań, w tym edycje po niemiecku (o nich pisze prof. Tarnawski w swych wspomnieniach) z drzeworytami według jego kompozycji. J. I. Kraszewski i warszawscy księgarze rozważali wykorzystanie jego ilustracji do wydania warszawskiego. Bracia Dalziel to najbardziej płodni i najbardziej popularni drzeworytnicy ery wiktoriańskiej. Rytowali m.in. ilustracje do Biblii, baśni z 1001 nocy, „Alicji w krainie czarów" i dzieł Dickensa. **340.-**

604. SHAKESPEARE William – Dzieła dramatyczne Williama Shakespeare (Szekspira). Wydanie illustrowane ozdobione 545 drzeworytami rysunku H. C. Selousa. Przekład St. Koźmiana, J. Paszkowskiego i L. Ulricha z dodaniem życiorysu poety i objaśnień pod redakcyą J. I. Kraszewskiego. T. 1-3. Warszawa 1875. Nakładem Spółki Wydawniczej Księgarzy. 29 cm, s. [4], XXX, [2], 573, [2]; [4], 834, [1]; [4], 763, [3]. opr. wsp. psk.
Miejscami zabrązowienia papieru, niewielkie zaplamienia i ślady zawilgocenia. **Oprawa z lat 70. XX w., wykonana przez wadowickiego introligatora** (zwięzy, grzbiety pięciopolowe, złoc. napisy na grzbietach; ozdobny papier okleinowy, według relacji introligatora, pochodzi z zachowanych zapasów dawnej drukarni Foltina w Wadowicach). Tom drugi z małą pieczątką „Dr Leon Madejski adwokat".
Ładnie oprawiony komplet najsłynniejszego polskiego wydania dzieł Szekspira.
Józefowi Ignacemu Kraszewskiemu i wszystkim ważniejszym warszawskim księgarzom zawdzięcza Polska to ze wszech miar niezwykle udane wydanie, z którego poznawało Szekspira kilka pokoleń czytelników. 800 suksbrybentów wskazuje na nakład ok. 1.000 egz. Prof. Wacław Borowy napisał: „znaczenie wydania […] z 1875 r. było olbrzymie […]. Wyspiański jako dziecko zetknął się z tym wydaniem […] młodzieńcze uwielbienie dla Szekspira u Żeromskiego pojawiło się w wyniku zapoznania się z tym właśnie wydaniem". Walory tego wydania leżą w: 1) doborze tłumaczeń, których nie wyeliminowały do tej pory udane współczesne tłumaczenia Słomczyńskiego i Barańczaka, 2) niezłym wyborze ilustratora, choć były na ten temat spory i 3) luksusowym jak na polskie warunki i starannym opracowaniu edytorskim i typograficznym całości. Wydanie opatrzone jest obszernym wstępem, poszczególne sztuki poprzedzone są parustronicowymi komentarzami, druk w podwójnej kolumnie, dobrze odbite ilustracje drzeworytnicze. 20 dramatów przetłumaczonych jest przez Leona Ulricha (1811-1885), 13 przez Józefa Paszkowskiego (1817-1861) i 4 przez Stanisława Egberta Koźmiana. Koźmian i Ulrich spędzili wiele lat w Anglii emigrując po powstaniu listopadowym, Paszkowski wyrzucony po powstaniu z pracy w szkole tłumaczył Szekspira w Warszawie i prawdopodobnie nigdy nie rozmawiał z Anglikiem. Ilustrator H. C. Selous (1803-1890) – angielski malarz, litograf i ilustrator zyskał duże uznanie u wiktoriańskiej publiczności za swoje ilustracje do dzieł Szekspira. Pomiędzy 1874 i 1886 ukazało się 11 angielskich wydań Szekspira z jego ilustracjami. **600.-**

nr 605

605. SHAKESPEARE William – A Midsummer-night's Dream. Amsterdam 1946. Pont Neuf. 31,5 cm, s. [80]. brosz., obw.
Nieznaczne załamania i zaplamienia kilku kart, stan dobry. Siedem całostronicowych oryginalnych litografii D. D. Lammersa, na obwolucie kompozycja tegoż. Wydano 250 egz., ten nr 38 podpisany przez artystę. Eksibris W. C. Winka.

„Sen nocy letniej" ilustrowany oryginalnymi litografiami holenderskiego artysty.
Nastrojowe litografie rysowane bezpośrednio na kamieniu i odbite w sepii. Dekoracyjna, litografowana obwoluta przedstawia zaloty obdarzonego oślą głową Spodka do nagiej Tytani. Wczesnopowojenne, niskonakładowe, bibliofilskie wydanie jednej z najlepszych komedii Szekspira.
Dignum Dominicus Lammers (1915-1990) – holenderski malarz i grafik. **120.-**

606. SHAKESPEARE William – Ein Sommer Nachtstraum. Übersetzung von Aug[ust] Wilhelm von Schlegel. Anordnung und Schattenrisse Edouard Gaertner. Wien 1920. Artur Wolf Verlag; Druck der Gesellschaft für Graphische Industrie. 14,5 cm, s. 141, [1]. opr. oryg. skóra zdob., górne obcięcie złoc.
Okładki nieco wygięte, otarcia narożników okładek, wewnątrz stan bardzo dobry. Układ graficzny i ilustracje sylwetkowe Edouarda Gaertnera.
Wiedeńskie, bibliofilskie wydanie „Snu nocy letniej" wydrukowane na japońskim papierze w nakł. 250 egzemplarzy, numerowanych i ręcznie podpisanych przez artystę. Ten nosi numer 59. **Pełne wdzięku ilustracje sylwetkowe Eduarda Gaertnera** (1890-1966) – grafika, karykaturzysty, profesora ASP. Tłumaczenia Augusta von Schlegela (1767-1845) uchodzą za najlepsze w języku niemieckim. **140.-**

607. SHAKESPEARE William - Ein Sommernachts-Traum. Übersezt von A[ugust] W[ilhelm] von Schlegel. Frankfurt am Main 1923. Kleukens-Presse. 27,7 cm, s. [4], 105, [2]. opr. oryg. pperg.
Okładki zakurzone i nieco zabrudzone, wewnątrz stan bardzo dobry. Jedenasta publikacja oficyny Kleukens-Presse. Wydano 250 egz., ten nr 245. Ekslibris heraldyczny Ludwiga Wahla z sentencją: „Kommst du zu mir bist du bei dir!"
Przepiękny typograficznie druk na prążkowanym papierze ze znakiem wodnym „JWZander". Kleukens Presse to jedno ze ważnych, znanych i cenionych bibliofilskich wydawnictw niemieckich powstałych po pierwszej wojnie światowej. Założył je w 1919 r. Christian Heinrich Kleukens (1880-1954), drukarz, typograf i pedagog. Był członkiem słynnej kolonii artystów na wzgórzu Matyldy w Darmstadt.
160.-

608. TARNAWSKI Władysław – Szekspir. Książka dla młodzieży i dla dorosłych. Lwów 1931. Wydawnictwo Zakł. Narodowego im. Ossolińskich. 23 cm, s. 301. opr. pł. z epoki.
Niektóre karty podklejone w grzbiecie, stan dobry.
Popularne, ale napisane przez wybitnego znawcę **omówienie życia i twórczości Szekspira**. Autor streszcza poszczególne sztuki, cytuje obszerne fragmenty, omawia utwory poetyckie.
W. Tarnawski (1885-1951) – profesor Uniwersytetu Lwowskiego i Uniwersytetu Jagiellońskiego; wspomina obszernie swoje dziecięce fascynacje ilustrowanymi wydaniami dzieł genialnego dramaturga z ilustracjami m.in. Sir Johna Gilberta oraz „wydaniem Kraszewskiego". Prof. Tarnawski skazany w procesie politycznym zmarł w PRL-owskim więzieniu. Egzemplarz z pieczątkami znanego krakowskiego pedagoga Stanisława Potoczka, dyrektora V Liceum im. A.Witkowskiego, twórcy teatru szkolnego.
48.-

609. [WYSPIAŃSKI Stanisław]. SHAKESPEARE William – The Tragicall Historie of Hamlet, Prince of Denmark. Według tekstu polskiego Józefa Paszkowskiego, świeżo przeczytana i przemyślana przez St.Wyspiańskiego. Kraków 1905. Druk. UJ. 20,8 cm, s. 184. opr. oryg. [?] pł. zdob. z zach. okł. brosz.
Stan bardzo dobry. Okładka broszurowa projektu S. Wyspiańskiego.
Niezwykle ważna publikacja, stanowiąca podstawowe źródło do poznania nowatorskiej myśli teatralnej Stanisława Wyspiańskiego. Na końcu dwa portrety w tekście i szkicowy plan zamku Hamletów. **120.-**

610. SŁOWACKI Juliusz – Beniowski. Wydanie całkowite w nowym układzie. Opracował Juljusz Kleiner. Kraków [1920]. Nakł. Krakowskiej Spółki Wydawniczej. 22,3 cm. s. [4], LXVII, [1], 575. opr. oryg. skóra.

Otarcia oprawy, złocenia nieco zatarte, wewnątrz stan bardzo dobry.
Oprawne w skórę, krytyczne, pełne wydanie arcydzieła poezji polskiej w opracowaniu najwybitniejszego znawcy twórczości poety.
„Fabułę Beniowskiego stanowiły awanturnicze koleje bohatera rzucone na tło konfederacji barskiej. Losy postaci i narodu ukazane zostały w dwoistej, ironicznej perspektywie wzniosłości i małości, grozy i śmieszności. Strategia poety zmierzała jednak do tego, by skupić uwagę czytelnika przede wszystkim na polemicznym przesłaniu poematu, zawartym w licznych jego dygresjach. Był on wielkim rozrachunkiem z emigracją, trwałością przywar szlacheckich, jałowym politykierstwem emigracyjnych stronnictw, z jednostronnością gustów krytyki literackiej i lekceważącymi twórczość poety przeciwnikami […]. Cały poemat, pisany oktawą, był świetnym popisem wersyfikacyjnej i stylistycznej wirtuozerii" (PSB).
J. Kleiner (1886-1957) – najwybitniejszy badacz twórczości poety w obszernym wstępie omawia genezę i znaczenie Beniowskiego oraz jego układ i tekst. Zamieszcza kolejne redakcje poszczególnych fragmentów poematu, dokonuje prób zespolenia „Beniowskiego" z „Królem Duchem". **180.-**

611. SŁOWACKI Juliusz – Król-Duch. Wydanie zupełne, komentowane. Ułożył i komentarzem opatrzył Jan Gwalbert Pawlikowski. Brzmienie tekstów z rękopisów ustalił Michał Pawlikowski. T. 1-2. Lwów 1925. Nakładem H.Altenberga. 25 cm, s. XVI, 608; VII, [1], 492, tabl. rozkł. 8. opr. ppł. z epoki z zach. dwóch okł. zeszytowych.
Stan dobry. Na grzbietach złoc. tytulatura oraz inicjały K. N. (Kazimierza Nitscha?). T. 1: Teksty, t. 2: Komentarz. Wydano 1.100 egz. na papierze bezdrzewnym, ten nr 546; dodatkowo wydrukowano 200 nienumerowanych egzemplarzy na gorszym papierze zamówionych przez Ministerstwo R.O i O.P. dla szkolnych bibliotek.
Pomnikowe wydanie nieskończonego arcydzieła Słowackiego. Pawlikowscy: ojciec z synem, wydali na podstawie rękopisów poemat Słowackiego wraz z 500-stronicowym komentarzem. Według powszechnej opinii, praca ta „zdobyła sobie słusznie w nauce – i to nie tylko polskiej – miano jednego z najwybitniejszych osiągnięć sztuki edytorskiej". Za badanie twórczości Słowackiego nadano Janowi Gwalbertowi godność członka Polskiej Akademii Umiejętności.
Tekst obu tomów drukowany w ramkach na dobrym, bezdrzewnym papierze. Dzieło wychodziło w czterech zeszytach w latach 1924-1925. Na rozkładanych tablicach faksymila rękopisów Słowackiego. Na końcu pierwszego tomu podana jest lista subskrybentów. Byli to głównie profesorzy uniwersyteccy, profesorzy gimnazjalni, nieliczni prawnicy, finansiści, biblioteki i księgarnie. Tom drugi zawiera oprócz komentarza także omówienie wszystkich istniejących rękopisów utworu, ich wyglądu i formy, odmian tekstów i wydania. Prócz tego dwa artykuły: „O czytaniu Króla-Ducha i użyciu komentarza" oraz „Rzut oka na mistykę Słowackiego i motywy przewodnie Króla-Ducha". **280.-**

612. CIEŚLA Maria – Mityczna struktura wyobraźni Słowackiego. Wrocław 1979. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich; Komitet Nauk o Literaturze Polskiej PAN. 20,5 cm, s. 114, [1]. brosz. Rozprawy Literackie, [t.] 27.
Stan bardzo dobry. **Odręczna dedykacja autorki,** skromna, ale niezwykle trafnie charakteryzująca pasje bibliofilskie właściciela prezentowanego w tym katalogu księgozbioru: **„Tomkowi, który zbiera wszystkie książki".** **40.-**

613. MATUSZEWSKI Ignacy – Słowacki i nowa sztuka. (Modernizm). Twórczość Słowackiego w świetle poglądów estetyki nowoczesnej. Studyum krytyczno-porównawcze. Warszawa 1902. Nakład Gebethnera i Wolffa. 18,2 cm, s. [4], 400. opr. ppł. z epoki.
Stan dobry. Książka ozdobiona inicjałami i winietkami. **Odręczna dedykacja autora.**
Głośna książka będąca manifestem ideowym modernistów. Zawiera rozdziały: Modernizm i Romantyzm, Istota i rola nastroju, Analiza psychologiczno-estetyczna twórczości Słowackiego, Słowacki i Wagner, Słowacki i malarstwo nowoczesne, Stosunek formy do treści u Słowackiego, Związek mistycyzmu z symbolizmem w sztuce nowoczesnej i w poezyach Słowackiego, Indywidualizm. Słowacki i Nietzsche, Rzut oka na ewolucyę modernizmu.
I. Matuszewski (1858-1919) – najwybitniejszy krytyk literacki Młodej Polski, początkowo wyznawca pozytywizmu stał się stopniowo zwolennikiem i propagatorem sztuki i literatury modernistycznej. Trudno powiedzieć, co działo się na karnawałowym balu literackim bo dedykacja jest tajemnicza: „Pannie Stefanii Gogolewskiej na pamiątkę ślicznego projektu p. Stefana Dembego, projektu który nie doszedł, niestety, do skutku przez zuchwały opór Kolegi Bolesława Koskowskiego w d. 30 stycznia 1902 na balu

literackim w Warszawie. I. Matuszewski". O Stefanie Dembym (1862-1939) bibliografie, bibliotekarzu i bibliofilu wikipedia pisze, że w r. 1894 ożenił się wdową Leontyną z Gogolewskich Zajdlerową i zajął się jej dwiema córkami. Stefania to może jedna z tych córek. Książka z dedykacją dla panny Stefanii trafiła prawdopodobnie do Bolesława Koskowskiego (1870-1938) ekonomisty, dziennikarza i senatora, bo jego inicjały znajdują się na grzbiecie książki. **80.-**

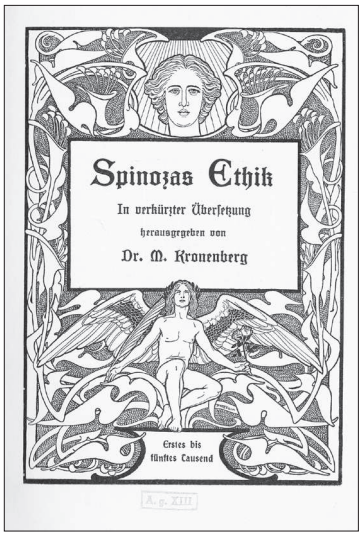

nr 614

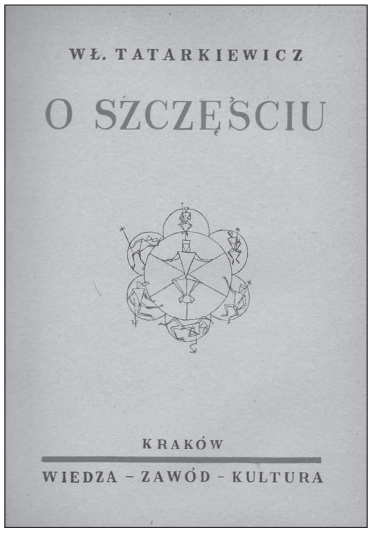

nr 616

614. SPINOZA – Ethik. Stuttgart [ca 1915]. Greiner und Pfeiffer. 20 cm, s. [6], 201, [6]. opr. oryg. ppł. zdob. Bücher der Weisheit und Schönheit.
Stan bardzo dobrty. Złocenia i zdobienia na okładkach i grzbiecie, ozdobne wyklejki, winiety i inicjały w tekście.
Pięknie zachowany przykład niemieckiego secesyjnego zdobnictwa książki.
Rozważania Spinozy o Bogu, o naturze i pochodzeniu emocji, o ludzkiej niewoli i potędze uczuć, o sile wiedzy lub o wolności człowieka. Wydawca Dr. M. Kronenberg skrócił tekst oryginału. Oprawa, wyklejki, winiety zaprojektowane przez Franza Stassena (1869-1949) – niemieckiego ilustratora i projektanta. **100.-**

615. STAFF Leopold – Tęcza łez i krwi. Charków 1918. Nakładem H. Toeplitza. 18,5 cm, s. [4], 199, [8]. opr. wsp. plast.
Stan dobry. Podpis własn. na karcie przedtyt.
Pierwsze wydanie jedynego „wojennego" tomu poezji Leopolda Staffa (1878-1957) – jednego z najwybitniejszych polskich poetów XX w. Zawiera wiersze powstałe pod wpływem przeżyć I wojny światowej. Poeta jest pod wrażeniem ogromu ludzkiego cierpienia, jakie przyniosła wojna, zastanawia się nad szansami polskiej niepodległości, krytykuje Europę za jej stosunek do Polski. „I tak wszyscy nas dzisiaj miłują w Europie, I bardzo zapraszają do wolności barci, Lecz zanim tam pozwolą stanąć naszej stopie, Chcą, byśmy im dowiedli, żeśmy tego warci". Tom drukowany w Drukarni Polskiej w Kijowie. Zwraca uwagę wysoka jakość druku i świetny papier, co może dziwić w ostatnim roku wojny. **120.-**

616. TATARKIEWICZ Władysław – O szczęściu. Kraków 1947. Wiedza, Zawód, Kultura. Tadeusz Zapiór i Ska. 21,7 cm, s. 507, [4]. opr. pperg. złoc. z epoki z zach. okł. brosz.
Niewielkie trzy atramentowe zaplamienia przedniej okładki, stan dobry. Pergamin w naturalnym kolorze, czarny, złocony szyldzik na grzbiecie, grzbiet podzielony poziomymi złoceniami liniowymi na 5 pól, w czterech z nich złocone rozety; zdobione wyklejki. Oprawa anonimowa.
Pierwsze wydanie jednej z najważniejszych książek polskiego filozofa. Prace nad pojęciem „szczęścia" autor rozpoczął już w 1918 r. Owocem jej pierwszego etapu był cykl wykładów wygłoszonych

w Warszawskim Towarzystwie Filozoficznym. Następne lata wypełniło zbieranie materiałów i opracowywanie kolejnych rozdziałów. Książka została ukończona tuż przed wybuchem II wojny światowej. Dramatyczne przeżycia wojenne skłoniły autora do dopisania rozdziału „Cierpienie". Swoje przemyślenia autor prezentował zrazu podczas wykładów w Uniwersytecie Warszawskim, później na kompletach tajnego nauczania. Rękopis książki został uratowany z płonącego podczas powstania warszawskiego domu Tatarkiewicza. Po powstaniu, w drodze autora do obozu z Pruszkowie, rękopis został podczas rewizji wrzucony do rynsztoka przez hitlerowskiego oficera. Ponownie uratowany (tym razem jednak bez towarzyszących mu materiałów źródłowych) przetrwał do zakończenia wojny i został opublikowany po raz pierwszy w Krakowie w 1947. **64.-**

617. TREMBECKI Stanisław – Dzieła poetyczne ... Nowe zupełnie wydanie. Z popiersiem autora. T. 1-2. Wrocław 1828. U Wilhelma Bogumiła Korna. 16,6 cm, s. [2], VIII, 232; [2], 214, [4], portret 1. razem opr. psk. z epoki.
Otarcia okładek, miejscami zabrązowienia papieru, podklejony niewielki ubytek karty tyt. t. 1 (wycięty podpis własn.). Piecz. Na karcie tyt. t. 2 podpis „Znamięcki". Portret autora w litografii.
Na początku „Krótka wiadomość o życiu Stanisława Trembeckiego", następnie m.in.: Poemata opisujące (w tym „Zofijówka"), Listy, Bayki, Syn marnotrawny – komedya [...] z Woltera, Wiersze rozmaite, Wiersze pod imieniem Bielawskiego, objaśnienia do Poematu [...] Zofijówka. Na końcu woluminu opis wydań pięciu polskich klasyków wydanych przez Korna „przez szacunek i przywiązanie ku polskiey literaturze". **Egzemplarz ilustrowany dodatkowo dwiema oryginalnymi grafikami** w ładnych odbitkach, rysowanymi i **rytowanymi przez Daniela Chodowieckiego** z cyklu „Zajęcia dam": „La promenade" (Przechadzka) oraz „La broderie" (Haftowanie). **120.-**

618. TUWIM Juljan – Cztery wieki fraszki polskiej. Wybór i wstęp ... Przedm. Aleksandra Brücknera. Warszawa 1937. Wyd. J. Przeworskiego. 21,7 cm, s. XXXI, [1], 524. opr. oryg. pł., obw., futerał kart.
Stan nadzwyczaj bardzo dobry. Podpis własn. Układ graficzny Kazimierza Piekarskiego. Wykorzystano zdobniki będące na wyposażeniu drukarni staropolskich. Karta tytułowa zamknięta ramką wziętą z pierwszego wydania „Fraszek" Kochanowskiego z 1584 r. Obwoluta proj. Edwarda Manteuffla i Antoniego Wajwóda (anonimowo – sygn. krypt. „mewa").
„Więc gdy jawnym celem tej antologji jest dostarczenie czytelnikowi lekkiej a interesującej lektury, celem jej ukrytym byłą chęć zwrócenia uwagi na poetów zapomnianych, niedocenionych i całkiem nieznanych [...]. Zaniedbali więc i czytelnicy i historycy literatury olbrzymią dziedzinę piśmiennictwa nieoficjalnego [...]. Nie Kochanowskiego i Krasickich czytały dawniej masy, lecz właśnie [...] straganowe broszurki Janów z Kijan i Wychylówek, nie Staffów i Rostworowskich czytają dziś, lecz znów (jeżeli w ogóle coś czytają w tym wieku nikczemnym) pomijane przez krytyków [...] broszurki, świstki i ulotki" (ze wstępu J. Tuwima). **160.-**

619. TUWIM Juljan – Cztery wieki fraszki polskiej. Wybór i wstęp ... Przedm. Aleksandra Brücknera. Warszawa 1957. Spółdz. Wydawnicza „Czytelnik". 21,7 cm, s. XXXI, [1], 531, [1]. opr. oryg. pł., obw.
Podklejone naddarcia i otarcia obwoluty, wewnątrz stan dobry. Niemal dosłowne powtórzenie wydania z 1937 r. Zachowano szatę graficzną pierwowzoru (autorstwa Kazimierza Piekarskiego), dodano fraszkę Norwida „Siła ich", rozwiązano kryptonim „A. K. A." (Adam Kaden), poprawiono mylne daty, dołożono posłowie wydawcy. **64.-**

620. TUWIM Julian – Kwiaty polskie. Warszawa 1949. Czytelnik. 20,2 cm, s, 305, [1]. opr. pł. złoc. z epoki z zach. okł. brosz., obcięcie barwione.
Nieznaczne zaplamienia, poza tym stan bardzo dobry. Piecz., ekslibris. Okładka i przerywniki O. Siemaszkowej. **Oprawa Roberta Jahody** (ślepy tłok na tylnej wyklejce). Na przedniej okładce złoc. wieniec kwiatowy z wkomponowaną lirą, wewnątrz wieńca złoc. tytuł książki; na grzbiecie złoc. tytulatura i drobne zdobniki.
Pierwsze wydanie słynnego poematu Juliana Tuwima.
W literaturze XX w. „Kwiaty polskie" to utwór zupełnie wyjątkowy. Poemat dygresyjny oparty na tradycji romantycznej, powstały na obczyźnie (Brazylia), a wyrosły z nostalgii za krajem ojczystym łączy w sobie inwokacje patriotyczne, wątki obyczajowe, polemiki polityczne, motywy religijne, poglądy

społeczne i artystyczne, liryczne wyznania i niezwykłe opisy przyrody. Choć niezbyt przychylnie przyjęty przez krytyków, pierwszy nakład rozszedł się błyskawicznie. **100.-**

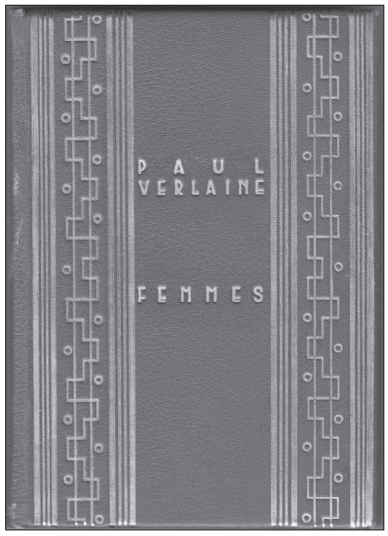

nr 621

621. VERLAINE Paul – Femmes. Imprimé sous le manteau et ne se vend nulle part. [pol. „Kobiety. Drukowane pod pazuchą, nie sprzedaje się nigdzie"]. [Londyn, ca 1894. C. Hirsch]. 18 cm, s. 71. opr. luksusowa skóra złoc. z epoki, obcięcie złoc.

Bardzo niewielkie zaplamienie grzbietu, nieznaczne zabrudzenia kilku kart, mimo to stan bardzo dobry. Wydano 500 egz., ten bez numeru wydrukowany na papierze holenderskim Van Gelder. Luksusowa oprawa wiedeńska z częściowo nieczytelną sygnaturą złoc. na przedniej dublurze („...ratva Wien"?).

Drugie wydanie „zakazanych" wierszy Verlaine'a w wiedeńskiej oprawie artystycznej art deco.

„Femmes" to cykl pornograficznych wierszy Verlaine-'a, określanych mianem „ hymnu do ekscesów seksualnych" lub „wierszy na cześć rozpusty". Pierwsze wydanie ukazało się w Brukseli u Kistemaeckersa i zostało natychmiast skonfiskowane, Jest obecnie niezwykle rzadkie. Drugie wydanie ukazało się u Hirscha w Londynie w dwóch nakładach praktycznie nieróżniących się od siebie, po 500 egzemplarzy. **160.-**

622. VINCENZ Stanisław – Na wysokiej połoninie. Obrazy, dumy i gawędy z Wierchowiny Huculskiej. [Cz.1]: Prawda starowieku. Warszawa 1936. Tow Wyd. „Rój". 24,5 cm, s. 719, [1]. brosz., obw.

Otarcia i niewielkie naddarcia obwoluty, poza tym stan dobry. Egz. niemal w całości nierozcięty. Na obwolucie i na przedniej okładce dwie kompozycje Edmunda Bartłomiejczyka. Na końcu przegląd piśmiennictwa dotyczącego podobnej problematyki i słowniczek huculski. Pierwsza część cyklu huculskiego – jedyna, jaka ukazała się przed wojną. Jedna z ważniejszych publikacji dotyczących Huculszczyzny w naszej literaturze. Egzemplarz tej książki był eksponowany na wielkiej wystawie huculskiej „Na Wysokiej Połoninie" w Krakowie w 2011 r. **Ilustracja na tabl. 17.** **120.-**

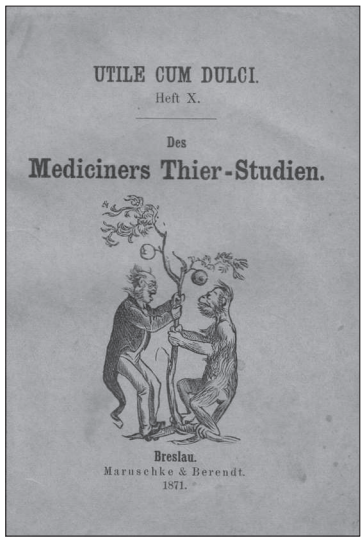

nr 623

623. W. H..., Dr. – Des Mediciners Thier-Studien, oder: Die medicinische Zoologie in medicinisch-zoologischen Versen. Eine bestialische Ergötzungs-, Zeitvertreibungs- und Repetitions-Lectüre. Breslau 1871. Maruschke & Berendt. 14,7 cm, s 86, [2]. brosz. Utile cum dulci, Heft 10.

Grzbiet oklejony papierem, niewielkie zabrudzenia okładek, wewnątrz stan dobry.

Wrocławska humoreska wierszem na tematy medyczne. Na przedniej okładce ilustracja przedstawiająca uczonego i małpę na wspólnej gałęzi. Niektóre źródła podają przypuszczalne nazwisko autora: Hofman. **60.-**

624. WASILEWSKI Edmund – Poezye .... Wyd. V (przejrzane i powiększone). Kraków 1873. Nakładem księgarni J.M. Himmelblaua. 14,2 cm, s. XVI, 359. opr. oryg. pł. zdob. z zach. okł. brosz.

Karta tytułowa lekko zaplamiona, z naklejką inwentarzową, stan dobry. Dołączony wsp. artykuł prasowy M. Rożka dotyczący Wasilewskiego.
Litografowana okładka Walerego Eljasza z widokiem krakowskiej pary słuchającej barda na tle Wawelu, odbita u M. Salba.
E. Wasilewski (1814-1846) – piewca Krakowa, zwany „poetą Wolnego Miasta Krakowa", uznawany za najwybitniejszego krakowskiego poetę przed Stanisławem Wyspiańskim (według Wikipedii). Wasilewski jest autorem słynnych i popularnych wierszy patriotycznych m.in.: **„Na Wawel, na Wawel, krakowiaku żwawy ! Podumaj, potęsknij nad pomnikiem sławy"** oraz **„Płynie Wisła, płynie po polskiej krainie, po polskiej krainie, a dopóki płynie Polska nie zaginie".** Jak napisał Michał Rożek, pieśń o Wiśle pod koniec XIX wieku nucono nieomal wszędzie, w szlacheckich dworkach, domach mieszczańskich, w chłopskich chałupach. **Ilustracja na tabl. 23.** **140.-**

625. WIERZYŃSKI Kazimierz – Wielka Niedźwiedzica. Warszawa 1923. Towarzystwo Wyd. „Ignis". 18 cm, s. 78, [2]. brosz.
Stan dobry. Egz. nieobcięty. Okładka Tadeusza Gronowskiego.
Pierwsze wydanie ważnego – trzeciego z kolei – tomu poezji Kazimierza Wierzyńskiego (1894-1969) wybitnego poety, członka Skamandra. Tom sygnalizuje zmianę w tematyce i nastroju wierszy poety. Jego poezja traci radość życia, euforia opada, przychodzi pogłębiona refleksja nad złożoną naturą życia i świata, pojawia się tematyka metafizyczna. Poeta włącza do tego tomu wiersze wojenne z lat 1914-1918. Według krytyki: „dorobek poetycki Wierzyńskiego zdumiewa zarówno rozległością, jak i rangą dokonań, a poezja zawiera tak szeroką skalę ludzkich dokonań, że możemy mówić o pełni, jaka staje się udziałem nielicznych tylko artystów". **100.-**

626. WIERZYŃSKI Kazimierz – Wróble na dachu. Warszawa 1921. Towarzystwo Wydawnicze „Ignis". 19,3 cm, s. 86, [2]. brosz.
Załamania krawędzi okładek, niewielkie zaplamienia karty tyt., poza tym stan dobry. Podpis własn.
Pierwsze wydanie tomu poezji z okładką projektu B. Pniewskiego. **60.-**

627. WEYSSENHOFF Józef – Soból i panna. Cykl myśliwski ozdobiony 85 barwnymi i czarnymi rysunkami Henryka Weyssenhoffa. Warszawa 1913. Nakł. Gebethnera i Wolffa. 28,8 cm, s. [4], 228, [3], tabl. 15. opr. oryg. pł. z zach. okł. brosz.
Otarcia oprawy, niewielkie naddarcie grzbietu, okładki poluźnione, blok również, ślad po ekslibrisuie na przedniej wyklejce. Wspólne dzieło dwóch kuzynów: Józefa – pisarza i Henryka – ilustratora.
Najpopularniejsze wydanie poczytnej powieści Weyssenhoffa (pierwodruk ukazał się w „Gazecie Warszawskiej" w 1911 r., pierwsze wydanie książkowe miało miejsce w tym samym roku). Powieść obyczajowa, „zawiera opisy życia ziemiańskiego na Litwie kowieńskiej, opiewa urodę krajobrazów litewskich, uroki łowiectwa i miłości [...].Powieść oparto m.in. na motywach życiorysu rannego oficera napoleońskiego po kampanii 1812 roku, który osiedlił się w miejscowości Gaczany (Gacionys) w rejonie Rakiszki (Rokiskis) w północno-wschodniej części Litwy – barona Pierre'a de Rojana, któremu spolszczono imię i nazwisko na Piotr Rozan, zaś autor w powieści powierzył rolę Stanisława Pucewicza" (Wikipedia). **220.-**

Oskar Wilde

628. [WILDE Oscar] – The Ballad of Reading Gaol. By C.3.3. London 1899 [właśc.1904]. Leonard Smithers. 23 cm, k. [4], 31. opr. oryg. ppł.
Okładki nieco zakurzone, stan dobry. Brzegi kart nieobcięte. Egzemplarz z rytowanym exlibrisem prof. Zygmunta Mysłakowskiego.
Arcydzieło literatury światowej we wczesnym pirackim wydaniu!
O. Wilde (1854-1900) – irlandzki poeta, dramaturg i pisarz, jeden z najwybitniejszych twórców światowych przełomu XIX i XX; 6 IV 1895 r.został aresztowany i oskarżony o kontakty homoseksualne. Sąd skazał go na 2 lata ciężkich robót. Wilde odbywał karę w więzieniu w Reading pod Londynem, gdzie zrujnował sobie zdrowie. Po wyjściu na wolność pozostawał bez środków do życia. Pod zmienionym

nazwiskiem wyjechał na kontynent i tam spędził ostatnie trzy lata życia. W 1898 r. opublikował „Balladaę o więzieniu w Reading', która zyskała światowy rozgłos, uznanie i entuzjastyczne przyjęcie w Europie i w Ameryce. Z czasem stała się jednym z najczęściej tłumaczonych dzieł literatury światowej. Pierwsze wydania były anonimowe – autor ukrywał się pod pseudonimem C.3.3., co oznaczało w więziennej buchalterii „blok C, poziom 3, cela 3", gdzie więziony był Wilde. Dopiero w VI 1899 pojawiło się nazwisko Wilde'a. Epitafium na grobowcu Wilde'a na cmentarzu Père Lachaise w Paryżu to czterowiersz z „Ballady". Oferowany egzemplarz, jak podaje bibliograf Wilde'a Stuart Mason, jest wydaniem pirackim wydrukowanym przez zbankrutowanego wydawcę pisarza w 1904 już po jego śmierci. Zewnętrznie jest niemal identyczny z wydaniem z 1899. **240.-**

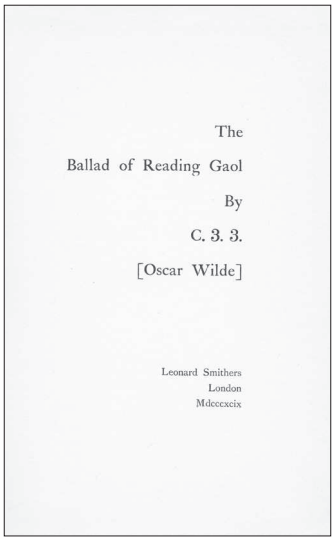
The
Ballad of Reading Gaol
By
C. 3. 3.
[Oscar Wilde]
Leonard Smithers
London
Mdcccxcix

nr 628

629. WILDE Oskar - Dusza człowieka w epoce socyalizmu. Tłumaczył z angielskiego L. B. [= Leopld Blumental]. Lwów 1908. Polskie Towarzystwo Naukowe. 17,8 cm, s. 85. opr. ppł. z epoki.
Grzbiet nieco zaplamiony, papier pozółkły. Na każdej stronie dwie winietki. Tytuł złocony na grzbiecie.
Fragment wywodu: „W takiem społeczeństwie, jak nasze, w którem majątek nadaje wielkie znaczenie, zdobywa stanowisko (społeczne) w towarzystwie, zaszczyty, poważanie, tytuły i inne tym podobne przyjemności, człowiek, będąc z natury ambitnym dąży do nagromadzenia tych dostatków i dalej to czyni z trudem i męką jeszcze długo po osiągnięciu ilości znacznie większej od tej, jakiej potrzebuje". **64.-**

630. WILDE Oskar – Salome. Tragedya ... Nakł. II. Tłumaczył Władysław Fromowicz. Kraków 1904. Nakł. Stanisława Fromowicza; Druk. W. Teodorczuka i Sp. 20,5 cm, s. 53. brosz.
Ślad załamania tylnej okładki, stan dobry. Drugie polskie wydanie „Salome".
Na przedniej okładce złoc. tytulatura wraz z secesyjną winietką, na tylnej złocony sygnet drukarni. **80.-**

631. WILDE Oskar – Tragedja florencka. Tłumaczenie i posłowie Wacława Rogowicza. Warszawa 1922. Tow. Wydawnicze "Ignis". 16,8 cm, s. 54, [2]. opr. psk. z epoki z zach. okł. brosz.
Stan bardzo dobry. **Okładka broszurowa projektu Tadeusza Gronowskiego. Oprawa Roberta Jahody (piecz. na tylnej wyklejce)** – na grzbiecie złoc. nazwisko autora i tytuł książki. **180.-**

632. HORODISCH Abraham – Oscar Wilde's Ballad o Reading Gaol. A bibliographical study. New York 1954. Aldus Book Comp.25 cm, s. 126, [2]. opr. oryg. pł.
Stan dobry. Wydano 300 egz., ten nr 171. **Rzadkie!**
Bibliografia jedego z najważniejszych utworów Wilde'a. Koncentruje się na tłumaczeniach „Ballady o więzieniu Reading", wydaniach ilustrowanych i wydaniach amerykańskich. Reprodukowane są strony tytułowe ciekawszych wydań, ilustracje, kolofony. Opisane są okoliczności, które sprawiły, że utwór okazał się tak wielkim sukcesem. W samych Niemczech w ciągu 14 lat ukazało się 9 wydań. Opisane i krytycznie analizowane są wydania ilustrowane. Wśród artystów ilustrujących poemat wymienia się Latimera Wilsona, Leona Pichona, Alfreda Kubina, Otto Pankoka, Rudolfa Schlichtera, Fransa Maseerela. Autor odnotowuje trzy wczesne polskie tłumaczenia: Andrzeja Tretiaka, Jana Kasprowicza i prywatnie wydane w Siedlcach w 1927 r. tłumaczenie Lucjana Słuckiego. **200.-**

633. MASON Stuart – Bibliography of Oscar Wilde. Illustrated. London [1914]. T. Werner Laurie. 22,4, s. XXXII, 605, [2], tabl. 13. opr. oryg. pł.
Okładki zakurzone, niewielki ubytek grzbietu, wyklejki pęknięte w grzbiecie, niewielkie uszkodzenie karty tyt.

Cenna, szczegółowa bibliografia pism Oscara Wilde'a. Obejmuje liczne teksty publikowane w czasopismach, wydania samoistne (oryginalne i autorskie przedruki), wydania zbiorowe i wybory tekstów, wydania pirackie, literaturę poświęconą Wilde'owi. Liczne ilustracje w tekście i na tablicach. **70.-**

634. WITTLIN Józef – Hymny. Wyd. II (wybór). Warszawa 1927. Nakł. Księgarni F. Hoesicka. 15,5 cm, s. 81, [3]. opr. oryg. skóra zamszowa z epoki.
Okładki nieco zaplamione, zaplamienia wyklejek, na przedniej wyklejce częściowo zaklejona obca dedykacja. Grzbiet ze złoconym tytułem i nazwiskiem autora.
Drugie wydanie wstrząsających wierszy antywojennych w wyborze przygotowanym przez poetę. Pierwsze wydanie „Hymnów" ukazało się nakładem Zdroju w 1920 roku. Był to debiut młodego poety, który na własne oczy zobaczył okrucieństwa wojny i walk bratobójczych podczas wojny domowej polsko-ukraińskiej. „Hymny" a wśród nich najbardziej poruszające: „Trwoga przed śmiercią", „Grzebanie wroga" i „Hymn o łyżce zupy" zaliczane są do poezji ekspresjonistycznej. W drugim wydaniu Wittlin pisze: „'Hymny' powstały niejako in articulo mortis. Dlatego tyle miejsca w nich zajmuje śmierć".
J. Wittlin (1896-1976) – poeta, powieściopisarz, tłumacz i krytyk; członek Skamandra, tłumacz Odysei, autor antywojennej powieści „Sól ziemi" i książki wspomnieniowej „Mój Lwów", pracownik Radia Wolna Europa. **60.-**

635. WOLSKA Maryla – Dzbanek malin. Medyka 1929. Nakł. Bibl. Medyckiej. 19,5 cm, s. 148, [2]. opr. pł. z epoki. Bibl. Medycka, opus 6.
Nieznaczne otarcia grzbietu, niektóre karty podklejone w grzbiecie, stan dobry. Obca dedykacja.
Ostatni zbiór wierszy Maryli Wolskiej (1873-1930) – poetki młodopolskiej, córki Wandy Monné – narzeczonej A. Grottgera, matki poetki Beaty Obertyńskiej i malarki Leli Pawlikowskiej. Tom zyskał szczególny oddźwięk w recenzjach krytyków. Z okazji jego wydania, 13 marca 1930 roku staraniem Kasyna i Koła Literackiego we Lwowie urządzono wieczór „Biblioteki Medyckiej", gdzie wiersze poetki deklamowała m. in. Irena Solska. Książka zawiera cztery cykle wierszy: tytułowy „Dzbanek malin", „Nic się nie kończy, nic się nie zaczyna", „O dawnym Lwowie" i „Godziny łaskawe". **60.-**

636. WYSPIAŃSKI Stanisław – Achilleis. Sceny dramatyczne. Kraków 1903. Nakł. autora. 21,3 cm, s. 174, [2]
[oraz] tenże – Bolesław Śmiały. Kraków 1910. Nakł. rodziny. 21,3 cm, s. 46, [2]. razem opr. nieco późniejsza ppł.
Grzbiet lekko spłowiały, okł. broszurowa nieco otarta, poza tym stan dobry. Zachowana okł. brosz. „Achilleis" z kompozycją przedstawiającą Achillesa opatrującego ranę Patrokla. **Wydanie pierwsze „Achilleis"** współoprawne z trzecią edycją rapsodu „Bolesław Śmiały". Na karcie tyt. „Bolesława Śmiałego" piecz. „Z. Leśnodorski" (Zygmunt? – historyka literatury, autora wspomnień „Wśród ludzi mojego miasta"). **100.-**

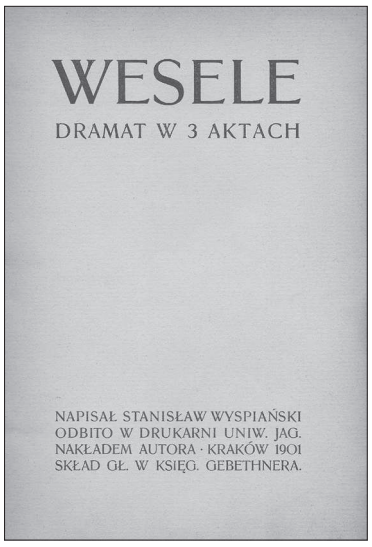

nr 637

637. WYSPIAŃSKI Stanisław – Wesele. Dramat w 3 aktach. Kraków 1901. Nakł. autora. 20,5 cm, s. 227, [2]. opr. nieco późniejsza bibliot. ppł.
Otarcia krawędzi oprawy, grzbiet nieco spłowiały, złocenia częściowo zatarte, blok lekko nadpęknięty, zaplamienie jednej strony. Brak okładki broszurowej. Miejscami odręczne zakreślenia części tekstu i zapiski ołówkiem. Podpis własn. Idalii Pawlikowskiej. **Pierwsze wydanie** jednego z najbardziej znaczących utworów w naszym piśmiennictwie, „należącego do najważniejszych w procesie kształtowania się zarówno literatury i teatru w Polsce, jak

w ogólniejszym znaczeniu - polskiej świadomości narodowej w XX w." (LPPE). Na końcu obsada premiery krakowskiej oraz errata.
I. Pawlikowska (ur. 1880) – siostra aktora i reżysera Józefa Kotarbińskiego, żona Tadeusza Pawlikowskiego, dyrektora teatru i krytyka; aktywnie uczestniczyła w zorganizowaniu dużej aukcji 16 obrazów Wyspiańskiego w Zakopanem w 1899 r. Sprzedaż (o charakterze loterii) przygotowana przez Lucjana Rydla przyniosła nadspodziewanie dobry wynik, co pozwoliło Wyspiańskiemu pokryć długi i zapewniło mu środki do życia na najbliższą przyszłość. **300.-**

638. YEATS William Butler – Poems. London 1929. Ernest Benn Ltd. 20,5 cm, s. XI, [1], 323, [1]. opr. psk. złoc. z epoki, górne obcięcie złoc.
Stan bardzo dobry. Ekslibris Zygmunta Mysłakowskiego w akwaforcie Stanisława Jakubowskiego. Oprawa wykonana przez firmę Riviere & Son (piecz. na przedniej wyklejce): skóra granatowa, grzbiet 6-polowy, w drugim polu złoc. tytulatura, w pozostałych złoc. roślinne rozetki, wyklejki marmoryzowane.
W. B. Yeates (1865-1939) – poeta, dramaturg i filozof irlandzki, laureat literackiej Nagrody Nobla, wywarł wielki wpływ na poezję XX w. Oprócz wartości intelektualnych jego utwory cechuje mistrzostwo formalne. Wiersze Yeatsa nasączone są czarem, liryzmem, nastrojem i muzycznością. Sam napisał o sobie: „Jestem ostatnim romantykiem". **Tom zawiera m. in.: „Księżniczkę Kasię", „Różę", „Rozstaje", „Wędrówki Oisina".** Oprawiony przez znanego londyńskiego introligatora tom poezji Yeatsa zakupiony został w amerykańskiej księgarni mieszczącej się na Avenue de l'Opera w Paryżu.
Z. Mysłakowski (1890-1971) – profesor i rektor Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie określony został przez Stefana Kisielewskiego w jego „Abecadle" jako postać z samego miąższu kultury polskiej. **220.-**

639. ŻEROMSKI Stefan – Aryman mści się. Godzina. Warszawa 1904. Nakład Gebethnera i Wolffa. 24 cm, s. [4], 84, [1]. opr. oryg. pł. zdob. z zach. okł. brosz.
Otarcia oprawy, zdobienia na grzbiecie częściowo zatarte, niewielkie zabrudzenia wewnątrz. Podpis własn. Władysława Bąkowskiego i obca dedykacja. Oprawa wydawnicza Zbigniewa Wójcika z Krakowa (sygn. na tylnej okładce).
Rzadkie i cenne pierwsze wydanie dwóch opowiadań Stefana Żeromskiego napisanych już nie w estetyce realizmu, lecz młodopolskiego modernizmu, wysmakowaną prozą poetycką. Pierwsze umieszczone w egzotycznej scenerii, na pustyni - osnute jest wokół konfliktu między ideą doskonałości moralnej a grzechem, żądzą i pożądaniem, pokusą rozkoszy upostaciowaną w kobiecie. Na uwagę zasługuje jeszcze tytuł utworu – pierwszy w nowszej literaturze polskiej tytuł zdaniowy w trzeciej osobie.
Akcja drugiego opowiadania toczy się w szpitalu gruźliczym – smutna jesień, szpitalny nastrój, melancholia, gorzkie myśli, senne majaki, walka między złym przeczuciem, a nadzieją i wiarą. **Ilustracja na tabl. 23.** **160.-**

640. ŻEROMSKI Stefan – Duma o hetmanie. Wyd. III. Warszawa 1909. Nakł. Kasy Przezorności i Pomocy Warszawskich Pomocników Księgarskich. 22,5 cm, s. 207. brosz.
Okładka brosz. po fachowej konserwacji, egz. nieobcięty, stan dobry. Piecz. heraldyczna „Z biblioteki Tomickich". Naklejka ochronna kompozycji Edwarda Okunia, z odręcznie wpisanym kolejnym numerem egzemplarza (2859) oraz odręcznym (ręką autora?) inicjałem S. Przednia okładka w barwnej litografii, projektowana przez Edwarda Okunia, odbita w Litografii Danesi w Rzymie. Piękne secesyjne, często mocno rozbudowane inicjały i winiety tego samego artysty. **Ilustracja na tabl. 23.** **160.-**

641. ŻEROMSKI Stefan – Początek świata pracy. Kraków [1918]. Nakładem Księgarni J. Czerneckiego. 19,4 cm, s. 47. brosz.
Okładki lekko otarte, bardzo niewielki ubytek narożnika tylnej okładki, stan dobry.
Rozważania pisarza na temat rozwoju gospodarczego powstającej na nowo Polski. W tekście widać troskę Żeromskiego o biednych. Tomik poświęcił „świętej a nigdy nieprzepłakanej pamięci swego dziewiętnastoletniego syna Adama, współwyznawcy przedstawionych tu zasad". **Wyd. I**. **60.-**

642. ŻEROMSKI Stefan – Powieść o Udałym Walgierzu. Warszawa 1906. Nakładem Redakcyi „Chimery". 24,3 cm, s. 67, tabl. 2. opr. pł. z epoki.
Niewielkie zaplamienia wewnątrz. Na tablicach reprodukcje dwóch rysunków Jana Stanisławskiego przedstawiających Tyniec. Inicjały Franciszka Wojtali. Ukazało się jako nadbitka z „Chimery". Składał i łamał Józef Perżak, odbijał Aleksander Tatarowski. **Wyd. pierwsze** samoistne.

Powieść historyczna Żeromskiego z czasów panowania Bolesława Chrobrego. Akcja, mimo dużej odległości w czasie, posłużyła autorowi do skomentowania aktualnej sytuacji politycznej. Książka opowiada o legendarnej postaci Walgierza Udałego. Walgierz pojął za żonę piękną Helgundę, przywiezioną z Francji. Zabił ją oraz jej kochanka Wisława za zdradę małżeńską. Żeromski przedstawia niezwykłe, stylizowane ujęcie tego tyniecko-wiślickiego podania o zbuntowanym przeciw Chrobremu, Walgierzu, który poznawszy cierpienie i ból zrozumie ludzką i humanitarna postawę króla. **120.-**

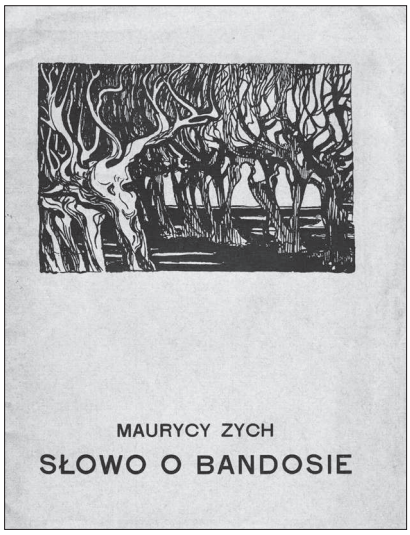

nr 643

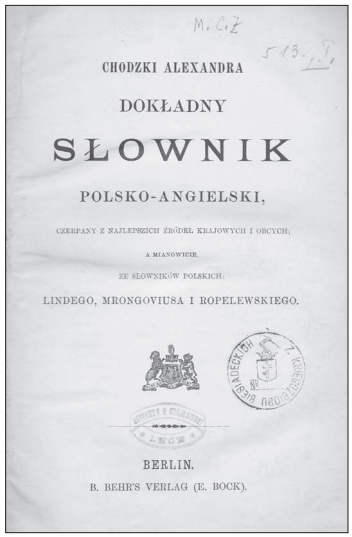

nr 645

643. [ŻEROMSKI Stefan]. Maurycy Zych [pseud.] – Słowo o bandosie. Kraków 1908. Nakł. autora. 21 cm, s. 27. brosz.
Niewielkie naddarcia krawędzi okładek, wewnątrz stan dobry. **Wyd. I.** **80.-**

Słowniki

644. BOISTE Pierre-Claude-Victor – Dictionnaire Universel de la Langue Francoise, avec le Latin et les Étymologies; Manuel de Grammaire, d'Orthographe et de Neologie; Extrait Comparatif, Concordance et Supplement de Tous les Dictionnaires; [...] Ouvrage classique, adopté pour les bibliothèques et les distributions de prix des lycées, et pouvant tenir lieu de tous les dictionnaires par …. ancien avocat […]. Cinquième édition corrigée et augmentée de 560 pages consacrées, 1° à des additions aux 46 objets particuliers de son utilité ; 2° à des exemples de phrases formant une collection de maximes et pensées morales [...]. Paris 1819. Chez Verdiere Libraire, Quai des Augustins No 25. 13,8x21,5 cm, s. XXVIII, [2], 1416, [2], 314, [2], tabl. rozkł. 1. opr. w 2 woluminach późniejsza ppł.
Niewielkie zabrudzenia wyklejek, poza tym stan dobry. W drugim woluminie tablica z rytowaną ramką, na końcu dwustronicowy katalog wydawniczy. Oba tomy z owalnymi pieczątkami „I. Załuski".
Jeden z najważniejszych słowników języka francuskiego. Cieszył się wielkim uznaniem w latach 1800-1870, doczekał się 15 wydań. Uważany był za lepszy od słownika Akademii. Zastąpiły go słowniki Emila Littrego i Pierra Larousse'a. Zawiera listę nazwisk cytowanych autorów, alfabet grecko-francuski, słownik synonimów, podstawowe zasady gramatyki francuskiej, słownik popełnianych błędów, rozprawę o figurach retorycznych, rozprawę o interpunkcji, esej o użyciu wielkich liter, tablice koniugacji, rozprawę o wersyfikacji francuskiej z przykładami z najlepszych poetów, słownik rymów

wraz z uwagami o wymowie, słownik homonimów, słownik paronimów, słownik mitologii starożytnej i nowożytnej, słownik słynnych ludzi (są polskie nazwiska), słownik nazw geograficznych. **240.-**

645. [CHODŹKO Alexander] – Chodzki Alexandra dokładny słownik polsko-angielski czerpany z najlepszych źródeł krajowych i obcych; a mianowicie ze słowników polskich: Lindego, Mrongoviusa i Ropelewskiego. Berlin [1874]. B. Behr's Verlag (E. Bock). 24,5 cm, s. [4], 536.
[oraz] tenże – Alex. Chodzko's A Complete Dictionary English and Polish, Compiled from the Dictionaries of Johnson, Webster, Walker, Fleming and Tibbins, etc. Berlin [1874]. B Behr's Verlag (E. Bock). 24,5 cm, s. [2], 13, [1], 370. razem opr. wsp. ppł.
Stan dobry. Grzbiet ze złoc. szyldzikiem. Druk w trzech kolumnach. Dwie części słownika – polsko-angielska i angielsko-polska.
Pieczątki księgarni i kolekcji: „Seyfarth & Czajkowski, Księgarnia, Lwów" oraz „Z księgozbioru Biesiadeckich". Gustaw Seyfarth i Damian Czajkowski założyli swoją księgarnię i wydawnictwo w 1868 roku. Księgarnia mieściła się we Lwowie w Rynku 24 potem 26. Przetrwała do II wojny światowej.
A. Borejko Chodźko herbu Kościesza (1804-1891) – polski poeta, orientalista i slawista, filareta, przyjaciel Adama Mickiewicza.
W słowniku można znaleźć angielskie odpowiedniki takich wyrażeń jak np. „wyruszył w pięćdziesiąt koni", „chłop w chłopa", „zboże w wysokiej cenie", takich staropolskich słów jak np. pajuk, podkurek, podlewa, powietnik i wielu innych, których nie znajdziemy zwykle we współczesnych słownikach. Na 14 stronicach części drugiej zamieszczono „Reguły wymowy angielskiego alfabetu". **120.-**

646. DAUM Edmund, WIEDERROTH Herbert – Słownik ilustrowany języka niemieckiego i polskiego. Bildwörterbuch Deutsch und Polnisch. Leipzig 1959. Verlag Enzyklopädie. 18,3 cm., s. 500, tabl. barwnych 8. opr. oryg. ppł.
Stan dobry. Brak obwoluty. W tekście 181 rysunków, 8 barwnych tablic. Wyd. 2 popr.
Słownik stanowi niezwykłe kompendium wiedzy o rzeczywistości sprzed ponad pół wieku. Jest też swoistym dokumentem jak tę rzeczywistość prezentowali ówcześni decydenci. Słownik składa się z 15 części obejmujących poszczególne gałęzie wiedzy i życia: Przestrzeń, liczba, czas; Roślina; Zwierzę; Ciało człowieka; Życie domowe; Opieka społeczna i higieniczna; Higiena ciała; Oświata ludowa; Opieka kulturalna, rozrywka, wypoczynek; System demokratyczny; Partie i organizacje; Przemysł i rzemiosło; Gospodarka rolna i leśna; Handel i komunikacja; Rozmaite tablice. **Słownik ten stał się głośny, gdy legł u podstaw wielkiego artystycznego przedsięwzięcia jednego z wybitnych artystów średniego pokolenia.** Od 2006 roku słownik jest dla niego inspiracją w tworzeniu obrazów i instalacji ilustrujących hasła słownika. **60.-**

647. FELLER A[ugust] – Gut Polnisch (Polnischer Notbehelf) durch Selbst-Unterricht. Praktische Anleitung, um Polnisch in wenigen Tagen richtig und gewand sprechen und schreiben zu lernen [...]. 13. Aufl. Berlin 1914. Friedrich Euler, Verlag. 19,5 cm., s. [8], 71, [9]. brosz.
Stan dobry. Trzynaste wydanie samouczka języka polskiego, który pozwala „nauczyć się w krótkim czasie poprawnie mówić i pisać po polsku".
Dołączono dwa inne wydania rozmówek polsko-niemieckich, (podniszczone, ale kompletne): wydane po I wojnie światowej „Słówka, zwroty i rozmówki polsko-niemieckie z dokładną wymową" (Kraków 1918. St. Goldman) oraz opublikowane w pierwszym okresie okupacji „Schnell Polnisch. Schnellste Erlernung der polnischen Konversation" (Krakau 1939). **64.-**

648. GRETSCH N. – Grammaire raisonné de la langue russe, précédée d'une introduction sur l'histoire de cet idiome, de son alphabet et de sa grammaire. Ouvrage traduit du russe et arrangé pour la langue française, avec l'accent tonique sur tous les mots cités, par C. P. Reiff. Saint-Petersbourg 1837. 24,5 cm, s. [2], XI, [1], 855, [1]. opr. luksusowa skóra bogato zdob. i złoc.
Niewielkie otarcia okładek, niewielkie zaplamienia i miejscowe zażółcenia papieru, bardzo niewielki ślad kornika w oprawie, stan dobry. Dublet z biblioteki Muz. Narodowego w Krakowie (piecz.). Ślad po ekslibrisie.
Niezwykle efektownie oprawiony egzemplarz gramatyki rosyjskiej.

Na obu okładkach ślepo tłocz. rozeta, wokół tłocz. i złoc. bordiura ze zdobieniami w narożnikach; grzbiet płaski, 5-polowy, ze złoc. zwięzami, bogate złocenia w każdym polu. **Ilustracja na tabl. 17.**
640.-

649. JANUSZ Wacław – Dokładny słownik francusko-polski i polsko-francuski. Podług najlepszych źródeł przez … **Oddział polsko-francuski**. Lwów 1854 Nakładem Edwarda Winiarza. 18,5 cm, s. [6], 1295, [1]. opr. psk. z epoki
Grzbiet nadpęknięty, otarcia okładek, ślady zawilgocenia, miejscami zabrązowienia papieru i zaplamienia. Druk dwuszpaltowy. Piecz. właściciela „Ksiądz M.St. Kost Smoleński".
Obszerny słownik. Był przedrukowywany do XX wieku. Część polsko-francuska. W słowniku można znaleźć francuskie odpowiedniki wielu obecnie egzotycznie brzmiących wyrażeń jak np. „chłop w chłopa", „jeden w drugiego głupcy", „przyjąć kogo w komorne", „chędożyć konia zgrzebłem", „chleb przaśny", „chleb komiśny", takich staropolskich słów jak sahajdacznik, sajdak, sakłak, saletrzysty, samoruch i wielu innych, których nie znajdziemy zwykle we współczesnych słownikach. **120.-**

650. KOTSCHUL Antoni – Teoretyczna i praktyczna grammatyka niemiecka w którey prawidła po niemiecku i po polsku wytłumaczone i przykładami w tych dwóch językach są objaśnione, z niemieckiemi i polskiemi zadaniami do tłumaczenia, z rozmowami i wypisami z naylepszych niemieckich autorów i t. d., dla użytku Polaków, którzy za pomocą nauczyciela albo sami łatwo i w krótkim czasie języka niemieckiego nauczyć się pragną, i podług której Niemcy tym samym sposobem po polsku nauczyć się mogą. Nowe i zupełnie poprawne wydanie. Wrocław 1833. U Wilhelma Bogumiła Korna. 18,7 cm, s. [4], XVI, 456, tabl. rozkł. 1. opr. kart. z epoki.
Wyraźne otarcia okładek, miejscami zaplamienia wewnątrz, brak jednej karty (s. 445-446). Na przedniej wyklejce kaligrafowany podpis „Edmund Mostowski".
Wielokrotnie wznawiana gramatyka niemiecka i rozmówki polsko-niemieckie. Druk w podwójnej kolumnie, w większości równoległy polski i niemiecki. Oprócz reguł gramatycznych zawiera liczne teksty i rozmówki, czasami zabawne i pełne staroświeckiego uroku, np.: Póydziesz WPan tego wieczora na komedyą?, Czemże dziś po południu czas przepędzimy?, Mam Panu dać jedwabną czyli bawełnianą chustkę na szyję?, Nałożyła już dziewka na ogień? **160.-**

651. REUM Albrecht – A Dictionary of English Style. Published with the cooperation of A. H. J. Knight, Trinity College Cambridge. Leipzig. 1931. Verlagsbuchhandlung J. J. Weber. 25,5 cm., s. VIII, 771, [1]. opr. oryg. pł.
Ślady po pieczątkach, poza tym stan dobry.
Słownik określany jest w historii leksykografii jako pionierska praca, która do dzisiaj zasługuje na uwagę. Słownik poświęca wiele miejsca związkom frazeologicznym, synonimom i antonimom. Słownik koncentruje się na słownictwie współczesnego, wykształconego Anglika (dysponującym w przybliżeniu 10.000 słów) z objaśnieniami w języku niemieckim. **180.-**

652. [ROPELEWSKI Stanisław] – Słownik polsko-francuzki. Dictionnaire polonais-français. [Vol. 1-3]. Berlin [1843-1847?]. Księgarnia B. Behr. 14,5 cm, s. [4], 1017; [2], 1021-2089; [3], 2090-3412, [2]. opr. skóra zdob. z epoki.
Niewielkie otarcia grzbietu i krawędzi okładek, odbarwienia, zaplamienia i ślady zawilgocenia na części kart. Grzbiet bogato zdobiony i złocony, na każdym złoc. tytuł i zakres literowy poszczególnych części. Ładny egzemplarz. Autorstwo za Estreicherem (E. 4, 88).
Niezwykle atrakcyjna oprawa rzadkiego słownika polsko-francuskiego.
Bardzo obszerny słownik drukowany w dwóch kolumnach, drobnym drukiem. Zawiera dużo słów i wyrażeń – np. przy słowie „ja" można wyczytać blisko dwadzieścia rozmaitych związków frazeologicznych i zdań, w tym takie jak: „Gdybym to ja był zrobił", „Ja bym się miał podłości dopuścić?", „Ja bym miał zdradzić najlepszego przyjaciela?", „Ja pracuję, a on z tego zysk ciągnie", „Ja i mój służący", „Kto tam?, Ja, Co za ja?". **280.-**

653. SŁOWNIK języka polskiego, obejmujący: oprócz zbioru właściwie polskich, znaczną liczbę wyrazów z obcych języków polskiemu przyswojonych; nomenklatury tak daw-

ne, jak też nowo w użycie wprowadzone różnych nauk, umiejętności, sztuk i rzemiosł; nazwani amonet, miar i wag główniejszych krajów i prowincij; mitologję plemion słowiańskich i innych ważniejszych, tudzież oddzielną tablicę słów polskich nieforemnych z ich odmianą; do podręcznego użytku wypracowany przez Aleksandra Zdanowicza, Michała Bohusza Szyszkę, Januarego Filipowicza [i in.] z udziałem Bronisława Trentowskiego. Cz. 1-2. Wilno 1861. Wydany staraniem i kosztem Maurycego Orgelbranda. 25,4 cm, s. [4], VIII, [2], 952; 953-2280, 2, 7, [1], 4, 3. razem opr. psk. z epoki.

Wyraźne otarcia krawędzi okładek, otarcia i niewielkie naddarcie grzbietu, blok pęknięty w dwóch miejscach, naddarcia kilku kart, niewielkie zaplamienia, miejscami zażółcenia papieru. Na początku karty tytułowe do obu części. Piecz.

Tzw. **słownik wileński**, objętością ustępujący jedynie 8-tomowemu słownikowi warszawskiemu Jana Karłowicza i in. Autorzy „za podstawę przyjęli [...] zasób haseł słownika Lindego. Ponieważ jednak w ciągu półwiecza, jakie upłynęło od jego wydania, język polski wzbogacił się o wiele nowych wyrazów, autorzy Słownika wileńskiego uwzględnili także ważniejsze słowniki, jakie ukazały się po Lindem, a przede wszystkim przejrzeli wiele utworów literackich i dzieł naukowych, by z nich wydobyć całe słownictwo nieznane jeszcze Lindemu. Szczególną uwagę przywiązywali do słownictwa potocznego i ludowego. Słownik wileński dobrze obrazuje stan polszczyzny z zakresie słownictwa w początkach drugiej połowy XIX wieku. Szczególnie bogato są w nim reprezentowane nowe zapożyczenia, wyrazy potoczne, regionalizmy (zwane przez autorów prowincjonalizmami), zwłaszcza najlepiej znane autorom regionalizmy kresowe oraz terminologia naukowa, techniczna i zawodowa [...].Wartość naukowa słownika polega na jego wiarygodności i na bogactwie zarejestrowanego w nim słownictwa (ok 110 tys. haseł). Autorzy znacznie rozbudowali system kwalifikatorów i nadali im nowoczesny kształt formalny" (Wikipedia) **420.-**

654. SŁOWNIK polsko-francuzki i francuzko-polski. I: Część polsko-francuska. Wyd. nowe. Warszawa [cenz. 1896]. Nakład Gebethnera i Wolffa. 25 cm, s. [8], 853. opr. psk. złoc. z epoki.

Otarcia okł., niewielkie ubytki papieru okleinowego, wewnątrz stan dobry. Drobny druk w czterech kolumnach. Pieczątki księgarni, podpis i pieczątka właściciela Mieczysława Węclewskiego.

Bardzo obszerny słownik. W słowniku można znaleźć francuskie odpowiedniki takich wyrażeń jak np. „wyruszył w pięćdziesiąt koni", „chłop w chłopa", „jeden w drugiego głupcy", „księdzu z ołtarza żyć potrzeba", „chleb przaśny", „chleb komiśny", takich staropolskich i rzadkich słów jak np. pajuk, podkurek, podlewa, pogłówszczyzna, powietnik, rozbrzechtać i wielu innych, których nie znajdziemy zwykle we współczesnych słownikach. **160.-**

655. TROJAŃSKI J[ózef] K[ajetan] – Dokładny polsko-niemiecki słownik do podręcznego użycia dla Niemców i Polaków. Z dodatkiem, zawierającym spis form nieregularnych. Nowo wypracowany przez J. K. Troiańskiego. Cz. 1-2. Poznań-Berlin-Bydgoszcz 1835-1836. U Ernesta Siegfrieda Mittlera. 24,5 cm, s. [4], 512; [4], [513]-1148. opr. późniejsza psk. złoc.

[oraz] tenże – Dokładny niemiecko-polski słownik do podręcznego użycia dla Polaków i Niemców. Nowo wypracowany przez J. K. Troiańskiego. Cz. 1-2. Poznań-Berlin-Bydgoszcz 1844-1847. 24,5 cm, s. IX, [1], 810; [4], [811]-1500. opr. późniejsza psk. złoc.

Ślady zawilgocenia (nieszpecące) w ostatnim woluminie, poza tym stan bardzo dobry. Oprawy wszystkich części jednolite. Na grzbietach, prócz tytułu, złoc. zakres literowy woluminu. Karty tytułowe również po niemiecku. W każdym woluminie **ekslibris heraldyczny biblioteki Branickich w Suchej**, na grzbietach niewielkie naklejki inwentarzowe na numerami 20-23.

Piękny komplet bardzo dokładnego słownika polsko-niemieckiego i niemiecko-polskiego z prestiżową proweniencją.

Autor, **J. K. Trojański** (1796-1850) – profesor literatury łacińskiej (później polskiej) Uniwersytetu Jagiellońskiego, wielokrotny dziekan Wydziału Filozoficznego, w latach 1841-1843 rektor, członek Towarzystwa Naukowego Krakowskiego Był także autorem słownika łacińskiego, podręczników łacińskich i gramatyki łacińskiej.

W pierwszej części dedykacja dla księcia Bogusława Radziwiłła, XI ordynata Ołyki, II ordynata Przygodzic. Wstępy są datowane i podpisane przez autora w Krakowie. Ten słownik jak wszystkie stare słowniki

oferuje odpowiedniki wielu staropolskich słów i wyrażeń usuniętych z nowoczesnych słowników. Ekslibrisy Branickich z herbem i łacińską dewizą „Pro fide et patria" (pol. „Za wiarę i ojczyznę"). **Ilustracja na tabl. 17.** **660.-**

656. WEBSTER Third New International Dictionary of the English Language, unabridged. Springfield, Massachusetts, USA 1976. G. & C. Merriam Company. 32,7 cm, s. 86, 2662, [1], tabl. 2. opr. oryg. pł., obw.

Otarcia i załamania obwoluty, stan dobry. Ilustracje w tekście, druk w trzech kolumnach.

Bardzo dobry egzemplarz słynnego słownika objaśniającego 450.000 słów języka angielskiego.

Jeden z największych i najpoważniejszych światowych słowników języka angielskiego firmy Merriam-Webster posiadającej przeszło stuletnie tradycje. Wydanie z 1976 roku jest uzupełnioną wersją tzw. „Trzeciego słownika Webstera". Powstał on po 10 latach przygotowań, we IX 1961 roku. Zawierał 100.000 nowych słów w stosunku do poprzedniego wydania. Oblicza się, że wydawcy spędzili 757 wydawco-lat i wydali 3,5 miliona dolarów na przygotowanie tego słownika. Prezentowana tu edycja zawiera uzupełniający dodatek z nowymi słowami. Słownik zawiera także obszerne wskazówki dotyczące zasad wymawiania słów. Po ukazaniu się słownika zgodnie uznano, że jest to wielkie naukowe osiągnięcie, pomnik wiedzy i dokładności. Krytykowano sprawy drobniejsze: zbyt wielką liczbę cytatów, zbyt liberalne potraktowanie językowych nieprawidłowości.

Trudno w to uwierzyć, ale w czasach PRL dawano instytucjom zgodę na zakup słownika pod warunkiem, że nie będzie on udostępniany szerszej publiczności – dołączono urzędowy list w tej sprawie.

360.-

Z BIBLIOTEKI SĄDECKIEGO PROFESORA GIMNAZJUM

Poniższe książki (z kilkoma wyjątkami) pochodzą z biblioteki Apolinarego Maczugi, profesora i dyrektora sądeckich szkół średnich. Zakupione zostały u sądeckich księgarzy i oprawiane były przez sądeckich introligatorów – być może wszystkie u Józefa Chomeckiego. Są tu książki polityczne, literatura piękna, a także sensacje początku wieku dwudziestego. Kilkutysięczna biblioteka A. Maczugi wyprzedana została w większości w czasie okupacji, gdy właściciel znajdował się w trudnej sytuacji materialnej. Niektóre zachowane po wojnie pozycje takie jak np. „Galicja" Franciszka Bujaka, zostały sprzedane przez wnuczka właściciela, (gdy był jeszcze bardzo młody) ze względu na nieaktualność zamieszczanych w nich danych statystycznych. Od tego czasu zmienił on już poglądy.

657. ANDREJEW Leonid – Czerwony śmiech. W przekładzie i z przedmową K. Rakowskiego. Kraków 1905. Gebethner i Spółka. 20,3 cm, s. VII, [1], 110. opr. ppł. z epoki.
Niewielkie zaplamienia, stan dobry.
Obszerny biogram w Wikipedii rozpoczyna się od słów: „Leonid Andriejew (1871-1919) wybitny rosyjski pisarz, dramaturg, dziennikarz. Jest uznawany za jednego z najwybitniejszych przedstawicieli okresu Srebrnego wieku (1893-1921) w literaturze rosyjskiej i **prekursora ekspresjonizmu w literaturze rosyjskiej".** Proza Andriejewa łączy elementy realizmu, naturalizmu i symbolizmu. Andriejew miał skłonność do horroru, czasem do fantastyki. „Czerwony Śmiech" to absolutnie wstrząsający i pełen koszmarów opis swojego rodzaju apokalipsy, której źródłem jest porażka Rosji w wojnie rosyjsko-japońskiej. Sposób pisania o wojnie zdaje się proroczo przewidywać nadchodzące okropności wojen światowych. Książka prezentuje wojnę, przemoc, szaleństwo, duchy a nawet dosłownie powrót zmarłych. Ten nieco zapomniany pisarz ma ciekawą polską stronę w Internecie: http://leonid-andriejew.com.pl/. **40.-**

658. CONRAD-KORZENIOWSKI Józef– Prowokator. Tłumaczyła z angielskiego Dr. Felicya Nossig. Z czterema ilustracyami. Lwów 1920. Nakładem „Ludowego Towarzystwa Wydawniczego". 20,3 cm, s. [4], 185, tabl. 4. opr. bibliot. ppł. z epoki z zach. okł. brosz.
Stan dobry. Niesygnowana oprawa Józefa Chomeckiego z Nowego Sącza. Zachowana, barwna okładka i cztery c/b ilustracje utrzymane w stylistyce secesyjnej.
J. Conrad-Korzeniowski (1857-1924) przeszedł do historii literatury jako jeden z najwybitniejszych powieściopisarzy i stylistów języka angielskiego. Sam podobno nigdy nie mówił dobrze po angielsku, podczas gdy zachował swoją kresową polszczyznę z lat młodości. „Prowokator" w innym tłumaczeniu nosi tytuł „W oczach Zachodu" (oryg. „Under Western Eyes"). Dzieło Josepha Conrada poświęcone problematyce terroryzmu i radykalnych ideologii społecznych na tle sytuacji społecznej w Rosji. Conrad jest krytyczny i sceptyczny wobec metod działań anarchistów, terrorystów i rewolucjonistów. Równie krytyczny jest wobec Rosji i mentalności jej mieszkańców. Ciekawe są refleksje moralne Conrada na te-

mat ludzi decydujących się na współpracę z tajną policją. Wiele przestróg pisarza nie utraciło do dzisiaj swej aktualności. **48.-**

659. [DĄBROWSKI Józef]. J. Grabiec [pseud.] – Powstanie styczniowe 1863-1864. Warszawa-Kraków [1916]. Towarzystwo Wydawnicze w Warszawie. 19,3 cm. s. 267, [5]. opr. nieco późniejsza bibliot. ppł.

Stan dobry. Na karcie tyt. owalna pieczątka: „Teresa Jakubowska, Księgarnia i Drukarnia w Nowym Sączu".

J. Grabiec to pseudonim **Józefa Dąbrowskiego** (1876-1926) – sędziego wojskowego, adwokata, literata, publicysty i działacza społecznego. Był czynnym politykiem obozu lewicowo-niepodległościowego byłego Królestwa Polskiego, w l. 1897-1904 członkiem Polskiej Partii Socjalistycznej. Od 1919 roku był sędzią wojskowym i organizował sądownictwo wojskowe.

Józef Feldman w PSB pisał o prezentowanej tu monografii: „**Oparta na poważnych badaniach źródłowych z wyzyskaniem relacji żyjących uczestników powstania napisana stylem prostym** i pełnym przejęcia, nierzadko polotu, z głębokim wczuciem się w ducha epoki, stanowi monografia D-go jedyne po dziś dzień syntetyczne opracowanie przedmiotu". **60.-**

660. DMOCHOWSKI Franciszek – Pisma ..., byłego wachmistrza w wojskach pięciu różnych mocarstw, dziś majstra krawieckiego w Przemyślu. Wydane na korzyść autora przez Andrzeja Edwarda Koźmiana**.** Lwów 1843. W Drukarni Piotra Pillera. 19 cm, s. [4], XIV, [4], 221. opr. psk. z epoki.

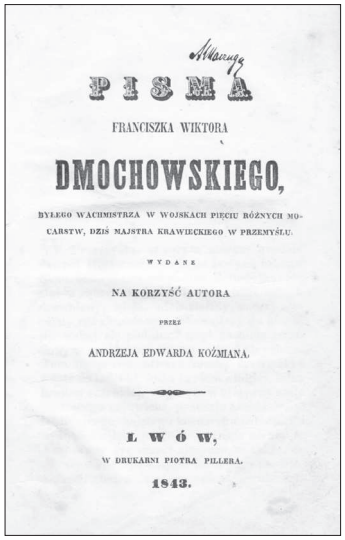
PISMA

FRANCISZKA WIKTORA

DMOCHOWSKIEGO,

BYŁEGO WACHMISTRZA W WOJSKACH PIĘCIU RÓŻNYCH MOCARSTW, DZIŚ MAJSTRA KRAWIECKIEGO W PRZEMYŚLU.

WYDANE

NA KORZYŚĆ AUTORA

PRZEZ

ANDRZEJA EDWARDA KOŹMIANA.

LWÓW,

W DRUKARNI PIOTRA PILLERA.

1843.

nr 660

Wyraźne otarcia okładek, blok nadpęknięty, miejscami zaplamienia, jedna karta (s. 95-96) z ubytkiem tekstu.

F. Wiktor Dmochowski (1780-1850) – weteran wojen, poeta, pamiętnikarz, urodzony w 1780 roku w Jemielistym w Ziemi Nurskiej w rodzinie szlacheckiej, był żołnierzem kolejno armii pruskiej, rosyjskiej, francuskiej, Księstwa Warszawskiego i kawalerii austriackiej, uczestniczył m.in. w bitwach pod Austerlitz, Pułtuskiem, Saragossą, walczył we Włoszech i Francji. Po siedemnastu latach wojennej tułaczki „przebiegłszy wśród wojennej wrzawy tę przestrzeń ziemi, która się rozciąga od cieśniny Gibraltaru aż do Wołgi i Perekopu złożywszy broń" osiadł w Przemyślu i wziął się do pióra zostawiwszy „obszerne i dokładne opisy przeszłych wypadków dziejopisom" pisał własne wspomnienia. Część z nich ukazała się drukiem w 1843 r. w pracy tu prezentowanej przy udziale A. E. Koźmiana. Oferowany tom zawiera wspomnienia m.in. o pikiecie nad Narwią, bitwie pod Pułtuskiem, pochodzie do Hiszpanii etc. **Na końcu imponująca lista prenumeratorów wydawnictwa** przy czym księżna Laura Jabłonowska z hr. Skarbków zamówiła 20 egzemplarzy, a Antoni Mysłowski z Kogorsa 50 egzemplarzy. **120.-**

661. DMOWSKI Roman – Myśli nowoczesnego Polaka. Lwów 1904. Nakł. Towarzystwa Wydawniczego; Druk. W. L. Anczyca i Sp., Kraków. 17,8 cm, s. XVI, 217. opr. ppł. z epoki.

Stan dobry. na karcie tyt. piecz. „Skład. główny w księgarni J. K. Jakubowskiego Wdowy, Nowy Sącz, Filia Stary Sącz".

Pierwsze wydanie książkowe słynnego tekstu na terenie Polski.

Pascal Trees pisze: „Swoją czołową pozycję w dopiero co utworzonym Stronnictwie Narodowo-Demokratycznym Dmowski zawdzięczał nie tylko zasługom organizacyjnym dla nowego ruchu politycznego, lecz także wyjątkowej popularności, jaką cieszyły się jego 'Myśli nowoczesnego Polaka'. Ukazały się one po raz pierwszy (pod pseudonimem) w 'Przeglądzie Wszechpolskim' w 1902 roku, między 1903 a 1939 rokiem były trzykrotnie wznawiane , a ich oddziaływanie wykraczało daleko poza kręgi endecji. **W tej 'biblii polskiego nacjonalizmu' Dmowski przedstawił polską interpretację darwinizmu społecz-**

nego, opowiadając się zarazem przeciwko wprowadzeniu w Polsce zachodnich instytucji liberalnych, nie przystających jego zdaniem do stopnia rozwoju kraju, który w momencie ukazywania się pierwszych wydań 'Myśli' nie istniał przecież nawet jako odrębny byt państwowy".
Historia wydań książkowych „Myśli" jest przedstawiana różnie przez różne źródła. Pierwszą edycją książkową miało być mocno ograniczone liczebnie wydane w V 1903 we Florencji. Ale biograf Dmowskiego A. Fountain pisze: „Nie udało mi się dotrzeć do żadnego z – jak twierdził Dmowski – tysiąca sprzedanych egzemplarzy pierwszego wydania. W niniejszym artykule będę się więc powoływał na niezmienione drugie wydanie: R. Dmowski, Myśli nowoczesnego Polaka, wyd. 2, Lwów 1904, przedmowa do wydania drugiego". Nie wspomina owego wydania florenckiego pełna bibliografia pism (opracowana na podstawie: Mariusz Kułakowski „Roman Dmowski w świetle listów i wspomnień", t. II, Londyn 1972). Bibliografia ta podaje dwa wydania we Lwowie w 1904 r., przy czym drugie miało się ukazać w marcu. Niektóre źródła podają nasze wydanie z opisem: „Lwów, Towarzystwo Wydawnicze 1904 [właśc. 1903]". Być może więc wydanie florenckie miało de facto adres lwowski?
W czasach PRL wydawanie „Myśli" było zakazane przez cenzurę, ukazywały się one na emigracji oraz w tzw. drugim obiegu. Pierwsze oficjalne wydanie powojenne, poprzedzone przedmową Jana Dobraczyńskiego, ukazało się w 1989 roku. **80.-**

662. EWERS Hanns Heinz – Alraune. Dzieje istoty żyjącej. Powieść. Przekład Jadwigi Przybyszewskiej. Zaopatrzony wstępem Stanisława Przybyszewskiego oraz portretem autora. Lwów 1917. Literacki Instytut Wydawniczy „Lektor". 20 cm, s. LIII, [3], 364, [3]. opr. wsp. pł. z zach. okł. brosz.
Zaplamienia części kart, gdzieniegdzie podklejenia kart w grzbiecie. Okładka brosz. dublowana, ze śladami załamań. Sygnatura „WW 917".
H. H. Ewers (1871–1943) – niemiecki pisarz, poeta i aktor. Wywarł wielki wpływ na literaturę typu horror i fantasy. Jeden z pierwszych twórców, który uznał film za równoprawne dzieło sztuki. Przez krótki okres sympatyzował z nazizmem, bliskie mu były zwłaszcza idee nacjonalistyczne mocno akcentowane przez ten ruch i odwoływanie się do teutońskiej przeszłości. Ale już w 1934 roku ze względu na swój homoseksualizm i opozycję w stosunku do antysemityzmu popadł w niełaskę, skonfiskowano mu majątek i zakazano druku. Jego najsławniejsza powieść „Alraune" z roku 1911 to przeróbka mitu o Frankensteinie. Bohater Frank Braun bierze udział w stworzeniu żeńskiego androidu lub homunkulusa. Stworzona młoda kobieta nie ma żadnych hamulców moralnych i jest wcieleniem zła. Książka była kilkakrotnie sfilmowana.
Przybyszewski zaczyna wstęp od słów: „Móc raz wreszcie ujrzeć dzieło, w którymby się ukazał Człowiek w całej pełni swego życia, ujrzeć Człowieka takim jaki jest, nieskrępowanego żadnymi prawami, żadną normą". Inaczej widzi Ewersa autor „Przewodnika po beletrystyce", Czesław Lechicki: „**Poczytny pisarz […] satanista i medjumista […] z patologiczną skłonnością do czarnoksięstwa i perwersji na tle seksualnem".** **60.-**

663. FARRÈRE Claude – Ludzie cywilizacji. Przekład Janiny Mareschowej. Kraków 1921. Instytut Literacki „Lektor". 20,8 cm, s. [2], II, 178, [2]. opr. ppł. z epoki z zach. okł. brosz.
Stan dobry. Egzemplarz nr 2033/3000.
Ta powieść została **nagrodzona trzecią z kolei nagrodą Goncourtów**. Od momentu publikacji wywoływała kontrowersje. Dotyczy problemu białego człowieka – kolonialisty i jego zachowania w podbitych krajach. Opisuje Sajgon i Hanoi pod panowaniem francuskim. Bohaterowie powieści są ludźmi pozbawionymi zasad moralnych. Koniec powieści zawiera wstrząsający opis storpedowania pancernika. Farrère znał doskonale tę tematykę, był oficerem marynarki.
C. Farrère (1876-1957) – autor kilkudziesięciu powieści, był kiedyś pisarzem bardzo popularnym. **32.-**

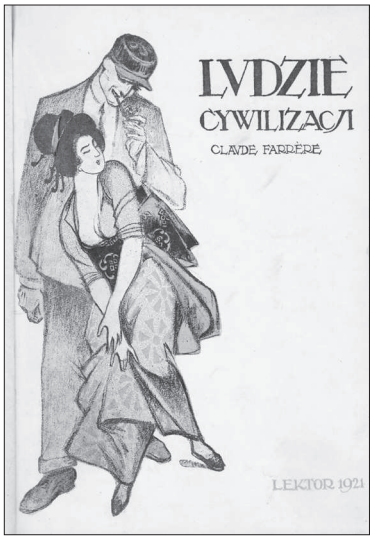

nr 663

664. FARRÈRE Claude – Opium. Przekład autoryzowany Jadwigi Przybyszewskiej. Zaopatrzony wstępem. Jana Henryka Ewersa. Lwów-Warszawa 1919. Instytut Wydawniczy „Lektora". 19,5 cm, s. 210, [6]. opr. ppł. z epoki.
Niewielki ślad zawilgocenia górnego marginesu kart. Egzemplarz nr 4263/5000.
Recenzja na portalu Amazon reklamująca reprint tej powieści określa ją jako „tour-de-force" dwudziestowiecznej literatury o narkotykach. Pisze o niej jako o niedocenionym arcydziele. Książka składa się z 17 niezależnych rozdziałów opisujących kolejne stadia uzależnienia od opium i fazy narkotykowych fantazji i koszmarów. **40.-**

665. GÓRSKI Artur – Ku czemu Polska szła. Wyd. II. Warszawa 1919. Wydawnictwo M. Arcta. 19,7 cm, s. 319, [1]. opr. ppł. z epoki.
Niewielkie otarcia okładek, brak wyklejek, stan dobry. Na tylnej okładce piecz.: „Zakład introligatorski Józef Homecki w Nowym Sączu".
Bestseller Polski międzywojennej – wizja Polski budującej swą państwowość na wartościach, a nie na sile militarnej.
A. Górski (1870-1959) – pisarz, publicysta, krytyk literacki, współredaktor czasopisma „Życie". Publikując cykl artykułów pod tytułem „Młoda Polska" nadał nazwę całej epoce literackiej i kierunkowi w historii sztuki. Górski krytykował pozytywizm, nawoływał do powrotu do ideologii romantycznej. W okresie międzywojennym redagował „Marchołta" – jedno z najważniejszych czasopism intelektualnych II RP. W 1935 został odznaczony Złotym Wawrzynem Akademickim Polskiej Akademii Literatury.
„Ku czemu Polska szła" było w II Rzeczpospolitej prawdziwym bestsellerem. Pierwsze wydanie ukazało się jeszcze w 1917 r., książka miała później kilka wznowień. Dzieło uważane jest za sztandarowy utwór tzw. optymistycznej szkoły historiografii polskiej. W okresie PRL książka była na indeksie cenzury. Zdaniem Górskiego Polska była prekursorem idei praw człowieka, prekursorem nowoczesnych ideałów demokratycznych. Kilka ciekawych tytułów podrozdziałów: Przegrane dźwignią moralną, Cierpienie pogłębiające człowieczeństwo, Źródła tolerancji polskiej, Historia polska jako dzieje mniejszości, **Polski pech, Witalność narodowa, Plaga pesymizmu, Błędy patrzenia na polskie dzieje z punktu widzenia rozbiorów, Lenistwo szlachty,** Słaba ochrona granic fizycznych i duchowych, Idea unii narodów, silniejszego ze słabszym, na zasadzie równości praw, Unikanie przeciwstawności narodowej i rasowej; wsparcie na pojęciu człowieczeństwa, Nierozwiązanie zadań idei demokratycznej na Wschodzie, Polski arystokratyzm kresowy, **Pańskość i chamskość.** **60.-**

666. JEZIERSKI Edmund – Tadeusz Kościuszko. Warszawa 1918. Nakładem Kasy Przezorności i Pomocy Warszawskich Pomocników Księgarskich. 21 cm, s. [4], 390. opr. bibliot. ppł. z zach. okł. brosz.
Stan dobry. Ilustracje w tekście.
Pierwsze wydanie wielokrotnie wznawianej biografii Tadeusza Kościuszki.
Na odwrocie karty tytułowej zapis niemieckiej cenzury w Warszawie z października 1917. Druk w drukarni Wł. Łazarskiego. Edmund Jezierski to pseudonim Edmunda Krügera (1881-1935) autora książek dla dzieci i popularyzatora historii. Syn drukarza warszawskiego zafascynowany historią zgromadził księgozbiór liczący ponad 4 tysiące tomów. Za swoją książkę o Katarzynie II Krüger wylądował na Pawiaku, a po zwolnieniu musiał się przenieść do Otwocka. „Działalność pisarska K-a […] była bardzo różnorodna i niezwykle obfita" (PSB). Biografia Kościuszki miała kilka wydań i wersji w latach 1917-1933. **60.-**

667. KARATOW F. W. – Paweł I, jego życie rodzinne, kochanki i zabójstwo. Kraków 1904. Nakł. St. Gajewskiego. 18,5 cm, s. 76. opr. ppł. z epoki.
Niewielkie odbarwienie przedniej wyklejki, papier pożółkły, poza tym stan dobry.
Dzieje ekscentrycznego i tragicznego cara, który panował tylko pięć lat od 1796 do 1801. Był synem Katarzyny II. Za swojego ojca uważał Stanisława Augusta Poniatowskiego, choć ten ostatni zaprzeczał. Paweł I uważany był za przyjaciela Polaków. Jednym z pierwszych jego dekretów było uwolnienie Kościuszki z więzienia i podarowanie mu dużej sumy pieniężnej, która umożliwiła mu wyjazd z Rosji i zamieszkanie w Szwajcarii. Stanisławowi Augustowi Paweł I zwrócił tytuł królewski i podarował na zamieszkanie Pałac Marmurowy. Uczestniczył też w jego pogrzebie (jechał konno trzymając szablę ostrzem w dół na znak żałoby).
Autor opracowania całkowicie pomija polskie wątki biografii cara, koncentruje się na jego autokratycznych ekscesach i prezentuje raczej negatywny obraz jego panowania. Potępia jednak zabójstwo Pawła

I konkludując: „Rosya zaś wsławiła się czynem, który ją oddalił od Europy, a przybliżył napowrót do starych hord tatarskich”. **48.-**

668. KANT Immanuel – O potędze ducha czyli jak panem być chorobliwych uczuć przez samo tylko postanowienie. Wydał i uwagami opatrzył C. W. Hufeland [...]. Spolszczył [...] Dr. A. Stögbauer […]. Lwów [1913]. Wyd. „Kultura i Sztuka”. 19 cm, s. [4], 84, [16]. opr. ppł. z epoki. Biblioteka Wiedzy Ogólnej.

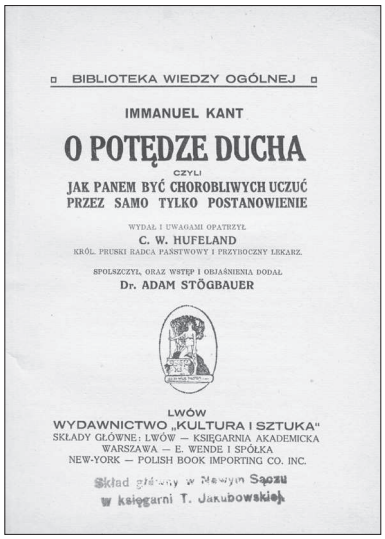
BIBLIOTEKA WIEDZY OGÓLNEJ

IMMANUEL KANT

O POTĘDZE DUCHA

CZYLI

JAK PANEM BYĆ CHOROBLIWYCH UCZUĆ PRZEZ SAMO TYLKO POSTANOWIENIE

WYDAŁ I UWAGAMI OPATRZYŁ C. W. HUFELAND KRÓL. PRUSKI RADCA PAŃSTWOWY I PRZYBOCZNY LEKARZ.

SPOLSZCZYŁ, ORAZ WSTĘP I OBJAŚNIENIA DODAŁ Dr. ADAM STÖGBAUER

LWÓW
WYDAWNICTWO „KULTURA I SZTUKA“
SKŁADY GŁÓWNE: LWÓW — KSIĘGARNIA AKADEMICKA
WARSZAWA — E. WENDE I SPÓŁKA
NEW-YORK — POLISH BOOK IMPORTING CO. INC.

Skład główny w Nowym Sączu w księgarni T. Jakubowskiej

nr 668

Stan dobry. Na karcie tyt. piecz.: „Skład główny w Nowym Sączu w księgarni T. Jakubowskiej”.
Rozprawę „O potędze ducha” Kant napisał w 1797 r. jako odpowiedź niemieckiemu lekarzowi Hufelandowi, który przesłał mu swoje dzieło „Makrobiotyka, czyli sztuka jak życie ludzkie przedłużyć”. **Odpowiedź Kanta ukazała się pod nagłówkiem „Spór fakultetu filozoficznego z medycznym”.** Filozofia, która ustosunkowuje się do medycyny opiera się w tej rozprawie oczywiście na zasadach filozofii Kanta. „**Moralna siła woli staje się tu władcą ciała, a ewentualnie także jego lekarzem”**. Kant podkreśla tak obecnie docenianą rolę psychiki w procesie leczenia. W książce, tekstach poprzedzających rozprawę wielkiego filozofa, przedstawiona jest krótko biografia i filozofia Kanta oraz historia kontaktu lekarza z mędrcem z Królewca. Książka zawiera m.in.: O sztuce zapobiegania chorobom, Jak utrzymywać, szczególnie nogi i głowę, ciepło czy chłodno?, O śmiesznych nawyczkach i o nudzie, O hipokondryi, O jedzeniu i piciu, O chorobliwem uczuciu, płynącem z myślenia nie w porę, O skutkach nawyku oddechania z zamkniętemi ustami.
Na ostatnich 16 stronach lwowskie wydawnictwo „Kultura i Sztuka” reklamuje swoje książki na odważne i sensacyjne tematy: magnetyzm leczniczy, stoliki wirujące i spirytyzm, joga, hipnotyzm i potęga „suggestyi”, wolnomularstwo, kształcenie pamięci, okrucieństwo kobiet w stosunku do mężczyzn, jasnowidzenie, kuchnia bezmięsna, bezbolesny poród etc. Za 3 korony nabyć można było „Model rozkładany organów płciowych kobiety”. Wyżej ceniono „Chatę wuja Toma” (4 korony). **64.-**

669. [KOLEKCJA druków ulotnych z lat 1847-1848]. 19,2 cm. razem zbrosz.
Okładki odbarwione i zabrudzone, na części kart ślady zalania i zaplamienia.
W skład kolekcji wchodzą następujące druki: Boznański Felix – Głos z groby polskiego tułacza w dzień ś. Józefa dnia 19 marca 1848 r., s. 6. Z wolnej prasy Piotra Pillera; Głoskowski M.W. – Głos do polskiego ludu na cześć Teofila Wiśniowskiego… s. 4. Z Drukarni narod. im. Ossolińskich; Pruski J.A. – Cześć Wam szlachetne Polski… s. 4; J.A.S. – Dwie godzin przed śmiercią Teofila Wiśniowskiego… s. 8. Lwów 1848. Nakł. Wydawcy, Drukiem Piotra Pillera; Boznański Feliks – Dziesięć listków uczkniętych, z drzewa wolności… s. 32. Lwów. Drukiem Instytutu Stauropigijańskiego; Burzyna Ludwik – Przegląd Gwardyi Narodowej we Lwowie 9 kwietnia 1848… s. 8. Z wolnej prasy Piotra Pillera; Ks. Antoniewicz Karol – Mowa religijna miana w kościele ks. Jezuitów we Lwowie 25 marca 1848. s. 12. Lwów 1848. Nakł. Kajetana Jabłońskiego. Drukiem Michała Poręby; Allgemeines politisches Bürger-ABC. s. 4. Pesth 1848; Englaender H. - Grabgeleite… s. 2. Englaender Hermann - Pressfreiheit! Nationalgarde! Constitution! s. 2; Bowitsch Ludwig – Den Braven Studenten. s. 2. Wien 1848; Scheba Julius – Bei dem Grabe der am 13. Maerz 1848 Gefallenen… s. 2; A.N. – Kobieta. s. 4; Rozumiłowski Grzegorz – Przyobiecane bombardowanie Lwowa, s. 4. Lwów 1848; Boznański Felix – Ostrzyżenie merynosów w dzień 19. marca 1848. s. Z wolnej prasy Instytutu Stauropigijańskiego; Saphir M.G. – Młodzież akademicka przy pogrzebie walecznych. s. 2. Z wolnej prasy Piotra Pillara; Drużbacki E.Fr. – Do moich rodaków. s. 2; X.H.P. – Głos duchownego. s. 4. Z wolnej prasy Piotra Pillera; Felsztyński Jakób – Do Gwardyi Narodowej. s. 2. Drukiem M. Poręby; A.N. – Emisariusz. s. 4; Boznański Felix – Jeszcze Polska nie zginęła… s. 8. Z wolnej prasy Instytutu Stauropigijańskiego; A.N. – Ojcze nasz w więzieniu. Lwów, dnia 20 marca 1848. s. 4. Drukiem Piotra Pillera; A.N. – Powitanie Stanisława Brześciańskiego wracającego z Berna. s.

2. Przemyśl 4 kwietnia 1848; Żędzianowski Bohdan – Do Izraelitów. s. 4. Z wolnej prasy J.Pawła Pillera w Stanisławowie; Dł…ski Marcel – Plac tracenia, Teofila W. i Józefa K. s. 8. Z wolnej prasy Zakładu Stauropigijańskiego. Większość druków **rzadka**, lub co najmniej **nieczęsta.** **620.-**

670. NOWACZYŃSKI Adolf – Wczasy literackie. Warszawa 1906. Nakładem Jana Fiszera. 19,8 cm, s. [4], 326, [3]. opr. ppł. z epoki z zach. okł. brosz.
Lekkie otarcie krawędzi oprawy poza tym stan dobry. Na k. przedtyt. pieczątka „I. K. Jakubowskiego Wwa, Księgarnia i Drukarnia w Nowym Sączu".
A. Nowaczyński (1876-1944) – pisarz i zdolny dramaturg, satyryk, poeta, pełen temperamentu kontrowersyjny krytyk i publicysta, działacz polityczny i społeczny. Urodzony w Podgórzu, obecnej dzielnicy Krakowa, uczył się w kilku galicyjskich gimnazjach, m. in. w l. 1885-1887 uczęszczał do gimnazjum Marcina Wadowity w Wadowicach. Skończył prawo na UJ. Swoje życie społeczne i artystyczne zaczynał od aktywnego uczestnictwa w życiu krakowskiej cyganerii, po rewolucji 1905 roku konsekwentnie zbliżał się do stanowisk pozytywistycznych, głosił program realizmu politycznego i etyzacji społeczeństwa. Od 1907 zbliżał się wyraźnie do Narodowej Demokracji.
We „Wczasach literackich" pisze ciekawie na tematy historyczne i aktualne z zakresu literatury, historii kultury, malarstwa i muzyki. Omawiani twórcy to Rabelais, Villon, Aretino, Merimee, G. B. Shaw, Meredith, Lemański, Brzozowski, Miciński, Weyssenhoff i inni. W eseju o impresjonizmie omawiając aktualne tendencje w sztuce pisze: „najgłębszym [...] jest Renoir, najintensywniejszym w barwach Cezanne, excentrycznym [...] Gaugain, ale najsympatyczniejszym i najciekawszym van Gogh [...] prawdziwy męczennik sztuki [...] wprost pijany powietrzem i słońcem". **80.-**

671. OCHOROWICZ Julian – Wiedza tajemna w Egipcie. Istota bytu. Z przedmową Ignacego Matuszewskiego. Warszawa 1898. Biblioteka Dzieł Wyborowych. 18 cm, s. 159, [1], tabl. 3. opr. oryg. pł. Biblioteka Dzieł Wyborowych, nr 30.
Stan dobry. Nieliczne marginalia.
Spis treści: Kapłani i świątynie, Hieroglify, Wtajemniczanie, Fizyka, chemia i mechanika, Tajemnice biologiczne, Księga umarłych, Astronomia i medycyna, Sen świątyniowy, Magnetyzm i jasnowidzenie, Bajka Apuleusza, Suggestya w starożytności, Posłowie. Na końcu legenda filozoficzna „Istota bytu".
J**. Ochorowicz** (1850-1917) – zapomniany obecnie psycholog, filozof, wynalazca, poeta i publicysta i fotografik. Teoretyk pozytywizmu. Według hasła w Wikipedii: „jako przedstawiciel nauki psychologicznej [...] wywarł istotny wpływ na kształtowanie poglądów przedstawicieli 'starszej' polskiej szkoły filozofii medycyny. W miejscowości Wisła w Ochorowiczówce założył prywatne laboratorium psychologiczne, gdzie powadził indywidualną praktykę psychologiczną. Wspierał psychologicznie wielu ludzi nauki i kultury będących znamienitymi gośćmi pensjonatów wypoczynkowych w Wiśle, m.in.: Bolesława Prusa, Władysława Reymonta, Marię Konopnicką". **Uważa się, że to właśnie Ochorowicz natchnął Bolesława Prusa do napisania „Faraona".** Po powrocie z Paryża wygłosił w 1893 r. kilka odczytów o najnowszych odkryciach z historii starożytnego Egiptu (które wydał później w niniejszym tomie). Prus zainteresował się treścią odczytów, a Ochorowicz dostarczył mu najnowszej, przywiezionej z Francji literatury, dzięki czemu pisarz rozpoczął pisanie powieści. **42.-**

672. POTĘGA hypnotyzmu. Praktyczny przewodnik do wykonywania doświadczeń w dziedzinie suggestyi i hypnotyzmu oraz zastosowanie ich w praktyce lekarskiej i w życiu codziennym. Z 10 illustracyami na podstawie najnowszych źródeł opracował Dr. J.D. Lwów [1912]. Wyd. „Kultura i Sztuka". 18,8 cm, s. 104, [8], tabl. 5. opr. ppł. z epoki.
Stan bardzo dobry. Oprawa Józefa Homeckiego z Nowego Sącza (piecz. na tylnej wyklejce). Wyd. I.
Zdjęcia na osobnych tablicach ukazują sceny z seansów hipnotycznych. Spis treści: 1. Słowo wstępne, 2. Z dziedziny historyi hipnotyzmu, 3. Istota hypnotyzmu i różne metody jego stosowania, 4. Zjawiska hipnotyczne, 5. Hypnotyzm w lecznictwie, 6. Jasnowidzenie i telepatya, 7. Zakończenie. Obiecujące są podtytuły już samego tylko pierwszego rozdziału: Hypnotyzm w starożytności. Yoga. Praktyki kapłanów egipskich. Narkotyki. Zioła. Ich zastosowanie wśród naszego ludu. Haszysze na Wschodzie. Sybarytyzm mahometański. Czemu zawdzięczają swe powodzenie bohaterowie świata. Oswajanie zwierząt. Mesmer i jego nauka. Fluid. Upadek teoryi Mesmera. Najnowsze zdobycze naukowe na polu hypnotyzmu. Suggestya, jako główny i jedyny jego czynnik. **48.-**

673. ŚLIWIŃSKI Artur – Hetman Żółkiewski. Z 9 rysunkami. Warszawa 1920. Wydawnictwo M. Arcta. 19,8 cm, s. [4], 263, [1], tabl. 9. opr. ppł. z epoki.
Nieznaczny ślad zawilgocenia, poza tym stan dobry.
Żywo napisana **dramatyczna biografia wielkiego hetmana, zwycięzcy spod Kłuszyna, zdobywcy Moskwy**, który zginął pod Cecorą w walce z Turkami i Tatarami w wieku 73 lat. Na końcu biografii zamieszczono tekst testamentu Żółkiewskiego z 1606 roku i wykaz literatury i źródeł, na których opierał się autor.
A. Śliwiński (1877-1953) – historyk, publicysta, polityk, senator. Był premierem Polski przez 9 dni (od 28 VI do 7 VII 1922 r.). Należał do Polskiej Partii Socjalistycznej, PPS – Frakcji Rewolucyjnej, Polskiej Organizacji Narodowej, przewodniczył Centralnemu Komitetowi Narodowemu w Warszawie między 1915 i 1916 r. W 1935 r. został odznaczony Złotym Wawrzynem Akademickim Polskiej Akademii Literatury. **64.-**

674. TOŁSTOJ L[ew] – Niewolnictwo naszych czasów. (Tłómaczenie z rosyjskiego). Londyn 1903. 17,4 cm, s. [4], 42. opr. ppł. z epoki.
Papier lekko pofałdowany, poza tym stan dobry. Pieczątka: „Roman Pisz, Księgarnia i Drukarnia w Nowym Sączu".
Hrabia **L. Nikołajewicz Tołstoj** (1828-1910) – wybitny pisarz i moralista rosyjski. W całej swej twórczości zawsze troszczył się o los biednych. W oferowanej tu rozprawie prezentuje poglądy, które nazywane są czasem wolnościowym chrześcijaństwem anarchistycznym. „Niewolnictwo naszych czasów jest następstwem trzech praw: o ziemi, o podatkach i o własności", „Niewola ludzka pochodzi z praw, prawa zaś nadaje rząd i dlatego wyzwolenie ludzi możliwem jest tylko przez zniesienie rządów". **60.-**

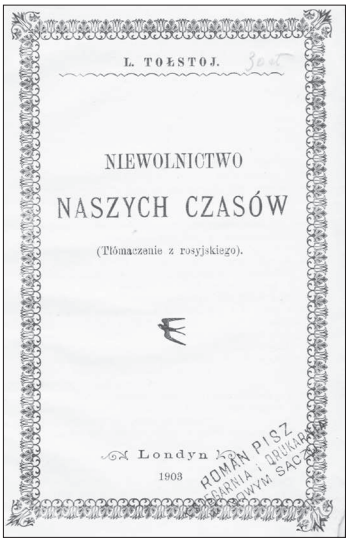
L. TOŁSTOJ.

NIEWOLNICTWO

NASZYCH CZASÓW

(Tłómaczenie z rosyjskiego).

Londyn

1903

ROMAN PISZ
KSIĘGARNIA I DRUKARNIA
W NOWYM SĄCZU

nr 674

675. UJEJSKI Kornel – Maraton i Skargi Jeremiego. Za zezwoleniem rodziny opracował prof. dr. Michał Janik. Brody 1906. Nakładem i drukiem Księgarni Feliksa Westa. 20 cm, s. [2], 72. opr. nieco późniejsza ppł.
Nieznaczne zaplamienia karty tyt., poza tym stan dobry.
Tom 50. z serii „Arcydzieła polskich i obcych pisarzy". **Kornel Ujejski (1823-1897), poeta, publicysta społeczny; nazywany „ostatnim wielkim poetą romantyzmu"**. We wstępie Michał Janik prezentuje biografię poety, genezę obu utworów i omówienie ich treści. Najbardziej znanym utworem Ujejskiego jest pieśń „Z dymem pożarów". Stała się ona nieoficjalnym hymnem powstania styczniowego. W tym wydaniu jej tekst jest częścią dziesiątą „Skarg Jeremiego". Oprócz utworów wymienionych w tytule, tom zawiera kilka wierszy: „Zawiana chata", „Za służbą" i „Anioł Pański". **36.-**

NIEMIECKIE WYDAWNICTWA OPOZYCYJNE I EMIGRACYJNE – MALIK VERLAG I INNI

676. EINSTEIN Albert – Mein Weltbild. [pol. „Mój obraz świata"]. Amsterdam 1934. Querido Verlag. 21 cm., s. 269. brosz., obw.

Otarcia i niewielkie ubytki obwoluty, poza tym stan dobry. Egz. nieobcięty.

Pierwsze wydanie zbioru filozoficznych, społecznych, politycznych i naukowych refleksji i poglądów Alberta Einsteina wydane w pierwszych latach dojścia Hitlera do władzy.

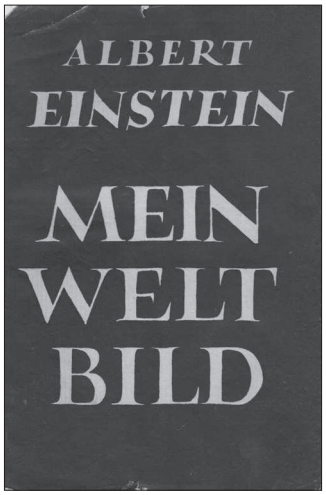

nr 676

Einstein przebywał z naukową wizytą w California Institute of Technology, gdy w III 1933 Hitler wygrał wybory w Niemczech. W IV tego roku nazistowskie władze ogłosiły zakaz wykładania na uniwersytetach osobom narodowości żydowskiej. Miesiąc później zapłonęły książki, w tym książki Einsteina. Genialny uczony mieszkał krótko w Belgii, potem w Anglii, a następnie wyemigrował do USA. Zbiór esejów i dokumentów z tego okresu zgrupowany jest w pięciu rozdziałach: Jak postrzegam świat?, O polityce i pacyfizmie, Niemcy w 1933 r., Żydzi, Nauki ścisłe. W części poświęconej Niemcom w 1933 Einstein napisał: „Jak długo będę miał taki wybór pozostanę tylko w takim kraju, w którym zachowuje się zasady politycznej wolności, tolerancji i równości obywateli wobec prawa. Wolność polityczna oznacza możliwość przedstawiania swoich poglądów ustnie i w druku, tolerancja oznacza szacunek dla każdego i każdej indywidualnej opinii. Te warunki nie są obecnie w Niemczech spełniane". **200.-**

677. FRIEDRICH Otto [właśc. Otto Friedländer] – Helden des Geistes. Hus, Cheltschicky, Komensky. Zurich 1936. Europa-Verlag. 20,3 cm., s. 183, [1]. brosz., obw.

Obwoluta nieco otarta i zakurzona, wewnątrz czysty egzemplarz (jeśli nie liczyć częściowego zażółcenia skrajnych stron). Na obwolucie zdjęcie pomnika Jana Husa.

W czasach zapadającej nazistowskiej nocy, niemiecki pisarz emigracyjny pisze o humanizmie i czeskich reformatorach i bohaterach ducha: Janie Husie (1370-1415) działaczu religijnym, Piotrze Chelczyckim (ok. 1390-ok. 1460) ideologu braci czeskich, myślicielu i pisarzu husyckim (jego pisma miały wpływ na Lwa Tołstoja), Janie Amosie Komenskim (1592-1670) filozofie i reformatorze szkolnictwa. **90.-**

678. GROSZ Georg – Die Gezeichneten. 60 Blätter aus 15 Jahren. Berlin [cop. 1930]. Malik Verlag. 28,2 cm, s. 126, [2]. opr. oryg. pł.
Niewielkie drobne zaplamienia, stan dobry. Brak obwoluty.
Pierwsze wydanie słynnej książki będącej zbiorem 60 rysunków Georga Grosza (1893-1959) – niemieckiego malarza i grafika. Grosz dorastał w Słupsku. Jego pierwsze pracy powstawały pod wpływem ekspresjonizmu i futuryzmu. Interesował się też dadaizmem, kubizmem i fowizmem.
Najbardziej znane i często reprodukowane są jego **niezwykle brutalne w wydźwięku, satyryczne rysunki pokazujące społeczeństwo niemieckie lat dwudziestych i trzydziestych: zezwierzęceni kapitaliści, fabrykanci, prostytutki, sceny przemocy, wykorzystania seksualnego nieletnich, nędza proletariatu są tematami tych rysunków.** W tym zbiorze jest też kilka realistycznych aktów. **260.-**

679. HARAND Irene – Sein Kampf. Antwort an Hitler. Wien 1936. 19 cm, s. 349, [3], tabl. 1. brosz.
Okładki nieco zabrudzone, blok lekko poluźniony.
Książka, za którą autorka znalazła się na liście wrogów III Rzeszy, a nagroda za ujęcie pisarki wynosiła 100.000 marek.
I. Harand (1900-1975) była austriacką bojowniczką o prawa obywatelskie, przeciwniczką antysemityzmu. Harand była wiedeńską katoliczką, która na wczesnym etapie rozpoczęła kampanię przeciwko niemieckim nazistowskim prześladowaniom Żydów. W 1933 roku założyła „Światowy ruch przeciwko antysemityzmowi, nienawiści rasowej i gloryfikacji wojny" i prowadziła kampanię w całej Europie. W 1935 wydała w Wiedniu własnym kosztem książkę pt. „Jego walka. Odpowiedź Hitlerowi" jako reakcję na „Mein Kampf". Książka miała trzy wydania i została przetłumaczona na angielski i francuski. Gdy Niemcy zajęli Austrię Harand przebywała w Londynie, co uratowało jej życie. Naziści obiecywali 100.000 marek nagrody za jej głowę. Wiedeńskie egzemplarze jej książki były masowo palone. Harand wyemigrowała do USA. Książka zawiera na stronach 242-276 słownik biograficzny wybitnych przedstawicieli nauki, literatury i sztuki pochodzenia żydowskiego.
120.-

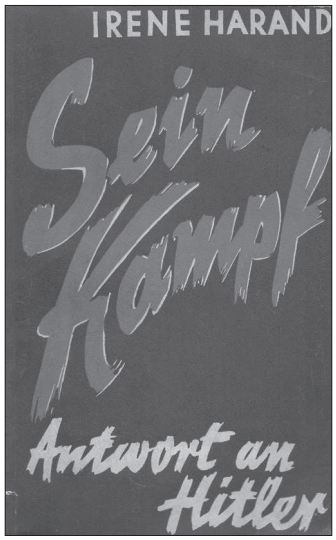

nr 679

680. HEINEMANN Fritz – Odysseus oder die Zukunft der Philosophie. Stockholm 1939. Bermann-Fischer Verlag. 22,7 cm, s. 116. brosz., obw. Schriftenreihe „Ausblicke".
Tylna okładka nieco zakurzona, poza tym stan dobry.
F. Heinemann (1889-1970) – niemiecki filozof, krytyk egzystencjalizmu. Ze względu na swoje żydowskie pochodzenie zmuszony do emigracji z Niemiec. Wykładał filozofię w Oxfordzie, gdzie napisał „Odyseusza". W „Odysseuszu albo przyszłości filozofii" Heinemann wyraża pogląd, że współczesna filozofia powinna bardziej patrzeć w przyszłość a nie w przeszłość. W 1972 roku miasto Lueneburg powołało archiwum Heinemanna. **80.-**

681. LÖWENSTEIN Hubertus – Die Tragödie eines Volkes. Deutschland 1918–1934. Amsterdam 1934. Steenuil-Verlag. 20 cm, s. 279, [1]. opr. oryg. pł., obw.
Obwoluta podniszczona, wewnątrz stan dobry.
Hubertus Friedrich Książe Löwenstein (1906-1984) – niemiecki polityk, dziennikarz i pisarz już w swojej pracy doktorskiej z 1931 r. wskazywał na niebezpieczeństwa związane z ewentualnym dojściem Hitlera do władzy. Gdy Hitler objął rządy wyemigrował najpierw do Austrii, potem do Wielkiej Brytanii i w 1936 r. do USA. W książce o tragedii narodu niemieckiego przedstawił historię polityczną Niemiec po pierwszej wojnie, ostatnie lata Republiki Weimarskiej i pierwsze lata władzy nazistowskiej. Porównuje faszyzm włoski z narodowym socjalizmem. Pisze o wolności w państwie narodowo socjalistycznym, analizuje sytuację Żydów. **Rzadkie.** **80.-**

682. Der MALIK-VERLAG 1916 - 1947. Ausstellungskatalog. Leipzig 1985. Zentralantiquariat. 24 cm., s. 159, [1]. brosz.

nr 682

Okładki lekko otarte, stan dobry. Reprint oryginalnej edycji z 1967 r. wydany przez Niemiecką Akademię Sztuk Pięknych w Berlinie. Liczne ilustracje, złożona reprodukcja plakatu wystawy.

Katalog opracował Wieland Herzfelde. Monografia słynnego niemieckiego wydawnictwa lewicowego z czasów Republiki Weimarskiej. Katalog wydanych przez oficynę pozycji liczy 317 tytułów. Książka zawiera 119 częściowo barwnych ilustracji na 32 tablicach w ramach paginacji i w tekście oraz jedną, składaną tablicę formatu 30,5x73,5 cm dołączoną luzem. Tablica reprodukuje m.in. plakat „Erste Internationale Dada-Messe. Veranstaltet von Marschall G. Grosz; Dadasoph Raoul Hausmann, Monteurdada John Heartfield". Na końcu lista autorów drukowanych przez wydawnictwo Malika.

Dołączono drugą pozycję: katalog aukcyjny z Berlina z 2009 roku pt. „Der Malik Verlag 1916-1947. Eine Samlung". Bogato ilustrowany, ponad 160 stronicowy katalog aukcyjny opisuje blisko 300 pozycji wydanych w Malik Verlag pogrupowanych tematycznie: dada, niemiecka literatura proletariacka, powieściopisarze rosyjscy, amerykańscy itd. Liczne użyteczne indeksy artystów, autorów itp.

Wydawnictwo Malik było jednym z najważniejszych lewicowych wydawnictw niemieckich dokumentujących najbardziej burzliwy okres w dziejach Niemiec i Europy. Nazwa wydawnictwa nawiązywała do tytułu powieści „Der Malik" napisanej przez ekspresjonistyczną pisarkę Else Lasker-Schüler. Wydawnictwo koncentrowało się na wspieraniu awangardy politycznej i estetycznej, było silnie powiązane z niemieckimi dadaistami i ekspresjonistami, popierało ruchy lewicowe, rewolucję rosyjską i ruch komunistyczny w Niemczech i na świecie. Jego twórcą był Wieland Herzfelde (1896-1988), niemiecki publicysta i pisarz. Jego brat John Heartfield (1891-1968) zajął się graficzną stroną wydawnictwa. Naprawdę nazywał się Helmut Herzfeld ale w 1916 roku przybrał angielsko brzmiące nazwisko, chcąc tym sprowokować nienawidzące Anglię mieszczaństwo niemieckie. John Heartfield był jednym z najwybitniejszych w historii twórców fotomontażu politycznego. Projektował strony tytułowe, okładki i obwoluty wydawnictw Malik Verlag. Do przyjaciół obu braci Herzfelde należeli m.in. Else Lasker-Schüler, George Grosz i Erwin Piscator. Oprócz wydawnictwa bracia Herzfelde założyli galerię Grosz. Fotomontaże Heartfielda wykpiwały Hitlera i nazistowską propagandę. Po dojściu władzy nazistów bracia działali dalej na emigracji. Wszystkie wydawnictwa Malik Verlag uległy nazistowskim konfiskatom i były palone na stosach w Niemczech. Wśród autorów drukowanych przez Malik Verlag byli między innymi Upton Sinclair, Aleksander Błok, John Dos Passos, Oskar Maria Graf, Franz Jung, Maxim Gorki, Alexander Guidony (Dizzy), Wladimir Majakowski, Ilja Ehrenburg, Willi Bredel, Adam Scharrer, Michail Scholochow i Theodor Plievier. **120.-**

683. SINCLAIR Upton – Das Geld schreibt. Eine Studie über die amerikanische Literatur. Berlin [cop. 1930]. Malik Verlag. 19 cm, s. 215, [1]. opr. oryg. pł. zdob.

Oprawa nieco otarta i zaplamiona, wewnątrz stan dobry. Grzbiet bogato złoc.

Pierwsze niemieckie wydanie książki napisanej przez amerykańskiego pisarza socjalistycznego Uptona Sinclaira (1878-1968), autora prawie 100 książek, niegdyś bestsellerów, dzisiaj prawie zapomnianych. Książka opisuje w krytyczny sposób świat literacki kapitalizmu. Tłumaczenie autorstwa wybitnego pisarza Eliasa Canettiego (1905-1994) – laureata nagrody Nobla w dziedzinie literatury. Książka prezentuje klasyczny przykład „designu" Malik Verlag, poziome złote, tłoczone paski na grzbiecie, na ich tle w pionie tytulatura. Egzemplarz z biblioteki profesora H Sternbacha (piecz., podpis.) **100.-**

NAUKA, PRZYRODA, INŻYNIERIA I TECHNIKA

Pierwsze wydania książkowe najważniejszych tekstów naukowych w historii ludzkości należą do najdroższych pozycji antykwarycznych. Te są praktycznie już na zawsze poza zasięgiem przeciętnego kolekcjonera. Ale pierwsze wydania ważnych tekstów naukowych często ukazywały się w stosunkowo łatwo dostępnych pismach naukowych. Bywają jednak także późniejsze wydania, które z różnych względów odgrywają ważną rolę w historii nauki. Tutaj wnikliwy i zainteresowany kolekcjoner może ciągle dotrzeć stosunkowo łatwo do bardzo interesujących egzemplarzy. Inaczej wygląda sprawa ze współczesnymi publikacjami naukowymi. Przy coraz szybciej dezaktualizujących się książkach technicznych np. informatycznych jest całkiem realne, że pierwsze podręczniki informatyczne i książki o pierwszych komputerach mogą z czasem stać się rzadsze niż wiele starych „białych kruków".

684. BAUDRY de Saunier Louis – L'Art de bien conduire une automobile. Recueil des connaissances, des principes et des tours de main que doit posséder un conducteur pour tirer le meilleur parti possible de sa voiture. [pol. „Sztuka dobrego prowadzenia samochodu. Zbiór umiejętności, zasad i rozmaitych trików, które powinien opanować kierowca, by w sposób optymalny korzystać ze swojego samochodu"]. Paris [ca 1912]. Bibliothèque Omnia. 19,4 cm, s. [12], 288, 39, [1]. opr. oryg. pł. zdob., górne obcięcie barwione. Niewielkie zaplamienia, stan dobry. Ponad 60 fotografii i rysunków w tekście, także całostronicowych.
Ilustrowany, wczesny podręcznik nauki jazdy samochodem autorstwa słynnego francuskiego dziennikarza i autora licznych – dziś już klasycznych – książek o samochodach i rowerach.
Książka Louisa Baudry de Sauniera (1865-1938) o prowadzeniu samochodu była wielokrotnie wznawiana w ciągu pierwszego ćwierćwiecza XX w. Fotografie i rysunki pokazują m.in. różne sytuacje drogowe i niebezpieczeństwa czyhające na kierowcę. Autor radzi, by nigdy nie ufać mułom i osłom mijanym na drodze, pisze nawet o tym jak radzić sobie ze stadem owiec na szkockiej drodze. **160.-**

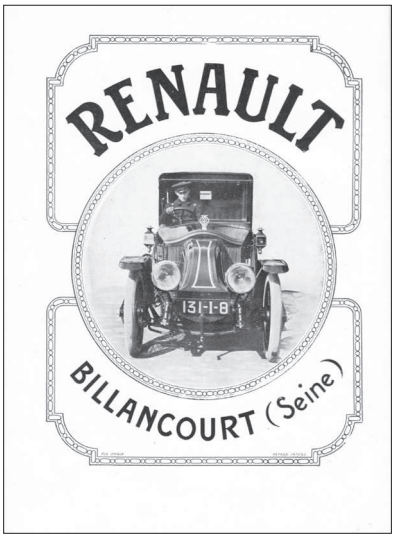

nr 684

685. BECQUEREL Alfred, RODIER Alexandre – Recherches sur la composition du sang des l'état de santé et dans l'état de maladie. [pol. „Badania nad składem krwi w stanie zdrowia i w stanie choroby"]. Paris 1844. Typographie et lithographie de F. Malteste. 23,2 cm, s. 127, [1]. opr. psk. z epoki.
Niewielkie uszkodzenia wyklejek, stan dobry. Na karcie tytułowej odręczny napis: „ofiarowane S.I.G.N. przez rodzinę Dr J. Skłodowskiego". Pieczątka księgozbioru S.I.G.N. Być może chodzi o rodzinę Józefa Skłodowskiego, dziadka Marii Curie lub Józefa Skłodowskiego, lekarza, brata wybitnej uczonej.
Ważna, wczesna, często cytowana praca Alfreda Becquerela (1814-1862) i Alexandra Rodier (ur. 1811) na temat składu krwi. **120.-**

686. CURIE SKŁODOWSKA Maria – Recherches sur les substances radioactives. Thèse présentée a la Faculté des Sciences de Paris pour obtenir le grade de docteur ès sciences physiques. Paris 1904. Gauthier-Villars. 25 cm, s. [6], 155, [1]. opr. późniejsza pł. z zach. okł. brosz.
Stan bardzo dobry. Ilustracje w tekście.
Wyd. drugie, przejrzane i poprawione, dysertacji doktorskiej Marii Curie, przedstawionej na wydziale nauk ścisłych Sorbony w 1903 roku. **Praca doktorska Skłodowskiej uważana jest za jedną z najważniejszych tez doktorskich XX wieku. 320.-**

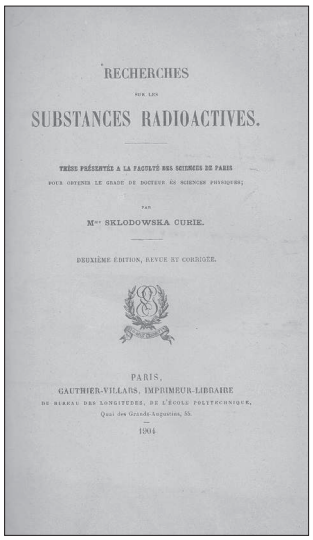
RECHERCHES
SUR LES
SUBSTANCES RADIOACTIVES.
THÈSE PRÉSENTÉE A LA FACULTÉ DES SCIENCES DE PARIS
POUR OBTENIR LE GRADE DE DOCTEUR ÈS SCIENCES PHYSIQUES;
PAR
Mme SKLODOWSKA CURIE.
DEUXIÈME ÉDITION, REVUE ET CORRIGÉE.
PARIS,
GAUTHIER-VILLARS, IMPRIMEUR-LIBRAIRE
DU BUREAU DES LONGITUDES, DE L'ÉCOLE POLYTECHNIQUE,
Quai des Grands-Augustins, 55.
1904

nr 686

687. DARWIN Charles – Reise eines Naturforschers um die Welt. [pol. „Podróż przyrodnika naokoło świata"]. Autorisierte deutsche Ausgabe. Aus dem Englischen übersetzt von J. Victor Carus. Mit vierzehn Holzschnitten. 2., durchgesehene Aufl. Stuttgart 1899. E. Schweizerbart'sche Verlagshandlung (E. Nägele). 23 cm, s. X, 568. opr. oryg. [?] pł.
Niewielkie otarcia krawędzi oprawy, pierwsza składka poluźniona. 14 niewielkich drzeworytów w tekście.
Ładnie zachowany egzemplarz drugiego autoryzowanego niemieckiego wydania ważnej książki twórcy ewolucji Karola Darwina.
Książka opisuje słynną pięcioletnią podróż statkiem HMS „Beagle" w l. 1831-1836, podczas której Karol Darwin (1809-1882) zebrał informacje, które pozwoliły mu zbudować teorię ewolucji. Teoria Darwina w zmodyfikowanej w XX w. formie jest teorią unifikującą nauki o życiu i wyjaśniającą różnorodność biologiczną. **180.-**

688. EICHWALD Eduard – Naturhistorische Skizze von Lithauen, Volhynien und Podolien in geognostisch-mineralogischer, botanischer und zoologischer Hinsicht entworfen von ... Mit drei lithographirten Tafeln. Wilna 1830. Gedruckt bei Joseph Zawadzki. 25,6 cm, s. [6], 256, tabl. 3. opr. psk. z epoki.
Otarcia okładek, grzbiet nadpęknięty, ślad zawilgocenia na ostatnich kartach. Piecz. austriackiego geologa: „Professor Dr. Josef Stini".
Podstawowa monografia do pradziejów Litwy, Wołynia i Podola. Na tablicach m.in. litografowana mapa lasów bia-

nr 688

łowieskich („Plan des Waldes von Bialowesha") oraz słynna rycina żubra „Haec fora lithuanis longe saevissirria sylvis Nascitur, N. Hussowczyk 1523" (sygnowana „J. Moszczyński in lap. del.").
Edward Karol Eichwald (1795–1876) – lekarz, przyrodnik, uważany jest za twórcę rosyjskiej paleontologii; wszechstronnie wykształcony uzyskał tytuł doktora medycyny w Wilnie, habilitował się z zoologii w Dorpacie, wykładał w Kazuniu (anatomie porównawczą i położnictwo!). „W l. 1826-7 odbył swą słynną wyprawę na Kaukaz i Morze Kaspijskie, która przyniosła bogaty materiał naukowy i wyrobiła mu imię europejskie. Następnie powrócił do Wilna, aby [w 1827] objąć katedrę zoologii i anatomii porównawczej po Bojanusie, i stąd, w r. 1829 przedsięwziął szczególniej ważną dla nas podróż krajoznawczą na Litwę. W towarzystwie Jakowickiego, Andrzejewskiego i Małeckiego badając kraj pod względem przyrodniczym, zapuścił się aż do brzegów czarnomorskich. Owocem tej podróży było dzieło wydane w języku niemieckim ‚Naturhistorische Skizze [...]'." (PSB). Napisał także pierwsze, kompletne rosyjskie podręczniki geologii i mineralogii. **2.400.-**

689. ELLIS Jacson Arthur – The Divining Rod. A History of Water Witching. Washington 1917. Government Printing Office, U. S. Geological Survey. 23,3 cm, s. 59. brosz. Water--Supply Paper, [nr] 416.
Stan dobry. Podpis własn. Kilka ilustracji w tekście.
Pierwsze wydanie, wielokrotnie wznawianej (ostatnio w 2006 roku) historii różdżkarstwa wraz z wielostronicową bibliografią. Amerykańskie rządowe biuro geologiczne dementuje możliwość odkrywania wód podziemnych przy pomocy różdżek. **80.-**

690. FLACHAT Stéphane – Traité élémentaire de mécanique industrielle. Paris 1835. Chez L. Tenré. 27,7 cm, s. [4], 212, tabl. 23. L'Industrie, publ. 2.
[oraz] L'Industrie. Exposition de 1834. [Paris 1834?]. 27,7 cm, s. 160, tabl. 20, frontispis w mie dziorycie. razem opr. psk. z epoki.
Grzbiet oklejony papierem, miejscami zażółcenia papieru i niewielkie zaplamienia. Atrakcyjny rytowany frontispis drugiej pracy (przestawiony na początek woluminu) z przedstawieniem kolei parowej i ludzi różnych zawodów przy pracy.
Dwie ważne bogato ilustrowane publikacje dla zainteresowanych historią techniki.
S. Flachat (1800-1884) – zwolennik poglądów Henri Saint-Simona, pionier kolejnictwa we Francji, znany także po nazwiskiem Stephane Mony. Wraz z bratem Eugène Flachat odegrali ważną rolę w historii uprzemysłowienia Francji. Pierwsza publikacja jest podręcznikiem naukowym mechaniki przemysłowej. Tekst w dwóch kolumnach, 23 rytowane, rozkładane plansze ukazują narzędzia, przekładnie, maszyny, wyroby techniczne, budowle, złożone instalacje przemysłowe. Są tu m.in. plansze ukazujące latarnię morską, wznoszący się balon, spadochron, młyn wodny. Druga publikacja dotyczy wystawy przemysłowej zorganizowanej w Paryżu w 1834 r. Ciekawy tekst o tej wystawie zamieszcza strona http://charon.sfsu.edu/publications/PARISEXPOSITIONS/JulyMonarchyExpos.html. Na cele wystawy wybudowano cały kosztowny kompleks budynków. Wystawa ta rozpoczynała nową erę wystaw prezentując produkty konsumpcyjne dla masowego odbiorcy. 20 rycin tej części ukazuje wzornictwo przemysłowe tych czasów: meble, wazy, naczynia, ozdoby, projekty tkanin, ale także maszyny, instalacje, kolej parową w Anglii, projekt parowego autobusu. **160.-**

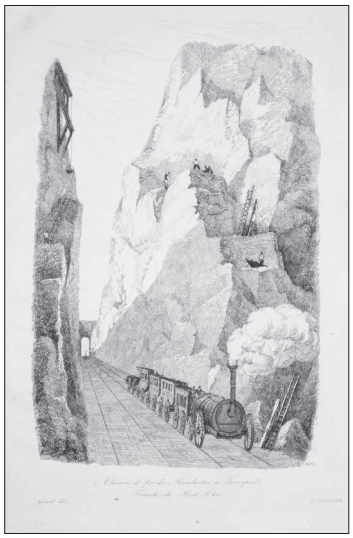

nr 690

691. FRANKE Jan Nepomucen – Jan Brożek (J. Broscius) akademik krakowski 1585-1652. Jego życie i dzieła, ze szczególnem uwzględnieniem prac matematycznych. Ze źródeł rękopiśmiennych. (Z wizerunkiem Jana Brożka). Kraków 1884. Akademia Umiejętności. 23,3 cm, s. [4], IX, [1], 303, [1]. brosz.

Grzbiet nowy, stan bardzo dobry. Egz. częściowo nierozcięty. Piecz. Stanisława Sapińskiego.
Pierwsza, źródłowa praca o wybitnym matematyku i astronomie napisana przez profesora Politechniki Lwowskiej.
Zaw.: Życie Jana Brożka, Prace naukowe Brożka, rękopisy Brożka, Dokumenty i wykazy m.in. dokument w sprawie z Jezuitami, zapisy dla Akademii Krakowskiej, testament Brożka, wykaz wykładów Brożka na Wydz. Filozoficznym od 1610-1636, wykłady na Wydz. Lekarskim w Padwie w 1623 r., bibliografię, indeks nazwisk.
J. Brożek (1585-1652) – wybitny astronom i matematyk polski, rektor Akademii Krakowskiej, historyk nauki, zwolennik teorii Kopernika i opiekun rękopiśmiennej spuścizny po nim. Brożek zapisał swoją liczącą 2.000 tomów bibliotekę Akademii i jest ona przechowywana w Bibliotece Jagiellońskiej. W ostatnich latach zostało opublikowanych kilka prac poświęconych matematycznej spuściźnie po Brożku, jego udziału w konflikcie Akademii z Jezuitami oraz jego roli w zachowaniu spuścizny po Koperniku.
J. Franke (1846-1918) – profesor Politechniki Lwowskiej, mechanik i historyk nauki. **70.-**

692. FREUD Sigm[und] – Die Traumdeutung. [pol. „Objaśnianie marzeń sennych"]. Zweite vermehrte Auflage. Leipzig und Wien 1909. Franz Deuticke. 23 cm, s. [2], VI, [2], 386, [3]. opr. oryg. pł., obcięcie barwione.
Okładki nieco zakurzone, brak przedniej wyklejki, nieznaczne zabrudzenia i załamania kart, nieliczne, delikatne ślady ołówka; poza tym stan ogólny dobry.
Egzemplarz drugiego wydania jednego z najważniejszych tekstów w historii XX wieku.
Freuda teoria snów, jak przyjęło się określać treść tej książki w polskiej kulturze masowej, jest jednym z najważniejszych tekstów w historii XX wieku. Wielu badaczy kultury uważa, że jej znaczenie dla myśli XX w. jest nie mniejsze niż „Kapitału" Karola Marksa i „O powstawaniu gatunków" Karola Darwina. Jest to najważniejsze pojedyncze dzieło naukowe twórcy psychoanalizy Zygmunta Freuda (1856-1939). Zawiera wszystkie podstawowe komponenty teorii i praktyki psychoanalizy: erotyczną naturę snów, „kompleks Edypa", pojęcie libido, pojęcie podświadomości. Książka stworzyła podstawy współczesnej psychologii. Wywarła olbrzymi wpływ na wiele innych aspektów myśli współczesnej a jej terminologia weszła do codziennego języka. Freud sprawił, że ludzie postrzegają inaczej nie tylko siebie, ale i świat, który ich otacza. Tak piszą o „Die Traumdeutung" katalogi najsłynniejszych książek naukowych świata „NYPL Books of the Century" i „Printing and the Mind of Man".

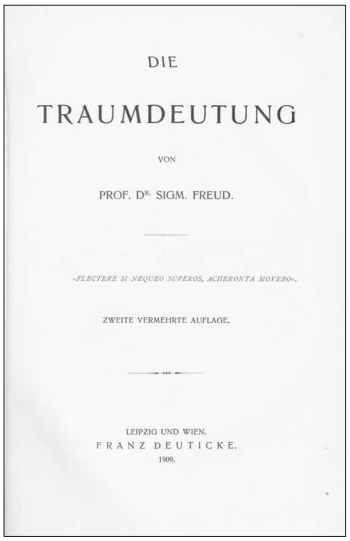
DIE
TRAUMDEUTUNG
VON
PROF. DR. SIGM. FREUD.
»FLECTERE SI NEQUEO SUPEROS, ACHERONTA MOVEBO«.
ZWEITE VERMEHRTE AUFLAGE.
LEIPZIG UND WIEN.
FRANZ DEUTICKE.
1909.

nr 692

Teorię snów opublikował Freud po raz pierwszy 4 listopada 1899 r. po 10 latach pracy nad jej sformułowaniem. Książka ukazała się z datą 1900 w liczbie 600 egzemplarzy. Sprzedawała się bardzo powoli i wydawca nie zaryzykował drugiego wydania aż do 1909 roku. Egzemplarze pierwszego wydania oferowane są obecnie w handlu antykwarycznym w cenach rzędu 20.000 USD za egzemplarz. **Drugie wydanie zawiera poprawiony tekst, Freud napisał do niego nową przedmowę. 480.-**

693. [KATALOG]. Sigmund Freud und das Geheimnis der Seele. [pol. „Zygmunt Freud i tajemnica duszy"]. Auktion 88. Berlin 2006. Galerie Gerda Bassenge. 26 cm, s. 116. brosz.
Stan bardzo dobry. Liczne ilustracje w tekście.
Świetnie opracowany katalog publikacji o Zygmuncie Freudzie (1856-1939), jego dorobku i oddziaływaniu.
Bogato ilustrowany, naukowo opracowany katalog prezentuje 387 publikacji twórcy psychoanalizy, jego współpracowników i innych autorów zainteresowanych teorią Freuda. Katalog reprodukuje karty tytułowe poszczególnych wydań, na przedniej okładce umieszczono zdjęcie z miejscowości, w której Freud się urodził i zdjęcie Freuda z uczniami, na tylnej zdjęcie z 1938 r. z wyjazdu na wygnanie starego uczonego z córką. **48.-**

Inżynieria wodna

694. INGARDEN Roman – Komunikacje wodne a meljoracje rolne. Kraków 1920. Wyd. „Czasopisma Krak. Tow. Technicznego"; drukiem Wł. Poturalskiego. 16,8 cm, s. 40. brosz.
Okładki nieco odbarwione, stan dobry. Skasowane piecz. bibliot. Naklejka inwentarzowa na grzbiecie.
„Dlatego też należy w interesie gospodarstwa krajowego sprzeciwiać się najenergiczniej nie tylko skanalizowaniu Wisły poniżej Krakowa i Sanu […] choć jeszcze energiczniej kanalizowaniu innych rzek naszych".
R. Ingarden (1852-1926) – inżynier projektant i realizator budownictwa wodnego, organizator polskiej służby technicznej. Ukończył Politechnikę Wiedeńską, prowadził pomiary na Wiśle, opracował pierwszy projekt regulacji górnego odcinka Wisły i jej dopływów. W latach 1891-1895 wykładał budownictwo wodne w Krakowskiej Szkole Przemysłowej. Projektował i budował krakowskie wodociągi. Zajmował się ochroną Krakowa przed powodzią i zaopatrzeniem w wodę Nowego Sącza i Tarnowa. W 1925 roku przygotował dla rządu polskiego generalny projekt regulacji Wisły. Doktor honoris causa Politechniki Lwowskiej, ojciec filozofa Romana Ingardena. **48.-**

695. JUNIEWICZ Stanisław – Budownictwo wodne na Politechnice Lwowskiej i Wrocławskiej. Wrocław 1970. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich. 23,8 cm, s. 88, [1]. brosz. Prace Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego.
Stan bardzo dobry. Krótka historia Politechniki Lwowskiej i Politechniki Wrocławskiej wraz z opisem historii nauczania budownictwa wodnego na obu uczelniach. Biogramy z fotografiami i wykazem publikacji pracowników naukowych i dydaktycznych z zakresu budownictwa wodnego na uczelni technicznej we Lwowie i kontynuatorów tej działalności na Politechnice Wrocławskiej. **40.-**

696. KUCHARZEWSKI Franciszek, KLUGER Władysław – Wykład hydrauliki wraz z teoryą machin wodnych poprzedzony wiadomościami wstępnemi z mechaniki analitycznej ciał płynnych. Na czterechsetletnią rocznicę urodzin Kopernika [...]. Paris 1873. Nakładem właściciela Biblioteki Kórnickiej. 24,6 cm, s. LVI, 1018, [1]. opr. oryg. pł. tłocz.
Okładki nieco otarte, wewnątrz stan bardzo dobry. Egzemplarz częściowo nierozcięty. Na przedniej wyklejce **odręczna dedykacja F. Kucharzewskiego** dla Henryka Feintucha (Szarskiego). Piecz. tegoż. Na grzbiecie złoc. tytulatura.
F. Kucharzewski (1849-1935) – profesor Politechniki Warszawskiej, inżynier, specjalista hydrodynamiki i mechaniki budowli, historyk nauki, studiował w Warszawie i w Paryżu, brał udział w pracach przy budowie kolei nadwiślańskiej, w 1878 założył i do 1885 redagował pismo „Przegląd Techniczny", był w gronie członków-założycieli Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Jako historyk nauki badał m.in. dzieje astronomii polskiej XVIII-XIX wieku, dorobek i życie m.in. Marcina z Olkusza, Jana Brożka i Jana Heweliusza, twórczość naukową Mikołaja Kopernika.

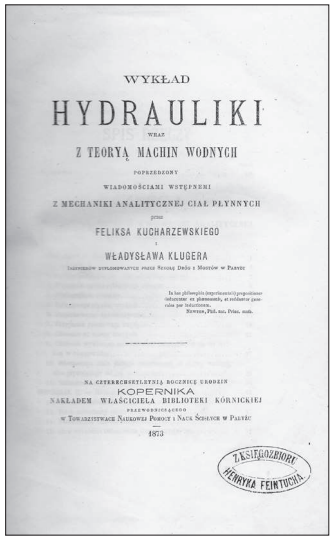
WYKŁAD
HYDRAULIKI
WRAZ
Z TEORYĄ MACHIN WODNYCH
POPRZEDZONY
WIADOMOŚCIAMI WSTĘPNEMI
Z MECHANIKI ANALITYCZNEJ CIAŁ PŁYNNYCH
PRZEZ
FELIKSA KUCHARZEWSKIEGO
I
WŁADYSŁAWA KLUGERA
NA CZTERECHSETLETNIĄ ROCZNICĘ URODZIN
KOPERNIKA
NAKŁADEM WŁAŚCICIELA BIBLIOTEKI KÓRNICKIEJ
1873
Z ZBIORÓW HENRYKA FEINTUCHA

nr 696

W. Kluger (1849-1884) – inżynier budowlany, podróżnik, członek Akademii Umiejętności i badacz kultur indiańskich, studiował w Krakowie i Paryżu, **dla peruwiańskiego rządu zaprojektował i wybudował transandyjską linię kolejową**, **drogi i kanały,** kierował wyprawą naukowo-badawczą w Andy Peruwiańskie, przez krótki czas był rektorem politechniki w Limie, członek Komisji Wodociągowej miasta Krakowa. Swoje zbiory etnograficzne podarował Akademii Umiejętności.
H. Szarski (do 1893 Feintuch) (1855-1921) – prawnik, kupiec, wiceprezydent Krakowa, działacz gospodarczy, w czasie I wojny światowej walczył w Legionach. **220.-**

697. KUTRZEBA Stanisław – Wisła w historji gospodarczej dawnej Rzeczypospolitej Polskiej. Warszawa [1920?]. Nakł. Polskiego Tow. Krajoznawczego. 24 cm, s. 51. brosz. Monografja Wisły, z. 11.
Otarcia i niewielkie naddarcia okładek.
Praca zawiera rozdziały: Uspławnienie Wisły i jej dopływów, Żegluga na Wiśle w wiekach średnich, Wywóz i przywóz towarów Wisłą w XVI stuleciu, Wisła w XVII i XVIII stuleciu, Znaczenie gospodarcze Wisły. Praca zawiera liczne tabele i dane statystyczne.
S. Kutrzeba (1876-1946) – historyk prawa, profesor i rektor UJ, prezes PAU, działacz polityczny, autor 400 prac naukowych. **50.-**

698. NIEDŹWIEDZKI Julian – Wody w podziemiu, w źródłach, rzekach i jeziorach. Przegląd geologiczny uwzględniający cele praktyczne. Z rycinami w tekście. Wiedeń 1915. Nakł. autora. 24,7 cm, s. [4], 58 + k. luzem [1] [errata]. brosz.
Niewielkie zaplamienia, stan dobry. Egz. nierozcięty. Piecz. własnościowa Jerzego Pokornego z Krakowa.
Autorski, uzupełniony zapis wykładów wygłoszonych w lwowskiej Szkole Politechnicznej. Zaw. m.in.: Berlińska woda gruntowa, Jakość chemiczna wody opadowej, Korzystanie z podziemnych zbiorników wody, Piaski płynące, Studnie artezyjskie, Termy, Wodostany w rzekach, Wody gorzkie, Wywierzysko w Tatrach, Źródła górskie, Zwierciadło wody gruntowej. **48.-**

699. SAWICKI Ludomir – Przełom Wisły przez średniogórze polskie. Das mittelpolnische Weichseldurchbruch. Kraków 1925. Nakł. Księgarni Geograficznej „Orbis". 22,5 cm, s. 68, tabl. 6, mapa 1. brosz. Prace Instytutu Geograficznego UJ, z. 4.
Stan dobry. Naklejka inwentarzowa na grzbiecie. Skasowane piecz. bibliot. Na tablicach 19 ilustracji (zdjęcia z przełomu Wisły w okolicach Sandomierza i Kazimierza nad Wisłą). Tekst po polsku i po niemiecku.
L. Sawicki (1884-1928 w Krakowie) – geograf, podróżnik i wydawca, pionier antropogeografii, kierownik katedry geografii UJ, założyciel nowoczesnej drukarni i księgarni „Orbis" (rok założenia 1919), która wydawała podręczniki szkolne, mapy, atlasy oraz czasopisma, m.in. serię „Biblioteczka Geograficzna". **44.-**

700. SIKORSKI Tadeusz – Projekt przekopu Wisły pod Krakowem. Kraków 1904. Druk. Związkowa. 33,5 cm, s. [2], IV, 37, [3], tabl. 3. brosz.
Stan bardzo dobry. Zaw.: Sprawozdanie prezydenta Król. Stołecznego Miasta Krakowa przedłożone Władzom krajowym i centralnym, w sprawie przekopu Wisły pod Krakowem, Sprawozdanie techniczne do projektu przekopu Wisły pod Krakowem. Na przedniej okładce schematyczny plan przekopu. Por. pozycja następna. **70.-**

701. [SIKORSKI Tadeusz] – Sprawozdanie o projekcie przekopu Wisły pod Krakowem. Kraków 1904. Nakł. Gminy Miasta Krakowa. 33,5 cm, s. [2], IV, 37, [3], tabl. 3. brosz.
Stan bardzo dobry. Zaw.: Sprawozdanie prezydenta Król. Stołecznego Miasta Krakowa przedłożone Władzom krajowym i centralnym, w sprawie przekopu Wisły pod Krakowem, Sprawozdanie techniczne do projektu przekopu Wisły pod Krakowem. Wydanie tytułowe w stosunku do powyższego (poza kartą tytułową tekst i dodatki do niego identyczne). Nas przedniej okładce herb Krakowa. **70.-**

702. ZACZEK Józef – Próba ustalenia teoretycznych podstaw regulacji rzek żeglownych o dnie ruchliwem. Warszawa 1935. 24,5 cm, s. 53, [2]. brosz.
Okładki pożółkłe, niewielkie zaplamienie przedniej okładki, brak karty przedtytułowej. Nieliczne podkreślenia w tekście. Piecz.: „Inż. Tadeusz Wójcicki".
Józef Zaczek habilitował się na Politechnice Lwowskiej. **54.-**

703. [LUDWIG Rudolf August] – Świat i przemiany skorupy ziemskiej. Po części podług Inkesa [właśc. J. B. Jukesa] wypracował stary geolog; przejrzał, zalecił K. C. Leonhard;

a przełożył na język polski Hipolit Witowski. Nakł. Włodzimierza hr. Dzieduszyckiego. (Liczne drzeworyty w texcie i osobne, tudzież litogr. kolor. tablice). Cz. 1-2. Lwów 1858. Czcionkami K.Pillera. 22,8 cm, s. [2], VI, 232, tabl. 6, frontispis; IV, 198, tabl. 12. razem opr. bibliot. ppł. z epoki.

Otarcia okładek, miejscami wyraźne zażółcenia i zabrązowienia papieru, widoczne zwłaszcza na tablicach, niewielki ślad zawilgocenia, zaplamienia frontispisu. Piecz. „Alfred Ruciński". Na odwrocie frontispisu **odręczna dedykacja tłumacza H. Witowskiego** dla Samuela Leligdowicza, członka Komitetu Narodowego we Lwowie w 1848 r. Na grzbiecie złoc. nazwisko tłumacza i tytuł książki. Tablice w litografii barwnej, tintowej, a także w drzeworycie. Na frontispisie tytuł „Geologia".

Wykład geologii ze wstępem do paleozoologii. **160.-**

704. MARCZYKIEWICZ Franciszek – Hidrografia miasta Krakowa i jego okręgu. Skreślił w celu otrzymania stopnia Doktora Medycyny w Uniwersytecie Jagiellońskim ... Wyciąg z rozprawy uwieńczonej nagrodą przez Wydział lekarski [...]. Kraków 1847. Druk. Uniwersytecka. 20,2 cm, s. 103, [1]. brosz.

Bardzo niewielki ślad zawilgocenia na pierwszych kartach, stan dobry. Egzemplarz wyjęty z „klocka" – brak oryginalnego grzbietu broszurowego. Na końcu dodano nekrolog po śmierci autora (form. 20,2x27,2 cm.

Szczegółowy opis przebiegu rzek Krakowa i jego okolic, omówienie występowania i właściwości leczniczych wód mineralnych. „W części I autor nakreślił stosunki morfologiczno-geologiczne okręgu krakowskiego i na ich tle opisał szczegółowo sieć hydrograficzną wraz z informacjami o ichtiofaunie wód. Część II jest poświęcona wodom lekarskim: żelazistym Jaworzna, siarkowym Krzeszowic oraz słonym w samym Krakowie" (PSB). **120.-**

705. McCULLOCH John Ramsay – Rozprawa … o początku, postępach, przedmiotach i ważności ekonomii politycznej; przetłumaczona przez Karola Sienkiewicza. Warszawa 1828. Nakł. wydawcy, w Drukarni Kommis. Rząd. W. R. i O. P. 21,8 cm, s. [4], IX, [1], 130. brosz.

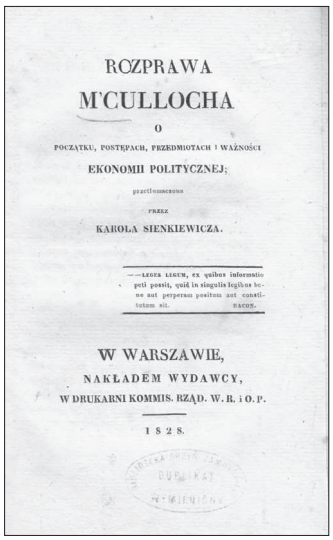
ROZPRAWA
M'CULLOCHA
O
POCZĄTKU, POSTĘPACH, PRZEDMIOTACH I WAŻNOŚCI
EKONOMII POLITYCZNEJ;
przetłumaczona
PRZEZ
KAROLA SIENKIEWICZA.
——LEGUM LIBRUM, ex quibus informatio petì possit, quid in singulis legibus bene aut perperam positum aut constitutum sit. BACON.
W WARSZAWIE,
NAKŁADEM WYDAWCY,
W DRUKARNI KOMMIS. RZĄD. W. R. i O. P.
1828.

nr 705

Lekkie zaplamienia kilku kart, egz. nieobcięty. Na okładce ozdobna ramka drzeworytowa i winietki. Dublet Bibl. Ordynacji Zamojskich.

Ładnie zachowany egzemplarz wczesnego, warszawskiego wydania książki o ekonomii politycznej.

Jedno ze stwierdzeń rozprawy: „utrata handlu z jednym narodem nie tylko jest tą wyłączną utratą, lecz pociąga za sobą szkodę dla handlu całego świata, w którym wszystko się z sobą wiąże".

J. R. McCulloch (1789-1864) – szkocki ekonomista, kontynuator myśli ekonomicznej Dawida Ricardo, pierwszy profesor ekonomii politycznej uniwersytetu londyńskiego mianowany w 1828 r.

K. Sienkiewicz (1793-1860) – poeta, historyk, działacz społeczno-polityczny, współtwórca Biblioteki Polskiej w Paryżu, przetłumaczył i wydał rozprawę McCullocha już w cztery lata po wydaniu angielskim. Karol Sienkiewicz był protegowanym Adama Jerzego Czartoryskiego, jego osobistym sekretarzem i w latach 20. XIX w. kierownikiem Biblioteki Czartoryskich w Puławach. **120.-**

706. OSANN Gottfried Wilhelm – Grundzüge der Lehre von dem Magnetismus und der Elektricität. Mit zahlreichen in den Text eingedrucken galvanokaustischen Abbildungen. Würzburg 1847. Stahel's Buchhandlung. 23 cm, s. VIII, 183, [1]. brosz.

Okładki otarte, egz. nieobcięty, nierozcięty. Ilustracje w drzeworycie.

Wczesny podręcznik nauki o elektromagnetyzmie i elektryczności autorstwa odkrywcy pierwiastka chemicznego rutenu.

G. W. Osann (1796-1866) – niemiecki chemik i fizyk, rektor uniwersytetu w Würzburgu. Pracował na uniwersytetach w Erlangen, Jenie, w Tartu w Estonii i od 1828 w Würzburgu, którego został rektorem. W historii nauki wymieniany jest jako odkrywca pierwiastka chemicznego rutenu, choć jego odkrycie zostało potwierdzone dopiero przez Rosjanina Karla Klausa. Co ciekawe, do miana odkrywcy tego pierwiastka mógł pretendować także Jędrzej Śniadecki, który w 1807 roku wyizolował prawdopodobnie ten sam pierwiastek. Śniadecki opublikował swoje odkrycie, ale nie zostało ono potwierdzone. **200.-**

707. OSTRZENIEWSKI Aleksander – Opór w powietrzu zpadochronów [!]. Warszawa 1914. Drukarnia Rubieszewskiego i Wrotnowskiego. 26,2 cm, s. [2], 38, [1]. brosz.
Zażółcenia krawędzi okładek, stan dobry. Piecz. „Kuncewicz i Hofman, dawniej St. Sadowski".
Niezwykle istotna praca A. Ostrzeniewskiego (ok. 1855-ok. 1917) – inżyniera i wynalazcy, absolwenta Instytutu Technologicznego w Petersburgu. Autor przedstawił w niej m.in. zasady konstrukcji aparatu pionowego startu i lądowania. Jako pierwszy polski uczony obliczył siły konieczne do uniesienia urządzenia w powietrze, jednak nie potrafił wykorzystać tych wyników w praktyce. Zajmował się także tematyką komunikacyjną i energetyczną. **80.-**

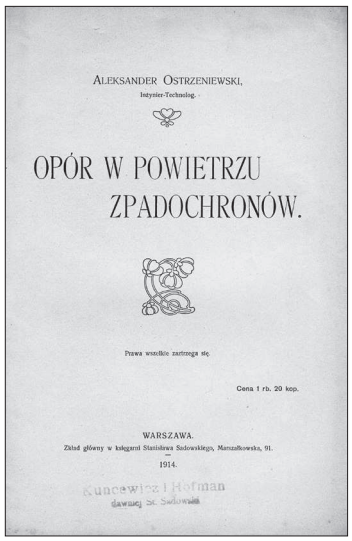
ALEKSANDER OSTRZENIEWSKI,
Inżynier-Technolog.
OPÓR W POWIETRZU
ZPADOCHRONÓW.
Prawa wszelkie zastrzega się.
Cena 1 rb. 20 kop.
WARSZAWA.
Skład główny w księgarni Stanisława Sadowskiego, Marszałkowska, 91.
1914.
Kuncewicz i Hofman
dawniej St. Sadowski

nr 707

708. PASLEY Charles William – Observations on Limes, Calcareous Cements, Mortars, Stuccos, and Concrete: and on puzzolanas, natural and artificial: together with rules deduced from numerous experiments for making an artificial water cement, equal in efficiency to the best natural cements of England, improperly termed Roman cements; and an abstract of the opinions of former authors on the same subject. Second edition. London 1847. John Weale. 23,3 cm, s. XIV, 209. opr. pł. z epoki.
Otarcia oprawy, podklejone przedarcie narożnika jednej karty. Papierowy szyldzik na grzbiecie.
Drugie wydanie najważniejszego XIX w. podręcznika budowlanego dotyczącego technologii cementów, zapraw, wapna hydraulicznego i betonów.
Sir Ch. Pasley (1780-1861) – generał, komendant korpusu inżynierów królewskich opublikował standardowy, obowiązujący przez cały XIX w. podręcznik na temat własności i stosowania cementów, zapraw, wapna hydraulicznego. **120.-**

709. PECHNIK Alexander – Logika elementarna. Z dodatkiem objaśniającym. Tarnów 1897. Nakładem autora; drukiem Józefa Styrny. 23 cm, s. 148. opr. nieco późniejsza ppł.
Okładki lekko wygięte, niewielkie zaplamienia wyklejek, poza tym stan bardzo dobry. Naklejka inwentarzowa na grzbiecie.
Interesujący przykład inicjatywy pedagogicznej w działalności szkolnictwa w Galicji. Autor, Aleksander Pechnik (1854-1935) – ksiądz, pedagog, publicysta, w 1879 r. zamieszczał swoje prace w nowosądeckich sprawozdaniach gimnazjalnych
Ze spisu treści: O stanach i czynnościach umysłowych w ogólności a w szczególności o myśleniu, Myślenie logiczne, Rzecz o sądach, Pojęcie, Wnioskowanie, Dowodzenie, O metodach naukowych. **60.-**

710. PIASECKA Janina Ewa – Dzieje hydrografii polskiej do 1850 roku. Wrocław 1970. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich. 24 cm, s. 198, [4], map 5. brosz. Monografie z Dziejów Nauki i Techniki, t. 65.
Stan dobry. 29 map i rycin, w tym kilka rozkładanych, reprodukujących stare mapy hydrograficzne. Obszerna bibliografia na str. 165-180, streszczenia ang. i ros. Skorowidz nazwisk, skorowidz rzek i jezior. Nakład 580 egz. **48.-**

711. PRÜFFER Jan – Studia nad motylami Wileńszczyzny. Study on the Butterflies of the Vilna District. Toruń 1947. Towarzystwo Naukowe w Toruniu, Wydział Matematyczno-Przyrodniczy. Wydano z zasiłku Wydziału Nauki Ministerstwa Oświaty. 22 cm, s. [6], 488, [2], tabl. 1. brosz.
[oraz] tenże – Studia nad motylami Wileńszczyzny. Study on the Butterflies of the Vilna District. **Indeks.** Toruń 1948. Towarzystwo Naukowe w Toruniu, Wydział Matematyczno-Przyrodniczy. 22 cm, s. [4], 45, [2]. brosz.
Stan bardzo dobry. Egz. nierozcięte. Wydano 600 egz.
Liczne tabele, wykaz literatury, streszczenie angielskie. **Monografia ta otrzymała nagrodę Polskiej Akademii Umiejętności w 1948 r.**
J. Prüffer (1890-1959) – zoolog, entomolog, profesor Uniwersytetu Wileńskiego i Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu; pracując w Wilnie zgromadził 11.000 okazów motyli i po wojnie, po przeprowadzeniu się do Torunia napisał najważniejszą w swoim dorobku naukowym pracę o motylach Wileńszczyzny. **Nieczęste.** **140.-**

712. SAPALSKI Franciszek – Geometrya wykreślna z zastosowaniem do perspektywy, cieniów, gnomoniki, ciesiołki i innych konstrukcyy, wypracowana dla użytku Szkoły Woyskowey Applikacyyney. T.1: Teorya. Z 35 tablicami. Warszawa 1822. Druk. Woyskowa. 28 cm, s. [10], 232, [15], tabl. 35. brosz.
Otarcia grzbietu, ślad zawilgocenia w narożniku kart, stan ogólny dobry. Zapiski inwentarzowe (dwie liczby na stronie tyt.). Dzieło, planowane na 9 tomów, nie było przez autora kontynuowane.
F. Sapalski (1791-1838) – matematyk, profesor UJ, uczestnik wyprawy Napoleona na Rosję w korpusie ks. Józefa Poniatowskiego, długoletni wykładowca UW, zwany pierwszym polskim wykładowcą geometrii wykreślnej, autor pierwszego polskiego podręcznika w tej dziedzinie. „Za podręcznik ten otrzymał Sapalski od cesarza Aleksandra I pierścień z brylantem" (PSB). Po śmierci autora, jego przyjaciel Józef Głębocki wydał z rękopisów „Zastosowań geometryi wykreślnej, wedle rozkładu, pomysłów i notat F. Sapalskiego zeszyt 1" (Kraków 1847) – planowane dalsze zeszyty nigdy nie zostały opublikowane, a materiały zebrane przez Sapalskiego zaginęły. **480.-**

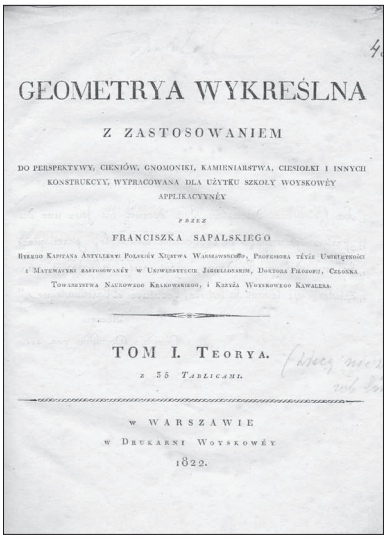
GEOMETRYA WYKREŚLNA
Z ZASTOSOWANIEM
DO PERSPEKTYWY, CIENIÓW, GNOMONIKI, KAMIENIARSTWA, CIESIOŁKI I INNYCH KONSTRUKCYY, WYPRACOWANA DLA UŻYTKU SZKOŁY WOYSKOWÉY APPLIKACYYNÉY
PRZEZ
FRANCISZKA SAPALSKIEGO
TOM I. TEORYA.
Z 35 TABLICAMI.
W WARSZAWIE
W DRUKARNI WOYSKOWÉY
1822.

nr 712

713. SCHILLE Fryderyk – Fauna motyli Polski. (Fauna Lepidopterorum Poloniae). T. 2. Opracował Fryderyk Schille. Kraków 1931. Nakładem Polskiej Akademji Umiejętności. 24 cm, s. 358, mapa rozkł. 1. brosz. Prace Monograficzne Komisji Fizjograficznej, t. 7.
Okładki nieco nadkruszone, wewnątrz stan bardzo dobry. Egz. nierozcięty.
Na końcu tomu: **Alfabetyczny spis rodzin i rodzajów** i Alfabetyczny spis miejscowości Polski, w których łowiono motyle.
F. Schille (1850-1931) – leśnik, entomolog; entomologią (zwłaszcza fauną motyli) zajmował się przez 50 lat i ogłosił z tej dziedziny od 1895 ponad 50 prac. Prace te dotyczą populacji motyli Tatr i Podtatrza. Wspólnie z Janem Romaniszynem wydał dzieło „Fauna motyli Polski" (t. 1: Kr. 1929) i już sam tom drugi (Kr. 1930). Synteza ta stała się podstawą wiedzy o rozsiedleniu motyli w Polsce, a także w Tatrach i ich otoczeniu. **120.-**

714. SCHMALZ [Theodor von] – Staatswirthschaftslehre in Briefen an einen teutschen Erbprinzen. Theil 2. Berlin 1818. Bei August Rücker. 19,5 cm, s. [4], 267. opr. psk. złoc. z epoki.

Niewielkie zarysowanie tylnej okł., nieznaczne zabrązowienia papieru, stan dobry. Grzbiet bogato złoc., elegancki szyldzik. Do kompletu brak cz. 1. Na przedniej wyklejce naklejka własn. z nazwiskiem Augustyna Gorzeńskiego.
A. Gorzeński herbu Nałęcz (1743-1816) – senator Królestwa Polskiego, szambelan, adiutant i szef kancelarii wojskowej króla Stanisława Augusta, poseł na Sejm Czteroletni, współtwórca Konstytucji 3 Maja. Albo naklejka z jego nazwiskiem została naklejona przez kogoś innego albo żył dłużej niż podają jego biogramy (niektóre portale internetowe zaznaczają, że data jego śmierci jest niepewna). Był mecenasem sztuki i kolekcjonerem. Pochowany został w swoim majątku w Dobrzycy.
T. Anton von Schmalz (1760-1831) był pruskim prawnikiem i tajnym radcą, autorem książek prawniczych i ekonomicznych, członkiem lóż wolnomularskich. Działał między innymi w Królewcu.
Dobrze zachowany tomik ważnego tekstu ekonomicznego w atrakcyjnej oprawie! 220.-

715. ŚCIBOROWSKI Władysław – Krzeszowice jako zakład lekarsko-zdrojowy wód siarczanych. W Krakowie 1878. Czcionkami drukarni „Czasu". 19 cm, s. [6], 151. brosz.
Stan bardzo dobry.
Praca naukowa dedykowana przez autora hrabinie Arturowej Potockiej „której hojności zawdzięczają Krzeszowice swój rozwój, ozdoby i Zakłady dobroczynne". Zawiera m.in. przegląd literatury, rzut oka na stosunki geologiczne Krzeszowic, opis zdrojów lekarskich wraz z własnościami fizycznymi i składem chemicznym wody, wydajnością zdrojów, szczegółowymi opisami technologicznymi budynków zdrojowych. W dalszej kolejności praca zawiera uwagi o wodach siarczanych, ich działaniu i zastosowaniu leczniczym, przegląd chorób, w których używanie wód siarczanych jest wskazane oraz porady dietetyczne dla chorych. Pozostała cześć książki ma charakter przewodnika po Krzeszowicach i okolicy.
W. Ściborowski (1833-1903) – wybitny otolaryngolog i lekarz balneolog. Działał w Wilanowie, Krakowie i Szczawnicy. Jego sukcesy medyczne podobnie, jak prace na temat medycznych instrumentów używanych w otolaryngologii, są odnotowane w historii europejskiej medycyny. **60.-**

716. [TUNEL pod Tamizą]. Description des travaux entrepris dans la construction de la tonnelle, ou passage sous la Tamise, entre Rotherhithe et Wapping, pour ouvrir une communication permanente entre les deux rives de ce fleuve. Londres 1851. Warrington et Co. 10,5x13,8 cm, s. 23, [2], tabl. 10 rycin [w tym 4 rozkł.]. brosz.
Niewielkie uszkodzenia krawędzi przedniej okładki i pierwszej karty, poza tym stan dobry.
Historia budowy tunelu pod Tamizą łączącego Rothehithe z Wapping. Budowa trwała wiele lat i została ukończona w latach trzydziestych XIX w. To wydanie było prawdopodobnie przeznaczone dla francuskich turystów odwiedzających „Great Exhibition" – Wielką Wystawę w 1851 r. Książka objaśnia szczegóły techniczne budowy. Atrakcyjne ryciny, jedna z nich rozkładana na długość 35 cm pokazuje przebieg tunelu pod dnem rzeki, na której pływają liczne żaglowce. Egzemplarz opatrzony pieczątką: „Victor A. Zienkowicz Ingenieur Civil Milan".
W. Zienkowicz (1808-1885) – emigrant po powstaniu listopadowym, wykształcony w Szkole Górniczej w Paryżu, zajmował kierownicze stanowiska w przemyśle francuskim, prowadził przedsiębiorstwo budowlane i poszukiwania geologiczne, pracował przy budowie kanałów spławnych i tuneli kolejowych. W latach pięćdziesiątych XIX w. przeniósł się do Włoch. Zdobył rozgłos i majątek dzięki wynalazkowi urządzenia do produkcji brykietów dla opalania parowozów. Doczekał się odznaczeń za zasługi dla rozwoju przemysłu włoskiego. **200.-**

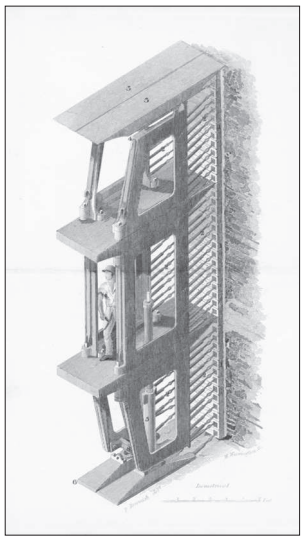

nr 716

717. WENDT Johann – Die Hülfe bey Vergiftungen und bey den verschiedenen Arten des Scheintodes. Zweyte vermehrte Aufl. Breslau 1825. Bey Wilhelm Gottlieb Korn. 21,5 cm, s. XXIV, 216. opr. kart. z epoki.

Niewielkie atramentowe zaplamienie obcięcia, poza tym stan bardzo dobry.
Ładny egzemplarz wydanego we Wrocławiu podręcznika pierwszej pomocy medycznej.
Drugie poprawione wydanie (pierwsze ukazało się w 1818 r.) książki niemieckiego lekarza i wykładowcy Johanna Wendta (1777-1845). Pierwsza część traktuje o leczeniu zatruć. Omawia trucizny mineralne, toksyny roślinne, toksyny zwierzęce. Część druga opisuje sposoby ratowania ludzi przy różnych przypadkach ustania czynności życiowych wskutek topienia się, duszenia, uderzenia pioruna, wyziębienia, u noworodków. **220.-**

718. VRUBLEVSKIJ Konrad – Tur (Bos primigenius Bojan.) i ego nyne živušče potomki. (S 10 risunkami v tekste). Sanktpeterburg 1906. Tip. Imperatoskoj Akademii Nauk. 22,9 cm, s. 37. brosz. Odb. z „Ežegodnika Zoologičeskago Muzeja Imperatoskoj Akademii Nauk".
Ubytki narożników obu okładek, otarcia i zaplamienia okładek. **Odręczna dedykacja autora** na przedniej okładce.
Rzadka, ilustrowana praca dotycząca wymarłego tura i jego żyjących potomków, autorstwa K. Wróblewskiego (1866-1947) – wybitnego zoologa, specjalisty w zakresie populacji żubra w Polsce, autora ważnej monografii „Żubr Puszczy Białowieskiej". **60.-**

719. [WZORNIK ceramiki budowlanej]. Mintons Tiles. Selected Patterns of Enamelled Tiles, for Walls, Hearths, Fireplaces, Furniture, Flower Boxes &c. [...].Stoke-upon-Trent [1885]. Mintons China Works. 32,3 cm, s. [4], tabl. barwnych 10. brosz.
Okładki lekko zabrudzone i odbarwione (fachowo reperowane), wewnątrz stan dobry. 10 barwnych litografowanych plansz (do kompletu brak 14 tablic).
Firma Minton, specjalizująca się w produkcji rozmaitych wyrobów ceramicznych, majolik, fajansów i kostnej porcelany, została założona w 1793 roku i przez dwa stulecia słynęła z jakości i piękna swoich wyrobów. Jej historia jest opisana obszernie w Wikipedii. Do krakowskiego antykwariatu trafiła część najsłynniejszego katalogu firmy wydanego w 1885 roku. Zawiera 10 plansz z setkami kolorowych wzorów dekoracyjnych płytek ceramicznych oferowanych przez firmę. Całość katalogu liczyła 24 plansze. Wyroby Mintona są pożądanym obiektem kolekcjonerskim. Zapewne dlatego katalog z 1885 roku doczekał się reprintu. **Wzornik wielkiej urody.** **180.-**

720. ZIELIŃSKI Jan – Bolesław Markowski (1862-1936). (U podstaw międzywojennej gospodarki narodowej). Studium ekonomiczne. Kraków 1966. Politechnika Krakowska. 24 cm, s. [2], 304, tabl. 10. brosz. Problemy Ogólne i Podstawowe. Zeszyt Naukowy nr 16.
Otarcia okładek, wewnątrz stan dobry. Maszynopis powiel.
B. Markowski (1862-1936) – prawnik, ekonomista, polityk, uczony oraz działacz samorządowy II Rzeczypospolitej. Był w Polsce międzywojennej wiceministrem skarbu i dwukrotnie kierownikiem Ministerstwa Skarbu. Jest twórcą szkolnictwa ekonomicznego w regionie świętokrzyskim. Już w r. 1903 założył w Kielcach szkołę handlową. Studium podaje źródła i literaturę, analizuje podstawy skarbowości międzywojennej w latach 1919-1926 oraz postawę Bolesława Markowskiego wobec problemów skarbowości komunalnej. Tom zawiera obszerne fragmenty wspomnień Bolesława Markowskiego i bibliografię jego prac. Indeksy nazwisk i miejscowości. Nakład 175 egzemplarzy. **Rzadkie.** **44.-**

721. ZEJSZNER Ludwik – Początki mineralogii według układu Gustawa Rose, na krystalizacyi i składzie chemicznym opartego. Z 424 drzeworytami w tekście wydrukowanemi. Warszawa 1861. Nakł. Rudolfa Friedleina. 23,5 cm, s. XXIII, [1], 549, [1]. brosz.
Okładki nieco zakurzone, w tylnej niewielki ubytek, ubytki narożników pierwszych czterech kart (bez szkody dla tekstu). Stan ogólny dobry.
Jedno z głównych dzieł naukowych wybitnego polskiego geologa, zwanego „ojcem polskiej kartografii geologicznej".
L. Zejszner (1805-1871) – geolog, geograf, krajoznawca, autor pierwszej (opublikowanej anonimowo w Berlinie) szczegółowej geologicznej mapy Tatr, jako jeden z pierwszych polskich naukowców odbył i opisał podróż do źródeł Wisły i na Baranią Górę, prowadził badania zlodowaceń tatrzańskich. Autor 146 prac naukowych. **200.-**

Katalog

722. INTERLIBRUM, Buchantiquariat. Catalogue 311: 100 First Editions of Epochal Achievements in the History of Sciences 1850-1986. [pol. „100 pierwszych wydań epokowych osiągnięć w historii nauki w latach 1850-1986"]. Compiled by Walter Alicke. Vaduz [ca 1988]. 24 cm, s. [ca 218]. brosz.

Stan bardzo dobry. Liczne ilustracje w tekście.

Pasjonująca lektura dla osób zainteresowanych historią nauki i techniki.

Katalog nr 17 ze słynnej serii katalogów antykwarycznych książek naukowych „Printing and the Progress of Man" (pol. „Druk i rozwój człowieka") antykwariatu Waltera Alicke z Vaduz w Lichtensteinie. Opisane są pierwodruki prac naukowych wraz z opisem okoliczności ich powstania i wpływem, jaki wywarły na rozwój nauki i techniki: pierwsze prace na temat anestezjologii (o eterze i chloroformie), pierwsze publikacje Nielsa Bohra tworzące podstawy nowoczesnej atomistyki, odkrycie neutronu, publikacja z 1953 roku o odkryciu kodu genetycznego, pierwsza publikacja Piotra i Marii Curie z 1898 o odkryciu radu i polonu, praca Darwina z 1872 o wyrażaniu emocji przez ludzi zwierzęta, pierwsza monografia o promieniach Roentgena z atlasem z 1896, nadbitki pierwszych publikacji Einsteina, odkrycie identyfikacji daktyloskopijnej, prace Kocha z bakteriologii, pierwsza publikacja o sztucznej nerce, klasyczna praca z nowymi koncepcjami architektury Le Corbusiera i wiele innych.

Dołączono 3 inne katalogi tej firmy w języku angielskim: 1. „Art in Medicine & Natural Sciences" (pol. „Sztuka w medycynie i naukach przyrodniczych") (m.in. opisy licznych atlasów anatomicznych, atlasów chorób skór, oczu, anatomii patologicznej, chorób wenerycznych w tym opis atlasu Alberta Adamkiewicza); 2. „Optics – Light, Colur – Vision" (pol. „Optyka – światło, kolor – widzenie") – kolekcja 66 rzadkich książek z 5 stuleci; 3. „Sourcebooks in the History of Photography" (pol. „Źródła do historii fotografii") – katalog nr 18 z serii „Printing and the Progress of Man". **60.-**

WARSZTAT BIBLIOFILA

723. BETTERÓWNA Antonina – Polskie ilustracye książkowe XV i XVI wieku (1490-1525). Lwów 1929. Nakładem Towarzystwa Naukowego. 28,3 cm, s. [289]-400. brosz. Prace Sekcyi Historyi Sztuki i Kultury, t. 1, z. 3.
Lekkie uszkodzenie tylnej okładki, lekkie zaplamienia, stan dobry.
Ważna, klasyczna monografia ilustrowana dobrymi technicznie 69 reprodukcjami. Zawiera m.in.: Początki techniki drzeworytniczej na Zachodzie i w Polsce; Drzeworyty książkowe XV wieku; Drzeworyty wieku XVI (drzeworyty drukarni Jana Hallera, drzeworyty drukarni Floryana Unglera, drzeworyty drukarni Hieronima Wietora); Pogląd ogólny na rozwój sztuki drzeworytniczej w Polsce (rozwój techniki, kolorowanie, drzeworyt polski na tle sztuki zachodnio-europejskiej, cechy rodzime, artyści.) **60.-**

724. BONDY Louis W. – Miniature Books. Their History from the Beginnings to the Present Day. London 1981. Sheppard Press. 21,5 cm, s. [10], 221, [1]. opr. oryg. pł., obw.
San bardzo dobry. Liczne ilustracje w tekście.
Historia miniaturowej książki napisana przez wybitnego eksperta i kolekcjonera.
Wśród światowych kolekcjonerów przyjęło się uważać za książkę miniaturową publikację, której wysokość nie przekracza 3 cali czyli 7,6 cm. Oferowana monografia opisuje historię drukowanej książki miniaturowej, która datuje się od 1486, kiedy to Mathias Moravius wydrukował w Neapolu „Officium Beatae Virginis Mariae". Bondy opisuje chronologicznie rozwój książki miniaturowej, nowinki techniczne, oprawy wydawnicze, zmiany gustu i mód, rozmaite tematy miniaturowych książek: biblie, modlitewniki, książki kucharskie, śpiewniki, przewodniki, erotica, książki dla dzieci, książki myśliwskie, karnety balowe i inne, snuje prognozy na przyszłość. Tekst zamykają bibliografia, indeks ogólny oraz indeks wydawców i drukarzy. Z polskich wydawców wspomniani są żydowscy wydawcy z Warszawy, Wilna i Białegostoku.
L. Bondy – architekt, dziennikarz i fotografik, pracował w angielskim Ministerstwie Spraw Zagranicznych w czasie wojny. Po wojnie brał udział w procesie norymberskim a następnie założył antykwariat specjalizujący się w książce miniaturowej. Wydał 90 katalogów a sam przez 60 lat kolekcjonował najmniejsze wśród ksiąg. **80.-**

725. BRUNET Jacques-Charles – Manuel du libraire et de l'amateur de livres contenant 1-o un nouveau dictionnaire bibliographique [...]; 2-o une table en forme de catalogue raisonné [...]. Cinquième édition [...]. **T. 1-6.** Paris 1860-1865. Librairie de Firmin Didot Freres, Fils et C-ie. 24,2 cm, s. XLVI, [2], szp. 1902, s. [1]; s. [4], IV, szp. 1848; s. [4], szp. 1984; s. [4], szp. 176, s. [1]; s. [4], szp. 1800; s. [4], LXII, [2], szp. 1878. opr. psk. złoc. z epoki, obcięcie marmoryzowane.

[oraz] DESCHAMPS P., BRUNET G. – Manuel du libraire et de l'amateur de livres. Supplément contenat 1-o un complément du Dicionnaire bibliographique [...], 2-o la table alphabétique des articles [...]. T.1-2. Paris 1878-1880. Librairie de Firmin-Didot Freres, Fils et C-ie. 24,2 cm, s. XV, [1], szp. 1138; s. [4], szp. 1226. opr. psk. z epoki.
[oraz] [DESCHAMPS P., BRUNET G.] – Dictionnaire de géographie ancienne et moderne a l'usage du libraire et de l'amateur de livres [...]. Par un bibliophile [pseud.]. Paris [188-?]. Librairie de Firmin Didot Freres, Fils et C-ie. 25 cm, s. [4], szp. 1592, s. [6]. brosz.
Miejscami niewielkie zażółcenia papieru i otarcia, mimo to stan bardzo dobry. Sześciotomowa część zasadnicza w pięknej czerwonej oprawie półskórkowej sygnowanej „MacLehose, Glasgow" (złocenia na grzbietach, marmoryzowane okleiny i wyklejki, a także obcięcia). Dwa tomy suplementu w brązowej oprawie półskórkowej ze złoconymi grzbietami. Słownik geograficzny w nieobciętej i częściowo nierozciętej broszurze. Część zasadnicza: t. 1: Aa-Chy, t. 2: Cia-Gyr, t. 3: Haa-Myv, t. 4: Naa-Rza, t. 5: Sa-Zyl, Heures gothiques, t. 6: Table methodique. Suplement: t. 1: A-M, t. 2: N-Z. Łącznie dziewięć tomów.
Efektowny komplet jednego z najważniejszych światowych słowników bibliograficznych do użytku bibliotekarzy i kolekcjonerów rzadkich książek! Rzadkość na polskim rynku antykwarycznym!
Jest to piąte, najpełniejsze wydanie tego słynnego wydawnictwa wraz z wydanymi później uzupełnieniami. Suplementy i Geografia opracowane zostały przez P. Deschampsa i G. Bruneta. W tomie pierwszym Brunet zamieścił wstęp opisujący założenia i sposób realizacji swej bibliografii a także obszerny esej na temat tego, co sprawia, że książkę można określić jako rzadką i cenną. Wiele miejsca poświęca oprawom. Wspomina między innymi superekslibrisy hrabiego Hoyma ambasadora Augusta II w Paryżu. W pierwszych sześciu tomach znajdują się liczne drzeworytowe podobizny sygnetów drukarskich. Słownik zawiera szczegółowy opis bibliograficzny blisko 50 tysięcy rzadkich książek wraz z cenami osiąganymi na aukcjach w 18 i 19 w. (załączony jest spis uwzględnionych katalogów aukcyjnych). W wielu przypadkach autor podaje informacje o rzadkości egzemplarzy, historii wydań, o fałszerstwach, wariantach itp. Uwagi Bruneta na temat wartości naukowej i handlowej poszczególnych dzieł i ich wydań są do dzisiaj niezastąpione. W tomie piątym zamieszczona jest obszerna lista wydań Elseviera i Abrahama Wolfganga. Zakres chronologiczny ograniczony jest do drugiej połowy XIX w., ale wiedza autora jest największa w zakresie klasyków, książek wydanych w XVI-XVIII w. w różnych krajach europejskich i w różnych językach. Suplementy zawierają dodatkowe 10 tysięcy tytułów z XIX w. i nieznanych Brunetowi pozycji z wieków wcześniejszych.
Tom 6 zawiera ponad 30 tysięcy tytułów zestawionych według dziedzin ludzkiej wiedzy. Na przykład nauki medyczne zawierają 1.259 tytułów w tym 196 z dziedziny chirurgii, historia Polski, Litwy i Ukrainy zawiera 62 tytuły, historia Rosji 70 tytułów.
Słownik geograficzny zawiera, ułożony alfabetycznie według nazw greckich lub łacińskich, spis krajów, prowincji, regionów, miast a nawet klasztorów, opactw i zamków. Oprócz podania nazw w innych językach szczególna uwaga poświęcona jest historii drukarń w danej lokalizacji. Słownik zawiera liczne polonica, m. innymi krótkie historie drukarń w Krakowie (pełne dwie kolumny druku), Warszawie (kolumna druku), Gdańsku, Zamościu, Zasławiu, Nieświeżu, Pińczowie, Wilnie, etc. Jako swoistą ciekawostkę zacytujmy w tłumaczeniu z francuskiego hasło Polonia z tego słownika: „Polonia, La Pologne, Polsk [!?], Polen, stare królestwo europejskie, które podzieliły pomiędzy siebie Rosja, Prusy i Austria, którego narodowość, język i wręcz historię usiłują zniszczyć okupanci, ale które, a wierzymy w to mocno, odzyska kiedyś swoje miejsce pod słońcem i swoją rangę w świecie".
Autor oprawy głównej części słownika – James Mac Lehose – założył w połowie XIX w. ceniony zakład introligatorski w Glasgow. Jego oprawy są opisane z zbiorach British Library. **Ilustracja na tabl. 17.**
800.-

726. BUDKA Włodzimierz – Papiernie w Polsce XVI wieku. Prace Franciszka Piekosińskiego, Jana Ptaśnika, Kazimierza Piekarskiego. Powtórnie wydał i uzupełnił. ... Wrocław 1971. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich. 29,3 cm, 79, tabl. 4 + tabl. filigranów 22. brosz.
Stan bardzo dobry. Ekslibris. Wydano 750 egz. Zaw. m.in.: O znakach wodnych polaskich papierni w. XVI, Papiernie w Polsce XVI w., Memoriał o początku i sukcesjej papierni prądnickiej, Znaki wodne papierni Rzeczypospolitej Polskiej XVI w. **100.-**

727. CHARABADOT R.S., BIGANSKIJ R.M. – Katalog paleotipov iz fondov Lvovskoj Naučnoj Biblioteki im. V.Stefanika A[kademii] N[auk] USSR. Kiev 1986. Naukova Dumka. 20 cm, s. 195, [5], tabl. 8. brosz.

Stan dobry. Katalog starodruków z I połowy XVI w. Lwowskiej Bibl. Nauk. im. W. Stefanyka. Tekst po rosyjsku.
Opis blisko 800 obiektów, bardzo liczne polonika. Na tablicach reprodukcje kart tytułowych i ilustracji z 22 starodruków (m.in. „Chronica Polonorum" Miechowity, „O ziołach" Falimierza, „Księgi o gospodarstwie" Crescenziego, „Missale Cracoviense"). Na końcu wykaz drukarzy w układzie terytorialnym, spis chronologiczny, indeks nazwisk. **50.-**

728. [CREUZEVAULT Henri]. Henri Creuzevault. Naissance d'une Reliure. Bordeaux 1984. Musée des Arts Décoratifs. 23,4 cm, s. 67, [1]. brosz.
Niewielkie załamanie narożnika tylnej okładki i ostatnich kart, poza tym stan bardzo dobry. Tekst w języku francuskim.
Katalog wystawy opraw artystycznych wybitnego francuskiego introligatora H. Creuzevaulta (1905-1971), opracowany przez Jacqueline du Pasquier. Prócz tekstów biograficznych i krytycznych zaw. opis 131 opraw tego artysty oraz 34 ilustracje jego projektów i ich realizacji. Na końcu zestawienie bibliograficzne oraz słowniczek terminów introligatorskich. **100.-**

729. CUHNA Georg Martin, CUHNA Dorothy Grant – Conservation of Library Materials. Manual and Bibliography on the Care, Repair ans Restoration of Library Materials. Second edition. T. 1-2. Metuchen, N. J. 1971-1972. The Scerecrow Press, Inc. 22,3 cm, XVI, [2], 406; XIV, 414. opr. oryg. pł.
Stan bardzo dobry. Wznowienie podręcznika konserwacji papieru, wydanego po raz pierwszy w 1967 r. Ponad 30 ilustracji w tekście.
T. 1 omawia podstawowe i najczęściej spotykane uszkodzenia materiałów bibliotecznych oraz sposoby ich naprawiania, obejmuje też konieczne działania prewencyjne chroniące obiekty przed zniszczeniem. T. 2 w całości zawiera niezwykle obszerną bibliografię tematu obejmującą blisko 5.000 tytułów. **160.-**

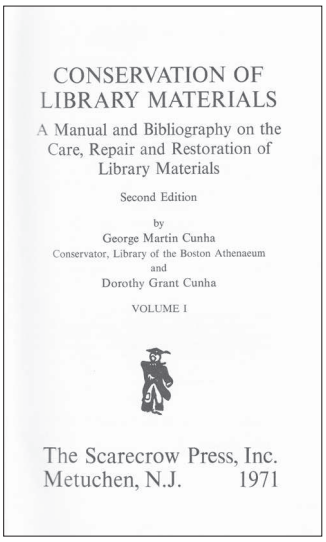

nr 729

730. DĄBROWSKI Józef, SINIARSKA-CZAPLICKA Jadwiga – Rękodzieło papiernicze. Dzieje polskiego papiernictwa 1491-1991. Warszawa 1991. Wydawnictwo Czasopism i Książek Technicznych Sigma NOT. 23,5 cm, s. 450. brosz.
Stan dobry.
Praca wydana staraniem Stow. Inżynierów i Techników Przem. Papierniczego oraz Instytutu Papiernictwa i Maszyn Papierniczych Politechniki Łódzkiej. Pierwsza część książki obejmuje rys historyczny papiernictwa na świecie, część drugą poświęcono rękodziełu papierniczemu w Polsce. Zaw. m.in.: Początki rękodzieła papierniczego w Polsce, Złoty wiek polskiego papiernictwa (1500-1650) (tu np. Rozmieszczenie młynów papierniczych, Założyciele, Papiernie, Filigrany), Papiernie i manufaktury (1770-1840) (tu np. Lokalizacja młynów i manufaktur papierniczych, Fabrykanci papieru, Handel papierem, Filigrany). Wybór źródeł, indeksy, bibliografia tematu. **60.-**

731. DOBRZYCKI Jerzy – Zarys dziejów introligatorstwa w Krakowie. Kraków 1968. Sekcja Introligatorów przy Cechu Rzemiosł Różnych. 27,8 cm, s. 55, [1], tabl. 33. opr. oryg. ppł., futerał kart.
Naddarcia futerału, książka w stanie bardzo dobrym. Wydano 300 egz., ten nr 154.
Podstawowa praca dotycząca sztuki opraw książki w Krakowie. Na tablicach m.in. przykłady opraw artystycznych krakowskich introligatorów; S. Grzywy, R. Jahody, Ł. Kruczkowskiego (zdjęcie egzemplarza przekładów Przybylskiego z pocz. XIX w. – pierwszej książki sprzedanej przez antykwariat Rara Avis), W. Grabowskiego i innych. **80.-**

732. EKSLIBRIS. Zbirnyk asociacii nezależnych ukrainskych mystciv. Pervyj vypusk. Za redakcieju Pavla Kovžuna. Lviv 1932. Vydavnyctvo „Izmaragd". 30,4 cm, s. 48, tabl. 4. brosz.
Wśród pięciu ekslibrisów zamontowanych na jednej z tablic brak dwóch (autorstwa M. Głuszczenki i P. Kowżuna), poza tym stan dobry. Tytuł po ukraińsku i po francusku, tekst po ukraińsku, krótkie streszczenie po francusku, angielsku i niemiecku. Wydano 250 egz., ten nr 28. Odbito w drukarni Artura Goldmana we Lwowie.
Pierwszy numer ekskluzywnego pisma grupy niezależnych artystów ukraińskich poświęconego ekslibrisowi artystycznemu. Na jednej z tablic **oryginalna odbitka drzeworytowa** pracy Michajło Osińczuka (ekslibris dla Anny Stefanowicz). W tekście i na tablicach reprodukcje ok. 90 ekslibrisów (niektóre, czasem barwne, wklejone w tekst) wykonanych m.in. przez J. Narbuta, P. Kowżuna, J. Muzyki, M. Butowicza, S. Gordyńskiego, M. Sosenko. **Rzadkie.** **360.-**

nr 732

733. ENCYKLOPEDIA wiedzy o książce. Wrocław 1971. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich. 25,5 cm, s. XXII, szp. 2876, tabl. 56 [w tym 8 barwnych]. opr. oryg. pł.
Blok nadpęknięty po karcie tytułowej (wada fabryczna), poza tym stan bardzo dobry.
Obejmuje całokształt wiedzy ze wszystkich dziedzin dotyczących książki, czytelnictwa, kolekcjonerstwa i handlu księgarskiego. Zawiera ok. 6.000 haseł m.in. z następujących dziedzin: dzieje pisma, dzieje książki rękopiśmiennej i drukowanej, iluminatorstwo i ilustratorstwo książkowe, dzieje opraw i introligatorstwo, papiernictwo, drukarstwo, księgarstwo, historia bibliotek, bibliotekarstwo i bibliotekoznawstwo, bibliofilstwo, bibliografia. Jedyna tego rodzaju i do tej pory niezastąpiona publikacja. **120.-**

734. ESTREICHER Karol – Załuscy. Bibliografia odnosząca się do Załuskich z wieku XVII i XVIII. Kraków 1952. PAU. 17,8 cm, s. VIII, 306, tabl. 4. brosz. Odbitka z „Bibliografii polskiej".
Stan dobry. Egz. częściowo nierozcięty. Karta tytułowa dwubarwna: czerwona i czarna, ozdobiona reprodukcją XIX w. widoku Biblioteki Załuskich. Wydano 400 egz. **48.-**

735. FINKEL Ludwik – Bibliografia historii polskiej. T. 1-3. Warszawa 1955-1956. PWN. 24,7 cm, s. [2], LVI, 1142, [2]; [4], [1143]-2150; [4], 174, [2]. opr. oryg. pł.
Niewielka różnica w kolorze opraw. Stan bardzo dobry. Fotooffsetowy przedruk wydania lwowskiego z l. 1891-1906.
Pomysł stworzenia bibliografii historii Polski narodził się w 1878 r. w „Kółku historycznym" istniejącym we lwowskiej czytelni akademickiej. Pracę zespołową podjęto w 1886 r.: kilkanaście osób zbierało i układało kartki z opisami bibliograficznymi. Materiały uzupełniał i porządkował Ludwik Finkel przez 17 lat. Profesor Jerzy Starnawski napisał: „Bibliografia […] Ludwika Finkla jest wśród naszych bibliografii drugim co do rangi dziełem po Estreicherze. Tematycznie ograniczona […] (do r. 1815) zawiera ogrom materiału, gromadzi prace dawne, wyławiane często z dawnych czasopism". Bibliografia zawiera 4 indeksy: osób, miejscowości, spis autorów XIX w., przedmiotowy. **180.-**

736. FRIGGE Karli – Double Face. [Buren] 1991. Frits Knuf. 4,5x3 cm, s.[52]. opr. org. pł.
Stan bardzo dobry.
Miniaturowa książeczka zawierająca próbki ręcznie wykonanych dwustronnych papierów marmurkowych. Została wydana przez holenderskiego antykwariusza i wydawcę z Buren Fritsa Knufa w 55 egzemplarzach.
Dołączono materiały promocyjne manufaktury Karli Frigge wraz z oryginalnymi próbkami marmoryzowanych papierów. Materiały zawierają zabawny tekst autorstwa artystki:

„Wczoraj śnił mi się Sąd Ostateczny. Stałam przed Panem Bogiem, który zapytał mnie uroczyście: Karli, Karli, co zrobiłaś ze swoim życiem? Zaczerwieniłam się i dumnie odparłam: Wymarmurkowałam 30 tysięcy arkuszy papieru, Panie Boże. Aha - powiedział - a cóż to jest to marmurkowanie? Marmurkowanie...? Panie Boże... Wzięłam głęboki oddech i zobaczyłam jak pojawia się nad nami tęcza żywych kolorów. Pomyślałam o zorzy polarnej i o barwach zachodzącego słońca, znowu nabrałam głęboko powietrza i westchnęłam: Marmurkowanie, Panie Boże, marmurkowanie... Najlepiej poślę Ci próbkę pocztą w moim następnym liście".
Miniatury z próbkami marmurkowych papierów Karli Frigge wymienione są jako jedne z najciekawszych obiektów działu zbiorów specjalnych Królewskiej holenderskiej Biblioteki Narodowej w Hadze.
220.-

737. HAEMMERLE Albert – Buntpapier. Herkommen, Geschichte, Techniken, Beziehungen zur Kunst. München 1961. Georg D.W. Callwey. 28 cm, s. 251, [1], tabl. 18. opr. oryg. ppł., obw., futerał kart.
Stan bardzo dobry. W tekście 152 ilustracje w dużej części całostronicowe, na tablicach 18 barwnych próbek papierów ozdobnych.
Klasyczna monografia na temat papierów dekoracyjnych w pierwszym wydaniu, najbardziej poszukiwanym ze względu na oryginalne próbki starych papierów.
Książka opisuje historię i techniki barwienia papieru, kolekcje starych papierów dekoracyjnych, producentów barwionych papierów. Jedynie pierwsze wydanie zawiera 16 oryginalnych próbek papieru: 14 wyprodukowanych w Aschaffenburgu i 2 ze zbiorów Sidney Cockerella. 50-stronicowy dodatek zawiera szczegółowy opis 664 przykładów papierów dekoracyjnych i bibliografię na 13 stronach w trzech kolumnach z ponad 500 pozycjami.

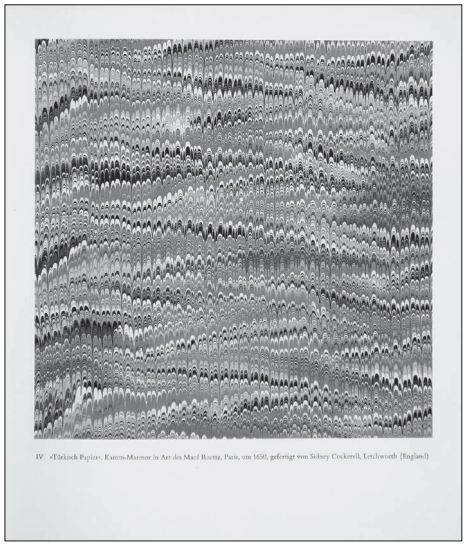

nr 737

W 1810 roku w północno-bawarskim mieście Aschaffenburg powstała mała fabryka, która z czasem stała się największą i najbardziej znaną fabryką kolorowych i ozdobnych papierów na świecie. Założył ją introligator Johann Daniel Knode, który chciał produkować na skalę przemysłową kolorowe papiery ozdobne. Z powodu braku kapitału zbankrutował po roku, a zakład przejął bankier i przedsiębiorca Alois Dessauer. W 1836 roku zakład zatrudniał już ponad 500 osób i eksportował swe produkty do wielu krajów w tym do Polski. Papiery tureckie czyli marmurkowe stanowiły tylko jeden z rodzajów oferowanych produktów. Fabryka w Aschaffenburgu przetrwała ponad 150 lat. Zamknięto ją dopiero w latach 70-tych XX wieku. Bogate zbiory fabryki: książki, technologie produkcji, kolekcje barwnych papierów trafiły do Muzeum Gutenberga w Moguncji i Królewskiej Biblioteki w Hadze. Oferowana powyżej monografia, napisana przez Alberta Haemmerle (wybitnego znawcę tematu) we współpracy z Olgą Hirsch, kolekcjonerką starych ozdobnych papierów, została opublikowana z okazji 150-tej rocznicy powstania fabryki. **240.-**

738. HERTZBERGER Menno – Dictionary for the Antiquarian Booktrade in French, English, German, Swedish, Danish, Italian, Spanish and Dutch. Paris 1956. International League of Antiquarian Booksellers. 26,5 cm, s. 190. opr. oryg. pł., obw.
Wyklejki częściowo pożółkłe, poza tym stan bardzo dobry. Tytuł także po francusku. Druk w czterech kolumnach. Grzbiet złoc.
Rzadki, poszukiwany i ceniony wielojęzyczny słownik dla antykwariuszy książkowych. Zawiera 1.225 słów używanych do opisu książek antykwarycznych w 8 językach. Przedmowa w języku angielskim i francuskim. Autor, holenderski antykwariusz był jednym z prezesów ILAB (International League of Antiquarian Booksellers). **120.-**

739. HICKIN Norman – Bookworms. The Insect Pests of Books. London 1985. Sheppard Press. 21,6 cm, s. 176, tabl. 8. opr. oryg. pł., obw.
Stan bardzo dobry. Liczne ilustracje w tekście i na tablicach.
Monografia dotycząca „korników" książkowych. Autor, światowej sławy specjalista, omawia wszystkie istotne typy owadów niszczących zbiory biblioteczne, ich cechy biologiczne, fazy rozwojowe i rodzaj szkód wyrządzanych księgozbiorom. Każdy typ ukazany jest na rysunku w dużym powiększeniu. Na tablicach ukazano fotografie uszkodzonych opraw i kart papieru. Na końcu obszerna bibliografia, indeks nazw łacińskich i wykaz nazw angielskich, amerykańskich, francuskich, niemieckich i hiszpańskich owadów niszczących książki. **80.-**

740. HOMOLACS Karol – Kilka uwag ogólnych o książce. Kraków 1925. Nakł. Muzeum Przemysłowego. 27,4 cm, s. [4], 18. brosz.
Niewielkie otarcia okładek, stan dobry. Wydano w nakładzie 120 egz. dla uczestników I Zjazdu Bibliofilów Polskich w Krakowie. Druk dwubarwny: czarny i brązowy. **Egzemplarz z księgozbioru Witolda Chomicza (podpis własnościowy na karcie przedtytułowej).**
Jedna z rzadszych publikacji Karola Homolacsa, drukowana niezwykle starannie pod kierownictwem Stefana Baranowskiego w drukarni Muzeum Przemysłowego. Kolumnę druku zdobią jasnobrązowe, rozbudowane inicjały; zwraca uwagę zastosowanie bogatego zestawu znaków typograficznych.
Poprzednim właścicielem książki był **W. Chomicz** (1910-1984) – malarz i grafik, specjalizujący się głównie w grafice książkowej, drzeworycie, tworzył także witraże; był wykładowcą przedwojennego Państwowego Instytutu Sztuk Plastycznych, od 1950 r. profesorem krakowskiej ASP. **40.-**

741. HOMOLACS Karol – Podręcznik do introligatorskiego zdobnictwa stemplowego z uwzględnieniem technik swobodnych jak: haft, ścienne malarstwo patronowe i t.p. Kraków 1927. Nakł. Miejskiego Muz. Przemysłowego. 23,3 cm, s. 105, [2]. brosz.
Stan bardzo dobry. Piecz. Liczne ilustracje w tekście, m.in. wzorniki elementów zdobniczych, przykładowe rozwiązania kompozycyjne okładek książkowych. Zaw. główne rozdziały: Uwagi ogólne, Wskazówki techniczne (tu także artykuł J. Warchałowskiego „Czego wymagać należy od dobrej oprawy"), Uwagi dotyczące kompozycji okładki. **60.-**

742. JAKUBOWSKI Stanisław – Odnawianie zniszczonych druków. Kraków-Warszawa 1947. Wydawnictwo F. Pieczątkowski i Ska. 21,9 cm, s. 56. brosz.
Miejscowe zażółcenia obu okładek, wewnątrz stan bardzo dobry.
Zaw. m.in.: Mycie papieru, Barwienie papieru, Naprawa rozdartych kart, Czyszczenie druków wodą chlorową, Czyszczenie kolorowanych miedziorytów, Czyszczenie książek, Odnawianie pergaminu, Przechowywanie druków. **48.-**

743. JANTA Aleksander – Słowo o dedykacjach. Jędrzejów 1996. Oficyna Wydawnicza przy Muzeum im. Przypkowskich. 23,8 cm, s. 61, [2]. brosz.
Stan bardzo dobry. Książka ukazała się nakł. Walentyny Janty, wg projektu i pod kierunkiem E.Chodkiewicz-Przypkowskiej. Druk bibliofilski odbity w nakł. 333 egz., ten bez numeru.
Na początku tekst Aleksandra Janty o swoim zbiorze książek z dedykacjami autorskimi, na końcu posłowie autorstwa Franciszka Palowskiego. Na tablicach reprodukcje dedykacji dla Aleksandra Janty autorstwa m.in. J. Lechonia, K. Pruszyńskiego, K. I. Gałczyńskiego, J. Iwaszkiewicza, J. Giedroycia, M. Wańkowicza, J. Tuwima, K. Wierzyńskiego, A. Słonimskiego, C. Miłosza, W. Gombrowicza, M. Hemara. **32.-**

744. KATALOG portretów osobistości polskich i obcych w Polsce działających. T. 1-8 + Suplement. Warszawa 1990-1999. Biblioteka Narodowa. 24,1 cm. opr. oryg. pł., obw. (t. 1-8) i brosz. (suplement). Katalogi Zakładu Zbiorów Ikonograficznych Biblioteki Narodowej, Grafika, [t.] 1.
Stan bardzo dobry. Tomy objętości ok. 300-460 s., suplement – 143 s.
Najobszerniejszy katalog portretów polskich odbitych metodami graficznymi.
Obejmuje blisko 7.000 obiektów, każdy z obszernym, kompetentnym opisem i krótką biografią portretowanego, indeksy. Katalog opracowały: Hanna Widacka, Alicja Żendara, Alicja Karwowska-Bajdor.

Całość składa się z następujących części: t. 1-5: A-Ż i suplementy (opisy), t. 6-7: A-Ż (ilustracje), t. 8: katalog portretów zbiorowych, Suplement: „Suplementy oraz poprawki i uzupełnienia do tomów 1-5 [...]". **Komplet.** **220.-**

745. KOPERA Felix – Spis druków epoki jagiellońskiej w zbiorze Emeryka hr. Hutten-Czapskiego w Krakowie. Kraków 1900. Nakł. hr. Emerykowej Hutten-Czapskiej. 31,9 cm, s. [10], szp. 232, s. [7]. opr. późniejsza ppł. z zach. okł. brosz.
Okładka brosz. nieco zakurzona. Ekslibris i piecz. Władysława O. Biernackiego-Poraya. Liczne ilustracje w tekście (reprodukcje kart tytułowych, sygnetów drukarskich, rycin, inicjałów, fragmentów tekstu). Katalog bogatej kolekcji starodruków polskich wydany po śmierci właściciela i twórcy zbioru staraniem wdowy. Opis bibliograficzny 329 starych druków z lat 1475-1572, opatrzony fachowymi, często obszernymi komentarzami. Elegancki, niezwykle staranny układ typograficzny. **180.-**

746. LWOWSKIE studja biblioteczne. [T.] 1. Lwów 1932. Koło Związku Bibljotekarzy Polskich. 24,7 cm, s. 157, tabl. 4. opr. ppł. z epoki z zach. okł. brosz.
Niewielkie zaplamienia, stan dobry. Ekslibris J. Kuszajówny.
Zaw. m.in.: F. Smolka „Do podstaw polityki bibljotecznej", E. Gaberle „Bibljoteka podręczna", K. Badecki „Piotr z Poznania. Pierwszy stały księgarz lwowski +1559 r.", K. Sochaniewicz „Zaginiony i odszukany rękopis kroniki Lindenblatta", E. Kurkowa „Uzupełnienie części III Estreichera. Z zasobów Ossolineum". **60.-**

747. ŁYSAKOWSKI Adam – Katalog przedmiotowy. Cz. 1: Teorja. Wilno 1928. Wyd. Uniwersyteckiej Bibljoteki Publicznej w Wilnie. 24 cm, s. [2], 190. opr. ppł. z epoki z zach. okł. brosz.. Wyd. Uniw. Bibl. w Wilnie, nr 3.
Stan dobry. Grzbiet ze złoc. napisami tytułowymi. Na tylnej okładce piecz. (introligatora?) Emila Schrotta z Krakowa. Zamieszczona przy końcu bibliografia katalogu przedmiotowego liczy 185 pozycji. Na okładce brosz. dwie dedykacje: autora dla dyrektora Edwarda Kuntzego z 1 VIII 1928 r. i druga nierozpoznanego ofiarodawcy dla dr Stanisława Sierotwińskiego z dnia 8 V 1952 r.: „Po godnych poprzednikach we właściwe ręce [...]".
A. Łysakowski (1895-1952) – bibliotekarz i teoretyk nauki o książce. Do jego najważniejszych osiągnięć organizacyjnych zaliczyć należy wprowadzenie do kilku bibliotek katalogu przedmiotowego, który był poprzednio prawie nieznany w polskich bibliotekach. Łysakowski ratował po powstaniu warszawskim zbiory biblioteczne.
E. Kuntze (1880-1950) – historyk i bibliotekarz. Położył wielkie zasługi w odzyskiwaniu zbiorów bibliotecznych (w tym zbiorów Załuskich) z Rosji w latach 1923-1935 oraz w chronieniu zbiorów Biblioteki Jagiellońskiej przed okupantem w latach II wojny światowej.
S. Sierotwiński (1909-1975) – bibliotekarz, historyk literatury i teoretyk nauki o książce. Dyrektor BJ Kuntze powierzył mu w 1945 roku odszukanie wywiezionego przez Niemców księgozbioru Czytelni Głównej. Autor popularnego „Słownika terminów literackich". **80.-**

748. MALISZEWSKI Edward – Bibliografja pamiętników polskich i Polski dotyczących. (Druki i rękopisy). Warszawa 1981. WAiF. 24,7 cm, s. X, 447, [4]. opr. oryg. pł.
Stan bardzo dobry. Przedruk wydania z 1928. Wydano w nakładzie 500 egz., ten nr 111.
Podstawowa bibliografia przedmiotowa obejmująca blisko 5.500 tekstów (w tym 966 rękopisów) od początków piśmiennictwa po współczesność (t.j. do r. 1928). Oryginał ukazał się w r. 1928. Opisy pozycji wydanych drukiem obejmują autora, tytuł, rok i miejsce wydania, objętość, ew. recenzje. W przypadku pozycji rękopiśmiennych podano autora, tytuł, czasami rok powstania i objętość, nazwisko lub nazwę właściciela. Układ bibliografii jest alfabetyczny w obrębie działów: Wydawnictwa zbiorowe, Wiek XIV i XV, Okres Zygmunta I, Okres Zygmunta Augusta, Okres Henryka Walezego i Stefana Batorego, Okres Zygmunta III, Okres Władysława IV, Okres Jana Kazimierza, Okres Michała Wiśniowieckiego i Jana Sobieskiego, Okres Augusta II i Stanisława Leszczyńskiego, Okres Augusta III, Okres Stanisława Augusta, Legiony – Księstwo Warszawskie – Królestwo Kongresowe, Rewolucja listopadowa (1830-1831), Okres międzypowstaniowy (1832-1860), Powstanie styczniowe (1860-1865), Okres popowstaniowy (1865-1900), Okres najnowszy (1901-1928), Rękopisy, Dopełnienia. Na końcu indeksy. Dzieło Maliszewskiego kontynuował J. Skrzypek publikując „Bibliografię pamiętników polskich do 1964 r." (Wr. 1976). **60.-**

749. MAŁYSIAK Helena – Biblioteka Branickich i Tarnowskich w Suchej. Bielsko-Biała 1986. Beskidzka Oficyna Wydawnicza. 23,9 cm, s. 109, [1], tabl. 5. brosz.
Stan dobry. Na końcu 10 ilustracji.
Dzieje zasobnej biblioteki magnackiej na tle historii dwóch skoligaconych rodów polskich. Zaw.: Pierwsze zbiory archiwalne i biblioteczne, Początki biblioteki Branickich, Biblioteka w okresie Anny i Władysława Branickich, Zbiory, Biblioteka w okresie międzywojennym. Na końcu obszerne zestawienia bibliograficzne oraz genealogia Branickich. **48.-**

750. MASTERS of the Art of Bookbinding. An international travelling exhibition of design bindings by members of the German Masters Guild organized and circulated by the Canadian Bookbinders and Book Artist Guild. Toronto 1991. Printed by The Bryant Press. 23 cm, s. 87, [1]. brosz.
Stan bardzo dobry. Ponad 70 ilustracji (c/b i kolorowych) w tekście. Tekst po angielsku, niemiecku i francusku.
Katalog objazdowej wystawy prac współczesnych artystów-introligatorów głównie niemieckich, zorganizowanej przez kanadyjską Gildię Introligatorów i Artystów Książki. Zawiera krótkie biogramy ponad 20 wystawiających swe prace artystów oraz zdjęcia opraw. Dołączono krótki maszynopisowy list jednego z introligatorów (S. Scholla) z jego odręcznym podpisem. **140.-**

751. MEISNER Heinrich, LUTHER Johannes – Die Erfindung der Buchdruckerkunst. Zum fünfhundertsten Geburtstage Johann Gutenbergs. Mit 15 Kunstbeilagen und 100 Abbildungen. Bielefeld-Leipzig 1900. Verlag von Velhagen & Klasing. 25,8 cm, s. [4], 116, tabl. 15. opr. oryg. miękka pł. złoc. Monographien zur Weltgeschichte, [Bd.] 11.
Podklejone naddarcia dwóch rozkładanych tablic, okładki lekko zakurzone, stan dobry. Popularna i bogato ilustrowana monografia poświęcona wynalezieniu druku i najstarszym drukowanym książkom. Na ilustracjach dawne ryciny, reprodukcje przykładowych stron inkunabułowych, portrety drukarzy i wizerunki ich pracowni oraz używanych przez nich narzędzi i urządzeń. **80.-**

752. MIDDLETON Bernard C. – The Restoration of Leather Bindings. Revised Edition London 1984. Adamantine Press Ltd. 27,8 cm, s. XV, [3], 266, [1]. brosz.
Niewielkie zabrudzenia i załamania okładek, wewnątrz stan bardzo dobry. 109 ilustracji w tekście, obszerna bibliografia, indeks.
Klasyka literatury introligatorskiej. Podręcznik dla introligatorów specjalizujących się w naprawie starych zabytkowych opraw skórzanych. Liczne, przejrzyste, duże rysunki i duże fotografie wyjaśniają poszczególne etapy naprawy zniszczonych opraw skórzanych. Kilka przykładowych fotografii naprawionych egzemplarzy. Autor, wybitny, utalentowany introligator, konserwator opraw, omawia każdy aspekt związany z naprawą skórzanej oprawy poczynając od wyboru materiału a kończąc na zasadach sporządzania dokumentacji naprawy. Omówione są rozmaite rodzaje i style opraw. Osobny rozdział poświęcony jest przeoprawianiu (rebacking) książek antykwarycznych. **150.-**

753. [MUCZKOWSKI Józef] – Zbiór odcisków drzeworytów w różnych dziełach polskich w XVI i XVII wieku odbitych a teraz w Bibliotece Uniwersytetu Jagiellońskiego zachowanych. Kraków 1985. KAW. 39,5 cm, s. [2], 9, [1], 171, [171]. opr. oryg. kart.
Niewielkie zarysowanie przedniej okładki, mimo to stan bardzo dobry. Tytuł również po francusku. **Reprint** edycji z 1849 r., niezwykle rzadkiej, jako że – jak pisze Estreicher – „Z całego nakładu wyratowano w czasie pożaru miasta 150 egzemplarzy".
Zawiera reprodukcje blisko 3.000 drzeworytów z polskich starodruków XVI i XVII w. z krótkimi objaśnieniami dotyczącymi ich pochodzenia. Wydano 1.200 egz. + 50 egz. numerowanych, ten nr 38. **480.-**

754. NA CZEŚĆ Jana Gutenberga drukarze krakowscy. Kraków 1900. Nakł. Komitetu wydawniczego (Józef Kusiba). 23,8 cm, s. LXX, [2], tabl. 8. brosz., bibułka ochronna.
Bibułka nadkruszona na krawędziach, stan dobry. Staranny typograficznie druk wydany z okazji 500 rocznicy urodzin Jana Gutenberga. Zaw. wiersz okolicznościowy Seweryny Duchińskiej, biografię wynalazcy druku autorstwa Bolesława Prysaka, dzieje wynalezienia druku, wiersz „Sen metrampaża" Jana

Karasińskiego, „Rozmowę zmarłych" (Śniadeckiego i Majera) Stanisława Tarnowskiego, wiersz „Twardowski" Andrzeja Niemojewskiego, list Fryderyka Chopina do Jana Matuszyńskiego z 1830 r., wykaz drukarni krakowskich działających od 1465 do końca XIX w. Na tablicach barwne reklamy ośmiu krakowskich zakładów drukarskich: W. L. Anczyca i S-ki, „Czasu", Jagiellońska, Narodowa, A. Koziańskiego, J. R. Łakocińskiego, Uniwersytetu Jagiellońskiego i Związkowa. Dołączono egzemplarz reprintu wydanego w 1983 r. przez WAiF, w nieco zmniejszonym formacie i bez orła na tylnej okładce (w oryginale tylna okładka jest zielonkawa, w reprincie brązowa). **64.-**

nr 754

755. OPRAWY polskie. Wystawa zorganizowana przez Bibliotekę Narodową i Oddział Warszawski Towarzystwa Przyjaciół Książki. Warszawa, XI-XII 1987. 21 cm, 108, tabl. 8. brosz.
Stan bardzo dobry. Katalog wystawy obejmujący szczegółowy opis ponad 200 dawnych polskich opraw książkowych ze zbiorów bibliotecznych i prywatnych. Ilustracje w tekście i na tablicach, słowniczek wyrażeń fachowych na końcu. Wydano 999 egz. **60.-**

756. [OPRAWY]. Bibliothèque Nationale. Les plus belles reliures de la Réunion des Bibliothèques Nationales. Catalogue de l'exposition. Paris, I-III 1929. Les Éditions G. van Oest. 23 cm, s. XII, 83, [17], tabl. 16. brosz.
Niewielkie ubytki grzbietu, niewielkie otarcia okładek, stan dobry. Fachowo opracowany katalog wystawy zabytkowych i artystycznych opraw książkowych ze zbiorów bibliotek narodowych. Zaw. opis blisko 400 opraw, w tym wiele egzemplarzy z księgozbiorów królewskich (m.in. Henryka Walezego), od IX w. po współczesność. Na tablicach podobizny 16 opraw. **120.-**

757. OSIĘGŁOWSKI Janisław - Konserwacja książki w Polsce przedrozbiorowej. Poznań 1985. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza. 23,7 cm, s. 192, [1]. brosz. Prace Biblioteki Uniwersyteckiej, nr 11.
Stan bardzo dobry. Książka opisuje sposoby dbania o księgozbiory, sprzęt biblioteczny i budynki biblioteczne na terenach polskich do końca XV w. i w okresie XVI - XVIII w. Obszerna bibliografia. Niemieckie streszczenie. **40.-**

758. OSIĘGŁOWSKI Janisław – Przechowywanie i konserwacja książki. Poznań 1982. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza. 24 cm, s. 78. brosz.
Stan dobry. Skrypt dla studentów bibliotekoznawstwa. Maszynopis powiel. Spis treści: Materiałoznawstwo, Diagnostyka, Profilaktyka, Restauracja książki, Bibliografia. Omówione m.in. metody wzmacniania papieru, sposoby usuwania plam itp. **44.-**

759. PACHOŃSKI Jan – Drukarze, księgarze i bibliofile krakowscy 1750-1815. Kraków 1962. Wyd. Literackie. 24,3 cm, s. 293, [3]. opr. wsp. pł. z zach. okł. brosz.
Stan bardzo dobry. 90 ilustr. w tekście.
Książka opisuje drukarnie, księgozbiory, sylwetki bibliofilów świeckich i w sutannach, złodziejów książek i szkodliwych maniaków, introligatorów, licytacje, rynek wydawniczy, produkcję i handel książką, udział Żydów w handlu książką.
W aneksie wykaz źródeł rękopiśmiennych, obszerna siedmiostronicowa bibliografia, indeks nazwisk, miejscowości, drukarń, księgarń, księgozbiorów, spis ilustracji i streszczenie francuskie. Ilustracje ukazują portrety ludzi książki Krakowa przełomu XVIII/XIX wieku, podobizny stron tytułowych, sygnety, winiety drzeworytnicze itp. Dołączono wycinek z 1985 z nekrologiem autora autorstwa E. Niewiadomskiego. **60.-**

760. PIEKARSKI Kazimierz – Pierwsza drukarnia Florjana Unglera 1510-1516. Chronologja druków i zasobu typograficznego. Kraków 1926. Nakładem Druk. W. L. Anczyca i Sp. 29,5 cm, s. 109, [3]. brosz.

Stan bardzo dobry. Wydano 380 egz., ten nr 152. Czternaście tablic w ramach paginacji, inicjały, winiety i podobizny kart tytułowych. Druk dedykowany II Zjazdowi Bibliofilów Polskich w Warszawie. Niezwykle staranny układ typograficzny. **80.-**

761. PIEKOSIŃSKI Franciszek – Wybór znaków wodnych z XV stulecia. Z. 1. Kraków 1896. Nakł. Tow. Numizmatyczno-Archeologicznego. 32,5 cm, szp. 16, tabl. 78-112. brosz.
Okładki lekko zakurzone, wewnątrz stan bardzo dobry. Egz. nierozcięty. Tablice wg rysunków F. Piekosińskiego autografował R. M. Zadrazil w Krakowie. Ukazało się jako dodatek do „Wiadomości Numizmatyczno-Archeologicznych". Zaw. 324 (nr 796-1119) wzorów znaków wodnych z piętnastowiecznych dokumentów i druków, opis jedynie do pierwszych 239. **120.-**

762. PUŁASKI Franciszek – Sprawozdanie z działalności Biblioteki Polskiej w Paryżu za czas od 3 maja 1939 roku do 3 maja 1940 roku, przedstawione przez ... delegata Polskiej Akademii Umiejętności na dorocznym zebraniu 3 maja 1940 roku. Nicea 1944. U Tyszkiewicza, w nicejskiej filii jego Oficyny. 17 cm, s. 80. opr. oryg. pperg.
Stamperia 51. Nieznaczny defekt okleiny przedniej okładki, stan dobry. Wyklejki w linorycie.
Druk ze słynnej oficyny Samuela Tyszkiewicza; był szczególnie bliski swojemu wydawcy i typografowi ze względu na okoliczności jego powstania.
Publikacja nr 33 Oficyny florenckiej Samuela Tyszkiewicza i jednocześnie nr 16 filii nicejskiej. Odbito 250 egz., ten nr 67 **z podpisem typografa**; egzemplarz imienny Wiesława Dąbrowskiego (nazwisko wydrukowane na karcie przedtytułowej). Dekoracyjne wyklejki z centralnie umieszczonym motywem Orła z dziedzińca wawelskiego odbite własnoręcznie przez typografa. Trzy ilustracje w teście projektu Tyszkiewicza. Tekst złożony ręcznie kursywą i antykwą punktów dwanaście, garstką czcionek odlanych w Olive w Marsylii w 1940 roku i bardzo już zużytych ciągłą pracą. Papier żeberkowy czysto szmaciany z wodnym znakiem Oficyny. Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja właściciela dla Wiesława Domaniewskiego.
W. Dąbrowski (1894-1965) – radca ambasady Rzeczpospolitej Polskiej w Paryżu od 1936 roku, przyjaciel artystów, utrzymywał kontakty z Olgą Boznańską. Jego brat Władysław, artysta introligator, bibliofil i zbieracz był jednym z najhojniejszych donatorów Biblioteki Polskiej w Paryżu.
W. Domaniewski (1896-1992) – prezes Instytutu Piłsudskiego w Ameryce, radca finansowy ambasady RP w Paryżu i doradca ekonomiczny ambasady RP w Waszyngtonie.
Powstaniu książki towarzyszyły dramatyczne okoliczności. Sprawozdanie Franciszka Puławskiego opisuje straty kultury polskiej poniesione wskutek niemieckiej agresji i celowej polityki od IX 1939 r. Kilka tygodni po wygłoszeniu sprawozdania do Biblioteki Polskiej w Paryżu wkroczyło Gestapo rekwirując zbiory i zamykając instytucję. W 1942 roku maszynopis sprawozdania trafił do Tyszkiewicza, który go ukrył. W dniu lądowania wojsk alianckich na lazurowym wybrzeżu, 15 VIII 1944 r., wydobył go z ukrycia. Druk ukończył 4 X 1944 r. **240.-**

763. RADZISZEWSKI Franciszek – Wiadomość historyczno-statystyczna o znakomitszych bibliotekach i archiwach publicznych i prywatnych, tak niegdyś byłych jako i obecnie istniejących w krajach dawną Polską składających, a mianowicie: w Królestwie Polskiem, Galicyi, W.Ks.Poznańskiem i Zachodnich guberniach Państwa Rossyjskiego. Porządkiem abecadłowym miejsc ułożona. Kraków 1875. Nakł. autora. 22 cm, s. [4], 124, [2]. opr. wsp. ppł.
Papier nieco pożółkły, trzy pierwsze karty w kopii kserograficznej. Źródłowe opracowanie zaw. m.in. krótkie informacje o właścicielach, profilu i dziejach poszczególnych księgozbiorów i archiwów. Obejmuje ponad 1.200 miejscowości. Przez ponad 40 lat, do ukazania się pierwszego wydania „Zbiorów polskich" E. Chwalewika w 1916 r., podstawowe opracowanie tematu. Do dziś użyteczne przy ustalaniu proweniencji zabytkowych druków. **Nieczęste.** **100.-**

764. [RADZISZEWSKI Franciszek J.]. Oprawy artystyczne Franciszka Joachima Radziszewskiego. Łódź 1987. Muz. Historii Miasta Łodzi. 20,3 cm, s. [36], tabl. barwne 2. brosz., obw.
Stan bardzo dobry. Wydano 500 egz., z czego połowę numerowanych, ten egz. bez numeru.

Publikacja towarzysząca wystawie dorobku jednego z najbardziej znanych polskich artystów-introligatorów okresu międzywojennego. Zaw. teksty Michała Hilchena „Pomyślał, rysował, wykonał Franciszek Joachim Radziszewski" i Mirosława Borusiewicza „Książka wytworna. Szkice z dziejów jej tworzenia i kolekcjonowania" oraz 6 barwnych i 9 c/b ilustracji. **40.-**

765. RYSZKIEWICZ Andrzej – Exlibris polski. Warszawa 1959. Wyd. Artystyczno-Graficzne RSW „Prasa". 29,5 cm, s. 149, [2], tabl. 10. opr. oryg. ppł.
Otarcia krawędzi okładek, wewnątrz stan bardzo dobry. Na tablicach wklejone oryginalne ekslibrisy odbite w różnych technikach.
Autorem książki jest jeden z najwybitniejszych znawców i kolekcjonerów exlibrisów w Polsce. Na pierwszych 30 stronach zamieszczony jest wstęp o historii exlibrisu, po nim następują w porządku alfabetycznym biogramy kilkudziesięciu polskich grafików tworzących exlibrisy. Skorowidz autorów, bibliografia.
Publikacja ozdobiona kilkudziesięcioma reprodukcjami najpiękniejszych i najbardziej znanych polskich exlibrisów, część z nich drukowana na innych papierach i wklejona do książki. **Wśród właścicieli** m.in.: Andrzej Załuski, Kajetan Wegierski, Kornel Ujejski, Wojciech Biesiadecki, Lucjan Rydel, Melchior Wańkowicz, Feliks Przypkowski, Andrzej Ryszkiewicz. **Wśród artystów** m.in.: J. F. Mylius, J. M. Weiss, K. W. Kielisiński, J. Mehoffer, J. Bukowski, A. Procajłowicz, K. Sichulski, F. Siedlecki, J. Bandura, K. Brandel, T. Cieślewski (syn), Cz. Borowczyk, T. Dominik, T. Gronowski, K. Hiller, M. Hiszpańska-Neumann, A. Hoffman, L. Kosmulski, J. Kraupe- Świderska, I. Łopieński, S. Mrożewski, W. Podoski, S. Szmaj, J. Tłomakowski, S. Töpfer, K. Wróblewska, W. Zakrzewski. **Exlibrisy własne** m.in.: E. Bartłomiejczyk, S. Ostoja-Chrostowski, L. Kowalski, W. Langner.
Na końcu 10 tablic z oryginalnymi exlibrisami - 9 drzeworytów odbijanych z klocków i 1 miedzioryt: Zofia Fijałkowska, Maria Hiszpańska-Neumann, Wojciech Jakubowski (miedzioryt, odbijał sam autor), Jerzy Jarnuszkiewicz, Ryszard Krzywka, Adam Młodzianowski, Konstanty M. Sopoćko, Stanisław Töpfer, Tadeusz Tuszewski, Wacław Waśkowski. **120.-**

766. SCHMITT Annelise – Deutsche Exlibris. Eine kleine Geschichte von der Ursprüngen bis zum Beginn des 20. Jahrhundrets. Leipzig 1986. Koehler & Amelang. 22,1 cm, s. 189, [3]. opr. oryg. kart., obw.
Stan bardzo dobry. Dzieje ekslibrisu niemieckiego. W tekście reprodukcje (także barwne) 144 ekslibrisów od najstarszych z ok. 1480 r. po rok 1920. Na końcu szczegółowy opis reprodukowanych ekslibrisów oraz indeks nazwisk. **48.-**

767. SCHNEIDER-HENN Dietrich – Exlibris-Monogramme. Darstellung und Verzeichnis der Monogramme von deutschen und einigen ausländischen Künstlern, die ca. 1880-1920 Bücherzeichen geschaffen haben, nebst einem Anhang mit Monogrammen deutscher Illustratoren aus der Zeit der Jahrhundertwende nach einer Vorlage des Nordböhmischen Gewerbmuseums, Reichenberg 1905. München-Paris 1983. Verlag Schneider-Henn. 24,8 cm, s. 166, [2]. opr. oryg. pł., obw. Antiquitäten Zeitung Dokumenta, [Bd.] 2.
Stan bardzo dobry. Katalog monogramów twórców ekslibrisów, a także ilustratorów książek. Obejmuje ponad 3.000 monogramów ok. 1.500 artystów, głównie niemieckich z końca XIX i pocz. XX w. Na końcu wykaz źródeł i indeks nazwisk. Rzecz przydatna do identyfikacji małych form graficznych i ilustracji. **80.-**

768. SEMKOWICZ Aleksander – Introligatorstwo. Z krótkim zarysem historii zdobnictwa opraw i 89 ryc. w tekście. Kraków 1948. Wiedza, Zawód, Kultura, T. Zapiór i Ska. 22 cm, s. 190, [1], opr. wsp. ppł. z zach. okł. brosz.
Stan dobry. Ładny egzemplarz.
Autor, znakomity fachowiec, bibliofil, mickiewiczolog, Aleksander Semkowicz (1885-1954) prowadził we Lwowie w latach 1920-1939 własny zakład introligatorski. Zakład oprawiał całe nakłady książek wydawnictw lwowskich, realizował także zamówienia indywidualne na oprawy artystyczne. Po wojnie napisał – tu oferowany – **znakomity pierwszy polski fachowy podręcznik do nauki introligatorstwa.** Omówił w nim historię opraw książkowych, materiałoznawstwo introligatorskie, narzędzia, przyrządy i maszyny, różne typy opraw, barwienie, złocenie i sporządzanie papierów wyklejkowych, restaurowanie

książek zabytkowych, barwienie skór i pergaminów, zdobnictwo oprawy w rozwoju dziejowym. Dołączony krótki słownik terminów introligatorskich. **120.-**

769. [SEMKOWICZ Aleksander]. Aleksander Semkowicz 1885-1954. Introligator, mickiewiczolog, bibliofil. Wystawa w Muzeum Historycznym m. st. Warszawy. Warszawa 1992. Muzeum Drukarstwa. 23,6 cm, s. 79. brosz.
Stan bardzo dobry. Starannie wydany druk towarzyszący dużej wystawie poświęconej życiu i dorobkowi artystycznemu Aleksandra Semkowicza. 34 ilustracje w tekście. Wydano 500 egz.
Zawiera m.in. rozdziały: Mickiewiczowskie pasje Semkowicza, Oprawa książek, Katalog wystawionych opraw Aleksandra Semkowicza (72 szczegółowe opisy), Spis publikacji Aleksandra Semkowicza, Bibliografia opracowań i wspomnień o Aleksandrze Semkowiczu. Na początku lista właścicieli prezentowanych eksponatów. **48.-**

770. SERUGA Józef – Jan Haller, wydawca i drukarz krakowski 1467-1525. Kraków 1933. Nakł. Tow. Miłośników Historji i Zabytków Krakowa. 31,8 cm, s. 123, [2]. brosz.
Załamania i naddarcia krawędzi tylnej okładki, stan dobry. Wydano 200 egz. na prawach rękopisu.
Podstawowa praca do dziejów oficyny Hallerowskiej, jednego z najbardziej zasłużonych zakładów wydawniczych w początkach drukarstwa na ziemiach polskich. Liczne ilustracje w tekście (reprodukcje kart tytułowych, rycin, kolumn druku). Bibliografia chronologiczna druków Jana Hallera. Praca dedykowana w druku Wacławowi Anczycowi „ku uczczeniu półwiekowej pracy w zawodzie drukarskim i w uznaniu niespożytych zasług około rozwoju sztuki drukarskiej w Polsce". **80.-**

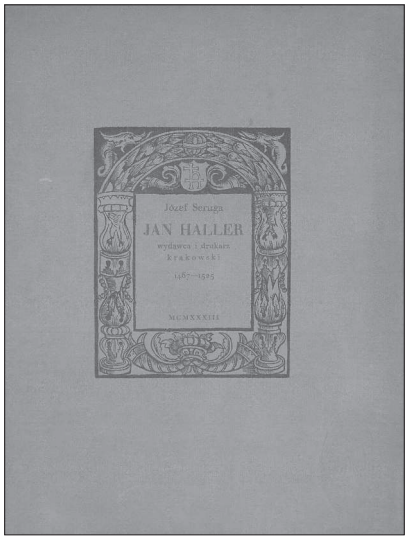

nr 770

771. SEVERIN Mark F. – Making a Bookplate. London-New York 1949. The Studio Publications. 25,6 cm, s. 88. opr. oryg. pł. How to Do It Series, nr 39.
Niewielkie zaplamienie przedniej okładki, brak obwoluty, poza tym stan dobry. Liczne ilustracje (także barwne) w tekście.
Krótki podręcznik projektowania i wykonywania ekslibrisów. W tekście blisko 200 reprodukcji dawnych i współczesnych znaków książkowych (z polskich twórców reprezentowany jest tylko S. Ostoja-Chrostowski). Porady odnośnie techniki wykonania, rodzaju papieru, wymiarów, nakładu itp. **60.-**

772. SHEP Robert L. - Cleaning and Caring for Books. London 1983. Sheppard Press, 19 cm, s. 103, [1]. opr. oryg. pł., obw.
Stan bardzo dobry. Wyd. II. Popularny wykład dla właścicieli podniszczonych starych książek i dla antykwariuszy **na temat czyszczenia zabrudzonych i zaplamionych druków i opraw oraz naprawiania obwolut, grzbietów, wymiany wyklejek.** Książka napisana przez doświadczonego antykwariusza i praktyka zawiera także wskazówki odnośnie sposobu przechowywania i wysyłki książek. Osobny (dwustronicowy) rozdział zawiera listę zakazów, których powinien przestrzegać bibliofil. **80.-**

773. SHEP Robert L. – Cleaning, Repairing and Caring for Books. A Practical Manual. London 1991. Richard Joseph Publishers. 21 cm, s. 148. opr. oryg. kart.
Stan bardzo dobry. Liczne ilustracje w tekście. Wyd. IV przejrzane i poszerzone. Popularny poradnik zawierający wskazówki na temat przechowywania, czyszczenia, drobnych napraw stronic i opraw książek. Zawiera dużo informacji o materiałach i narzędziach używanych do napraw. Oprócz informacji

technicznych autor udziela również porad na temat katalogowania i pożyczania książek. Książkę kończy bibliografia i indeks. **70.-**

774. SOWULA Grzegorz – Samuel Tyszkiewicz. Aus dem Polnischen von Friedrich Griese. Offenbach 1991. Sowula & Sowula. 20 cm, s. 30, [1]. brosz. Bibliotheca Typographica, Serie 1.
Stan bardzo dobry. Ilustracje w tekście. Tekst w języku niemieckim.
Krótka monografia poświęcona jednemu z najwybitniejszych artystów-drukarzy polskich. Na końcu (s. 23-30) wykaz druków Oficyny Tyszkiewicza. Dołączony maszynopisowy list autora z jego odręcznym podpisem. **40.-**

775. WITKIEWICZ Kazimierz – Kunszt introligatorski Bonawentury Lenarta. Kraków 1932. Nakł. Miejskiego Muzeum Przemysłowego [...]. 30,9 cm, s. 24, tabl. 18. brosz.
Odbarwienia krawędzi okładek, wewnątrz stan dobry. Na karcie przedtytułowej **odręczna dedykacja autora dla Tadeusza Szantrocha.**
Monografia poświęcona jednemu z najlepszych artystów-introligatorów polskich. Na tablicach 35 ilustracji (w tym 14 barwnych) – bardzo dobrych technicznie - ukazujących przykładowe oprawy Lenarta oraz jego charakterystyczne papiery wyklejkowe. Autor omawia krótko historię Muzeum Przemysłowego i Towarzystwa „Polska Sztuka Stosowana" i próby odrodzenia rzemiosła introligatorskiego w Polsce i w Europie. Analizuje cechy opraw Bonawentury Lenarta. **74.-**

776. WYSTAWA drukarska urządzona staraniem towarzystwa „Polska Sztuka Stosowana" w dawnym pałacyku hr. Czapskich w Krakowie [...]. Kraków, XII 1904-II 1905. 22,5 cm, s. 66. opr. późniejsza ppł. z zach. okł. brosz.
Niewielkie zaplamienia, ślad po pieczątce, poza tym stan dobry. Tytuł okładkowy: „Wystawa drukarska w Krakowie MDCCCIV". Na grzbiecie złoc. tytuł „Wystawa".
Na okładce brosz. rozbudowana secesyjna kompozycja Jana Bukowskiego. Po tekście wstępnym umieszczono kalendarz na 1905 r. zdobiony rysunkami Jana Bukowskiego, Józefa Mehoffera i Edwarda Trojanowskiego – wszystkie w bogatej, secesyjnej manierze. Prócz wykazu blisko 500 eksponatów zawiera reklamy zakładów drukarskich Krakowa, Lwowa i Warszawy. **64.-**

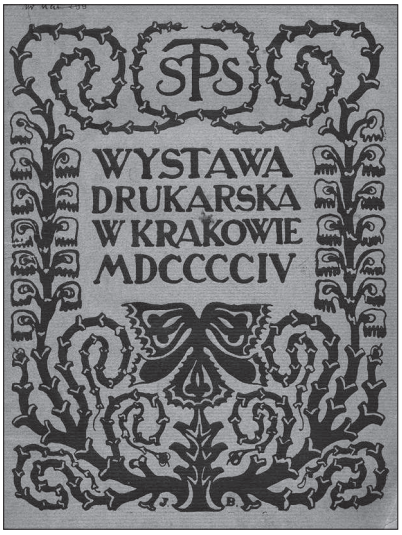

nr 776

777. YARMOLINSKY Avrahm – Early Polish Americana. A Bibliographic Study. Witth an Appendix: A Legendary Predecessor of Columbus. New York 1937. New York Public Library. 25,5 cm, s. [2], 78, [1], tabl. 9. brosz. Uzupełniona odbitka z „Bulletin of the New York Public Library".
Stan dobry. Ilustracje w tekście i na tablicach, indeks nazwisk.
Rzadka i interesująca publikacja długoletniego kierownika sekcji druków słowiańskich Nowojorskiej Biblioteki Publicznej, profesora uniwersytetu Columbia, na temat najwcześniejszych polskich druków, w których wspomniana jest Ameryka.
Na tablicach reprodukowane są strony tytułowe polskich starodruków, mapa z „Kosmografii" Hontera wydanej w 1530 w Krakowie, portret Krzysztofa Arciszewskiego. W książce zamieszczona jest chronologiczna lista polskich druków z odniesieniami do Ameryki poczynając od „Introductiorum" Jana z Głogowa wyd. w 1506 aż do „Peregrinacia" Anzelma Polaka wyd. w 1696. Omówione są m.in. dzieła Jana ze Stobnicy, Kopernika, Hontera, Mateusza z Szamotuł i Marcina Bielskiego. Dołączony jest bibliograficzny opis druków w języku polskim wydanych w latach 1581-1696 z komentarzami. Osobny rozdział poświęcony jest postaci Krzysztofa Arciszewskiego. Książkę zamyka krótka rozprawa na temat Jana z Kolna.

Avrahm Yarmolinsky znany jest głównie ze swoich, wydawanych do dzisiaj, książek o literaturze rosyjskiej. **64.-**

Katalogi

778. [ALCHEMIA]. Interlibrum, Buchantiquariat. Catalogue 305: Alchemy & Source Books Illustrating the History of Chemistry from 16th to the 20th century. Compiled by Walter Alicke. Vaduz. [późne lata 80. XX w.?]. 24 cm, s. 364, [4]. brosz.
Stan bardzo dobry. Liczne ilustracje w tekście.
Cenne źródło bibliograficzne dla kolekcjonerów rzadkich książek naukowych z zakresu chemii.
14 katalog ze słynnej serii katalogów antykwarycznych książek naukowych „Printing and the Progress of Man". Zawiera m.in. książki i autografy z biblioteki profesora Leopolda Ruzicki, laureata nagrody Nobla z 1939 roku i z księgozbioru urodzonego w Warszawie profesora Kazimierza Fajansa (1887-1975), pioniera w dziedzinie badań promieniotwórczości.
Pierwsza część katalogu „Alchemia" opisuje 173 książki, w tym liczne prace Paracelsusa, chemika, przyrodnika i ojca medycyny nowożytnej. W części drugiej „Źródłowe książki z historii chemii" opisane są 402 publikacje, w tym liczne pierwsze wydania i źródłowe prace Nielsa Bohra, Marie Curie, Kazimierza Fajansa, Otto Hahna, Fryderyka i Ireny Joliot-Curie, Leopolda Ruzicki i Ernesta Rutherforda. Część trzecia zawiera kolekcję 50 listów wybitnych chemików z przełomu XIX/XX w. pisanych do urodzonego w Warszawie Juliusa Wilhelma Bruehla. Ostatnim działem katalogu są bibliografie rzadkich i cennych książek naukowych. **36.-**

779. [NUMIZMATYKA 1]. Zbiór 6 katalogów antykwarycznych z zakresu literatury numizmatycznej z l. 1883-1910 z księgozbioru Rudolfa Mękickiego. 22 cm. razem opr. ppł. z epoki.
Zbiór zaw.:
1. **Baer Joseph & Co. Lagercatalog 467: Numismatik 1: Altertum und Orient.** Frankfurt a. M. 1902., s. 41, [1]
2. **Baer Joseph & Co. Catalog 519: Numismatik.** Frankfurt a. M. [191-?]. s. 29
3. **Gilhofer & Ranschburg, Des Antiquarischen Bücherlagers. Katalog 81: Numismatik und Medaillerkunde. Münzkataloge.** Wien 1910. s. 28
4. **Ackermann Theodor, Antiquariat. Katalog 541: Numismatik.** München 1905, s. 22
5. **Richter Oscar, Antiquariat. Catalog 82: Numismatik [...].** Leipzig 1883. s. [1], 30
6. **Voelcker Karl Theodor, Antiquariat. 132 Verzeichnis [...]: Genealogie und Numismatik. F**rankfurt a. M. 1886, s. 31.
Stan dobry. Grzbiet złoc., ozdobne wyklejki. Piecz. własn., faksymila podpisów i ekslibris R. Mekickiego.
Zbiór katalogów antykwarycznych z kolekcji Rudolfa Mękickiego poświęconych numizmatyce i w części genealogii.
Katalogi opisują blisko 3,5 tysiąca druków poświęconych głównie monetom z wszystkich okresów historycznych, medalom, numizmatyce i naukom pokrewnym. Część publikacji poświęcona jest genealogii i dyplomatyce. Ołówkiem zaznaczone (zapewne osobiście przez Rudolfa Mękickiego) liczne polonica.
R. Mękicki (1887-1942) – polski muzeolog, medalier, heraldyk, historyk sztuki, grafik, bibliofil i kolekcjoner, twórca ekslibrisów, redaktor naczelny kwartalnika „Zapiski Numizmatyczne". Jest uważany za prekursora polskiego ekslibrisu numizmatycznego. Był autorem pierwszego polskiego ekslibrisu numizmatycznego (z wyobrażeniami monet) zaprojektowanego i wykonanego we Lwowie w roku 1910. Zaprojektował łącznie ponad 200 ekslibrisów, w tym 7 o tematyce numizmatycznej. Jeden z nich ozdabia oferowaną przez nas kolekcję katalogów. **80.-**

780. [NUMIZMATYKA 2]. HIERSEMANN Karl. W., Antiquariat. Katalog 296: Numismatik. Der klassischen Altertums, der Orients und der überseeischen Länder, des Mitte-

lalters und der Neuzeit. Leipzig 1903. 21,5 cm, s. 39, [1]
[oraz] **Katalog 312: Numismatik. Der klassischen Altertums, der Orients und der überseeischen Länder, des Mittelalters und der Neuzeit. Mit Einschluss einiger allgemeiner Werke aus den Hilfswissenschaften Genealogie, Heraldik, Sphragistik.** Leipzig 1905. 21,5 cm, s. 1123-1204
[oraz] **Katalog 329: Numismatik.** Leipzig 1906. 21,5 cm, s. 65
[oraz] **Katalog 347: Numismatik enthaltend u. a. die Bibliothek des + Professors Dr. Hans Riggauer [...].** Leipzig 1907. 21,5 cm, s. 64. razem opr. ppł. z zach. okł. brosz.

nr 780

Niewielkie zaplamienia wewnątrz, stan dobry. Na grzbiecie złoc. nadruk „K. W. Hiersemann: Kataloge Numismatischer Bücher". Ekslibris, piecz. Rudolfa Mękickiego.
Zbiór katalogów antykwarycznych poświęconych numizmatyce z kolekcji Rudolfa Mękickiego.
Katalogi zawierają opis 3.900 druków poświęconych głównie monetom z wszystkich okresów historycznych, medalom, numizmatyce i naukom pokrewnym. Liczne polonica zaznaczone ołówkiem – zapewne osobiście przez Rudolfa Mękickiego. Na wewnętrznych stronach okładek niektórych katalogów ogłoszenia o sprzedaży „Gabinetu medalów polskich" Edwarda Raczyńskiego.
Na okładkach katalogów trzy różne pieczątki własnościowe Rudolfa Mękickiego. Na wewnętrznej stronie okładki wklejony oryginalny ekslibris kolekcjonera z motywami numizmatycznymi. **80.-**

781. [REFORMACJA]. REMIGIUS, Antiquariat. Alte Drucke des 16. Jahrhunderts. Katalog 1: Humanismus, Reformation, Gegen-Reformation. Betzdorf/Sieg 1991. Walter Remy. 27,5 cm, s. [6], 259, [24], tabl. barwne 4. brosz.
Stan bardzo dobry. Liczne ilustracje w tekście.
Pięknie wydany katalog antykwaryczny poświęcony w całości książce renesansowej.
Autor dedykował go wielkiemu niemieckiemu kolekcjonerowi, lekarzowi z zawodu, długoletniemu prezesowi Niemieckiego Stowarzyszenia Bibliofilów Hansowi-Joachimowi Trautnerowi. Setki ilustracji: reprodukcje stron tytułowych, portrety, mapy, sygnety drukarskie, winiety, obramowania stron, ilustracje do Biblii, itd. Na barwnych tablicach fotografie kilkudziesięciu opraw (w większości z epoki). Opisy książek z wykorzystaniem pełnego aparatu naukowego i krytycznego. Dodatek dotyczący sygnetów drukarskich rodziny Birckmannów. Obszerne indeksy drukarzy, wydawców, konkordancji, artystów (m.in.: J. Ammana, H. Holbeina, C. Galle, U. Grafa), tematów (m.in. piękne oprawy, historia, komety, medycyna, papieżyca Joanna, tańce śmierci, Turcy). Indeksy w obramowaniu drzeworytniczych tańców śmierci.
60.-

782. [ROSJA]. HIERSEMANN Karl. W., Buchhändler und Antiquar. Katalog 257: Literatur und Sprache Russlands. Leipzig 1901. 21,4 cm, s. 32. brosz.
[oraz] tenże. **Katalog 357: Russland. Teil 1: Geschichte, Geographie und Ethnographie [...], Reisen in Russland, Numismatik, Nationalökonomie.** Leipzig 1908. 20,7 cm, s. 72. brosz.
[oraz] tenże. **Katalog 358: Russland. Teil 2: Kunst Kunstgewerbe, Archäologie, Handschriftenwesen, Porträts, Kostüme, Ansichten.** Leipzig 1908. 20,7 cm, s. 61, [3]. brosz.
[oraz] tenże. **Katalog 386: Russland. Geschichte, Geographie, Ethnographie, Kunst, Sprache und Literatur.** Leipzig 1910. 20,3 cm, s. 135, [1]. brosz.
Trzy pierwsze katalogi rozszyte, lekkie zagięcia papieru, bez plam, bez naddarć, poza rozszyciem stan ogólny bardzo dobry. Tytuły katalogów także po rosyjsku.

Zbiór 4 katalogów antykwarycznych z opisami rosyjskich i w części polskich książek i grafik oraz książek w innych językach poświęconych Rosji i Polsce.

Ponad 4.000 druków z rozmaitych dziedzin wraz z cenami. Zespół katalogów jednego z najlepszych niemieckich antykwariatów poświęconych tematyce rosyjskiej i polskiej. Cenne źródło informacji o egzemplarzach znanych i poszukiwanych pozycji, a także rzadkich i praktycznie niespotykanych obecnie w handlu publikacji. Na wewnętrznych i tylnych okładkach katalogów zamieszczone są reklamy współczesnych, luksusowych wydawnictw poświęconych sztuce, architekturze i historii Rosji.

Z wydawnictw polskich Hiersemann oferuje m.in.: „Tekę litewską" Leona Wyczółkowskiego (26 autolitografii) wydaną w Krakowie w 1907 (cena 40 marek), 78 kolorowanych litografii z widokami budowli warszawskich w dziele Leonharda. Schmidtnera wydanych w Warszawie w 1824 i sztambuch z lat 1818-1837 polskiej szlachcianki z rysunkowym portretem księcia Józefa Czetwertyńskiego (1805-1837). W sztambuchu pojawiają się nazwiska Karoliny Sobańskiej, księcia Dunina i innych. Hiersemann podkreśla „polskie sztambuchy są bardzo rzadkie". Przy książce Zaleskiego o życiu na stepach kirgiskich jest interesująca uwaga o losie nakładu tego dzieła.

W katalogu 386 zamieszczono listę (wraz z wymiarami) ok. 300 map, planów i widoków Moskwy, Petersburga i innych miejscowości. Dużo pozycji poświęconych jest umundurowaniu rosyjskiej armii w epoce napoleońskiej i innych epokach. **40.-**

MUZYKA

783. GANCHE Edouard – Frédéric Chopin. Sa vie et ses oeuvres 1810-1849. George Sand, la Comtesse d'Agoult, Jane W. Sterling, Franz Liszt, Balzac, Delacroix. Préface de M. C. Saint--Saëns. Illustrations et documents inédit. Paris 1913. Mercure de France. 19,3 cm, s. 462, [1], tabl. 5. opr. psk. z epoki.

Niewielkie otarcia okładek, stan bardzo dobry. Grzbiet złocony, ze zwięzami, wyklejki marmoryzowane. Egzemplarz nr 406. Na grzbiecie wytłoczone i złocone nazwisko właściciela „Antoni Zagórski". Na tablicach trzy portrety Fryderyka, po jednym Marii Wodzińskiej i Jane Stirling. Na końcu dzieła lista utworów Chopina oraz bibliografia.

Pierwsze wydanie wartościowej biografii Chopina autorstwa francuskiego eksperta i kolekcjonera.

Książka zadedykowana w druku „Mistrzowi Raoul Pugno" (1852-1914) – francuskiemu kompozytorowi i pianiście, pierwszemu znanemu pianiście, który dokonywał nagrań. Pugno uczył się gry u G. Mathiasa, ucznia Chopina.

E. Ganche (1880-1945) – francuski chopinolog, pisarz, kolekcjoner, z wykształcenia lekarz i historyk medycyny. Początek jego pasji badania życia i twórczości Chopina datuje się na rok 1906. Od tamtej pory poświęcił się i podporządkował wszystkie swe działania popularyzacji i docenieniu polskiego kompozytora, nawiązując kontakt z osobistościami, które go znały lub ich potomkami. Prezentowana tu monografia stanowi **„biografię obszerną, nacechowaną poważnym podejściu do dokumentacji"** piszą Marie-Paul Rambeau i Irena Poniatowska z Narodowego Instytutu Fryderyka Chopina. **Wstęp do książki napisał wybitny francuski kompozytor i wirtuoz fortepianu Camille Saint-Saëns** (1835-1921). Ganche zgromadził wspaniałą kolekcję chopinianów w tym: obrazy, rękopisy, przedmioty związane z Chopinem. Obecnie w większości znajduje się ona w Bibliotece Jagiellońskiej i Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego. **160.-**

784. HOHLBAUM Robert – Die Herrgotts-Symphonie. Eine Bruckner-Novelle. Leipzig 1925. Fr. Kistner u. C.F.W. Siegel. 14,5 cm, s. 55, [1], tabl. 4. opr. oryg. litografowana kart.

Niewielkie otarcia okł., wewnątrz stan dobry. Na tablicach **cztery oryginalne barwne litografie Karla Stratila**, okładka projektu tego samego artysty. Piecz. na wyklejce i stronie tyt., m.in. niemieckiej rozgłośni radiowej we Wrocławiu.

R. Hohlbaum (1886-1955) – austriacko-niemiecki pisarz i bibliotekarz. Po wojnie oskarżony o sprzyjanie nazistom. Szereg jego utworów miało zakaz publikacji. Jego najlepsza powieść „Tedeum" osnuta była na historii życia Antona Brucknera (1824-1896), austriackiego kompozytora, neoromantyka, przedstawiciel klasycznego romantyzmu. Największe osiągnięcia Brucknera leżą na polu symfoniki.

K. Stratil (1894-1963) – malarz, płodny i popularny ilustrator; ilustrował m.in. powieści Kraszewskiego „Hrabina Cosel" i „Brühl". Cztery litografie ilustrujące nowelę o Brucknerze oscylują między realizmem a lekko kubizującym ekspresjonizmem. **48.-**

785. JACHIMECKI Zdzisław – Ryszard Wagner. Z 80 ilutracyami i z nutami. Lwów-Warszawa [1911]. Wyd. Towarzystwa Nauczycieli Szkół Wyższych. 25 cm, s. VI, [2], 290, tabl. 8. opr. oryg. pł. bogato zdob., górne obcięcie złoc. Nauka i Sztuka, t. 12.
Niewielkie zabrudzenia wewnętrznych stron wyklejek, mimo to stan bardzo dobry. Tablice chronione bibułkami. Ekslibris heraldyczny: „Biblioteka Augustynowiczów-Ciecierskich z Bacik".
Z. Jachimecki (1882-1953) – historyk muzyki, kompozytor, profesor UJ, członek Polskiej Akademii Umiejętności. Studiował w Wiedniu z Arnoldem Schönbergiem, w okresie międzywojennym wykładał na licznych uniwersytetach europejskich. Był m.in. autorem artykułów o muzyce w wydawnictwie „Polska, jej dzieje i kultura". Autor we wstępie pisze, że polska literatura muzyczna nie ma żadnych poważniejszych publikacji na temat Wagnera. Wymienia trudności, na jakie napotyka biograf kompozytora i objaśnia zasady, którymi się kierował przy pisaniu monografii. Książkę kończą: spis dzieł muzycznych i literackich Wagnera, wydania korespondencji oraz wybrana bibliografia
Ilustracje przedstawiają **liczne portrety, karykatury i fotografie Wagnera**, ilustracje do jego oper autorstwa znanych artystów i ilustratorów w tym **Hansa Makarta, F. Leekego, Fantin-Latour'a i Artura Rackhama.** **120.-**

786. JULLIEN Adolphe – Richard Wagner. Sa vie et ses oeuvres. Ouvrage orné de quatorze lithographies originales par M. Fantin-Latour, de quinze portraits de Richard Wagner, de quatre eaux-fortes et de 120 gravures [...]. Paris 1886. Librairie de l'Art. 30,8 cm, s. XVI, 346, [2], tabl. 18. opr. oryg. psk. bogato złoc., obcięcie marmoryzowane.
Otarcia narożników oprawy, grzbiet nieco otarty, zaplamienie przedniej okładki, miejscami mniej i bardziej wyraźne zażółcenia papieru. **14 oryginalnych litografii Fantin-Latoura na tablicach**, 3 akwaforty i 1 heliograwiura.
Obszerna biografia Wagnera wydana w 3 lata po jego śmierci, bogato ilustrowana m.in. oryginalnymi litografiami Henri Fantin-Latoura.
Wilhelm Richard Wagner (1813–1883) – wybitny niemiecki kompozytor, przedstawiciel neoromantyzmu, który przeszedł do historii muzyki dzięki swoim operom nazywanym „dramatami muzycznymi". Twórczość operowa i poglądy estetyczne Wagnera wywarły olbrzymi wpływ na muzykę przełomu wieków XIX/XX.
Henri Fantin-Latour (1836-1904) – wybitny francuski malarz i litograf. Był przyjacielem Wagnera. Zasłynął jako artysta tworzący ilustracje inspirowane muzyką Wagnera i Berlioza. Jego obrazy wiszą w Luwrze i innych sławnych muzeach. Chociaż w formie był akademicki, stworzył swój niezależny, łatwo rozpoznawalny styl zarówno w malarstwie jak i grafice. Od 1862 zaczął się interesować techniką litografii. Z początku jego litografie z silnym światłocieniem uważane były za awangardowe, w miarę upływu czasu zyskiwały coraz większe powszechne uznanie. Litografie oryginalne zawarte w dziele przedstawiają m.in. apoteozy kompozytora, sceny ilustrujące jego opery (Lohengrin, Śpiewacy Norymberscy, Tristan i Izolda, Złoto Renu, Zmierzch Bogów, Parsifal). Oprócz litografii oryginalnych Fantin-Latoura biografia zawiera 120 ilustracji w tekście w tym wiele całostronicowych (sceny z przedstawień, koncertów, reprodukcje plakatów, karykatury, portrety i rękopisy artystów, w tym 15 portretów samego Wagnera) oraz cztery tablice: 3 akwaforty i heliograwiurę. Na końcu kompletny katalog dzieł muzycznych Ryszarda Wagnera. **360,-**

787. JULLIEN Adolphe – Hector Berlioz. Sa vie et ses oeuvres. Paris 1888. Librairie de l'Art. 32 cm, s. XVI, 386, [2], tabl. 17. opr. oryg. psk. z zach. okł. brosz., górne obcięcie złoc.
Otarcia krawędzi okładek, miejscami charakterystyczne zażółcenia papieru. Wyklejki marmoryzowane. Na tablicach **14 oryginalnych litografii Fantin-Latoura.**
Pierwsze wydanie biografii wybitnego muzyka ilustrowanej oryginalnymi litografiami wybitnego malarza.
Louis Hector Berlioz (1803-1869) – wybitny francuski kompozytor, autor „Symfonii fantastycznej", twórca symfonii romantycznej, prekursor nowoczesnej kolorystyki, pisarz i krytyk muzyczny. Jego twórczość wywarła wielki wpływ między innymi na Wagnera, Rimskiego-Korsakowa, Liszta, Ryszarda Straussa i Mahlera.

Henri Fantin-Latour (1836-1904) – patrz pozycja poprzednia. Zamiar uczczenia dzieła Berlioza swoim malarstwem i grafiką podjął w 1875 r. po wysłuchaniu „Romea i Julii". Gdy jego przyjaciel Adolphe Jullien zaczął pisać biografię Berlioza poprosił go o zilustrowanie swojej książki. Litografie oryginalne zawarte w dziele przedstawiają m. innymi apoteozę kompozytora, sceny ilustrujące jego opery (Potępienie Fausta, Trojanie, Benvenuto Cellini) symfonie i inne utwory (Symfonia fantastyczna, Harold w Italii, Romeo i Julia). Litografie są umieszczone m. in. na głównej stronie internetowej poświęconej Berliozowi http://www.hberlioz.com/arts/index.htm. Oprócz litografii oryginalnych Fantin-Latoura biografia zawiera 122 ilustracje w tekście (sceny z przedstawień, koncertów, reprodukcje plakatów, karykatury, portrety i rękopisy artystów, w tym 12 portretów samego Berlioza) oraz trzy tablice: fotograwiurę („Muzyczny Panteon"), heliograwiurę („Poranny koncert u Liszta") i akwafortę (rytowany przez Achilla Gilberta portret Berlioza według obrazu Gustawa Courbet). Na końcu spis utworów Berlioza i obszerna bibliografia. **380.-**

788. MURGER Henry – Scènes de la vie de Bohème. [pol. „Sceny z życia cyganerii]. **Illustrations de Daniel-Girard.** Paris 1939. Gibert Jeune, Librairie d'Amateurs. 25,7 cm, s. [4], IX, [1], 274, [7], tabl. barwnych 8. opr. wsp. pł. z zach. okł. brosz.

Otarcia krawędzi grzbietu, wewnątrz stan dobry. Obie okładki brosz. zachowane luzem (nieco otarte i zakurzone). Druk książki zakończono dwa dni przed wybuchem II wojny światowej, 30 VIII 1939 r., w nakładzie 3.000 numerowanych egzemplarzy na papierze welinowym Navarre; ten egz. nr 2278.

Atrakcyjnie ilustrowane wydanie powieści, która była podstawą szeregu słynnych adaptacji muzycznych.

Henry lub Louis-Henri Murger (1822-1861) – francuski poeta i pisarz, „Sceny z życia cyganerii" napisał ze swoich własnych doświadczeń. Żył w wielkiej biedzie na poddaszu paryskiej kamienicy jako członek „klubu pijących wodę" (nie stać go było na wino). W zbiorze opowiadań o ubogich artystach mieszał patos z humorem i smutkiem. Na jego powieści oparte są m. in. opery Pucciniego i Leoncavalla, operetka Kalmana a nawet brodwayowski musical Larsona „Rent".

D. Girard (ur. 1890) – francuski malarz i ilustrator narysował do tego wydania 83 rysunki (w tym 8 na osobnych tablicach) kolorowane au pochoir pod jego osobistym nadzorem przez E. Charpentiera. **120.-**

789. POLIŃSKI Aleksander – Dzieje muzyki polskiej w zarysie. Z 147 ilustracyami i z nutami w tekście. Lwów 1907. Wyd. Towarzystwa Nauczycieli Szkół Wyższych. 24,5 cm, s. [4], 280, tabl. 3. opr. oryg. miękka pł. złoc. Nauka i Sztuka, t. 7.

Okładki lekko wygięte, stan dobry. Podpis własn. Blisko 150 ilustracji w tekście i na tablicach (portrety kompozytorów i muzyków, reprodukcje dawnych rycin, falsymila rękopisów, zdjęcia instrumentów itp.). Na końcu indeks nazwisk. **64.-**

790. PROD'HOMME J[acques]-G[abriel] – Mozart raconté par ceux qui l'ont vu (1756-1791): Lettres, Mémoires, etc... réunis et traduits par … Paris 1928. Librairie Stock, Delamain et Boutellau. 18,5 cm, s. XI, [12]-283, [2]. opr. bibliot. ppł. z epoki.

Stan bardzo dobry. Wydano 1.200 egz. na dobrym, żeberkowym papierze, egz. nr 142.

Wolfgang Amadeusz Mozart, geniusz muzyczny w oczach tych, którzy go znali – listy, wspomnienia rodziny i znajomych kompozytora. Dokumenty ułożone są chronologicznie. Tom rozpoczyna się fragmentem listu Leopolda Mozarta z dnia 9 II 1756 r. do Johanna Jakoba Lottera, wydawcy w Augsburgu, oznajmiającym urodziny syna, a kończy się relacją G. A. Griesingera, który wspomina swoje wizyty u wdowy po Mozarcie i próby odszukania mogiły kompozytora na cmentarzu. Strona internetowa http://www.wa-mozart.net reprodukuje kartę tytułową książki i pisze, że książka jest wyczerpana i rzadka, a w lekturze „wzruszająca i pouczająca". Prod'homme (1871-1956) był muzykologiem francuskim. **120.-**

791. TENAND Suzanne – Portraits de Chopin. Texte de ... **Couverture et lavis de Marc Chagall.** Paris 1950. Comite National du Centenaire. Éditions a l'Enfant-Poète. 26 cm, s. 219, [4], tabl. 6. brosz., bibułka ochronna.

Naddarcia bibułki ochronnej, podklejone naddarcie grzbietu, poza tym stan dobry. Okładka broszurowa projektu Marca Chagalla, na tablicach reprodukcje rysunków tego samego artysty.

Okładka i 6 tablic z reprodukcjami rysunków Marca Chagalla (1887-1985) – jednego z najbardziej znanych malarzy XX w. Tekst Suzanne Tenand (1909-2005) – historyczki i krytyka sztuki przedstawia

zbeletryzowaną biografię Chopina. Mało znane w Polsce kompozycje wielkiego malarza inspirowane życiem i twórczością wielkiego kompozytora. **180.-**

Ikonografia

792. [BEETHOVEN]. Alfred Krausse – Ludwig van Beethoven. Portret i faksymile podpisu. Staloryt na ark. 19,6x13,9 cm. Po wizerunkiem artysty sygn. rytownika. Poniżej faksymile podpisu Beethovena. U dołu w środku: „Leipzig. Fr. Brandstetter".
Stan bardzo dobry.
Grafika wykonana na podstawie jednego z najbardziej znanych portretów mistrza z Bonn. Narysowany został w 1818 roku w Mödling przez Augusta von Kloebera. Beethoven był zadowolony z portretu – tak przynajmniej twierdził artysta, i chwalił m.in. wierność w oddaniu swojej fryzury. Miał wtedy 48 lat. Z rysunku wykonywano litografie i staloryty.
A. Krausse (1829-1894) był rytownikiem pracującym dla firmy Brockhaus, wykonywał m. in. portrety Polaków w tym Aleksandra Fredry. Grafika jest wyświetlana na stronie domu Beethovena http://katalog.beethoven-haus-bonn.de pod numerem B 2429. Autorzy strony nie potrafili zidentyfikować wydawnictwa, z którego pochodzi grafika.
60.-

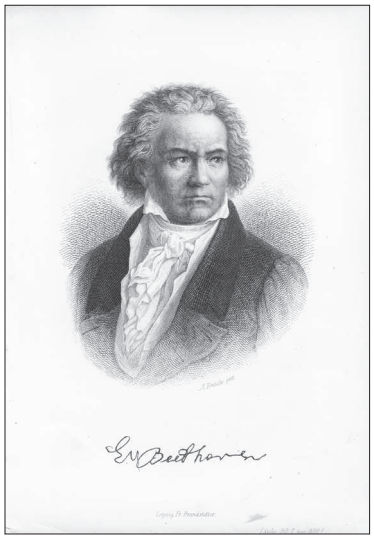

nr 792

793. [BEETHOVEN]. Carl Jaeger – Beethoven. Fotograwiura form. 16,5x11,8 na arkuszu 27,5x22 cm.
Stan bardzo dobry.
Portret Beethovena namalowany z fantazji w 1870 roku przez Carla Jägera (1833-1887) w manierze neoromantycznej, wydany przez Verlagsanstalt F. Bruckmann w Monachium. Zyskał wielką popularność. Wydawnictwo Bruckmanna wydawało go kilkakrotnie w „Galerii Muzyków Niemieckich". **60.-**

794. [CHOPIN]. Carl Jaeger – Chopin. Fotograwiura form. 16,5x11,8 na arkuszu 27,5x22 cm.
Stan bardzo dobry.
Portret Chopina namalowany z fantazji przez Carla Jägera (1833-1887), wydany przez Verlagsanstalt F. Bruckmann w Monachium. **60.-**

795. [SCHUBERT, SCHUMANN, MENDELSSOHN]. Franciszek Piotr Schubert. Robert Schumann. Felix Mendelssohn-Bartholdy. 1879. Drzeworyt sztorcowy form. 28,5x22,5 cm (w świetle passe-partout).
Na marginesach ślady od taśmy klejącej, poza tym stan bardzo dobry.
Dobra odbitka dekoracyjnego anonimowego trójportretu wybitnych i lubianych kompozytorów XIX stulecia pochodząca z numeru tygodnika „Kłosy" z 1879 r. **40.-**

CZASOPISMA – NAJLEPSI ŚWIADKOWIE EPOKI

Czasopisma dziewiętnastowieczne

796. GAZETA Warszawska. Warszawa. 22 cm.
Nr 54-104: 7 VII-29 XII 1812.
[oraz] Dodatek do Gazety Warszawskiej. Warszawa. 22 cm.
Nr 53-103: 4 VII-26 XII 1812. s. [937]-1948 [z brakami; paginacja ciągła „Gazety" i „Dodatku"]. razem opr. XIX w. psk. złoc.
Ubytek górnej krawędzi grzbietu, pierwsza karta u dołu uszkodzona (praktycznie bez ubytku tekstu), niewielkie zabrudzenia i ślady zalania, kilka kart z podklejonymi marginesami, marginesy kilku kart przycięte przez introligatora z nieznaczną stratą dla tekstu. Grzbiet ze złoc. napisem „Gazeta Warszawska z r. 1812. Kampanja Napoleona".
Obszerny zbiór numerów gazety i dodatków z okresu moskiewskiej kampanii Napoleona.
Do poszczególnych numerów gazety dodawano dodatki, czasem jeden, a czasem dwa lub nawet trzy o paginacji ciągłej. W niniejszym półroczniku brak części stron i niektórych dodatków, stąd brakujące w numeracji strony. 951/2, 959/60, 969-72, 989-92, 1009-1012, 1029-1032, 1049-1052. 1125-28, 1173-76, 1199/200, 1219/20, 1243/44, 1267/68, 1285-88, 1309-1312, 1337-1340, 1357-1360, 1377-1380, 1395-1400, 1417-1420, 1429-1440, 1455/56, 1475/76, 1491/92, 1501-1510, 1525-1528, 1537-1544, 1549-1558, 1583/84, 1599/1600, 1615/16, 1625-1632, 1647/48, 1657-1664, 1681-1684, 1693-1704, 1721/22, 1731-1740, 1755-1760, 1777-1780, 1789-1798, 1815-1818, 1835-1838, 1855-1858, 1867-1874, 1889/90, 1899-1908, 1925/26, 1941/42, prócz tego kilka błędów w numeracji. Ogólnie brak ok. 10% z przeszło 1.000 stron półrocznika.
Pasjonujący dokument epoki! Nr 77 z 26 IX 1812 r. w sobotę powtarza wiadomość sprzed 3 dni dużą czcionką: „Skutki wielkiey bitwy stoczoney d. 7 uczyniły Moskalów niezdolnemi do bronienia Moskwy. Opuścili tę Stolicę. Teraz iest godzina pół do czwartey. Zwycięskie woysko weszło do Moskwy. Tey chwili przybywa tu N. Cesarz Napoleon ze swoią główną kwaterą. W Moskwie dnia 14 Września 1812". Pod tą wiadomością umieszczono triumfalny komentarz o pokonaniu państwa Carów Moskiewskich. W Warszawie wiadomość tę uczczono 60 wystrzałami z dział „twierdzy Pragskiey". A jak pisano o klęsce? Nr 101 z 19 XII 1812 r. w sobotę otwiera krótka wiadomość z Warszawy petitem: „Na dniu 10 b.m. przeiechał przez nasze miasto N. Cesarz Francuzów Król Włoski w naylepszem zdrowiu, i kilka godzin zabawiwszy w dalszą do Paryża udał się podróż". **640.-**

797. [JEDNODNIÓWKA]. Na Pomoc! Wydawnictwo zbiorowe na korzyść powodzian. Warszawa, VII 1884. Druk. A. Pajewskiego, Druk. M. Ziemkiewicza. 38,5 cm, s. 28. brosz.
Otarcia i naddarcia krawędzi pierwszej karty, ostatnia karta nieco zakurzona. Brak części muzycznej i reklam. Wydawnictwo dobroczynne wydane po wielkiej czerwcowej („świętojańskiej") powodzi w 1884 r. Pod wodą znalazła się wtedy spora część Warszawy: Saska Kępa, Gocław, Bluszcze, a koryto Wisły zostało przesunięte miejscami o pół kilometra.
Jednodniówka zawiera m.in. rysunki Franciszka Kostrzewskiego, Stanisława Masłowskiego, Stanisława Witkiewicza, Jana Owidzkiego, Henryka Pillatiego, Leopolda Horowitza, Miłosza Kotarbińskiego, wszystkie odbite w cynkografii. Krótkie teksty – oryginalnie napisane lub fragmenty utworów już istniejących, wierszem lub prozą – dostarczyli m.in. Józef I. Kraszewski, Teodor T. Jeż, Marian Gawalewicz, Maria Konopnicka, Józef Kotarbiński, Aleksander Kraushar, Zenon Przesmycki, Bolesław Prus, Walery Przyborowski, Henryk Sienkiewicz. **140.-**

798. [JEDNODNIÓWKA]. Śmiech dla Łez. Wydawnictwo humorystyczne na korzyść pogorzelców pod redakcją „Kolców". Warszawa [cenz. 16 VIII 1885]. 39,7 cm, s. 20. brosz.
Niewielkie zaplamienia pierwszej karty, stan dobry. Piecz. „K. Bartoszewicz Księgarnia w Krakowie".
Rzadka jednodniówka warszawska z barwnymi ilustracjami.
Na pierwszej stronie efektowna, barwna kompozycja Franciszka Kostrzewskiego z wkomponowanym, rozbudowanym tytułem. Rysunek przedstawia obdartego pogorzelca na dymiących szczątkach domostwa, przypalającego żagwią papierosa. Ostatnią stronę wypełnia w całości barwna ilustracja Arkadiusza Mucharskiego „Dafnis i Alcymadura" (pijak leżący przed szynkiem). Wewnątrz jednodniówki umieszczono jeszcze cztery barwne, półstronicowe rysunki satyryczne (m.in. Franciszka Kostrzewskiego i Stefana Mucharskiego). Na końcu umieszczono informację, że „Rysunki kolorowano i trawiono w Litografii F. Kasprzykiewicza, Miodowa Nr. 4". Pozostałe strony zajmują c/b rysunki m.in. Józefa I. Kraszewskiego, Michała E. Andriollego, Franciszka Żmurki, Leona Wyczółkowskiego, Stefana Mucharskiego oraz teksty Adama Pługa, Heleny Pajzderskiej-Rogozińskiej (Hajoty), Artura Oppmana (Or-ota), Józefa Waśniewskiego i wielu innych. Wszystkie ilustracje odbito w cynkografii, niektóre kolorowano przy pomocy szablonu. „Kolce", pod egidą których wydano jednodniówkę, było popularnym warszawskim pismem humorystycznym, ukazującym się w l. 1871-1915. **Ilustracja na tabl. 23.** **220.-**

799. KOLUMB. Pamiętnik opisom podróży lądowych i morskich, najnowszych odkryć jeograficznych, wiadomościom statystycznym, oraz z temi w styczności zostającym, poświęcony. Warszawa. Nakładem Redakcyi. Druk. Józefa Węckiego. 19 cm. opr. psk. z epoki.
R. 1, t. 4: X-XII 1828. s. 345, [7], tabl. 1.
Otarcia okładek, kilkanaście ostatnich kart z ubytkiem marginesu zreperowanych przez introligatora, strony 9-10 naderwane u góry ze stratą dla tekstu, niewielkie miejscowe zaplamienia, naklejka na stronie tytułowej, poza tym czysty egzemplarz. Ładna winietka w drzeworycie na karcie tyt. Podpis własn.
Numery 19-24 jednego z pierwszych polskich czasopism geograficzno-podróżniczych. Zawierają m.in. opisy podróży do Anglii, Szkocji, Burmy, na Bliski Wschód, do guberni astrachańskiej, relację z podróży Eustachego Marylskiego z Uniwersytetu Warszawskiego po zakładach dobroczynnych i więzieniach Europy, artykuły o eksploracji Afryki, o rdzennych ludach Australii, o Persji i Meksyku. **Obszerna relacja z podróży po Islandii z litografią na osobnej tablicy ukazującą „Geyser wulkan wodny".** W każdym numerze przegląd wydawnictw krajowych i zagranicznych i dział „Rozmaitości". Na ostatnich dwóch kartach nazwiska prenumeratorów wydawnictwa. **140.-**

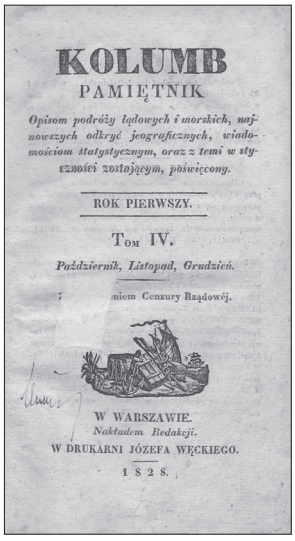
KOLUMB
PAMIĘTNIK
Opisom podróży lądowych i morskich, najnowszych odkryć jeograficznych, wiadomościom statystycznym, oraz z temi w styczności zostającym, poświęcony.
ROK PIERWSZY.
Tom IV.
Październik, Listopad, Grudzień.
[illegible]niem Cenzury Rządowéj.
W WARSZAWIE.
Nakładem Redakcji.
W DRUKARNI JÓZEFA WĘCKIEGO.
1828.

nr 799

800. Le POLONAIS. Journal des Intérêts de la Pologne.
Paris. Dirigé par un membre de la diète polonaise. Au Bureau du Polonais. 22 cm. brosz.
R. 2, t. 3, nr 17: 1 XI 1834. s. 257-320

Egzemplarz po fachowej konserwacji, tylna okładka ze śladami po usuwanych zaplamieniach. Stan dobry. Na przedniej okładce drzeworytowa ilustracja.
Numer pisma emigracyjnego wydawanego po powstaniu listopadowym z zamiarem informowania o sprawach polskich także francuskiej opinii publicznej. Zawiera dwie rozprawy polityczne: „Czy Polska była monarchią czy republiką?" i „Petersburg i Konstantynopol", dwa artykuły biograficzne: **Juliana Ursyna Niemcewicza o Tadeuszu Kościuszce** i oparty o teksty Gwalberta Pawlikowskiego **przegląd rytowników przeszłych epok i nowoczesnych, urodzonych lub osiadłych w Polsce.** Numer zawiera ponadto kronikę spraw polskich, krajowych i emigracyjnych, kronikę żałobną, nowości bibliograficzne itp.
Drzeworyt na okładce wykonany przez znaną firmę Andrew, Best, Leloir według rysunku Władysława Oleszczyńskiego, przedstawia powstańca ze złamaną szablą i ze sztandarem z nazwami miejsc bitew powstania listopadowego: „Stoczek", „Grochów", „Iganie" nad grobem Polski. W tle widać wschodzące słońce. **120.-**

Czasopisma dziewiętnastowieczne ilustrowane drzeworytami

Czasopisma ilustrowane drzeworytami – to gatunek na wymarciu. Nakłady polskich pism ilustrowanych nie były wcale wysokie. Często ulegały zniszczeniu przez tzw. „zaczytanie", czytane przez dorosłych i oglądane przez dzieci. Karol Estreicher młodszy wspomina dziecięce zbiorowe przeglądanie „Kłosów" i „Tygodnika Ilustrowanego" i związane z tym przeżycia i fascynacje. To był XIX-wieczny odpowiednik Teleranka i Internetu. Niestety duży format i nienajlepszy papier przyczyniały się dodatkowo do szybszego niszczenia przechowywanych egzemplarzy i roczników. Część oferowanych poniżej niekompletnych półroczników została uratowanych przez introligatora w przysłowiowym „ostatnim momencie". We współczesnych czasach coraz częściej wycina się z tych pism co atrakcyjniejsze drzeworyty i oferuje jako samodzielne grafiki posiadające wartość artystyczną, estetyczną i dokumentalną.

Georges Duplessis wielki autorytet w zakresie historii grafiki napisał, że „drzeworyt ilustracyjny jest sztuką najbardziej oryginalną, jaką stworzył XIX wiek". W XX wieku drzeworyty ilustracyjne były niesłusznie lekceważone. Traktowano je nieomal jak czysto mechaniczne reprodukcje. Tymczasem współpraca artysty z drzeworytnikiem, jeśli obaj reprezentowali wysoki poziom (pierwszy artystyczny a drugi techniczny i estetyczny) dawała często w efekcie harmonijne dzieła sztuki graficznej. (W podobny sposób w XX w. współpracowali Chagall czy Miró ze swoimi litografami). Wielu polskich drzeworytników drugiej połowy XIX wieku było mistrzami w swoim fachu. W ich rękach rysunki Andriollego, Gierymskiego, Kossaków, Kostrzewskiego, Matejki znajdowały doskonałych technicznie odtwórców i współtwórców.

Pomijając warstwę ilustracyjną trzeba przypomnieć, że ze starych czasopism można wyczytać nieraz więcej prawdy o epoce niż z książek historycznych. Obcuje się z autentycznym, ówczesnym rozumieniem polityki, społeczeństwa i świata. Gdy człowiek dodatkowo wyobrazi sobie XIX-wiecznego czytelnika otwierającego z niecierpliwością numer żeby przeczytać kronikę polityczną na warszawskiej ulicy lub w kresowym dworku, pisma te zyskują oprócz wszystkich swych walorów poznawczych i artystycznych pewną wartość emocjonalną i sentymentalną.

801. L'ILLUSTRATION. Journal Universel. Orné de gravures. Paris. 60, Rue Richelieu. opr. nieco późniejsze ppł. w 2 wol.
T. 51-52: 1868. 37,8 cm, s. [4], 416; 424
Grzbiety nieco otarte, ze śladami starych naklejek inwentarzowych, niewielkie zaplamienia, mimo to wewnątrz stan dobry. Karta tyt. i spis treści t. 52 wprawione na początku t. 51, brak karty tyt. i zbiorczego spisu treści t. 51, ozdobne papierowe broszurowe okładki w tomie 52 pochodzą z tomu 35.
Francuski „starszy brat" „Tygodnika Illustrowanego" (zaczął się ukazywać w 1843 roku, czyli 16 lat wcześniej). W porównaniu z „Tygodnikiem" nastawiony był bardziej na aktualności polityczne francuskie i światowe. Mniej niż w polskich tygodnikach było w nim tekstów literackich oraz dotyczących kultury i sztuki.
W obu tomach pięknie odbite drzeworyty lub cykle drzeworytów ukazujące m. in.: wybuch Wezuwiusza, zimę w Paryżu, konwój statków w kanale sueskim, budowę kolei „dwóch oceanów" w Stanach Zjednoczonych (liczne bardzo atrakcyjne drzeworyty wraz z mapami w kilkunastu numerach tygodnika),

linia kolejowa w Mont Cenis, widoki Rio de Janeiro, Tyflisu, Japonii, pełne zaćmienie słońca, wielkie budowy, manewry wojskowe, wielkie fabryki (cykl „Wielkie zakłady przemysłowe floty cesarskiej"), sceny z Dzikiego Zachodu, całostronicowe drzeworyty ukazujące wnętrze lasu według rysunków Karla Bodmera, całostronicowe alegorie miesięcy według rysunków Gavarniego, Indianie amerykańscy, satyryczne rysunki Bertalla, mody paryskie, powodzie, katastrofy, trzęsienie ziemi w Peru itp.
Tekstom o charakterze społecznym i politycznym towarzyszyły portrety polityków, widoki ze strajków w kopalniach Charleroi w Belgii, wydarzeń Abisynii, rewolucji w Hiszpanii. **360.-**

KŁOSY. Czasopismo illustrowane tygodniowe, poświęcone literaturze, nauce i sztuce. Warszawa. Nakł. S. Lewentala.
Czas. BJ 4, 226. Jeśli nie zaznaczono inaczej tom wyposażony w zbiorczą kartę tytułową i spis treści do całości. Ukazywało się w l. 1865-1890.

802. T. 12, nr 288-313: 5 I-29 VI 1871. 37,5 cm, s. [4], 412. opr. wsp. ppł.
Kilka kart z podklejonymi marginesami, miejscami zabrudzenia, zaplamienia i zabrązowienia papieru, na kilku kartach niewielkie ubytki ze szkodą dla tekstu, poza tym stan dobry. Trzy karty (s. 89-92 i 219-220) przestawione przez introligatora. Grzbiet z szyldzikami. Nieaktualna piecz. „[...] Dar Profesora Jana Szyca, Wiz. Min. w Warszawie".
Kompletny tom „Kłosów" z ciekawego okresu historycznego, ze świetnymi technicznie odbitkami drzeworytów.

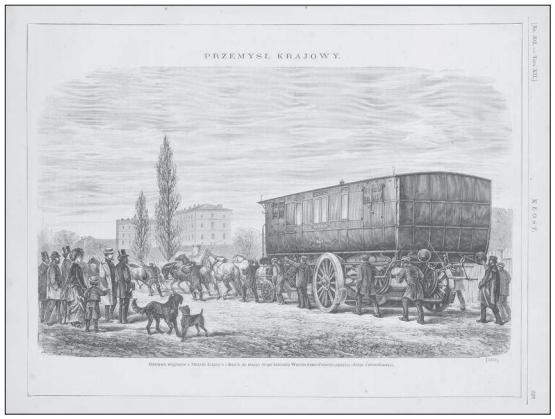

nr 802

W tomie drukowane w odcinkach m.in. komedia Michała Bałuckiego „Pracowici próżniacy", fragmenty „Odysei" Homera w przekładzie Lucjana Siemieńskiego, tłumaczenia Byrona, Szekspira, Lermontowa, Puszkina i innych, poezje Wiktora Gomulickiego, Syrokomli, Asnyka. **Obszerne sprawozdania z wojny francusko-pruskiej i Komuny Paryskiej.** Wśród artykułów dotyczących przemysłu i handlu teksty o **fabryce Lilpopa, krajowych fabrykach fortepianów** i stosunkach handlowych Rosji z Ameryką.
Blisko **150 dobrze odbitych drzeworytów,** w tym wiele całostronicowych. Liczne drzeworyty według rysunków Henryka Pillatiego, Juliusza Kossaka, Franciszka Kostrzewskiego (m.in. charakterystyka ulic miasta Warszawy), Jana Matejki (m.in. Zygmunt August w 13 r. życia, Bóżnica w Żółkwi), Gustawa Doré (ilustracje do „Don Kiszota") i innych. **540.-**

803. T. 13, nr 314-339: 6 VII-28 XII 1871. 37,5 cm, s. [4], 424. opr. wsp. ppł.
Niewielkie zabrudzenia i zaplamienia, mocniejsze na kartach spisu treści, dwie karty z podklejonymi marginesami, poza tym stan dobry. Grzbiet z szyldzikami.
Kompletny tom „Kłosów" z kompletem drzeworytów.
W tomie m.in. życiorysy wraz z portretami Franciszka Salezego Dmochowskiego, Ignacego Moschelesa, Jana Lewickiego, Wita Stwosza, artykuły o Gogolu, komedii francuskiej, tłumaczenia z Szekspira („Makbet" w tłum. Adama Pługa), Puszkina, Lermontowa, wiersze Artura Bartelsa, Syrokomli, Wiktora Gomulickiego, powieść w odcinkach Józefa I. Kraszewskiego, kronika zagraniczna artystyczna i literacka Kraszewskiego, przegląd muzyczny i teatralny, kronika polityczna, opisy zabytków Krakowa, targowisk warszawskich, Doliny Kościeliskiej w Tatrach.
Ponad **160 drzeworytów** w tym wiele całostronicowych i kilka dwustronicowych. Urocze karykatury Franciszka Kostrzewskiego (m.in. mini komiks „Bodaj to mieć dom w Warszawie"). Drzeworyty wg rysunków Gersona do etnografii słowiańskiej Kolberga, drzeworyty wg rysunków Henryka i Ksawerego Pillatich, obrazów Kotsisa, Chełmońskiego, Lessera, Szernera i Matejki (3 drzeworyty – m.in. całostronicowy „Wit Stwosz z córką"). Liczne widoki Warszawy i Krakowa. Dramatyczne drzeworyty pokazujące sceny pożaru Chicago. **540.-**

804. **T. 19, nr 470-496: 2 VII-31 XII 1874.** 37,7 cm, s. [4], 428. opr. ppł. z epoki.
Otarcia oprawy, okładki nieco poluźnione, przednia wyklejka przedarta, niewielkie zaplamienia karty tytułowej i spisu treści, lekkie odbarwienie części marginesów. Dwie karty (s. 169-172) przestawione przez introligatora.
Kompletny tom „Kłosów" z okresu największego rozkwitu polskiego drzeworytu sztorcowego.
W tomie m.in. artykuły biograficzne o Karolu Szajnosze, Stefanie Czarnieckim, Piotrze Potockim, Maksymilianie Gierymskim i innych, powieść Kraszewskiego „Krzyżacy", poezje Wiktora Gomulickiego, Tomasza Olizarowskiego, przekłady z poezji Wiktora Hugo. W dziale naukowym cykl prelekcji „Filozofia języka wg Darwina" oraz traktaty Samuela Smilesa. Korespondencje krajowe i zagraniczne, opisy krajów i miejscowości, m.in. cykl „Obrazki z życia amerykańskiego" Sygurda Wiśniowskiego i opis wyprawy do bieguna północnego.

nr 804

Blisko **170 drzeworytów** w tym **15 wg Andriollego** (m.in. „Uczony", „Otwarcie wystawy rolniczej w Warszawie", „Przy młockarni jednokonnej", „Kramarz wiejski", „Łowienie ryb pod lodem"), 8 wg Kostrzewskiego (m.in. „Ostatnia sosna i ostatni gajowy", „Zabłoccy na mydle po wystawie rolniczej"), 10 wg Ksawerego Pillatiego (m.in. „Posiedzenie straży ogniowej w Kielcach"), 4 wg Józefa Szermentowskiego (m.in. „Brzegi Wisły"), 4 wg Szernera (m.in. „Bielany pod Krakowem"), wg Józefa Chełmońskiego („Czwórka ukraińska"). Z tematów aktualnych 3 drzeworyty wg fotografii K. Brandla z pożaru miasta Siedlce. **480.-**

805. **T. 22, nr 552-574: 27 I-29 VI 1876.** 37,8 cm, s. [49]-412. opr. wsp. ppł.
Brak pierwszych trzech numerów półrocznika (549-551), brak s. 207-214 i 391-394, kilka kart z podklejonymi marginesami, kilka rozdartych kart zreperowanych przez introligatora, na kilku kartach ubytki ze szkodą dla tekstu (s. 49-50, 319-320, 361-362), s. 333-336 przestawione w oprawie, miejscami silne pofałdowanie kart, miejscami zabrudzenia, zaplamienia i zabrązowienia papieru. Brak zbiorczej karty tyt. i spisu treści. Grzbiet z szyldzikami.
W tomie m.in. powieść Elizy Orzeszkowej „Rodzina Brochwiczów", komedia Michała Bałuckiego „Pozłacana młodzież", poemat K. Andersena „Matka" w tłumaczeniu Adama Pługa, listy Józefa I. Kraszewskiego z Drezna, przegląd muzyczny autorstwa Władysława Żeleńskiego, teksty Deotymy, sprawozdania z wystawy powszechnej w Filadelfii, opis budowy synagogi na Tłomackiem itp.

nr 805

Ponad **130 pięknie odbitych drzeworytów**, w tym wiele całostronicowych i kilka dwustronicowych. Szkice humorystyczne i całostronicowe drzeworyty według rysunków Franciszka Kostrzewskiego („Zatrudnienia kobiet", „Poczciwy koleżka", „Straszny gość", „Nowy sąsiad"), **16 drzeworytów wg rysunków Elwiro Andriollego**: do „Matki" Andersena (8 całostronicowych drzeworytów), 5 obyczajowych drzeworytów tytułowych, 3 drzeworyty całostronicowe („Gra w kraszanki","Mój kolega z miasteczka", scena ze „Strasznego Dworu" Moniuszki), Juliusza Kossaka („Luzak", „Wyscigi"), widoki Krzemieńca, Konstantynowa, Przedborza nad Pilicą, Druskiennik, jar-

marku w Skaryszewie, pałacu Krasińskich w Warszawie, sześcioobrazkowy-całostronicowy drzeworyt „Droga żelazna obwodowa w Warszawie", „Ussarya" wg Sypniewskiego, „Miasteczko na Podolu Galicyjskim" wg Józefa Brandta i inne. **360.-**

806. T. 23, nr 575-600: 6 VII-14 XII 1876. 37,8 cm, s. [4], 382. opr. wsp. ppł.
Brak stron 311-332, brak końca numeru 598 i numerów 599-600, ostatnia karta z podklejonymi marginesami, kilka naddartych kart podklejonych przez introligatora, jedna karta z ubytkiem ze szkodą dla tekstu i ilustracji (s. 231-232), miejscami zabrudzenia, zaplamienia i zabrązowienia papieru. Grzbiet z szyldzikami.
W tomie m.in. artykuły biograficzne o Auguście Bielowskim, Aleksandrze Fredrze, George Sand, Józefie I. Kraszewskim, architekcie Bolesławie Podczaszyńskim, Helenie Skirmuntowej i innych, korespondencje z wojny na Bałkanach, powieść Elizy Orzeszkowej „Rodzina Brochwiczów", wiersz „Teatr Szekspira" ofiarowany Helenie Modrzejewskiej przez Teofila Lenartowicza. W półroczniku ponadto liczne korespondencje z kraju i zagranicy, listy Kraszewskiego z Niemiec, wakacyjne listy z Londynu Henryka Struvego, listy Hodiego z Paryża, sprawozdania z wystaw przemysłowych i salonów malarskich. Ponadto artykuły o pierwszej kolei żelaznej w Chinach, domu w Karlsbadzie, w którym mieszkał Adam Mickiewicz, o cyklu operowym „Pierścień Nibelunga" Ryszarda Wagnera.
Ponad 200 drzeworytów, w tym większość całostronicowych. Wśród zachowanych drzeworytów warto wymienić: **7 wg rysunków Andriollego** („Na własnym zagonie", „Dumka pastuszka", „Na cmentarzu", „Kulturtreger", „Śmiałżeby nie przyjść?"), 2 wg Wojciecha Kossaka („Rozstawianie myśliwych", „Przejażdżka w okolicach Mentony"), Walerego Eliasza (3 sceny wspinaczki w Tatrach i widok Giewontu), Aleksandra Gryglewskiego (wnętrza Zamku Warszawskiego), Franciszka Kostrzewskiego (sceny obyczajowe i humorystyczne). Całostronicowe drzeworyty przedstawiające sceny z tetralogii Wagnera. **360.-**

807. T. 28, nr 705-730: 2 I-26 VI 1879. 37,8 cm, s. [4], 412 [z brakami]. opr. wsp. ppł.
Brak 13 kart (s. 19-20, 35-38, 79-80, 111-112, 119-122, 289-290, 321-322, 335-336, 391-398), karta tyt. zakurzona, z podklejonym ubytkiem narożnika, kilka stron zaplamionych, jedna z podklejonym marginesem. Grzbiet z szyldzikami.
W tomie m.in. artykuły biograficzne o Józefie Brandtcie, Dezyderym Chłapowskim, Antonim Oleszczyńskim, hrabinie Arturowej Potockiej, Pablo Sarasate i Leonardzie Straszyńskim, powieść Kraszewskiego „Grzechy hetmańskie", komedia Wł. Koziebrockiego „Stryj przyjechał", poezje Konopnickiej, recenzje przedstawień teatralnych, wystaw sztuk pięknych i nowości książkowych, liczne korespondencje krajowe i zagraniczne. Drukowane w 7 odcinkach studium Henryka Struvego o obrazie Jana Matejki „Bitwa pod Grunwaldem".

nr 807

Ponad 100 drzeworytów w tym liczne całostronicowe i kilka dwustronicowych. Wśród zachowanych drzeworytów warto wymienić: **9 wg rysunków Andriollego** (całostronicowe: „Brzegi Wilii", „Wylew Wisły", „Wiosna", „Widok zakładu leczenia [...] w Nowym Mieście nad Pilicą", „Pokusa"), dwustronicowy „Kulig na Wołyniu" wg Wojciecha Kossaka, wg obrazów Józefa Brandta, Juliusza Kossaka, Alfreda Wierusza Kowalskiego i jedna rycina z „Albumu Jana Matejki". **360.-**

808. T. 31, nr 783-809: 1 VII-30 XI 1880. 37,8 cm, s. [4], 428. opr. wsp. ppł.
Karta tytułowa i spis treści z reperowanymi uszkodzeniami marginesów, ostatnia strona z podklejonym ubytkiem tekstu, s. 105-112 z reperowanymi marginesami, lokalne zabrudzenia; brak 6 kart (s. 15-16, 21-22, 113-114, 177-178, 191-192, 405-406). Grzbiet z szyldzikami.
Półrocznik z najlepszego okresu działalności pisma i najwyższego poziomu artystycznego zamieszczonych drzeworytów.

W tomie m.in. artykuły biograficzne o Bernardo Bellotto, Julianie Dunajewskim, ministrze Skarbu w Austryi, Józefie Nowina Konopce z Mogilan pod Krakowem, Franciszku Karpińskim, Izabelli Piłsudzkiej, matematyku Henryku Niewęgłowskim, Róży Sobańskiej, Hipolicie Skimborowiczu, opowiadanie Elizy Orzeszkowej „Widma", notatki i wrażenia z podróży do Włoch Henryka Struvego, poezje Konopnickiej, kilkuodcinkowa „Wycieczka na Rysy w Tatrach" Walerego Eliasza, fragmenty pracy „Obrazy z życia kilku ostatnich pokoleń Juliusza Falkowskiego.

Około **150 drzeworytów** w tym liczne całostronicowe i kilka dwustronicowych. Wśród zachowanych drzeworytów warto wymienić: **8 wg rysunków Andriollego** („Maryja i Miecznik", „…a w domu najlepiej", „Zachwycenie", „Anna z Nadbrzeża", „Orlika", „Śpichrze w Kazimierzu Dolnym", „Śpichlerz w Sandomierzu", „Oczyszczanie koryta Wisły"), reprodukcje drzeworytnicze obrazów, akwarel i rysunków Juliusza Kossaka („Na Pasterkę", „Wesele wiejskie pod Krakowem"), Juliana Fałata „Pasterze włoscy", Maksymiliana Gierymskiego „Polowanie" oraz Walerego Eliasza („Droga na Wagę", „Zejście z Rysów" i dwustronicowy „Widok Tatr od północy z Głodówki"), dwustronicowy „Targ na Kleparzu". **360.-**

nr 808

809. **T. 33, nr 843: 13 VIII 1881.** 40 cm, s. [113-128]. brosz.
Niewielkie zabrudzenia i naddarcia marginesów, poza tym stan bardzo dobry.
Ładnie zachowany numer „Kłosów" z naklejonym znaczkiem opłaty pocztowej i stemplem krakowskiej poczty (w takim stanie numer docierał do subskrybenta). Numer zawiera oprócz stałych rubryk życiorysy wraz z portretami pisarzy Paula Heyse, Fiodora Dostojewskiego. Na okładce drzeworyt Andriollego „Holowanie statków" (na Wiśle). W numerze ponadto całostronicowy drzeworyt przedstawiający Żyda sprzedającego kapelusze, pastuszka rzymskiego i 2 małe drzeworyty ukazujące kościoły katolickie w Chicago. **40.-**

810. **T. 35, nr 897: 26 VIII 1882.** 40 cm, s. [146]-160. brosz.
Niewielkie zabrudzenia i naddarcia marginesów, poza tym stan bardzo dobry.
Ładnie zachowany numer Kłosów z naklejonym znaczkiem opłaty pocztowej i stemplem poczty (w takim stanie numer docierał do subskrybenta). Numer zawiera oprócz stałych rubryk życiorys i portret Krystyana Breslauera, malarza. W numerze ponadto całostronicowy drzeworyt Andriollego „Krywoszanin powracający z wojny", całostronicowy drzeworyt „Zmiana kwatery jazdy" i dwa drzeworyty przedstawiające pociąg pancerny w czasie wojny w Egipcie. **40.-**

811. **T. 35, nr 899: 9 IX 1882.** 40 cm, s. [177]-192. brosz.
Niewielkie zaplamienie i odbarwienie górnego marginesu.
Ładnie zachowany numer Kłosów z naklejonym znaczkiem opłaty pocztowej i stemplem poczty (w takim stanie numer docierał do subskrybenta). Numer zawiera m.in. życiorys Juliana Surzyckiego, historię Przemyśla z drzeworytowym widokiem ogólnym miasta. Na okładce rytowany przez Telakowskiego drzeworyt obyczajowy wg Andriollego „Szewc w zalotach". **40.-**

nr 811

812. T. 36, nr 914-937: [4 I]-14 VI 1883. 37,7 cm, s. [4], 384. opr. wsp. ppł.
Brak zbiorczej karty tyt. i spisu treści, ślady kornika na pierwszych kartach, brak 2 kart (s. 213/214 i 367/368) oraz ostatnich dwóch numerów półrocznika. Grzbiet z szyldzikami.
Półrocznik pisma z 6 drzeworytami wg rys. Andriollego i atrakcyjnymi wieloobrazkowymi widokami miejscowości.
W tomie m.in. artykuły biograficzne z drzeworytowymi portretami o Józefie Szujskim, Ryszardzie Wagnerze, Wojciechu Jastrzębowskim, Tekli Rapackiej, Hipolicie Lipińskim, dr. Antonim Rolle, Gustawie Doré, Józefie Reszkównej, Napoleonie Ordzie. Stałe rubryki: cotygodniowy przegląd polityczny opracowany na podstawie przeglądu prasy zagranicznej, kronika paryska, listy J. I. Kraszewskiego, listy z Czech, przegląd teatralny. W roczniku m.in. artykuł z drzeworytami o Towarzystwie Przyjaciół Nauk w Poznaniu, ilustrowane teksty o Teatrze Wielkim w Warszawie z okazji 50-lecia otwarcia, artykuł o wyniku konkursu na projekt teatru w Lublinie, artykuł z 4 drzeworytami o laboratorium miejskim w Paryżu do badania składu chemicznego pokarmów.

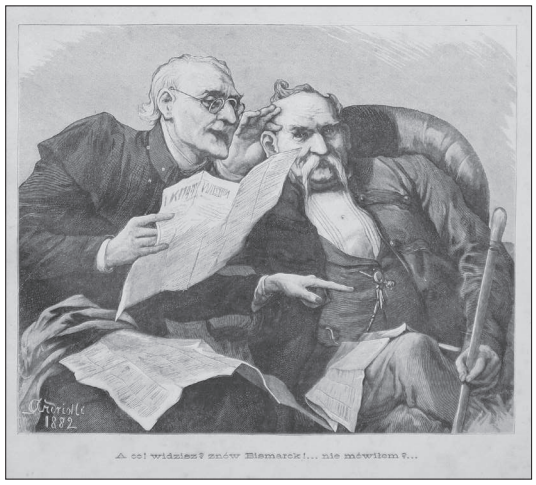

nr 812

Ponad 100 drzeworytów w tym liczne całostronicowe i kilka dwustronicowych. Wśród drzeworytów warto wymienić: **6 wg rysunków Andriollego** („Okładka noworoczna", „A co! widzisz? znów Bismarck!... nie mówiłem?...", „Wysadzanie minami zatoru lodowego na Wiśle pod wsią Skórczą w Guberni Siedleckiej", „Scena z pożaru Cyrku w Berdyczowie", „Bodaj to latem", „Zosia"), reprodukcje drzeworytnicze obrazów, akwarel i rysunków F. Kostrzewskiego (m. in. do opowiadań Sienkiewicza), J. Fałata, H. Piątkowskiego, St. Masłowskiego, **widoki Przemyśla, Nieświeża (9-obrazkowy), Wrocławia (12-obrazkowy), Warszawy (m. in. wyścigów konnych),** pożar hotelu w Milwaukee, wesele żydowskie w Galicji (drzeworyt dwustronicowy), najwyższy most na świecie w Pensylwanii, portrety cara i carowej oprawione przez pomyłkę na początku rocznika. **380.-**

813. T. 37, nr 940-965: 5 VII-27 XII 1883. 37,8 cm, s. [4], 428. opr. wsp. ppł.
Miejscami zaplamienia i zażółcenia papieru, podklejony margines pierwszej karty i kilku innych, s. 27-28 z ubytkami tekstu, brak s. 3-14, 319-320, 393-413 (nr 964). Grzbiet z szyldzikami.
Półrocznik pisma z licznymi Sobiescianami z okazji 200-lecia odsieczy wiedeńskiej.
W tomie m.in. artykuły biograficzne z drzeworytowymi portretami o Władysławie Anczycu, o Karolu Olszewskim i Zygmuncie Wróblewskim, dr. Włodzimierzu Dybku, Józefie Wybickim, dr. med. St. Koźmińskim, a także korespondencje m.in. z Wrocławia, Krakowa, Berlina, Poznania, Lwowa. W roczniku m.in. artykuły o wystawie elektryczności w Wiedniu, wystawie higienicznej w Berlinie, **kilka słów o aeronautyce w Polsce**, literaturze polskiej w Niemczech, budowie tunelu pod Miechowem, cykl wspomnień gen. Włodzimierza Krzyżanowskiego z wojny secesyjnej w Ameryce w latach 1861-1864, **obszerny opis wycieczki na Łomnicę Walerego Eliasza wraz z 5 drzeworytami.**
Ponad 100 drzeworytów w tym liczne całostronicowe i kilka dwustronicowych. Wśród drzeworytów warto wymienić: **2 wg rysunków Andriollego** („Tarnowska", „Córa Piastów"), reprodukcje drzeworytnicze wg obrazów, akwarel i rysunków Alfreda Wierusza Kowalskiego, J. Fałata, Józefa Ejsmonta, Jana Konopackiego, Szernera, rodzajowe drzeworyty wg rysunków Franciszka Kostrzewskiego (m.in. „Dręczyciele podwórzowi spokojnego lokatora warszawskiego", „Przyjemności zamożnego człowieka"), całostronicowy drzeworyt „Fabryka mebli giętych w Wojciechowie". **400.-**

814. T. 48, nr 1227-1245: 3 I-9 V 1889. 37,7 cm, s. [4], 304. opr. wsp. ppł.
Podklejone rozdarcia karty tyt., podklejenia marginesów wielu kart, pomyłkowo dodano 2 karty z innego rocznika, przestawione karty pierwszego numeru; do kompletu brak nr. 1246-1252. Grzbiet z szyldzikami.

Niekompletny półrocznik z ostatniego okresu istnienia pisma, z 2 rysunkami Pankiewicza.
W tomie m.in. artykuły biograficzne o Ignacym Domeyce, Stanisławie Estreicherze, malarzu Włodzimierzu Łosiu, prawniku, polityku, reprezentancie ludności polskiej w Reichstagu, Teofilu Magdzińskim, chirurgu Władysławie Orłowskim.
Dwustronicowy drzeworyt wg obrazu St. Witkiewicza „Śnieg na halach", 7 scen z wylewu Wisły w Warszawie, liczne inne widoki warszawskie m.in.: „Warszawa o różnych porach dnia", „Zabawa na lodzie w parku łazienkowskim", 5 scen z przeprowadzania kanału przez Ogród Saski, 7 scen z warszawskiego domu sierot po robotnikach. Drzeworyty wg rysunków Józefa Pankiewicza: „Praczki", „Targ na płótno w Parysowi", liczne drzeworyty rodzajowe. Sporo miejsca poświęcono tragedii w Mayerlingu. Wpięte dodatki z powieścią Deotymy „Branki w jassyrze". Artykuły nt. zastosowania elektryczności. Dwa wiersze Marii Konopnickiej w tym wiersz: „Pieśń o domu" (Kochasz ty dom, rodzinny dom?) **360.-**

815. MAGAZYN POWSZECHNY użytecznych wiadomości. Warszawa. Wyd.: Bossange Pere, Jan Glücksberg, Józef Kaczanowski, August Emanuel Glücksberg. 28,5 cm. opr. psk. z epoki.
Rok 1: nr 1-52: 8 II 1834-31 I 1835. s. 416.
Oprawa wyraźnie podniszczona, grzbiet otarty, zaplamienia, blok lekko poluźniony; kilka kart podkolorowanych, zapiski ołówkiem. Podpis własn. Każdy numer zawiera kilka drzeworytów.
Typowy magazyn popularno-naukowy z informacjami głównie ze świata z następujących dziedzin (z przykładowymi tekstami w nawiasie): astronomia (o komecie oczekiwanej na rok 1835), architektura (piramidy egipskie), malarstwo (obrazy Hogartha), rzeźba (pomnik Napoleona w Paryżu), muzyka (o muzyce), obyczaje ludów (pijaństwo w Anglii, wesele w Chinach), podróże (podróż do bieguna północnego), moralność – praktyczna nauka życia (oszukaństwo szkodzi oszukującym), parabole (słonecznik i winne grono), żywoty (Franklin, Kolumb, Petrarka), wiadomości fizyczne (o magnetyzmie Ziemi), zjawiska natury (skutki tępienia lasów), rolnictwo (nowe użycie młockarni), przemysł (górnictwo w Ameryce), wynalazki (oświecenie gazem), rozmaitości (oszczędność czasu w Anglii, hodowanie kaczek w Chinach). Nieliczne tematy polskie: Kopernik, Sarbiewski, żupy solne w Wieliczce.
Wśród drzeworytów: portrety pisarzy, artystów, odkrywców, wysokość gór najznaczniejszych, połów wieloryba, fabryka koronek, chaty Eskimów (!), kompas chiński, sztuki gimnastyczne Chińczyków, wieże pochyłe w Bolonii, Kościół Św. Marcina w Kolonii, łowienie szylkretów, Wezuwiusz, droga pod Tamizą, statki parowe. **400.-**

816. MUSÉE des Familles. Lectures du soir. Paris. Rue Gaillon N-o 4. 28,3 cm. opr. pł. złoc. z epoki.
Vol. 8: 1840-1841. s. [4], 380.
Część kart równomiernie zabrązowiona, niewielkie zaplamienia, stan ogólny dobry. Liczne drzeworyty w tekście.
Egzemplarz z biblioteki Jerzego Czartoryskiego z pałacu Weinhaus pod Wiedniem (obecnie dzielnica miasta). Francuski odpowiednik opisanego powyżej polskiego „Magazynu Powszechnego". Pismo familijne, popularno-naukowe i edukacyjne. Wśród autorów tekstów są wielkie nazwiska literatury francuskiej, m.in. autor „Trzech muszkieterów" Aleksander Dumas i Teofil Gautier. Artykuły o podróżach po Ameryce, Senegalu, Surinamie, Rosji, Norwegii, opowieści umoralniające, historia fryzur damskich z początku XIX w., teksty przyrodnicze, m.in. o różach. Długi artykuł L. Kreutzera o Franciszku Liszcie. Obszerne teksty o Napoleonie (historia jego życia i śmierci na zesłaniu na Św. Helenie, sprawozdanie z przeniesienia jego zwłok do Hotelu Inwalidów w Paryżu).
Ponad 150 drzeworytów różnych formatów, jak zapewnia wydawca nigdzie przedtem niepublikowanych a wyciętych przez słynną firmę drzeworytniczą Andrew, Best, Leloir. Między innymi widoki Kantonu, Bostonu, Sydney, dom Rubensa w Antwerpii, Oslo. Portrety młodego Liszta, Wiktora Hugo. **11 drzeworytów dotyczących historii Napoleona i jego pogrzebu.** **120.-**

817. STRZECHA. Lwów. Nakładem F. H. Richtera. 30,5 cm. opr. oryg. pł. złoc.
R. 3: 1870. s. [4], 416.
Egz. przeoprawiony, odbarwienia oprawy, grzbiet reperowany, zaplamienia wewnątrz, drobne uszkodzenia naprawione przez introligatora, kilka krat podklejonych w grzbiecie. Stare pieczątki i zapiski proweniencyjne („Z księgozbioru Dr Sciborowskiego" i inne). Liczne ilustracje drzeworytowe.
Ambitne w zamierzeniu pismo „dla rodzin polskich". Dobór autorów i strona graficzna na wysokim

poziomie. Pismo zamieszczało teksty J. I. Kraszewskiego (listy z Drezna), W. Pola („Obrazy litewskie"), T. T. Jeża (powieść „Nihilista"), poezje: A. Mickiewicza (ballada „Czaty" z drzeworytem), T. Lenartowicza, B. Zaleskiego, „niedrukowane nigdzie" wiersze Z. Krasińskiego i J. Słowackiego. Oprócz tekstów literackich zamieszczano artykuły nt. zabytków architektonicznych (ze Lwowa, Krakowa, Wrocławia, Gardzienic itd.), przyrodoznawstwa (o pająkach, pszczołach, kometach, meteorytach), z historii i geografii Polski, historii teatru itp. Ponadto w numerach zamieszczone są interesujące kroniki na aktualne tematy społeczne i polityczne autorstwa Kraszewskiego, żarty rysunkowe („humoreski"), rebusy i szarady. Rocznik zawiera bardzo pięknie odbite, kontrastowe drzeworyty w części całostronicowe. Większość z nich wykonano według rysunków **Juliusza Kossaka (szczególnie atrakcyjne są całostronicowe drzeworyty o tematyce myśliwskiej i patriotycznej**) i Karola Młodnickiego (m. innymi widoki Swoszowic, Jaszczurówki, Lubnia). **320.-**

nr 817

TYGODNIK Illustrowany [późn. Ilustrowany]**. Pismo obejmujące ważniejsze wypadki spółczesne, życiorysy znakomitych ludzi, zabytki i pamiątki krajowe, podróże, powieści i poezyje, sprawozdania z dziedziny sztuk pięknych, piśmiennictwa, nauk przyrodzonych, rolnictwa, przemysłu i wynalazków, szkice obyczajowe i humorystyczne, typy ludowe, ubiory i kostiumy, archeologią i t. d. i t. d. i t. d.** Warszawa.

Czas. BJ 8, 83. Na początku każdego woluminu zbiorcza karta tytułowa i spis treści do całości. Ukazywało się w l. 1859-1939.

818. [S. 1], t. 7, nr 171-196: 3 I-27 VI 1863. Nakł. J. Ungra. 38,7 cm, s. [4], 252. opr. psk. z epoki. Wyraźne otarcia oprawy, grzbiet lekko nadpęknięty, brak przedniej wyklejki, strony 17-20, 37-40, 125-128 przestawione przez introligatora, dwie karty (s. 111-114) poluźnione, z postrzępionymi marginesami, brak ostatniego dodatku, ostatnia karta każdego numeru z wyciętym fragmentem tekstu (zadania szachowe) bez straty dla ilustracji. Drobne błędy drukarskie (pomyłki w paginacji). Piecz.: „Z księgozbioru Feliksa Armatowicza".

Półrocznik „Tygodnika Ilustrowanego" z dramatycznego okresu historii Warszawy, bez wzmianki o powstaniu styczniowym. Znamienne, że carska cenzura nie dopuściła do opublikowania **żadnej** informacji o powstaniu styczniowym, mimo że w każdym numerze zamieszczona jest kronika tygodniowa i przegląd polityki zagranicznej. Tom zawiera wiele tekstów K. W. Wójcickiego, Władysława Anczyca, Aleksandra Przeździeckiego, szczególnie dużo opisów miejscowości, kościołów, zabytków i podróży krajoznawczych.

Wyjątkowo ładnie odbite, kontrastowe drzeworyty. Dużo ciekawych widoków budowli, również z mniejszych miejscowości. Są tu m.in. Biskupice, Bobolice, Brzeg, Brześć Kujawski, Ćwików, Czerwińsk, Jabłonna, Mirów, Niezamyśl, Olsztyn k. Częstochowy, Opole, Płock, Pyzdry, Rzyszczów, Sanok, Szymbark, Warta, Wieleń, Wilanów, Włocławek, Zakroczym, Żółkiew. Liczne przedstawienia strojów, uzbrojenia - w tym kilka według rysunków Juliusza Kossaka. Z dziedziny techniki można

nr 818

wymienić widoki nowo otwartej linii kolejowej we Włocławku i machiny rachunkowej (prapradziadka komputera) wynalazku p. Izraela Abrahama Staffel z Warszawy. **540.-**

819. S. 2, t. 16, nr 392-417: 3 VII-25 XII 1875. Nakł. J. Ungra. 37,8 cm, s. [4], 416. opr. wsp. ppł.
Zaplamienia karty tytułowej i spisu treści, brak dwóch kart (s. 411-414), ostatnia karta z podklejonym ubytkiem tekstu. Grzbiet z szyldzikami. Piecz.: „Z księgozbioru Feliksa Armatowicza". Na każdym numerze znaczek opłaty pocztowej i stempel poczty (krakowskiej).
Tom zawiera m.in. życiorysy (wraz z portretami) Karola Beithela, Mariana hrabiego Czapskiego, Napoleona Ordy, Ludwika Osińskiego, Karola Forstera i innych. Kronika zagraniczna autorstwa Józefa I. Kraszewskiego. W każdym numerze artykuły naukowe przedrukowywane z prasy zagranicznej oraz interesująca kronika tygodniowa i przegląd polityki zagranicznej. Liczne korespondencje z Poznania, Krakowa, Lwowa i Londynu.
Atrakcyjny zestaw drzeworytów m.in. według rysunków Juliusza Kossaka (4 całostronicowe plansze „Polowanie na niedźwiedzia"), **Elwiro Andriollego („Zła książka", „Pokój temu domowi"),** Stanisława Witkiewicza, Józefa Brandta, Juliusza Kossaka („Przejażdżka"), Wojciecha Kossaka, Alfreda Kowalskiego, Szernera. Kilka ciekawych reprodukcji obrazów Wereszczagina, liczne portrety, widoki miejscowości, sceny obyczajowe. **440.-**

820. S. 4, t. 3, nr 53-78: 5 I-28 VI 1884. Nakł. redakcyi Tygodnika Ilustr. 37,8 cm, s. [4], 416. opr. wsp. ppł.
Niewielkie zaplamienia i zabrudzenia, niewielkie ślady kornika. Grzbiet z szyldzikami.
Tom zawiera m.in. życiorysy (wraz z portretami): słowackiego poety Samo Chałupki, matematyka Augustyna Frączkiewicza, hiszpańskiego pisarza Don Pedro Antonio de Alarcon, Teodora Donimirskiego, działacza społecznego i narodowego z Prus Królewskich, badacza Syberii i Bajkału Benedykta Dybowskiego, pisarki Walerye Marrene Morzkowskiej, inżyniera górnika i naukowca Wincentego Kosińskiego, liczne korespondencje z Krakowa, Paryża, Poznania i innych miejscowości, pięcioaktową komedię Michała Bałuckiego „Gęsi i gąski", prozę Teodora T. Jeża „Niezaradni", stałe rubryki: kronikę tygodniową, kronikę zagraniczną Józefa Ignacego Kraszewskiego, przegląd polityki zagranicznej, rozmaitości z literatury, sztuki i życia społecznego, szachy, rebusy.
Wśród ilustracji trzeba wspomnieć **cztery widoki Sopotu, osiem widoków Gdańska**, dwa widoki ruin Kynast, widoki zabytków (kolumny króla Michała Korybuta, domku kamedulskiego Władysława IV) na Bielanach, reprodukcje drzeworytnicze obrazów, akwarel i rysunków Juliusza Kossaka „Polowanie na wilki", „Stado koni", Szernera „Lisowczyki", Andriollego „Zasadzka", Ejsmonda „Święcone", „Późnym wieczorem", J. Malczewskiego, St. Masłowskiego, A. Kędzierskiego, C. Jankowskiego i innych. **540.-**

nr 820

821. S. 4, t. 4, nr 79-104: 5 VII-27 XII 1884. Wyd. Gebethner i Wolff. 38,5 cm, s. [4], 416. opr. bibliot. ppł. z epoki.
Otarcia okładek, papier zabrązowiony. Tom zawiera m.in. życiorysy (wraz z portretami): Michała Bałuckiego, Ignacego Domejki, hrabiów Konstantego i Władysława Branickich, Jana Kochanowskiego, Hipolita Lipińskiego, Henryka Redlicha, Henryka Sienkiewicza.
Stałe rubryki: korespondencje z Poznania, kronika paryska, kronika zagraniczna Józefa Ignacego Kraszewskiego, wiadomości społeczne, naukowe, literackie i artystyczne, wiadomości geograficzne i podróżnicze. **Kilka tekstów i drzeworytów dotyczy powodzi na Wiśle m.in. zerwania mostu pod Dęblinem**, kilka artykułów i drzeworytów dotyczy postaci Jana Kochanowskiego. Długi ośmioodcinkowy tekst Bolesława Horydyńskiego pt. „Wrażenia z 16-to letniego pobytu w Ameryce". Drzeworyty wg rysunków A. Kędzierskiego, J. Kossaka, J. Fałata, J. Ejsmonda (widoki warszawskie), F. Kostrzewskiego. Całostronicowy drzeworyt z widokiem statuy wolności w Nowym Jorku. **480.-**

822. **S. 4, t. 5, nr 105-130: 3 I-27 VI 1885.** Wyd. Gebethner i Wolff. 37,8 cm, s. [4], 416. opr. ppł. z epoki.
Grzbiet nadpęknięty, otarcia krawędzi okładek, naddarcia marginesów kilku kart, wyklejki podklejone w grzbiecie, niewielki ślad zawilgocenia.
Tom zawiera m.in. życiorysy (wraz z portretami): Edmunda Abouta, Jerzego Brandesa, Karola Brzozowskiego, malarza Romualda Chojnackiego, Wiktora Hugo, Antoniego Edwarda Odyńca, Karola Wilda, Filipa Sulimirskiego i innych. **Kilka artykułów i 5 drzeworytów wraz z opisami przedstawiających różne projekty pomnika Adama Mickiewicza w Warszawie.** Drzeworyty z widokami: puszczy Białowieskiej, Lisowic, zakładu leczniczego w Grodzisku, drogi żelaznej dąbrowskiej (tunel pod Miechowem, wiadukty pod Jędrzejowem, w Strzemieszycach i na Sufragańcu, stacje w Dąbrowie, Bzinie, Kielcach i Olkuszu), okolic Odessy, wyścigów na Polu Mokotowskim w Warszawie, przytułków nocnych w Warszawie, pamiątek po Adamie Mickiewiczu w Tuchanowicach i wiele innych.
Stałe rubryki: korespondencje z Krakowa, Paryża, Poznania, Lwowa, Wilna i Wiednia, kronika tygodniowa, kronika zagraniczna Józefa Ignacego Kraszewskiego, przegląd polityki zagranicznej, przegląd wydawnictw, rozmaitości z literatury, sztuki i życia społecznego, szachy, rebusy. **420.-**

823. **S. 4, t. 9, nr 209-234: 1 I-25 VI 1887.** Wyd. Gebethner i Wolff. 37,8 cm, s. [4], 424. opr. wsp. ppł.
[oraz] S. 4, t. 10, nr 235-261: 2 VII-31 XII 1887. Wyd. Gebethner i Wolff. 37,8 cm, s. [4], 440. opr. wsp. ppł.
W pierwszym półroczniku niewielkie załamania kart, dolny margines wąsko przycięty, w obu półrocznikach po kilka kart z podklejonymi marginesami, naddartymi marginesami, niewielkie zabrudzenia, poza tym ogólny stan bardzo dobry. Grzbiety z szyldzikami.
Kompletny rocznik „Tygodnika Ilustrowanego" z pierwodrukiem „Nad Niemnem" Elizy Orzeszkowej i pierwszymi warszawskimi rysunkami Pankiewicza.
Zachowane dwie ozdobne karty tytułowe. W roczniku bardzo dużo miejsca (wiele tekstów i liczne ilustracje) poświęcono Józefowi I. Kraszewskiemu, który zmarł w III 1887 r. (w pierwszych numerach rocznika zamieszczone są jeszcze jego korespondencje). Oprócz tego rocznik zaw. m.in. biogramy (wraz z portretami) księdza Waleryana Kalinki, Romana Czartoryskiego, malarza Jan Grejma, prezydenta Krakowa Mikołaja Zyblikiewicza, psychiatry prof. Romualda Pląskowskiego, Feliksa Gebethnera, kompozytora Gabryela Rożnieckiego.

nr 823

Liczne ciekawe teksty z życia politycznego i społecznego, korespondencje z różnych miast polskich i z zagranicy. Recenzje literackie, teatralne i muzyczne np. z koncertów Pabla Sarasatego w Warszawie.
Bardzo obszerny materiał ilustracyjny. Atrakcyjny zestaw ilustracji w cynkotypii i drzeworycie m. innymi według rysunków: E. Andriollego, J. Kossaka (np. „Śmierć księcia Józefa Poniatowskiego"), J. Styki, P. Stachiewicza, R. Kochanowskiego, J. Chełmońskiego, J. Fałata, H. Siemiradzkiego, J. Brandta, W. Gersona, Wł. Czachórskiego, a także A. Gierymskiego (m.in. dwustronicowa „Ulica Solec w Warszawie", „Targ w Lublinie") i Wł. Podkowińskiego („Wylew Wisły", „Wystawa starożytności"), liczne widoki Krakowa St. Tondosa (w tym dwustronicowy widok nowo otwartego w 1887 r. Collegium Novum UJ), Warszawy, Wilna, Gór Świętokrzyskich.
Atrakcją rocznika są reprodukcje z epoki jednych z najwcześniejszych rysunków Józefa Pankiewicza: „Ulica Brzozowa w Warszawie", „Dom Kraszewskiego w Warszawie", „Kolumna Zygmunta na Placu Zamkowym", „Żyd z koszem zza Żelaznej Bramy", „Trzy przekupki". Dużo pisze o nich Anna Rudzińska w katalogu z wystawy artysty w 2006 r. **720.-**

824. **TYGODNIK Powszechny. Pismo illustrowane wszelkim gałęziom literatury, nauce, sztuce i polityce poświęcone.** Warszawa. Nakład Maurycego Orgelbranda. 36,5 cm. opr. wsp. ppł. w 2 wol.

[R. 7]: 1883. s. [4], 828.
Czas. BJ 8, 102. Brak jednej karty (s. 679-680), ubytek narożnika jednej karty (s. 503-504),
nieliczne podklejenia kart (także z ubytkiem tekstu i ilustracji), marginesy części kart mocno obcięte przez introligatora – mimo to stan dobry. **Kilkaset drzeworytów w tekście**. Na początku zbiorcza karta tyt. i spis treści całego rocznika. Pismo ukazywało się w l. 1877-1885.
W roczniku utwory i teksty m.in. Wiktora Gomulickiego, Marii Konopnickiej, Józefa I. Kraszewskiego, Józefa Kościelskiego, Michała Bałuckiego. Obszerny dział biograficzny z życiorysami m.in. Adama Asnyka, Gustawa Doré, Leona Gambetty, Stanisława Koźmiana, Jana Królikowskiego, Napoleona Ordy, Józefa Szujskiego, Wawrzyńca Żmurki. Szczegółowe omówienie w wielu odcinkach wystawy elektrycznej w Wiedniu, artykuł o dziejach polskiego przemysłu. Obszerny dział recenzji książek.
Wyjątkowo atrakcyjny zestaw ilustracji (większość drzeworytów, ale pojawiają się innowacje techniczne – ilustracje „wytrawione sposobem chemigraficznym", wyraźnie gorsze pod względem estetycznym od odbitek drzeworytniczych). **9 ilustracji według Andriollego,** w tym jedna odbita sposobem „chemigraficznym", pozostałe w drzeworycie (m.in. „W karetce pocztowej", „Nabożeństwo majowe", „Niemcy idą", „Kochajmy się"), 12 rycin Pillatiego oraz drzeworyty rytowane według rysunków Wojciecha Gersona, Aleksandra Gierymskiego, Juliusza Kossaka i Jana Matejki. Widoki Sandomierza, Proszowic, Warszawy i miejscowości zagranicznych (most brooklyński w Nowym Jorku, most kolejowy nad rzeką Niagarą). **480.-**

nr 824

825. WĘDROWIEC. Pismo obejmujące: podróże i wyprawy, opisy zwyczajów i obyczajów ludów cudzoziemskich, życiorysy sławnych cudzoziemców, powiastki, przekłady literatury zagranicznej, wiadomości z dziedziny nauk przyrodzonych, przemysłu i technologii, rozmaitości i t. d. i t. d. i t.d. Warszawa. Nakładem i drukiem Józefa Ungra. 28 cm. razem zbrosz.
S. II, t. 3-4, nr 53-78, 79-104: 5 I-28 XII 1871. s. [4], 416; [4], 416.
Czas. BJ 8, 175. Egzemplarz wyjęty z oprawy; częściowo zachowane wyklejki z epoki, blok zwięzły; wyraźne ciemnożółte zaplamienie kart pierwszego numeru, miejscami mniejsze zaplamienia niektórych kart. Liczne drzeworyty w tekście: łącznie 252 ryciny różnych formatów, w tym całostronicowe. Pismo o zabarwieniu pozytywistycznym i charakterze popularno-naukowym, nastawione na wiadomości z zagranicy. Snując porównania medialne to XIX-wieczny odpowiednik kanału „Discovery". Zwraca uwagę stosunkowo szybkie relacjonowanie najnowszych osiągnięć naukowych – np. **obszerne omówienie w kilku odcinkach świeżo wydanego (w 1871 r.) niemieckiego tłumaczenia dzieła Darwina „O pochodzeniu człowieka"**. Charakterystyczny komentarz redaktora naczelnego Feliksa Sulimierskiego: „Co do nas, wierzymy głęboko, że teorya Darwina nie może wpłynąć szkodliwie na społeczną, religijną, i moralną stronę tak człowieka jak i całej ludzkości". Z ciekawszych materiałów: drukowany w odcinkach obszerny opis Australii z 27 drzeworytami, studium etnograficzne włościanina syberyjskiego, opisy Grecji, Chin, lodowców. W poszczególnych numerach ciekawy dział

nr 825

„Nowości" z przeglądem najnowszych wydawnictw polskich i zagranicznych, wiadomościami naukowymi i gospodarczymi z całego świata.
Liczne drzeworyty głównie pochodzenia zagranicznego, ale część drzeworytów autorstwa znanych polskich twórców: szkice humorystyczne Franciszka Kostrzewskiego, piękny, całostronicowy widok kościoła św. Jakuba w Toruniu rytowany przez Gorazdowskiego. Drzeworyty przedstawiają zabytki architektury, miasta, egzotyczną przyrodę, dzikie zwierzęta, wynalazki, budowle inżynierskie. Liczne portrety m.in. Rossiniego, Offenbacha, Regiomontanusa, fizjologa Karola Ludwiga, Aleksandra Dumasa.
600.-

Ilustrowane czasopisma literacko-artystyczne epoki secesji i pocz. XX wieku

826. CHIMERA. Warszawa. 24,3 cm. opr. oryg. pł. zdob. z zach. okł. brosz.
T. 7, zesz. 20/21: V-VI 1904. s. [4], 153-452.
Otarcia i zaplamienia okładek, wewnątrz stan dobry. Brak autolitografii Jana Stanisławskiego. Oprawa: białe płótno z motywami secesyjnymi wykonana przez Zakład introligatorski Kazimierza Legeżyńskiego we Lwowie (naklejka na przedniej okładce). Ekslibris biblioteki Potockich na zamku w Pomorzanach „Bibliotheca Arcis Pomorzanensis" autorstwa Rudolfa Mękickiego (z 1928 r.). Na przedniej okładce brosz. sześciobarwna oryginalna litografia Edwarda Okunia.
Zeszyt podwójny 20/21 zawiera dwa ważne tłumaczenia: „Dytyramby dionyzyjskie" Friedricha Nietschego w przekładzie Stanisława Wyrzykowskiego oraz „Księżniczkę Kasię" Williama Butlera Yeatsa w przekładzie Jana Kasprowicza. Są to pierwsze polskie tłumaczenia tych tekstów. Prócz tego w numerze m.in. artykuł Zenona Przesmyckiego o Janie Ziarnko, słynnym polskim grafiku działającym głównie we Francji, a w szczególności o jego sztychu z 1613 roku „Sabat czarownic", „Legendy tęsknoty" Bolesława Leśmiana, proza poetycka Tadeusza Micińskiego „Różany obłok".
Liczne piękne, secesyjne winiety Franciszka Siedleckiego i Edwarda Okunia. Sześciobarwna okładkowa autolitografia Okunia odbita w zakładzie Główczewskiego w Warszawie. Dołączona cynkotypia z rysunku Aubrey"a Beardsley'a „Jak królowa Ginewra została mniszką". Poważnym mankamentem jest brak autolitografii Stanisławskiego. **240.-**

827. Die INSEL. Aestetisch-belletristische Monatsschrift mit Bilder-Beilagen. Leipzig. Hrsg. von Otto Julius Bierbaum. 20,8 cm. opr. oryg. [?] pł. z zach. okł. brosz.
Jahrgang 3, Heft 7-12: April-September 1902. s. [10], 299, [1], 361.
Pierwsze i ostatnie karty z brązowawymi plamkami, pojedyncze zaplamienia, poza tym stan dobry. Zachowane secesyjne okładki zeszytowe, grzbiet oprawy ze złoconym tytułem.
Ostatni półrocznik jednego z najważniejszych pism modernizmu z licznymi pierwodrukami i interesującym zestawem ilustracji.
Pismo „Die Insel" (pol. „Wyspa") wychodziło w Lipsku od 1899 do 1902. Mimo tak krótkiego okresu istnienia uważane jest za jedno z najważniejszych niemieckich pism wczesnego modernizmu. Drukowało zarówno znanych i słynnych autorów, takich jak Reiner Maria Rilke czy Max Dauthendey jak i początkujące poetyckie sławy takie jak Robert Walser. W piśmie było dużo tłumaczeń wybitnych autorów: Beardsley"a, Oscara Wilde"a, Augusta Strindberga, Whitmana, Edgara Poe, Verlaina i innych. **Tom zawiera pierwodruk słynnej, skandalizującej sztuki Franza Wedekinda „Puszka Pandory" znanej także pod nazwą „Lulu"**, poemat Dauthendeya „Phallus" oraz tłumaczenie słynnej „Ballady o więzieniu w Reading" Wilde"a.
Logo pisma i wydawnictwa przedstawiające łódź pod żaglami zaprojektował Peter Behrens (1868-1940) – niemiecki architekt, projektant i malarz, czołowy przedstawiciel secesji i modernizmu. Półrocznik zawiera 12 całostronicowych, surrealistycznych grotesek Marcusa Behmera, rysunki Felixa Vallotona (przedstawiające rzemieślników), reprodukcje drzeworytów Hokusaja. **260.-**

828. LIBERUM Veto. Pismo poświęcone satyrze politycznej, literackiej i artystycznej. Kraków. Red. F.Czaki [późn. W.Dubi]. Druk. W.Teodorczuka.
R. 2, nr 1-13: I-V 1904. 24,7 cm, s. 12, [4]; 10, [6]; 11, [5]; 11, [5]; 12, [4]; 12, [4]; 12, [4]; 12, [4]; [2], 14, [4]; 15, [1]; [2], 12 [brak 2 kart – 3-4 i 13-14], [4]; [2], 16, [2]; [2], 15, [3]. razem opr., nieco późniejsze ppł.

Czas.BJ 5, 15. Kilka okładek zeszytowych z jasnobrązowymi zaplamieniami, marginesy lekko zabrązowione, niewielkie lokalne zabrudzenia, ślady wilgoci na wyklejkach, mimo to stan dobry. Brak dwóch kart w nr. 11.

Odważne, satyryczne, ostre obyczajowo i politycznie pismo wychodzące w latach 1903-1905. W niniejszym zespole kilka śladów po skonfiskowanych przez cenzurę artykułach. Są to częściowo lub całkowicie puste strony z nadrukiem „Skonfiskowano!". Wśród autorów tekstów i wierszy są: Leo Belmont, Adolf Nowaczyński, Bazyli (pseudonim Kazimierza Pużaka?), Włodzimierz Perzyński, Zygmunt Klemensiewicz. Wiele tekstów prześmiewczych jak np. fragment korespondencji z wojny japońsko-rosyjskiej: „Korespondent Wasz rozmawiał dziś z pewnym wybitnym wojskowym amerykańskim. Oświadczył on, że zwycięzcą będzie ten, kto wygra najwięcej bitew. Oświadczenie to wywołało w Petersburgu wielkie wrażenie", czy też ponad 40-punktowy „Regulamin moralności ucznia szkół średnich", w którym punkt B.3 brzmi „Myśl ucznia w szkole winna być skupiona, czujna, baczna, podniosła, moralna, bogobojna".

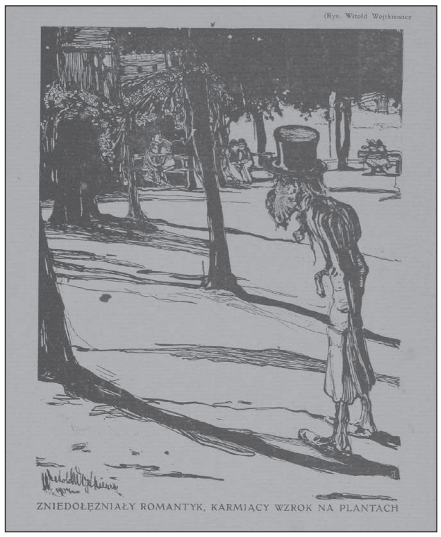

nr 828

Pismo ilustrowane jest litograficznymi i cynkograficznymi reprodukcjami rysunków znanych artystów Młodej Polski. Łącznie 17 rysunków **Witolda Wojtkiewicza,** jednego z największych polskich malarzy, przez wielu krytyków uznanego za najbardziej oryginalnego, wyjątkowego i przejmującego artystę początku wieku. Część ilustracji wydawniczo ręcznie podkolorowanych, większość całostronicowych lub okładkowych. Między innymi obyczajowe: „Karnawał", „Oskarżony w sądzie w pojęciu prokuratora i w pojęciu obrońcy", „Bezdzietni", „Wiosna", „Zniedołężniały romantyk, karmiący wzrok na Plantach", „Wielkanocna idylla", rysunki osnute na tle wojny rosyjsko-japońskiej: „Pieśń marynarzy rosyjskich", „Najnowszy kulturtraeger na dalekim Wschodzie", „Russki ochotnik". Więcej o „Liberum Veto" w: H. Górska, E. Lipiński „Z dziejów karykatury polskiej", War. 1977, s. 128-138.

Oprócz prac Wojtkiewicza zbiór zawiera ilustracje **Kazimierza Sichulskiego** (m.in. „ilustrowane cytaty z Mickiewicza"), **Tymona Niesiołowskiego** („Feminizm wojujący", „Natrętne żebractwo"), kilka ilustracji Ludwika Markusa (znanego później jako **Marcoussis**), głośnego malarza kubistycznego, Jana Skotnickiego i artystów z kręgu Zielonego Balonika: Stanisława Rzeckiego (Szreniawy) i Stanisława Kuczborskiego. Kilka numerów w ochronnej obwolucie projektu Henryka Uziembły, przedstawiającej gigantycznego Stańczyka z kaduceuszem i pawim piórem przeganiającego mieszczan krakowskich. W tle widać Barbakan i Bramę Floriańską. **640.-**

Die MUSKETE. Humoristische Wochenschrift. Wien-Lepizig. 36,5 cm. opr. bibliot. ppł.
Niezwykle atrakcyjnie ilustrowane secesyjne pismo satyryczne ostro atakujące polityków, armię, kler i drobnomieszczaństwo monarchii austrowęgierskiej. W każdym numerze liczne barwne i c\b ilustracje w tekście.

829. Band 1: nr 1-26: 5 X 1905-29 III 1906. s. [4], 208, [104].
Otarcia okładek, podklejone nadpęknięcia grzbietu, brak przedniej wyklejki, niewielkie zaplamienia wewnątrz.

Pierwszy półrocznik założonego w X 1905 pisma, które grupowało młodych wiedeńskich artystów i literatów. Redaktorzy przywiązywali dużą wagę do strony graficznej pisma i jakości tekstów. Pismo odważnie atakowało („strzelając z muszkietu") establishment. Najwyższy poziom i największą popularność osiągało w latach przed pierwszą wojną światową. Wśród artystów t. 1 są wiedeńscy graficy okresu secesji: Friedrich Koch, Fritz Schönpflug, Alexander Wilke, Heinrich Krenes a wśród autorów tekstów: Wilhelm Appel, Max Brod, Roda Roda. Pismo „Muskete" wymieniane jest w każdej historii satyry politycznej i obyczajowej. Na końcu oprawiono czterostronicowe dodatki do każdego numeru z reklamami i c/b rysunkami satyrycznymi. **320.-**

830. Band 10: nr 236-161: 7 IV-29 IX 1910. s. [4], 207, [1] + dodatki
Brak s. 143-144, poza tym stan dobry. Przy każdym numerze dodatek („Beiblatt der 'Muskete'"), objętości 8-10 s.
Wśród artystów t. 10 są znani graficy okresu secesji: Fritz Schönpflug, A. K. Wilke, Josef Carl, Josef Danilowatz, Franz Wacik a wśród autorów: wybitny pisarz okresu ekspresjonizmu Franz Theodor Csokor, Bruno Anderstraat i liczni autorzy występujący pod pseudonimami. Wśród satyrycznych rysunków z wiedeńskiego parlamentu mini komiks o **„hochwohledelgeborene Panie Glombinski"** (chodzi o Stanisława Głąbińskiego (1862-1941), od 1910 prezydenta połączonych izb poselskich – austriackiej i węgierskiej. Rocznik zawiera i inne polonica: m.in. satyryczną okładkę w związku **z budową pomnika grunwaldzkiego** w Krakowie. Pismo doczekało się wielu monografii i reprintów. **80.-**

831. PAN. Berlin. Red. Wilhelm Bode. Wyd. F. Fontane & Co. 36,5 cm. razem opr. pperg. z epoki. z zach. okł. brosz.
Jg. 2, Heft 1-2: V-X 1896. s. [4], 180, tabl. 29.
Szyldzik na grzbiecie z niewielkim ubytkiem, na części kart szare zaplamienia i wykwity, nasilające się ku końcowi woluminu; większość oryginalnych grafik bez plam, zaplamione marginesy mają jedynie grafiki Klingera, Maurina i Luehriga, ozdobne bibułki ochronne w dobrym stanie (każda bibułka o innym wzorze graficznym), niewielkie uszkodzenie górnej części tylnej wyklejki i oprawy, tylna okładzina nieco odbarwiona. Tablice odbito w różnych technikach graficznych – 14 z nich zawiera oryginalne odbitki grafiki artystycznej.
Jedno z najbardziej luksusowych pism artystyczno-literackich w historii. Ukazywało się przez 5 lat w Berlinie w nakładzie około 1.000 egzemplarzy. Zawierało pierwodruki tekstów słynnych poetów i pisarzy przełomu wieków. Było pięknie drukowane na luksusowym papierze. Niezwykłej urody winiety, ozdobniki, bibułki chroniące oryginalne grafiki były zaprojektowane przez najwybitniejszych projektantów berlińskiej secesji. Ilustracje w tekście i na tablicach wykonane były w szlachetnych technikach reprodukcyjnych: światłodruku, barwnym światłodruku, heliografii, heliograwiurze itp. przez najlepsze ówczesne drukarnie Niemiec. Odbijanie grafik powierzono najwybitniejszym ówczesnym artystom i najlepszym zakładom graficznym na terenie całych Niemiec. Komplet pisma zawierał ponad 100 oryginalnych grafik odbitych w różnych technikach.
W oferowanym półroczniku: poezja i proza m.in. Theodora Fontane"a, Arno Holza, Richarda Dehmela, Paula Verlaina (w tłum. na niemiecki Caesara Flaischlena), Friedricha Nietschego (fragment „Tako rzecze Zaratustra"), Hugo von Hofmannsthala, Ferdinanda Avenariusa i Stanisława Przybyszewskiego. Artykuły o artystach i sztuce różnych okresów, m.in. o Lucasie Cranachu, Adolfie Menzlu, Cornelii Paczka, akademii berlińskiej, drezdeńskich środowiskach artystycznych, rzeźbie, itd.
Tom zawiera łącznie 14 oryginalnych grafik: **oryginalne litografie**: Max Liebermann „Portret Theodora Fontane'a", Franz Skarbina „Dorożka w deszczu" (litografia barwna), Otto Greiner „Golgota" (litografia w sepii), Hans Unger „Głowa kobiety" (litografia barwna), Karl Mediz „Portret Roberta Dieza", Georg Luehrig „Freya und die Riesen" (litografia barwna), **oryginalne akwaforty**: Walter Leistikow „Grupa drzew", Albert Krueger „Stary człowiek", Anders Zorn „Portret Verlaina", Charles Maurin „Matka i dziecko" (akwaforta na cynku), Max Klinger „Wspomnienie", Otto Fischer „Burza", Max Pietschmann „Para centaurów", **oryginalny drzeworyt**: Martin Hoenemann „Matka i dziecko".
Liczne tablice z reprodukcjami przedstawiającymi między innymi portrety Ibsena i Hamsuna, grafikę Cranacha, pejzaże, akty, studia postaci, rysunki. **1.200.-**

TYGODNIK Illustrowany. Warszawa. Wyd. Gebethner i Wolff.
Na początku każdego półrocznika zbiorcza karta tytułowa i spis treści do całości.

832. [R. 45], półrocze 1, nr 1-26: 20 XII 1903-12 VI 1904. 39,3 cm, s. [4], 516. opr. wsp. ppł.
Pierwsza karta pierwszego numeru z podklejonymi naddarciami, poza tym stan bardzo dobry.
Kompletny półrocznik „Tygodnika Ilustrowanego" w niespotykanie dobrym stanie.
Proza m. in.: Wacława Sieroszewskiego („Przez Syberyę i Mandżuryę do Japonii"), Adama Krechowieckiego („Mrok"), Józefa Weyssenhoffa („Syn marnotrawny"), Marii Konopnickiej, Gustawa Daniłowskiego. Wiersze m.in.: Wiktora Gomulickiego, Konopnickiej, Kasprowicza, Or-Ota, Zofii Nałkowskiej. Setki reprodukcji dzieł malarskich, fotografii (liczne Warsawiana), artykuły z wszelkich dziedzin kultury i nauki. **320.-**

833. R. 51, półrocze 1, nr 1-26: 1 I-25 VI 1910. 39,4 cm, s. 8, 536. opr. wsp. ppł.
Bardzo nieznaczne zaplamienia, stan bardzo dobry.

Kompletny półrocznik „Tygodnika Illustrowanego" w bardzo dobrym stanie.
„Tygodniki Illustrowane" z początku XX wieku są szczególnie poszukiwane przez kolekcjonerów malarstwa i rysunku z tego okresu, gdyż zawierają setki fotografii z reprodukcjami obrazów i rysunków ówczesnych twórców. Pismo zawiera m.in. teksty poświęcone rocznicy urodzin Chopina, obszerną kronikę towarzyską, przeglądy muzyczne i teatralne. Szczególnie interesujące są kroniki tygodniowe Bolesława Prusa. Ich przenikliwość i aktualność budzi podziw. **320.-**

834. R. 51, półrocze 2, nr 27-53: 2 VII-31 XII 1910. 38 cm, s. 8, [537]-1082. opr. wsp. pł.
Niektóre numery nieco zakurzone, podklejone marginesy kilku kart, kilka kart podklejonych w grzbiecie, spis treści mocno obcięty przez introligatora. Kilka numerów poświęcono rocznicy bitwy grunwaldzkiej, wiele miejsca poświęcono Marii Konopnickiej, która zmarła w X 1910. Inne tematy tego półrocznika to śmierć Lwa Tołstoja, zabytki starej Warszawy, korespondencje z Paryża, doniesienia z Galicji i Wołynia. **320.-**

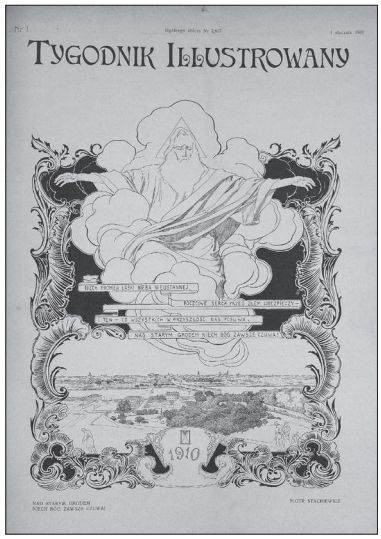

nr 833

Czasopisma dwudziestolecia międzywojennego

835. SZCZUTEK. Tygodnik satyryczno-polityczny. Lwów. Wyd. A. Altenberg. Kierownik literacki: S. Wasylewski. 31,5 cm. numery luzem.
R. 2, nr 2, 6-10, 14-17, 20, 23-25, 29-31, 39-40, 44. 1919.
Niewielkie uszkodzenia jednego numeru, pozostałe w stanie dobrym i bardzo dobrym. 21 luźnych numerów lwowskiego tygodnika satyrycznego.
Liczne rysunki satyryczne m.in. Kazimierza Grusa, Kamila Mackiewicza. Mai Berezowskiej, Edwarda Głowackiego, Antoniego Słonimskiego, Antoniego Procajłowicza. Na uwagę zasługują odcinki pierwszej polskiej cyklicznej historyjki obrazkowej – prekursora komiksu: „Ogniem i mieczem, czyli przygody szalonego Grzesia". Rzecz dotyczyła przygód młodego legionisty na froncie wojny polsko-bolszewickiej. Każdy odcinek składał się z sześciu rysunków autorstwa Kamila Mackiewicza oraz tyluż wierszowanych podpisów Stanisława Wasylewskiego (pod pseud. Jan Bury). Całość w nieco okrojonej formie wydano w formie książkowej w końcu 1919. W „Szczutku" opublikowano 28 odcinków, prezentowany zestaw zawiera ich 11. **220.-**

836. TYGODNIK Ilustrowany. Warszawa. Gebethner i Wolff. 38,8 cm. numery luzem.
Rok 55, półrocze 1: nr 1-30 (ogólnego zbioru 2825-2854). 1914. s. 600 [+ reklamy na okł. brosz.].
Ubytek okładki brosz. ostatniego numeru, poza tym stan dobry. Zachowane okł. brosz. niemal wszystkich numerów (4 lub 6 s.) z licznymi inseratami reklamowymi. Rzadki zestaw numerów wraz z reklamami.
Pierwsze 30 numerów Tygodnika Ilustrowanego w pełnej wersji wydawniczej z roku wybuchu I wojny światowej.
Wśród tekstów literackich „Legiony" Sienkiewicza, „Beniowski" Sieroszewskiego, „Złoty interes" Włodzimierza Perzyńskiego, wiersze Kornela Makuszyńskiego, Leopolda Staffa, Kazimierza Tetmajera, Sienkiewicza tłumaczenie z Horacego.
Setki fotografii szczególnie interesujących dla kolekcjonerów ze względu na wartość dokumentacyjną z zakresu historii sztuki, malarstwa, rzeźby, grafiki (reprodukcje dzieł wszystkich współczesnych artystów) a także architektury, kultury materialnej Warszawy, życia teatralnego i społecznego, kroniki towarzyskiej.

Obszerne fotoreportaże z pogrzebu Chełmońskiego, z budowy Kanału Galicyjskiego, z procesji Bożego Ciała w Warszawie, z zimy w Tatrach. Ciekawe i pouczające analizy polityczne z okresu bezpośrednio poprzedzającego wybuch wojny. **W numerze 27 relacjonowany jest szeroko zamach w Sarajewie.** Jeden z komentatorów nie doceniając zagrożenia pisze: „Nie można dziś jeszcze powiedzieć, jakie następstwa mieć będzie zamach w Sarajewie, sądzić atoli należy, że wpłynie zasadniczo na politykę Austryi wobec Bałkanów, zwłaszcza zaś wobec Serbii".
Inny komentarz polityczny dotyczący „niezdrowej zaciekłej walki partyjnej" można uwspółcześniając pisownię uznać za aktualny. Wspomina on „manekinów, których jedyną ambicyą tytuł posła, a jedynem marzeniem płynące z tego tytułu korzyści". **320.-**

DRUKI ULOTNE

837. TARYFFA mostowego drugiego podziału od mostu w Czortkowie Zaleszczyckiego cyrkułu [...]. Lwów, 29 IX 1797. [Podp.] Ex Consilio S. C. R. Maiest Gubernii Regnorum Galiciae & Lodomeriae.
Druk jednostronny po niemiecku i polsku na ark. 40x50 cm. Tabela opłat podatku mostowego na Serecie (dopływie Dniestru) w Czortkowie wraz z „Przestrogą" precyzującą towary niepodlegające ocleniu. Nazwa miejscowości, nazwa cyrkułu, data dzienna wpisane odręcznie. Ślady złożenia, stan dobry.
140.-

838. MY PREZES i senatorowie Wolnego Niepodległego i Scisle Neutralnego Miasta Krakowa i jego okręgu wiadomo czyniemy, iż Trybunał Pierwszej Instancyi wydał Wyrok następujący: [...] Aby Trybunał [...] spłacenie istotnej wartości orzec i Realności te na własność publiczną zasądzić raczył, z właściwym skutkiem hypotecznym [...]. Kraków, 27 VIII 1837. [Podp.] K. Hoszowski, J. Miętuszewski.
Druk dwustronny na 4 s. form. 39,5x25,5 cm. Wyrok Senatu m. Krakowa nakazujący powołanie biegłych, dokonanie przez nich wyceny i wykupienie przez miasto „sklepików i bogatych kramów pod Liczbą 7 [...] w Rynku głównym stojących". W tekście wymienieni wszyscy właściciele 41 kramów z podaniem adresu i ew. nazwiska pełnomocnika. Przed tekstem nadruk „L. W. 354". Na końcu odręczne adnotacje woźnego sądowego Józefa Długoszewskiego potwierdzające przekazanie kopii wyroku Brygidzie Waryskiej, właścicielce kramu nr 23. Dokument pochodzi z okresu pierwszej akcji likwidacji kramów na krakowskim rynku. Ślady złożenia, niewielki ubytek prawych marginesów, miejscami zaplamienia i otarcia. **240.-**

839. 1809-1909. Kraków, [IX] 1909. Lit. K. Kranikowski, Kraków.
Naklejka okienna w barwnej litografii na ark. 42,4x35,7 cm wydana z okazji setnej rocznicy urodzin Juliusza Słowackiego. W centrum profil poety w roślinnym wieńcu, w górnej części fryz z postaciami z jego dramatów. Z lewej sygnatura artysty (?): Piltz (?). Całość utrzymana w secesyjnej stylistyce. Egz. po fachowej konserwacji, stan bardzo dobry. **50.-**

840. 1410-1910. Lwów 1910.
Naklejka okienna w barwnej litografii form. 30,4x23,1 cm. W centrum popiersie Władysława Jagiełły w wieńcu dębowym, powyżej orzeł i szarfa z nadrukiem „1410" i „1910". Tło czerwone z żółtymi promieniami. W prawym dolnym narożniku sygnatura artysty Tadeusza Rybkowskiego. Naklejkę odbito w Litografii A. Przyszlaka. Pamiątka obchodów pięćsetnej rocznicy bitwy pod Grunwaldem. Niewielkie załamania narożników, stan dobry. **Ilustracja na tabl. 19.** **54.-**

841. TSL. Kraków [191-?].
Naklejka okienna w barwnej litografii na ark. form. 21,9x7,3 cm. Biały Orzeł (zwrócony w swoje lewo), z pustą tarczą herbową na piersi, na czerwonej tarczy, w narożnikach arkusza nadruki TSL. Papier pożółkły, miejscami zaplamienia. **Ilustracja na tabl. 19.** **48.-**

842. TSL. 3. Maja. Kraków, V [191-?].
Naklejka okienna w trójbarwnej litografii form. 29,5x22,5 cm. Biały Orzeł na czerwonej tarczy, na bocznych i dolnym marginesie stylizowana bordiura roślinna. W dolnej części kompozycji nadruk „Ster". Naklejka odbita w Litografii K. Kranikowskiego. Niewielki ubytek dolnego narożnika, ślady po kleju w pozostałych narożnikach. **54.-**

843. TSL. 3 Maja. B.m., V [191-?].
Litografowana naklejka okienna form. 31.2x23 cm. Biały Orzeł w koronie na czerwonej tarczy herbowej, wokół bordiura roślinna. Na odwrocie odręcznie wpisana data 1912. Stan dobry. **Ilustracja na tabl. 19.** **54.-**

844. TSL. 1891-1911. 3 Maja. Kraków, V 1911.
Naklejka okienna w trójbarwnej litografii form. 30,3x22,8 cm. Biały Orzeł w koronie na czerwonej tarczy herbowej, wokół ozdobna bordiura secesyjna. Naklejka odbita w Litografii W. Krzepowskiego (nadruk na dolnym marginesie). Podklejone naddarcia krawędzi, niewielkie załamania narożnika, poza tym stan dobry. **Ilustracja na tabl. 844.** **60.-**

845. PIOTR Skarga 1612-1912. Kraków 1912.
Naklejka okienna w barwnej litografii form. 44,5x29,9 cm wydana z okazji trzechsetnej rocznicy śmierci P. Skargi. W centrum portret rozmodlonego Skargi, wokół bordiura architektoniczna z symbolami ewangelistów, poniżej herb Królestwa Polskiego i Litwy. Odcięte krawędzie arkusza (niewidoczna nazwa drukarni na dolnym marginesie); egz. po konserwacji. **50.-**

846. KONSTYTUCJA 3 Maja 1791-1916. Warszawa, V 1916.
Cegiełka o nominale 20 gr. w formie naklejki okiennej form. 19x14,5 cm. Biały Orzeł w koronie na czerwonym tle. Na dolnym marginesie nadruk „Lit. W. Główczewski Warszawa". Naklejka wydana z okazji 125 rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja. Stan dobry. **50.-**

nr 846

847. TSL. 3 Maj. B.m., V [192-?]
Naklejka okienna w dwubarwnej litografii form. 30,9x24,4 cm. Biały Orzeł w koronie, ze wstęgą w szponach; tło czerwone. Niewielkie zaplamienia narożników, podklejone niewielkie naddarcie krawędzi, poza tym stan dobry. **48.-**

848. TOW. Szkoły Ludowej. 3 Maja. B.m., V [192-?]
Barwna naklejka okienna form. 34x26,3 cm. Biały Orzeł w koronie w czerwonym kole, wokół ramka i zdobienia roślinne stylizowane na wycinankę ludową. Podklejone naddarcia krawędzi. **48.-**

STARODRUKI

849. [BANK]. Układ ogolny dwoch Bankow dla Rzeczypospolitey Polskiey, jednego na dobra ziemskie, a drugiego na dobra ruchome. B.m. [1790]. 20 cm, s. [16]. brosz.

E. 32, 19 i E. 12, 355 (lokalizuje 3 egzemplarze). Stan bardzo dobry.

Rzadka publikacja na temat zasad działania banków z epoki stanisławowskiej.

W okresie między pierwszym a drugim rozbiorem Polski bankowość przeżywała burzliwy rozwój. Warszawa była jednym z ważniejszych centrów finansowych Europy. Wzrosło znaczenie warszawskich domów bankowych, które przyjmowały depozyty a także udzielały pożyczek hipotecznych. W epoce stanisławowskiej (1764-1795) pojawiło się wiele propozycji dotyczących organizowania i prawnych uregulowań sektora bankowego. Podczas Sejmu Czteroletniego jeden z bankierów warszawskich wyszedł z inicjatywą utworzenia Banku Narodowego. Autor postuluje utworzenie wspomnianych w tytule dwóch banków, podaje sposób obliczenia zysków banku, realizacji pożyczek i zamieszcza wzory: Papieru Bankowego, Akcyi Banku na dobra ziemskie w Polszcze i Akcyi umarzającey Bank na dobra ziemskie. „Wedle tego projektu właściciele ziemscy otrzymują ‘akcje’ i płacą niemi swoje długi. Bank ruchomy ma pożyczać pod zastaw ruchomości” (Estreicher). **240.-**

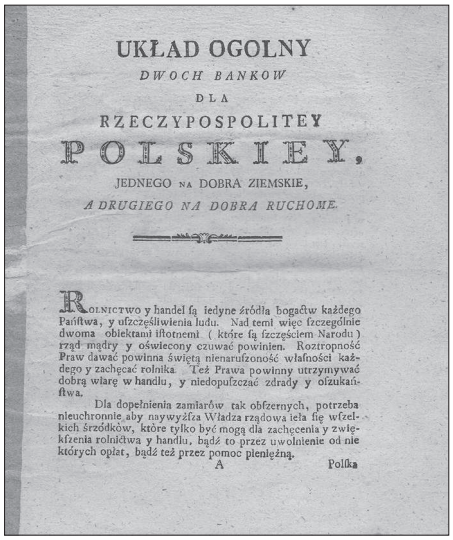

UKŁAD OGOLNY
DWOCH BANKOW
DLA
RZECZYPOSPOLITEY
POLSKIEY,
JEDNEGO NA DOBRA ZIEMSKIE,
A DRUGIEGO NA DOBRA RUCHOME.

ROLNICTWO y handel ſą iedyne źródła bogactw każdego Państwa, y ufczęśliwienia ludu. Nad temi więc ſzczególnie dwoma obiektami iſtotnemi (które ſą ſzczęściem Narodu) rząd mądry y oświecony czuwać powinien. Roztropność Praw dawać powinna świętą nienaruſzoność własności każdego y zachęcać rolnika. Też Prawa powinny utrzymywać dobrą wiarę w handlu, y niedopuſzczać zdrady y ofzukańſtwa.

Dla dopełnienia zamiarów tak obſzernych, potrzeba nieuchronnie aby naywyżſza Władza rządowa ieła ſię wſzelkich ſrzódków, które tylko być mogą dla zachęcenia y zwiękſzenia rolnictwa y handlu, bądź to przez uwolnienie od niektórych opłat, bądź też przez pomoc pieniężną.

A Polſka

nr 849

850. BASEDOW J[ohann] B[ernhard] – Agathokrator: oder von Erziehung künftiger Regenten, nebst Anhang und Beylagen. Zur elementarischen Bibliothek. Leipzig 1771. Bey des Verfassers Freunden, in Commission bey E. Fritsch. 17,3 cm, s. XXIV, 279, tabl. 3. opr. kart. z epoki.

Otarcia okładek, załamania karty tyt. Stary podpis własn. Na tablicach trzy całostronicowe ryciny Daniela Chodowieckiego.

Pierwsze wydanie podręcznika wychowywania przyszłych władców, ilustrowane trzema oryginalnymi grafikami Daniela Chodowieckiego.

J. B. Basedow (1724-1790) – wybitny przedstawiciel pedagogiki oświecenia w Niemczech, inicjator ruchu filantropistów (przyjaciół człowieka) i założyciel wzorcowej szkoły średniej w Dessau pod nazwą Philantropinum, w której stosowano pionierskie metody wychowawcze. Książki o edukacji młodych książąt należały do najstarszych gatunków literatury pedagogicznej. Basedow we wstępie do swego podręcznika pisze, że ma nadzieje, że jego książka będzie promować kształcenie całego społeczeństwa ponieważ zaleca on księciu zakładanie szkolnych bibliotek, gabinetów historii naturalnej i kolekcji sztuki. Książka zawiera plany doskonalenia systemu szkolnego oraz propozycje tworzenia rozmaitych gabinetów i kolekcji wspomagających proces kształcenia. Jest to najrzadszy z podręczników opublikowanych przez Basedowa.
Bardzo dobre odbitki rycin Chodowieckiego rytowanych własnoręcznie przez artystę według własnych rysunków. Ukazują one budynki szkolne, pomoce edukacyjne (przyrządy, modele maszyn, narzędzia) i rozmaite działania edukacyjne (sportowe, przyrodnicze, naukę rzemiosła itp.) opisane w książce. **480.-**

851. CARLISLE [Charles Howard de] – La Relation de trois ambassades de Monseigneur le Comte de Carlisle, de la part du Serenissime et Tres-puissant Prince Charles II Roy de la Grande Bretagne, vers leurs Serenissimes Majestés Alexey Michailovitz Czar & Grand Duc de Moscovie, Charles Roy de Suede, & Frederic III Roy de Dannemarc & de Norvege, commencées en I'an 1663, et finies sur la fin de I'an 1664. Amsterdam 1670. Chez Jean Blaeu. 13 cm, s. [20], 434. opr. skóra złoc. z epoki, obcięcie złoc.
Stan bardzo dobry. Grzbiet z czerwonym złoc. szyldzikiem i bogatym złoceniem roślinnym, obie okładki z delikatną złoc. bordiurą liniową. Wyklejki marmoryzowane.
Dzieło zawiera opis państwa moskiewskiego, analizuje korzyści płynące dla kraju z surowości klimatu, pochodzenie mieszkańców, sposób ubierania, język, opisuje łaźnie, rozrywki, traktuje o wielkim poddaniu narodu swoim monarchom, o systemie politycznym, o miastach, małżeństwach, pogrzebach, procesjach, o handlu, opisuje podróż do Wołogdy, do Rygi, z Rygi do Sztokholmu, ze Sztokholmu do Kopenhagi. Dedykacja dla wicehrabiego Morpeth podpisana w druku „Guy Miege". **480.-**

852. [CERVANTES Saavedra, Miguel de]. Vida y hechos Del Ingenioso Cavallero Don Quixote de la Mancha. Parte 1-2. En Amberes [= Antwerpia] 1697. Por Henrico y Cornelio Verdussen. 18 cm, s. [18], 611, [5], tabl. 17; [14], 649, [7], tabl. 17. opr. perg. z epoki.
Okładki nieco zaplamione, karty tyt. lekko zmarszczone na skutek naklejenia ekslibrisów na odwrocie, niewielkie załamania górnego marginesu ostatnich kart t. 2. Oba tomy mają wklejone rytowane, szkockie heraldyczne ekslibrisy z napisem „The Right Hon-ble the Earl of Galloway". Exlibris jest szczegółowo i obszernie opisany w Internecie. Przedstawia lwa i wojownika z maczugą wspartych na tarczy. U góry tarczy pelikan karmiący swoje małe krwią z własnej piersi. U dołu tarczy sentencja „Trescit vulnere virtus" (pol. „Odwaga rośnie od otrzymanej rany"). Na tablicach miedziorytowe ilustracje, winiety w drzeworycie. Piecz.
Wczesne wydanie klasycznego dzieła literatury światowej w języku oryginału, ilustrowane miedziorytami, z prestiżową proweniencją.
Pierwsze wydania „Don Kiszota" ukazało się w 1605 r. (tom 1) i w 1615 (tom 2) i było wielokrotnie wznawiane w XVII w. W l. 1672-1673 ukazało się w Antwerpii wydanie, które było podstawą prezentowanej tu edycji. Większa część miedziorytów w tym wydaniu sygnowana jest przez antwerpskiego rytownika Frederica Bouttatsa. Są one ładnie odbite i niezłej jakości. Oba tomy ozdobione są atrakcyjnymi rytowanymi frontispisami. **800.-**

nr 852

853. CERVANTES Saavedra, Miguel de – The History and Adventures of the Renowned Don Quixote. Translated from the Spanish of ... To which is prefixed, some account of

the author's life. By T. Smollett. The fifth edition, corrected, in four volumes. Vol. 1. London 1782. Printed for W. Straham [...]. 18 cm, s. [4], XL, 293, tabl. 9. opr. skóra z epoki.

Otarcia oprawy, niewielkie zaplamienia okładek, odbarwienie marginesów wyklejek, poza tym stan dobry. Do kompletu brak pozostałych 3 tomów. Na tablicach miedzioryty.

Pierwszy tom „Don Kiszota" w cenionym, klasycznym, angielskim tłumaczeniu Smolleta z 9 miedziorytami z XVIII w. Miedzioryty wyrytowane przez G. V. Neista według kompozycji Francisa Haymana (1708-1776). Gordon Ray w swojej monografii „The Illustrator and the Book in England from 1790-1814" uważa, że są to najlepsze ilustracje tego cenionego w XVIII wieku artysty. W 1755 roku zapłacono Haymanowi wyjątkowo wysokie honorarium za cykl 27 rysunków do „Don Kiszota": po 5 gwinei za rysunek. Ilustracje wyrytowane zostały w dwóch formatach. Ryciny Neista są wersją zmniejszoną. Ilustracje zdobyły taką popularność, że Hayman namalował na zamówienie z Madrytu dodatkowo kilka obrazów olejnych według swoich rysunków. Współcześni krytycy wytykają kompozycjom błędy rysunkowe, ale podkreślają ich oryginalność.

Tłumaczenie Tobiasa Smolletta, cenionego pisarza powieści pikarejskich, jest ważne historycznie, bowiem umożliwiło poznanie słynnej powieści wielu pokoleniom angielskich i amerykańskich czytelników. **180.-**

nr 853

854. [CERVANTES Saavedra, Miguel de] – Historya czyli dzieie i przygody przedziwnego Don Quiszotta z Manszy. Z hiszpańskiego na francuzkie a teraz na polskie przełożone przez F. H. P. K. M. [= Franciszek Aleksander Podoski]. T. 6. Warszawa 1786. W drukarni P. Dufour. 16 cm, s. 538, [6]. opr. psk. z epoki.

E.14, 125. Wyraźne otarcia oprawy, niewielkie ubytki grzbietu, ostatnia karta z podklejonymi marginesami; brak karty tytułowej – dołączona jej wsp. odbitka kserograficzna, s. 3-4 wyraźnie uszkodzone, dodano ich wsp. kopię kserograficzną (odbitki kserograficzne dokonane z egzemplarza pochodzącego z biblioteki w Łańcucie, a znajdującego się w Bawarskiej Bibliotece Państwowej). Na przedniej wyklejce pieczątka ekslibrisowa i zapiski poprzedniego właściciela na temat osoby tłumacza.

Na jednej z ostatnich kart „Trzeci Suplement Katalogu Piotra Dufour" z cenami, na ostatnich dwóch „Regestr rozdziałów zawierających się w tomie szóstym". Estreicher odnalazł dzieło w czterech bibliotekach. **Ostatni, szósty tom bardzo rzadkiego pierwszego polskiego tłumaczenia słynnej powieści.** Autorem tłumaczenia jest Franciszek Aleksander Podoski (ok. 1720-1792) – kasztelan ciechanowski, mazowiecki, kawaler maltański, pisarz polityczny i tłumacz; przetłumaczył Don Kiszota z francuskiego tłumaczenia Floriana ogłoszonego w 1781. Dołączona rękopiśmienna kartka z wykazem innych tłumaczeń Podoskiego. **260.-**

855. CERVANTES Saavedra Miguel de – Leben und Thaten des weisen Junkers Don Quixote von Mancha. T. 1-6. Wien und Prag 1798. Bey Frans Haas. 19 cm, [4], 308;, [4], 316; 6, 360; 6, 436; 6, 304; 6, 312 – łącznie 6 rycin frontispisowych. opr. nieco późniejsza w 3 wol. psk., obcięcie barwione.

Niewielkie otarcia grzbietów i krawędzi oprawy, marginesy frontispisów fachowo podklejone, wewnątrz stan bardzo dobry; ładny, kompletny egzemplarz. Dwubarwne szyldziki na grzbietach. Frontispisy autorstwa Daniela Chodowieckiego, podobnie jak sześć różnych winiet na kartach tytułowych poszczególnych tomów.

Arcydzieło Cervantesa w pierwszym, pionierskim przekładzie niemieckim Friedricha Justina Bertucha (1747-1822) dokonanym z hiszpańskiego. Bertuch był znanym wydawcą i założycielem gazet, autorem słynnych popularno-naukowych książek dla dzieci oraz mecenasem sztuki i literatury.

Frontispisy i winiety Daniela Chodowieckiego rytowane przez Weinraucha. **Rzadkie wydanie, niewymienione w bazie danych projektu Cervantes Project Collection** prowadzonego przez Cushing Memorial Library & Archives w Teksasie ani w klasycznej ikonografii Don Kiszota autorstwa H.S.A-

shbee. Patrz też: http://cervantes.tamu.edu/V2/CPI/iconography/index.html, http://cushing.library.tamu.edu/events/why-don-quixote. **520.-**

856. HALES [Stephen] – Experiences Phisiques sur la maniere de rendre l'Eau de Mer potable, sur la maniere de conserver l'eau douce, le biscuit & le bled, & sur la maniere de saler les animaux [...]. Ouvrage extrêment utile pour la Marine. A la fin se trouve une table méthodique des expériences de l'Analise de l'air du même auteur. Paris 1741. Chez Rollin fils. 15,6 cm, s. [4], [III]-LIV, 264, LV-LXXV, [3], tabl. 2. opr. skóra zdob. z epoki.
Stan dobry.
Ładny egzemplarz traktatu naukowego wybitnego uczonego z okresu Oświecenia.
Drugie francuskie tłumaczenie traktatu **o sposobie przerabiania wody morskiej na wodę pitną**. Pierwsze tłumaczenie ukazało się rok wcześniej w Hadze pod innym tytułem. Drugie wydanie jest poszerzone o „table methodique". Hales pisze również **o metodach konserwowania żywności i podtrzymywaniu świeżości wody**. Badania Halesa odpowiadały na potrzeby angielskiej floty w czasach coraz dłuższych podróży morskich.
S. Hales (1677-1761) – wybitny angielski chemik, botanik, fizjolog i wynalazca. Zasłynął jako pionier eksperymentalnej fizjologii. Zajmował się rolą powietrza i wody w podtrzymywaniu życia roślin i zwierząt. Opisał zjawisko parcia korzeniowego. Zajmował się także krwiobiegiem. Wynalazł między innymi szczypce chirurgiczne, sztuczną wentylację poprawiającą warunki przeżycia w szpitalach, statkach w warunkach zmniejszonej wymiany powietrza oraz prototyp sfigmomanometru, aparatu do pośredniego pomiaru ciśnienia tętniczego krwi. W 1956 roku w przemówieniu wygłaszanym przy okazji przyjęcia nagrody Nobla z medycyny Werner Theodor Otto Forssmann mówił dużo o osiągnięciach naukowych Halesa. Dzieło o przerabianiu wody morskiej w niniejszym poszerzonym wydaniu cytują wszystkie poważniejsze bibliografie książek naukowych. **400.-**

857. [HORNOT Antoine, LA CROIX Jean-François de, LA PLACE Pierre-Antoine de] – Anecdotes du Nord comprenant la Suède, le Danemarck, la Pologne & la Russie depuis l'origine de ces monarchies jusqu'a présent. Paris 1770. Chez Vincent, Imprimeur-Libraire. 17,5 cm, s. IV, 216, 156, 215, [1], 208. opr. skóra złoc. z epoki, obcięcie barwione.
E. 21, 71. Otarcia oprawy, pęknięcie wzdłuż grzbietu, ale blok zwarty, wewnątrz niewielkie zaplamienia. Grzbiet 6-polowy, z szyldzikiem, zwięzami i złoceniami, wyklejki marmoryzowane. Wewnątrz ozdobne winiety i inicjały drzeworytowe.
Ciekawy polonik. 215 stron poświęconych jest Polsce: „Anecdotes polonaises, depuis l'origine de la monarchie jusqu'a présent". Obejmują **chronologicznie ułożone wydarzenia od legendarnych dziejów Polski (r. 550) do okresu panowania Augusta III (r. 1735)**. Liczne odniesienia do dziejów Polski i polskich władców zawierają też anegdoty dotyczące Rosji. Polska wspominana jest także w częściach dotyczących Szwecji i Dani. Książka zawiera także chronologię polskich królów i książąt.
Pierre-Antoine de La Place, główny autor zbioru był tłumaczem, literatem i dziennikarzem francuskim okresu oświecenia. **320.-**

858. KANT Immanuel – Critik der practischen Vernunft. Riga 1797. Bey Johann Friedrich Hartknoch. 21,3 cm, s. 292. opr. psk. złoc. z epoki.
Nieznaczne zabrązowienia papieru, mimo to stan bardzo dobry. Grzbiet ozdobny, bogato złoc. Piecz. i ekslibris Biblioteki Katedry Grecko-Katolickiej w Przemyślu (dublet Biblioteki KUL).
Na karcie tytułowej ozdobna winieta w drzeworycie. Czwarte wydanie w identycznej formie jak pierwsze, które ukazało się w Rydze u tego samego wydawcy w 1788 r., jeszcze za życia autora. Immanuel Kant mieszkał w Królewcu, ale swoje główne dzieła drukował w Rydze.
Jedno z najważniejszych dzieł w historii filozofii. Dzieło to wywarło decydujący wpływ na rozwój etyki i filozofii moralnej w XIX i XX wieku. To właśnie w tej pracy w zakończeniu (na s. 288) Kant napisał swoje słynne zdanie: **„Dwie rzeczy napełniają umysł coraz to nowym i wzmagającym się podziwem i czcią, im częściej i trwalej się nad nimi zastanawiamy: niebo gwiaździste nade mną i prawo moralne we mnie".** **420.-**

859. [KONARSKI Stanisław] – In Nomine Domini Amen. Grammatica ad usum juventutis scholarum Piarum. Varsaviae 1741. Typis S.R.M. & Reipubl: Scholarum Piarum. 15,3 cm, s. [2], 255, [2]. opr. perg. z epoki.

E. 20, 5. Przednia wyklejka pęknięta w grzbiecie, stan dobry. Druk ozdobiony kilkoma niewielkimi drzeworytowymi winietami i finalikami.
Pierwsze wydanie „Gramatyki" Stanisława Konarskiego (1700-1773) – pijara, reformatora szkolnictwa, pisarza politycznego. „Z myślą o reformowanej przez siebie szkole opublikował w r. 1741: 'Grammatica [...]', krótszą od używanych ówcześnie [...], zawierającą wiadomości o ortografii (także polskiej), fleksji, składni [...], prozodii, słowniczek ponad 2 tys. słów łacińskich i zbiór ponad 200 urywków z poetów łacińskich. Opanowanie pamięciowe tego podręcznika miało umożliwić uczniom stosunkowo prędkie przystąpienie do lektury autorów, przy której rozszerzaliby znajomość gramatyki. Gramatyka Konarskiego zawierała również wykład arytmetyki" (PSB). Estreicher odnotowuje 13 wydań (po łacinie i po polsku) w XVIII w. **400.-**

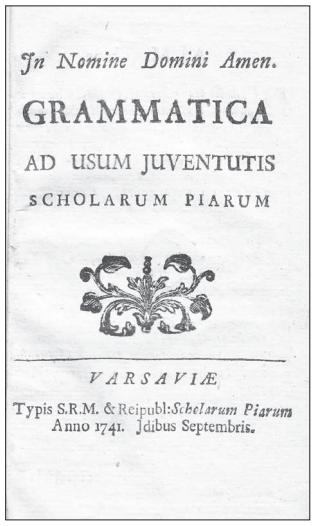
In Nomine Domini Amen.
GRAMMATICA
AD USUM JUVENTUTIS
SCHOLARUM PIARUM
VARSAVIÆ
Typis S.R.M. & Reipubl: *Scholarum Piarum*
Anno 1741. Idibus Septembris.

nr 859

860. LE BRUN Antoine-Louis – Odes galantes et bachiques. Paris 1719. Cavelier. 17 cm, s. [14], 314, [6], frontispis w miedziorycie. opr. psk. złoc. z epoki.
Niewielkie otarcia grzbietu i uszkodzenia papiery okleinowego tylnej okładki, niewielkie ślady zalania, zaplamienia, ślady ołówka na karcie przedtyt. i tyt., ale w sumie ładny egzemplarz.
Frontispis rytowany przez J. B. Scotina przedstawiający alegoryczne i realistyczne sceny spożywania wina. Pod ryciną dewiza „Buvez amans, aimez buveurs" (pol: „Pijcie za miłość, miłujcie pijaków!"). Na końcu tomu pozwolenie na druk i przywilej królewski oraz trzystronicowy katalog wydawcy z cenami.
Pierwsze wydanie zbioru wierszy poświęconych miłości i piciu wina. Autor Le Brun (1680-1743) dużo podróżował zanim osiadł w Paryżu i zajął się działalnością literacką i pisaniem librett. Przypisuje mu się autorstwo słynnego komentarza do „Henriady" Woltera. **260.-**

861. MIKOŁAJ z Błonia – Tractatus sacerdotalis de sacrame[n]tis deq; diuis officiis : et eoru administrationibus. Argetine [= Strasburg] 1503. 4, k. [126]. opr. późn. pperg.
E. 13, 173. Wyraźny ślad zawilgocenia na pierwszych kartach, poza tym stan dobry. Marginalia z epoki. Na grzbiecie odręcznie wpisana mylna data 1493. Jako papieru okleinowego użyto reprodukcji karty ze starodruku. **Postinkunabuł.**
Mikołaj z Błonia zwany Pszczółką (ur. przed 1400, data śmierci nieznana) – teolog, historyk, kaznodzieja, uczeń i wykładowca Akademii Krakowskiej, doktor prawa kanonicznego. Pochodził z Błonia pod Warszawą. Prezentowana tu praca, jedna z najważniejszych w dorobku autora, powstała w 1430 r. z polecenia biskupa Ciołka. Po raz pierwszy ukazała się drukiem w 1475 r., była wielokrotnie wznawiana (do końca XVI w. miała 36 wydań).
2.800.-

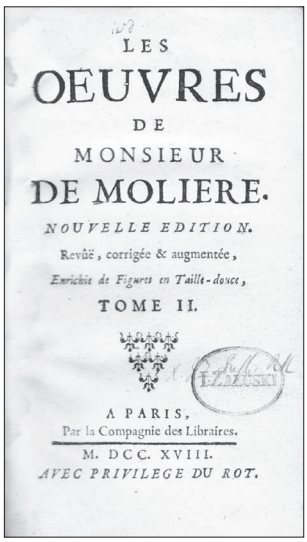
LES
OEUVRES
DE
MONSIEUR
DE MOLIERE.
NOUVELLE EDITION.
Revûë, corrigée & augmentée,
Enrichie de Figures en Taille-douce,
TOME II.
A PARIS,
Par la Compagnie des Libraires.
M. DCC. XVIII.
AVEC PRIVILEGE DU ROT.

nr 862

862. MOLIERE - Les Oeuvres de Monsieur de Molière. Nouvelle édition revue, corrigée & augmentée de figures en taille-douce. T. 2. Paris 1718. Par la Compagnie des Libraires. 16,7 cm, s. [4], 372, tabl. 6. opr. skóra złoc. z epoki.
Otarcia narożników oprawy, niewielkie zaplamienia kilku kart, poza tym stan dobry. Grzbiet złoc., z dwoma szyldzikami i zwięzami. Na tablicach miedzioryty poprzedzające teksty każdej z zawartej w tomie komedii.
Ładny egzemplarz wczesnego wydania tomu komedii Moliera z podpisem współzałożyciela biblioteki Załuskich biskupa Józefa Andrzeja Załuskiego.

Pierwsze zbiorowe wydanie komedii Moliera ukazało się w 1682 w ośmiu tomach, następne także w ośmiu tomach w 1710 i 1718. Tom zawiera komedie: Les Précieuses Ridicules, (Pocieszne wykwintnisie), Sganarelle, ou Le Cocu imaginaire (Rogacz z urojenia), L'Escole des maris (Szkoła mężów), Les Fascheux (Natręty), L'Escole des femmes (Szkoła żon), La Critique de L'Escole des Femmes (Krytyka szkoły żon). Na końcu znajduje się „Remerciement en vers au Roy" – wierszowane podziękowanie Moliera dla króla z 1663 r.
Teksty wydania z 1718 roku wzorowane są na wydaniu z 1710. Miedzioryty wydania z 1718 r. oparte są o ilustracje z pierwszego wydania z 1682 ale zostały przerobione specjalnie dla tego wydania (między innymi uaktualniono stroje). W tekście są liczne ozdobne inicjały, winietki, przerywniki w drzeworycie. **Na karcie tytułowej podpis czerwonym atramentem: „X JZałuski RM"**. Oprócz podpisu i zaznaczeń atramentem ręką biskupa Załuskiego, egzemplarz nosi na karcie tyt. i na ostatniej karcie owalne pieczątki „I. Załuski". Takimi pieczątkami znakował swoje zbiory generał Józef Bonawentura Załuski herbu Junosza (1787-1866), urodzony w Ojcowie uczestnik wojen napoleońskich, adiutant dwóch carów, powstaniec listopadowy, kurator szkół Wolnego Miasta Krakowa, członek loży masońskiej, autor pamiętników. **260.-**

863. [MOTLEY John] – The History of the Life of Peter the First , Emperor of Russia: containing a description of Russia or Muscovy, Siberia, Crim Tartary, &c., with an account of the government, religion, ceremonies and superstitions, customs, manners and dress of the inhabitants, also the birth and rise of the Empress Catharine, with the crimes and trial of the Czarewitz, Son to Peter I. London 1739**.** Printed and sold by the Booksellers in Town and Country. 29,8 cm, s. 387, [3], tabl. 8. opr. późniejsza psk.

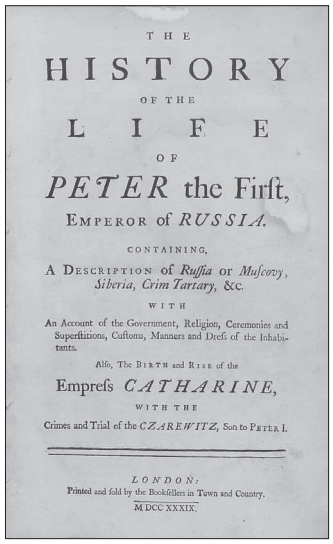
THE
HISTORY
OF THE
LIFE
OF
PETER the First,
EMPEROR of *RUSSIA.*
CONTAINING,
A DESCRIPTION of *Ruſſia* or *Muſcovy*, *Siberia*, *Crim Tartary*, &c.
WITH
An Account of the Government, Religion, Ceremonies and Superſtitions, Cuſtoms, Manners and Dreſs of the Inhabitants.
Alſo, The BIRTH and RISE of the
Empreſs *CATHARINE*,
WITH THE
Crimes and Trial of the *CZAREWITZ*, Son to PETER I.
LONDON:
Printed and ſold by the Bookſellers in Town and Country.
M.DCC.XXXIX.

nr 863

Ślad zawilgocenia na większości kart, papier miejscami nieco pofałdowany. Na tablicach ryciny w miedziorycie.
Oprócz historii życia Piotra I-go **książka zawiera opis Rosji, Syberii, Krymu, systemu politycznego, wierzeń, ceremonii, zwyczajów, przesądów, ubiorów mieszkańców.** Dzieło zawiera także biogram carycy Katarzyny oraz dzieje życia i proces syna Piotra I – carewicza Aleksego.
Rzadka książka poświęcona Rosji. Egzemplarze tego wydania znajdują się tylko w 6 bibliotekach na wyspach brytyjskich i w 20 bibliotekach na świecie (w tym w Bibliotece Czartoryskich).
Ryciny: portret Piotra I-go, 2 plansze ze strojami, Widok Moskwy, portret Katarzyny Wielkiej, mapa okolic Petersburga i widok Kronstadu, mapa Morza Kaspijskiego i widok Derbentu, tablica z numizmatami i pieczęcią cesarską.
Mottley (lub Motley) (1692-1750) – pisarz, dramaturg i historyk angielski. **360.-**

864. [PRZEBENDOWSKI Jan Jerzy] – Memoires sur les derniers revolutions de la Pologne, ou on justifie le Retour du Roy Auguste, par Un Gentilhomme Polonnois. A Rotterdam 1710. Chez Fritsch et Böhm. 17, 6 cm, s. [10], 299, [2], frontispis w miedziorycie. opr. skóra z epoki.
E. 25, 336; Maliszewski 488a. Zaplamienia i otarcia oprawy, przednia okładka nadpęknięta w grzbiecie, niewielkie zaplamienia i zabrązowienia marginesów kart. Grzbiet tłoczony, ze zwięzami i złoc. czerwonym szyldzikiem. Podpis własn. na przedniej wyklejce.
Na frontispisie bardzo dobra odbitka portretu Augusta II rytowanego przez Martina Bernigerotha (Portr. BN 83; Łomnicka 64). Autorstwo książki za PSB; wcześniejsze źródła (Estreicher i Maliszewski) wymieniają jako autora Piotra Henryka Przebendowskiego. Przebendowscy to ewangelicka szlachecka rodzina z Kaszub, Jan Jerzy był podskarbim wielkim koronnym, wojewodą malborskim, kasztelanem chełmińskim, starostą mirachowskim, pokrzywińskim, puckim i grabowskim, jego rola w elekcji Augusta II była ogromna.

Książka opisuje szczegółowo dzieje Polski na przełomie XVI i XVII wieku, a zwłaszcza **konflikt między Augustem II a Stanisławem Leszczyńskim. Cytuje wiele dokumentów z posiedzeń sejmowych,** podaje spisy nazwisk polskich senatorów tworzących konfederacje, etc. Estreicher cytując Załuskiego pisze, że francuska wersja tej książki jest **„dziwnie rzadka"**. **300.-**

865. ROUSSEAU J[ean] J[acques] – Dictionnaire de Musique. T. 1-2. A Amsterdam 1769. Chez Marc Michel Rey. 21 cm, s. [6], XII, 504, tabl. rozkł. 1; [4], 372, tabl. rozkł. 13. opr. skóra złoc. z epoki, obcięcie złoc.

Uzupełniony papierem ubytek skóry w narożniku tylnej okładki t. 2, niewielkie ubytki krawędzi grzbietu t. 2, wewnątrz niewielkie ślady zawilgocenia, niektóre tablice nieco zakurzone. Na kartach tytułowych obu tomów rokokowa winieta w miedziorycie. Ozdobna oprawa w czerwoną skórę, grzbiety bogato złoc., z szyldzikami, wyklejki marmoryzowane. Ukazało się jako t. 10-11 dzieł („Oeuvres") Rousseau.

Na rozkładanych sztychowanych tablicach przykłady zapisów nutowych, m.in. melodii chińskiej i szwajcarskiej oraz piosenki kanadyjskiej i perskiej. Jedna z tablic pokazuje w jakim porządku zasiadają muzycy w orkiestrze Opery Drezdeńskiej.

Wczesne wydanie (rok po pierwszym wydaniu) klasycznego dzieła słynnego francuskiego pisarza, teoretyka muzyki i filozofa okresu oświecenia, które do tej pory nie traci aktualności. Rousseau w 1744 r. osiadł w Paryżu, gdzie podjął współpracę z encyklopedystami, pisząc do Wielkiej Encyklopedii Francuskiej hasła o muzyce. **260.-**

866. STERNE Laurence – Voyage sentimental, suivi des lettres d'Yorick a Eliza, par Laurent Sterne, en anglais et en français. Nouvelle edition, dont la traduction française a été entièrement revue et corrigée sur le texte anglais. Ornée de six figures d'apres Monsiau, et gravées par le plus habiles artistes. T. 1-2. A Paris et a Amsterdam [1798-1799]. Chez J. E. Gabriel Dufour, Libraire, Successeur de Defer de Maisonneuve. 33,5 cm, s. [4], 4, 209, tabl. 3; [2], 226, tabl. 3. opr. luksusowa złoc. skóra z epoki, obcięcie złoc.

Otarcia grzbietów i krawędzi okładek, zarysowania oprawy; brak karty tyt. t. 2. Tekst równoległy angielski i francuski.

Arcydzieło literatury światowej w rzadkim, pięknym wydaniu na luksusowym papierze, z rycinami w odbitkach „avant la lettre".

Powszechnie używane obecnie określenie „podróż sentymentalna" wzięło swój początek od sławnej powieści Laurence'a Sterne'a (1713-1768) jednego z największych pisarzy angielskich, anglikańskiego duchownego, twórcę prądu literackiego zwanego sentymentalizmem, panującego powszechnie pomiędzy oświeceniem a romantyzmem. W Polsce przedstawicielami tego kierunku byli Franciszek Karpiński i Franciszek Dionizy Kniaźnin. W powieści tej wydanej po raz pierwszy miesiąc przed śmiercią Sterne opisuje podróż, której celem jest przede wszystkim poznawanie innych ludzi, a zwłaszcza ich uczuć. Pisarza szczególnie interesuje rodzenie się miłości i rozmaite, delikatne i subtelne świadectwa tego uczucia, które można odczytywać z gestów i spojrzeń. Bohater powieści jest osobą bardzo uczuciową odczuwającą litość dla cierpiących i współczucie dla samotnych.

Piękny egzemplarz na grubym, czerpanym, luksusowym papierze z szerokimi marginesami. Ryciny wg kompozycji Monsiau rytował Patas, Miger, Dambrun and Pauquet, zostały odbite w poszukiwanej i cenionej wersji „avant la lettre" („przed napisami").

Proweniencja: obydwa tomy pochodzą z kolekcji znanego bibliofila Hieronima Łopacińskiego (1860-1906). Większość tego cennego księgozbioru została odkupiona od jego rodziny przez Towarzystwo Biblioteki Publicznej im. Hieronima Łopacińskiego w roku 1907 (dzisiaj: Wojewódzka Biblioteka Publiczna im. Hieronima Łopacińskiego). Stąd też druki z pieczątką własnościową tego kolekcjonera na rynku aukcyjnym należą dzisiaj do wielkiej rzadkości. Niniejsze dwa tomy zawierają okrągłe pieczęcie przedstawiające herb Lubicz z napisem na obwodzie „KSIĘGOZBIÓR KOIBAŃSKI ŁOPACIŃSKIEGO". Odbito je Mieszczą się one na stronie tytułowej tomu 1 (tę wytarto) oraz na stronie 129 tegoż tomu.

„Voyage sentimental" w Internecie: http://en.wikipedia.org/wiki/A_Sentimental_Journey_Through_France_and_Italy, http://pl.wikipedia.org/wiki/Podróż_sentymentalna_przez_Francję_i_Włochy **Ilustracja na tabl. 18.** **800.-**

867. WYPIS czasowy ogłoszonych przez Ces. Król. pełnomocną Kommissyię Zadworną w Galicyi Zachodniey od 1-go Października do ostatniego Grudnia 1798, i powszechności

tyczących się rozporządzeń. [Kraków?] 1798. 32 cm, s. [74]. brosz.
E. 12, 307. Kilka kart po konserwacji, stan dobry. Tekst równoległy niemiecki i polski. Tytuł niem.: „Chronologischer Auszug aus den von der k. k. bevollmächtigsten Einrichtungshofkommission in Westgalizien [...].

Chronologiczny wykaz przepisów prawnych wydanych przez władze austriackie dla polskich terenów zajętych przez zaborcę po III rozbiorze Polski. Ciekawy dokument epoki !

Tereny zajęte przez Austriaków po trzecim rozbiorze Polski zostały włączone do Austrii pod nazwą prowincji Galicji Zachodniej na mocy patentu wydanego przez cesarza Franciszka II Habsburga w dniu 21 III 1796. Galicja Zachodnia istniała w latach 1795-1809, do 1803 jako osobny kraj koronny, w 1803 włączona w skład Galicji. Kryterium podziału Galicji na część zachodnią i wschodnią stanowiły okręgi sądów apelacyjnych: w Krakowie dla Galicji zachodniej i we Lwowie dla wschodniej. Publikacja zawiera szczegółowy opis rozporządzeń nadwornych i rozporządzeń Ces. Król. pełnomocnej Komisji Zadworney z okresu od X do XII oraz wykaz tytułów rozporządzeń z całego roku 1798.

Publikowane okólniki dotyczą m.in. obligacji bankowych, płacenia podatków, spraw higieny i medycyny, handlu i rzemiosła, kościołów. Dużo rozporządzeń dotyczy ludności żydowskiej. Pod przepisami prawnymi podpisany Augustin Reichmann von Hochkirchen.

Przykładowy tekst okólnika: „słoma, na którey chorzy żołnierze […] leżą, dla zapobieżenia zarazie za każdym razem natychmiast po wyjściu woyska zagubioną bydź powinna”. **360.-**

KARTOGRAFIA

Zbieranie starych map i widoków jest na świecie i w Polsce stosunkowo popularne. Większość najstarszych map i widoków Polski powstała w Europie Zachodniej w dość dużych nakładach. Nie są więc tak rzadkie jak by można się tego spodziewać, natomiast coraz rzadsze są egzemplarze niekonserwowane i niekolorowane. Kiedyś takie egzemplarze będą niesłychanie rzadkie i zachowają się tylko w najlepszych kolekcjach publicznych i w tekach naprawdę wytrawnych kolekcjonerów.

Mapy

868. [NIEMCY]. Post- & Reise-Karte von Deutschland und den nachbar Staaten bis Kopenhagen, Dover, Paris, Lyon, Turin, Ferrara, Ofen, Debrecin, Lublin, Grodno, Tauroggen. Nach den neuesten u. besten Quellen entworfen, bearbeitet und gezeichnet von F. Handtke. Miedzioryt kolorowany form. 84,8x105 cm.

Administracyjna i drogowa mapa Niemiec i części krajów ościennych autorstwa F. Handtke'go, wydana w Głogowie przez Carla Flemminga w **1866** r. Sztychowany przez H. Webera tytuł w lewym górnym narożniku, tamże dane wydawnicze. W prawym dolnym narożniku legenda w ramce. Obejmuje obszar: Karlskrona-Ferrara, Orleans-Terespol (ujmuje zatem prawie całe terytorium Polski w obecnych granicach poza Bieszczadami). Zaznaczone trasy kursowania linii żeglugowych, koleje, drogi. Kolor liniowy. Mapa rozcięta wydawniczo (?) na 36 części podklejonych wspólnie na płótnie, tłocz. opr. pł. Na przedniej okładce złoc. tytuł „Reisekarte von Deutschland". Zachowane dwie karty z reklamą wydawnictwa, oraz karta tytułowa (po niemiecku i francusku), tam m.in. nadruk „Neue revidirte Ausgabe für 1866". Miejscami niewielkie pofałdowanie płótna, stan dobry. **420.-**

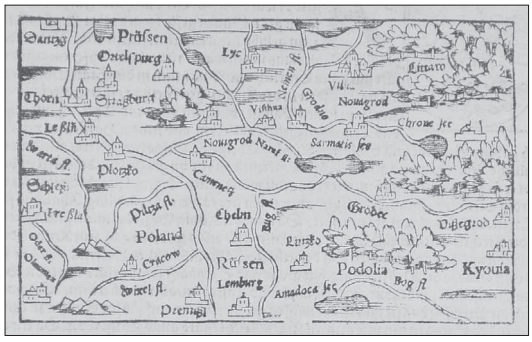

nr 869

869. [POLSKA]. [Polska]. Drzeworyt form. 8,1x13,3 na karcie 33,7x21,8 cm.

Imago Pol. K6/7 (wariant). Mapa tekstowa bez tytułu z niemieckiej wersji „Kosmografii" Sebastiana Münstera wydanej w **1578** r. w Bazylei. Odbita z klocka wykonanego przez Münstera w 1550 r. na podstawie mapy Bernarda Wapowskiego. Zachowana cała karta z paginacją Mcciij (tu mapa) i Mcciiij.Nad mapą nagłówek „Von dem Poland" i tytuł rozdziału „Beschreibung aller Länder [...]". Na odwrocie niewielki drzeworytowy orzeł na tarczy herbowej i rozdział „Wie und wann Poln zum Königreich erhebt". Ślad zawilgocenia na marginesie karty (poza mapą), poza tym stan dobry. **180.-**

870. [POLSKA]. Regni Poloniae, Magnique Ducat. Lithuaniae Nova et exacta Tabula ad mentem Starovolcii descripta. Miedzioryt kolorowany form. 48,9x55,8 na ark. 52,3x61 cm.
Imago Pol. K17/3; Krassowski 22. Mapa Polski i Litwy Johanna Baptisty Homanna wydana w Norymberdze **ok. 1736** przez jego spadkobierców. Czwarty stan z drugiej płyty. Mapa samoistna, występuje również w atlasach (np. „Kleiner Atlas Scholasticus"). Tytuł w lewym górnym narożniku, na draperii podtrzymywanej przez dwa putta z lewej i wojownika z oszczepem z prawej strony. Na dolnej części draperii dorytowano informację o przywileju cesarskim, poprawiono również podawane dotychczas błędnie nazwisko Starowolskiego. Nad tytułem trzy ule i dwa połączone w walce roje pszczół (symbolizujące stronnictwa zwolenników Augusta II i Stanisława Leszczyńskiego), z lewej herb Polski i Litwy z herbem Wettinów w centrum. Pod kartuszem tytułowym dwie podziałki liniowe. Kolor liniowy i powierzchniowy (kartusz bez koloru). Verso czyste. Niewielkie zaplamienia dolnego marginesu, stan dobry. **Ilustracja na tabl. 20.** **1.400.-**

871. [POLSKA]. [Atlas]. Carte de la Pologne divisée par provinces et palatinats et subdivisèe par districts [...]. Dediée a son altesse le prince de Prusse Jabłonowski palatin de Nowogrod [...]. Par [...] J.A.B. Rizzi Zannoni [...] 1772. Mapa zbiorowa w miedziorycie form. 33,7x53,1 cm i 14 map miedziorytowych form. 33,4x52,8 cm.

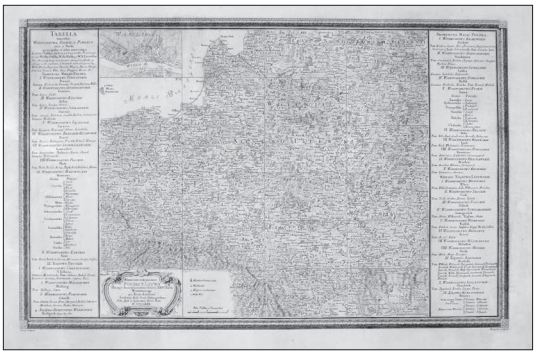

nr 871

CKZK 5, 18. Obszerny fragment mapy Polski w granicach przedrozbiorowych znakomitego włoskiego kartografa Giovanni Batisty Rizzi Zannoniego, wydanej w Londynie w **1772** r. z inicjatywy Józefa Aleksandra Jabłonowskiego. „**Pierwsza w tak dużej skali mapa Rzeczypospolitej oparta w całości na polskich materiałach. Bogactwem treści przewyższa wcześniejsze mapy Polski [...], a jej wyższość nad późniejszymi mapami wojewódzkimi K.Perthéesa polega na znacznie szerszym zasięgu terytorialnym, bo obejmującym Polskę przed pierwszym rozbiorem"** (CKZK). „Atlas ten [...] sztychowany wybornie, z wielkim nakładem do skutku doprowadzony" (E.Rastawiecki „Mappografia dawnej Polski", War. 1846, s. 59)
Prezentowany egzemplarz zawiera mapę zbiorczą „Wizerunek powszechny Polski y Litwy Służący do zrozumienia zbioru XXIV Karta (!) Wystawionego [...]" (z podziałem administracyjnym kraju po bokach) oraz 14 arkuszy nr 2-4, 6-8, 11-13, 16-20. Do kompletu brak karty tytułowej (nr 21), karty dedykacyjnej, planu Warszawy (nr 1) oraz 8 arkuszy mapy (nr 5-6, 9-10, 14-15, 22-24). Mapy z szerokimi marginesami, po fachowej konserwacji. **4.800.-**

872. [POLSKA]. Carte de l'ancien Royaume de Pologne, partagé entre la Russie, la Prusse et l'Autriche. Par les Traités successifs de 1772, 1793 et 1795. Contenant aussi, Le Royaume de Prusse. Miedzioryt kolorowany form. 42,7x62,6 na ark. 50,3x63,5 cm.
Imago Pol. K56/7; Mojski Polska 221. Drugi stan mapy Polski porozbiorowej wykonany i wydany przez Edme Mentelle i Pierre'a G. Chanlaire **po 1797** w Paryżu w „Atlas universel de géographie physique [...]". Tytuł w ramce w lewym górnym narożniku, obok opisanie trzech kolorów granic rozbiorów. Nad dolną ramką, nieco z lewej 7 podziałek linowych. W lewym górnym narożniku poza ramką „N-o 103".

Kolor liniowy i powierzchniowy. Verso czyste. Mapa na dwóch sklejonych ze sobą arkuszach (odbita z dwóch płyt?). „Zwraca uwagę bardzo bogate nazewnictwo" (Mojski). Ślady złożenia. **1.400.-**

873. [POLSKA]. Übersichtskarte von Mitteleuropa. 28 barwnych map form. ca 38,5x48,5 cm
Kompletny zestaw składający się na mapę terenów obejmujących niemal cały obszar współczesnej Polski oraz kresów wschodnich. Mapa opracowana i wydawana w l. **1893-1913** w Berlinie przez Kartographische Abtheilung der Königliche Preussische Landesaufnahme. Tytuł na każdym arkuszu nad górną ramką z lewej oraz na odwrocie arkuszy, przy schematycznej mapce skorowidzowej. Na dolnych marginesach legenda, skala (1:300.000), podziałka liniowa i dane wydawnicze. W prawym górnym narożniku nazwa arkusza (Tilsit (Tylża), Szawle, Wiłkomierz, Stolp (Słupsk), Danzig (Gdańsk), Königsberg (Królewiec), Kowno, Wilna (Wilno), Bromberg (Bydgoszcz), Marienwerder (Kwidzyn), Łomża, Grodno, Słonim, Posen (Poznań), Płock, Warszawa, Brest Litowsk. (Brześć Litewski), Pińsk, Breslau (Wrocław), Piotrków, Radom, Lublin, Kowel, Oppeln (Opole), Krakau (Kraków), Kielce, Tomaszów i Łuck. Mapa obejmuje teren: Telsze-Troppau (Tropawa), Striegau (Strzegom)-Turez (Turzec). Na czterech arkuszach, przy dacie nadruk: „Nachtr. 1913" lub „Nachtr. 1913". Na większości arkuszy zaznaczono fortyfikacje miejskie, stanowiska artyleryjskie i inne umocnienia o charakterze militarnym. Arkusze w futerale z epoki. Arkusze „Płock" i „Piotrków" nieco załamane i otarte, arkusz „Kraków" lekko zaplamiony, pozostałe arkusze w stanie dobrym i bardzo dobrym. **1.800.-**

874. [POLSKA]. [Atlas]. Atlas geograficzny illustrowany Królestwa Polskiego na podstawie najnowszych źródeł opracowany pod red. J. M. Bazewicza. Warszawa **1907**. Wyd. J. M. Bazewicza. 30 cm, s. 118, [2] [„Opis Królestwa Polskiego do Atlasu [...]"], map barwnych 85. opr. oryg. pł. zdob.
CKZK 3, 1551. Stan bardzo dobry. Na przedniej okładce i na grzbiecie złoc. tytulatura, dodatkowo na przedniej okładce złoc. secesyjne zdobniki (kobieta z pędzlem, kwiaty, rozetka). Atlas zawiera litografowaną kartę tytułową autorstwa L. Barskiego, odbitą w Litografii B. A. Bukatego w Warszawie, skorowidz map i legendę na wspólnej karcie, dwustronicową kolorową mapę administracyjną Królestwa Polskiego ozdobioną pięcioma widokami zabytków Warszawy, 84 barwne mapy powiatów, część opisową zawierającą opis ogólny warunków geograficznych kraju, jego przemysłu, rolnictwa, handlu i komunikacji, a także szczegółowy opis powiatów poszczególnych guberni. Na końcu indeks miejscowości. Całość oprawiono wydawniczo w formie kodeksu (część nakładu wydano w formie luźnych map w płóciennej tece). Mapom powiatów towarzyszą wkomponowane widoki, stroje regionalne itp., co znacznie wzbogaca treść plansz i nadaje im dekoracyjny charakter. **Rzadkie w tak dobrym stanie. Ilustracja na tabl. 18.** **3.600.-**

[GALICJA]. Atlas geologiczny Galicyi. Litografie barwne form. ca 38,5x50 na ark. 49x68,5 cm.
Dwie mapy z pomnikowego wydania „Atlasu geologicznego Galicji" opublikowanego przez Akademię Umiejętności w Krakowie w l. **1887-1911** w 25 zeszytach, nakładem Wydz. Krajowego Królestwa Galicji i Lodomerii. Obie prezentowane poniżej mapy pochodzą z 22. zeszytu opublikowanego w 1912 r. Tytuły na górnych marginesach, na pionowych marginesach legendy. Pod dolnymi ramkami dane wydawnicze, skala (1:75.000) i podziałki liniowe. Badania geologiczne przeprowadził W. Teisseyre. Niewielki ślad zawilgocenia na dolnym marginesie obu map, poza tym stan dobry

875. ROHATYN. Pas 7, słup 12 **80.-**

876. MIKOŁAJÓW i Bóbrka. Pas 6, słup 11 **80.-**

877. [POMORZE]. Delineatio et Situs Montower Spitze [...] [oraz] **Exquisita Delineatio Fluvii Nogat** [...]. Miedzioryt z akwafortą form. 24,7x31,2 na ark. 35,5x42 cm.
Heyduk 71. Dwie mapy na wspólnej planszy (okolice Szpicy Mątawskiej i ujście Nogatu) pochodzące z pracy Samuela Pufendorfa „De rebus a Carolo Gustavo [...]" (Norymberga **1696**). Całość otoczona dekoracyjną ramką miedziorytową. Wewnątrz ramki, w prawym dolnym narożniku „N. 26". Plansza po konserwacji, rozprasowane środkowe załamanie arkusza. **280.-**

878. [ŚLĄSK]. Nova Mappa Geographica Totius Ducatus Silesiae tam Superioris quam Inferioris, exhibens XVII. Minores Principatus et VI. Libera Dominia. Accuratissime disterminata et excusa [...]. Miedzioryt kolorowany form. 48,1x57 na ark. 54x63,5 cm

Imago Sil. 126; Mojski Śląsk 55; Wytyczak 41. Mapa opracowana przez Tobiasza Konrada Lottera wydana w Augsburgu **po 1760** r. (w kartuszu data 1758). Bogato zdobiony kartusz tytułowy zwieńczony herbem Śląska w prawym górnym narożniku. W lewym dolnym plan Wrocławia: „Prospectus Vratislaviae, Metropolis Ducatus Silesiae" i to samo po niemiecku, obok objaśnienie 38 budynków zaznaczonych na planie. Przy prawym marginesie barwna róża wiatrów. Pod dolną ramką z prawej sygn. „T.C.Lotter". W okolicach Legnicy (Lignitz) i Kamiennej Góry (Landeshut) wyrytowano symbole stoczonych bitew w 1760 r. Kolor liniowy i powierzchniowy, plan miasta i kartusz bez koloru. Verso czyste. Niewielkie zaplamienia, środkowe złożenie arkusza. **Ilustracja na tabl. 20.** **900.-**

879. **[ŚLĄSK]. Breslau und die Schlesischen Gebirge.** Druk barwny form. 56x115,5 na ark. 65,7x120 cm.
Panorama Wrocławia i części Sudetów wydana w **latach 30. XX wieku** w Monachium przez firmę Brend'amour, Simchart & Co. wg rys. Hansa Holzapfela. Widok obejmuje m.in. Nysę, Otmuchów, Kłodzko, Świdnicę, Strzegom, Wałbrzych, Jelenią Górę (nazwy wyłącznie niemieckie). Tytuł nad górną ramką, pod dolną objaśnienia 36 obiektów wpisanych w panoramę Wrocławia. Pod górną ramką wpisane nazwy szczytów sudeckich. Druk na sztywnym, grubym papierze. Podklejone naddarcia krawędzi, załamanie lewego dolnego narożnika; zalecana renowacja. **360.-**

880. **[ŚLĄSK]. Śląsk Dolny. Mapa samochodowa.** Mapa trójbarwna form. 32,8x40 cm.
Schematyczna mapa drogowa Dolnego Śląska opublikowana przez Wydawnictwo Urzędu Informacji i Propagandy we Wrocławiu zapewne w **późnych latach 40. XX w**. Mapę odbito w Państwowych Zakł. Graficznych nr 2 we Wrocławiu. Tytuł na wstędze pod górną ramką z prawej oraz na wstędze nad legendą umieszczoną w lewym dolnym narożniku. Skala 1:1.000.000. W prawym dolnym narożniku sygn. D.F. (?). Na odwrocie słowniczek nazw miejscowych dawnych (niemieckich) i obecnych (polskich) oraz tytuł „Mapa samochodowa Śląska Dolnego". Ślady złożenia, poza tym stan dobry. **120.-**

Widoki

881. **[BARANÓW]. Baranów nad Wisłoką. (Galicya).** Litografia na tincie form. 19,5x28,9 na ark. 31,3x44,9 cm.
Widok zamku w Baranowie. Plansza nr 191 z serii VI „Albumu widoków" Napoleona Ordy (Warszawa **1880**), odbita w Litografii M. Fajansa. Stan dobry. **220.-**

882. **[BIAŁY Kamień]. Białykamień w obwodzie Złoczowskim od południa.** Litografia na tincie form. 11,9x19,2 na ark. 21,5x28,2 cm.
Rycina odbita w Litografii Instytutu Stauropigiańskiego, litografowana wg własnego rysunku przez Macieja Bogusza Stęczyńskiego, pochodząca z dodatkowego zeszytu jego „Okolic Galicyi" (Lwów **1848**, nakł. K. Jabłońskiego) (Banach 393). Tytuł i dane wydawnicze pod kompozycją. Piecz. F. Ścibałły. Miejscami bardzo nieliczne zażółcenia papieru. **160.-**

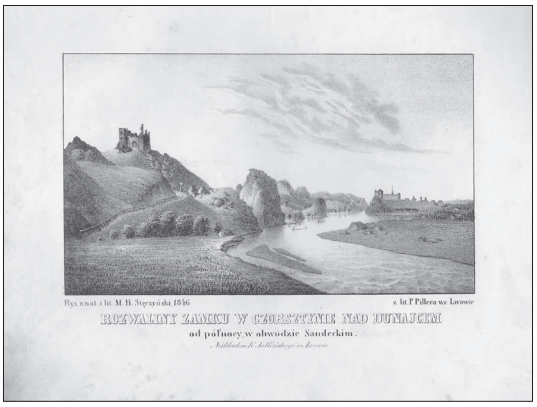

nr 883

883. **[CZORSZTYN].** Rozwaliny zamku w Czorsztynie nad Dunajcem od północy, w obwodzie Sandeckim. Litografia form. 11,5x19 na ark. 20,6x27,6 cm.

Rycina odbita w Litografii Piotra Pillera, litografowana wg własnego rysunku przez Macieja Bogusza Stęczyńskiego, pochodząca z jego „Okolic Galicyi" (Lwów **1847-1848**, nakł. K. Jabłońskiego) (Banach 393). Tytuł i dane wydawnicze pod kompozycją. Zabrudzenia marginesów, zwłaszcza lewego dolnego narożnika. **220.-**

884. [GDAŃSK]. Ichnographia Castelli ad Caput Vistulae vulgo Hoft Schantz tribus Dantisco milliarib. [...]. Miedzioryt z akwafortą form. 25,2x31,5 na ark. 35,6x41,1 cm.
Heyduk 48. Plan twierdzy Gdańska Głowa położonej w rozwidleniu Wisły na Gdańską i Elbląską, pochodzący z pracy Samuela Pufendorfa „De rebus a Carolo Gustavo [...]" (Norymberga **1696**). Tytuł w owalnym kartuszu w lewym dolnym narożniku, w prawym górnym plan obozu wojsk szwedzkich. Na pierwszym planie scena batalistyczna. Pod kartuszem sygn. „E. D. B. del." i „Lapointe sc.". „Czystość rysunku, mocny światłocień, dramatyzacja cechują rękę Dahlbergha" (Heyduk). Bardzo wyraźna odbitka. Plansza po konserwacji, rozprasowane środkowe załamanie arkusza. **360.-**

885. [GRODNO]. Grodna. Miedzioryt kolorowany form. 30,6x48,6 cm
Imago Pol. H6/6. Widok miasta zza Niemna pochodzący z dzieła Georga Brauna i Franza Hogenberga „Civitates orbis terrarum", t.2, Kolonia **1575**. Widok wzorowany na wcześniejszej weducie M. Zündta. Tytuł ponad miastem, na tle nieba, przedzielony herbem Grodna. W lewym dolnym narożniku w kartuszu tekst: „Vera designatio vrbis in Littavia Grodnae". Na pierwszym planie scena powitania na zjeździe w Grodnie w 1568 r. poselstwa Iwana Groźnego przez marszałka Wołłowicza. Na odwrocie tekst łaciński „Grodna" i pag. 48. Marginesy szerokości ok. 1,5 cm, podklejona górna krawędź arkusza od spodu, rozprasowane środkowe załamanie, niewielkie zabrudzenie pod herbem miasta. **Ilustracja na tabl. 20.** **1.600.-**

886. [JAROSŁAW]. Jarosław nad Sanem od wschodu w obwodzie Przemyślskim. Litografia form. 11,5x19,3 na ark. 20,5x27,6 cm.
Panorama miasta zza Sanu odbita w Litografii Piotra Pillera, litografowana wg własnego rysunku przez Macieja Bogusza Stęczyńskiego, pochodząca z jego „Okolic Galicyi" (Lwów **1847-1848**, nakł. K. Jabłońskiego) (Banach 393). Tytuł i dane wydawnicze pod kompozycją. Zabrudzenia marginesów, zwłaszcza lewego dolnego narożnika. **180.-**

887. [KIEJDANY]. Kiejdany nad Niewiażą. (G. Kowieńska). Litografia na tincie form. 20x28,9 na ark. 31,8x45,2 cm.
Widok okazałego zamku Radziwiłłów i Czapskich w Kiejdanach. Plansza nr 82 z serii III „Albumu widoków" Napoleona Ordy (Warszawa **1876**), odbita w Litografii M. Fajansa. Stan dobry. **220.-**

888. [KIELCE]. Kielce. (Polska). Gubernia Kielecka. Litografia na tincie form. 19,5x28,5 na ark. 29,4x39,8 cm.
Widok zamku biskupiego w Kielcach. Plansza nr 216 serii VII „Albumu widoków" Napoleona Ordy (Warszawa **1881-1882**), odbita w Litografii M. Fajansa. Ubytek dolnego narożnika, niewielkie zaplamienie pod kompozycją z prawej. **260.-**

889. [KRAKOWIEC]. Krakowiec w obwodzie Przemyslskim, od wschodu i południa. Litografia form. 11,3x19,2 na ark. 17,2x22,5 cm.
Widok wsi (położonej obecnie na granicy po stronie ukraińskiej) odbity w Litografii Piotra Pillera, litografowany wg własnego rysunku przez Macieja Bogusza Stęczyńskiego, pochodząca z jego „Okolic Galicyi" (Lwów **1847-1848**, nakł. K. Jabłońskiego) (Banach 393). Tytuł i dane wydawnicze pod kompozycją. Ślady zawilgocenia. **160.-**

890. [KRZESZOWICE]. Krzeszowice pod Krakowem. Litografia na zielono-żółtej tincie form. 19,3x27 na ark. 27,8x35,5 cm
J. Banach II 4/31, ilustr. 54. Widok neogotyckiego kościoła parafialnego w Krzeszowicach pochodzący zapewne z czwartego lub piątego wydania „Albumu widoków Krakowa" Henryka Waltera (Kraków, **po 1865**). Tytuł pod kompozycją, tamże nadruki: „Rys. z nat. H. Walter", „Odbito w Litografii M.Salba" oraz „Własność i nakład Litografii M.Salba w Krakowie". Stan dobry. **240.-**

891. [LUBLIN]. Lublin. Miedzioryt kolorowany form. 30,4x48,8 na ark. 50,6x60,6 cm
Panorama Lublina wydana w Amsterdamie przez Jana Janssona (Janssoniusa) van Waesberge w 1682 r. w jego dziele „Tooneel der Vermaarste Koop-Steden en Handel-plaatsen". Autorami ryciny byli Georg Braun i Franz Hogenberg, którzy opublikowali ją po raz pierwszy w „Civitates orbis terrarum", t.6, Kolonia **1617**. Ich panorama stanowiła pierwszy w historii drukowany widok Lublina. Po śmierci spadkobierców Brauna i Hogenberga w 1653 r. ich płyty miedziorytnicze nabył amsterdamski wydawca Jan Jansson, po nim korzystał z nich Jan Jansson van Waesberge. Janssonowie dokonali jednej zmiany oryginalnej płyty: rozbudowany kartusz zastąpiono skromną wstęgą z umieszczonym na niej napisem „Lublin". Pozostałe elementy kompozycji pozostawiono bez zmian. W górnych narożnikach herb Królestwa Polskiego i miasta Lublina, nad dolną ramką objaśnienia 22 budowli w czterech kolumnach druku. Widok, choć odbity u schyłku XVII w., ukazuje miasto z pierwszej lub początków drugiej dekady XVII w. Verso czyste. Rycina po fachowej konserwacji, wzmacniane krawędzie arkusza, reperowane naddarcia. Szerokie marginesy. **Ilustracja na tabl. 20.** **2.400.-**

892. [LWÓW]. Leopolis Russiae Australis Vrbs primaria emporium mercium Orientalium celeberrrimum. Miedzioryt kolorowany form. 28x50,5 cm
Czerner Lw. 32; Tabkowski 46; Imago Pol. H16/1. **Najstarszy drukowany widok Lwowa** od zachodu rytowany prawdopodobnie przez Abrahama Hogenberga wg rysunku Aureliusa Passarottiego pochodzący z pracy Georga Brauna i Franza Hogenberga „Civitates orbis terrarum", t.6, Kolonia **1617**. Kartusz tytułowy pod górną ramką w centrum, po obu jego stronach cztery herby: dwa miasta Lwowa, Królestwa Polskiego ze Snopkiem Wazów i Ziemi Lwowskiej. Nad panoramą 5 krótkich tekstów objaśniających po łacinie. Widok z wieży cerkwi św. Jura, z polami uprawnymi na pierwszym planie i miastem w obrębie murów w głębi. W tle wzgórza otaczające miasto, w tym Góra Zamkowa z Wysokim Zamkiem. Na odwrocie tekst francuski: „Leopolis ville principale de la Rvssie Meridionalle [...]" i pag. 49. Środkowe załamanie arkusza, naddarcia i niewielkie ubytki marginesów, podklejone pęknięcie na środkowym zgięciu. Wymaga konserwacji. **2.400.-**

893. [ŁAŃCUT]. Łańcut niedaleko rzeki Wisłoki. (Galicya). Litografia na tincie form. 19,7x29,2 na ark. 31,8x45 cm.
Widok pałacu łańcuckiego należącego wówczas do Alfreda Potockiego. Plansza nr 174 z serii VI „Albumu widoków" Napoleona Ordy (Warszawa **1880**), odbita w Litografii M. Fajansa. Bardzo niewielkie zaplamienia, stan dobry. **260.-**

894. [MIELEC]. Mielec nad Wisłoką, w obwodzie Tarnowskim, od wschodu. Litografia form. 11,3x19,2 na ark. 18,3x23 cm.
Panorama miasta zza rzeki odbita w Litografii Piotra Pillera, litografowana wg własnego rysunku przez Macieja Bogusza Stęczyńskiego, pochodząca z jego „Okolic Galicyi" (Lwów **1847-1848**, nakł. K. Jabłońskiego) (Banach 393). Tytuł i dane wydawnicze pod kompozycją. Miejscami zażółcenia papieru. **160.-**

895. [NANCY]. Plan de Nancy avec les changements que le roy de Pologne duc de Lorraine et de Bar y a fait dedié à sa Majesté Polonoise. Miedzioryt form. 57,7x48,3 na ark. 68,7x54 cm.
Plan Nancy wydany przez Georgesa-Louisa Le Rouge w Paryżu w **1752** r. (taka data w kartuszu). Tytuł pod górną ramką w centrum. Na listwie wzdłuż górnej i pionowych krawędzi widoki fasad 9 budynków oraz objaśnienia symboli umieszczonych na planie (1-60, a-y). Plan ukazujący przebudowę centrum miasta zainicjowaną i sfinansowaną przez Stanisława Leszczyńskiego po opuszczeniu przez niego Polski. Efektem tych działań było m.in. wybudowanie Placu Królewskiego (od 1851 r. noszącego nazwę la Place Stanislas). Egzemplarz po konserwacji: reperowane przedarcia i załamania. **320.-**

896. [NOWA Słupia]. Stupia [!] pod Łysą Górą. Litografia na tincie form. 20,7x29,7 na ark. 28,5x38 cm.
Panorama wsi ze Świętego Krzyża, z procesją pod krzyżem, litografowana przez W. Dümlera wg rys. Alfreda Schouppé'go. Rycina pochodzi z „Albumu" Schouppé'go, wydanego w Warszawie w l. **1860-1861** w Litografii M. Fajansa. Całość składała się z dwunastu tablic. Na górnym marginesie nadruk „R. 1861", na dolnym tytuł, numer tablicy (7), sygnatury i dane wydawnicze. Piecz. lwowskiego architekta

i historyka architektury Jana Sas Zubrzyckiego. Na odwrocie piecz monogramowa M. K. Miejscami zażółcenia papieru, niewielki ślad zawilgocenia. **Rzadkie. Ilustracja na tabl. 21.** **420.-**

897. [PODHORCE]. Zamek w Podhorcach w obwodzie Złoczowskim od zachodu. Litografia na tincie form. 12,1x18,7 na ark. 21,5x28,2 cm.
Widok na wzgórze zamkowe odbity w Litografii Instytutu Stauropigiańskiego, litografowany wg własnego rysunku przez Macieja Bogusza Stęczyńskiego, pochodzący z dodatkowego zeszytu jego „Okolic Galicyi" (Lwów **1848**, nakł. K. Jabłońskiego) (Banach 393). Tytuł i dane wydawnicze pod kompozycją. Piecz. F. Ścibałły. Podklejone uszkodzenie arkusza w lewym dolnym narożniku (poza kompozycją), miejscami bardzo nieliczne zażółcenia papieru. **160.-**

898. [POZNAŃ]. Grundriss der Stadt Posen [...]. Plan form. 19,9x26 na ark. 22,5x29 cm.
Kopia planu Poznania M. Busse'go wydanego w litografii w 1847 r., sporządzona przez C. T. Prausmüllera w Poznaniu w **1934** r. Tytuł w ramce w lewym dolnym narożniku, w prawym dolnym objaśnienie 37 budynków), pod dolną ramką z prawej informacje o autorze kopii. Verso czyste. Papier nieco pożółkły, poza tym stan bardzo dobry. **60.-**

899. [PRZEMYŚL]. Przemyśl od północy. Litografia form. 10,8x19,3 na ark. 20,3x27,5 cm.
Panorama miasta zza Sanu odbita w Litografii Piotra Pillera, litografowana wg własnego rysunku przez Macieja Bogusza Stęczyńskiego, pochodząca z jego „Okolic Galicyi" (Lwów **1847-1848**, nakł. K. Jabłońskiego) (Banach 393). Tytuł i dane wydawnicze pod kompozycją. Zaplamienia marginesów. **200.-**

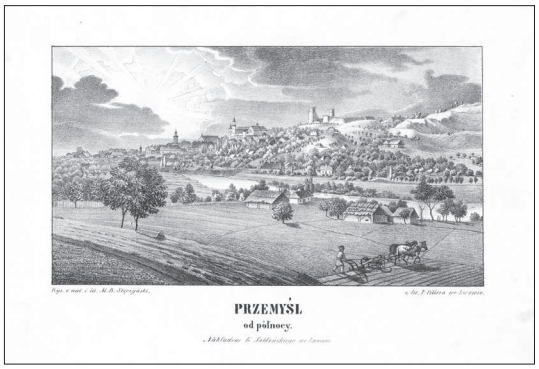

nr 899

900. [SZCZECIN]. Stetinvm. Miedzioryt form. 8,5x12,8 cm.
Białecki 5. Widok Szczecina z lotu ptaka pochodzący z dzieła Francesca Valegio i Martina Rota „Raccolta di le piu illustri et famose citta di tutto il mondo" wydanego w Wenecji w **1590** r. **Jeden z najstarszych widoków miasta zachowanych w całości**. Po raz pierwszy został wydany jako druk samoistny ok. 1572 r. (najprawdopodobniej na podstawie starszego, obecnie nieznanego widoku), w 1590 r. został przedrukowany w wymienionej powyżej książce. Tytuł pod górną ramką. W prawym dolnym narożniku, w ramce, sztychowany tekst: „Pomerania, nom[in]e accipit a pomesano uidunti, primi Borusioru[m], regis filio:". W lewym dolnym narożniku słabo widoczna sygnatura „Fr. Velegio". Zachowany fragment karty dwustronnie zadrukowanej, form. 13,7x20 cm. **280.-**

nr 900

901. [TARNÓW]. Tarnów od zachodu. Litografia form. 11,3x19,2 na ark. 20,5x27,5 cm.

Panorama Tarnowa odbita w Litografii Piotra Pillera, litografowana wg własnego rysunku przez Macieja Bogusza Stęczyńskiego, pochodząca z jego „Okolic Galicyi" (Lwów **1847-1848**, nakł. K. Jabłońskiego) (Banach 393). Tytuł i dane wydawnicze pod kompozycją. Zaplamienia marginesów. **180.-**

902. [TARTAKÓW]. Tartaków od wschodu, w obwodzie Zołkiewskim. Litografia form. 11,3x19,2 na ark. 20,3x27,5 cm.
Rycina odbita w Litografii Piotra Pillera, litografowana wg własnego rysunku przez Macieja Bogusza Stęczyńskiego, pochodząca z jego „Okolic Galicyi" (Lwów **1847-1848**, nakł. K. Jabłońskiego) (Banach 393). Tytuł i dane wydawnicze pod kompozycją. Zabrudzenia marginesów. **140.-**

903. [TĘCZYN]. Ruiny zamku tenczyńskiego pod Krakowem. Litografia na ciemnożółtej tincie 18,5x26,3 cm
J. Banach II 4/26. Widok zrujnowanego zamku pochodzący z czwartego lub piątego wydania „Albumu widoków Krakowa" Henryka Waltera (Kraków, **po 1865**). Tytuł pod kompozycją, tamże nadruki: „Rys. z nat. i lit. H. Walter", „Odbito w Litografii M. Salba" i „Własność i nakład Litografii M. Salba w Krakowie". Piecz. na odwrocie. Niewielkie zaplamienia marginesów i otarcia powierzchni arkusza. **320.-**

904. [WARSZAWA]. Praelium ad Warsauiam dies primus, secundus, tertius [...]. Trzy miedzioryty form. 29x56, 29,5x55,5 i 30x55,5 na ark. 35,4x59,5, 35,7x58,8 i 35,4x57,4 cm.

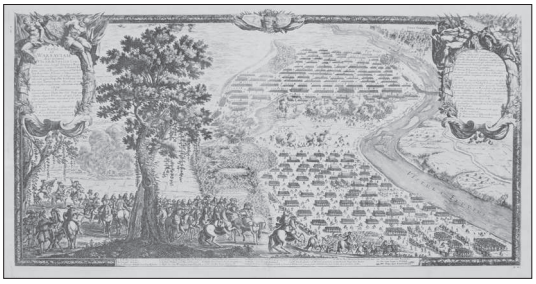

nr 904

Heyduk 18, 20, 24; Imago Pol. H/20b/2-4. Trzy ryciny z dzieła Samuela Pufendorfa „De rebus a Carolo Gustavo [...]" (Norymberga **1696**). Trzy kolejne dni walk o Warszawę, 28-30 VII 1656 (na planszach podano mylne daty dzienne: 18-20 VII). Ryciny przedstawiają: 1. koncentrację sił nad Wisłą i walki wstępne pomiędzy lasem białołęckim a Wisłą; 2. główny moment bitwy toczącej się na terenach od Wisły po osadę Bródno i Białołękę; 3: końcową fazę bitwy wokół osiedla Praga z delegacją Warszawy wręczającą Karolowi Gustawowi klucze do miasta. Rycina 2 i 3 sygnowana przez Erika I. Dahlbergha, pierwsza również jego autorstwa, bez sygnatury. Płyty rytował Willem Swiddle. Bogaty sztafaż na pierwszych planach. Wyraźne odbitki. Ryciny po konserwacji. **1.600.-**

905. [WARSZAWA]. Warsaw (Warszawa). Miedzioryt form. 29,3x37,9 cm.

nr 905

Plan miasta opracowany przez architekta W.B.Clarke'a, ryt. przez T.E.Nicholsona, wydany w Londynie przez firmę Baldwin & Cradock w **XI 1831** (taka data pod ramką) w związku z trwającym w Warszawie powstaniem (znalazło to odzwierciedlenie w treści mapy: przy nazwie Pragi czytamy: „burnt 1794 and 1831"). Tytuł wewnątrz planu w górnej lewej części, pod nim nadruk „Published under the Superintendence of the Society for the Diffusion of Useful Knowledge". W lewym górnym narożniku trzy podziałki liniowe. Wewnątrz planu, na górze z

prawej objaśnienie znaków (na „Placu Musztry"). Na dolnej ramce niewielkie sylwetki 16 ważniejszych budowli stolicy z podpisami. Pod ramką sygnatury rysownika, wydawcy i rytownika oraz podziałka liniowa dotycząca fasad budynków. Verso czyste. Reperowane naddarcie dolnej krawędzi, tamże wyraźne niewielkie otarcie powierzchni planu; całość dublowana bibułką konserwatorską. **800.-**

906. [WARSZAWA]. Plan m. Warszawy. Litografia trójbarwna form. 52,8x41, 5 na ark. 61,7x72 cm.
Plan Warszawy wydany nakładem Towarzystwa Doraźnej Pomocy Lekarskiej w **1914** r. jako dodatek do „Kalendarza informacyjno-adresowego". Druk w Litografii P. Kasprzykiewicza. Tytuł w ramce w prawym górnym narożniku, tamże informacje o wydawcy, skala (1:21.000) oraz dwie podziałki liniowe. Plan podzielony na sektory (17-1, A-N). Na lewym marginesie trasy linii tramwajów elektrycznych, na prawym – skorowidz ulic. Na górnym i dolnym marginesie reklamy dwóch firm warszawskich. Verso czyste. Ślady złożenia, niewielkie otarcia powierzchni planu, podklejone naddarcia na zgięciach, zaplamienia na odwrocie. **240.-**

907. [WARSZAWA]. Szczegółowy plan m. st. Warszawy z najnowszymi nazwami ulic. Plan barwny form. 74,3x57,2 cm.
Plan Warszawy odbity **ok. 1947** r. w Zakł. Graf. Państwowych Zakładów Wydawnictw Szkolnych w Bydgoszczy, pozostający w składzie głównym w Księgarni i Antykwariacie H. Pfeiffera i W. Mrozowskiego w Warszawie. Tytuł w ramce w prawym górnym narożniku, tamże skala (1:25.000), podziałka liniowa i dane wydawnicze. Plan podzielony na sektory (1-11, A-G). Na odwrocie skorowidz ulic. Ślady złożenia, papier nieco pożółkły. **120.-**

908. [WARSZAWA]. Plan m. st. Warszawy. Plan barwny form. 74,7x57,5 cm.
Plan Warszawy ze skorowidzem ulic wydany przez „Prasę Wojskową" w **1950** r. Tytuł w ramce zwieńczonej herbem miasta w lewym dolnym narożniku arkusza, tamże skala (1:25.000), podziałka liniowa i legenda. Plan podzielony na sektory (1-11, A-G). Verso czyste. Skorowidz: „Spis ulic do planu m. st. Warszawy", 22,5 cm, s. 26, [1], brosz. Tytuł okł.: „Plan miasta stołecznego Warszawy". Okładka nieco otarta, podklejone naddarcie planu na zgięciu, stan ogólny dobry. **120.-**

909. [WARSZAWA, okolice]. Szczegółowa mapa okolic Warszawy. Mapa form. 47,7x69,5 na ark. 58,5x79 cm.
Czarno-biała mapa okolic stolicy wydana przez Księgarnię M. Arcta w Warszawie w **1914** r., odbita w Zakł. Graficznych B. Wierzbicki i S-ka. Tytuł na górnym marginesie, na dolnym informacje o druku, nadruk cenzury wojskowej, skala (1:200.000) oraz dwie podziałki liniowe. Obejmuje tereny: Zatory-Warka, Radzikowo-Siedlce. Verso czyste. Zachowana okładka broszurowa naklejona na odwrocie. Ślady złożenia, niewielkie zaplamienia, niewielkie naddarcia na zgięciach. **80.-**

910. [WĄCHOCK]. Wąchock. Litografia na tincie form. 20,4x29,5 na ark. 28,8x38 cm.
Widok miasta zza rzeki Kamiennej litografowany przez Władysława Walkiewicza wg rys. Alfreda Schouppé'go. Rycina pochodzi z „Albumu" Schouppé'go, wydanego w Warszawie w l. **1860-1861** w Litografii M. Fajansa. Całość składała się z dwunastu tablic. Na górnym marginesie nadruk „R. 1861", na dolnym tytuł, numer tablicy (5), sygnatury i dane wydawnicze. Piecz. lwowskiego architekta i historyka architektury Jana Sas Zubrzyckiego. Na odwrocie piecz monogramowa M. K. Miejscami zażółcenia papieru, naddarcie dolnego marginesu, niewielki ślad zawilgocenia. **Rzadkie.** **480.-**

911. [WIELICZKA]. Wieliczka od strony północnej. Litografia tonowana form. 18,4x62,3 na ark. 27,9x71 cm.
Panorama Wieliczki z kościołem parafialnym, szybem Franciszka Józefa i Zarządem Salin w centrum, odbity w **1869** r. w Krakowie nakładem Litografii „Czasu" M.Salba według rysunku Jędrzeja Brydaka. Tytuł i objaśnienia po polsku i niemiecku na dolnym marginesie, tamże dane wydawnicze. Załamania pionowych marginesów, podklejone naddarcie górnej krawędzi (poza kompozycją). **Rzadkie. Ilustracja na tabl. 21.** **480.-**

912. [WILNO]. Widok Kalwaryi pod Wilnem. Dédié a Monsieur le Comte Ignace Łopaciński par l'Editeur J. K. Wilczyński. Staloryt form. 8x11,6 na ark. 18,7x23,5 cm.

Jaworska Wil. 156. Kościół pw. Znalezienia Krzyża Świętego w Kalwarii Wileńskiej wraz z aleją doń prowadzącą wg obrazu Jana Chruckiego, sztychowany przez Antoniego Oleszczyńskiego. Rycina pochodzi z czwartej serii „Albumu wileńskiego" („Album de Vilna"), wydawanej przez Jana Kazimierza Wilczyńskiego w Paryżu w l. **1848-1852**. Tytuł i dedykacja na dolnym marginesie. Bezpośrednio pod kompozycją sygn. „Anto. Olesz. P. d'apres le Tableau de J. Chrucki". Nad widokiem sztychowana inskrypcja „Album de Wilna, 4-me Sérié, 2-me Liv-on, N-o 13". Plansza obcięta poza odciskiem płyty, papier miejscami pożółkły. **100.-**

913. [WROCŁAW]. Wratislavia antiquissima et celeberrima Ducat. Silesiaci metropolis [...]. Breslau die uhralte u Hochberühmte Haupt Statt des Herzogth. Schleisien [...]. Miedzioryt kolorowany form. 49,4x57,1 na ark. 50,9x59,4 cm.
Imago Sil. 251. Drugi stan planu Wrocławia wydany przez Matthäusa Seuttera w Augsburgu po **1740** r. Tytuł po łacinie i po niemiecku pod górną ramką. W górnej części arkusza widok miasta z lotu ptaka (wzorowany na weducie Meriana), w górnych narożnikach herb Śląska i herb Wrocławia, w dolnych – teksty objaśniające. W dolnej części dwie sceny alegoryczne (putta, Apollo i Muzy, Minerwa i Merkury), pomiędzy nimi panorama Wrocławia wzorowana na widoku Wernera. Na górnym marginesie dorytowano informację o przywileju cesarskim („Cum Gratia et Privil. S. R. I. Vicariat. [...]"). Kolor powierzchniowy (widok na dole i herby bez koloru). Verso czyste. Ślad złożenia, podklejone pęknięcie na dolnej części zgięcia. **Ilustracja na tabl. 21.** **2.400.-**

914. [ZGŁOBICE]. Most na Dunajcu w Zgłobicach w obwodzie Bocheńskim od zachodu. Litografia form. 10,8x19,4 na ark. 20,3x27,5 cm.
Widok odbity w Litografii Piotra Pillera, litografowany wg własnego rysunku przez Macieja Bogusza Stęczyńskiego, pochodzący z jego „Okolic Galicyi" (Lwów **1847-1848**, nakł. K. Jabłońskiego) (Banach 393). Tytuł i dane wydawnicze pod kompozycją. Zabrudzenia i zaplamienia arkusza. **100.-**

915. [ZŁOCZÓW]. Cyrkularne miasto Złoczow. Kreisstadt Złoczow. Litografia form. 16,7x23,7 na ark. 24,3x31 cm.
Widok Złoczowa litografowany wg własnego rysunku przez Karola Auera, pochodzący z jego albumu „Galicja w obrazach", wydanego przez Piotra Pillera we Lwowie w l. **1837-1838** (Banach 254). Tytuł i sygnatura autora pod kompozycją. Miejscami zażółcenia papieru, podklejone niewielkie naddarcia dolnej krawędzi. **240.-**

916. [ZŁOCZÓW]. Złoczów od południa. Litografia na tincie form. 12,1x19 na ark. 21,4x28 cm.
Panorama Złoczowa odbita w Litografii Instytutu Stauropigiańskiego, litografowana wg własnego rysunku przez Macieja Bogusza Stęczyńskiego, pochodząca z dodatkowego zeszytu jego „Okolic Galicyi" (Lwów **1848**, nakł. K. Jabłońskiego) (Banach 393). Tytuł i dane wydawnicze pod kompozycją. Piecz. F. Ścibałły. Niewielkie zaplamienia. **240.-**

Książki dla miłośników i kolekcjonerów dawnej kartografii

917. ALEXANDROWICZ Stanisław – Rozwój kartografii Wielkiego Księstwa Litewskiego od XV do połowy XVIII wieku. Wyd.II popr. i uzup. Poznań 1989. Uniw. im. A.Mickiewicza. 24 cm, s. 278, [1] + map 38 w osobnej tece. brosz. Seria Historia, nr 138.
Stan dobry. Najpoważniejsze w naszym piśmiennictwie opracowanie tematu. Zaw. m.in.: Ziemie Litwy i Białorusi na mapach starożytnych i średniowiecznych, Ziemie Wielkiego Księstwa Litewskiego na mapach Bernarda Wapowskiego i jego naśladowców, Radziwiłłowska mapa Wielkiego Księstwa Litewskiego, Początki kartografii wojskowej. W tece reprodukcje 38 dawnych map Litwy. **64.-**

918. ANNALES Silesiae. [T.] 20. Edited by Jacek Kolbuszewski. Wrocław 1990. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich; Wrocł. Tow. Naukowe. 24 cm, s. 122, [2], mapa rozkł. 1. brosz.

Stan bardzo dobry. Numer wrocławskiego rocznika poświęcony w całości kartografii śląskiej. Zaw. m.in.: Obraz Sudetów w dawnej kartografii, Mapy majątkowe Hochbergów z pierwszej połowy XVIII wieku, Atlas Silesiae id est Ducatus Silesiae [...] – geneza atlasu, Mapy górnicze z obszaru Sudetów wykonane do końca XVIII w., Materiały kartograficzne w zbiorach Archiwum Państwowego w Jeleniej Górze. **40.-**

919. BLAEU Joan - Wielki atlas XVII-wiecznego świata. Wstęp, opisy i wybór map John Goss. Przedmowa Peter Clark. Atlas wydany we współpracy z Królewskim Towarzystwem Geograficznym w Londynie. Warszawa-Londyn 1992. PPWK [i] Studio Editons. 38,9 cm, s. 224. opr. oryg. pł., obw.
Stan bardzo dobry. Efektowny album poświęcony jednemu z największych osiągnięć światowego edytorstwa kartograficznego: dziewięciotomowemu „Atlas maior" wydanemu w Amsterdamie w 1664 r. Księga zawiera wstęp kustosza Królewskiego Towarzystwa Geograficznego, historię powstania atlasu, barwne reprodukcje wybranych 100 najciekawszych map. **120.-**

920. BOGACZ Teresa – Wiedza geograficzna o Śląsku w dobie odrodzenia. Wrocław 1990. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich; PAN, Oddz. we Wrocławiu. 23,5 cm, s. 147. brosz.
Stan bardzo dobry. Zaw. m.in.: Wczesnorenesansowe opisy Śląska, Wiedza geograficzna Jana Długosza a wczesnorenesansowe opisy geograficzne Śląska, Ważniejsze ustalenia badaczy w XVI wieku w zakresie geografii Śląska. **48.-**

921. BUCZEK Karol – The History of Polish Cartography from the 15th to the 18th Century. Translated by Andrzej Potocki. Wrocław 1966. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich; Zakł. Historii Nauki i Techniki PAN. 30 cm, s. 135, [1], tabl. 61. oryg. teka pł. Monografie z Dziejów Nauki i Techniki, t.24.
Stan bardzo dobry. Angielskie tłumaczenie wysoko cenionej pracy wybitnego polskiego historyka kartografii - poprawione w stosunku do polskiego oryginału. Wydano 480 egz. **140.-**

922. BUJAK Fr[anciszek] – Początki kartografii w Polsce. Kraków 1900. Nakł. Tow. Numizmatycznego. 23 cm, s. 12. brosz. Odbitka z „Wiadomości Numizmatyczno-archeologicznych"
Karta tytułowa nieco zakurzona. **Odręczna dedykacja autora dla Stanisława Kutrzeby** („w kornej adoracyi"). **30.-**

923. BZINKOWSKA Jadwiga – Luźne mapy ziem polskich do końca XVIII wieku w zbiorach kartograficznych Biblioteki Jagiellońskiej. Warszawa 1993. Bibl. Narodowa. 20,5 cm, s. 151, [5], map luzem 26. brosz. Studia i Materiały z Historii Kartografii, [t.] 13.
Stan bardzo dobry. Szczegółowy opis 71 dawnych map ziem polskich od 1540 do końca XVIII w. Wydano 400 egz. **60.-**

924. BZINKOWSKA Jadwiga – Mapy ziem dawnej Polski – od XV do XVIII wieku – w wybranych atlasach Biblioteki Jagiellońskiej. Warszawa 1992. Bibl. Narodowa. 20,5 cm, s. 265, [3], map luzem 17. brosz. Studia i Materiały z Historii Kartografii, [t.] 9.
Stan bardzo dobry. Wydano 300 egz. Zaw. opis 109 dawnych map pochodzących z 32 atlasów ze zbiorów Bibl. Jagiellońskiej w Krakowie. **60.-**

925. CHOROŚ Monika, JARCZAK Łucja, SOCHACKA Stanisława – Słownik nazw miejscowych Górnego Śląska polsko-niemiecki i niemiecko-polski. Wstęp i red. naukowa Stanisława Sochacka. Opole-Kluczbork 1996. Państw. Inst. Naukowy – Instytut Śląski w Opolu, Księg. „Minreva" Mariusz Kik w Kluczborku. 20,5 cm, s. 180, [4]. brosz.
Stan bardzo dobry. Tytuł i tekst po polsku i niemiecku. **48.-**

926. GRABOWSKI Piotr, OSTROWSKI Jerzy – Ziemie dawnych Prus Wschodnich w kartografii. Pod red. ... Olsztyn 1997. PAN, Inst. Historii Nauki, Ośr. Badań Naukowych im.

W. Kętrzyńskiego w Olsztynie. 24 cm, s. 229. brosz. Rozprawy i Materiały Ośr. Badań Naukowych, nr 164.
Stan bardzo dobry. Materiały z XVI Ogólnopolskiej Konferencji Historyków Kartografii w Olsztynie w 1995 r. Zaw. m.in.: Obraz terytorium Prus Wschodnich w kartografii XV-XIX wieku, Bursztyn na mapach dawnych Prus Wschodnich, Zasoby kartograficzne Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, Próba rekonstrukcji zaginionej mapy Polonia Bernarda Wapowskiego, Mapa Litwy z 1613 r. Ks. Radziwiłła Sierotki pod względem matematycznym i kartograficznym. Wydano 500 egz. **50.-**

927. [KARTOGRAFIA]. [Kolekcja współczesnych kserokopii trzech rzadkich wydawnictw kartograficznych z lat 1933-1934].
Zbiór zawiera: **1)** Dzikowski Mikołaj – Katalog atlasów Biblioteki Uniwersyteckiej w Wilnie ze szczególnym uwzględnieniem zbioru J. Lelewela i map Polski. Wilno 1934-1940, 22x28 cm, s. 677 (ocenia się, że w Polsce zachowało się 10 egzemplarzy tego katalogu, bo druk przerwała wojna); **2)** Katalog wystawy zbiorów kartograficznych Biblioteki Narodowej w Warszawie. Warszawa 1934, 28x23 cm, k. [2], 112, [2] (m.in. artykuły Karola Buczka i Bolesława Olszewicza, katalog obejmuje 232 pozycje); **3)** Stebnowski Jan – Historia druku map. Odbitka z Grafiki nr 1/1933. 29,5x21 cm, s. 34 (liczne ilustracje w tekście). Stan dobry i bardzo dobry. **48.-**

KATALOG dawnych map Rzeczypospolitej Polskiej w kolekcji Emeryka Hutten Czapskiego i w innych zbiorach. Oprac. W.Kret, T.Paćko [i in.]. Wrocław. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich; PAN, Inst. Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania. 24 cm [tekst] i 34 cm folio [tablice]. oryg. teka. ppł.
Stan bardzo dobry. Dwie części (więcej nie wyszło) katalogu niezwykle bogatej kolekcji dawnych map ziem polskich. Każdy tom zaw. fachowo opracowaną część tekstową z niezwykle szczegółowym opisem poszczególnych obiektów oraz rozkładane reprodukcje ciekawszych map. Każdy tom wyposażono w indeksy i bogatą bibliografię.

928. T.1: Mapy XV-XVI wieku. 1978. s. 164, tabl. 37
Opis 82 map z kolekcji Hutten Czapskiego (od 1482 do 1573 r.) uzupełniono dodatkiem „Ważniejsze dawne mapy Rzeczypospolitej Polskiej w innych zbiorach" obejmującym blisko 200 dalszych map z lat 1439-1599. **120.-**

929. T.2: Mapy XVII wieku. 1992. s. 250, tabl. 48
Opis 328 map. **100.-**

[KATALOG]. Centralny katalog zbiorów kartograficznych w Polsce. Red. i oprac. Marian Łodyński, Teresa Paćko [i in.].
Stan bardzo dobry. Efekt wieloletniej kwerendy prowadzonej w bibliotekach polskich. Katalog odnotowuje atlasy i dzieła geograficzne przechowywane w bibliotekach państwowych i kościelnych, wydane od wynalezienia druku do zakończenia II wojny. Opisy obejmują tytuł i autora, miejsce i rok wydania, wydawcę, format, ilość map, lokalizację egzemplarzy. W l. 1961-2000 ukazało się 6 zeszytów.

930. Z. 2 (uzupełniający): Katalog atlasów i dzieł geograficznych 1483-1800. Warszawa 1963. PAN – Instytut Geografii, Bibl. Narodowa. 23,9 cm, s. XXXII, 112, [1], tabela rozkł. 1, tabela luzem 1. brosz.
Wykaz 331 obiektów, indeksy tematyczne, osobowe (osobno kartografowie, sztycharze, wydawcy), przydatny spis „Polska w granicach historycznych i jej części" pozwalający w przybliżeniu przypisać mapę do atlasu, w którym była wydana, dysponując jej tytułem. **60.-**

931. Z. 3: Katalog atlasów 1801-1919. Warszawa 1965. PAN – Instytut Geografii, Bibl. Narodowa. 24,9 cm, s. XXXI, [1], 342, [2]. opr. oryg. pł.
Obejmuje 1832 obiekty, indeksy tematyczne, osobowe (osobno kartografowie i wydawcy), przydatny spis „Polska w granicach historycznych i jej części" pozwalający w przybliżeniu przypisać mapę do atlasu, w którym była wydana, dysponując jej tytułem. **60.-**

932. Z. 4: Katalog atlasów i dzieł geograficznych (1528-1945). Warszawa 1968. PAN – Instytut Geografii, Bibl. Narodowa. 24 cm, s. XXX, [2], 160, [1]. brosz.
Wykaz 911 obiektów, indeksy tematyczne, osobowe (osobno kartografowie, sztycharze, wydawcy). **48.-**

933. Z. 5: Wieloarkuszowe mapy topograficzne ziem polskich 1576-1870. z. 1-2. Warszawa-Wrocław 1983. PAN – Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania, Zakł. Narodowy im. Ossolińskich. 29,1 cm (tekst) i 49 cm (faksymile), s. XLIII, [1], 108, [1]; VII, tabl. 220. oryg. teka ppł.
Katalog obejmuje 175 wieloarkuszowych map ziem polskich wydanych od II poł. XVI w. do r. 1870. Szczegółowe opisy bibliograficzne, komentarze, lokalizacje znanych egzemplarzy, indeksy. Niezbędne dla każdego kolekcjonera map ziem dawnej Rzeczypospolitej. **180.-**

934. [KATALOGI]. [Zbiór 19 katalogów antykwariatu Jonathana Pottera z Londynu].
Stan bardzo dobry. Katalogi z lat 1992-2002. „Jonathan Potter Antique Maps" to jedna z największych firm antykwarycznych na świecie handlująca starymi mapami i widokami. Format 29,7x21 cm (17 szt.) i 23x11,3 cm (2 szt.). Łącznie zawierają opis ok. 7000 obiektów – map, widoków, planów oraz książek dotyczących dawnej kartografii. Zespół oferowanych katalogów to nieocenione źródło informacji o kartografach, atlasach, mapach, widokach miast, wydawnictwach, rzadkich stanach map z całego świata, w tym z Polski. Pozwala śledzić rynek na przestrzeni 10 lat. Katalogi są bogato ilustrowane c/b i kolorowymi reprodukcjami. W 176-stronicowym, największym z oferowanych, katalogu z 1992 r. opisane są losy i działalność ważniejszych kartografów wraz z ich wizerunkami. Katalog liczy łącznie 2.947 pozycji, obiekty nr 1376-1401 dotyczą Polski (m.in. mapy Orteliusa, Speeda, Blaeu'a, Sansona, de Wita). Obszerna oferta książek o mapach. **80.-**

935. [KATALOGI]. [Zbiór 6 katalogów antykwariatu Nikolaus Struck z Berlina i Antiquariat Gebr. Haas z Bedburga].
Stan bardzo dobry. Wszystkie katalogi ilustrowane w tekście. Zbiór zaw.:
1. Struck. Katalog 85: Sonderliste Schlesien. 2003. 21 cm., s. 50. brosz. (1.053 obiektów).
2. Struck. Katalog 114: Ehemalige deutsche Gebiete. 2005. 21 cm., s. 120. brosz. (2.000 obiektów).
3. Struck. Katalog 138: Ehemalige Ostgebiete. Ost- und Westpreussen, Pommern, Neumark, Schlesien. 2007. 16x21 cm., s. 136. brosz. (2.002 obiekty).
4. Haas. Katalog 47: Alte Stadtansichten. 1994/1995. 21 cm., s. 320. brosz. (8.842 pozycji, z tego blisko 700 pozycji ze Śląska i Pomorza).
5. Haas. Katalog 50: 500 ausgewählte, seltene Stadtansichten, Landkarten und Dekorative Graphik aus aller Welt. 15x21 cm., s. 128. brosz.
6. Haas. 25 Jahre Antiquariat Gebr. Haas oHG. 500 ausgewählte, seltene Stadtansichten, Landkarten und Dekorative Graphik aus aller Welt. 15x21 cm., s. 128. brosz.
Katalogi składowe dwóch niemieckich antykwariatów specjalizujących się w sprzedaży widoków i map. Łącznie zawierają ponad 5.700 map i widoków dotyczących Śląska i Pomorza i setki ilustracji oferowanych obiektów. Dwa ostatnie katalogi zawierają wybrane, rzadkie i cenne mapy i widoki z całego świata, a wśród nich widoki Krakowa, Wrocławia, Gdańska. Dołączono dwa ilustrowane katalogi map i globusów amerykańskiego antykwariatu Arkway oraz dwa numery pisma „The Map Collector"). **40.-**

936. KOSMOWSKA-CERANOWICZ Barbara – Polska kartografia geologiczna przed 1919 r. Katalog wystawy. Warszawa 1968. Wyd. Geologiczne; Muzeum Ziemi PAN. 21 cm, s. 72, [1], ilustr. 15. brosz.
Stan dobry. Zaw. opis 255 obiektów (mapy, dokumenty, portrety twórców map). Wydano 600 egz. **48.-**

937. KRASSOWSKI Bogusław – Wśród starych map i atlasów Biblioteki Narodowej w Warszawie. Warszawa 1982. Bibl. Narodowa. 24,5 cm, s. 251, lustr. 48. brosz.
Niewielkie otarcia krawędzi grzbietu, wewnątrz stan bardzo dobry. Katalog wystawy najciekawszych zabytków kartograficznych Biblioteki Narodowej zorganizowanej z okazji XI Konferencji Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej. Katalog oprac. B. Krassowski, L. Kublin, J. Madej, B.Majewska, L. Szaniawska i M. Tomaszewska pod red. B. Krassowskiego. Tytuł i tekst także po angielsku i francusku. Zaw. opis 166 obiektów, wstęp historyczny („Dzieje map i atlasów w Polsce"), indeks, reprodukcje. Wydano 750 egz. **48.-**

938. KRASSOWSKI Bogusław, MADEJ Jadwiga – Dzieje polskiej kartografii wojskowej i myśli strategicznej. Materiały z konferencji. Oprac.: ... Warszawa 1982. Bibl. Narodowa. 20,5 cm, s. 177, [1]. brosz. Studia i Materiały z Historii Kartografii, [t.] 1.

Stan bardzo dobry. Zaw. m.in.: Polska kartografia wojskowa do połowy XVII wieku, Mapy Wybrzeża Gdańskiego z okresu wojen szwedzkich, Analiza zasięgu polskich map topograficznych w przeddzień wybuchu II wojny światowej, Kartografia Królestwa Kongresowego 1815-1830. Wydano 350 egz. **48.-**

939. KRASSOWSKI Bogusław, MAJEWSKA Barbara – Plany Warszawy 1655-1814. Warszawa 1980. Bibl. Narodowa, Zakł. Zbiorów Kartograficznych. 20,2 cm, s. 41, [3] + reprod. luzem 40. brosz. Zabytki Polskiej Kartografii, z. 3.
Stan bardzo dobry. Omówienie 22 najstarszych planów Warszawy wraz z reprodukcjami w wielkości naturalnej na tablicach luzem. Pierwsza część z planowanej na 4 zeszyty serii poświęconej kartografii Warszawy. Wydano 400 egz. **140.-**

940. KRASSOWSKI Bogusław, MAJEWSKA Barbara – Plany Warszawy 1815-1831. Warszawa 1982. Bibl. Narodowa, Zakł. Zbiorów Kartograficznych. 20,7 cm, s. 42, [2] + reprod. luzem 53. brosz. Zabytki Polskiej Kartografii, z. 4.
Stan bardzo dobry. Omówienie 28 planów Warszawy z I połowy XIX w. wraz z reprodukcjami w wielkości naturalnej na tablicach luzem. Druga część z planowanej na 4 zeszyty serii poświęconej kartografii Warszawy. Wydano 400 egz. **140.-**

941. MADEJ Jadwiga – „Polonia… 1770" Karola de Perthesa na tle osiemnastowiecznej kartografii polskiej i krajów ościennych. Warszawa 1987. Bibl. Narodowa. 20,5 cm, s. 333, [1], tabl. 1 + reprod. luzem 24. brosz. Zabytki Polskiej Kartografii, z. 6.
Stan bardzo dobry. Obszerna i wszechstronna monografia poświęcona jedynej szczegółowej (skala 1:1.000.000) mapie Polski doby oświecenia – jednemu z najcenniejszych zabytków polskiej kartografii. Na luźnych planszach (form. 29,3x42 cm) reprodukcje poszczególnych sekcji tej mapy. Wydano w nakładzie 475 egz. **48.-**

942. MATERIAŁY do słownika kartografów i geodetów polskich. Archiwalia z dawnej Pracowni Historii Geografii i Kartografii Bolesława Olszewicza przygotowali do wydania Jan Szeliga i Wiesława Wernerowa. Warszawa 1999. Inst. Historii Nauki PAN, Zespół Historii Kartografii, Pol. Tow. Geograficzne. 23,5 cm, s. XIV, 201. brosz.
Stan bardzo dobry. Biogramy ponad 200 kartografów polskich – jedyna tego typu publikacja w naszym piśmiennictwie. **40.-**

943. MIKOŚ Michael J. – Early Maps of Poland (1508-1772) in the American Geographical Society Collection. Milwaukee 1982. The American Geographical Society Collection. 20,5 cm, s. [2], 33, [1], tabl. barwna 1. brosz.
Stan bardzo dobry. Katalog zawierający opis 209 map i planów miast oraz blisko 30 ilustracji w tekście. **30.-**

944. MOJSKI Piotr Maria – Cartographia rappersviliana polonorum. Katalog zbiorów kartograficznych Muzeum Polskiego w Rapperswilu. Rapperswil 1995. Muz. Pol. 24 cm, s. 3, [1], XVIII, 5-642. brosz.
Stan bardzo dobry. Katalog zawierający szczegółowy opis 627 map ziem polskich, 27 planów polskich miast oraz 66 innych obiektów kartograficznych ze zbiorów Muzeum Polskiego w Rapperswilu. Liczne ilustracje w tekście. **64.-**

945. MÜNNICH Józef – Mapy Polski. Cartes de la Pologne. XVI-XIX s. Kraków [1927]. 21,5 cm, s. 24. brosz.
Okładki nieco otarte, wewnątrz stan dobry. Katalog kartograficzny krakowskiego antykwariatu J. Münnicha, oferujący 369 map ziem polskich i planów polskich miast. **40.-**

946. OLSZEWICZ Bolesław – Kartografja polska XVII wieku. (Przegląd chronologiczno-bibljograficzny). Lwów-Warszawa 1931. Książnica-Atlas. 24 cm, s. 36. brosz. Odbitka z „Przegl. Kartograficznego".

Niewielkie zaplamienia okładek, wewnątrz stan dobry. Opis 90 chronologicznie ułożonych wydarzeń związanych z kartografią polską XVII w. Wydano 225 egz. **50.-**

947. OLSZEWICZ Bolesław – Kartografja polska XVIII wieku. (Przegląd chronologiczno-bibljograficzny). Lwów-Warszawa 1932. Książnica-Atlas. 24 cm, s. 98, [1]. brosz. Odbitka z „Przegl. Kartograficznego".
Okładki lekko otarte i przebarwione, wewnątrz stan dobry. Chronologiczne zestawienie ok. 180 faktów dotyczących polskiej kartografii, dające pełny obraz jej rozwoju w XVIII w. Wydano 225 egz. **48.-**

948. OLSZEWICZ Bolesław – Kartografia polska XIX wieku. (Przegląd chronologiczno-bibliograficzny). T. 1-3. Warszawa 1998-1999. Inst. Historii Nauki PAN, Pol. Tow. Geograf. 23,5 cm, s. XV, [1], 288; [4], [289]-528; [8], 192. brosz.
Okładki lekko otarte, niewielkie załamania narożników okładek, wewnątrz stan bardzo dobry. T. 1-2 zawiera chronologiczne zestawienie ponad 1.700 opublikowanych atlasów, map i planów oraz innych wydarzeń związanych z rozwojem rodzimej kartografii (wydania podręczników, instrukcji, powstanie i likwidacja instytucji zajmujących się opracowaniem map, rozpoczęcie i zakończenie prac pomiarowych itd.), w t. 3 zamieszczono indeksy (m.in. osobowy z krótkimi biogramami twórców map). Dzieło wydane przez Wiesławę Wernerową z materiałów autorskich zachowanych w Archiwum PAN i Inst. Historii Nauki PAN. **Podstawowe dzieło do identyfikacji polskich dziewiętnastowiecznych map i planów**.
120.-

949. OLSZEWICZ Bolesław, RZEPA Zbigniew – Katalog rękopisów geograficznych Biblioteki Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich we Wrocławiu. Oprac. ... Warszawa-Wrocław 1965. Inst. Geografii i Bibl. Zakładu Nar. im. Ossolińskich PAN. 20,5 cm, s. 107, [2]. brosz. Katalog Rękopisów Geograficznych w Zbiorach Polskich, zesz. 1.
Stan bardzo dobry. Opis 187 rękopisów od XIV w. do współczesności, w tym relacji J. Mandeville'a z podróży z pocz. XVI w., sprawozdań z poselstwa do Polski G. Lippomano z przełomu XVI/XVII w., „Opisów dróg do skarbów w Tatrach" M. Hrosieńskiego, wielu opisów Polski. **50.-**

950. OLSZEWICZ Bolesław – Polska kartografja wojskowa. (Zarys historyczny). Warszawa 1921. Gł. Księg. Wojsk.; Wojsk. Inst. Naukowo-Wydawniczy. 23,5 cm, s. [4], 199, [1], LXXVIII, [2], tabl. 1. opr. bibliot. ppł. z zach. okł. brosz.
Zaplamienia okładki brosz., podklejony ubytek narożnika, naddarcia trzech ostatnich kart. Zaw. m.in. wstęp historyczny dotyczący rozwoju kartografii w Polsce, wykaz oficerów Kwatermistrzostwa Gen. w l. 1815-1831, obszerną bibliografię tematu, indeksy. **64.-**

951. OPALIŃSKA Stanisława, PETRIW Ołena – Widoki dawnego Lwowa i Krakowa. Wspólna wystawa Muzeum Historycznego Miasta Krakowa i Lwowskiego Muzeum Historycznego. Autorzy tekstów: ... Kraków [1997]. Muz. Historyczne m. Krakowa. 21,4x29,8 cm, s. 181, tabl. 44. brosz.
Stan dobry. Tekst polski, ukraiński i angielski. Na tablicach reprodukcje 78 obiektów (c\b), na okładkach dodatkowo 12 (barwne).
Katalog dużej wystawy porównawczej ikonografii Lwowa i Krakowa. Zaprezentowano na niej 45 widoków i planów Krakowa (1600-1886) oraz 46 obiektów związanych ze Lwowem (1607-1884). **80.-**

952. PELIWO Stanisław – Drzeworytowe mapy ziem polskich z wydawnictw książkowych XVI w. Warszawa 1991. Bibl. Narodowy. 20,5 cm, s. 138, [1], tabl. rozkł. 3. brosz. Studia i Materiały z Historii Kartografii, [t.] 10
Stan bardzo dobry. Publikacja pozwalająca identyfikować mapy Polski pochodzące z „Rudimenta Cosmographica" J. Hontera, „Geografii" i „Kosmografii" S. Münstera. Wydano 300 egz **48.-**

953. PEZDA Janusz, KOZICA Kazimierz – Imago Poloniae. Dawna Rzeczpospolita na mapach, dokumentach i starodrukach w zbiorach Tomasza Niewodniczańskiego. T. 1-2. Warszawa 2002. Agencja Reklamowo-Wydawnicza Arkadiusz Grzegorczyk. 33,8 cm, s. 388; 324. opr. oryg. kart.
Stan bardzo dobry.

Bogato ilustrowany katalog wystawy ok. 2.000 zabytkowych obiektów ze zbiorów T. Niewodniczańskiego. Patronat nad przedsięwzięciem objął prezydent RP A. Kwaśniewski i prezydent Niemiec J. Rau (teksty wstępne obu mężów stanu umieszczono na początku t. 1) . Wystawę prezentowano kolejno w Berlinie, Warszawie, Krakowie i Wrocławiu. Tekst drukowano dwuszpaltowo, równolegle po polsku i niemiecku. T. 1 autorstwa J. Pezdy obejmuje część historyczną (dokumenty rękopiśmienne, portrety, sceny historyczne, czasopisma, nuty, fotografie, druki ulotne, starodruki, książki XIX-XX w., ale także widoki miast i mapy). T. 2 opracował K. Kozica, opisując dział kartograficzny. Miłośnik dawnych map znajdzie tu usystematyzowane zestawienie najważniejszych dawnych map Polski jako całości (od pocz. XVI w. po pocz. w. XIX.) i – w mniejszym stopniu – jej ziem historycznych. Autor szczegółowo opisuje poszczególne warianty wydawnicze, podając różnice między nimi. Na końcu tomu opisano kilkadziesiąt widoków miast polskich. **360.-**

954. PISKORSKA Helena – Zbiory kartograficzne Archiwum m. Torunia. Toruń 1938. Nakł. Zarz. Miejskiego w Toruniu. 22 cm, s. XX, 138, [1], tabl. 2. brosz. Wydawnictwa Archiwum Miasta Torunia, t.1.
Niewielkie zaplamienia okładki, wewnątrz stan bardzo dobry. Dublet biblioteczny (piecz.). Zaw. opis 928 drukowanych i rękopiśmiennych obiektów kartograficznych. **42.-**

955. PUCKALANKA Urszula, RZEPA Zbigniew – Katalog rękopisów geograficznych w zbiorach Poznania i Kórnika. Oprac. … Warszawa-Wrocław 1972. Inst. Geografii, Zakład Historii Nauki i Techniki, Bibl. Kórnicka PAN, Bibl. Główna Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. 20,5 cm, s. 75, [1]. brosz. Katalog Rękopisów Geograficznych w Zbiorach Polskich, z. 2.
Papier nieco pożółkły, stan dobry. Piecz. Katalog zawiera opis 80 manuskryptów treści geograficznej (m.in. „Opisanie świata" Marco Polo z końca XV w., anonimowy „Traktat o wiatrach" z 1478 r., „Peregrynacja do Ziemi Świętej" Mikołaja Radziwiłła z końca XVI w., „Kajet geograficzny" Juliusza Słowackiego, liczne opisy Polski). Na końcu uzupełnienia do zesz. 1. **42.-**

956. RASTAWIECKI Edward – Mappografia dawnej Polski. Warszawa 1981. Wyd. Artystyczne i Filmowe. 22 cm, s. [4], X, [4], 159, [3]. opr. oryg. pł.
Stan bardzo dobry. Ekslibris. Przedruk faksymilowy pierwszego podręcznika-katalogu polskiej kartografii; oryginał ukazał się w Warszawie w 1846. **40.-**

957. SCHEDEL Hartmann – Weltchronik. Kolorierte Gesamtausgabe von 1493. Einleitung und Kommentar von Stephan Füssel. Köln [cop. 2001]. Taschen. 35 cm, s. 680. opr. oryg. pł. zdob.
Stan bardzo dobry. Faksymilowe, pomniejszone wydanie kolorowanego egzemplarza słynnej „Kroniki świata" H. Schedla z 1493 r. – pierwszego całościowego i ilustrowanego opisania znanego pod koniec XV w. świata. Wydawca wyposażył tę edycję w komentarz naukowy oraz indeks nazw osobowych. **120.-**

958. SIRKO Mieczysław – Zarys historii kartografii. Lublin 1999. Wyd. Uniw. Marii Curie-Skłodowskiej. 24 cm, s. 351, [1]. brosz., obw.
Stan bardzo dobry. W tekście 160 ilustracji, na końcu tablice chronologiczne dzieł kartograficznych i odkryć geograficznych, obszerna bibliografia tematu. **48.-**

959. SKELTON Raleigh A. – Badanie i zbieranie map. Przegląd historyczny. Oprac. i przetłumaczył Stanisław Pietkiewicz. Wrocław 1977. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich; PAN, Inst. Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania. 20 cm, s. 77, [1]. brosz. Przegląd Zagranicznej Literatury Geograficznej, zesz. 4
Stan bardzo dobry. Dublet biblioteczny (piecz.). Zaw. m.in.: Historia kartografii – przegląd wstępny, Zachowywanie i zbieranie dawnych map, Historyczne badanie dawnych map – teraźniejszość i przyszłość, Zbieranie i badanie dawnych map w Polsce. Wydano 400 egz. **48.-**

960. STEGENA Lajos – Lazarus Secretarius. The First Hungarian Mapmaker and His Work. Edited by ... Budapest 1982. Akadémiai Kiadó. 34 cm, s. 114, [1], map rozkł. luzem 5. brosz., oryg. teka kart.

Teka nieco otarta, tekst i mapy w stanie dobrym. Praca zbiorowa. Obszerna i szczegółowa monografia najdawniejszego węgierskiego kartografa; na załączonych reprodukcjach mapa Lazarusa „Tabula Hungarie ad quatuor latera" z 1528 i jej późniejsze przeróbki. **48.-**

961. SZANIAWSKA Lucyna – Analiza wybranych małoskalowych map ziem polskich (XVI--XVII w.). Warszawa 1987. Bibl. Narodowa. 20,5 cm, s. 422, [2], map luzem 30. brosz. Studia i Materiały z Historii Kartografii, [t. 7].
Stan bardzo dobry. Wydano 275 egz. Zaw. m.in. omówienie dokonań kartografów: C.Ptolemeusa, G.Mercatora, J.Hondiusa, .H.Scherera, G.M.Seuttera, G.L. Le Rouge'a, T.C.Lottera, J.Russela, J.Potockiego i innych na niwie kartografii ziem polskich, a także 20 faksymilowych odbić dawnych map Rzeczypospolitej. **60.-**

962. SZANIAWSKA Lucyna – Mapy Królestwa Polskiego wydane w latach 1815-1915 w zbiorach Biblioteki Narodowej. Katalog. Warszawa 1997. Bibl. Narodowa. 29 cm, s. 163, [3], ilustr. 40. brosz. Studia i Materiały z Historii Kartografii, [t.] 16.
Stan bardzo dobry. Zaw. bardzo szczegółowe opisy 384 map, indeksy, zestawienia chronologiczne, reprodukcje 43 map. **40.-**

963. SZANIAWSKA Lucyna – Mapy ziem polskich wydane przez Karola Flemminga w zbiorach Biblioteki Narodowej. Katalog. Warszawa 1998. Bibl. Narodowa. 29,5 cm, s. 151. brosz. Studia i Materiały z Historii Kartografii, [t.] 17.
Stan bardzo dobry. Zaw. szczegółowy opis 334 atlasów i map wydawanych publikowanych pojedynczo i w seriach wydawniczych oraz reprodukcje 45 map i katalogów. **48.-**

964. SZANIAWSKA Lucyna – Sarmacja na mapach Ptolemeusza w edycjach jego „Geografii". Warszawa 1993. Bibl. Narodowa. 20,5 cm, s. 224, [4], tabl. 2, map luzem 32. brosz. Studia i Materiały z Historii Kartografii, [t.] 14.
Stan bardzo dobry. Opis blisko 100 różnych edycji Ptolemeuszowej „Sarmacji" wraz z dokładną identyfikacją. Wydano 400 egz. **40.-**

965. SZANIAWSKA Lucyna, OSTROWSKI Jerzy – Kartografia Królestwa Polskiego 1815-1915. Pod red. ... Warszawa 2000. Bibl. Narodowa; PAN, Inst. Historii Nauki, Bibl. Narodowa, Zakł. Zbiorów Kartograficznych. 23,5 cm, s. 280. brosz. Z Dziejów Kartografii, t. 10.
Stan bardzo dobry. Prace XVIII Ogólnopolskiej Konferencji Historyków Kartografii w 1997 r. Zaw. m.in.: Pierwsze polskie nowoczesne mapy topograficzne (1819-1823), Prace kartograficzne Korpusu Inżynierów Wojskowych w latach 1815-1830, Najstarsze inżynierskie plany regulacji Wisły w granicach zaboru rosyjskiego, Atlasy statystyczne Królestwa Polskiego od Platera (1827) do Romera (1916), Atlasy i mapy komunikacyjne Królestwa Polskiego do końca XIX wieku. Ilustracje w tekście. **48.-**

966. SZELIGA Jan – Mapy ziem I Rzeczypospolitej w atlasach Biblioteki Gdańskiej PAN. Warszawa 1993. Bibl. Narodowa. 20,5 cm, s. 182, [2], map luzem 21. brosz. Studia i Materiały z Historii Kartografii, [t.] 12.
Stan bardzo dobry. Zaw. szczegółowy opis 210 map z lat 1534-1796 ze zbiorów Biblioteki Gdańskiej PAN. Ukazało się w ograniczonym nakładzie 300 egz. W załączniku 21 pomniejszonych reprodukcji dawnych map Rzeczypospolitej. **48.-**

967. SZELIGA Jan – Rozwój kartografii Wybrzeża Gdańskiego do roku 1772. Wrocław 1982. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich; PAN, Inst. Historii Nauki, Oświaty i Techniki. 24 cm, s. 308, [3], tabl. rozkł. 1. brosz.
Stan bardzo dobry. Szczegółowo ukazany rozwój kartografii Pomorza, Prus i Zatoki Gdańskiej od XV w. do I rozbioru Polski. Zaw. m.in.: Pierwsze polskie mapy Pomorza z XV wieku, Obraz północnej Polski na mapach Bernarda Wapowskiego, Mapa Prus Henryka Zella (1542), Pierwsze morskie mapy Bałtyku, Widoki i plany miast, plany umocnień i fortyfikacji, mapy okolic miast, Obraz Wybrzeża Gdańskiego na przeglądowych mapach morskich. W tekście 29 reprodukcji, na końcu indeks. Wydano 600 egz. **54.-**

968. SZOPOWSKA Zofia – Plany Gdańska, Oliwy, Sopotu i Gdyni w zbiorach kartograficznych Biblioteki Gdańskiej Polskiej Akademii Nauk. Wrocław 1985. Zakł. Narodowy im. Ossolińskich; PAN, Bibl. Gdańska. 23,5 cm, s. 127, [1], ilustr. 31. brosz.
Stan bardzo dobry. Katalog zawierający szczegółowy opis 216 planów miast od pocz. XVII wieku do zakończenia II wojny. Liczne skorowidze. **48.-**

969. SZYKUŁA Krystyna, SZYNKIEWICZ Ewa – Mapy ziem dawnej Polski w wybranych atlasach Biblioteki Uniwersyteckiej we Wrocławiu. Warszawa 1993. Bibl. Narodowa. 20,5 cm, s. 184, [3], map luzem 24. brosz. Studia i Materiały z Historii Kartografii, [t.] 11.
Stan bardzo dobry. Wydano 300 egz. Opis 127 atlasowych map ziem polskich z lat 1482-1800. Indeks nazwisk. **48.-**

970. TOMCZAK Andrzej – Kartografia forteczna. Warszawa 1991. PAN, Inst. Historii Nauki, Oświaty i Techniki. 24 cm, s. XVI, 185, tabl. 1. brosz., obw. Z Dziejów Kartografii, t.5.
Stan bardzo dobry. Materiały z konferencji zorganizowanej przez Inst. Historii Nauki, Oświaty i Techniki PAN, Inst. Historii i Archiwistyki Uniw. M. Kopernika, Tow. Naukowe w Toruniu. Praca zbiorowa. Zaw. m.in.: Bogusław Krassowski – wspomnienie, Mapy dawnej twierdzy Kraków ze szczególnym uwzględnieniem map warstwicowych, Plany twierdzy Szczecin, Plany fortyfikacyjne Pragi z końca osiemnastego i pierwszej połowy dziewiętnastego wieku, Fortyfikacje Kamieńca Podolskiego w XVIII w. w świetle zabytków kartograficznych, Średniowieczne fortyfikacje Jeleniej Góry w zachowanych przekazach kartograficznych i ikonograficznych. **60.-**

971. VON DANZIG bis Riga. Ansichten, Stadtpläne und Landkarten von Ost- und Westpreussen, Danzig und der Baltikum aus der Graphischen Sammlung des Germanischen Nationalmuseums Nürnberg. Katalog: Karin Holzamer. Nürnberg [cop. 1982]. 27 cm, s. [2], 199. brosz.
Stan bardzo dobry. Na okładce reprodukcja kolorowej mapy Zatoki Gdańskiej z 1585 r.
Niezbędnik dla kolekcjonera map i widoków Pomorza, Warmii i Mazur. Pięknie wydrukowany na dobrym papierze katalog bardzo bogatego zbioru map Polski i Prus oraz widoków i planów miejscowości głównie z terenów Pomorza, Warmii i Mazur od XVI do XIX w. Wszystkie szczegółowo opisane pozycje (346) są reprodukowane. Katalog w układzie alfabetycznym. Indeksy grafików (w tym monogramistów), drukarzy, wydawców, rysowników, kartografów. Autorką opisów map i widoków miast z tego katalogu jest Karin Holzamer. **100.-**

972. VON STETTIN bis Breslau. Ansichten und Landkarten von Pommern, Östlicher Mark Brandenburg und Schlesien aus der Graphischen Sammlung des Germanischen Nationalmuseums Nürnberg. Überarbeitete und erweiterte Neuausg. Katalog: Ursula Timann. Nürnberg 1988. 27 cm, s. 353. brosz.
Stan bardzo dobry. Na okładce barwna reprodukcja widoku zamku w Chojniku (Kynast) w Karkonoszach.
Niezbędnik dla kolekcjonera map i widoków Dolnego Śląska i Pomorza Zachodniego. Wydrukowany na dobrym papierze katalog bardzo bogatego zbioru map Pomorza, wsch. Brandenburgii i Śląska oraz widoków i planów miejscowości pomorskich i śląskich umownie od Szczecina aż po Wrocław ale w rzeczywistości obejmuje cały Dolny Śląsk. Szczegółowo opisuje w układzie alfabetycznym 605 pozycji – wszystkie są zilustrowane. Na końcu indeks osób, indeks miejscowości z nazwami polskimi i niemieckimi, spis map, bibliografia. **100.-**

973. WYTYCZAK Roman – Śląsk w dawnej kartografii. Obraz Śląska na mapach XVI-XVIII wieku w zbiorach Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Wrocławiu. Wrocław 1998. Tow. Przyjaciół Ossolineum. 21,4x30,1 cm, s. 176. opr. oryg. kart.
Stan bardzo dobry.
Szczegółowy opis 111 dawnych map Śląska i widoków śląskich miast znajdujących się w zbiorach Ossolineum. Poprzedza interesujący wstęp „Z dziejów obrazu kartograficznego Śląska do końca XVIII w.". Najstarsze z opisanych obiektów pochodzą z początku XVI w., najmłodsze – z początku XIX w. Liczne barwne reprodukcje w tekście. Na końcu indeksy, graficzne zestawienia „Najważniejsze przedstawienia kartograficzne Śląska od XVI do końca XVIII wieku". **80.-**

CRACOVIANA

974. DOBROWOLSKI Tadeusz – Sztuka Krakowa. Kraków 1950. Wyd. M. Kot. 24,8 cm, s. 477, [3], tabl. 6 [w tym 4 barwne]. opr. oryg. pł. zdob.
Brak karty przedtytułowej, poza tym stan bardzo dobry. Podpis własn. Oprawa wydawnicza z sygnaturą „L. Bażela, Introl., Kraków".
Klasyczna monografia poświęcona krakowskiej sztuce, architekturze i rzemiosłu artystycznemu. Kolejne rozdziały poświęcono poszczególnym epokom historycznym, w ich ramach omówiono architekturę, rzeźbę, malarstwo i przemysł artystyczny. Blisko 300 ilustracji, indeks, uwagi bibliograficzne. **60.-**

975. HAMEL Bernard – Mon beau Kraków. Avec 32 bois originaux de Stéphanie Juer-Dretler. Cracovie 1938. Musée d'Art et Industrie. 23,8 cm, s. [63]. opr. oryg. kart. zdob.
Grońska 193. Okładki lekko otarte, wewnątrz stan dobry. Wydano 1.000 egz., ten nr 218. Zaw. 15 całostronicowych drzeworytów (motywy krakowskie) przesłoniętych bibułkami ochronnymi oraz zdobniki w tekście. Poemat krakowski B. Hamela ozdobiony grafikami S. Dretler-Flin (pod panieńskim nazwiskiem). **140.-**

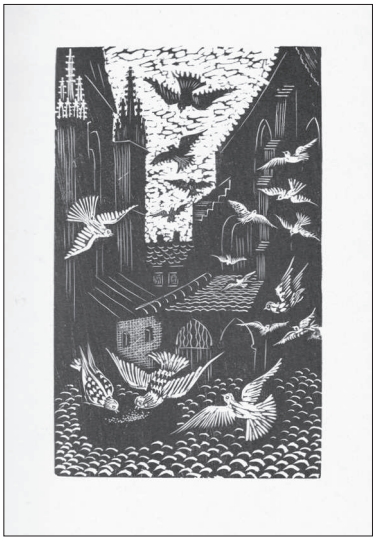

nr 975

976. KALENDARZ Krakowski Józefa Czecha na rok 1910. [R.] 79. Kraków. Wydany staraniem Towarzystwa Miłośników Historyi i Zabytków Krakowa; Odbito w drukarni „Czasu". 23 cm, s. 320, [16], 96, tabl. 9. opr. oryg. pł. złoc., obcięcie złoc.
Brak pierwszych czterech kart (karta przedtyt., spis treści), niewielkie załamanie okładki. Dekoracyjne wyklejki. Część kalendarzowa interfoliowana.
Karty poszczególnych miesięcy i danych astronomicznych drukowane w szerokich ozdobnych bordiurach **projektu Jana Bukowskiego**. Ozdobne winiety części artykułów sygnowane inicjałami A.G.
Kalendarz zawiera interesujące artykuły, dane statystyczne i inne informacje z wielu dziedzin. Szczególnie interesujący dział ogłoszeń z rysunkami i logotypami licznych firm. Wiele informacji szczególnie przydatnych w badaniach genealogicznych i sprawach własnościowych. Z treści: Nabożeństwa w ko-

ściołach krakowskich (s. 35-44), Kazimierz Wielki: charakterystyka osoby i rządów (s. 45-49), Helena Modrzejewska (s. 53-59), Kronika krakowska (S. T.; s. 60-72), Działalność Zarządu Miejskiego w roku 1909 (Dr K. B[ąkowski]; s. 72-76), Ważniejsze wypadki w roku 1909 (s. 76-84), Kronika żałobna (s. 84-91), Przepisy pocztowe i telegraficzne obowiązujące w państwie Austryacko-Węgierskiem (s. 99-104), Schematyzm krakowski na rok 1909 (s. 119-214), Pisma peryodyczne wychodzące w Krakowie (s. 214-216), Schematyzm podgórski (s. 216-218), Schematyzm wielicki (s. 218-220), Wykaz ulic i placów należących do jedynastu rzymsko-katolickich parafij (s. 221-223), Tablica trzech obwodów m. Krakowa (s. 224), Wykaz domów m. Krakowa wraz z przedmieściami (s. 225-313), Spis ogłoszeń (s. 315-317).
70.-

977. KLEIN Franciszek – Planty krakowskie. Kraków 1911. Wydawnictwo Towarzystwa Obrony Piękności Krakowa i Okolicy. 28,5 cm, s. 102, [3], tabl. 3, plan 1, plan rozkł. 1. opr. psk. złoc. z epoki z zach. okł. brosz.
Otarcia grzbietu i krawędzi okładek, plan rozkł. luzem, z niewielkim naddarciem. Okleina i wyklejki z papieru marmoryzowanego, grzbiet 6-polowy, ze zwięzami i złoc. tytułem. Liczne autorskie fotografie w tekście. **Okładka brosz. projektu Jana Bukowskiego** (sygnowana monogramem J. B.).
F. Klein (1882-1961) – historyk sztuki specjalizujący się w historii architektury Krakowa. Jego „Planty" to szczegółowa monografia plant krakowskich opisująca historię ich powstania, przekształcania i zagospodarowywania. Autor analizuje pozytywne i negatywne aspekty przyjętych rozwiązań urbanistycznych, estetyki małej architektury itp.
Rozkładany kolorowy plan autorstwa Stanisława Greka. Liczne fotografie pokazują reprodukcje starych grafik i planów, widoki alejek, klombów, mieszkańców z przełomu wieku spacerujących i odpoczywających na ławkach, widoki okolicznych ulic, poszczególnych budynków, kawiarni, często nieistniejących już pomników i pawilonów. **140.-**

978. KLEIN Franciszek – Pałac „Pod Krzysztofory" w Krakowie. Kraków 1914. Nakł. Towarzystwa Opieki nad Polskimi Zabytkami Sztuki i Kultury. 25,5 cm, s. 32. brosz.
Stan dobry. W tekście 12 ilustracji.
Historia, opis wnętrz, architektury i zabytków sztuki jednego z największych pałaców leżących przy Rynku w Krakowie. Na przestrzeni wieków w pałacu gościło wiele znakomitych osobistości, w tym władcy polscy: królowie Jan Kazimierz Waza, Michał Korybut Wiśniowiecki oraz Stanisław August Poniatowski. Tutaj w 1809 r. przebywał książę Józef Poniatowski. Praca zawiera cenny zestaw archiwalnych fotografii ukazujących pałac z kilku stron i jego wnętrza. „Ta publikacja wiązała się ze staraniami Kleina o ocalenie tego cennego budynku" (PSB). **40.-**

979. KLEIN Franciszek – Klejnoty Krakowa. Z. 2: zawiera tekst i dwadzieścia plansz wykonanych rotograwjurą. Kraków 1923. Druk. Narodowa. 37,3 cm, s. 7, tabl. 20. opr. wsp. ppł. z zach. okł. brosz.
Reperowane ubytki okładki brosz., podklejone naddarcie jednej planszy. **Odręczna dedykacja autora dla Stanisława Tomkowicza.**
Drugi i ostatni zeszyt cyklu „Klejnoty Krakowa" zawierającego zdjęcia zabytków staromiejskich. Na całostronicowych fotogramach ukazano m.in. kościół Pijarów, zakątek przy klasztorze Reformatów, ul. Mikołajską, ul. Szpitalną, ul. Jagiellońską, ul. Floriańską. „**Wszystkie prace Kleina ilustrowane były własnymi zdjęciami autora, których walory artystyczne i dokumentarne stawiają go w rzędzie najwybitniejszych polskich fotografików;** niektóre z nich ukazały się również w odrębnej publikacji ('Klejnoty Krakowa' z. 1-2, Kr. 1922-23)" (PSB).
S. Tomkowicz (1850-1933) – historyk sztuki, konserwator zabytków, redaktor krakowskiego „Czasu", działacz społeczny i polityczny, autor ponad 600 prac ogłoszonych drukiem; swoje bogate zbiory malarstwa, wyrobów rzemiosła i fotografii przekazał krakowskim muzeom. **180.-**

980. KOSSAK Juliusz, TONDOS Stanisław – Klejnoty miasta Krakowa. Dwadzieścia cztery widoków w chromolitografiach podług oryginalnych akwarel ... Z tekstem historycznym prof. Władysława Łuszczkiewicza, dyrektora Muzeum Narodowego oraz z przedmową dr. Maryana Sokołowskiego, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego. Kraków [1886]. Nakł. Kutrzeby & Murczyńskiego. 50x40,5 cm, s. [51], tabl. 24. opr. późniejsza ppł., okładka brosz. naklejona na oprawę.

Banach 813; Empireum 2, 672. Wyraźne otarcia oprawy, zaplamienia i zarysowania okładki brosz., wyklejki nowe, karta tyt. zabrązowiona, papier pożółkły, niewielkie zaplamienia głównie na odwrocie tablic, ostatnie dwa widoki i opisy z uszkodzonymi marginesami.

Ostatni wielki album z widokami Krakowa wydany w XIX w.

Zaw. kartę tytułową, całostronicowy wstęp, 24 barwne tablice, każda z tekstem objaśniającym na osobnej karcie. Jedno z najbardziej luksusowych polskich krajoznawczych wydawnictw XIX wieku. Rezultat współpracy dwóch popularnych artystów i wybitnych znawców historii i architektury Krakowa. W czasie gdy Juliusz Kossak (1824-1899) malował akwarele do „Klejnotów" był bez wątpienia jedną z najpopularniejszych postaci polskich środowisk artystycznych ostatnich 40 lat XIX stulecia. Stanisław Tondos (1854-1917) był malarzem pejzażystą, a specjalizował się w krajobrazie miejskim. W prezentowanej tu tece spod jego ręki wyszły widoki architektoniczne, bogatym sztafażem (przechodnie, ruch uliczny, konie, sprzedawcy uliczni) zajął się Kossak. „Do napisania tekstów wydawcy 'Klejnotów nakłonili najwybitniejszych wówczas polskich historyków sztuki i zarazem dyrektorów dwóch najważniejszych muzeów Krakowa [...]. Szata wydawnicza albumu również świadczy, że starano się stworzyć dzieło godne pozycji nauki i sztuki w Krakowie połowy lat osiemdziesiątych [...]. Z kolei widoki: o niemal jednakowych wymiarach, każdy naklejony na osobną tablicę z grubego sztywnego kartonu, co umożliwiało wyjmowanie tablic z teki bez obawy o ich uszkodzenie i ułatwiało rozwieszenie widoków na ścianie, w stosownej oprawie lub bez niej" (Banach II s. 141-142).

Album zaw.: Kościół Panny Maryi, Wieża byłego ratusza miejskiego, Kościół św. Trójcy O.O. Dominikanów, Kościół św. Marka, Muzeum Książąt Czartoryskich, Reszty dawnych murów miasta, Kościół Bożego Ciała z klasztorem Kanoników Laterańskich na Kazimierzu, Wejście do kościoła św. Barbary, Sukiennice, Dziedziniec biblioteki Uniwersytetu Jagiellońskiego, Nowe Collegium Uniwersyteckie, Gmach Szkoły Sztuk Pięknych, Rondel Bramy Floryańskiej, Kościół św. Floryana na Kleparzu, Kościół O.O.Kapucynów, Kościół Nawiedzenia Najśw. Maryi Panny O.O. Karmelitów na Piasku, Kościół śś. Piotra i Pawła, Kościół św. Michała O.O. Paulinów na Skałce, Dawne mieszkanie królewskie na Wawelu, Widok Zamku Królewskiego od północy, Widok kościoła katedralnego od południa, Kościół śś. Katarzyny i Małgorzaty z klasztorem O.O. Augustyanów na Kazimierzu, Kościół św. Augustyna z klasztorem P.P. Norbertanek na Zwierzyńcu, Widok ogólny Krakowa z za Wisły (tytuły opisów w części tekstowej różnią się nieco od przytoczonych powyżej podpisów pod rycinami).

W. Łuszczkiewicz (1828-1900) – malarz, pedagog, pierwszy dyrektor Muzeum Narodowego.

M. Sokołowski (1839-1911) – twórca nowoczesnej polskiej historii sztuki. **Ilustracja na tabl. 22.**

2.400.-

981. ŁĘTOWSKI Ludwik – Katedra krakowska na Wawelu. Kraków 1859 [właśc. 1860]. Nakł. autora; Druk. „Czasu". 46,5X35 cm, s. [4], VIII, 104, [4], tabl. 17. opr. oryg. pł. zdob., obcięcie złoc.

Banach 570. Miejscami zaplamienia i zabrązowienia marginesów tablic, niektóre karty podklejone w grzbiecie, oprawa po naprawie (obie okładki starej oprawy i dawny grzbiet naklejone na późniejszą oprawę płócienną). Chromolitografowane (barwne) tablice wykonał Franciszek Stroobant w zakładzie litograficznym w Brukseli, wg własnych rysunków z natury. Każda tablica podpisana po łacinie, opatrzona nadrukiem „F. Stroobant del. et lith." i „Kraków. Nakł. Litografii 'Czasu'". Na przedostatniej karcie umieszczono „List synowski do Ojca świętego, na który kazał sobie przesłać jeden exemplarz do Rzymu", po którym dodano inskrypcję: „[...] na rycinach położono mylnie: Nakładem Litografii Czasu, i mylnie, w Krakowie, bo w Bruxelli". **Plansze „Katedry" „są jedynym utrwalonym w artystycznej grafice zespołem widoków katedry z w. XIX"** (Banach III, t.1, s. 34). **Jedna z piękniejszych dziewiętnastowiecznych książek dotyczących Krakowa. Ilustracja na tabl. 22. 3.200.-**

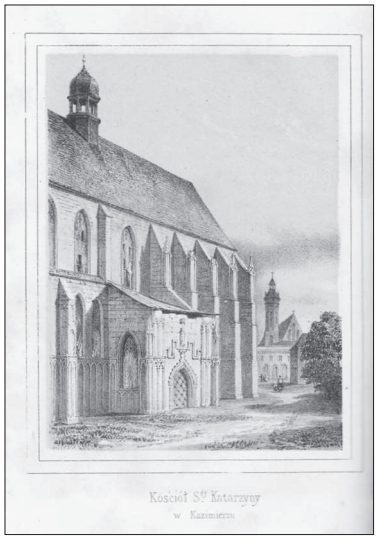

nr 982

982. MĄCZYŃSKI Józef – Pamiątka z Krakowa. Opis tego miasta i jego okolic. Z rycinami i pla-

nami. Cz. 2. Kraków 1845. Nakładem i drukiem Józefa Czecha. 15 cm, s. [4], 402, [2], tabl. 5. opr. psk. z epoki.
Banach 365. Okładki nieco otarte, zarysowanie grzbietu, miejscami zażółcenia papieru. Tablice z litografiami tonowanymi przesłonięte bibułkami ochronnymi, winietki drzeworytowe w tekście. Całość dzieła składała się z trzech tomów (części).
Tom poświęcony kościołom. Na pierwszych 150 stronach szczegółowy opis katedry na Wawelu z przytoczonymi napisami grobowymi w kaplicach. Ponadto opis 38 krakowskich kościołów (11 parafialnych i 27 zakonnych i innych). Obszerny opis Kościoła Mariackiego wraz z ołtarzem Wita Stwosza i średniowiecznymi witrażami.
Na pierwszej tablicy ładny widok wzgórza wawelskiego z wieżami katedry odbity u Lemerciera w Paryżu. Na pozostałych tablicach trzy widoki wnętrza katedry i widok ogólny kościoła św. Katarzyny na Kazimierzu. **240.-**

983. [MĄCZYŃSKI Józef] – Cracovie et ses environs. Description historique, geographique et pittoresque de cette ville et ses contrées. Ilustree de plusieurs plans et lithographies. Cracovie 1846. Joseph Czech Libraire Editeur. 15,5 cm, s. [4], 372, tabl. 14 [w tym 1 rozkł.]. opr. pł. tłocz. z epoki, obcięcie złoc.

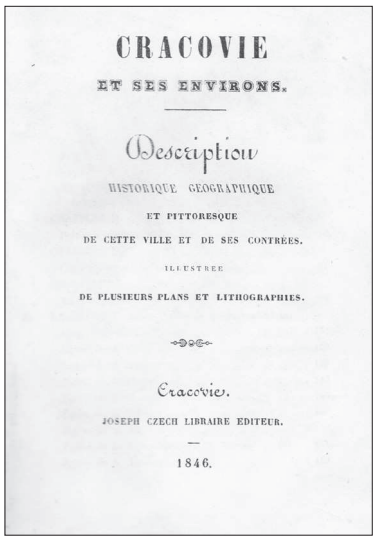
CRACOVIE
ET SES ENVIRONS.
Description
HISTORIQUE GEOGRAPHIQUE
ET PITTORESQUE
DE CETTE VILLE ET DE SES CONTRÉES.
ILLUSTREE
DE PLUSIEURS PLANS ET LITHOGRAPHIES.
Cracovie.
JOSEPH CZECH LIBRAIRE EDITEUR.
1846.

nr 983

Banach 382. Karta przedtyt. ze śladami uszkodzenia, przyklejona od spodu do pierwszej tablicy, poza tym stan dobry. Ekslibris i piecz. prof. Władysława Siedleckiego. Obie okładki ze ślepo tłocz. zdobieniami, na grzbiecie ślepo tłocz. tytulatura. Tablice w litografii tonowanej, drzeworyty w tekście.
Francuska, jednotomowa wersja „Pamiątki z Krakowa" (edycja polska ukazała się w 3 tomach). **Pięknie zachowany, kompletny egzemplarz z biblioteki prof. Władysława Siedleckiego.** Zawiera opis położenia geograficznego, geologii, klimatu, ludności wolnego miasta Krakowa wraz z danymi statystycznymi, opis ulic i przedmieść, kościołów, innych budowli publicznych, uniwersytetu, okolic miasta i ich atrakcji. Opisane są m. in. Wola Justowska, Kopiec Kościuszki, Bielany, Balice, Alwernia, Krzeszowice, Czerna, kopalnie w Jaworznie, Wieliczka, Ojców, Kalwaria Zebrzydowska, Tyniec i Pieskowa Skała. Ostatni rozdział poświęcony jest strojom i zwyczajom ludu krakowskiego.
Jedenaście litografii widokowych (m.in. Barbakan, Teatr Stary, Collegium Maius, obserwatorium i ogród botaniczny, zamek w Ojcowie), 2 mapy (miasta i okręgu wolnego miasta Krakowa) i 1 tablica rozkładana z ręcznie kolorowanymi strojami krakowskimi. Drzeworyty przedstawiają herby miasta i uniwersytetu, kilka małych, fantastycznych winietek romantycznych (np. z łodzią żaglową pod latarnią morską). **Nieczęste.** **360.-**

984. [PRUSZYŃSKI Zenon] – Jama Michalika, lokal „Zielonego Balonika". Zebrał Zenon [krypt.]. Kraków 1930. Nakł. Cukierni Lwowskiej. 23,4 cm, s. 63. brosz.
Otarcia i załamania krawędzi okładek, niewielkie załamania krawędzi kilku kart, załamanie narożnika przedniej okładki. Na karcie przedtyt. pieczątka „Cukiernia Lwowska, dawniej Jama Michalika [...]". Na przedniej okładce trójbarwna litografia przedstawiająca stylizowaną Bramę Floriańską na tle zielonego balonu.
Szczegółowy opis wnętrz zabytkowej kawiarni lokalizujący poszczególne obiekty wystroju: obrazy i grafiki, rysunki, meble, freski, afisze, witraże, lalki z szopek, zaproszenia „Zielonego Balonika". Kilka ilustracji w tekście. Całość poprzedzona wstępem historycznym, zakończona sentencją „To dziełko acz małe niech będzie Balonikowi na chwałę". **64.-**

ROCZNIK Krakowski. Kraków. Wyd. Towarzystwa Miłośników Historyi i Zabytków Krakowa. 26-28 cm.
Stan dobry i bardzo dobry, o ile nie zaznaczono inaczej. Początkowe numery (rzadkie i nieczęste w handlu antykwarycznym) ukazującego się od 1898 do dziś rocznika poświęconego szeroko rozumianemu rozwojowi historycznemu i kulturalnemu Krakowa i okolicy. Na łamach czasopisma ukazywały się artykuły będące podsumowaniem wieloletnich badań, teksty źródłowe, przyczynki. Niezastąpione źródło wiedzy dla każdego miłośnika dawnego Krakowa.

985. **T. 1. Z 83 ryc. w tekście i 2 tabl. światłodrukowemi. 1898**. s. [8], 371, tabl. 2. opr. bibliot. ppł. z zach. okł. brosz.
Miejscami wyraźne zaplamienia. Przekreślone piecz. wypożyczalni, **egzemplarz z księgozbioru Walerego Eljasza-Radzikowskiego** (piecz. na karcie tytułowej). Zaw. m.in.: Sala gotycka w kamienicy hetmańskiej w Krakowie, Stare cmentarze krakowskie, Piwo w średniowiecznym Krakowie, Dawna polichromia kościoła św. Krzyża w Krakowie, Ustawy przeciwko zbytkowi w dawnym Krakowie, Kraków przed Piastami. Ten tom **wyjątkowo rzadki!** **240.-**

nr 985

986. **T. 2. Z 42 ryc. w tekście i 3 tabl. w chromotypii. 1899.** s. [8], 234, tabl. 3. opr. ppł. z epoki, okł. brosz. naklejona na oprawę.
Zaw. m.in.: Najstarszy Kraków na podstawie badania dawnej topografii, Historya rodziny Wierzynków, Dawne wyroby nożowników krakowskich i znaki na nich, Godła domów krakowskich, Witraże dominikańskie. Na tablicach barwne przerysy witraży S. Wyspiańskiego. **120.-**

987. **T. 4. Z 45 ryc., 21 tabl. w cynkotypii i 7 reprod. w światłodruku. 1900**. s. [8], 267, [4], tabl. 28. opr. ppł. z epoki, okł. brosz. naklejona na oprawę.
Okładka broszurowa **z oryginalną, barwną litografią Stanisława Wyspiańskiego**. Zaw. m.in.: Gmach biblioteki Jagiellońskiej, Granice biskupstwa krakowskiego, Pergameniści i papiernicy krakowscy w ubiegłych wiekach i ich wyroby. Na tablicach m.in. reprodukcje 7 dokumentów dotyczących najdawniejszych dziejów Uniwersytetu Jagiellońskiego. **Ilustracja na tabl. 18.** **180.-**

988. **T. 5. Z 67 ryc. w cynkotypii, 5 tabl. i 1 planem Krakowa w światłodruku. 1902.** s. [8], 210, tabl. 13, tabl. genealog. 1, plan rozkł. 1. opr. ppł. z epoki, okł. brosz. naklejona na oprawę.
Niewielkie zaplamienia przedniej okł. Zaw. m.in.: Proces o pannę, Z herbarza mieszczańskiego, Jasełka krakowskie, Zabytki krakowskie w Szwecyi, Ślady uniwersytetu Kazimierzowskiego? **80.-**

989. **T. 6: Kraków, jego kultura i sztuka. Z 352 ryc. w tekście i na osobnych tabl., tudzież z oryginalnymi inicyałami. 1904.** s. [8], 308, [1], tabl. 20. opr. ppł. z epoki, okł. brosz. naklejona na oprawę.
Blok poluźniony, część kart luzem, nieliczne zaplamienia. Zaw. m.in.: Kultura Krakowa, Organizacya miejska i cechów, Historya architektury, Historya malarstwa. **100.-**

990. **T. 7. 1905.** s. [6], 272, tabl. 1. opr. ppł. z epoki, okł. brosz. naklejona na oprawę.
Zaw. m.in.: Bonerowie, Bunt wójta Alberta, Udział Krakowa w sejmach i sejmikach Rzeczypospolitej. **80.-**

991. **T. 8. 1906.** s. [6], 202, [1]. opr. ppł. z epoki, okł. brosz. naklejona na oprawę.
Zaw. m.in.: Dawny krakowski ratusz, O kościołach na Wawelu, Kraków biskupi, Dziennikarstwo krakowskie do 1848 r. Na oprawę naklejono omyłkowo okładkę t. 15. **80.-**

992. **T. 10: Wit Stwosz w Krakowie. 1907.** s. [4], 125, tabl. 7. opr. oryg. pł. zdob.
Zaw. w całości tekst poświęcony Stwoszowi autorstwa F. Kopery. **80.-**

993. **T. 11. 1909.** s. [6], 183, tabl. 10. opr. ppł. z epoki, okł. brosz. naklejona na oprawę.

Zaw. m.in.: Baltazar Fontana w Krakowie, Akademicki kościół św. Anny w Krakowie, studyum architektury, Podziemia Wawelu, Pieczęcie miasta Krakowa, Kazimierza, Kleparza i jurydyk krakowskich do końca XVIII wieku. **80.-**

994. T. 14: Dzieje handlu i kupiectwa krakowskiego. [1912?]. s. [8], 183, [4], tabl. 1. opr. ppł. z epoki, okł. brosz. naklejona na oprawę.
Zaw. w całości monografię krakowskiego handlu pióra Stanisława Kutrzeby i Jana Ptaśnika. Karta tytułowa zdobiona przez **Jana Bukowskiego** (sygn. monogramem J. B.). **80.-**

995. T. 15. 1913. s. [6], 255. opr. ppł. z epoki, okł. brosz. naklejona na oprawę.
Zaw. m.in.: Studya nad patrycjatem krakowskim wieków średnich, Barokowe kościoły Krakowa. Na oprawę naklejono omyłkowo okładkę t. 8. **80.-**

996. T. 17: Stary Kraków. 1916. s. 162, [15], plan 1, plan rozkł. 1. opr. wsp. ppł.
Zaplamienia karty przedtyt., poza tym stan dobry. Numer monograficzny wypełniony klasyczną, bogato ilustrowaną 87 własnymi zdjęciami, pracą Franciszka Kleina. **80.-**

997. [ŻELEŃSKI Tadeusz] – Piosenki i fraszki „Zielonego Balonika”. Napisał Boy [pseud.]. **Zdobił Kazimierz Sichulski**. Kraków [1908]. Nakł. autora. 21,7 cm, s. 101, [2]. brosz.
Grzbiet oklejony papierem, otarcia okładek, niewielkie zaplamienia i zażółcenia papieru wewnątrz. Na przedniej okładce, na kompozycji K. Sichulskiego odręczny napis atramentem „Stary Sielec”.
Przednia okł. brosz. i karta przedtyt. podklejona przez introligatora, stan dobry. Teksty piosenek poprzedzone nutami. Zapiski z epoki.
Jedna z najważniejszych książek związanych z legendarnym kabaretem „Zielony Balonik”.
Okładka, przerywniki i liczne niewielkie winiety (powtarzane) drukowane po zakończeniu niektórych utworów – autorstwa Kazimierza Sichulskiego. Przy pieśni „Co mówili w kościele u Kapucynów” odręczne dopiski z epoki identyfikujące z nazwiska cztery osoby występujące w tekście (Sierosławski, Noskowski, Herbaczewski, Trzciński). Na końcu dopisany odręcznie wiersz „Kurdesz na Salon literacki u Hösicka”. Dzięki temu **egzemplarz unikatowy!** **74.-**

Zielony Balonik, zaproszenia. Kraków [1905-1914]

998. „Sztuka”. IX Wystawa Tow. Art. Polskich „Sztuka” otwarta 4 listopada 1905 w nocy w gmachu Jamy Michalikowej, w Krakowie.
Dwubarwna litografia Karola Frycza – zaproszenie na sparodiowaną wystawę „Sztuki”, form. 19,7x32 cm. Tekst w kolorze zielonym i brązowym, zielona podobizna lisa (wiewiórki?). W stosownym miejscu wpisane odręcznie nazwisko zaproszonego malarza Stanisława Kamockiego. Zaproszenie reprodukowane w: J. P. Gawlik „Powrót do Jamy”, Kr. 1961, s. 68. Ślady złożenia, stan dobry. **160.-**

999. Zaproszenie. Tsss... Kochany!!! Nie bój się nic. Wiesz jak krótkie jest życie. Przychodź [...] do Michalika. Koniecznie!! Co będzie, nie da się tu zaraz opisać [...]. Tedy czekają Cię... tam Młodych Malarzy Resztki.
Anonimowa litografia dwubarwna na ark. 23x18,7 cm. Młodzieniec wstydliwy z uwieszonymi na szyi dwiema obnażonymi, zgrabnymi nie-

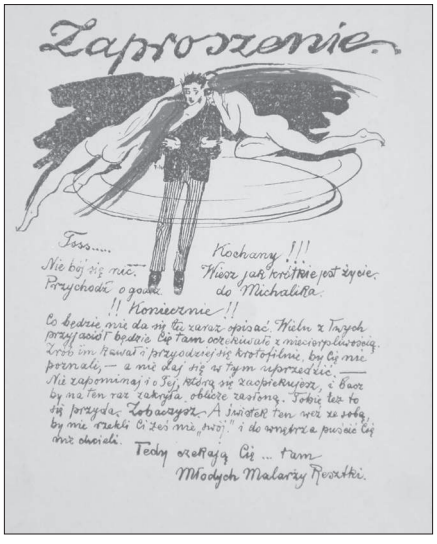

nr 999

wiastami o czerwonych, długich włosach (reprodukowano w: T. Weiss „Legenda i prawda Zielonego Balonika", Kr. 1976, ilustr. 197). Stan bardzo dobry. **120.-**

1000. Staraniem Towarzystwa „Miłośników Terpsychory i Bachusa" na szlachetny cel zapomnienia golizny współczesnej [...] pod protektoratem Jasno Oświeconego Pana Jana Apolinarego Michalika rozpocznie się 24 lutego 1914 [...] Tradycyjna Reduta [...]. Wstęp tylko osobom dziwnie ubranym [...]. Niespodzianki sami Goście dostarczą swojem zachowaniem.
Anonimowa litografia sygn. J.G. (= Iwo Gall?) na ark. 29,8x23 cm. W górnej części decydujący moment turnieju rycerskiego rozgrywanego przed budynkiem teatru (zwyciężył skarykaturyzowany Józef Czajkowski?), ponad walczącymi wśród obłoków widoczny wychodek z napisem „Schülerstube". Tekst pod kompozycją. Miejsce na wpisanie nazwiska zaproszonego pozostało niewypełnione. Stan bardzo dobry. **100.-**

1001. W obskurnej Jamie JWP. Michalika w dniu 19 stycz. zbiera się [...] wszelaka brać artystyczna nie wyłączając ekspresyonistów, na zwykłe karnawałowe orgie - możesz i Ty przyjść [...] uprzednio zmieniwszy codzienny strój plugawy na barwny kostyum [...]. (We fraku mógłbyś wzięty być za paskarza i obity - strzeż się!!!).
Anonimowa litografia na ark. 37,3x30 cm. W górnej części rysunek wystrzępionego pawia, tekst poniżej. Ślady złożenia na pół, bardzo niewielkie naddarcia krawędzi, stan dobry. **140.-**

1002. Kabarecik w ścisłym kołku jak bywało w dawne czasy [...]. Przyjdź kochany, na Twojej obecności specyalnie nam zależy.
Autolitografia Henryka Kunzeka na ark. 34,1x42 cm, przedstawiająca scenę wygnania Adama i Ewy z raju (w roli archanioła skarykaturowany Teofil Trzciński; wygłasza kwestię „Przyjacielu, jakoś tu wszedł nie mając szaty godowej?!!"). Druk farbą w złotym kolorze. W stosownym miejscu odręcznie wpisane nazwisko St. Madeyskjego. Egz. po fachowej konserwacji, stan dobry. **140.-**

Widoki

1003. [KRAKÓW]. Krackaw. Drzeworyt form. 25,5x53,5 na ark. 41x55,5 cm.

nr 1003

Imago Pol. H4/2; Banach I 1. **Pierwszy w historii drukowany widok Krakowa** pochodzący z „Das Buch der Chroniken" Hartmana Schedla, Norymberga **1493**. Drzeworyt odbity z dwóch klocków na dwóch sąsiadujących stronach; zachowane całe karty (Blat CCLXIIII i CCLXV). Na odwrocie życiorys św.Stanisława z niewielkim drzeworytem i początek rozdziału „Von krackaw der konigclichen statt des polnischen lands", na odwrocie drugiej karty tekst niezwiązany z Polską i pięć niewielkich drzeworytów przedstawiających m.in. świętych. Rysunek widoku Krakowa wykonał zapewne niemiecki humanista Konrad Celtis, który przebywał w Krakowie dwa lata; rycina oddaje urbanistyczny układ miasta ze wznoszącym się ponad nim zamkiem na wzgórzu i z leżącymi opodal Kazimierzem (Casmirvs) i Kleparzem (Clepardia), jednak przedstawienie poszczególnych budowli odbiega od stanu faktycznego. Niewielkie zaplamienia, egz. po fachowej konserwacji, stan dobry. **3.200.-**

1004. [KRAKÓW]. Cracovia sedes Regia obsessa et a'Serenissimo Sveo: Gothorum Rege Carolo Gustavo delitione capta d: 8 Octob: Anno 1655. Miedzioryt kolorowany form. 29,4x55,9 na ark. 36,2x59,5 cm.

Heyduk 56; J.Banach I 13. Widok miasta obleganego przez wojska szwedzkie pochodzący z dzieła Samuela Pufendorfa „De rebus a Carolo Gustavo", Norymberga **1696**. Rycina wg rys. Eryka Jönsona Dahlbergha, płytę rytował Willem Swiddle (obie sygnatury w prawym dolnym narożniku). Plansza zamknięta ozdobną ramką miedziorytową. Tytuł w kartuszu pod górną ramką w centrum, po jego obu stronach na rozpiętej draperii spis oddziałów szwedzkich. Na dolnej ramce, na wstędze objaśnienie 28 budowli. Bardzo bogaty sztafaż (obóz wojsk szwedzkich, zajęcia żołnierzy). W prawym dolnym narożniku oraz w centrum pod dolną ramką „N: 16". Pionowe ślady złożenia, stan bardzo dobry. **Ilustracja na tabl. 21.**

1.600.-

1005. [KRAKÓW, WARSZAWA, WILNO]. Carte des trois ordres qui composent l'Etat de la Republique de Pologne, sçavoir le Roi, le senant et la noblesse. Miedzioryt form. 33,4x44,7 na ark. 44x53,7 cm.

Tablica z „Atlas historique" Henri Abrahama Châtelaina, t.4, Paryż **1714**. Tytuł nad górną ramką. Poniżej w centrum panorama Krakowa (14x26 cm), po obu stronach widoki Warszawy i Wilna (po 11,5x9 cm). Na każdym widoku, pod górną ramką podpisy: „Vue de Varsovie", „Vue de Cracovie", „Vue de Wilna". Widoki opracowano na podst. wedut Brauna i Hogenberga. Pozostałą część planszy wypełnia tekst objaśniający. W prawym górnym narożniku „Tome 4, No 24". Verso czyste. Mocna, wyraźna odbitka. Stan bardzo dobry. **800.-**

1006. [KRAKÓW]. Cracau. Staloryt z akwafortą form. 10,5x16 na ark. 17,5x25,7 cm.

Widok miasta od strony Podgórza wykonany **ok. 1850**. Na pierwszym planie odpoczywający wędrowiec i dwa konie. Topografia oddana w miarę dokładnie choć kościół na Skałce nie jest zbyt podobny do siebie. Pod ryciną tytuł i nadruki: „Aus d. Kunstanst. d. Bibl. Instit. in Hildbh. [= Hildburghausen]" i „Eigenthum d. Verleger". Kontrastowa odbitka, stan dobry. **40.-**

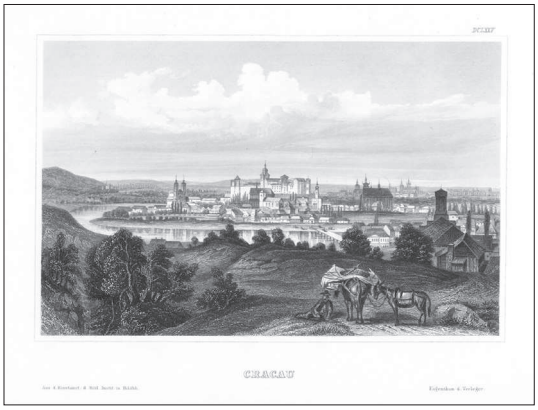

nr 1006

[KRAKÓW]. [Katedra krakowska w litografii Franciszka Stroobanta]. Litografie barwne form. ca 31x22,5 na ark. ca 54,8x35,8 cm

Plansze pochodzą z cyklu „Katedra krakowska na Wawelu" przygotowywanego przez artystę w l. 1857-1858 i wydanego wraz z tekstem objaśniającym Ludwika Łętowskiego w formie albumu w **1859** r. Ryciny litografował sam Stroobant w zakładzie graficznym w Brukseli, opatrując je nadrukami „F. Stroobant del. et lith." i „Kraków. Nakł. Litografii ‚Czasu'". Większość z nich posiada także sygnatury autorskie na kamieniu. Znaczna część nakładu rycin otrzymała na dolnym marginesie łaciński nadruk tytułowy – w prezentowanym zestawie tylko jedna plansza posiada takowy. Ryciny sprzedawano także luzem i prawdopodobnie do tej grupy należą niniejsze tablice. Pełny cykl zawierał siedemnaście rycin. **Plansze „Katedry" „są jedynym utrwalonym w artystycznej grafice zespołem widoków katedry z w. XIX"** (Banach III, t.1, s. 34). Stan dobry.

1007. [Sarcophagus Vladislai Jagiellonis regis, in sacello S. Crucis].

Banach III 299. Kaplica Świętokrzyska. **160.-**

1008. [Sacellum Sigismundi I-mi, cum altari argenteo pars versus orientem].

Banach III 257. Kaplica Zygmuntowska, widok ku pd.-wsch. **160.-**

1009. [Sacellum Sigismundi I-mi, cum mausoleo Sigismundi et Sigismundi Augusti, patris et filii, regum Poloniae, pars versus septemtrionem].

Banach III 268. Kaplica Zygmuntowska, ściana zach. **Ilustracja na tabl. 24.** **160.-**

1010. [Sedile regium ina sacello mansionariorum].
Banach III 249. Kaplica Mariacka, część pn.-zach. **160.-**

1011. [Mausoleum Stephani regis].
Banach III 240. Kaplica Mariacka, część pn.-wsch. **160.-**

1012. [Sacellum cum sepulcro s. Stanislai pontificis et martyris, positum in media ecclesia].
Banach III 177. Kaplica św. Stanisława, widok z pd. **Ilustracja na tabl. 24.** **160.-**

1013. [Sarcophagus Vladislai regis, dicti Łokietek].
Banach III 230. Nagrobek Władysława Łokietka. **160.-**

1014. Latus ecclesiae occidentem versus.
Banach III 224. Nawa boczna pn. **160.-**

1015. [Crypta cum sarcopgago Joannis Sobieski, Michaelis Korybut, Vladislai IV-ti regum Poloniae, et Joseph principis Poniatowski, Taddaei Kosciuszko, etc.].
Banach III 323. Krypta św. Leonarda. **160.-**

[KRAKÓW]. [Zabytkowe budynki Krakowa w litografii Franciszka Stroobanta]. Litografie barwne na ark. 55x36,2 cm.
Plansze pochodzą z cyklu „Starożytne gmachy Krakowa" przygotowywanego przez autora od r. 1858 i wydanego wraz z tekstem objaśniającym w formie albumu w **1862** r. Ryciny litografował sam Stroobant w zakładzie graficznym w Brukseli, opatrując je nadrukami „F. Stroobant del. et lith." i „Kraków. Nakł. Litografii 'Czasu'". Część nakładu zaopatrzono w niewielkie naklejki z tytułami poszczególnych tablic, prezentowane tu ryciny nie posiadają takowych. Plansze sygnowane na kamieniu monogramem „F. St." lub „F. S.". Na odwrocie tytuły wpisane odręcznie ołówkiem. Pełny cykl składał się z trzynastu plansz. Stan dobry.

1016. [Wchód do zakrystii w kościele Najświętszej Panny Maryi]. Litografia barwna form. 30,9x22,2 cm.
Banach II 6/3; Kęder I 114. Na odwrocie tytuł wpisany odręcznie ołówkiem. **Ilustracja na tabl. 24.** **240.-**

1017. [Kościół Ś. Trójcy po pożarze]. Litografia barwna form. 32,7x22,5 cm.
Banach II 6/6; Komorowski 85. Pod kompozycją odręczny napis ołówkowy „Dominikanie". **240.-**

1018. [Krużganek franciszkański]. Litografia barwna form. 31,1x22,6 cm.
Banach II 6/8; Kęder II 121. Na odwrocie odręczny tytuł wpisany ołówkiem. **240.-**

1019. [Wchód do Biblioteki Jagiellońskiej]. Litografia barwna form. 31,1x22,6 cm.
Banach II 6/10. Pod kompozycją odręczny napis ołówkowy „Ganek biblioteki Jagiellońskiej". **Ilustracja na tabl. 24.** **240.-**

1020. [KRAKÓW]. Kościół i klasztór P. P. Dominikanek na Gródku w Krakowie.
Banach II 5/14. Wylot ul. Siennej z bryłą kościoła Dominikanek wg rys. Henryka Waltera (anonimowo), odbity w Litografii „Czasu" w **1860** r. jako rycina samoistna lub wchodząca w skład dwóch pierwszych wydań „Albumu widoków Krakowa i jego okolic" H. Waltera. Piecz. F. Ścibałły. Załamanie dolnego narożnika (poza kompozycją), niewielkie naddarcia krawędzi. **280.-**

1021. [KRAKÓW]. Kościoł ś-go Piotra w Krakowie. Litografia na wielobarwnej tincie form. 18,8x27,8 na ark. 27,9x35,6 cm.

nr 1021

Tabkowski 53; J. Banach II 4/25. Widok kościoła św. Piotra od strony ul. Grodzkiej ku Wawelowi wg rys. Henryka Waltera odbity w Litografii M.Salba w Krakowie **po 1865 i nie przed 1875** pochodzący z piątego wydania „Albumu widoków Krakowa i jego okolic" H. Waltera. Stan bardzo dobry. **320.-**

1022. [KRAKÓW]. Wola Justowska pod Krakowem. Litografia na wielobarwnej tincie form. 19,3x27 na ark. 25,2x33,3 cm.
J. Banach II 4/34. Widok willi Decjusza litografowany wg własnego rysunku przez Henryka Waltera, pochodzący z czwartego lub piątego wydania jego „Albumu widoków Krakowa" (Kraków, **po 1865**), odbity w Litografii M. Salba. Zaplamienia marginesów, wymaga konserwacji. **160.-**

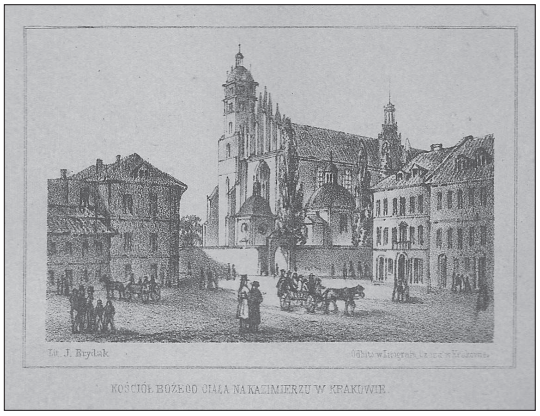

nr 1023

1023. [KRAKÓW]. [Widoki zabytków Krakowa]. Dziewięć litografii na tincie form. 8x10,3 na ark. 11x16,2 cm.
Ryciny pochodzące z „Illustrowanego przewodnika po Krakowie i jego okolicach" Władysława Łuszczkiewicza, Kraków **1875**. Litografował Jędrzej Brydak, plansze odbito w Litografii „Czasu". Większość widoków powtórzono dosłownie z „Albumu widoków Krakowa" Henryka Waltera, czasem zmieniając nieco sztafaż. Zestaw zawiera:
Kościół Ś-ej Katarzyny na Kazimierzu w Krakowie.
Kościół O.O. Franciszkanów w Krakowie.
Kościół Bożego Ciała na Kazimierzu w Krakowie.
Kollegium Jagiellońskie (biblioteka) w Krakowie.
Dziedziniec Biblioteki Jagiellońskiej w Krakowie.
Kościół Panny Maryi w Krakowie od wschodu.
Kościół na Skałce w Krakowie.
Ratusz na Kazimierzu w Krakowie.
Zamek Krakowski od strony północnej.
Miejscami niewielkie zażółcenia papieru, stan dobry. **160.-**

Varia

1024. OLESZCZYŃSKI Antoni ryt. wg rys. **Paszkowskiego – Modlitwa.** 1850. Staloryt form. 30,3x19,2 na ark. 39,8x28,8 cm.
Bardzo ciekawa, rzadka grafika stanowiąca „cegiełkę" na odbudowę kościołów krakowskich zniszczonych w pożarze w 1850 roku.
U góry kompozycji wizerunek Matki Boskiej Pocieszycielki Strapionych, poniżej postaci świętych związanych ze spalonymi kościołami: św. Jacek (kościół Dominikanów) i św. Salomea (kościół Franciszkanów). Pomiędzy świętymi łuk gotycki z krzyżem a poniżej widok spalonych kościołów z dodaną sylwetką katedry i zamku wawelskiego. Poniżej tekst modlitwy i ozdobny napis: „Posiadacz tey pobożney pamiątki przyczynił się do odbudowania Świątyń Pańskich zniszczonych w czasie pożaru Krakowa, na dniu 18 lipca 1850". Z opisu na grafice wynika, że wykonano ją w Paryżu.
Plansza po niewielkiej, profesjonalnej konserwacji. **140.-**

1025. SONNTAG Józef rys, **A.N.** litograf. – **Sebastyan Girtler** Fil. i Med. Dr Uniwersytetu Jagiellońskiego Rektor oraz Towarzystwa nauk. Krak. Prezyduiący. Litografia na ark. 33,5x26,5 cm

Litografowany portret Sebastiana Girtlera. **S. Girtler** (1767-1833) ukończył studia medyczne w Krakowie i doktoryzował się w Wiedniu. Został profesorem chirurgii teoretycznej pierwszej w Polsce Katedry Chirurgii w Krakowie. Usunięty przez władze austriackie powrócił na uczelnię obejmując Katedrę Medycyny Sądowej. Jest autorem „Rozprawy o postępie nauk lekarskich i o wpływie teorii na praktykę leczenia". W l. 1826-1831 pełnił funkcję rektora UJ. Był członkiem Senatu Wolnego Miasta Krakowa i dwukrotnie prezesem Towarzystwa Naukowego Krakowskiego założonego 24 VII 1815 roku z inicjatywy Jerzego Samuela Bandtkiego.
Podklejone naddarcie jednego marginesu, niewielkie zabrudzenia. **60.-**

WADOWICE, OKOLICE

Zbieranie widoków Wadowic i okolicy jest zajęciem mało satysfakcjonującym. Najstarsze widoki miejscowości określanej jako oppidum już na początku XIV w. pochodzą z połowy XIX w. Są to: litografia z „Wadowitzer Kreis" Mehoffera i litografia z „Przyjaciela Ludu". Więcej widoków posiadają oczywiście Kalwaria Zebrzydowska, Zator i Lanckorona. Dużo lepiej jest natomiast z mapami. Region wadowicki, a właściwie Księstwo Oświęcimsko-Zatorskie znajdują się na jednych z najstarszych map polskich, jakie w ogóle istnieją. Nazwa Wadowice pojawia się na prawie wszystkich ważniejszych mapach Polski wydrukowanych w oficynach Europy Zachodniej. Co ciekawe, figuruje na mapach nawet wtedy, gdy nie ma na mapie ważniejszych i większych miejscowości np. Nowego Sącza, Bochni czy Tarnowa. Prawdopodobnie dużą rolę odgrywało położenie miasta przy ważnej trasie komunikacyjnej z Wiednia do Krakowa. Oglądając stare mapy regionu można zauważyć wiele błędów w usytuowaniu mniejszych miejscowości oraz dziwne z dzisiejszego punktu widzenia eksponowanie jednych, a pomijanie innych lokalizacji na mapie. Zbieracze książek i pocztówek o tematyce wadowickiej mają do swojej dyspozycji bardzo pomocne, wydane niedawno publikacje Tomasza Ratajczaka oraz Piotra Wyrobca i Marka Sosenki.

1026. APULEJUSZ z Madaury – Metamorfozy albo Złoty Osioł. Z oryginału łacińskiego przeł. Edwin Jędrkiewicz. Rzecz o Apulejuszu napisał Jan Parandowski. Lwów 1925. Nakł. Tow. Wyd. „Ateneum". 22,5 cm, s. XXXVIII, [1], 299, [1]. opr. pł. złoc. z zach. okł. brosz.

Stan bardzo dobry. Wydano 2.000 numerowanych egzemplarzy, ten nr 973. Dedykacja tłumacza: „Kochanemu Panu Tytusowi Zajączkowskiemu z bardzo serdecznymi słowami od Tłumacza Lwów 9/V 1925".

Złoty Osioł jest jedyną powieścią łacińską zachowaną w całości do czasów nowożytnych. Dzięki niej Apulejusz (ok. 125-ok. 180) przeszedł do kanonu literatury światowej. Powieść ma charakter fantastyczno-satyrycznego romansu obyczajowego. Bohaterem jest młody człowiek, który uczy się magii i przypadkowo zostaje zamieniony w osła, zachowując jednak ludzką świadomość. Przeżywa wiele udręk i upokorzeń, obserwuje ludzką nikczemność i wady. Powieść stanowi bogate źródło wiedzy o obyczajowości świata antycznego. Jest oryginalna, prześmiewcza i zabawna. Apulejusz wplótł do swego romansu wiele opowieści. **Najsłynniejsza z nich to historia Amora i Psyche.** Alegoryczne tłumaczenie tej baśni przyjęli włoscy humaniści. Uważali, że za jej pomocą Apulejusz, jako platonik, przedstawił dzieje duszy ludzkiej (Psyche), która osiąga zbawienie przez miłość (Amor). Ostatnia księga utworu zawiera opis misterium na cześć bogini Izydy. Dowcipna i żywa narracja sprawia, że „Metamorfozy" są atrakcyjne również dla współczesnego czytelnika.

E. Jędrkiewicz (1889 - 1971) – **urodzony w Wadowicach** polski poeta, prozaik, dramatopisarz i tłumacz. Studiował filologię klasyczną i filozofię na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. Pracował jako nauczyciel we Lwowie, Ołomuńcu i w Gdańsku. W latach 1946-1948 był pierwszym prezesem gdańskiego oddziału Związku Literatów Polskich. W swoich dziełach poruszał problemy psychologiczno-moralne. W swojej twórczości literackiej chętnie sięgał po konwencję fantastyczną. Przełożył z łaciny

m.in. dzieła Apulejusza i Erazma z Rotterdamu oraz pisma Andrzeja Frycza Modrzewskiego (w tym „O poprawie Rzeczypospolitej"). Przygotował też „Antologię poezji polsko-łacińskiej 1470-1543". **140.-**

1027. BOGDALSKI Czesław – Święta Kalwarya Zebrzydowska. Na podstawie kronik i dokumentów klasztornych. Z 30-ma rycinami. Kraków 1910. Nakł. Klasztoru Braci Mn. w Kalwaryi Zebrzydowskiej. 18 cm, s. [6], 263. opr. bibliot. ppł. z epoki.
Okładki nieco otarte i zaplamione, niewielkie zaplamienia wewnątrz. Obca dedykacja, piecz.
C. Bogdalski (1853-1935) – autor monografii o Janie z Dukli i o kościele i klasztorze w Leżajsku. **64.-**

1028. CAPUTA Józef – Mowa żałobna na cześć ś. p. papieża Leona XIII wypowiedziana na nabożeństwie żałobnem w kościele parafialnym w Wadowicach, dnia 27 lipca 1903 r. Kraków 1903. Nakł. autora; Druk. W. L. Anczyca i Sp. 24,5 cm, s. 17. brosz.
Okładki nieco zakurzone, stan dobry. Na karcie przedtyt. portret zmarłego dn. 20 VII 1903 r. papieża Leona XIII.
36.-

1029. CHMIELEWSKI Józef – Prawidła wychowania domowego. Kilka uwag dla rodziców. Według Dra Lauckharda napisał ... Wadowice 1887. Nakł. Franciszka Foltyna. 16 cm, s. 52. brosz.
Ratajczak 539. Stan bardzo dobry. „Jedynie łajanie i karanie nie pomoże, lecz za każdym razem – ustawiczne karcenie i niepobłażanie niczego [...] pożądany odniesie skutek [...]. Przy częstem powtarzaniu się kłamstwa, musi nakoniec nastąpić i cielesna chłosta". Wadowicki poradnik pedagogiczny dla rodziców - miejscami przerażający! **48.-**

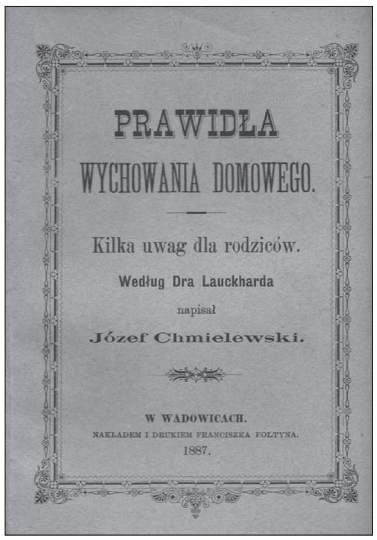
PRAWIDŁA
WYCHOWANIA DOMOWEGO.
Kilka uwag dla rodziców.
Według Dra Lauckharda
napisał
Józef Chmielewski.
W WADOWICACH.
NAKŁADEM I DRUKIEM FRANCISZKA FOLTYNA.
1887.

nr 1029

1030. CZARTAK [1]. Miesięcznik literacko-artystyczny. Wadowice. Red. Edward Kozikowski, Jan Nepomucen Miller, Emil Zegadłowicz. Druk. Fr. Foltina. 32,2 cm. brosz.
R.1, nr 1: 1 II 1922. s. 29, [2], tabl. 2.
Czas.BJ 2, 38. Okładki nieco otarte, ze śladem zawilgocenia, załamania i naddarcia krawędzi okładek. Zawiera m.in. teksty redaktorów pisma oraz Bolesława Leśmiana (wiersze „Karczma" i „Jadwiga"), Stanisława Ignacego Witkiewicza (artykuł „Parę zarzutów przeciw futuryzmowi"). Na tablicach linoryt Edwarda Porządkowskiego i drzeworyt Wacława Wąsowicza. W tekście linoryt Jerzego Hulewicza i cynkotypowe odbitki ilustracji Ludwika Misky'ego. Dwubarwna ekspresjonistyczna kompozycja okładkowa Edwarda Porządkowskiego. Ten numer **najrzadszy. Ilustracja na 3 stronie okładki katalogu.** **360.-**

nr 1031

1031. CZARTAK [2]. Zbór poetów w Beskidzie. Poezje Janiny Brzostowskiej, Edwarda Kozikowskiego, Tadeusza Szantrocha, Emila Zegadłowicza. [Wadowice] 1925 [właśc. 1924]. Nakł. Czartaka. Druk. „Krajowa", Warszawa. 28 cm, s. 110, [1]. brosz.
Grońska 24. Stan bardzo dobry. Egz. częściowo nierozcięty. Wydano 505 egz. **Podpis własnościowy Zbigniewa Pronaszki.**

Zaw. m.in. grafiki Jana Hrynkowskiego (okładka, portret T. Szantrocha), Ludwika Misky'ego (portret J. Brzostowskiej), Edwarda Porządkowskiego (portret E. Kozikowskiego), Jerzego Hulewicza (portret E. Zegadłowicza). **Ilustracja na 3 stronie okładki katalogu.** **240.-**

1032. CZARTAK [3]. Zbór poetów w Beskidzie. Poezja i proza Józefa Birkenmajera, Janiny Brzostowskiej, Wiktora Hanysa, Zofii Kossak-Szczuckiej, Edwarda Kozikowskiego, Tadeusza Szantrocha, Jana Wiktora, Emila Zegadłowicza. Kraków 1928. Druk. „Czasu". 27,5 cm, s. 217, tabl. 8. opr. wsp. ppł., okł. brosz. naklejona na oprawę

Grońska 29. Stan dobry. Tablice w autolitografiach - składają się na **„Tekę autolitografij Czartaka"**, zaw. prace: Juliana Fałata (2), Jana Hrynkowskiego, Feliksa Szczęsnego Kowarskiego, Ludwika Misky'ego, Jana Mrozińskiego, Zbigniewa Pronaszki, Wojciecha Weissa (po 1). Plansze nieznacznie obcięte przez introligatora. W ramach paginacji całostronicowe drzeworyty Zdzisława Gedliczki i Ludwika Misky'ego oraz rys. Zbigniewa Pronaszki i Edwarda Porządkowskiego. Ostatni zeszyt nieoficjalnego organu prasowego grupy poetyckiej „Czartaka". **Ilustracja na 3 stronie okładki katalogu.** **1.200.-**

1033. CZERMIŃSKI M[ichał] – Mowa żałobna miana w kościele OO. Karmelitów Bosych w Czerny d. 20 listopada 1907 r. przed złożeniem do grobu zwłok ś. p. o. Rafała Kalinowskiego, przeora OO. Karmelitów Bosych. Kraków 1908. Nakł. Karmelitanek Bosych. 21,5 cm, s. 15. brosz.

Stan bardzo dobry. W tekście liczne fakty biograficzne z życia budowniczego i przeora klasztoru Karmelitów w Wadowicach, kanonizowanego w 1991 r. **40.-**

nr 1034

1034. [DEFOE Daniel] – Nowy Robinson Kruzoe czyli skutki nieposłuszeństwa zupełnie nowo i treściwie dla użytku polskiej młodzieży ułożony i do oryginału zastosowany. Wyd. V. Wadowice 1910. Nakł. F. Foltina. 15,7 cm, s. 167, tabl. 8. brosz.

Ratajczak 991. Stan bardzo dobry. Tytuł okładkowy: „Robinson Kruzoe", tytuł nagłówkowy: „Nowy Robinson. Powiastka. (Przerobiona z niemieckiego)". **Rzadkie wydanie**; „Bibliografia polska 1901-1939", A. Grefkowicz [i in.] „Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1901-1917" ani inne dostępne nam bibliografie (poza Ratajczakiem) nie notują tej edycji. **64.-**

1035. GOETHE Johann Wolfgang – Faust. Tragedji część pierwsza. Wadowice 1926. Nakł. i druk Fr. Foltina w Wadowicach. 24 cm, s. 238. opr. wsp. ppł. z zach. okł. brosz.

Ratajczak 1057. Okł. brosz. wzmocnione i uzupełnione przez introligatora, wewnątrz czysty egz. **Egz. nr 30 z 1.050, podpisany przez tłumacza Emila Zegadłowicza i nakładcę Franciszka Foltina z portretem Goethego wg akwaforty Fr. Siedleckiego.** Prócz tekstu zawiera reprodukcje 7 fotografii Jana Malarskiego z wystawienia sztuki w Teatrze Narodowym w

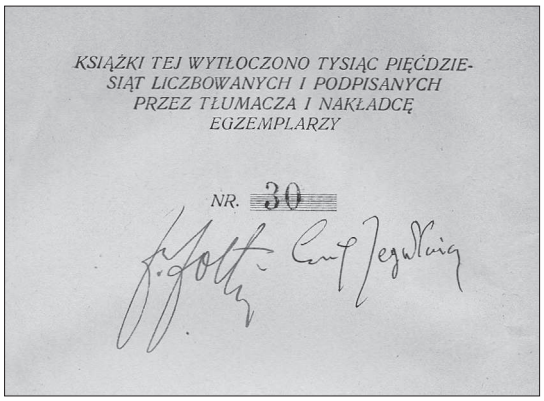

nr 1035

Warszawie w 1926 r. W przedstawieniu brali udział wybitni aktorzy m.in. Józef Węgrzyn i Jerzy Leszczyński. Tłumaczenie Zegadłowicza było mocno krytykowane, ale miało i ma swoich zwolenników. Cechuje go dość duże przegadanie i eksperymenty językowe (stylizacja ludowa), ale tłumacz stara się przekazać wszystkie treści oryginału. **120.-**

1036. GOETHE Johann Wolfgang – Faust. Tragedji część druga. Wadowice 1927. Nakł. Franciszka Foltina. 24 cm, s. 356, [4]. brosz.
Ratajczak 1060. Okładki nieco zakurzone, poza tym stan dobry. Egz. częściowo nierozcięty. Okładka wg projektu Franciszka Siedleckiego, 7 fotografii projektów scenograficznych Zbigniewa Pronaszki. **80.-**

1037. GOŁBA Franciszek – Bachowice dawniej a dziś. Kraków 1939. Nakł. autora. 20,5 cm, s. 106. brosz.
Stan dobry. Dochód ze sprzedaży przeznaczono na pomalowanie kościoła w Bachowicach. Krótka monografia wsi położonej pomiędzy Zatorem, Spytkowicami i Wadowicami. Ilustracje w tekście. **48.-**

1038. HEUMANN Stanisław – Wiadomość o parafii Zembrzyce nad Skawą, w dekanacie Suskim, dyecezyi Krakowskiej, pow. Wadowickim w Galicyi położonej, tudzież o kościele zembrzyckim jakoteż o Obrazie Matki Boskiej łaskami tamże słynącym, z dodatkiem pocztu Kapłanów, którzy przy kościele parafialnym w Zembrzycach pracowali, na podstawie metryk, wizyt biskupich, aktów parafialnych i innych źródeł zebrana przez ks. …, proboszcza w Zembrzycach. Wyd. II uzupełnione. Kraków 1898. Nakł. autora; Druk. „Czasu". 20 cm, s. 116, [1]. brosz.
Stan bardzo dobry. Na karcie przedtyt. drzeworytowy widok kościoła parafialnego w Zembrzycach. Źródłowo opracowane dzieje parafii zembrzyckiej od lat 30. XVI wieku do współczesności. **80.-**

1039. HULEWICZ Jerzy – Joachim Achim. Dramat w trzech zjawach. Kościanki 1922. Druk. F.Foltina, Wadowice. 23 cm, s. 95, [1]. opr. pł. z zach. okł. brosz.
Grońska 257. Stan dobry. **Okładka i ekslibris w drzeworycie Jerzego Hulewicza. Ilustracja na 3 stronie okładki katalogu.** **140.-**

1040. JEDNODNIÓWKA. 11. XI. 1918 – 11. XI. 1934. Wadowice 1934. Państw. Gimnazjum im. M. Wadowity; staraniem samorządu szkolnego. 34 cm, s. 14, tabl. 3. brosz.
Ratajczak nie notuje. Okładki nieco nadkruszone i zaplamione, wewnątrz stan bardzo dobry. Maszynopis powielany („techniką cyklostylową"). Na przedniej okładce i na tablicach „drzeworyty uczniowskie". Zapewne **rzadkie.** **100.-**

1041. KALENDARZ Królowej Apostołów. Wadowice 1925. Nakł. Ks. Ks. Pallotynów. 24,5 cm, s. 98, [12]. opr. wsp. plast. z zach. okł. brosz.
Okładki brosz. silnie zabrudzone, zaplamienia części stron. **Popularny kalendarz katolicki wydany przez księży Pallotynów z Wadowic.** Kalendarz zawiera rady dla rolników i gospodarzy, przepowiednie pogody, „złote myśli", wykaz imion i imienin, dane astronomiczne. W części publicystycznej artykuły o historii zgromadzenia Pallotynów, informacje popularno-naukowe, porady praktyczne dotyczące zdrowia, dział humoru, artykuły i utwory literackie o charakterze patriotycznym, antysemickim („Nasz wróg wewnętrzny"), ale także teksty dotyczące sztuki wojennej, polskiej marynarki itp. W artykule „Postępy w sztuce wojennej" autor konkluduje: „Niemcy mają nadzieję, że uda się im w przyszłości połączyć z Rosją i zniszczyć najpierw Polskę a potem Francję. Naturalnie, że Francja i Polska mają się na baczności. Kwestią lotnictwa i obrony gazowej zajmują się nad Wisłą i nad Sekwaną najpoważniejsze siły umysłowe i fachowe". Ostatnie strony kalendarza zajmują reklamy firm z całego kraju.
Collegium Marianum na Kopcu w Wadowicach to jeden z pierwszych ośrodków Pallotynów w Polsce, zbudowany w 1909 r. Pallotynów sprowadził do Polski w r. 1907 ks. Alojzy Majewski, który był redaktorem Kalendarza. **60.-**

1042. KONGREGACYA misyjna XX. Pallotynów. Wadowice-Kopiec 1914. Nakł. Kongregacyi; Druk. Tow. Domu Narodowego - P.Mitręga, Cieszyn. 18,5 cm, s. 224. opr. późniejsza ppł. z zach. okł. brosz.
Stan bardzo dobry. **60.-**

1043. KOWALCZYK Walenty – Kalwarja Zebrzydowska (historja, cuda, obrzędy, odpusty, kaplice i t.d.) na podstawie najwiarogodniejszych źródeł oprac. ... z Łososkowic. Kraków 1929. Nakł. autora. 16,5 cm, s. 16. brosz.
Zaplamienia, ślady zawilgocenia, rdzawe zaplamienia przy zszywkach. Odręczna dedykacja autora dla swojego ojca chrzestnego. **36.-**

1044. KOZIKOWSKI Edward, ZEGADŁOWICZ Emil – Niam niam. Antologja poezji murzyńskiej. Przekłady ... Kartę tyt., godło Czartaka, exlibris i winiety wykonał Edward Porządkowski. Wadowice 1923. Druk. Franciszka Foltina. 30,5 cm, s. 32. brosz.
Grońska 445a; SPKL 312; Ratajczak 1036. Niewielkie otarcia okładek, wewnątrz stan bardzo dobry. Egz. rozszyty. **Wydano 300 egz.**, ten nr 244 podpisany przez obu „tłumaczy". Fikcyjna antologia poezji afrykańskiej, napisana w całości przez E. Kozikowskiego i E. Zegadłowicza i opatrzona wstępem o charakterze dysertacji naukowej. Mistyfikacja była na tyle pomysłowa i sprawnie napisana, że książka doczekała się poważnych recenzji w ówczesnej prasie. „[...] z wyjątkiem jednego jedynego Tadeusza Sinki, który poddał w wątpliwość oryginalność tekstów murzyńskich, nikt z naukowców nie zakwestionował ich autentyczności. Nadeszły listy od szeregu profesorów: J. Kallenbacha, J. Kleinera, A. Brücknera, J. Łosia wyrażające uznanie dla tłumaczy za podjęte trudy" (E.Kozikowski „Portret Zegadłowicza bez ramy", War. 1966, s. 90) . Interesująca szata graficzna E. Porządkowskiego. Druk na szarym papierze pakunkowym. **Nieczęste.** **400.-**

nr 1044

1045. LUTNIA Szkolna. Ilustrowane czasopismo literacko-artystyczne. Wadowice. Gimnazjum Państwowe im. Marcina Wadowity. 31 cm. brosz.
Nr 1–5: 1926-1928. s. 16, tabl. 6; 28; 28; 28; 28.
Ratajczak 1058, 1061, 1063; Czas. BJ 5, 32. Stan bardzo dobry. Liczne ilustracje drzeworytowe w tekście i na tablicach. **Ambitne przedsięwzięcie wydawnicze profesorów i uczniów wadowickiego gimnazjum.** Pełny podtytuł: „Ilustrowane czasopismo literacko-naukowo-artystyczne, sportowe i fotograficzne młodzieży Gimnazjum Państwowego im. Marcina Wadowity w Wadowicach". Pismo drukowane u Franciszka Foltina, płyty siatkowe i kreskowe wykonano w Krakowie. Zwraca uwagę graficzna strona pisma i niezły poziom uczniowskich grafik. **Opiekunem artystycznym pisma był prof. Ludwik Jach, uczeń Axentowicza** w krakowskiej ASP.
W czterech numerach artykuł o historii pisma napisany przez dyrektora szkoły Henryka Gawora. Poza tym pismo zawiera poezje, artykuły i drzeworyty wykonane przez uczniów różnych klas: m. in.: próby poetyckie i artykuły Kazimierza Forysia, późniejszego dyrektora szkoły i przyjaciela Emila Zegadłowicza, artykuły o Żeromskim, Wyspiańskim, Asnyku, Przybyszewskim, Marcinie Wadowicie, **o znaczeniu wszechświatowym „Fausta", o obaleniu teorii niepodzielności atomu, o radiu i o 'problemie telewizji' (w 1928 roku!!!).** **160.-**

1046. MAJEWSKI Alojzy – Podróż misyjna do Afryki. Wadowice 1927. Nakł. Księży Pallotynów. 21,5 cm, s. 172. opr. bibliot. ppł. z epoki.
Otarcia okładek, liczne zaplamienia wewnątrz; stan niezbyt dobry. Piecz. Sodalicji Marjańskiej Panien w Rajczy. Liczne ilustracje w tekście.
Relacja z pobytu w Afryce młodego księdza-misjonarza w początkach XX w. Autor opisuje podróż z Torunia i Zbąszynia do Berlina i Hamburga, rejs przez kanał La Manche i Atlantyk, postój na Maderze i Wyspach kanaryjskich, podróż wzdłuż zach. wybrzeży Afryki do Kamerunu. Na końcu dzieje Kongregacji Misyjnej ks. Pallotynów. **40.-**

1047. MARCZEWSKI Bolesław – Powiat wadowicki pod względem geograficznym, statystycznym i historycznym. Kraków 1897. Nakładem autora; Drukiem Aleksandra Słomskiego. 22,5 cm, s. 224, III, [1]. opr. bibliot. ppł.
Brak karty z dedykacją dla c.k.starosty, k. 13-14 luzem, lokalne zabrudzenia i zaplamienia. Piecz. dr. med. Józefa Sołtysika, dyrektora szpitala w Wadowicach, organizatora tajnego nauczania w czasie okupacji. **Rzadka, cytowana do dzisiaj we wszystkich opracowaniach podstawowa monografia regionu wadowickiego.** Pierwsza część zawiera dane dotyczące granic administracyjnych, geografii fizycznej, geologii, hydrografii, klimatu, danych ludnościowych, bogactw naturalnych, przemysłu, handlu, komunikacji, stosunków wyznaniowych, szkolnictwa (wymienione wszystkie szkoły w regionie, nazwiska i zarobki nauczycieli), instytucji i zakładów społecznych (m. in. wymienione są szpitale, zakłady dla ubogich, kółka rolnicze, czytelnie ludowe itp.). W części drugiej w porządku alfabetycznym podano szczegółowy opis miejscowości zawierający dane statystyczne, informacje o właścicielach i zabytkach. **64.-**

1048. MEHOFFER J. von – Der Wadowicer-Kreis im Königreiche Galizien. Dargestellt von ... Mit einer topographischen Karte und fünf Chromolitographien nach Originalzeichnungen von Rud[olph] Alt. Wien 1843. H.F.Müller. 30 cm, s. [2], 41, [1], mapa 1, tabl. 5. brosz.
Okładki luzem, stan bardzo dobry. Ekslibris Aleksandra Janty-Połczyńskiego. Historyczno-geograficzny opis powiatu wadowickiego. Na tablicach barwne widoki Kalwarii Zebrzydowskiej, Wadowic, Tyńca, jedna plansza z 4 widokami (Lanckorona, Stryszów, Sucha, Zator), jedna ze strojami ludowymi. Tablice litografowane przez J. Zahradniczka (4) i R. Langa (1). Ukazało się w cyklu „Das pittoreske Österreich" w oprac. A. Leykuma. **Rzadkie. Ilustracja na tabl. 22.** **1.600.-**

1049. MIODOŃSKI Jan – Odczyny galwaniczne systemu przedsionkowego w świetle badań eksperymentalnych i klinicznych. Wadowice 1931. Nakł. autora; Druk. Fr. Foltina. 22 cm, s. 88. brosz. Z Kliniki Oto-rhino-laryngologicznej U. J. w Krakowie.
Ratajczak nie notuje. Okładki lekko otarte, wewnątrz stan dobry.
Absolwent wadowickiego gimnazjum, profesor Miodoński, jeden z najwybitniejszych polskich laryngologów wydrukował własnym nakładem w drukarni Foltina swoją pracę na podstawie której habilitował się w 1934 r. i objął kierownictwo Kliniki Otolaryngologicznej UJ. Praca ta wyjaśniała niektóre zagadnienia teoretyczne dotyczące odczynów galwanicznych błędnika oraz wskazywała na użyteczność tych badań dla diagnostyki otoneurologicznej, zawierała wnioski pozwalające odróżnić uszkodzenia ośrodkowe narządu równowagi od obwodowych. Metoda ta została opisana w 10 lat później w literaturze światowej przez C. S. Hallpike´a. Jako taka publikacja ta należy do druków ważnych w historii nauk medycznych. **50.-**

1050. NABOŻEŃSTWO do świętego Iana Kantego, Pisma Bożego w Akademii Krakowskiey doktora i professora, kapłana swieckiego, oraz całego Królestwa Polskiego i Wielkiego Xięstwa Litewskiego patrona. Edycyja druga. Kraków 1828. Druk. Jana Maja. 17 cm, s. 66, [2]. brosz.
Okładki lekko otarte, ślady zawilgocenia wewnątrz. Numery inwentarzowe wpisane ołówkiem. Nabożeństwo i modlitwy do świętego Jana z Kęt. **48.-**

1051. NAJNOWSZE krakowiaki. Wyd. XII. Wadowice 1898. Nakł. Franciszka Foltina. 12,5 cm, s. 144. opr. ppł. z epoki.
Ratajczak 877. Otarcia krawędzi okładek, niewielkie zaplamienia wewnątrz, stan dobry. Zbiór 700 czterowierszy-przyśpiewek, głównie o charakterze żartobliwym. Nr 1: Znałam ja takiego, Co się kochał w ładnej, Ta go ominęła, Teraz nie ma żadnej. Nr 700: Na Wadowskim moście rozmarynek rośnie, Do jutra do rana, Będzie po kolana. **48.-**

1052. NIEMCEWICZ Julian Ursyn – Spiewy historyczne. (Z portretem Autora). Wadowice 1852. Nakł. Jana Sabińskiego; Druk. Józefa Pokornego Wdowy. 16 cm, s. [4], 160, portret 1. brosz. Bibl. Klassyków Polskich, t.2.
Ratajczak 34. Okładki nieco otarte, miejscami zażółcenia papieru. Podpis własn. Michała Krzysztoforskiego z Kęt. **80.-**

nr 1051

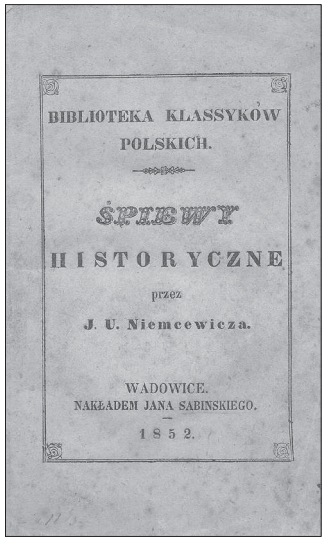

nr 1052

1053. PIĘKNA historia o cierpliwej Helenie, córce Króla Antoniusza, Cesarza Tureckiego z Konstantynopola (Carogrodu), która będąc u dworu, później przez 22 lat [!] pielgrzymując, wielkie utrapienia i nędze cierpliwie i mężnie znosiła. Wyd. IX. Wadowice 1874. Nakł. Franciszka Foltyna. 15,5 cm, s. [3]-60. opr. bibliot. ppł. z epoki z zach. okł. brosz.
Ratajczak 267. Wyraźne otarcia okładek, pęknięcie grzbietu, zaplamienia; brak karty tyt., okładka brosz. z podklejonym ubytkiem (tytuł wpisany częściowo odręcznie – odmiennie od oryginału). „Bibliografia polska XIX stulecia" (wyd. II) nie lokalizuje ani jednego egzemplarza tej edycji. **60.-**

1054. POWIAT Wadowice – letniska, turystyka. Wadowice [193-]. Wydz. Powiatowy Wadowice, Komisja Letnisk.-Turyst. 17 cm, leporello, s. [8]. brosz.
Zaplamienia i otarcia okładek, wewnątrz stan dobry. Krótki, ilustrowany informator o miejscowościach turystycznych powiatu wadowickiego (m.in. Zawoi, Makowie Podhalańskim, Mucharzu, Lanckoronie, Kalwarii Zebrzydowskiej). Kilkanaście fotografii w tekście. **36.-**

1055. PUTEK Józef – Mroki średniowiecza. Obyczaje, przesądy, fanatyzm, okrucieństwa i ucisk społeczny w Polsce. Kraków 1956. Wyd. Literackie. 20,5 cm, s. 542, [1]. opr. wsp. ppł. z zach. okł. brosz.
Stan dobry. Wyd. IV zmienione. **42.-**

1056. PUTEK Józef – O zbójnickich zamkach, heretyckich zborach i oświęcimskiej Jerozolimie. Szkice z dziejów pogranicza śląsko-polskiego Kraków 1938. Drukarnia Przemysłowa w Krakowie. 22,5 cm, s. VIII, 263, [1], tabl. 64. opr. wsp. plast. z zach. okł. brosz. Biblioteka Kresów Śląskich, t. 1.
Zabrązowienia i niewielkie zaplamienia części stron. Podpis własn. Anny Zrazik, zasłużonej nauczycielki z Choczni koło Wadowic. Okładka brosz. projektu Wincentego Bałysa (1909-1939, rzeźbiarza z Wadowic, rozstrzelanego przez Niemców), przedstawiająca zamek w Zatorze. Rozdziały: I. Śląsk Oświecimski, starodawne granice śląsko-polskie i nowsze podziały polityczne, II. Pionierzy osadnictwa. Polacy, Niemcy, Czesi, Włosi i Rusini na Śląsku Oświęcimskim, III. O dawnych zakonach, plebanach, dziesięcinach, patronatach i podrobionych dokumentach, IV. Barwałdczyzna i Żywiecczyzna, V. Średniowieczne zamki, twierdze i czartaki, VI. Starodawne pomniki prawa, VII. Walasi jako pasterze, zbójnicy, zarębnicy i grajkowie na Śląsku Oświęcimskim, VIII. O żydach, neofitach, frankistach, karaitach i oświęcimskiej Jerozolimie. Obszerne przypisy i kilkustronicowa bibliografia. **60.-**

1057. ROECK Jef de – John–Paul II. The Man from Poland. London 1979. Geoffrey Chapman. 24 cm, s. 125, [2]. brosz.
Niewielkie otarcie narożnika tylnej okładki, poza tym stan dobry. Jedna z najwcześniejszych zachodnich biografii Karola Wojtyły opublikowanych po wybraniu go na papieża. Opublikowana pod tytułem „Człowiek z Polski" w Belgii w 1978 roku i przetłumaczona na wiele języków biografia z licznymi c/b fotografiami. Opisuje konklawe (podaje nazwiska kardynałów biorących w nim udział) i pierwsze dni Karola Wojtyły w Watykanie jako papieża Jana Pawła II. Zawiera kilkanaście fotografii z wczesnych lat papieża w tym fotografie z Wadowic. Można na nich zobaczyć m.in. liceum, fragment rynku, **wygląd wnętrza kościoła parafialnego przed przemalowaniem oraz wnętrze starego mieszkania Wojtyłów przed zorganizowaniem w nim muzeum.** Autor pisze, że aktualny właściciel pozwolił mu je sfotografować. Dołączony wycinek z New York Herald Tribune z artykułem na temat kontaktów dyplomatycznych Jana Pawła II w pierwszych dniach urzędowania (m. in. z ambasadorem ZSRR i wiceministrem spraw zagranicznych NRD).
Dołączona druga wczesna biografia Jana Pawła II autorstwa Mary Craig „Man from a Far Country". Rozpoczyna ją motto w postaci fragmentu „Góralu, czy ci nie żal?" po polsku i po angielsku. **60.-**

1058. SALUSTIUSZ – G. Sallustyusa Kryspusa Wojna z Jugurtą. Na język polski przełożyli St. Rzepiński i Br. Grzanowski, profesorowie gimnazyalni. Wadowice 1893. Nakł. własnym; Druk. Fr. Foltyna. 21,7 cm, s. 73, [1]. brosz.
Ratajczak nie notuje. Grzbiet oklejony papierem, okładki lekko nadkruszone. Praca znanego rzymskiego historyka, Gaiusa Sallustiusa Crispusa (86-35 p.n.e.), dotycząca wojen Rzymu z władcą Numidyjczyków Jugurtą, poprzedzona dziejami Afryki. „Wydarzenia z l. 111-105 r. ukazał, jako początkowe stadium rozkładu [imperium rzymskiego], kiedy to po raz pierwszy ujawniła się nieudolność i korupcja arystokracji rzymskiej" (A. Świderkówna „Słownik pisarzy antycznych", War. 1982, s. 405). Przekładu dokonali profesorowie Gimnazjum Państwowego w Wadowicach. **64.-**

1059. SENNIK czyli wykład snów. O własnościach planet i 12 znakach niebieskich Zodyaka. O grze punktowej. Wadowice 1922. Nakł. Fr. Foltina. 15 cm, s. [16], 84. brosz.
Ratajczak 1034. Stan bardzo dobry – co niezwykle rzadkie przy tego typu publikacjach. **Nieczęste.** **70.-**

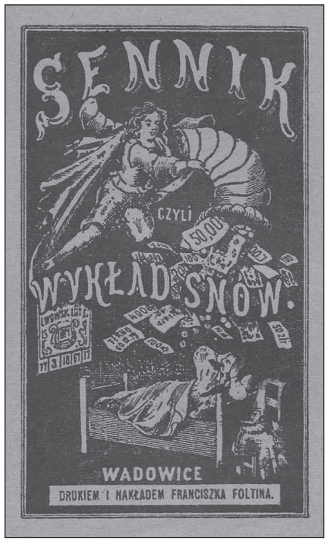

nr 1059

1060. SEWERYN Tadeusz - Świątkarz powsinoga. Warszawa 1963. Pax. 23,5 cm, s. 232, [4]. opr. oryg. pł.
Brak obwoluty, poza tym stan dobry. Fotografie i winiety w tekście.
Monografia słynnego ludowego artysty spod Wadowic napisana przez wybitnego znawcę sztuki ludowej.
Historia życia i twórczości Jędrzeja Wawro (Wowro) (1864-1937), ludowego rzeźbiarza z Gorzenia Dolnego. Jego twórczość rozpropagował w Polsce i na świecie Emil Zegadłowicz. Rzeźby Wowry wystawiane były na wystawie światowej w Paryżu i w USA. Książka ma formę napisanych w ludowej gwarze beskidzkiej rozmów autora z artystą. Jeden rozdział poświęcony jest niezwykle rzadkiej tece drzeworytów wydanej pod tytułem: „Piecątki beskidzkie Jędrzeja Wowra". Zamieszczono reprodukcje dziesięciu drzeworytów.
T. Seweryn (1894-1975) - etnograf, malarz, grafik, muzeolog i badacz sztuki ludowej położył wielkie zasługi w badaniu i popularyzowaniu sztuki ludowej. O Wowrze napisał, że: „tworzył jak artyści średniowiecza, w głębokiej wierze i silnym przekonaniu, że swoimi świątkami swymi zdobywa zasługi do życia wiecznego". **44.-**

1061. SŁOŃSKI Edward – Antologia współczesnej poezji polskiej. Zebrał i wstępem opatrzył ... Warszawa 1926. Bibljoteka Domu Pol. 17,1 cm, s. 192. opr. oryg. ppł. Bibl. Domu Pol.,

r. 2, t. 45.
Otarcia okładek, wyklejki pęknięte w grzbiecie, miejscami zaplamienia kart. Trzykrotnie powtórzona pieczątka własnościowa: „Jan Hołojewski, handel towarów kolonialnych, łakoci, win, wódek, rumu i piwa oraz pokoje do śniadań **w Wadowicach**". **40.-**

1062. SNOPEK miry [!] z ogrodu Getsemańskiego albo żałosne gorzkiej męki Syna Bożego podczas postu wielkiego na pasyach około godzin nieszpornych po południu rozpamiętywane [...]. Wadowice 1905. Nakładem i drukiem Franciszka Foltina. 15,7 cm, s. 24. brosz.
Ratajczak 965. Stan bardzo dobry. Przednia okładka zamknięta ramką typograficzną, ozdobna winieta na karcie tytułowej.
Pięknie zachowane wadowickie wydanie „gorzkich żalów" z początku ubiegłego wieku. **54.-**

1063. [SPRAWOZDANIA Dyrekcji Gimnazjum Państwowego w Wadowicach z lat 1876 – 1920]. Wadowice. Nakł. Funduszu Szkolnego [późn. Naukowego]. ca 21,5 cm.
Ubytek karty tyt. dwóch roczników, podklejenia karty tyt. jednego rocznika, miejscami zaplamienia, mimo to stan dobry, niewielkie otarcia opraw. Zbiór zawierający **komplet** wadowickich sprawozdań gimnazjalnych z 45 kolejnych lat, od 1876 do 1920 r. Dwa ostatnie roczniki w oryginalnych broszurach, pozostałe oprawione w czterech woluminach (ppł. – trzy jednolite, jeden odmienny). Poszczególne publikacje zawierają „część statystyczną" (lub „urzędową" i „szczegółową) z wykazem nauczycieli i uczniów, programem zajęć, regulaminem szkolnym oraz artykuł naukowy (od rocznika 1914/1915 artykułów nie drukowano). Objętość poszczególnych sprawozdań od 32 do ca 140 s. Tytuły: Sprawozdanie Dyrekcyi c. k. realnego i wyższego gimnazyum w Wadowicach, Sprawozdanie Dyrekcyi c. k. wyższego gimnazyum w Wadowicach, Sprawozdanie Dyrekcyi c. k. Gimnazyum w Wadowicach, Sprawozdanie Dyrekcyi Gimnazyum Państwowego w Wadowicach. Do r. 1912 ukazywało się z datą roczną (np. 1912, 1913), później łączoną (np. 1912/1913, 1913/1914). Ostatni rocznik zbioru nosi datę 1920/1921. Część sprawozdań drukowano w Krakowie i Lwowie, najwięcej na miejscu, w Drukarni F. Foltina.

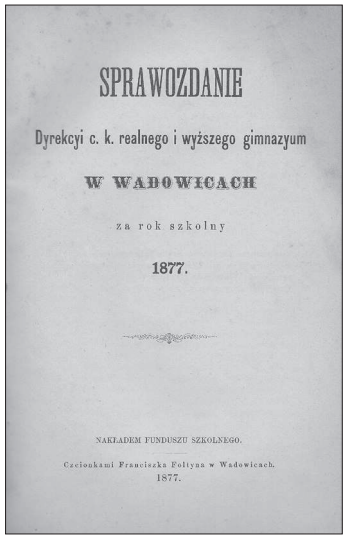
SPRAWOZDANIE
Dyrekcyi c. k. realnego i wyższego gimnazyum
W WADOWICACH
za rok szkolny
1877.
NAKŁADEM FUNDUSZU SZKOLNEGO.
Czcionkami Franciszka Foltyna w Wadowicach.
1877.

nr 1063

Przykładowe tytuły artykułów naukowych: Potęgi dwumianu, Porównawcze zestawienie niektórych właściwości języka ludowego zachodniej Galicyi ze staropolskim językiem, Wybór Władysława III. (Warneńczyka) na tron węgierski w r. 1440, O powtarzaniu matematyki w klasie ósmej, Jaką linię zakreśli cień punktu stałego [...] oświetlonego światłem słońca w ciągu dnia na płaszczyźnie poziomej?, O roślinach owadożernych i sposobie ich żywienia się, Archiwum miejskie w Wadowicach, Spis przedmiotów pomieszczonych w sprawozdaniach galicyjskich szkół średnich po koniec roku 1889, Przegląd dziejów c. k. gimnazyum wadowickiego, Żywot Kaspra (Melchiora) Leliwity Miaskowskiego, Wykaz książek znajdujących się w bibliotece nauczycielskiej, Akta do konfederacyi r. 1768 województwa krakowskiego, a zwłaszcza księstw oświęcimskiego i zatorskiego, Przywileje i statuta cechów wadowickich, Mineralogia w Polsce w w. XVI, O wpływie niemieckim na twórczość Słowackiego uwag kilka, Materyały do budownictwa drewnianego, Wyspiański a polska myśl porozbiorowa.
Zespół stanowi ważne źródło do dziejów miasta, a zwłaszcza rozwoju wadowickiego szkolnictwa od 4 ćwierci XIX w. po pierwsze lata niepodległości. W komplecie co najmniej **nieczęste.** **480.-**

1064. SPRAWOZDANIE i wydawnictwo Wydziału Towarzystwa Opieki nad Polskimi Zabytkami Sztuki i Kultury za rok 1911. Kraków 1912. Druk. E. i Dra K. Koziańskich. 21,5 cm, s. 50. brosz.
Okładki nieco zakurzone, poza tym stan dobry. Zawiera m.in. sprawozdanie z działań Towarzystwa, w tym opis stanu zachowania i przypadków niszczenia zabytkowych kościołów drewnianych w regionie wadowickim, a także zburzenia kościołów w Zembrzycach i Krzywaczce (s. 36-42). **48.-**

1065. SPRAWOZDANIE i wydawnictwo Towarzystwa Opieki nad Polskimi Zabytkami Sztuki i Kultury za rok 1913. Kraków 1914. Druk. E. i Dra K. Koziańskich. 21,5 cm, s. [4], 68. brosz.
Okładki nieco zakurzone, poza tym stan dobry. Zawiera m.in. obszerny tekst Gerarda Kowalskiego „Z wycieczki do wadowickiego i oświęcimskiego powiatu" (s. 17-48) zilustrowany 6 fotografiami starych kościołów. **48.-**

1066. STANEK Jan – Z dziejów ziemi oświęcimskiej. Kraków 1959. Wyd. Literackie; Towarzystwo Miłośników Ziemi Oświęcimsko-Zatorskiej. 25 cm, s. 350, [1]. opr. oryg. pł.
Brak przedniej wyklejki, nieznaczne zabrudzenia okładki.
Monografia ziemi oświęcimsko-zatorskiej wydana w niewielkim nakładzie.
Książka napisana przez znawcę i pasjonata historii ziemi oświęcimsko-zatorskiej, radnego i honorowego obywatela Oświęcimia, prezentuje polityczne dzieje księstwa oświęcimskiego, dzieje wsi oświęcimskiej, stosunki pańszczyźniane, umowy pomiędzy panami a chłopami, dawne karczmy i stosunki propinacyjne na terenie ziemi oświęcimskiej, dzieje dawnego przemysłu. Osobny rozdział dotyczy dziejów miasta Oświęcimia, jego gospodarki, zaludnienia, herbów i pieczęci miasta, księstwa i Piastów oświęcimskich, systemu samorządowego, pożarów miasta, zamku oświęcimskiego, mennicy etc., niektórych zagadnień z dziejów Kościoła w ziemi oświęcimskiej. Zamieszczone są **noty biograficzne sławnych mieszkańców regionu**. Są wśród nich: Jan Sacranus - rektor Akademii Krakowskiej, spowiednik królów polskich, Andrzej Patrycy Nidecki - humanista, filolog, sekretarz królów polskich, komentator Cycerona, Łukasz Górnicki - humanista renesansowy, poeta, pisarz polityczny, tłumacz, sekretarz królewski i jego bibliotekarz, Szymon Syreński - profesor Akademii Krakowskiej, lekarz, botanik, badacz leczniczych właściwości ziół, autor najsłynniejszego polskiego zielnika, Palczowscy z Palczowic, poeta Jan Gawiński z Wilamowic, Paweł z Zatora, Marcin Wadowita, i św. Jan Kanty. Książkę zamykają obszerne przypisy z bibliografią, indeks nazwisk i miejscowości i spis ilustracji. 22 ilustracje w tekście. Nakład 2.100 egz. **40.-**

1067. SZABLOWSKI Jerzy – Architektura Kalwarji Zebrzydowskiej (1600-1702). Kraków 1933. Nakł. Tow. Miłośników Historji i Zabytków Krakowa. 28 cm, s. [4], 120, [2]. brosz. Odbitka z „Rocznika Krakowskiego".
Czysty, ładny egzemplarz. Wydano 170 egz. numerowanych, ten bez numeru. Druk W. L. Anczyca i Sp. na kredowym papierze. Dobre technicznie ilustracje pokazują barokowe kaplice, detale architektoniczne, plany, rzuty itp. Znak graficzny na okładce zaprojektował dr Tadeusz Przypkowski z Jędrzejowa.
Źródłowe opracowanie genezy i historii budowy Polskiej Jerozolimy - barokowego zespołu 42 kaplic i kościołów w Kalwarii Zebrzydowskiej.
Manierystyczny zabytkowy zespół architektoniczno-krajobrazowy i pielgrzymkowy (bazylika, klasztor i Dróżki) w Kalwarii Zebrzydowskiej został wpisany w 1999 r. na listę Światowego Dziedzictwa Kultury i Natury, jako jedyna kalwaria na świecie!
J. Szablowski (1906-1989) – długoletni dyrektor Państwowych Zbiorów Sztuki na Wawelu, wybitny historyk sztuki, który przyczynił się do sprowadzenia skarbów wawelskich z Kanady otrzymał stopień doktora na podstawie niniejszej rozprawy. Profesor Szablowski zmarł w Suchej Beskidzkiej. **54.-**

1068. SZANTROCH Tadeusz – Cyklady. Poezje 1907-1924. Wadowice [1924]. Druk. Fr. Foltina; skład gł.: Księg. S. A. Krzyżanowski, Kraków. 14,5 cm, s. 86, [5]. brosz.
Grońska 252. Stan dobry. Podpis własn. **Na okładkach drzeworyty Jana Hrynkowskiego. 60.-**

nr 1068

1069. WILCZYŃSKI Maurycy – Klasztór OO. Reformatów w Kętach. Monografia. (Ze źródeł domowych). Kraków 1893. Nakł. OO. Reformatów w Kętach. 20 cm, s. [2], 106. brosz.
Grzbiet nieco przebarwiony, wewnątrz stan dobry. Egz. nierozcięty. **48.-**

1070. WOWRO Jędrzej – Archanioł Michał strącający Antychrysta do piekieł. Opowiadanie Jędrzeja Wawry ozdobione jego piecątkom. Zapisane przez Tadeusza Seweryna, zamieszczone w książce Świątkarz-Powsinoga. Wybór tekstu, oprac. graficzne Włodzimierz Rudnicki. Łódź, III 1999. W. Rudnicki. 25,5 cm, s. [16]. brosz. W. Łodzi. Mierz, nr 1.
Przebarwienia (zamierzone wydawniczo?) okładek, poza tym stan bardzo dobry. Wydano 126 egz., ten nr 41, z podpisem wydawcy. Druk okolicznościowy upamiętniający nabycie przez W. Rudnickiego długo poszukiwanego egzemplarza „Piecątek". **60.-**

1071. WYBOREK nabożeństwa dla użytku młodzieży katolickiej. Wyd. nowe poprawne. Wadowice 1908. Nakł. i drukiem Franciszka Foltina. 13,5 cm, s. [4], 175. opr. oryg. pł.
Ratajczak 982. Okładki nieco otarte i zakurzone, brak obu wyklejek, ostatnia karta pokreślona ołówkiem. Książeczka do nabożeństwa z ilustracjami w tekście. **48.-**

1072. WYCZAWSKI Hieronim Eug. – Dzieje Kalwarii Zebrzydowskiej. Kraków 1947. Nakł. Prowincjałatu OO. Bernardynów. 21,7 cm, s. XVI, 243, [1], tabl. 1. opr. nieco późniejsza pł. z zach. okł. brosz.
Stan bardzo dobry. W tekście i na tablicy 39 ilustracji.
Krótka monografia historyczna pierwszej kalwarii na ziemiach polskich, ufundowanej w 1602 r. przez wojewodę krakowskiego Mikołaja Zebrzydowskiego (stąd jej nazwa). Na końcu w dodatku lista przełożonych kalwaryjskich i indeks nazwisk. **60.-**

1073. ZABYTKI sztuki w Polsce. Inwentarz topograficzny. [T.] 3: Powiat żywiecki, województwo krakowskie. Oprac. J. Szablowski. Warszawa 1948. Wydawnictwo Państwowego Instytutu Historii Sztuki. 29 cm, s. 309, [6], mapka rozkł. 1. opr. ppł.
Otarcia, zaplamienia, ostatnia składka luzem. 273 ilustracje w tekście. Wydanie na dobrym, kredowym papierze.
Szczegółowy inwentarz zabytków obejmujący kościoły, kapliczki i figury przydrożne, rzeźby, malarstwo, urządzenie wnętrz kościelnych, naczynia, szaty i sprzęty liturgiczne oraz dzwony. Fotografie zabytków. Streszczenie francuskie. Indeks osób. Na końcu zamieszczono „zasady polskiego inwentarza zabytków sztuki". **100.-**

1074. ZBIÓR wszystkich owocowych Drzew, które się znayduią w Zamkowym ogrodzie Osieckim, których nayprzednieysze Gatunki częścią z obcych kraiów, częścią z nayprzednieyszych ogrodów z wielko troskliwością y kosztem są sprowadzone [...]. Osiek przy Kętach, 1 III 1799. [Podp.] Maciey Prohaska, Wielmożnego Barona Larysza [...] nadworny Ogrodnik.
Stan bardzo dobry. Druk po niemiecku, francusku i polsku na 4 s. form. 23,5x20 cm.
Katalog i cennik drzew owocowych. Osobno pogrupowano drzewa morelowe, brzoskwiniowe, grusze, jabłonie, śliwy, wiśnie, krzewy winne i ananasy. **Rzadkie.** **320.-**

1075. ZEGADŁOWICZ Emil – Chleb i wino. (Przedruk z oryginału). Wadowice 1960. Druk. W. Z. P. T. 20,5 cm, s. [8]. brosz.
Stan bardzo dobry. Przedruk poematu Emila Zegadłowicza wydanego oryginalnie w X 1930 r. w Poznaniu, w dniu otwarcia Bibl. Jana Kasprowicza w tamtejszym Muzeum Miejskim. **Przedruk wydano w nakładzie 100 egz. numerowanych**, ten egz. nr 23. Na karcie przedtytułowej odręczne podpisy Marii Zegadłowiczowej (zezwalającej na przedruk poematu w 100 egz.) oraz Marii Kasprowiczowej (przekazującej tekst „do kultywowania poezji w pracach kult.-oświatowych i artystycznych"). **120.-**

1076. ZEGADŁOWICZ Emil – Dziesięć ballad o powsinogach beskidzkich. Z drzeworytami barwnemi Zbigniewa Pronaszki. Poznań 1929. Towarzystwo Bibljofilów Polskich. 27,8 cm, s. XII, 181. brosz.
Grońska 453. Brak obwoluty, poza tym stan dobry. **Wydano 350 egz.** numerowanych, ten nr 56.
Druk Kuglinowski. Druk bibliofilski odbity w zakładach graficznych Rolniczej Drukarni i Księgarni Nakładowej w Poznaniu, pod kierownictwem Jana Kuglina (1892-1972), dyrektora
tejże drukarni, artysty sztuki drukarskiej, bibliofila. **Dziesięć całostronicowych barwnych drzeworytów Zbigniewa Pronaszki w ramach paginacji**. Pierwsza książka drukowana nową czcionką - antykwą Jeżyńskiego. Tekst w czerwonej ramce liniowej. Na początku trzystronicowy wstęp Kuglina: „Pierwszą na wskroś polską książkę, pierwszą, bo przepojoną miłością Twoją ku ziemi, tłoczoną pierwszą polską czcionką na polskim papierze polskim czernidłem i przyozdobioną przez polskiego artystę". Książkę prezentowano na Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu, jako przykład jednego z największych osiągnięć typografii odrodzonej Rzeczypospolitej, a później, w 1930 r., także na prestiżowej wystawie bibliofilskiej British Museum w Londynie.
Z. Pronaszko (1885-1958) - jeden z czołowych artystów awangardowych I połowy XX w., współtwórca formizmu, ilustrator wielu utworów Zegadłowicza. **820.-**

1077. ZEGADŁOWICZ Emil – Gody pasterskie w Beskidzie. Wielkiej nowiny część wtóra. Wadowice 1925. Druk. Foltina. 25,5 cm, s. 99, [3]. brosz.
SPKL 252; Ratajczak 1055. Załamania krawędzi okł., poza tym stan bardzo dobry. Egz. nierozcięty. **Okładka w dwubarwnym linorycie Ludwika Misky'ego.** **140.-**

1078. ZEGADŁOWICZ Emil – Kantyczka rosista. Gorzeń Górny 1924. Czcionkami Franciszka Foltina, Wadowice. 19,5 cm, s. 30, [1]. brosz.
Grońska 259; SPKL 173; Ratajczak 1047. Stan bardzo dobry. Wydano 500 egz. Na przedniej okładce **barwny drzeworyt Jerzego Hulewicza.** **120.-**

1079. ZEGADŁOWICZ Emil – Kolędziołki beskidzkie. Wadowice 1923. Druk. Franciszka Foltina. 19 cm, s. 47, [1]. brosz.
Grońska 374; SPKL 253; Ratajczak 1040. Stan bardzo dobry. **Odręczna dedykacja autora.** Wydano 320 egz. **Okładka i ekslibris w linorycie Ludwika Misky'ego.** **240.-**

1080. ZEGADŁOWICZ Emil – Lampka oliwna. Tragedja w trzech aktach. Wadowice 1924. Druk. Fr. Foltina. 25 cm, s. 91, [4]. brosz.
Grońska 260; Ratajczak 1048. Otarcia i zaplamienia okładek, wewnątrz stan dobry. Piecz. Księgarni F. Foltina w Wadowicach. Obca dedykacja. **Przednia okładka i winieta końcowa w drzeworycie Jerzego Hulewicza**. Dramat dedykowany przez autora Stanisławie Wysockiej. Dołączono wycinek prasowy z r. 1987 dotyczący ich znajomości. **120.-**

1081. ZEGADŁOWICZ Emil – Powsinogi beskidzkie. Sześć ballad z poematu „Dziewanny" [...]. Wadowice 1923. Druk. Franciszka Foltina. 19,5 cm, s. 55, [1]. brosz.
Ratajczak 1041. Niewielki ubytek narożnika tylnej okładki, poza tym stan bardzo dobry. **Odręczna dedykacja autora.** Wydano 320 egz. Okładka i zdobniki projektu autora. **220.-**

1082. ZEGADŁOWICZ Emil – Zielone Święta. Poezje i medytacje. Gorzeń Górny 1923. Druk. Franciszka Foltina, Wadowice. 19 cm, s. 23, [1]. brosz.

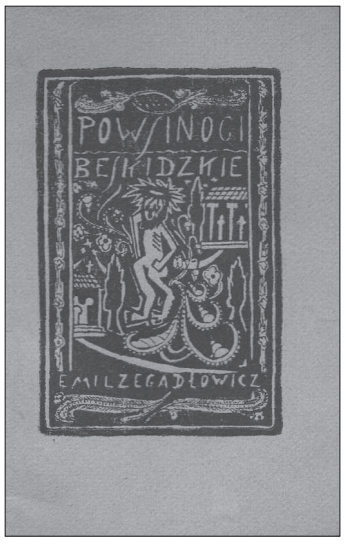

nr 1081

Grońska 258; Ratajczak 1043. Stan dobry. **Odręczna dedykacja autora.** Wydano 200 egz. podpisanych przez autora, ten nr 30. **Okładka w drzeworycie Jerzego Hulewicza. 200.-**

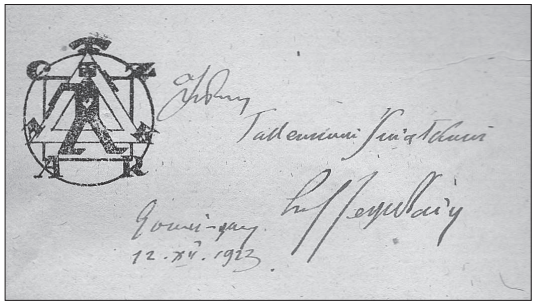

nr 1082

1083. ŻYWOT świętego Patrycjusz, arcybiskupa i apostoła w Hibernii, pisany przez Jocelina Mnicha, Probusa Jolandczyka, Rycharda Stanichursta i wielu innych. Żył około roku Pańskiego 458. Przedruk oryginalny z dzieła obszernego pod tyt. Nowe żywoty św. Wadowice 1912. Nakł. i drukiem Franciszka Foltina. 16 cm, s. 67. brosz.
Ratajczak 1005. Stan bardzo dobry. Żywot św. Patryka, patrona Irlandii. **120.-**

Kartografia

1084. [KSIĘSTWO Oświęcimsko-Zatorskie]. Dvcatvs Oswieczensis, et Zatoriensis, descriptio. Miedzioryt form. 22x24,6 na ark. 23,2x25,9 cm.

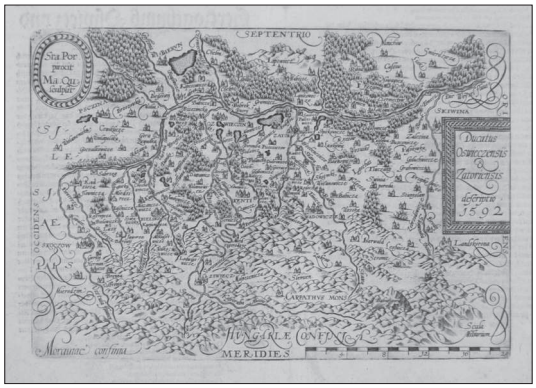

nr 1084

Imago Pol. K87/2. Mapa Księstwa Oświęcimskiego i Zatorskiego sporządzona na podstawie mapy Stanisława Porębskiego, pochodząca z niezidentyfikowanego antwerpskiego wydania atlasu Abrahama Orteliusa „Theatrum orbis terrarum" z końca XVI w. lub pierwszej dekady XVII w. Po raz pierwszy opublikowano ją w 1573 r. Stanowiła część arkusza, na którym pomieszczono również mapę Pomorza i Inflant. Tytuł nad dolną ramką z prawej, w kartuszu okuciowo-zwijanym, na lewo od niego podziałka liniowa. W lewym górnym narożniku sygn. „Sta. Por. pinxit.". Strony świata opisane wewnątrz ramek. Po raz pierwszy pojawiła się tu lokalizacja i nazwa pojedynczego szczytu górskiego: „Babia gora". Verso czyste. Podklejone naddarcie krawędzi, wąskie marginesy. **880.-**

1085. [KSIĘSTWO Oświęcimsko-Zatorskie]. Ducatus Oswieczensis & Zatoriensis descriptio 1592. Miedzioryt form. 18,4x26,6 na ark. 27,2x36,2 cm.
Imago Pol. K87/4. Mapa Księstwa Oświęcimskiego i Zatorskiego opracowana i rytowana przez Matthiasa Quada na potrzeby jego atlasu „Europae totius orbis terrarum descriptio"(Kolonia 1592). Za podstawę posłużyła mu mapa Stanisława Porębskiego. Prezentowana tu odbitka pochodzi z dzieła Quada „Geographisch Handtbuch" (Kolonia 1600) (CKZK 1, 111). Tytuł w prostokątnej ramce przy prawej krawędzi mapy, w lewym górnym narożniku w owalnej ramce sztychowany napis „Sta. Por. pinxit. Ma. Qu: sculpsit". Nad dolną ramką z prawej podziałka liniowa. Na odwrocie niemiecki opis księstwa „Hertzogthumb Oswietz und Zator" i foliacja 72. Rozprasowane środkowe załamanie arkusza, niewielkie zabrudzenia marginesów. **720.-**

1086. [KSIĘSTWO Oświęcimsko-Zatorskie]. Dvcatvs Oswieczensis, et Zatoriensis. Miedzioryt kolorowany form. 41x51,5 na ark. 55,9x64,4 cm.
Imago Pol. K87/9. Mapa Księstwa Oświęcimskiego i Zatorskiego wydana po raz pierwszy przez Joana Blaeu'a w Amsterdamie w 1662, została włączona do „Atlas Major", t.2. Po 1674 płytę sprzedano Frederickowi de Wit, który bez zmian wykorzystywał ją w wydawanych przez siebie atlasach. Prezentowany tu egzemplarz pochodzi zapewne z holenderskiej wersji atlasu Blaeu'a „Grooten atlas, oft welt beschryving" (Amsterdam 1662-1665) (CKZK 2, 105). Tytuł w prostokątnym kartuszu nad dolną ramką w centrum. Z prawej pojedyncza podziałka liniowa we własnym kartuszu, obok którego umieszczono putto z cyrklem w dłoni. Kolor liniowy i powierzchniowy (lasy, kartusze). Na odwrocie tekst holenderski z nagłówkami „Kleyn Polen" oraz foliacją 25e, arkusz nr Z5. Środkowy ślad złożenia, stan bardzo dobry.
Ilustracja na tabl. 22. **2.400.-**

1087. [KALWARIA Zebrzydowska]. Mons Calvariae. Miedzioryt form. 32,4x45 cm.
Widok sanktuarium w Kalwarii Zebrzydowskiej wraz ze stacjami Drogi Krzyżowej pochodzący z dzieła Georga Brauna i Franza Hogenberga „Civitates orbis terrarum", t.6, Kolonia 1618. Tytuł pod górną ramką, nieco z prawej. Poniżej kartusz z dedykacją dla Mikołaja Zebrzydowskiego, zwieńczony postacią Michała Archanioła pokonującego szatana. Pod górną ramką z lewej portret papieża Pawła V. Na odwrocie tekst francuski „Le povrtraict de la Montagne de Calvaria [...]" i pag. 45. Rozprasowane i podklejone środkowe załamanie, podklejona górna krawędź arkusza (od spodu), mimo to stan dobry. **1.400.-**

nr 1087

1088. [WADOWICKI powiat]. Wadowicer Kreis (Galizien). Chromolitografia form. 13,7x19,5 na ark. 21x28,1 cm.
Barwna plansza pochodząca z pracy J. von Mehoffera „Der Wadowicer-Kreis im Königreiche Galizien" (**Wien 1843**). Cztery widoki na wspólnej planszy; wg rysunków Rudolfa Alta litografował Joseph Zahradniczek. Tytuł na dolnym marginesie, tamże opis rysunków: 1. Lanckron., 2. Kirche zu Stryszow, 3. Sucha, 4. Zator. Niewielkie zaplamienia pionowych marginesów, stan dobry. **180.-**

1089. [WADOWICE, okolice. Zestaw trzech przedwojennych map topograficznych okolic Wadowic].
Zestaw składa się z: 1. niemieckiej mapy z cyklu „Topograph. Special-Karte von Mittel-Europa", arkusz Oświęcim, 1909, skala 1:200.000 (rozcięta, na płótnie), 2. mapy austriackiej w skali 1:75.00, arkusz Wadowice, Zone 6, Col. XXI (rozcięta, na płótnie), 3. mapy WIG-owskiej z 1934 r. w skali 1:100.000, arkusz Wadowice, Pas 49, Słup 29.
Wszystkie mapy w niezbyt dobrym stanie, z wyraźnymi śladami używania. Dołączono czwartą mapę z 1950 r. „Szlaki turystyczne Beskidów". **80.-**

1090. [ZATOR]. Zator. (Galicya). Litografia na tincie form. 19,6x28,7 na ark. 31,7x45 cm.
Pałac w Zatorze, własność rodzinna Potockich. Plansza nr 182 serii VI „Albumu widoków" Napoleona Ordy (Warszawa **1880**) odbita w Litografii M. Fajansa. Miejscami niewielkie zażółcenia papieru, stan dobry. **240.-**

Pocztówki

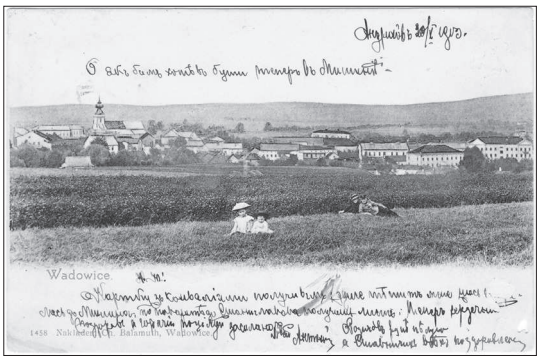

nr 1091

1091. WADOWICE. [Panorama miasta od południa].
W prawym dolnym narożniku nadruk „1458, Nakładem Ch. Balamuth, Wadowice". Na odwrocie nadruk „Karta korespondencyjna" i długi adres. Stempel poczt. z r. 1903. Niewielkie uszkodzenie prawego dolnego narożnika. **40.-**

1092. WADOWICE. [Panorama miasta od południa].
W prawym dolnym narożniku nadruk „S. Fischgrund, Wadowice". No odwrocie nadruk „Karta pocztowa, Correspondenzkarte". Bez obiegu pocztowego. Niewielkie zaplamienia. **30.-**

1093. POZDROWIENIE z Wadowic. [Panorama miasta od południa].
Wyrobiec 4. Po obu stronach zdjęcia nadruki: „Naśladownictwo zastrzeżone" i „Sal. Fischgrund Wadowice". Na odwrocie nadruk „Correspondenz-Karte, Karta korespondencyjna" i długi adres. Stempel poczt. z r. 1904. Załamania dwóch narożników, niewielki ubytek lewej krawędzi. **40.-**

1094. WADOWICE. [Panorama miasta od zachodu, z widoczną synagogą].
Wyrobiec 6. Tytuł pod zdjęciem z lewej, poniżej nadruk „5747. Naśladownictwo zakazane J. Gach, Wadowice.". Na odwrocie nadruk „Karta korespondencyjna. Korrespondenz-Karte". Stempel poczt. z 1906 r. Niewielkie załamania dwóch narożników. **36.-**

1095. WADOWICE. Plac-Kościuszki, Ulica Lwowska, Stacya Kolejowa.
Wyrobiec 30 (wariant). Pocztówka komponowana, złożona z trzech fotografii, tło jasnozielone. Na odwrocie czarny nadruk „Correspondenz-Karte, Karta korespondencyjna" i długi adres. Stempel poczt. z r. 1899. Brak znaczka, prawa krawędź zakurzona. **48.-**

1096. WADOWICE. Plac-Kościuszki, Ulica Lwowska, Stacya Kolejowa.
Wyrobiec 30 (wariant). Pocztówka komponowana, złożona z trzech fotografii, tło kremowe. Na odwrocie brązowy nadruk „Correspondenz--Karte, Karta korespondencyjna" i długi adres. Bez obiegu pocztowego. Niewielkie zabrudzenia na odwrocie. **48.-**

nr 1096

1097. WADOWICE. Klasztor O. O. Karmelitów, Szkoła wydziałowa Żenska, Sokół, Rynek i ulica Mickiewicza, Ulica Mickiewicza.
Wyrobiec 49. Pocztówka komponowana, złożona z pięciu fotografii. Nadruki na zdjęciach w kolorze brązowym. Na odwrocie brązowe nadruki „Pocztówka" i „290.". Stempel poczt. z nieczytelną datą (1911?). Niewielkie załamania dwóch narożników. **48.-**

1098. WADOWICE. Rynek.
Wyrobiec 79. Widok rynku z Bazyliką Ofiarowania NMP. Pod zdjęciem tytuł drukowany brązowo. Na odwrocie nadruk „Karta korespondencyjna, Correspondenz-Karte". Stempel poczt. z 1899 r. Zaplamienia. **36.-**

1099. RYNEK w Wadowicach i Ulica Mickiewicza.
Wyrobiec 57 (wariant, tu bez nadruku „Naśladownictwo zastrzeżone"). Tytuł nadrukowany pod zdjęciem (ujęcie z wieży kościelnej). Na odwrocie nadruki: „Karta pocztowa, Karta korespondencijna [cyrilicą], Korrespondenz-Karte, Carte postale" i „Zakład światłodruków Lwów, Zygmuntowska 11 a." oraz długi adres. Stempel poczt. z 1903 r. Stan dobry. **44.-**

1100. WADOWICE. – Rynek.
Wyrobiec 58 (wariant, tu bez koloru, ze zmienionym tytułem). Zdjęcie to samo, co powyżej, wykonane z wieży kościelnej. Tytuł nadrukowany czerwono w lewym górnym narożniku. Na odwrocie brązowe nadruki: „Pocztówka", „Nakładem Fr. Foltina w Wadowicach." i „Naśladownictwo zastrzeżone.". Tamże pieczątka: „K. u. k. Reserve-Spital Wadowice, Objekt Nr. 1". W obrębie fotografii wpisana odręcznie data 1915 I 20. Bez obiegu pocztowego. Stan dobry. **36.-**

1101. WADOWICE. Rynek.
Tytuł nadrukowany pod zdjęciem. Przy lewej krawędzi nadruk „56592. S. Fischgrund, Wadowice. Naśladownictwo zastrzeżone". Na odwrocie nadruk „Correspondenz-Karte, Karta korespondencyjna" i długi adres. Stempel poczt. z 1903 r. Tekst korespondencji wpisany częściowo w obrębie fotografii. Niewielkie zaplamienie, stan dobry. **30.-**

1102. WADOWICE. Rynek.
Wyrobiec 64 (wariant). Pocztówka kolorowa. Tytuł nadrukowany pod zdjęciem. Nad dolną krawędzią z lewej nadruk „15659 Naśladownictwo zakazane J. Gach, Wadowice.". Stempel poczt. z 1913 r. Załamanie lewego dolnego narożnika. **40.-**

1103. WADOWICE. – Rynek.
Wyrobiec 62 (wariant). Fragment Rynku z widocznym w oddali klasztorem Karmelitów. Zdjęcie wykonano nie po 1911 r. Tytuł drukowany czerwono w lewym górnym narożniku. Na odwrocie nadruki „Pocztówka" i „Nakładem Fr. Foltina w Wadowicach.". Bez obiegu pocztowego. Stan dobry. **30.-**

1104. WADOWICE. Kościół.
Wyrobiec 89. Pocztówka kolorowa. Tytuł drukowany czerwono pod górną krawędzią. W dolnej części z prawej wkomponowany niewielki numer 14869. Na odwrocie niewielki zielony nadruk przy lewej krawędzi „B. F. W. 1915/16", wewnątrz prostokąta na znaczek pocztowy numer 149899. Bez obiegu pocztowego. Zaplamienie przy prawej krawędzi. **42.-**

1105. WADOWICE. [Widok na klasztor Karmelitów].

nr 1105

Wyrobiec 106 (wersja kolorowana, tu bez koloru). Druk z odwróconego negatywu. Na odwrocie nadruk „Karta korespondencyjna, Correspondenz-Karte" i „Nakład Ferdynanda Münza. – Naśladown. zasztrzeżone [!]". Korespondencja z datą 17 V 1904. Stan dobry. **46.-**

1106. WADOWICE. Sokół.
Tytuł drukowany częściowo w prawym górnym narożniku, częściowo pod zdjęciem. Wzdłuż lewej krawędzi nadruk „75639 Sal. Fischgrund, Wadowice. Naśladownictwo zastrzeżone". Na odwrocie nadruk „Karta korespondencyjna" i długi adres. Obok zdjęcia wpisana odręcznie data 29 VII 1904. Bez obiegu pocztowego. Stan dobry. **30.-**

1107. WADOWICE. Sokół.
Wyrobiec 176 (wariant, tu bez koloru). Tytuł pod fotografią. Poniżej, z lewej nadruk „Wydawn. F. Münc, Wadowice.". Na odwrocie nadruk „Karta korespondencyjna" i długi adres. Stempel poczt. z 1906 r. Tekst korespondencji wpisany częściowo w obrębie fotografii. Stan dobry. **40.-**

1108. WADOWICE. Sokół, Szkoła żeńska.
Pocztówka barwna, złożona z dwóch fotografii. Tytuł główny nad dolną krawędzią, opisy budynków nadrukowane w obrębie zdjęć. Na odwrocie nadruk „Pocztówka". Stempel poczt. z 1911 r. Niewielkie zaplamienie na odwrocie. **40.-**

1109. WADOWICE. Gimnazyum.
Tytuł pod zdjęciem. Nad dolną krawędzią z lewej nadruk „5745 Naśladownictwo zakazane J. Gach, Wadowice.". Na odwrocie nadruk „Karta korespondencyjna, Korrespondenz-Karte". Stempel z 1906 r. Stan dobry. **36.-**

1110. WADOWICE. Ulica Lwowska.
Tytuł w lewym górnym narożniku. Na odwrocie nadruki: „Pocztówka. Correspondenz-Karte" i „Wydawn. F. Münz, Wadowice. 1905. Naśladown. Zastrzeżone. 54.". Stempel poczt. z nieczytelną datą (1906?). Miejscami zażółcenia papieru. **36.-**

1111. WADOWICE. Ulica 3-go Maja.
Wyrobiec 141 (wariant, tu data późniejsza). Ulica Lwowska (dawniej 3 Maja). Druk w sepii. Tytuł pod zdjęciem. Na odwrocie nadruk „Nakład. D. G. W. – Naśladownictwo zastrzeżone 1929.". W korespondencji data 22 IV 1935. Brak znaczka poczt. Niewielkie załamania dwóch narożników. **30.-**

1112. WADOWICE. ul. Mickiewicza.
Wyrobiec 146 (wariant, tu data wcześniejsza). Pocztówka kolorowa. Tytuł drukowany czerwono pod górną krawędzią. Na odwrocie niewielki zielony nadruk przy lewej krawędzi „B. F. W. 1915/16", wewnątrz prostokąta na znaczek pocztowy numer 149897. Bez obiegu pocztowego. Otarcia, kilka otworów wzdłuż dolnej krawędzi; stan niezbyt dobry. **36.-**

1113. WADOWICE. ul. Mickiewicza.
Tytuł nad dolną krawędzią, nieco z prawej. Na odwrocie czerwone nadruki: „Pocztówka" i „Nakładem Fr. Foltina w Wadowicach. – Naśladownictwo zastrzeżone.". Bez obiegu pocztowego. Stan bardzo dobry. **30.-**

1114. WADOWICE. Ulica Trybunalska.
Wyrobiec 148 (wariant, tu z nieco odmiennym nadrukiem tytułowym i bez wydawcy). Ul. Trybunalska (obecnie Żwirki i Wigury) z gmachem sądu. Tytuł pod górną krawędzią, w centrum. Bez nadruków (poza liniami adresowymi) na odwrocie. W korespondencji data 14 IX 1915. Znaczek poczt. uszkodzony. Otarcia, załamania. **30.-**

1115. [WADOWICE. Ulica Słowackiego].
Niepodpisane zdjęcie budynku przy ul. Słowackiego, w którym mieściła się kancelaria Franciszka Góry, adwokata krajowego (widoczna tabliczka na bramie). Na odwrocie nadruk „3228". Pocztówka zapewne sprzed I wojny światowej. Stan dobry. **48.-**

nr 1115

1116. SCHRONISKO „Górnica" w „Parku Mickiewicza dla zabaw ruchowych uczącej się młodzieży" w Wadowicach [...].
Wyrobiec 197 (datuje na 1919 r.). Pocztówka z 1915 r.? Tytuł po polsku i po niemiecku na prawym marginesie. Na odwrocie nad dolną krawędzią nadruk „Nakładem 'Towarzystwa Upiększania M. Wadowic i Okolicy'. Z albumu powiatu Wadowickiego Nr. 6.". Z prawej tekst po polsku i po niemiecku dotyczący celów i dokonań Towarzystwa. Dochód ze sprzedaży planowano przeznaczyć na dokończenie budowy schroniska i na fundację inwalidów. Bez obiegu pocztowego. Stan dobry. **40.-**

1117. SCHRONISKO „Górnica" w „Parku Mickiewicza dla zabaw ruchowych uczącej się młodzieży" w Wadowicach [...].
Wyrobiec 196 (datuje na 1919 r.). Tytuł po polsku i po niemiecku pod górną krawędzią. Na odwrocie nad dolną krawędzią nadruk „Nakładem 'Towarzystwa Upiększania M. Wadowic i Okolicy'. Z albumu powiatu Wadowickiego Nr. 7.". Z prawej tekst po polsku i po niemiecku dotyczący celów i dokonań Towarzystwa. Dochód ze sprzedaży planowano przeznaczyć na dokończenie budowy schroniska i na fundację inwalidów. Stempel poczt. z 1915 r. Poprzeczny ślad złożenia. **20.-**

1118. ORKIESTRA gminna w Wadowicach.
Zdjęcie orkiestry złożonej z ok. 40 muzyków, z instrumentami. Tytuł zdjęcia wpisany odręcznie. Na odwrocie nadruk „Korrespondenz-Karte." i długi adres. Stempel poczt. z 1904 r. Stan dobry. **60.-**

1119. WIELKI dwór we Frydrychowicach.
Zdjęcie dworu, tzw. „Wielkiego Dworu" we wsi Frydrychowice, w pow. wadowickim, gminie Wieprz. Tytuł pod fotografią, po bokach nadruki: „Nakład Fr. Foltina w Wadowicach. Zdj. am. T. Solskiego" i „Naśladownictwo zastrzeżone". Na odwrocie nadruk „Karta pocztowa, Karta korespondencijna [cyrilicą], Korrespondenz-Karte, Carte postale" i „Zakład światłodruków Lwów, Zygmuntowska 11 a." oraz długi adres. Pocztówka z ok. 1903 r. Niewielkie zaplamienie dolnego marginesu, niewielkie otarcia. **60.-**

nr 1119

1120. [ZESTAW 1: Wadowice, panoramy miasta].
Zbiór 6 pocztówek przedstawiających panoramę miasta, wydanych w l. 1911-1949 (jedna z nich reprodukowana w książce Wyrobca pod nr. 18). Stan dobry. **64.-**

1121. [ZESTAW 2: Wadowice, place, ulice, budynki, okolice].
Zbiór 17 pocztówek (w tym jeden dublet) przedstawiających: Rynek (Wyrobiec 92), bazylikę Ofiarowania NMP (Wyrobiec 95), Plac Kościuszki, ul. Mickiewicza (Wyrobiec 147), schody na plantach (Wyro-

biec 202, wariant), gmach Sokoła (Wyrobiec 178, wariant), dworzec kolejowy (Wyrobiec 189), szkołę żeńską (Wyrobiec 170), klasztor Karmelitów (Wyrobiec 107, Wyrobiec 104 – zniszczona). Ponadto: okupacyjna pocztówka „Beskiden bei Wadowitz" oraz dwie pocztówki z pieczątkami Teofila Tokarza (właściciela pracowni fotogr. w Zawoi) z odręcznymi podpisami „Wadowice". Pocztówki wydano zapewne w l. 1917-1943. Stan różny. **60.-**

1122. [ZESTAW 3: Sucha].
Zbiór 13 jednobarwnych pocztówek widokowych z Suchej Beskidzkiej z lat międzywojennych. Karty wydane przez Rubina Laufera, Franciszka Karasia, S. Buchbauma, Ruch. Przedstawiają: Dom Ludowy, Rynek i ul. Kościelną, Sumerówkę, kościół parafialny, Zasępnicę, stary kościół, zamek Tarnowskich, ul. Mickiewicza, Skawę. Stan dobry. **80.-**

1123. [ZESTAW 4: Lanckorona].
Zbiór 4 pocztówek widokowych. Przedwojenne: Pozdrowienie z Lanckorony (3 widoki, wyd. J. Kotyrba), Ruiny Zamku Lanckorony (wyd. B. Dobranowski), Ogólny widok (wyd. F. Wiącek). Powojenna: Lanckorona (fot. S. Gala, wyd. PTTK). Stan dobry. **30.-**

1124. [ZESTAW 5: Kalwaria Zebrzydowska].
Zbiór 7 pocztówek i 1 albumiku z pocztówkami z okresu międzywojennego i wcześniejszymi. Zaw.: Pozdrowienie z Kalwaryi Zebrzydowskiej (barwna, 5 widoków, wyd. R. Pawelczak), Kościół św. Józefa z widokiem na klasztor O. O. Bernardynów (wyd. B. Dobranowski), Kościół i klasztor OO. Bernardynów (wyd. J. Cebulski), Klasztor O. O. Bernardynów z lotu ptaka (wyd. B. Dobranowski), Most na Cedronie (wyd. Tow. Upiększenia m. Wadowic i Okolicy), Góra i klasztor w Kalwaryi Zebrzydowskiej (barwna, wyd. R. Pawełczak), Fundatorowie Kalwarji Zebrzydowskiej (barwna, wyd. J. Cebulski). Albumik: Pamiątka z Kalwarji Zebrzydowskiej (6 kart z tekstem i 11 barwnych pocztówek; wyd. klasztoru w Kalwarii, cop. J. Cebulskiego). Stan dobry i średni. **100.-**

Portret

nr 1125

1125. KOMOROWSKI Piotr]. AUER Karol litogr. – **Piotr Korczak Hrabia Komorowski.** W Węgrzech, Liptowy, Orawy, Rozembergu, Hradku, Sobieniczy, Starogrodu, S. Michała i.t.d. Zamków, w Polsce, Żywca, Aberwaldu, Szaflar i w Szlońsku Pan i Dziedzic. Wyszedłszy w r. 1474. Za Macieja Króla Węgierskiego osiada w Polsce za Kazimierza IV. Szczep i Głowa Domu Korczaka Hrabiów Komorowskich. Wypis z Akt Węgierskich i Kronik Polskich. Litografia na ark. 24,5x18,3 cm.
Lekkie zaplamienia, na odwrocie wyraźniejsze.
K. Auer działał we Lwowie w latach 1837-1858. Wykonywał litografie portretowe, widoki i prace o tematyce religijnej. Tworzył litografie według rysunków własnych i innych rysowników, najczęściej Adama Gorczyńskiego „Jadama z Zatora".
P. Komorowski h. Korczak (zm. 1476) – hrabia liptowski, orawski, turczański i orawski, otrzymał w roku 1467 roku od króla polskiego Kazimierza IV Jagiellończyka w dziedziczne władanie **Państwo Żywieckie.** Była to nagroda za ukrócenie rozbójniczej działalności rodziny Skrzyńskich oraz zadośćuczynienie za wsparcie wyprawy Kazimierza Jagiellończyka na Węgry. Państwo Żywieckie z przerwami pozostało w rękach rodziny Komorowskich do 1624 roku. Pierwszy murowany dwór na terenie wójtostwa wadowickiego zbudował członek rodziny Komorowskich Mikołaj Komorowski w 1633 r. **50.-**

INDEKS

Aftanazy R. – 323
Agin A. – 104
Agorriz-Melgar J. – 157
Ajdukiewicz T. – 324
Albertrandy J.C. – 1
Alain-Fournier H. – 156
Alexandrowicz S. – 917
Andersen H. – 244, 257
Andrejew L. – 657
Andriolli M.E. – 99, 100, 111-114, 117, 122-124, 126, 274, 279, 282-286, 324, 364, 595, 798, 804-813, 819, 820, 823, 824
Antoniewicz J.B. – 404
Apulejusz – 1026
Architektura – 2, 59, 63, 66, 93, 325, 360, 361, 366, 370, 396, 398, 400, 435, 463, 464, 466, 479, 482, 485, 486, 978, 979, 1067
Ariosto L. – 493
Arnim L. – 158
Arpino G. – 203
Askenazy S. – 4
Asnyk A. – 494
Aubry C. – 287
Aubry O. – 159
Auer K. – 915, 1125
Axentowicz T. – 324, 378

Bailly R. – 58
Baliński M. – 5
Balmont K. – 495
Balzac H. – 105, 496, 497
Banach A. – 223, 259, 339
Bandtkie J.S. – 7
Bandura J. – 223, 234
Barbey d'Aurevilly J. – 131
Barnard F. – 508-511
Bartłomiejczyk E. – 176, 204, 317, 622,
Bartoszewicz K. – 6
Barycz H. – 7
Basedow J.B. – 850
Baudry de Saunier L. – 684
Baum P. – 205
Baśnie z tysiąca i jednej nocy – 118, 144, 200, 540,
Bazewicz J.M. – 874
Beardsley A. – 154
Beauplan W. – 89
Bechczyc-Rudnicki A. – 160
Becquerel A. – 685
Beethoven L. – 792, 793
Behmer M. – 827
Bełza W. – 132
Béranger P-J. – 95
Berent W. – 133, 161
Berezowska M. – 165, 835
Berg A. – 8
Bergenroth A. – 425
Bergson H. – 498
Berlewi H. – 478
Berlioz L.H. – 787
Betterówna A. – 723
Bialik C. – 499
Biblie – 96, 162-164
Bilińska A. – 324
Blaeu J. – 1086
Blunt W. – 260
Błok A. – 500
Boccaccio G. – 165
Boczkowski F. – 9
Bogacz T. – 920
Bogdalski C. – 1027
Bohdanowicz J. – 352
Boiste P.-C.- V. – 644
Bondy L.W. – 724
Bonnard P. – 489
Borowski W. – 201
Bosch H. – 318
Botticelli S. – 270
Bouttats F. – 852
Bovet A.M. – 59
Brandel K. – 195, 216
Brandt J. – 288, 314, 324, 385, 805, 807, 819, 823
Braun G. – 885, 891, 892, 1087
Briusow W. – 495
Broca H. – 166
Brożek J. – 691
Brückner A. – 10, 11, 60, 618, 619
Brunet J-C. – 725
Brydak J. – 911, 1023
Brzeski J.M. – 156, 255
Buczek K. – 921
Budka W. – 726
Budziński R. – 167
Bukowski J. – 15, 132, 149, 152, 155, 419, 593, 776, 976, 977, 994
Bułhak J. – 430
Bujak F. – 922
Buonarroti Michał Anioł – 501
Byron J.G. – 502
Bystroń J.S. – 12, 13
Bzinkowska J. – 923, 924

Calvino I. – 203
Caputa J. – 1028
Carlisle C.H. – 851
Carolis de A. – 128-130
Carroll L. – 168
Cartier-Bresson H. – 426, 434
Cazin P. – 14, 546, 574
Cervantes S.M. – 97, 98, 852-855
Chagall M. – 271, 447, 461, 462, 791
Chajjam O. – 578, 579
Charabadot R.S. – 727
Chateaubriand F-R. – 97
Chełmoński J. –324, 803, 804, 823
Chłędowski K. – 15
Chmielewski J. – 1029
Chmielowski A. – 401
Chmielowski P. – 16
Chodowiecki D. – 268, 534, 617, 850, 855
Chodźko A. – 645
Chodźko L. – 17-19
Chołoniewscy – 20

Chopin F. – 145, 783, 791, 794, 832
Chopin J-M. – 80
Choroś M. – 925
Choynowski P. – 169
Chrostowski-Ostoja S. – 161, 189, 204, 331, 338, 355, 375, 380, 381, 771
Chrościcki L. – 340
Chrzanowski I. – 21
Chwistek L. – 343, 465, 470, 472, 473, 474
Cieśla M. – 612
Cieślewski syn T. – 160, 204, 336, 345, 354, 356
Ciompa A. – 170
Cochet G. – 159
Conrad Korzeniowski J. – 90, 171, 503-506, 658
Cooper J.F. – 99, 100
Corinth L. – 135, 207, 478, 490
Coster Ch. – 172
Couche F. – 299
Crane W. – 261, 277
Creuzevault H. – 728
Crippa R. – 203, 462
Cuhna G.M. – 729
Curie Skłodowska M. – 686, 722, 778
Cybis J. – 170
Czapski E.H. – 928, 929
Czapski J. – 415
Czartak – 1030-1032
Czartoryski J. – 816
Czech J. – 976
Czechowicz S. – 402
Czedekowski B.J. – 403
Czermiński M. – 1033
Czerper E. – 143
Czerwiński E. – 87
Czetwertyński W. – 22
Czyżewski T. – 343, 467, 468, 473, 474, 488, 1032

Dahlberg E. – 904, 1004
Dalziel Brothers – 603
Dalziel E.G. – 509, 511
Daniell W. – 224
D'Annunzio G. – 128-130
Darwin C. – 687, 722, 804, 825
Daum E. – 646
Dąbrowski J. – 659
Dąbrowski J. – 730
Dedykacje i podpisy autorów – 7, 14, 21, 67, 93, 94, 145, 161, 185, 195, 221, 361, 374, 403, 426, 470, 512-514, 526, 535, 555, 569, 570, 612, 613, 747, 775, 979, 1079, 1081, 1082
Defoe D. – 172, 1034
Degouy – 287
Dembiński S. – 23
Dequevauvillers F. – 299
Dębicki S. – 274
Dickens C. – 507-511
Dietrich A.F. – 24
Dietrich F.K. – 24
Diveky J. – 158
Dixon-Scott J. – 427
Dmochowski F. – 660
Dmowski R. – 661
Dobrowolski T. – 974
Dobrzycki J. – 731
Dore G. – 98, 276, 312, 802
Dostojewski F. – 174, 175
Dretler-Flin S. – 223, 234, 975
Drzeworyt, teki i książki drzeworytnicze – 27, 101, 179, 180, 190, 192, 202, 223, 234, 753, 975,
Dulac E. – 144, 277
Dumont D'urville – 24
Działyński T. – 102
Dzikowski M. – 927

Eichwald E. – 688
Einstein A. – 676
Eljasz W. – 121, 324, 624, 806, 808, 813, 985
Ellis J.A. – 689
Eluard P. – 469
Estreicher K. – 11, 470, 734
Eucken R. – 512
Everwyn K.E. – 61
Ewers H.H. – 662
Eyries J.B. – 81
Ezop – 2, 245, 257

Fajans K. – 778
Falkowski Z. – 554
Fałat J. – 222, 808, 812, 813, 821, 823, 1032
Famin C. – 82
Fantin-Latour H. – 786, 787
Farrère C. – 663, 664
Feller A. – 647
Figaro – 2
Fijałkowska Z. – 204
Fildes G. – 509
Filip T. – 513, 555
Filipkiewicz S. – 133
Fini L. – 598
Finkel L. – 735
Fischer K. – 246
Flachat S. – 690
Forster C. – 83, 84
Foujita T. – 166
Fouqué de la Motte F. – 134
Francastel P. – 62
France A. – 514
Franke J.N. – 691
Fraser F.A. – 507
Fredro A. – 25, 515
Freud Z. – 692, 693
Friedrich O. – 677
Frigge K. – 736
Frosch C. – 599-601
Frost A. – 168
Frycz K. – 998

Gabory G. – 407
Gaertner E. – 606
Galland A. – 118
Ganche E. – 783
Garvey E. – 262
Gavarni P. – 125, 225
Gawroński A. – 579
Gembarzewski B. – 26
Geoffroy C. – 106
Gerson W. – 341
Gierymski A. – 289, 290, 324, 823, 824
Gigoux J. – 108
Gilbert J. – 438, 603
Girtler S. – 1025
Gliwa S. – 157
Główczewski W. – 445, 846
Godlewski S. – 176
Goetel F. – 428
Goethe W. – 103, 272, 1035, 1036
Gogol N.V. – 104, 516
Gojawiczyńska P. – 177
Goldschneider L. – 429
Gołba F. – 1037
Gombrowicz W. – 178
Gorazdowski E. – 282, 283, 300

Gorzeński A. – 714
Goślicki W. – 78
Górski A. – 665
Grabar I. – 410
Grabiec J. – 659
Grabowski B. – 27
Grabowski L. – 430
Grabowski P. – 926
Grajewski L. – 263
Grandville J-J. – 105-107
Green C. – 507
Gretsch N. – 648
Grieshaber HAP – 214, 215
Grimm Bracia – 246, 257
Gromaire M. – 179
Gronowski T. – 344, 346-348, 350-353, 355, 428 521, 625, 631
Grosz G. – 678
Grottger A. – 3, 226-229, 404, 405
Grundmann G. – 63
Gsell P. – 383
Gumowski M. – 28
Gutenberg J. – 754

Haemmerle A. – 737
Hafiz – 580, 581
Haisig M. – 29
Hales S. – 856
Haller J. – 770
Hamel B. – 975
Hancke E. – 411
Harand I. – 679
Hardie M. – 264
Hartmann M. – 79
Hayman F. – 853
Heinemann F. – 680
Heliograwiury, teki i plansze – 222, 226-229, 231, 232, 291, 314, 315,
Hertzberger M. – 738
Heumann S. – 1038
Heydel A. – 413
Hickin N. – 739
Hielscher K. _ 431-433
Hiller K. – 471, 472
Hładki J. – 204
Hofmannstahl H. – 135, 517
Hohlbaum R. – 784
Holbein H. – 406
Holewiński J. – 288, 385
Holzamer K. – 971
Homer – 136
Homolacs K. – 740, 741
Hornot A. – 857
Horodisch A. – 265, 632
Horowitz L. – 324
House S. – 266
Hrynkowski J. – 1031, 1032, 1068
Hryńkowski J. – 343
Hudson A. – 247
Hudson R. – 247
Huen V. – 30
Hulewicz J. – 475, 484, 1030, 1031, 1039, 1078, 1080
Husarski W. – 361

Iliński I. – 254
Iłłakowiczówna K. – 518, 519
Ingarden R. – 694
Ingarden R. syn – 361
Irzykowski K. – 476
Iwaszkiewicz J. – 520-523

Jachimecki Z. – 785
Jaeger C. – 793, 794
Jakubowski S. – 180, 188, 202, 742
Janik M. –33
Janta-Połczyński A. – 426, 570, 743, 1048
Janthur R. – 172, 206
Janusz W. – 649
Jarema J. – 342
Jarema M. – 342
Jaroszyński T. – 419
Jasiński F.S. – 211, 318, 319
Jaworska W. – 412
Jean P. – 137, 181
Jekel F.J. – 34
Jezierski E. – 666
Judaika – 40, 43, 45, 65, 122, 162, 163, 213, 217, 283, 284, 499, 676, 679, 681, 809
Jullien A. – 786, 787
Juniewicz S. – 695

Kalczyńska-Scheiwiller A. – 551
Kalkschmidt E. – 35
Kamiński Z. – 196, 218, 219, 221
Kant I. – 668, 858
Kantor T. – 178
Karaś M. – 93
Karatow F.W. – 667
Kasprowicz J. – 146, 182
Katyń – 36
Kaulbach W. – 103
Kern E. – 64
Kessler O. – 37
Kędzierski A. – 196, 820, 821
Kieffer R. – 187
Kiki de Montparnasse – 166
Kipling R. – 524
Kisling M. – 407
Kleszczyński Z. – 138
Kleczyński B. – 291
Klein F. – 977-979, 996
Klinger M. – 831
Kluger W. – 696
Kniaźnin F.D. – 525
Knötel R. – 38
Knuf F. – 736
Kobireski L. – 476
Kobro K. – 342, 472, 482
Kochanowski J. – 183
Kochanowski P. – 493
Kolb A. – 230
Kolekcja druków 1847-48r. – 669
Kołakowski L. – 248
Komorowski P. – 1125
Konarska J. – 204
Konarski S. – 859
Konieczny W. – 408
Konopnicka M. – 139, 807, 808, 814, 832, 834
Kopera F. – 365, 745
Kosiński J. – 526
Kosmulski L. – 223, 234
Kosmowska-Ceranowicz B. – 936
Kossak J. – 114, 116, 231, 292, 293, 324, 378, 409, 802, 805, 807, 808, 817-821, 824, 980
Kossak W. – 806, 807, 819
Kossak Z. – 91
Kostanecki M. – 366
Kostrzewski F. – 367, 797, 798, 802-805, 812, 813, 821, 825
Kościuszko T. – 666, 800
Kot S. – 21
Kotschul A. – 650
Kotsis A. – 324, 803
Kowalczyk W. – 1043
Kowalski L. – 368
Kowalski T. – 578
Kowalski-Wierusz A. – 315, 316, 324, 807, 813, 819
Kowarski F.S. – 1032

Kozakiewicz A. – 294
Kozakiewicz S. – 369
Kozica K. – 953
Kozikowski E. – 1044
Kramsztyk R. – 478
Kranikowski K. – 839, 842
Krasicki I. – 184, 249, 527
Krasnodębska-Gardowska B. – 204, 223, 234
Krassowski B. – 937-940
Krausse A. – 792
Krawczenko A. – 356
Krażowska-Knotowa H. – 223, 234
Krechowicz J. – 460
Kruszyński T. – 370
Kubala L. – 39
Kubin A. – 174, 181, 185, 265, 269
Kucharzewski F. – 696
Kuhn A. – 65
Kulisiewicz T. – 333, 375, 483
Kunzek H. – 1002
Kutschmann T. – 268
Kutrzeba S. – 697
Kyser H. – 186

Labaume E. – 41
Lam S. – 528
Lammers D.D. – 605
Landau R. – 478
Lang L. – 269
Lasocki W. – 42
Lasota E. – 89
Lassalle F. – 43
Lauterbach A. – 66
Lawaty A. – 67
Lawrence T.E – 44
Le Bas P. – 85
Le Brun A-L. – 860
Le Corbusier – 463, 466, 479
Leaf M. – 250
Lebenstein J. – 164, 193, 550
Lechoń J. – 140
Lederer F. – 45
Léger F. – 481
Leistikow W. – 831
Lenica J. – 448, 450, 451, 456, 457
Lermontov M.J. – 92, 529-533
Lesage A-R. – 97, 108, 109
Lessing G.E. – 534
Leszczyński E. – 141
Leszczyński S. – 895
Lewicki J.N. – 573
Lewitan I. – 410
Liebermann M. – 411, 831
Lilien E.M. – 162, 163
Linke B. – 177
Lippmann F. – 270
Lisowski B. – 479
Lissa Z. – 361
Loddenkämper K. – 61
Louÿs P. – 187
Löw F. – 137
Löwenstein H. – 681
Ludwig R.A. – 703

Łepkowski J. – 372
Łętowski L. – 981
Łoziński W. – 46-48
Łukomski S. – 115
Łuszczkiewicz W. – 1023
Łysakowski A. – 747

Machay F. – 188
Mączyński J. – 982, 983
Madej J. – 938, 941
Maeterlinck M. – 535
Majerski S. – 49, 50
Majewska B. – 939, 940
Majewski A. – 1046
Majewski L. – 458
Makowski T. – 357, 412, 468
Malczewski A. – 111-113, 142, 536-538
Malczewski J. – 155, 324, 413, 820
Malik – 682, 683
Maliniak J. – 189
Malinowski A. – 289
Maliszewski E. – 748
Małecki A. – 51
Małysiak H. – 749
Mann T. – 190, 539
Manteuffel E. – 204
Mantz P. – 406
Mańkowski T. – 374
Marasovič J. – 93
Marasovič T. – 93
Maräuschlein W. – 418
Marcoussis L. – 473, 828
Marczewski B. – 1047
Marczykiewicz F. – 704
Mardrus J.C. – 540
Märker F. – 480
Markowski B. – 720
Masereel F. – 172, 190, 269, 632
Masłowski S. – 544
Mason S. – 633
Matejko J. – 222, 232, 233, 414, 802, 803, 807, 824
Matisse H. – 271, 489
Matsys Q. – 319
Matuszewski I. – 613
McCulloch J.R. – 705
Meadows K. – 602
Medycyna – 9, 623, 685, 704, 715, 717, 722, 1025, 1049
Mehoffer F. – 198, 320, 776
Mehoffer J. – 1048
Meid H. – 205
Meisner H. – 751
Mendelssohn-Bartholdy F. – 795
Mensinga J.R. – 199
Meray A. – 120
Mękicki R. – 779, 780, 826
Michałkow S. – 253, 254
Mickiewicz A. – 52, 114-117, 143, 191, 541-549, 822
Middleton B.C. – 752
Mikołaj z Błonia – 861
Mikoś M.J. – 943
Milne A.A. – 255
Miłosz C. – 164, 550, 551
Minton – 719
Miodoński J. – 1049
Miro J. – 452
Misky L. – 1032, 1077, 1079
Missalek E. – 68
Mitowa K. – 550
Młodzianowski A. – 223, 234, 259
Mojski P.M. – 944
Moliere J.B. – 119, 862
Moltke J.W. – 94
Moravia A. – 203
Morawski S. – 52
Morf G. – 506
Morlotti E. – 203
Mornand P. – 271
Motley J. – 863
Mozart W. – 790
Mrożewski S. – 4, 169, 204, 209, 332, 345, 528
Muczkowski J. – 753
Mueller H.A. – 171
Munch E. – 205
Münnich J. – 945
Murger H. – 788
Mycielski J. – 53

Nałkowska Z. – 552
Napoleon I – 4, 30, 38, 41, 95, 159, 287, 295, 296, 299, 796, 816
Naumann H. – 213
Neubert F. – 272
Nicz E.K. – 290, 316
Niedźwiedzki J. – 698
Nielsen K. – 244
Niemcewicz J.U. – 1052
Niesiołowski T. – 141, 343, 828
Nietzsche F. – 553, 826
Norblin S. – 138
Norwid C. – 554-567
Noskowski T. – 146
Novotny A. – 376
Nowaczyński A. – 670
Nückel O. – 192
Nus E. – 120
Nussbiegel – 297

Obertyńska B. – 568
Ochorowicz J. – 671
Offterdinger C. – 99
Okuń E. – 274, 640, 826
Oleszczyński A. –17, 912, 1024
Oleszczyński W. – 800
Olszewicz B. – 942, 946-950
Opalińska S. – 951
Opałek M. – 273
Oppler E. – 186
Oprawy – 2, 4, 26, 48, 51, 87, 108, 112, 113, 115, 182, 187, 220, 365, 402, 524, 540, 593, 620, 621, 631, 638, 648, 652, 866, 974
Orańska J. – 402
Orda Napoleon – 881, 887, 888, 893, 1090
Orlik E. – 478
Orłowski A. – 298
Ortelius A. – 1084
Ortiz-Echagüe J. – 436
Orwell G. – 193
Orzechowski S. – 39
Orzeszkowa E. – 122, 805, 808, 823
Osann G.W. – 706
Osięgłowski J. – 757, 758
Osińczuk M. – 732
Osterwalder M. – 274
Ostrzeniewski A. – 707
Oziębłowski J. – 302-308
Ożarek A.W. – 459

Pachoński J. – 759
Palowski F. – 569, 570, 743
Pamiętniki i wspomnienia – 1, 3, 5, 14, 22, 23, 25, 33, 41, 42, 52, 56, 73, 89, 367, 368, 505, 572, 573, 574, 660, 748, 790
Pankiewicz J. – 324, 415, 814, 823
Parvi Z. – 571
Pascin J. – 416, 417
Pasek J.C. – 572-574
Pasley C.W. – 708
Pasolini P.P. – 203
Patrioty – 309
Paul E. – 212
Pawlikowska M. – 575-577
Pawlikowski J.G.H. – 194
Pągowski A. – 455
Pechnik A. – 709
Peiper T. – 481, 488
Peliwo S. – 952
Peppin B. – 275
Pezda J. – 953
Piasecka J.E. – 710
Picasso P. – 469, 480
Piekarski K. – 760
Piekosiński F. – 761
Pigoń S. – 585
Piliński A. – 17
Piskorska H. – 954
Pistor J.J. – 56
Piwarski J.F. – 102
Piwocki K. – 377
Platon – 586-591
Plicka K. – 437
Pług A. – 123
Pniewski B. – 626
Podkowiński W. – 324, 823
Podowski W. – 204
Podróże – 8, 24, 33, 71, 72, 79, 569, 687, 688, 799, 1046
Poliński A. – 789
Pomian E. – 195
Poniatowski Książe J. – 30, 95, 121, 292, 823
Postle D. – 191
Potocki A. – 405
Potocki J. – 5
Potocki W. – 592
Potter J. – 934
Pożerski E. – 195
Procajłowicz A. – 150, 835
Prod'homme J.G. – 790
Pronaszko Z. – 359, 1031, 1032, 1036, 1076
Prüffer J. – 711
Pruszyński Z. – 984
Przebendowski J.J. – 864
Przybyszewski S. – 145, 146, 423, 662, 831
Puckalanka U. – 955
Pufendorf S. – 877, 884, 904, 1004
Pułaski F. – 762
Putek J. – 1055, 1056

Quad M. – 1085

Rackham A. – 134, 277
Raczyński E. – 71
Radziszewski F. – 763
Radziszewski F.J. – 764
Rakowski J. – 72
Rastawiecki E. – 956
Ray M. – 166
Rayski von F. – 418
Reum A. – 651
Rey M. – 593, 594
Reymont W. – 196
Reznicek F. – 235
Richardson J. – 276
Rittner T. – 147
Rizzi-Zannoni G.B. – 871
Robinson C. – 256, 277
Rodier A. – 685
Rodin A. – 383, 384
Roeck J. – 1057
Ronsard P. – 197
Ropelewski S. – 652
Rostworowski K.H. – 198
Rousseau J.J. – 865
Rożankowski T. – 142, 143
Ruskin J. – 148
Ryszkiewicz A. – 765
Rzewuski H. – 124, 595

Sadi – 582, 583
Saint-Pierre B. – 97
Salaman M.C. – 277
Salustiusz G. – 1058
Sand G. – 105
Sanza E. – 528
Sapalski F. – 712
Sapieha L. – 73
Sassu A. – 203

Sawicki L. – 699
Schedel H. – 957, 1003
Schille F. – 713
Schmalz T. – 714
Schmitt A. – 766
Schneider-Henn D. – 767
Schneider-Lengyel I. – 429
Schnür-Pepłowski S. – 74
Schotten H. – 596
Schouppé A. – 896, 910
Schroeder A. – 385
Schubert F. – 97, 795
Schuebeler J. – 284
Schulz B. – 199, 597, 598
Schumann R. – 795
Scott W. – 438
Seifert F. – 170
Selous H.C. – 604
Semkowicz A. – 549, 768, 769
Seruga J. – 770
Seutter M. – 913
Severin M.F. – 771
Seweryn T. – 1060
Shep R.L. – 772, 773
Shepard E.H. – 255
Sichulski K. – 828, 997
Siedlecki F. – 153, 1035, 1036
Siemaszko O. – 620
Sienkiewicz H. – 75
Sienkiewicz K. – 705
Sikorski T. – 700, 701
Simmler J. – 419
Sinclair U. – 683
Siniarska-Czaplicka J. – 730
Sirko M. – 958
Skarbek F. – 76
Skarbina F. – 831
Skarga P. – 232, 845
Skarżyński J. – 249, 253
Skelton R.A. – 959
Skoczylas W. – 182, 194, 210, 220, 321, 344, 353, 355, 356, 375, 387, 389, 392
Slevogt M. – 200, 205, 478
Słoński E. – 1061
Słotwiński K. – 34
Słowacki J. – 136, 201, 202, 320, 484, 610-613
Słowniki – 70, 644-656, 738, 925
Smolik P. – 278, 408
Sobieski W. – 149
Soldati M. – 203
Sonntag J. – 1025
Soszyński d'Ostoya J. – 449
Sowula G. – 774
Speransov N.N. – 77
Spinoza B. – 614
Staff L. – 615
Stanek J. – 1066
Stanisławski J. – 322, 324, 642
Stankiewicz W.J. – 78
Stanley H. – 79
Starowieyski F. – 453-455
Stassen F. – 614
Stęczyński B. – 882, 883, 886, 889, 894, 897, 899, 901, 902, 914, 916
Stegena L. – 960
Stella-Sawicki I. – 32
Stern A. – 483
Sterne L. – 97, 866
Stevenson R.L. – 256
Stoddard J.L. – 439
Strasser E.E. – 485
Stratil K. – 784
Strauss R. – 135
Strindberg A. – 150
Strobl K. – 403
Stroefer T. – 257
Stroobant F. – 981, 1007-1019
Struck H. – 175, 205, 217
Stryjeńska Z. – 140, 183, 184, 197, 236, 397, 420
Stryjeński T. – 366
Strzemiński W. – 471, 472, 482, 486, 487
Stwosz W. – 992
Sue E. – 125
Šubert F. – 373
Swebach-Desfontaines J. – 299
Swift J. – 206, 207
Syrkus S. – 482
Syrokomla W. – 126
Szablowski J. – 1067
Szaniawska L. – 961-965
Szantroch T. – 1068
Szarski H. – 696
Szekspir W. – 454, 599-609
Szeliga J. – 966, 967
Szerner W. – 300, 804, 813, 819, 820
Szopowska Z. – 968
Szuman S. – 361
Szwagrzyk J.A. – 395
Szydłowiecki K. – 102
Szydłowski T. – 396
Szykuła K. – 969

Ściborowski W. – 715
Śliwiński A. – 673

Tarnawski W. – 608
Taszycki W. – 21
Tatarkiewicz W. – 384, 616
Telakowski J. – 286
Tenand S. – 791
Timann U. – 972
Tołstoj L. – 674
Tomczak A. – 970
Tondos S. – 980
Töpfer S. – 223, 234
Topolski F. – 208, 237-243
Trembecki S. – 617
Treter M. – 414
Trojański J.K. – 655
Turska . – 258
Tuwim J. – 208, 495, 618-620
Tyrowicz L. – 349, 351, 352
Tyszkiewicz S. – 762, 774

Ujejski K. – 675
Uziembło H. – 151

Valegio F. – 900
Valloton F. – 827
Vandervelde E. – 151
Varin P.A. – 120
Varsaviana – 55, 297, 424, 440, 441, 904-909
Vasarely V. – 462
Velde van de T. – 86
Verico – 298
Verlaine P. – 621, 831
Vermeer J. – 421
Vieira da Silva M.H. – 461
Vigée-Lebrun E. – 53
Villeneuve G. – 209
Vincenz S. – 622

Wagner R. – 785, 786, 806, 812
Waliszewski Z. – 332, 342
Walter H. – 890, 903, 1020-1022
Wałęsa L. – 459, 460
Wankie W. – 422

Warchałowski J. – 397
Warnod A. – 416
Washington Wilson G. – 438
Wasilewski E. – 624
Wasylewski S. – 53, 87, 210
Wąsowicz W. – 388
Webster – 656
Wedekind F. – 827
Weibel W. – 442
Weir H. – 245, 251
Weiss W. – 387, 388, 1032
Wejman M. – 223, 234
Wellisz L. – 211
Wendt J. – 717
West M. – 212
Westheim P. – 477, 490
Weyssenhoff J. – 627
Wiederroth H. – 646
Wieliczka – 9, 54, 224, 911
Wiercińska J. – 279
Wierzyński K. – 625, 626
Wilczyński M. – 1069
Wilde O. – 152-154, 628-633, 827
Winkler K. – 343
Witkiewicz K. – 775
Witkiewicz S. – 127, 409, 814, 819
Witkiewicz S.I. – 343, 491, 1030
Witowski H. – 703
Witt H. – 213
Wittlin J. – 634
Witwicki W. – 586-591
Witz I. – 280
Wojciechowski A. – 398
Wojtkiewicz W. – 274, 828
Wolan A. – 5
Wolska M. – 635
Woltyński F. – 401
Wowro J. – 1060, 1070
Woźniak K. – 444
Wójcik Z. – 89
Wróblewska K. – 223, 234
Wróblewski K. – 718
Wurzbach C. – 69
Wyczawski H. – 1072
Wyczółkowski L. – 334
Wyspiański S. – 136, 139, 274, 324, 357, 423, 571, 609, 636, 637, 987
Wyszyński S. – 214, 215
Wytyczak R. – 973

Yarmolinsky A. – 777
Yeats W. B. – 638, 826

Zaczek J. – 702
Zadkin O. – 166
Zahradniczek J. – 1048, 1088
Zak E. – 478
Zaleski A. – 115, 281
Zaleski B. – 124, 595
Zaleski Z.L. – 216
Załuski J.A. – 862, 734
Załuski J.B. – 644, 862
Zamoyski A. – 342, 343, 375, 473, 492
Zegadłowicz E. – 1044, 1075-1082
Zejszner L. – 721
Zieliński J. – 720
Zienkowicz W. – 716
Zigaina G. – 203
Zin W. – 400
Zorn A. – 831
Zweig A. – 217

Żabotyński W. – 499
Żeleński-Boy T. – 997
Żeromski S. – 155, 218-221, 639-643
Żuk-Skarszewski T. – 423
Żwan K. – 301

LISTA WYNIKÓW
98 AUKCJI ANTYKWARYCZEJ „RARA AVIS”
25 LUTEGO 2012

2	–	200	60	–	420	121	–	650	177	–	90	245	–	100
3	–	550	61	–	140	122	–	7000	178	–	160	246	–	100
4	–	100	63	–	70	123	–	4500	179	–	80	247	–	120
5	–	40	64	–	360	124	–	1100	180	–	140	250	–	130
6	–	280	68	–	60	125	–	80	181	–	80	251	–	100
7	–	600	69	–	320	126	–	120	182	–	280	253	–	80
8	–	120	70	–	120	127	–	6000	184	–	140	254	–	400
9	–	360	72	–	50	129	–	150	185	–	220	255	–	280
10	–	40	74	–	850	130	–	100	186	–	80	256	–	500
12	–	110	75	–	150	131	–	7000	187	–	200	257	–	280
13	–	60	76	–	120	133	–	600	188	–	130	258	–	220
14	–	120	77	–	1300	134	–	1800	189	–	480	261	–	120
15	–	140	80	–	320	135	–	9000	190	–	220	266	–	70
16	–	140	81	–	4800	136	–	11000	191	–	120	267	–	300
17	–	120	84	–	550	137	–	1000	193	–	95	268	–	420
19	–	48	85	–	380	139	–	140	201	–	100	270	–	270
20	–	170	86	–	2000	140	–	140	204	–	120	271	–	320
22	–	80	88	–	320	141	–	80	205	–	110	273	–	240
23	–	100	89	–	1200	143	–	260	211	–	280	274	–	750
25	–	60	90	–	1200	144	–	200	212	–	220	278	–	80
26	–	850	91	–	7600	146	–	480	213	–	200	279	–	80
29	–	80	92	–	600	147	–	240	214	–	220	281	–	900
30	–	40	93	–	600	148	–	520	215	–	80	284	–	240
31	–	200	94	–	1300	149	–	280	219	–	220	285	–	60
33	–	90	95	–	1200	150	–	350	221	–	580	286	–	260
34	–	80	96	–	2100	151	–	360	222	–	650	288	–	240
35	–	80	97	–	2400	153	–	240	223	–	400	290	–	320
36	–	170	98	–	2000	154	–	130	224	–	700	291	–	850
37	–	95	99	–	280	157	–	80	225	–	700	292	–	220
38	–	100	100	–	220	158	–	120	226	–	550	293	–	460
39	–	80	103	–	300	160	–	110	227	–	140	294	–	360
40	–	160	104	–	300	161	–	40	228	–	140	295	–	540
41	–	110	105	–	11000	162	–	110	229	–	240	296	–	3550
42	–	340	107	–	1600	163	–	50	230	–	670	297	–	550
44	–	160	108	–	2500	164	–	60	231	–	280	298	–	160
45	–	110	109	–	300	165	–	260	232	–	120	299	–	650
47	–	48	111	–	180	166	–	980	233	–	220	300	–	150
48	–	48	112	–	500	168	–	180	234	–	240	302	–	460
50	–	650	113	–	100	169	–	120	235	–	380	304	–	220
51	–	1800	114	–	3300	170	–	400	236	–	320	305	–	160
52	–	100	115	–	1700	171	–	180	237	–	280	306	–	160
53	–	60	116	–	120	172	–	150	239	–	140	307	–	160
54	–	170	117	–	900	173	–	150	240	–	180	308	–	170
57	–	160	118	–	420	174	–	80	241	–	180	309	–	140
58	–	240	119	–	8400	175	–	140	243	–	140	310	–	220
59	–	1100	120	–	10000	176	–	80	244	–	100	311	–	50

312	–	160	382	–	380	479	–	330	576	–	160	687	–	2400
313	–	360	383	–	180	481	–	120	577	–	280	690	–	80
314	–	240	384	–	180	482	–	120	588	–	80	691	–	150
315	–	220	385	–	160	485	–	400	589	–	140	692	–	150
317	–	80	389	–	80	486	–	140	591	–	120	693	–	60
318	–	80	392	–	60	487	–	1200	597	–	200	695	–	60
320	–	120	394	–	320	489	–	180	600	–	280	696	–	80
324	–	380	395	–	150	490	–	240	601	–	300	697	–	150
325	–	200	396	–	60	492	–	220	613	–	120	699	–	36
326	–	260	398	–	130	493	–	750	617	–	200	700	–	60
327	–	260	399	–	220	495	–	540	618	–	220	701	–	60
328	–	220	400	–	120	497	–	1100	622	–	100	702	–	60
331	–	200	401	–	160	500	–	160	624	–	140	703	–	60
332	–	420	402	–	160	501	–	280	627	–	120	704	–	100
333	–	240	403	–	320	502	–	400	628	–	100	706	–	160
334	–	440	404	–	60	506	–	220	630	–	100	707	–	120
337	–	280	405	–	60	508	–	600	635	–	100	708	–	110
338	–	2000	406	–	240	511	–	80	636	–	100	709	–	240
340	–	450	407	–	60	512	–	240	637	–	100	710	–	120
341	–	760	410	–	60	515	–	440	638	–	100	711	–	130
342	–	280	411	–	60	517	–	360	640	–	150	712	–	80
343	–	260	414	–	60	520	–	260	641	–	120	713	–	120
345	–	500	415	–	60	522	–	180	642	–	200	714	–	180
346	–	320	416	–	60	523	–	280	643	–	3100	716	–	60
348	–	400	418	–	180	524	–	240	646	–	240	718	–	60
349	–	500	419	–	320	525	–	1900	647	–	660	719	–	80
352	–	250	420	–	60	526	–	500	648	–	2400	721	–	1700
353	–	280	423	–	250	531	–	220	649	–	400	722	–	1400
355	–	180	425	–	160	535	–	400	652	–	360	724	–	1800
356	–	480	427	–	950	538	–	160	653	–	100	725	–	1400
360	–	1300	429	–	1200	542	–	150	655	–	650	727	–	140
361	–	750	430	–	2100	544	–	260	656	–	180	730	–	360
362	–	420	431	–	550	546	–	650	659	–	9500	731	–	400
363	–	300	432	–	680	548	–	90	660	–	600	732	–	420
364	–	190	433	–	1800	549	–	120	661	–	980	733	–	600
365	–	220	435	–	200	550	–	160	662	–	700	734	–	800
366	–	300	438	–	550	551	–	240	663	–	420	736	–	380
367	–	320	443	–	180	552	–	100	665	–	950	737	–	340
368	–	240	446	–	200	553	–	180	666	–	120	738	–	640
369	–	240	448	–	3700	555	–	1650	669	–	750	739	–	2600
370	–	240	451	–	340	556	–	200	670	–	480	743	–	1100
371	–	200	453	–	450	557	–	240	672	–	600	744	–	100
372	–	200	455	–	240	558	–	160	674	–	130	748	–	1600
373	–	220	457	–	280	559	–	420	677	–	340	750	–	300
374	–	180	459	–	1800	560	–	350	678	–	80	751	–	180
375	–	160	461	–	300	562	–	240	680	–	550	753	–	240
376	–	240	462	–	60	566	–	180	681	–	480	754	–	1600
377	–	240	464	–	240	567	–	160	682	–	180	757	–	200
378	–	220	468	–	420	568	–	360	683	–	3800	758	–	120
379	–	160	476	–	140	569	–	320	684	–	80	760	–	150
380	–	200	477	–	140	572	–	100	685	–	80	761	–	120
381	–	330	478	–	140	573	–	550	686	–	420	763	–	120

767	–	9200	824	–	320	898	–	2000	969	–	120	1057	–	200
768	–	32000	825	–	140	900	–	2200	970	–	80	1058	–	240
769	–	480	826	–	140	901	–	120	971	–	650	1060	–	510
771	–	7800	827	–	90	902	–	48	972	–	1600	1063	–	130
773	–	720	828	–	360	903	–	120	973	–	120	1064	–	130
774	–	1300	830	–	550	904	–	230	976	–	60	1065	–	220
777	–	120	831	–	480	906	–	60	977	–	60	1066	–	120
778	–	320	834	–	420	907	–	11000	980	–	180	1067	–	64
779	–	260	835	–	160	908	–	480	983	–	360	1068	–	100
780	–	120	836	–	190	910	–	480	984	–	120	1069	–	100
781	–	220	837	–	260	911	–	100	988	–	120	1070	–	220
782	–	60	838	–	180	916	–	180	990	–	500	1072	–	160
783	–	160	839	–	220	921	–	245	991	–	370	1075	–	140
784	–	70	840	–	60	922	–	80	993	–	600	1077	–	1400
786	–	120	841	–	65	923	–	160	994	–	950	1078	–	290
787	–	180	843	–	130	924	–	190	996	–	2500	1079	–	100
788	–	60	844	–	64	925	–	400	997	–	260	1080	–	230
789	–	220	845	–	130	926	–	160	998	–	130	1083	–	200
790	–	110	846	–	60	927	–	380	999	–	360	1085	–	551
791	–	500	850	–	130	928	–	48	1000	–	95	1089	–	80
792	–	420	852	–	140	929	–	160	1003	–	190	1090	–	200
793	–	48	853	–	120	930	–	220	1006	–	360	1092	–	340
794	–	300	855	–	80	931	–	260	1007	–	240	1093	–	120
795	–	640	856	–	90	932	–	64	1010	–	260	1094	–	140
796	–	650	857	–	53	933	–	50	1011	–	400	1095	–	850
797	–	80	858	–	48	937	–	420	1013	–	130	1096	–	120
798	–	110	860	–	60	938	–	150	1014	–	120	1097	–	200
799	–	140	861	–	50	939	–	40	1015	–	220	1098	–	120
800	–	95	863	–	360	940	–	500	1017	–	200	1101	–	980
801	–	95	864	–	64	941	–	480	1018	–	480	1102	–	95
802	–	95	865	–	64	942	–	120	1019	–	60	1103	–	100
803	–	95	867	–	120	943	–	7000	1020	–	65	1105	–	40
804	–	145	869	–	48	944	–	140	1023	–	150	1106	–	120
805	–	95	870	–	260	945	–	600	1024	–	340	1108	–	600
806	–	140	873	–	180	946	–	380	1025	–	2200	1110	–	60
807	–	140	874	–	140	947	–	240	1026	–	240	1112	–	60
808	–	140	875	–	260	948	–	90	1028	–	1000	1113	–	120
809	–	90	880	–	260	949	–	160	1032	–	240	1114	–	1000
810	–	90	881	–	200	950	–	1700	1033	–	340	1115	–	60
811	–	145	883	–	600	952	–	80	1034	–	230	1116	–	60
812	–	145	885	–	460	953	–	4600	1035	–	120	1117	–	280
813	–	95	886	–	40	954	–	1200	1036	–	420	1118	–	60
814	–	90	887	–	120	955	–	2200	1038	–	280	1119	–	85
815	–	280	888	–	80	957	–	400	1040	–	420	1122	–	600
816	–	80	889	–	54	959	–	800	1042	–	320	1125	–	80
817	–	120	890	–	64	960	–	120	1043	–	300	1127	–	220
818	–	80	891	–	140	961	–	280	1044	–	60	1128	–	48
819	–	80	892	–	300	962	–	60	1046	–	150	1129	–	75
820	–	90	893	–	240	963	–	260	1047	–	2400	1130	–	48
821	–	135	894	–	140	964	–	220	1052	–	48	1135	–	130
822	–	90	895	–	90	967	–	160	1054	–	140	1138	–	110
823	–	220	896	–	600	968	–	220	1056	–	80	1140	–	40

1141 – 200
1142 – 48
1143 – 48
1145 – 48
1146 – 42
1148 – 40
1161 – 280
1162 – 185
1163 – 130
1164 – 80
1165 – 100
1166 – 380
1167 – 240
1168 – 900
1170 – 320
1171 – 191
1173 – 120
1174 – 60
1175 – 320
1176 – 180
1177 – 850
1178 – 320
1179 – 190
1180 – 280
1181 – 140
1182 – 550
1184 – 600
1186 – 220
1187 – 240
1188 – 100
1190 – 300
1191 – 160
1192 – 550
1193 – 160
1194 – 190
1195 – 260
1196 – 260
1197 – 480
1199 – 130
1200 – 140
1202 – 650
1203 – 700
1204 – 50
1206 – 130
1207 – 80
1208 – 120
1209 – 95
1210 – 85
1211 – 1300
1212 – 75
1214 – 650
1215 – 1200
1216 – 80
1217 – 260
1218 – 240
1219 – 200
1220 – 48
1221 – 36
1222 – 110
1223 – 440
1225 – 240
1229 – 2000
1230 – 190
1233 – 180
1234 – 48
1235 – 650
1236 – 300
1237 – 1500
1239 – 200
1240 – 190
1241 – 170
1242 – 420
1243 – 230
1244 – 320
1246 – 600
1250 – 80
1252 – 48
1253 – 280
1254 – 160
1255 – 60
1256 – 220
1258 – 160
1260 – 160
1261 – 160
1262 – 260
1263 – 120
1264 – 60
1267 – 1700
1268 – 170
1269 – 160
1270 – 60
1271 – 440
1273 – 110
1274 – 180
1275 – 70
1276 – 100
1278 – 170
1279 – 190
1280 – 100
1281 – 700
1283 – 40
1284 – 250
1285 – 180
1286 – 320
1287 – 140
1288 – 320
1289 – 90
1291 – 260
1292 – 40
1293 – 100
1294 – 600
1295 – 150
1296 – 64
1297 – 1200
1298 – 280
1299 – 600
1300 – 48
1301 – 280
1302 – 90
1303 – 420
1304 – 220
1306 – 120
1307 – 80
1308 – 160
1310 – 60
1311 – 60
1313 – 280
1314 – 1600
1316 – 150
1317 – 240
1319 – 100
1321 – 160
1322 – 40
1323 – 100
1324 – 130
1327 – 240
1328 – 220
1329 – 380
1330 – 180
1331 – 220
1334 – 200
1336 – 380
1337 – 110
1338 – 300
1339 – 380
1340 – 80
1341 – 400
1342 – 140
1343 – 260
1345 – 160
1346 – 320
1348 – 320
1349 – 150
1350 – 220
1351 – 650
1352 – 240
1353 – 220
1354 – 44
1355 – 180
1356 – 160

pieczęć instystucji ..... dn .....2012 r.

Antykwariat „RARA AVIS” s.c.
ul. Szpitalna 7/4, Ip.
31-024 Kraków
tel./fax: (12) 422-03-90

ZAMÓWIENIE NA 100 AUKCJĘ ANTYKWARYCZNĄ
12 maja 2012

Imię i nazwisko (nazwa instytucji) .....
Adres .....
tel./fax .....
e-mail .....
NIP: .....

Zamawiam następujące pozycje

	poz. nr	autor, tytuł	limit
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			

a) Wylicytowane pozycje proszę wysłać za pobraniem.

Podpis .....

b) Wylicytowane pozycje proszę wysłać po dokonaniu przez mnie przedpłaty na konto (po uzgodnieniu kosztów wysyłki).

Podpis .....

c) Po wykonaniu zamówienia należność zostanie uregulowana przelewem z naszego konta bankowego.

Pieczęć, podpis .....

Jednocześnie oświadczam, że znany mi jest regulamin aukcji.

Antykwariat „RARA AVIS“

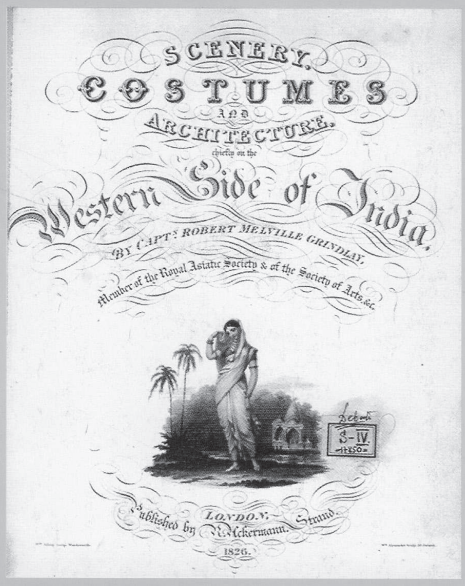

I AUKCJA KSIĄŻEK I GRAFIKI

KRAKÓW
17 PAŹDZIERNIKA 1992

NOTATKI

NOTATKI

artlist

Logowanie

Nie masz jeszcze konta? Załóż je teraz! zaloguj

Twoje zamówienie

W koszyku: 0 produktów
Suma: 0,00 PLN

kryteria szczegóły

Menu
- Strona główna
- Oferta
- Aukcje
- Wystawy
- Kalendarium
- Biogramy
- Wydawnictwa
- Usługi
- Galerie
- Zgłoszenie
- Newsletter
- Aktualności
- Regulamin
- O nas
- Kontakt

Wyszukiwarka:

kantor
-- wybierz dział --
--brak kategorii--
--brak podkategorii--
Dowolny okres
szukaj

Strona główna

Wyniki wyszukiwania

znalezionych obiektów: 19

Filtruj wyniki wyszukiwania:

- aukcje (7)
- sklep (2)
- wystawy (0)
- biogramy (10)
- wydawnictwa (0)

Informacja

Aby wyświetlić tylko jedną kategorię znalezionych obiektów, kliknij w wybrany typ na spisie filtrów znajdującym się po lewej stronie tego boxu.

Wystawca: R Antykwariat Rara Avis
Tytuł: **Współcześni malarze polscy.**
Data powstania: **1967**
Rodzaj: książka / book;
Opis: Warszawa 1967. Arkady. 8, s. 13, [3], tabl. 28. opr. oryg. pł. Brak obw., stan dobry. Podpis własn. Kom. red.: S.Samborski, H.Stażewski, M.Włodarski, L.Grabowski. Barwne reprod. prac m.in.: T.Brzo

pokaż pełen opis

43.00 PLN
do koszyka

Wystawca: R Antykwariat Rara Avis
Tytuł: **Sztuka polska po 1945 roku. Materiały Sesji Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Warszawa, listopad 1984**
Data powstania: **1987**
Rodzaj: książka / book;
Opis: Warszawa 1987. PWN. 8, s. 403, nlb 1. opr. oryg. pł., obw.
Stan dobry. Ilustr. w tekście. Zaw. m.in. teksty o twórczości W. Borowczyka, B. Linke, T. Kantora, J. Czapskiego, artykuły o realizmie socjalistycznym, grupie "Wprost".

70.00 PLN
do koszyka

Aukcja: **Nautilus. Aukcja Dzieł Sztuki nr 19**
Wystawca: N Nautilus. Galeria i Dom Aukcyjny
Autor: **Kantor Tadeusz**
Tytuł: **Kompozycja, 1963**
Data powstania: **1963**
Opis: Serigrafia; wym.: 185 x 200 mm; sygn. pł.: Kantor; grafika z katalogu „Konfrontacje 63", Warszawa 1963, wydanego przez Galerię Krzywe Koło w nakładzie 250 egz.
Biogramy: Kantor Tadeusz (1915-1990)

CENA WYWOŁAWCZA
1000.00 PLN

Aukcja: **Nautilus. Aukcja 21**
Wystawca: N Nautilus. Galeria i Dom Aukcyjny
Autor: **Kantor Tadeusz (1915–1990)**
Tytuł: **Kompozycja abstrakcyjna**
Data powstania: **1950**
Opis: Monotypia; wym.: 30 x 43 cm; sygn. p.d.: T. Kantor; l.d.: 1950.

CENA WYWOŁAWCZA
5200.00 PLN
CENA UZYSKANA
7900.00 PLN

Wystawca: P Pod Rejentem
Autor: **Mianowski Lucjan (1933-2009)**
Tytuł: **Coucher de soleil 9**
Data powstania: **1967**
Rodzaj: Grafika / Prints & Multiples;
Opis: litografia, e/a, wym.: 72 x 53 cm, sygn. p.d.: *Lucjan Mianowski 67*
Biogramy: Mianowski Lucjan (1933-2009)

1100.00 PLN
do koszyka

Aukcja: **Nautilus. Aukcja 22**
Wystawca: N Nautilus. Galeria i Dom Aukcyjny
Autor: **Kantor Tadeusz**
Tytuł: **Dimension originelle**
Data powstania: **lata 70.**
Opis: Technika własna; wym.: 42 x 56 cm; sygn. p.d.: TKant w obrębie pieczątki własnej artysty.
Biogramy: Kantor Tadeusz (1915-1990)

CENA WYWOŁAWCZA
8000.00 PLN

Aukcja: **Nautilus. Aukcja 22**
Wystawca: N Nautilus. Galeria i Dom Aukcyjny
Tytuł: **Tadeusz Kantor**
Data powstania: **1959**
Opis: Düsseldorf 1959, wyd. Kunstverein für die Rheinlande und Westfalen, Düsseldorf; 8, s. 24. Katalog wystawy w Kunsthalle Grabbeplatz (13. XI- 13. XII 1959). Oprawa oryginalna kartonowa (zarysowania).
Biogramy: Kantor Tadeusz (1915-1990)

CENA WYWOŁAWCZA
120.00 PLN
CENA UZYSKANA
120.00 PLN
sprzedany

Wystawca: R Antykwariat Rara Avis
Tytuł: **[Katalog]: Muzeum-Pomnik Piśmiennictwa Narodowego w Pradze, Muzeum Literatury im. A.Mickiewicza w Warszawie [...]. Sztuka polska XIX i XX wieku z kolekcji Jerzego Karaska ze Lvovic. Katalog wystawy**
Data powstania: **1988**
Rodzaj: książka / book;
Opis: Warszawa, VI-VIII 1988; Kraków, IX-X 1988. 8, s. 98, nlb 1. brosz.
Stan dobry. Opis ponad 500 obiektów, biogramy twórców.

38.00 PLN
do koszyka

Wystawca: R Antykwariat Rara Avis
Tytuł: **[Katalog]: Muzeum Narodowe w Krakowie. Sztuka kręgu Sztuki. Towarzystwo Artystów Polskich "Sztuka" 1897-1950**
Data powstania: **1995**
Rodzaj: książka / book;
Opis: Kraków, I-IX 1995. 4, s. 106, tabl. 24. opr. oryg. kart.
Stan bardzo dobry. Opis 327 obiektów.

57.00 PLN
do koszyka

« 1 2 3 »

artist.pl

Tabl. 1.

4. S. Askenazy – Rękopisy Napoleona w Polsce. 1929

Tabl. 2.

49. S. Majerski – Opis Ziemi. [ca 1900]

26. B. Gembarzewski – Wojsko Polskie, Królestwo Polskie. 1903

92. M.J. Lermontow – Demon. 1910

99. J.F. Cooper – Bas-de-Cuir. [1887]

134. F. de la Motte Fouque– Undine. 1911

120. E. Nus, A. Meray – L'Empire des Legumes. [1851]

121. Opowiadanie o ubiorach […] ludu polskiego. 1863

107. J.J. Grandville – Les Fleurs Animées. 1852

Tabl. 4.

138. Z. Kleszczyński – Żywot Colombiny. [1922]

141. E. Leszczyński – Jolanta. Poemat dramatyczny. 1904

142. A. Malczewski – Marja. Powieść ukraińska. 1922

144. Prinzessin Badura. 1920

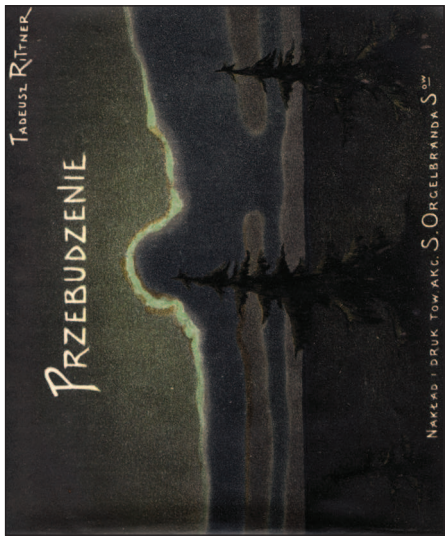

147 – T. Rittner – Przebudzenie. 1905

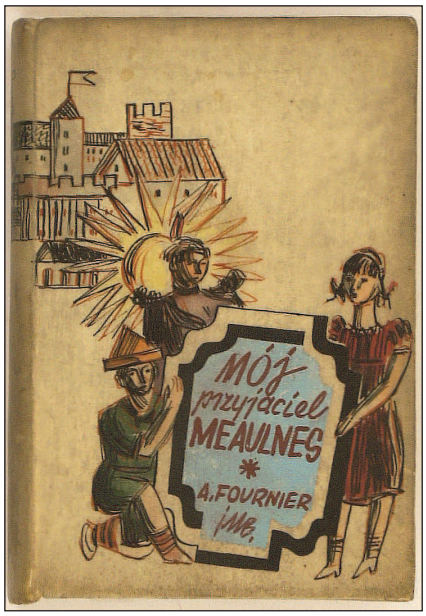

156. H. Alain-Fournier – Mój przyjaciel Meaulnes. 1938

193. G. Orwell - Folwark zwierzęcy. 1985

212. M. West – Clair De Lune. [ca 1913]

Tabl. 6.

236. Z. Stryjeńska - Tańce polskie. [cop. 1929]

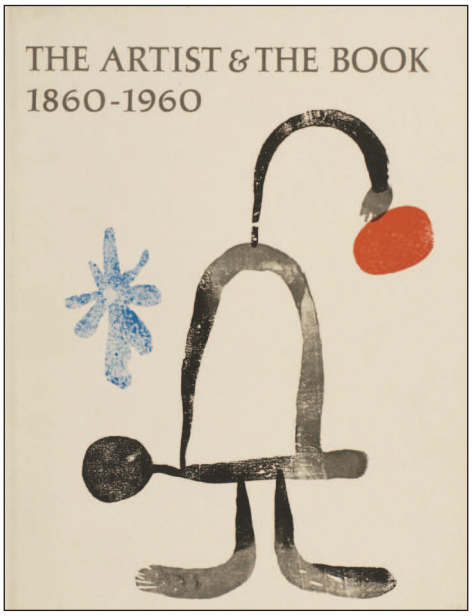

262. E. Garvey – The Artist and the Book. 1982

317. E. Bartłomiejczyk – Hucuł z Jaworowa. 1935

322. J. Stanisławski – Sad o zmierzchu. 1904

J. Oziębłowski litograf., K. Raczyński wyd.
[Ryciny z dzieła „Znacznieysze Ubiory starożytne polskie za Jagiełły. 1838]

303. Ciężka kawaleria

304. Ułan Polski

307. Ubiór Kraiowy

308. Błazen

Tabl. 8.

281. Pan Pasek na koniu w towarzystwie zwierząt. 1851-1852

287. C. Aubry rys., Degouy litogr. – Lanciers. 1835

292. J. Kossak – Książę Józef Poniatowski zwiedza stadninę Mohorta. 1912

293. J. Kossak – Drużba. 1891

294. A. Kozakiewicz – Pro Deo et Patria albo nauki dziadunia. 1870

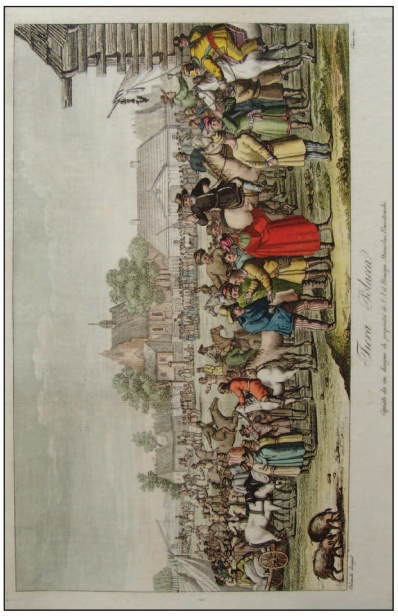

298. A. Orłowski rys., Verico ryt. – Fiera Polacca. 1831

299. Napoleon visite les Travaux du siege Dantzick...

309. Patrioty - Lady Scord. [ca 1849]

Tabl. 10.

445. Plakat anonimowy. [1920]

446. Plakat anonimowy. [koniec 1941]

448. J. Lenica. 1964 [przedruk z 1973 lub 1981]

451. J. Lenica. 1972

452. J. Miró. 1975

454. F. Starowieyski. 1976

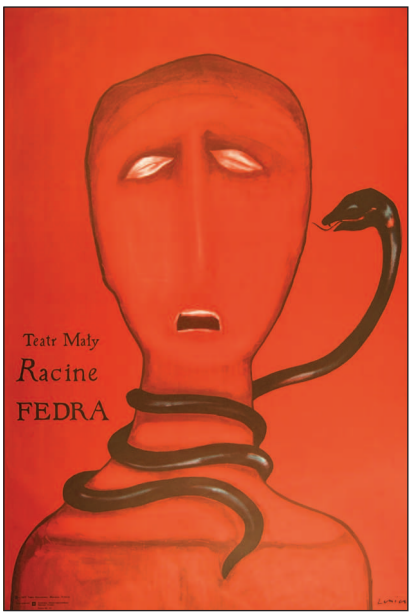

456. J. Lenica. 1977

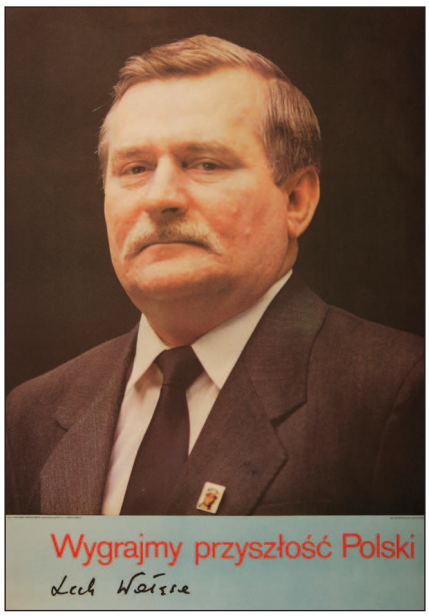

460. J. Krechowicz. [1990]

Tabl. 12.

2. Album du Figaro. Paris 1875

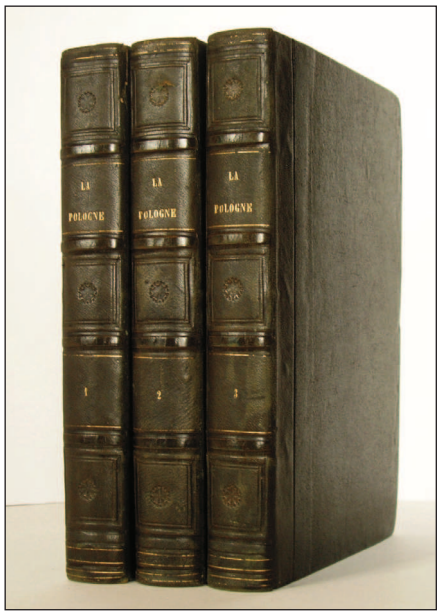

17. L. Chodźko – La Pologne [...]. 1835-1842

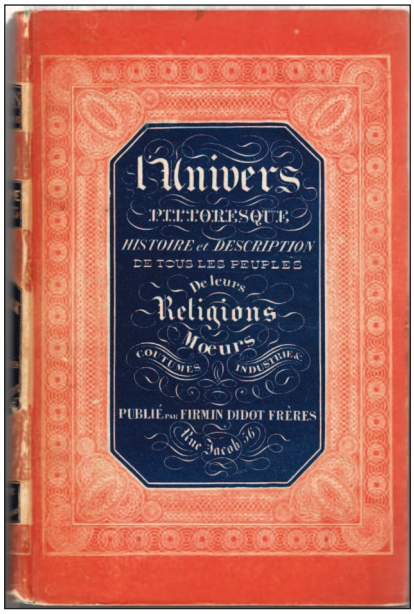

81. J. B. Eyries – Danemark. 1846

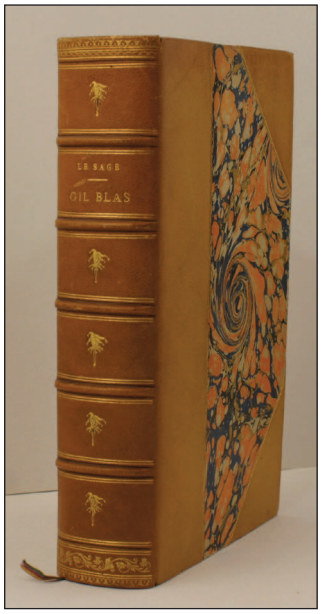

108. A.R. Lesage – Histoire de Gil Blas de Santillane. 1835

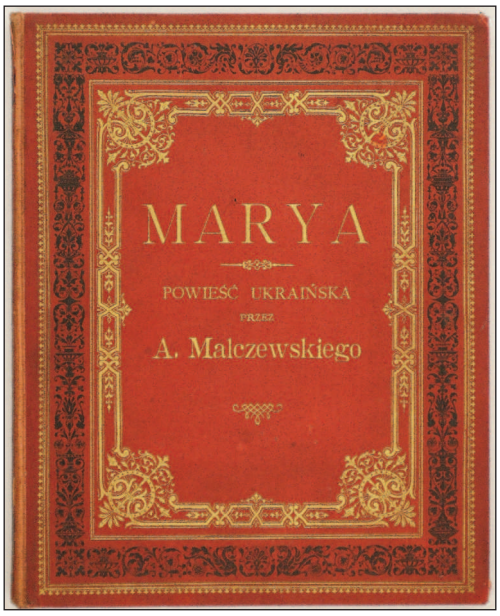

111. A. Malczewski – Marya. Powieść ukraińska. [cenz. 1878]

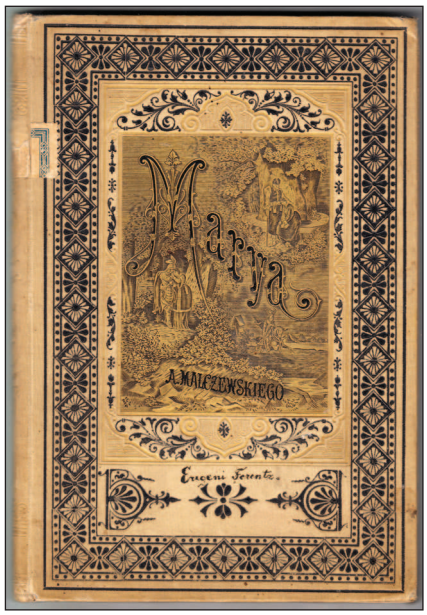

112. A. Malczewski – Marya. Powieść ukraińska. [cenz. 1878]

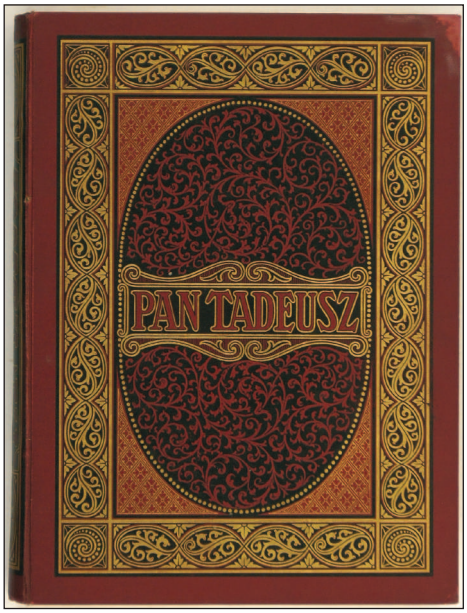

117. A. Mickiewicz – Pan Tadeusz. [1882]

118. Les Mille et une nuits. [ca 1840]

Tabl. 14.

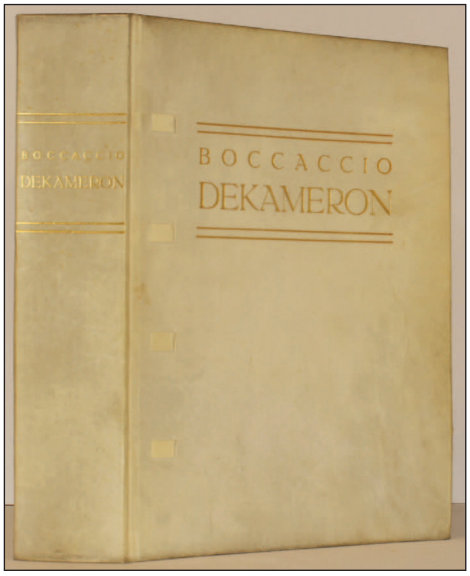

165. G. Boccaccio – Dekameron. 1930

120. E. Nus, A. Meray – L'Empire des Legumes. [1851]

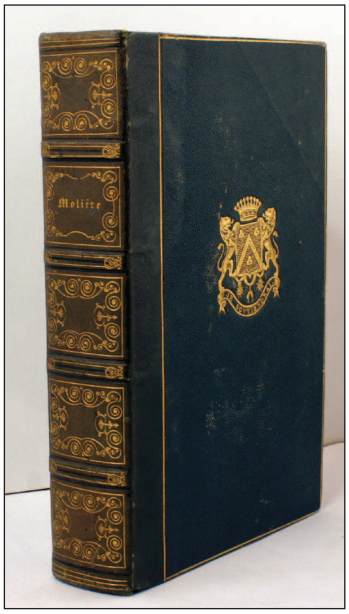

119. Molière – Oeuvres completes. 1838

182. J. Kasprowicz – Taniec zbójnicki. 1929

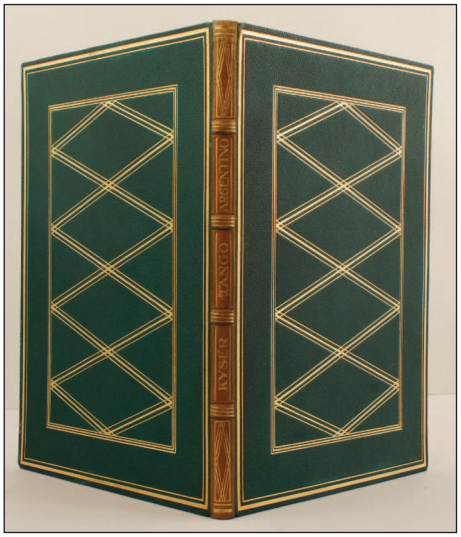

186. H. Kyser – Tango Argentino. [ca 1925]

196. W. Reymont – Chłopi. [1929]

220. S. Żeromski – Puszcza Jodłowa. 1926

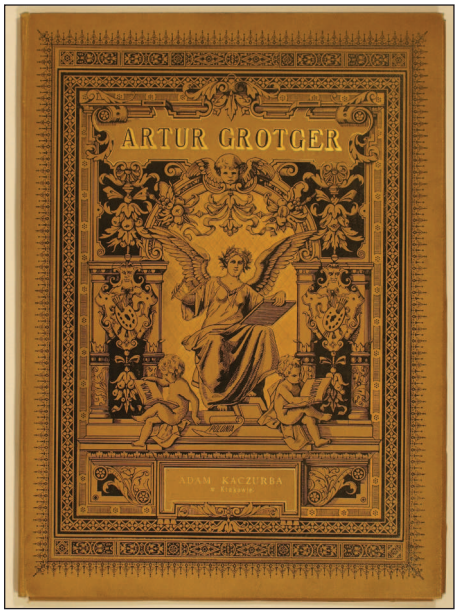

228. A. Grottger – Padół łez (Wojna). [188-?]

Tabl. 16.

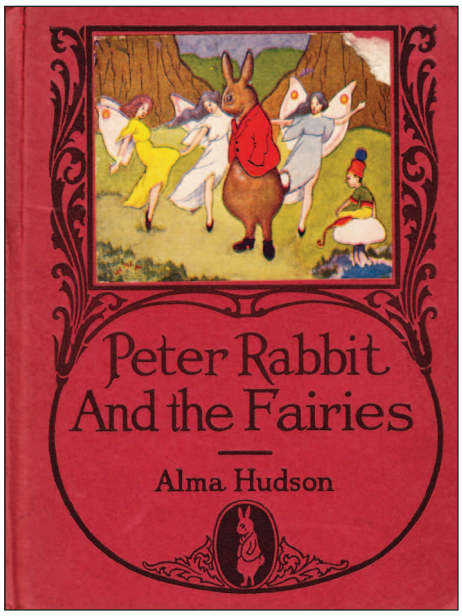

247. A. Hudson - Peter Rabbit and the Fairies. [cop. 1921]

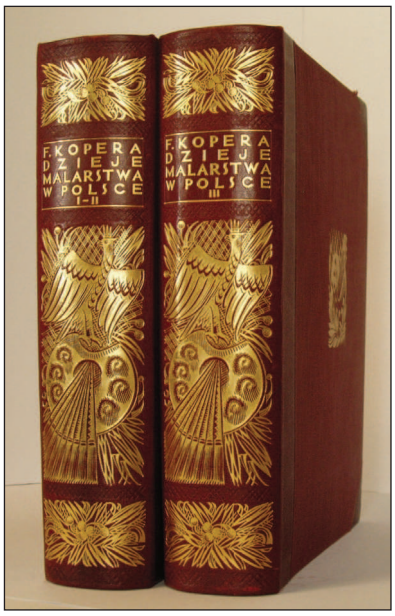

365. F. Kopera Feliks - Dzieje malarstwa w Polsce. [1925-1929]

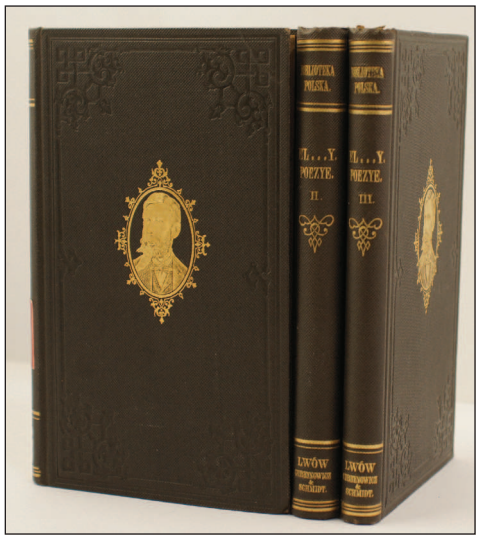

494. [A. Asnyk] – Poezye. 1880-1888

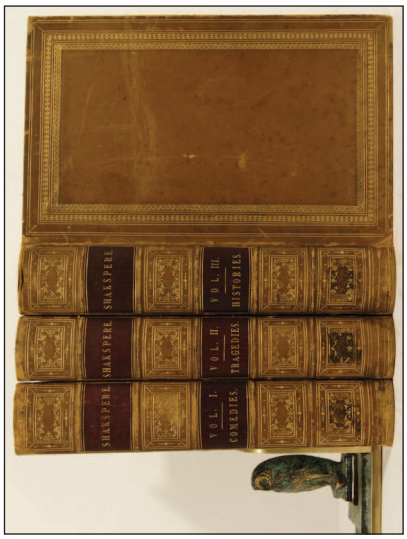

602. W. Shakespeare – The Works of Shakspere. 1846

622. S. Vincenz – Na wysokiej połoninie. 1936

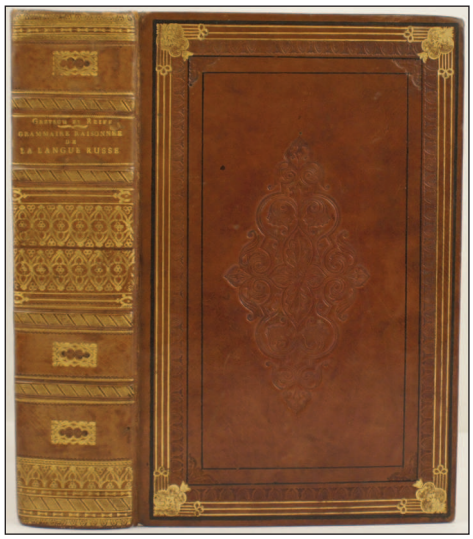

648. N. Gretsch – Grammaire raisonné .1837

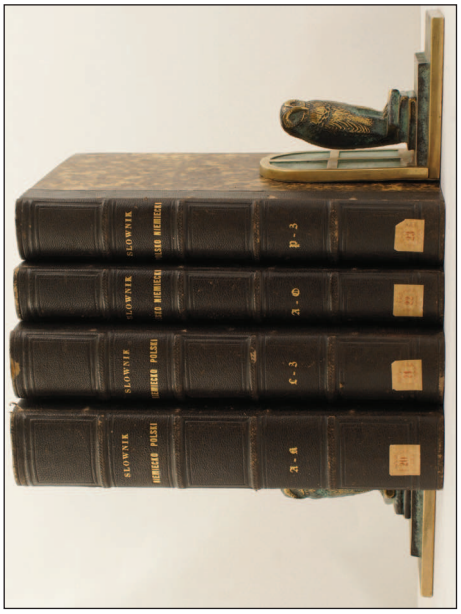

655. J.K. Trojański – Dokładny polsko-niemiecki słownik. 1835-1836

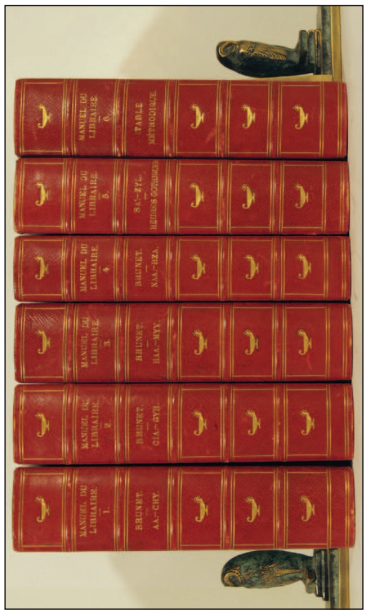

725. J.C. Brunet – Manuel du libraire. 1860-1865

Tabl. 18.

866. L. Sterne – Voyage sentimental[…]. [1798-1799]

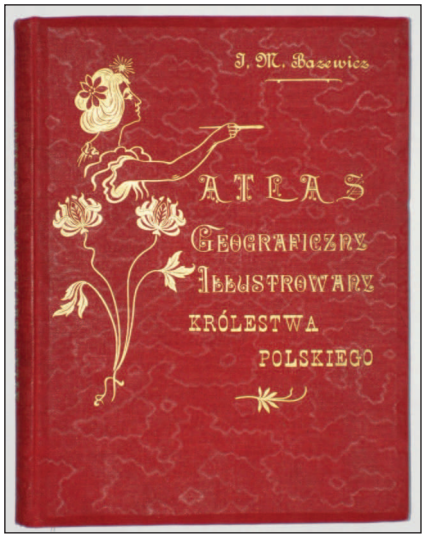

874. Atlas geograficzny. 1907

987. Rocznik Krakowski. T. 4. 1900

503. Mapa świata w książce J. Conrada "Lord Jim"

840. Naklejka okienna. 1910

841. Naklejka okienna. [191-?]

843. Naklejka okienna. [191-?]

844. Naklejka okienna. 1911

Tabl. 20.

870. Polska. ok. 1736

878. Śląsk. po 1760

885. Grodno. 1575

891. Lublin. 1617

913. Wrocław. po 1740

1004. Kraków. 1696

911. Wieliczka. 1869

896. Nowa Słupia. 1860-1861

Tabl. 22.

980. J. Kossak, S. Tondos – Klejnoty miasta Krakowa. [1886]

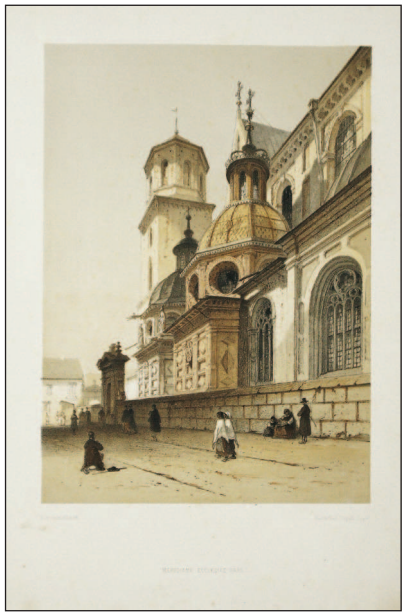

981. L. Łętowski – Katedra krakowska. 1859 [właśc. 1860]

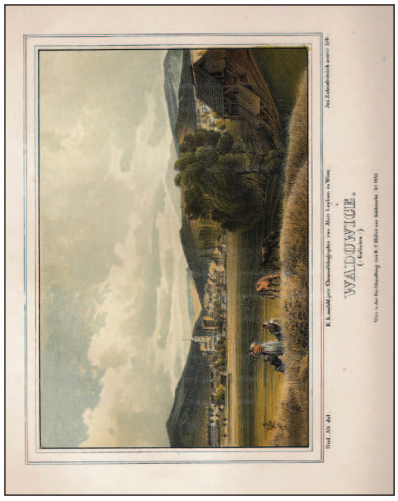

1048. J. Mehoffer von – Der Wadowicer-Kreis . 1843

1086. [Księstwo Oświęcimsko-Zatorskie]. 1662-1665

624. E. Wasilewski – Poezye ... 1873

639. S. Żeromski – Aryman mści się. Godzina. 1904

640. S. Żeromski – Duma o hetmanie. 1909

798. Śmiech dla Łez. [cenz. 16 VIII 1885]

Tabl. 24.

[Katedra krakowska w litografii Franciszka Stroobanta]. 1859

1109. Kaplica Zygmuntowska, ściana zach.

1012. Kaplica św. Stanisława, widok z pd.

[Zabytkowe budynki Krakowa w litografii Franciszka Stroobanta]. 1862

1016. [Wchód do zakrystii w kościele Najświętszej Panny Maryi]

1019. [Wchód do Biblioteki Jagiellońskiej]

1030. Czartak. R.1, nr 1: 1 II 1922

1031. Czartak. Zbór poetów w Beskidzie. 1925 [właśc. 1924]

1032. Czartak. Zbór poetów w Beskidzie. 1928

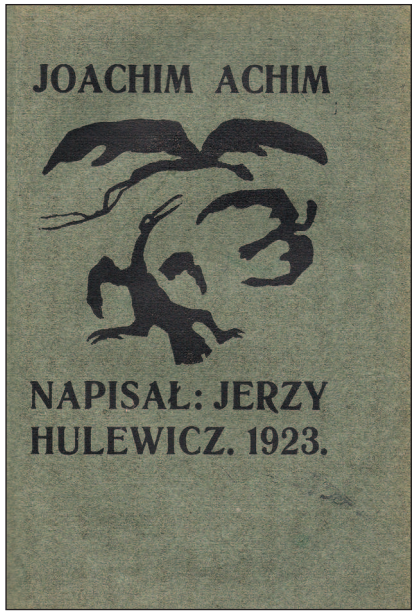

1039. J. Hulewicz – Joachim Achim. 1922

ANTYKWARIAT
RARA AVIS